PSALTIREA

PUBLICATĂ ROMÂNESCE LA 1577

DE

DIACONULŬ CORESI

REPRODUSĂ CU UNŬ STUDIU BIBLIOGRAFICŬ ȘI UNŬ GLOSARŬ COMPARATIVŬ

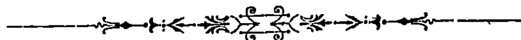
DE

B. PETRICEICU-HAȘDEŬ

EDITIUNEA ACADEMIEI ROMANE

TOMULU I

Textulŭ

BUCURESCI

TIPOGRAFIA ACADEMIEI ROMÂNE

19. Strada Academiei, 19.

1881.

PREFAȚĂ

Psaltirea luĭ Coresi nu este cea d'întâiŭ carte tipărită în limba română. Sînt probe documentale, cum că pe la 1546 în Sibiŭ (1), iar pe la 1560 în Brașovŭ (2), s'aŭ publicatŭ românesce câte unŭ «Catechismŭ». E nu maĭ puținŭ adevĕratŭ înse, că lucrarea luĭ Coresi este prima tipăritură românéscă despre care noĭ putemŭ vorbi *de visu*, devenită ea însășĭ atâtŭ de rară, în câtŭ s'aŭ pututŭ descoperi pînă acum numaĭ doue exemplare, ambele defectóse, completându-se totușĭ unulŭ prin altulŭ, afară de începutulŭ psalmuluĭ I.

Acéstă împrejurare a datŭ îndemnŭ Academieĭ române de a mĕ însărcina cu o reproducere critică a textuluĭ românŭ, atâtŭ în originalulŭ cirilicŭ precum și într'o transcripțiune cu litere latine, însoțindu-le de maĭ multe pagine în fac-simile, menite pe de o parte a ne oferi imaginea tiparuluĭ românŭ din secolulŭ XVI, iar pe de alta a arĕta corelațiunea între traducerea cea interlineară și între prototipulŭ eĭ slavicŭ.

(1) Epistola din 1546, reprodusă în *Telegrafulŭ românŭ*, 1880, No. 23.
(2) Vedĭ Hasdeŭ, *Cuvente den bătrâni*, t. 2, p. 91-4, și Barițŭ, *Catechismulŭ calvinescŭ*, p. 96.

Unŭ studiŭ biograficŭ şi maĭ cu sémă bibliograficŭ despre Coresi, precum şi unŭ glosarŭ comparativŭ, pentru care se vorŭ utilisa tóte psaltirile române, tipărite şi manuscripte, din secoliĭ XVI şi XVII, vorŭ forma obiectulŭ tomuluĭ II.

La transcripţiunea cu litere latine s'a admisŭ norma adoptată în «Cuvente den bătrâni.»

26 decembre 1880, Bucurescĭ.

Hasdeu.

CORESI

PSALTIREA

1577.

...нтȣлȣи.
дерепть ачѣѧ нȣ вѡрь ꙟвїе некȣраціи жоу́дець.
ничи грешиціи ꙟнтроу сфѣтȣль дерепцилорь.
кѫ щи́е до́мнȣль ка́лѣ дерепцилорь.
ши ка́лѣ некȣрацилорь пери́ва.:—.: .: .:

КѪНТЕКȢЛЬ ЛȢ ДАВИ́ДЬ. НОУ А̓ДАОУ̓С..... ЖИ́ДѠВИ АЛЬ ДѠИ́ЛѢ:—:—:—

д.... че рѫнжирѫ лимбиле.
ши ѡ̀а̀менїи г....ѫ ꙟдеше́рть.
ꙟнаи́нте стѫтȣрѫ ꙟпѫраціи пѫмѫнтȣлȣи.
ши до́мнїи а̓дȣнарѫсе депреоу̓нѫ.
спре до́мнȣль ши пре хри́стѡсȣль лоу́и.

... [pămâ]ntului.
Dereptŭ acéĭa nu vorŭ învie necuraţii judeţŭ,
nici greşiţii întru sfétulŭ dereptilorŭ.
că ştie Domnulŭ calé dereptilorŭ
şi calé necuraţilorŭ peri-va.

Cănteculŭ lu Davidŭ, nu adaus[ŭ de] Jidovi. alŭ doilé.

D[erept]-ce rănjiră limbile
şi oamenii g[răir]ă în deşertŭ?
Înainte stătură înpăraţii pămăntului
şi domnii adunară-se depreună
spre Domnulŭ şi pre Hristosulŭ lui :

сѫ рȢмпемь лéгѫтȢриле лóрь.
ши́ сѫ лéпѫдѫмь дéла но́и жоу́гȢль лóрь.
чела че вїе ꙟ чéрю рѫдешь дѐ є̉и.
ши доу́м....еȢ ѓѫдешь де є̉и.
а̉тоу́нче грѫ.... кѫтрѫ є̉и кȢ мѫнїа сà.
ши́ кȢ оўрџїа сà спѫ....тава є̉и.
є̉Ȣ поу́сь сѫнть ꙟпѫрать де...
спре.... ь мѫгȢрѫ сфн̃тѫ а̉ лоу́и.
сѫ вестескь порѫнка дóмнȢлȢи.
дóмнȢль ѕи́се кѫтрѫ ми́не.
фїюль мїе̉Ȣ єщи тоу.
еȢ а̉стѫѕи нѫскȢю́те.
чѣре дéла ми́не, ши даццию ли́мбиле пáртѣ тà.
ши цинѣрѣ тà скóнченїа пѫмѫнтȢлоуи.

Să rumpemŭ legâturile lorŭ
și să lepădămŭ dela noi jugulŭ lorŭ!
Cela ce vie în cerĭu răde-șŭ de ei
și Dum|nez]eu răde-șŭ de ei.
Atunce gră|i-va] cătrâ ei cu mănia sa
și cu urgiĭa sa spă[mân]ta-va ei :
Eu pusŭ săntŭ împăratŭ de [elŭ|
spre |Sion|ŭ. măgură sfăntâ a lui,
să vestescŭ porânca Domnului.
Domnulŭ zise cătrâ mine :
Fiĭulŭ mieu ești tu.
eu astăzi născuĭu-te;
cére dela mine, și da-ț-voĭu limbile parté ta
și ținéré ta sconceniĭa pământului;

20. пâщевери ѐи кꙋ тоꙗ̆гъ дѐ фїеръ.
шѝ кà оўꙟ вáсъ де лоу́тъ ꙁдрѡбивери ѐи.
ши ảкмꙋ ꙟпѫраци ꙟцелѣџеци.
ꙟвѫцацивѫ... ци жоу́декѫторїи пѫмѫнтоулоуи.
слоу́ж...... миꙋлꙋи кꙋ фри́кѫ.
25. шѝ коу́кꙋрацивѫ лꙋи кꙋ кꙋтремꙋрꙋ.
лꙋảци ꙟвѫцѫтꙋрѫ, сѫ нꙋ кѫндъва мѫниѐсе до́мнꙋлъ.
шѝ перивеци дѐꙟ кáлѣ дерептꙋлꙋи.
кѫндъ ꙟчи́ндесева дѐ срѫгъ оўрџїа лꙋи.
ферекаци то́ци чѐа чѐ се нѫдѫждꙋѐскъ пре ѐлъ.:~.:~

кѫнтекоулъ лоу... ви̇дъ кѫндъ фꙋџиа де фáца лꙋ ảвеса...ъ фїюлъ сѫꙋ.:~.:~

доảмне чѐ се моу́лцирѫ доденторїи мїѐи.

---

20. paște-veri ei cu toĭagŭ de fierŭ.
și ca uîn vasŭ de lutŭ zdrobi-veri ei.
Și acmu, înpărați, înțelégeți;
învățați-vâ. [to]ți judecâtorii pământului!
Sluj[iți Do]mnului cu fricâ
25. și bucurați-vâ lui cu cutremurŭ.
Luați învățâturâ. să nu căndŭ-va mânie-se Domnulŭ,
și peri-veți deîn calé dereptului,
căndŭ încinde-se-va de srăgŭ urgiĭa lui.
Ferecați toți ceĭa ce se nădăjduescŭ pre elŭ!

Cănteculŭ lu [Da]vidŭ, căndŭ fugiĭa de fața lu Avesa[lom]ŭ, fiĭulŭ său.

Doamne! ce se mulțirâ dodeitorii miei!

моу́лци се скȣларѫ спре мі́не.
мȣлци грѣ́ескь сȣфлетȣлȣи міе̑ȣ.
ноу ꙗ̆сте спа́сеніꙗ лоу́и де́ꙟ доумнезеоуль лоу́и.
тоу доа̑мне фолоситорюль міе̑ȣ е̑щи.
сла́ва мѣ̂ ші̑ ꙟна́лць капȣль міе̑ȣ.
кȣ гла́сȣлѫ міе̑ȣ кѫтрѫ до́мнȣль стр..рю,
ши а̑оу̑зи́мѫ де́ꙟ мѫгȣра сфн̃тѫ а̀ лȣи.
ѐоу а̑дȣрміїю ши а̀ципїю.
скоу́лаїю кѫ доумнезеоу фѡ́лѡси-ми.
ноу мѫ те́мь де міи де ѡ̆а̑мени, че кадь ꙟпрежȣрȣль міе̑ȣ.
скоа̑лѫ доа̑мне спѫсѣ́щемѫ доумнезеȣль міе̑ȣ.
кѫ тоу вѫтѫмашь тоци че́а че врѫжбескь міе ꙟдешерть.
ди́нцїи грешиціилорь здробитаи.
а̑ до́мнȣлȣи ꙗ̆сте спсеніѧ.

Mulți se sculară spre mine;
Mulți grăescŭ sufletului mieu :
Nu ĭaste spaseniĭa lui deîn Dumnezeulŭ lui!
Tu. Doamne, folositorĭulŭ mieu ești.
Slava mé. și înalță capulŭ mieu.
Cu glasulŭ mieu cătră Domnulŭ strigaĭu.
și auzi-mă deîn măgura sfântă a lui.
Eu adurmiĭu și ațipiĭu;
sculaĭu. că Dumnezeu folosi-mi;
nu mă temŭ de mii de oameni ce cadŭ înprejurulŭ mieu!
Scoală. Doamne! spăsèște-mă, Dumnezeulŭ mieu,
că tu vătămașŭ toți ceĭa ce vrăjbescŭ mie îndeșertŭ,
dinții greșițilorŭ zdrobit-ai.
A Domnului ĭaste spaseniĭa.

шй пре ѿ....їи тъи бл҃агославенїѧ тà :~.:

сфръшитоуль кънтекоуль лȣ давидь, а҆ пáтра.

къндь кéмаа (*sic*) а҆оу҆зи́мѫ доу́мнезеȣль дерептѫцїеи мѣле.
ꙟнтрȣ скръбѫ ти́нсȣмаи.
ми́лȣѧщемѫ шй а҆скȣлтѫ рȣгѫчю́нѣ мѣ.
фїии ѿа̄менилорь пѫнѫ къндь кȣ греȣ мѫниѿши.
5. деренчé ю́бици дешéрть шй сокоти́ци ми́нчюни.
ши сѫ щи́ци кѫ мѫрй до́мнȣль прѣподо́бникȣлȣи съоу.
до́мнȣль а҆оу҆зимѫ къндь кемаю кѫтрѫнсȣль.
мѫниа҆цивѫ шй нȣ грешици.
ши гръи́ци ꙟтрѫними́ле воа҆стре. шй ꙟ патȣреле воа҆стре ми́—
лостивицивѫ.

și pre o[amen]ii tăi blagoslovenila ta.

Sfrășitulŭ. Cănteculŭ lu Davidŭ a patra.

Căndŭ chemala. auzi-mâ. Dumnezeulŭ dereptâției méle!
Întru scrăbâ tinsu-m'ai.
Milulaște-mâ și ascultâ rugâciune mé!
Fiii oameuilorŭ! pănâ căndŭ cu greu mânioși?
5. Derep-ce iubiți deșertŭ și socotiți minciuni?
Și să știți că mâri Domnulŭ prépodobnicului său :
Domnulŭ auzi-mâ, căndŭ chemaiu cătrâ'nsulŭ.
Mănilați-vâ și nu greșiți;
și grăiți întrâ'nimile voastre, și în paturele voastre mi-
lostiviți-vâ!

10. жоунгѣци жрътвѫ дерѣптѫ ши ѡповъйци ꙟ Домнȣль.
моулци гръирѫ чине ивѣще ноаѡ доулчѣца.
семнѫсе спре ной лȣмина фѣцеей тале Доамне.
датаи веселїе ꙟтрȣ инема мѣ.
де родоуль грѫоулȣи винȣль ши оунтȣль ꙟмȣлцисе.
15. ꙟ паче депреоунѫ адȣрмїю ши ръпосаю.
кѫ тȣ Доамне оунȣль спре оуповъинцѫ съльшȣитȣмаи:~.

ꙟ сфръшить де добѫндѫ кънтекȣль лȣ Двдь. е҃.

граюреле мѣле сокотѣще Доамне.
ꙟцелѣџе кемарѣ мѣ.
а аминте гласȣль роугѫчюнїеи мѣле.
ꙟпъратȣль мїеȣ ши Доумнезеȣль мїеȣ.

---

10. Junghéţi jrătvâ deréptâ. şi opovăiţi în Domnulŭ.
Mulţi grăirâ : cine ivéşte noao dulcéţa?
Semnâ-se spre noi lumina féţeei tale, Doamne!
Dat-ai veselie întru inema mé
de rodulŭ grăului; vinulŭ şi untulŭ înmulţi-se.
15. In pace depreunâ adurmiĭu şi răposaĭu,
că tu, Doamne. unulŭ spre upovăinţâ sălăşuitu-m'ai.

În sfrăşitŭ, de dobândâ cănteculŭ lu Davidŭ 5.

Graĭurele méle socotéşte. Doamne;
înţelége. chemaré mé;
ĭa a-minte glasulŭ rugâcĭuniei méle.
înpăratulŭ mieu şi Dumnezeulŭ mieu!

кътрѫ тине роугаюмѫ доамне.
демѫнѣца аѕѕи гласѕль миеѕ.
демѫнѣца ставою ꙟнаитѣ та ши въѕь.
къ дѕмнеѕеѕ че ноу ва фърѫ лѣџе тоу еши.
нѕ се апропиѥ де тине хитлѣнии.
нече вор фи кълкѫтории де лѣџе ꙟнтре окии тъи.
оурѫши тоци фъкѫтории фърѫ лѣџе.
пиерѕи тоци гръиторіи минчиноши.
бърбать кроунть ши хитлѣнь нѕ агонисѣще домнѕлѕи.
ꙗрѫ еѕ ꙟ моулциꙗ месерериен тале ꙟнтракою ꙟ каса та.
ꙟкинѕмѫ кътрѫ бесѣрека сфнта а та ꙟ фрика та.
доамне плѣкѫмѫ ꙟ дерептатѣ та.
дерепть връжмашии миеи дерѣџе ꙟтре тине калѣ мѣ.
къ ноу ꙗсте ꙟ ростѕль лорь дѣдевърь.

Cătrâ tine rugaĭu-mâ, Doamne;
demânéța auzi glasulŭ mieu,
demânéța sta-voĭu înaité ta și văzŭ;
că Dumnezeu ce nu va fărâ lége tu ești :
nu se apropie de tine hitlénii,
nece vorŭ fi călcâtorii de lége între ochii tăi;
urâși toți făcâtorii fărâ lége,
pierzi toți grăitorii mincinoși;
bărbatŭ cruntŭ și hitlénŭ nu agoniséște Domnului!
Ĭarâ eu în mulțiĭa mesereriei tale întra-voĭu în casa ta;
închinu-mâ cătrâ beséreca sfănta a ta în frica ta.
Doamne, plécâ-mâ în dereptaté ta;
dereptŭ vrăjmașii miei derége între tine calé mé;
că nu ĭaste în rostulŭ lorŭ dédevărŭ,

ӥнема лѡ́рь дешáртѫ.
мóрмѫнть дешки́сь грѹмазѹль лóрь.
кѹ ли́мбиле ꙟшелѫчюне жоу́декѫ лѡ́рь ѕеѹль.
съ казѫ дѐ коу́џетеле сáле.
доу́пѫ моу́лтѹль некоу́рѫціе лѣ́пеѕи.
къ мънїарѫте доа̂мне.
шѝ веселирѫсе тóци оўповъи́ндь ꙟ ти́не.
ꙟ вѣ́кь боу́кѹрасевѡ́рь, шѝ фи́вери ꙟнтрѫншїи.
ши́ се лáѹдѫ кѹ тине юби́ндь ноу́меле тъѹ.
къ тоу блгⷭ҇вѣ́щи дере́птѹль доа̂мне.
къ кѹ áрмѫ ꙟ бѹнѫ вóе коу́нѹнатаи нóи :~:~:~:

---

inema lorŭ deșartâ,
mormântŭ deșchisŭ grumazulŭ lorŭ,
cu limbile înșelâcĭune. Judecâ lorŭ, Zeulŭ!
Să cazâ de cugetele sale.
Dupâ multulŭ necurâție, lépezi;
că mănĭarâ-te, Doamne!
Și veselirâ-se toți upovăindŭ în tine;
în vécŭ bucura-se-vorŭ, și fi-veri întrâ'nșii;
și se laudâ cu tine, ĭubindŭ numeĭe tău.
Că tu blagoslovești dereptulŭ, Doamne;
că cu armâ în bunâ voe cununat-ai noi.

ꙟ сфръшите ꙟ кѫнтечелѡръ дела ѡптꙋлъ кѫнтекꙋлъ лꙋ двдъ. ѕ҃.

доамне нꙋ кꙋ оургїа та ѡбличи мине.
нече кꙋ мънїа та педепси мине.
млоуꙗщемѫ доамне къ слабъ сѫнтъ.
виндекѫмѫ доамне къ сминтирѫсе ѡаселе мѣле.
ши сꙋфлетꙋлъ мїеꙋ тоурбꙋрѫсе фоарте.
ши тоу доамне пънѫ кѫндъ.
ꙟтоарче доамне избъвѣще сꙋфлетꙋлъ мїеꙋ.
спъсѣщемѫ дерѣтъ мила та.
къ нꙋ е деꙟ морте а помени тине.
ꙟ ꙗдъ чине исповедицисева цїе.

În sfrășite încăntecelorŭ dela optulŭ căntecululŭ lu Davidŭ 6.

Doamne, nu cu urgĭa ta oblici mine,
nece cu mănĭa ta pedepsi mine!
Milцĭaște-mâ, Doamne, că slabŭ săntŭ;
vindecâ-mâ, Doamne, că smintirâ-se oasele méle
și sufletulŭ mieu turburâ-se foarte!
Și tu, Doamne, pănâ căndŭ?
Întoarce, Doamne! izbăvéște sufletulŭ mieu;
spăséște-mâ deretŭ mila ta.
Că nu e deîn morte a pomeni tine:
în ĭadŭ cine ispovedi-ţi-se-va ţie?

оўстеніи ꙟ сꙋспи́ниле м'ѣ́ле.
ши лаꙋ ꙟ тоа̂те но́пци стратꙋль міеꙋ.
коў лакрѫмеле м'ѣ́ле а̓штернꙋтꙋль міеꙋ оўдь.
сми́нтисе де оўрџїе о̓кюль міеꙋ.
ве́кїю ꙟ то́ци вржжмашїи міеи.
делꙋнгациваѫ де́ла ми́не то́ци фъкѫто́ріи фарѫ л'ѣџе.
кь а̓оу̓ѕи домноу́ль роўгѫчюн'ѣ м'ѣ.
дѡ́мнꙋль роу́га м'ѣ прїими́.
де сѫ се сфїа́скѫ ши́ сѫ се сми́нт'ѣскѫ то́ци вржжмашїи міеи.
ꙟтоа̂ркѫсе ши́ сѫ се роу́шин'ѣѕе фоа̂рте кꙋрѫ̂ндь : ~

Ustenii in suspinile méle,
și lau în toate nopți stratulŭ mieu,
cu lacrâmele méle așternutulŭ mieu udŭ;
sminti-se de urgie ochĭulŭ mieu,
vechĭu în toți vrăjmașii miei.
Delungați-vâ dela mine, toți făcâtorii fără lége!
că auzi Domnulŭ rugâcĭuné mé,
Domnulŭ ruga mé priimi,
de să se sfiască și să se smintéscâ toți vrăjmașii miei,
întoarcâ-se și să se rușinéze foarte curândŭ!

кѫнтекоулъ лоу дв҃дъ. чѐ е̓лꙋлъ кѫнта̀ до́мнꙋлꙋи ꙟ
кꙋви́нте, хоу́сїѧ фїю́лъ лоу́ е̓менею. з҃ :~:~

до̓а̓мне доу́мнезеꙋлъ мїе̓ꙋ спре ти́не оу́повѫе̓скъ спѫсѣщемѫ.
дѐ то́ци гонито́рїими ши и̓збѫвѣщемъ.
де нꙋ кѫндꙋва сѫ рѫпѣскѫ ка̀ леꙋлъ соу́флетꙋлъ мїꙋ.
нефїи́ндъ а̓ се и̓збѫви не́че а̓ се и̓спѫси.
5. до̓а̓мне доу́мнезеꙋлъ мїеꙋ сѫ а̓шъ фа̀че ча̀ста.
са́ꙋ сѫ ꙗ̓сте недерептате ꙟ мѫ́на мѣ.
са́ꙋ сѫ а̓шъ ꙟпрꙋмꙋта̀ дерептъ рѫꙋ сѫми даи рѫꙋ.
де сѫ ка́зъ а̓мꙋ дѐ врѫжмашоулъ мїеꙋ ꙟдешертъ.
де сѫ мѫ́не а̓мꙋ дра́кꙋлъ сꙋфлетꙋлъ мїеꙋ ши̇ сѫ а̓жꙋнгъ.
10. ши̇ сѫ ка́лче ꙟ пѫмѫ́нтъ вїаца мѣ.

Cänteculŭ lu Davidŭ, ce elu-lŭ cănta Domnului în cuvinte Husiâ fiĭulŭ lu Emeneĭu, 7.

Doamnc Dumnezeulŭ mieu! spre tine upovăescŭ; spăsé-
de toţi gonitorii-mi si izbăvéște-mă, ște-mâ
de nu căndŭ-va să răpéscâ ca leulŭ sufletulŭ mieu,
nefiindŭ a se izbăvi, nece a se ispăsi.
5. Doamne Dumnezeulŭ mieu! să așŭ face ćasta,
sau să ĭaste nedereptate în mâna mé,
sau să așŭ înprumuta dercptŭ rău să-mi dai rău,
de să cazŭ amu de vrăjmașulŭ mieu îndeșertŭ,
de să mâne amu draculŭ sufletulŭ mieu și să ajungă
10. și să calce în pămàntŭ viața mé

шѝ сла́ва мѣ ꙟ църъ́нъ̀ ба́гъ.
ꙟвїе доа̑мне коу мънїа та̀.
ръди́къте ꙟ кꙋмпли́тꙋль драчилоръ тъи.
шѝ скоа̑лъте дꙋмнезеꙋль мїеꙋ кꙋ ӡи́са чѣ́и ӡи́съ.
15. шѝ ӡбо́ръ де ѡ҆а́мѐни ꙟкꙋнџюръте.
шѝ дѣ́чїа сꙋсъ ꙟтоа̑рсеръсе.
до̀мнꙋль жоу́декъ ѡ҆а̑мѐнилоръ.
жоу́декъми доа̑мне дꙋпъ дѐрептатѣ мѣ.
шѝ фъръ ръꙋль мїе̑ꙋ мїе.
20. съ се кꙋмпле ръꙋль пъкътошилѡръ.
шѝ испръ́вещи дерептꙋль.
и҆спи́титорю и҆ни́милѐ шѝ ӡгъоу̑реле доу́мнезеꙋ дере́пть.
а̑жоу́торюль мїеꙋ дѐ доу́мнезеꙋ спситорюль дере́пцїи коу и҆-
нема.

și slava mé în țărână bagă!
Învie, Doamne, cu mănia ta;
rădicâ-te în cumplitulŭ dracilorŭ tăi,
și scoalâ-te, Dumnezeulŭ mieu, cu zisa céi (= ce ai) zisŭ;
15. și zborŭ de oameni încungiurâ-te.
Și déciia susŭ întoarserâ-se.
Domnulŭ judecâ oamenilorŭ :
judecâ-mi, Doamne, dupâ dereptaté mé
și fără răulŭ mieu mie.
20. Să se cumple răulŭ păcâtoșilorŭ
și isprâvești dereptulŭ :
ispititoriu inimile și zgăurele, Dumnezeu dereptŭ,
ajutoriulŭ mieu de Dumnezeu, spăsitoriulŭ derepții cu
inema,

доумнезеꙋ жоудекѫтѡрю дерептъ ши таре ши ꙟ лоунгъ рѫб-
ши немѫніе адоуче ꙟ тоатѫ зи. дѫтѡрю.
сѫ ноу вѫ вецй ꙟтѡарче, арма са ва аскоуци.
аркоулъ сѫоу ꙟкирдъ ши гѫти елъ.
ши ꙟнтрѫнсꙋлъ гѫти васеле морциеи.
сѫџѣтеле сале арзѫтоаре фѣче.
адекѫ май маре недерептате, доурѣре ши фѣче фѫрѫ лѣџе.
пѫрѫоу римѫ ши сѫпѫ.
ши кѫзꙋ ꙟ гроапѫ че фѣче.
ꙟтоарсесе доурѣрѣ лꙋи спре капꙋлъ лꙋи.
ши спре крѣщетꙋлъ лоуй недерептатѣ лꙋи дещинсе.
исповедескꙋмѫ домнꙋлꙋи доупѫ дерептатѣ лꙋи.
ши кѫнтъ ноумеле домнꙋлꙋи де соусъ : ~ : ~

Dumnezeu judecâtorĭu dereptŭ și tare și în-lungŭ-răb-
și nemânie aduce în toatâ zi. dâtorĭu,
Să nu vâ veți întoarce, arma sa va ascuți,
arculŭ său încordă și găti elŭ,
și întrâ'nsulŭ găti vasele morției;
săgétele sale arzâtoare féçe.
Adecâ mai mare nedereptate, durére, și féce fără-lége;
părâu rimâ și săpâ,
și căzu în groapâ ce féce.
Întoarse-se duréré lui spre capulŭ lui,
și spre créștetulŭ lui nedereptaté lui deștinse.
Ispovedescu-mâ Domnului dupâ dereptaté lui
și căntŭ numele Domnului de susŭ.

ꙟ сфрѫшитъ де кȣрсъ. кѫнтекȣлъ лȣ двдъ, і͠.

доамне домнȣлъ нострȣ, кѫчю датȣе ноумеле тѫȣ пре тотъ пѫ-
мѫнтȣлъ.
кѫ се лȣѡ маре фрѫмсѣцѣ та пре маи соусъ де чєрю.
дєꙟ ростȣлъ тинерилоръ ши соугѫтори сфрѫшитаи лаоудѫ.
дерептъ драчїи тѫи спѫрсеши дракȣлъ ши врѫмашȣлъ (sic).
кѫ вѫѕȣ чєрюлъ лоукрȣли (sic) дѣџетелоръ тале.
лоуна ши стѣлеле чѣи тоу оурѕитъ.
че ꙗсте ѡмȣлъ кѫ помениши єлъ.
сау фїюлъ ѡмоулȣи кѫ чѣрчеци єлъ.
ꙟмичшȣратꙋ єлъ коу нешкитъ. чева де ꙟџери.
кȣ славѫ ши кȣ чинсте кȣнȣнатаи єлъ.

În sfrăşitŭ de cursŭ. Cănteculŭ lu Davidŭ 8.

Doamne Domnulŭ nostru, căcĭu datu e numele tău pre
totŭ pămăntulŭ!
Că se luo mare frămséţé ta pre mai susŭ de cerĭu;
deîn rostulŭ tinerilorŭ şi sugâtori sfrăşit'ai laudâ,
dereptŭ dracii tăi spărseşi draculŭ şi vră[j]maşulŭ!
Că văzu cerĭulŭ lucruli dégetelorŭ tale,
luna şi stélele céi (=ce ai) tu urzitŭ!
Ce ĭaste omulŭ, că pomenişi elŭ?
sau fiĭulŭ omului, că cérceţi elŭ?
Înmicşurat'au elŭ cu neşchitŭ ce-va de îngeri;
cu slavâ şi cŭ cinste cununat'ai elŭ;

поу́саи е̓ль спре лоўкр8ль мѫ́инлорь та́лѣ.
тоа̓те соу́п8саи с8пт пичоа̓реле лоу́и.
ѿи ши̓ бо́ни то́ци̓.
ꙟнкѫ ши̓ ви́та кѫмпилорь.
15. па́сѫрѫ́ле че́рюл8 (*sic*), ши̓ пе́щїи мѫрїе̓и.
че̓ ꙟмблѫ кѫрѫ́риле мѫрие̓и.
доа̓мне до́мн8ль но́стр8 кѫ ми́н8натоуе н8меле тѫ8 преспре
то́ть пѫмѫнтоуль:~

шедѣ́рѣ. а̓дао́ ꙟ сфрѫшить кѫнтекоуль
лоу дв҃дь. ѳ:~

и̓споведескоумѫ цїе доа̓мне к8 тоа̓тѫ и̓нема мѣ.
сп8ю тоа̓те чю́деселе тале.

---

pus'ai elŭ spre lucrulŭ mânilorŭ tale;
toate supus'ai suptŭ picĭoarele lui :
oi și boii toți,
încâ și vita cămpilorŭ,
15. pasârâle cerĭulu[i] și peștii măriei,
ce îmblâ cărârile măriei.
Doamne Domnulŭ nostru, că minunatu e numele tău
prespre totŭ pămăntulŭ!

Ședéré a doa. În sfrășitŭ cănteculŭ
lu Davidŭ 9.

Ispovedescu-mâ ție, Doamne, cu toatâ inema mé;
spuĭu toate cĭudesele tale.

веселескȣмѫ ши́ мѫ́ бȣкȣрь де ти́не.
кѫнть нȣмелȣи тѫȣ де сȣсь.
5. кѫндь тоа̀рнѫсе дра́кȣль міѐȣ ꙟнапо̀и, нȣ пȣтȣ ши̏ піѐрь де̏ фа́ца та̀.
кѫ фа́птаи жоу́дець міе ши̏ пѫрѫ міе.
шѐѕȣтаи ꙟ скаоу̀нь жȣдечи дере́птате.
кѡ́нтеинтаи лимбилорь, ши̏ пѐри некȣратȣль.
ши̏ ноу́меле лȣи потрѐбитаи ꙟ вѣ́кь ши̏ ꙟ вѣ́кь дѐ вѣ́кь.
10. дра́кȣлȣи скѫѕȣрѫ а̀рмеле ꙟ коу́мпли́ть.
ши̏ четѫ́циле спѫрсеши.
пери̏ помѣ́на лȣи кȣ соу́нетъ.
ши̏ дѡ́мнȣль ꙟ вѣ́кь лѫкȣ̆ѫще.
гѫти̏ ꙟ жȣдѐць скаȣнȣль сѫȣ.
15. ши̏ ѐль жоу́декѫ а̀ тоа̀тѫ лȣмѣ ꙟ дерептате.

Veselescu-mâ și mâ bucurŭ de tine,
căntŭ numelui tău de susŭ.
5. Căndŭ toarnâ-se draculŭ mieu înapoi, nu putu și pierŭ de fața ta;
că fapt'ai județŭ mie și pără mie;
șezut'ai în scaunŭ judeci dereptate;
contenit'ai li*m*bilorŭ, și peri necuratulŭ,
și numele lui potrebit'ai în vécŭ și în vécŭ de vécŭ.
10. Dracului scăzurâ armele în cumplitŭ,
și cetâțile spărseși;
perì poména lui cu sunetŭ.
și Domnulŭ în vécŭ lăcuĭaște.
Găti în județŭ scaunulŭ său,
15. și elŭ judecâ a toatâ lumé în dereptate,

жоудекъ ѡаменилѡрь дерепть.
ши фꙋ домнꙋль фоуџиꙃе мѣсерꙋлꙋи.
ажꙋторю ꙟ доулче врѣма ꙟ грижe.
ши съ оуповъѧскъ ꙟ тине чине щие ноумеле тъꙋ.
20. къ наи лъсать щїеторїи ноумеле тъꙋ доамне.
кънтаци домнꙋль че вїе ꙟ сїѡнь.
спꙋнеци ꙟ лимби ꙟчепꙋтеле лоуи.
къ черишꙋши сънџеле лорь помени.
нꙋ оуита кемарѣ мишеилорь.
25. милꙋѧщемъ доамне вези смеренїѧ мѣ де драчїи мїеи.
че рѫдикашимъ де оушиле морции еи.
ка съ спꙋю тоате лаоуделе ꙟ оушиле фїилѡрь сїонꙋлꙋи.
боукꙋрѫмꙋне де спсенїѧ та.
кꙋфоундаръсе лимбиле ꙟ пагꙋбъ че фѣчеръ.

---

judecâ oamenilorŭ dereptŭ.
Şi fu Domnulŭ fugire méserului,
ajutorĭu în dulce vrémĭa în grije.
Şi să upovăĭască în tine cine știe numele tău,
20. că n'ai lăsatŭ știetorii numele tău, Doamne.
Căntați Domnulŭ ce vie în Sionŭ,
spuneți în limbi începutele lui.
Că cerșuși săngele lorŭ pomeni.
Nu uita chemaré mișeilorŭ;
25. miluĭaște-mâ, Doamne, vezi smerenĭa mé de dracii miei,
cé rădicași-mâ de ușile morției,
ca să spuĭu toate laudele în ușile fiilorŭ Sionului.
Bucurâmu-ne de spăsenĭa ta.
Cufundarâ-se limbile în pagubâ ce fécerâ,

ꙟ коурса чѣста чѐ ӑскꙋнсерѫ, легъсе пичорꙋль лорь.
щиоутꙋ е домнꙋль жꙋдець фъкѫндь.
ꙟтрꙋ дѣлеле мѫнилорь сале легъсе пъкѫтосꙋль.
тꙋрнасеворь пъкѫтошїи ꙟтрꙋ ꙗдь.
тоӑте лимбиле чѐ оултарѫ дꙋмнезеꙋ.
къ нꙋ пънѫ ꙟ сфръшить оултать ва фи мѣсерꙋль.
ръбдарѣ мишеилѡрь ноува пери пънѫ ꙟ сфръшить.
ꙟвїе доӑмне съ ноу се ꙟврътоӑшѫ ѡмоуль.
съ се жꙋдече лимбиле ꙟнтре тине.
поуне доӑмне лѣџе дътѫторю ꙟнтрѫншїи, съ ꙟцелѣгѫ лимбиле къ ѡмени (sic) сънть.
дерепчѐ доӑмне стътꙋши департе.
трекꙋши ꙟ доулче врѣмѧ ꙟ грижe.
ꙟнтрꙋфа некꙋратꙋлꙋи ꙟчиндесе мишелꙋль.

în cursa césta ce ascunserâ legă-se piciorulŭ lorŭ.
Ştiutu-e Domnulŭ judeţŭ făcândŭ;
întru délele mânilorŭ sale legă-se păcâtosulŭ.
Turna-se-vorŭ păcâtoşii întru ĭadŭ,
toate limbile ce ultarâ Dumnezeu;
că nu pănâ în sfrăşitŭ ultatŭ va fi méserulŭ,
răbdaré mişeilorŭ nu va peri pănâ în sfrăşitŭ.
Învie, Doamne, să nu se învrătoaşâ omulŭ;
să se judece limbile între tine.
Pune, Doamne, lége dătâtorĭu într'ânşii, să înţelégâ limbile că o[a]meni săntŭ.
Derep'ce, Doamne, stătuşi departe?
trecuşi în dulce vrémĭa în grije.
În trufa necuratului incinde-se mişelulŭ,

легасеворь ꙟ сфѣть че коуџетѫ.
къ лъȣдать ꙗ̆сте пъкѫтосȣль ꙟ похти́риле сȣфлетȣлȣи съȣ.
ши обидȣиторюль благословим.
ꙟтъръ́тѫ до́мнȣль пъкѫтосȣль.
доу́пѫ моу́лцима мънїи са́ле ноу чѣре.
нȣ ꙗ̆сте доу́мнезеȣ ꙟтрѫ́нсь.
спȣркасеворь къи́ле лоу́и ꙟ тоа̀тѫ врѣ́ма.
лȣа̀севорь жоу́декѫриле та́ле дѐ фа́ца лоу́и.
тоу́тȣрорь драчи́лорь съи винџева.
ꙃи́се ꙟнтрȣ и́нема са̀ ноу́ се ръди́кѫ дѐ роу́дѫ ши̇ роу́дѫ фърѫ рьȣ.
кȣи́ е блъстем ро́стȣль лȣи пли́нь ꙗ̆сте дѐ а҆ма́рь ши дѐ хи́клешȣгь.
сȣпть ли́мба лоу́и моу́нчи ши доу́рѣре.

---

lega-se-vorŭ în sfétŭ ce cugetâ;
că lăudatŭ ĭaste păcâtosulŭ în pohtirile sufletului său,
și obiduitorĭulŭ blagoslovi*m*;
întărâtâ Domnulŭ păcâtosulŭ.
Dupâ mulțiĭa mănii sale nu cére,
nu ĭaste Dumnezeu într'ânsŭ.
Spurca-se-vorŭ căile lui în toatâ vrémĭa,
lua-se-vorŭ judecârile tale de fața lui;
tuturorŭ dracilorŭ săi vinge-va.
Zise întru inema sa : nu se rădicâ de rudâ și rudâ fărâ rău.
Cui e blăste*m* rostulŭ lui, plinŭ ĭaste de amarŭ și de hiclеșugŭ,
suptŭ limba lui munci și durére;

прѣ шáде ꙟ лъꙋнтрꙋри кꙋ богáцїи.
ꙟнтрꙋ áскꙋнши съ оўчи́гъ неви́новатꙋль.
о̀кїи лоўн спре мѣсери кáоўтъ.
лáтръ ꙟнтрꙋ áскоўнши кà лéоўль ꙟнтрꙋ о̀грáда сà.
лáтръ съ ръпѣскъ ми́шелꙋль.
съ ръпѣскъ ми́шелꙋль съль áдꙋкъ.
ꙟнтрꙋ мрѣжа сà смерѣще éль.
плѣкъсе ши́ кáде кънд ви́нџе мишéилорь.
зи́се ꙟтрꙋ и̏ни́ма сà оўи́тъ доўмнезеꙋ.
ꙟтоáрче фáца сà съ нꙋ вáзъ пънъ лà сфръши́ть.
ꙟвїе доáмне доўмнезеоўль мїеоў съ се ръди́че мъ́на тà.
ноў оўита̀ мишéии тъи пънъ ꙟ сфръши́ть.
дерепчѐ мънїе нéкꙋратꙋль доўмнезеꙋ.
зи́се ꙟнтрꙋ и̏нéма сà, нꙋ ва чѣре.

---

pré șade în lăuntruri cu bogații.
Întru ascunși să ucigâ nevinovatulŭ,
ochii lui spre méseri cautâ.
Latrâ întru ascunșî ca leulŭ întru ograda sa,
latrâ să răpéscâ mișelulŭ,
să răpéscâ mișelulŭ să-lŭ aducâ;
întru mréja sa smeréște elŭ.
Plécâ-se și cade căndŭ vinge mișeilorŭ.
Zise întru inima sa : uitâ Dumnezeu,
întoarce fața sa, să nu vazâ pănâ la sfrășitŭ.
Învie, Doamne Dumnezeulŭ mieu, să se rădice mâna ta!
nu uita mișeii tăi pănâ în sfrășitŭ!
Derep'ce mănie necuratulŭ Dumnezeu?
Zise întru inema sa : nu va cére.

вѣ́ѕи къ тоу доу́рѣре шѝ мънїе каȣци.
придъдить съ фїе ꙟ мѫниле (*sic*).
цїе лъсатоуе мѣ́сероуль.
съра́коулȣи тоу фїи а̃жоу́тwрю.
фрънџи бра́целе пъкѫтwсȣлȣи ши хы́тлѣнȣлȣи.
чѣ́ресе пъка́тȣль лȣи шѝ ноу́ се а̓флѫ.
до́мнȣль ꙟпърать ꙟ вѣ́кь ши ꙟ вѣ́кȣль вѣ́кȣлȣи.
пери́ци ли́мбиле де пъмѫ́нȣль (*sic*) лоу́и.
желанїа мишеи̓лорь а̓оу̓ѕитаи доа̓мне.
гъти́рѣ и̓нимїе̓и лорь сокоти оу̓рѣкѣ тà.
съ жȣдече а̓ съра́кь ши плекатȣль.
съ ноу́ се а̓да́ȣгѫ доу́пѫ а̓чѣ́а съ се мърѣ́скѫ ѿмȣль ꙟ пъмѫнть :~

Vezi că tu durére și mănie cauți;
pridădită să fie în mânile [tale];
ție lăsatu-e méserulŭ,
săracului tu fii ajutorĭu.
Frăngi brațele păcâtosului și hîtlénului;
cére-se păcatulŭ lui și nu se aflâ.
Domnulŭ înpăratŭ în vécŭ și în véculŭ vécului;
periți limbile de pămân[t]ulŭ lui!
Jelanĭa mișeilorŭ auzit'ai, Doamne,
gătiré inimiei lorŭ socoti uréché ta.
Să judece a săracŭ și plecatulŭ,
să nu se adaugâ dupâ acéĭa să se mărésca omulŭ în pământŭ.

ꙟ сфръшить кънтекȣль лȣ дв҃дь: ~ і҃.

ꙟ домнȣль оуповъйю коумь ѕисе соуфлетȣли (*sic*) мїеȣ.
лъкȣѧще преꙟ кодри ка пасѫрѣ.
къ ӑдекѫ пъкѫтошїи ꙟтинсерѫ ӑркȣль.
гътирѫ съџѣте ꙟ коукȣрѫ.
съ съџѣте ꙟнтрȣ ꙟнтȣнѣрекь дерепцїи кȣ йнема.
къ чѣи тоу сфръшить, ѐӥ спарсерѫ.
дерептȣль чѐ фѣче.
домнȣль ꙟ бесѣрека сфитѫ ӑ сѧ.
домнȣль ꙟ черю скаоунȣль лȣи.
ѡкїи лȣи спре мишеи кѧȣтѫ.
спрѫнчѣнеле лȣи йспитеськь фїии ѿӑменилорь.

In sfrăşitŭ cănteculŭ lu Davidŭ 10.

În Domnulŭ upovăiĭu, cumŭ zise sufletul[u]i mieu,
lăcuĭaşte preîn codri ca pasâré?
Că adecâ păcâtoşii întinserâ arculŭ;
gătirâ săgéte în cucurâ,
să săgété întru întunérecŭ derepţii cu inema;
că céi (=ce ai) tu sfrăşitŭ ei sparserâ;
dereptulŭ ce féce?
Domnulŭ în beséreca sfăntâ a sa,
Domnulŭ în cerĭu, scaunulŭ lui,
ochii lui spre mişei cautâ,
sprâncénele lui ispitescŭ fiii oamenilorŭ.

дѡмнȣль испитѣще дерептȣль ши некоуратȣль.
чине юбѣще недерептатѣ, оурашешь сȣфлетȣль съȣ.
плоаѡ спрѐ пъкѫтоши мрѣже фокь ши въпае.
ши доухь кȣ боурѫ парте пъхарȣль лѡрь.
15. къ дерептоуе дѡмнȣль ши дерептатѣ юбѣще.
дерепцїи въдь фаца лоуи :~

ꙟ сфръшить де аль ѿптоуль кънтекоуль
лȣ давидь. аї.

спъсѣщемѫ доамне къ скъꙁȣ прѣподобникȣль.
къ микьшȣраръсе дѣдевѣреле фїии оаменилорь.
дешерть гръи чинешь кътрѫ сѡцоул съȣ.
оусне ꙟшелътоаре ꙟнтроу инемѫ, ꙟньтроу инемѫ гръи ръоу.

Do*m*nulŭ ispitéște dereptulŭ și necuratulŭ,
cine ĭubéște nedereptaté, uraște-șŭ sufletulŭ săŭ.
Ploao spre păcâtoși mréje, focŭ și văpae,
și duhŭ cu burâ parte păharulŭ lorŭ;
15. că dereptu-e Domnulŭ și dereptaté ĭubéște;
dereptii vădŭ fața lui.

In sfrășitŭ de alŭ optulŭ cănteculŭ
lu Davidŭ 11.

Spăséște-mâ, Doamne, că scăzu pré-podobniculŭ,
că micŭșurarâ-se dédevérele fiii oamenilorŭ.
deșertŭ grăi cine-șŭ cătrâ soțulŭ săŭ :
usne înșelătoare întru inemâ, înŭtru inemâ grăi rău.

пѡтребѣще дѹмнꙋл тоа́те рѹстоꙋриле ꙟшелѫтѡа́ре лимбѫ ма́ре грѫитѡа́ре.
ꙁисерѫ лимба ноа́стрѫ сѫ мѫрим.
оусьнеле ноа́стре пре лѫꙟгѫ нои сѫнть.
чине ноаѡ дѹмнь ѩсте.
дерепть кинꙋль мишеилорь ши соуспинарѣ мѣсерилорь.
а́кмꙋ ꙟвїꙋ ꙁисе домнꙋль.
поюмѫ ꙟ спсенїе ши ноумѫ соупꙋю динсь.
коувинтеле домнꙋлꙋи, коувинте кꙋрате.
а́рџинть а́рсь ши испитить пѫмѫть *(sic)*.
коурать де шапте ѡри.
тоу доа́мне хрѫнещене ши вѣгене.
де роуда а́часта ши ꙟ вѣкь.
ꙟпрежꙋрь некоурацїи ꙟмблѫ.

Potrebéște Domnulŭ toate rosturile înșelâtoare limbâ mare grăitoare.
Ziserâ : limba noastrâ să mărim,
usnele noastre pre lăîngâ noi săntŭ;
cine noao Domnŭ ĭaste?
Dereptŭ chinulŭ mișeilorŭ și suspinaré méserilorŭ
acmu înviu, zise Domnulŭ.
Poĭu-mâ în spăsenie și nu mâ supuĭu d'insŭ.
Cuvintele Domnului, cuvinte curate,
argintŭ arsŭ și ispititŭ pămâ[n]tŭ,
curatŭ de șapte ori.
Tu, Doamne, hrănește-ne și véghe-ne
de ruda acĭasta și în vécŭ.
Înprejurŭ necurații îmblâ,

доу́пѫ ꙟналтоуль тъȣ моу́лцитаи фїии ѡа̀ме́нилорь :~:~:~

КЪНТЕКȢЛЬ ЛОУ ДВДЬ. ВI.

пънѫ кънд дѡа̀мне оу̀ицимѫ пънѫ ꙟ сфръшить.
пънѫ кънд ꙟто́рчи фа́ца та̀ де ми́не.
пънѫ кънд по́ю сфѣ́тȣре ꙟ соу́флетȣль мїѐ.
доу́рѣре ꙟтрѫ́нема мѣ зи́оа ши́ ноа̀птѣ.
5. пънѫ кънд ръди́кѫсе дра́кȣль мїѐȣ спрѐ ми́не.
ка́оу̀тѫ ши́ а̀оу̏зи́мѫ доа̀мне дȣ́мнезеоуль мїѐоу.
лоу́минѣзѫ о̀кїи мїѐи съ нȣ къндьва а̀до́рмȣ ꙟ мѡ́а̀рте.
съ ноу къндьва зи́кѫ дра́коуль мїѐоу ꙟтърїи́мѫ спри́нсь.
дѡдеи́тѡрїи мїѐи боу́коурѫсе съ ма́шь клѫти.
10. ѐ ѐоу спре ми́ла та̀ оу̀повъии.

---

dupâ înaltulŭ tău mulțit'ai fiii oamenilorŭ.

Cănteculŭ lu Davidŭ 12.

Pănâ căndŭ, Doamne, uiți-mâ pănâ în sfrășitŭ?
Pănâ căndŭ întorci fața ta de mine?
Pănâ căndŭ poĭu sféture în sufletulŭ mieu,
durére într'ânema mé zioa și noapté?
5. Pănâ căndŭ rădicâ-se draculŭ mieu spre mine?
Cautâ și auzi-mâ, Doamne Dumnezeulŭ mieu!
Luminézâ ochii miei să nu căndŭva adormŭ în moarte,
să nu căndŭva zicâ draculŭ mieu : întării-mâ spr'insŭ.
Dodeitorii miei bucurâ-se să m'așŭ clâti;
10. e eu spre mila ta upovăii,

боукоурѫсе йнема мѣ де спсенїа та.
кѫндь домнȣлȣи бине фъкѫторюлȣи мїеȣ.
шй кѫнть ноумеле домнȣлȣи де соусь :~

кѫнтекȣль лȣ дбдь. гі.

зисе фърѫ минте ꙟнтроу йнема са ноу е доумнезеоу.
ръсипирѫсе ши се ѡмрѫзирѫ ꙟнтрȣ ꙟчепȣтȣль лѡрь.
ноу е фъкѫторю бине.
домнȣль де ꙟ черю плекѫсе спре фїии оамениловь.
5. съ вазѫ съ ꙗсте а ꙟцелѣџе саȣ а чѣре дȣмнезеȣ.
тоци фериpѫсе де преоунѫ шй нетрѣбничи фȣрѫ.
нȣе фъкѫторю бине ноуе нече пѫнѫ ла оуноуль.
нече ꙟцелегъtори фъкѫторїи фърълѣџе.

---

bucurâ-se inema mé de spăseniĭa ta.
Căndŭ *(sic)* Domnului bine făcâtorĭului mieu,
și căntŭ numele Domnului de susŭ.

Cănteculŭ lu Davidŭ 13.

Zise fără minte întru inema sa : nu e Dumnezeu;
răsipirâ-se și se omrâzirâ întru începutulŭ lorŭ,
nu e făcâtorĭu bine.
Domnulŭ deîn cerĭu plecâ-se spre fiii oamenilorŭ,
5. să vază să ĭaste a înțelége sau a cére Dumnezeu.
Toți ferirâ-se de preunâ și netrébnici furâ;
nu e făcâtorĭu bine, nu e nece pănâ la unulŭ.
Nece înțelegători făcâtorii fărălége;

мѫкѫндь ѡамéнїи мїеи ꙟ лóкь дѐ пѫйне дóмнꙋль нꙋ кé-
марѫ.
10. ачиꙗ ꙟфрикошарѫсе ꙟ фрикѫ їѡ ноу ѐрà фрикѫ.
кѫ дóмнꙋль ꙟ роуда дерéпцилорь.
сфѣтꙋль мишéлꙋлꙋи роушинать.
е дѡмноуль оуповѫинцѫ лоуи ꙗсте.
чине дѣде деꙟ сїѡнь спсéнїꙗ лꙋ израиль.
15. кѫндь ва тоурна дѡмнꙋль прѫдарѣ ѡаменилорь сѫи.
боукꙋрѫсе їаковь ши веселѣщесе израиль :~

кѫнтекꙋль лꙋ дв҃дь. ді҃

доамне чине ва лѫкꙋи ꙟнтрꙋ вїаца тà.
ши чине се ва сьлѫшꙋи ꙟ кѡдрꙋль сфнть аль тѫꙋ.

---

mâincăndŭ oamenii miei în locŭ de păine Domnulŭ nu
chemarâ.
10. Acila înfricoşarâ-se în fricâ, io nu era fricâ,
că Domnulŭ în ruda dereptilorŭ.
Sfétulŭ mişelului ruşinatŭ,
e Domnulŭ upovăinţâ lui ĭaste.
Cine déde deîn Sionŭ spăseniĭa lu Izrailŭ?
15. Căndŭ va turna Domnulŭ prâdaré oamenilorŭ săi,
bucurâ-se Iacovŭ şi veseléşte-se Izrailŭ.

Cănteculŭ lu Davidŭ 14.

Doamne, cine va lăcui întru viaţa ta?
şi cine se va sălâşui în codrulŭ sfăntŭ alŭ tău?

ꙟмблѫторїи фъpѫ винѫ шѝ чи́не лȣкрѣꙁѫ дере́птате.
шѝ чи́не гръѧ̆щи дѣ́деваръ ꙟнтрȣ и̓не́ма са̀.
шѝ нȣ ꙟшалѫ коу ли́мба са̀.
не́че фа́че со́цȣлȣи съȣ ръȣ.
шѝ ꙟпоу́таре нȣ прїи́ми спре вечи́нїи съи.
рȣшинать ѧ̆сте ꙟнтрѐ е̓ль хитлѣ́нȣль.
чи́не се тѣ́ме де до́мнȣль слъвѣ́ще.
жоу́рѫсе а̓проа̓пе́лȣи съȣ шѝ ноу́се лѣпѫдѫ.
а̓рџи́нтȣль съȣ нȣ дѣ́де ꙟнтрȣ ка́мѫтѫ.
шѝ прець спрѐ неви́новаци нȣ лȣѡ.
фъкѫ́ндь а̓чѣ́стѣ ноу́ се ва клъти ꙟ вѣ́кь :~

кънтекȣль лȣ дв҃дь. еі҃.

хрънѣ́щемѫ до̓мне къ спрѐ ти́не оўповъию.

Îmblâtorii fărâ vinâ și cine lucrézâ dereptate,
și cine grăĭaște dédevărŭ (=de adevărŭ) întru inema sa,
și nu înșalâ cu limba sa,
nece face soțului său rău,
și înputare nu priimi spre vecinii săi.
Rușinatŭ ĭaste între elŭ hitlénulŭ;
cine se téme de Domnulŭ slăvéște;
jurâ-se aproapelui său și nu se lépâdâ.
Argintulŭ său nu déde întru camâtâ,
și prețŭ spre nevinovați nu luo :
Făcândŭ acésté nu se va clăti în vécŭ.

Cănteculŭ lu Davidŭ 15.

Hrănéște-mâ, Doamne, că spre tine upovăiĭu.

ꙁи́шь до́мнȣлȣи до́мнȣль мїе̑ȣ е̑щи тоу.
къ боу́нѫтѫциле мѣ́ле ноу трекоу́е̑щи.
сфи́нцилѡрь че сънть спре пъмѫ́нтоуль лȣи ми́ноунѫ дѡ́мнȣль.
тѡа̑тѫ врѣ́рѣ са̀ спри́нши.
моу́лцирѫсе непоу́тинцеле лорь.
ши́ доу́пѫ а̑чѣ́ѧ коу́рѫчдарѫсе.
нȣ а̑доу́нѫ ꙁбо́рȣль лорь де̇ сънџе.
не̇че поме̇нескь ноу́меле лорь ро́стȣль мїе̑ȣ.
дѡ́мнȣль па́рте дестѡ́ничїѧ мѣ ши̑ пъха́рȣль мїе̑ȣ.
тоу е̑щи че̇ токмитаи достоа̑нїа мѣ мїе.
фоу́ни възоу́рѫ мїе ꙟ ци́нȣтȣль мїе̑ȣ.
къ десто́йничїѧ мѣ ци́нȣтѫ мїе ꙗ̑сте.
бл҃ве́скь до́мнȣль че̇ мѫ ꙟце̇лепцїи.
ши́ ꙟкѫ пънѫ ꙟ но́апте а̑рѫ́тѫми ꙁгъоу́ль мїе̑ȣ.

Zișŭ Domnului, Domnulŭ mieu ești tu,
că bunâtâțile méle nu trebuești.
Sfinților̆, ce săntŭ spre pămăntulŭ lui, minunâ Domnulŭ;
toatâ vréré sa spr'inși.
Mulțirâ-se neputințele lorŭ.
și dupâ acéĭa curândarâ-se;
nu adunâ zborulŭ lorŭ de sănge,
nece pomenescŭ numele lorŭ rostulŭ mieu.
Domnulŭ parte destoinicĭa mé și păharulŭ mieu;
tu ești ce tocmit'ai dostoania mé mie.
Funi văzurâ mie în ținutulŭ mieu.
că destoinicĭa mé ținutâ mie ĭaste.
Bl*agos*lovescŭ Domnulŭ ce mâ înțelepții,
și încâ pănâ în noapte arâtâ-mi zgăulŭ mieu.

а̂инте вѫꙃȣи дѡ́мнȣль ꙟнтре ми́не е поу́рȣрѣ.
кѫ дѣдерѣ́пта мѣ ꙗ̂сте сѫ ноу́мѫ лѣ́гѫнь.
дере́пть а̂чѣ́а веселѣ́щесе ӥнема мѣ.
ши̂ боу́кȣрѫсе ли́мба мѣ.
ꙟнкѫ ши̂ пе́лица мѣ веселѣ́щесе ꙟнтрȣ оу̂повѫи́нцѫ.
кѫ нȣ лѫса́ши соу́флетȣль мїе́ȣ ꙟнтрȣ ꙗ́дь.
ши̂ нȣ дѣ́де прѣподо́бникȣлȣи сѫȣ сѫ ва́ꙃѫ поу́тредире.
споу́сȣмїꙗ̂и кѫи́ле де̂ вїацѫ.
ши̂ ꙟмплȣшимѫ ꙟ ве́селїе кȣ фаца та̀
фрѫмсѣце ꙟ де́рѣпта та̀ ꙟ сфѫшить *(sic)* :~

роу́гѫчюнѣ лȣ дв҃дь. ѕ҃ї

а̂оу̂ꙃи доа̂мне де́рептатѣ мѣ.

Ainte văzui Domnulŭ între mine e pururé,
că dé derépta mé ĭaste să nu mâ légănŭ;
dereptŭ acéĭa veseléște-se inema mé
și bucurâ-se limba mé,
încâ și pelița mé veseléște-se întru upovăință.
Că nu lăsași sufletulŭ mieu întru ĭadŭ,
și nu déde pré-podobnicului său să vazâ putredire.
Spusu-miĭ-ai căile de viață,
și împluși-mâ în veselie cu fața ta,
frâmséțe în derépta ta în sf[r]ășitŭ.

Rugâcĭuné lu Davidŭ 16.

Auzi, Doamne, dereptaté mé,

фъгѫдȣѧ̆ще рȣгѫчюнѣ мѣ.
сокотѣще роуга мѣ нȣ ꙟтрȣ ростъ ꙟшелѫторю.
де фаца та жȣдецȣлъ мїеȣ ѧ̆се.
5. окїи мїеи съ вазѫ дерептате.
испититаи инема мѣ.
чѣрчециѡ ноаптѣ.
ꙟфїербѫнтатȣмаи ши ноусе афлѫ ꙟтрȣ мине недерептате.
ка сх ноу гръѧ̆скѫ ростȣлъ мїеȣ лоукрȣлъ ѿменескъ.
10. дерептъ коувинтеле ростȣлȣи тъȣ.
еоу пъзїи кълие юци.
сфръшаще кълкѫтȣриле мѣле ꙟ кърѫриле тале сх нȣ се лѣ-
гѫне оурмеле мѣле.
еоу кемаи къ аоузимѫ доумнезеȣлъ мїеȣ.
плѣкѫ оурѣкѣ та мїе, ши аоузи коувинтеле мѣле.

---

făgâduïaște rugâcïuné mé,
socotéște ruga mé nu întru rostŭ înșelâtorïu.
De fața ta județulŭ mieu ïase;
5. ochii miei să vazâ dereptate.
Ispitit'ai inema mé,
cérceți-o noapté;
înfierbântatu-m'ai și nu se aflâ întru mine nedereptate.
Ca să nu grăïascâ rostulŭ mieu lucrulŭ omenescŭ,
10. dereptŭ cuvintele rostului tău;
eu păzii căile ïuți.
Sfrășaște călcâturile méle în cărârile tale să nu se lé-
gâne urmele mele.
Eu chemai că auzi-mâ, Dumnezeulŭ mieu!
plécâ uréché ta mie și auzi cuvintele méle.

ꙟми́нȣнѫ ми́ла та̀ спѫсѣ́ще оу҆пѡвѫи́ндь ꙟ ти́не.
де противи́то́рїи дерѣ́птеей та́ле.
пѫꙁѣ́щемѫ до҆а́мне ка̀ лоу́мѣ о҆́кюлȣи.
ꙟ коперемѫ́нтȣль а҆́репилѡрь та́ле кѡа҆́перимѫ.
дѐ фа́ца некȣрацилорь че маȣ стрѫстȣи́ть.
врѫжмашїи мїеи сȣфлетȣль мїеȣ цинȣрѫ.
гра́сȣль сѫȣ ꙟки́серѫ.
ръ́стȣль лорь грѫиѧ трȣфѫ.
чи́немѫ го́нїѧ а҆кмȣ ꙟкоу́нџȣрарѫмѫ.
о҆кїи сѫи поу́серѫ плѐкаци ꙟ пѫмѫ́нть.
при́нсерѫмѫ ка лѐоу҆ль га́та спрѐ вѫна́ть.
шѝ ка̀ скыменȣль че ѧ҆́сте де сѫлѧшȣѧ́ще ꙟ ко̀моа҆ра са̀.
ꙟвїе до҆а́мне ꙟнтрѐчїи ꙟпїѧдѐкѫ лорь.
и҆ꙁбѫвѣ́щє соу́флетȣль мїеȣ де некȣраци кȣ а҆́рмеле та́ле.

Înminunâ mila ta spăséște upovăindŭ în tine,
de protivitorii derépteei tale.
Păzéște-mâ, Doamne, ca lumé ochĭului;
în coperemântulŭ arepilorŭ tale coaperi-mâ
de fața necurațilorŭ ce m'au strâstuitŭ,
Vrăjmașii miei sufletulŭ mieu ținurâ.
Grasulŭ său închiserâ,
rostulŭ lorŭ grăiĭa trufâ.
Cine mâ goniĭa acmu încungĭurarâ-mâ,
ochiĭ săi puserâ plecați în pămânțŭ,
prinserâ-mâ ca leulŭ gata spre vănatŭ
și ca scîmenulŭ ce ĭaste de sălășuĭaște în comoara sa.
Învie, Doamne, întrecii, înpiĭadecâ lorŭ;
izbăvéște sufletulŭ mieu de necurați cu armele tale,

де драчїи мѫнилорь тале.
30. доамне денешкить де пъмѫнть ꙟпарциѡ ꙟ вїаца лѡрь.
ши к8 аскоунселе тале ꙟмилоусе згъ8ль лорь.
сът8рарѫсе фїии, ши лѫсарѫ ръмѫшиццеле тинерилорь съи.
ꙗрѫ еоу к8 дерептате ивеск8мѫ фѣцеей тае (sic).
сат8рѫмѫ кънд ивѣщемисе слава та :~:~:~

шедѣрѣ атреа. кънтек8ль л8 дѣдь. зї.

юбескоуге доамне к8 търїа мѣ.
домн8ль бърт8те мїе ши скъпаре мїе ши избѫвире мїе.
доумнезе8ль мїе8 аж8торю мїе ши оуповъеск сприн.
ск8ть мїе ши кѡрнь спсенїей мѣле ши аж8тѡрю мїе.
5. лаоуделѡрь кемь дѡмноуль, ши де драчїи мїеи спъсеск8мѫ.

---

de dracii mânilorŭ tale.
30. Doamne, deneșchitŭ de pământŭ inparți-o în viața lorŭ
și cu ascunsele tale împluse zgăulŭ lorŭ;
săturarâ-se fiii și lăsarâ rămâșițele tinerilorŭ săi,
Ĭarâ eu cu dereptate ivescu-mâ féțeei ta[l]e,
saturâ-mâ căndŭ ivéște-mi-se slava ta.

Ședéré a treĭa. Cănteculŭ lu Davidŭ 17.

Ĭubescu-te, Doamne, cu tăriĭa mé;
Domnulŭ vărtute mie și scăpare mie și izbâvire mie.
Dumnezeulŭ mieu ajutorĭu mie și upovăescŭ spr'insŭ,
scutŭ mie și cornŭ spăseniei méle și ajutorĭu mie.
5. Laudelorŭ chemŭ Domnulŭ, și de dracii miei spăsescu-mâ.

цинꙋрѫмѫ дꙋрориле мо́рциеи.
ши извоа́рѫле фѫрѫ лацїиеи тꙋрбꙋрамѫ *(sic)*.
доу́рериле ıа́доу́лꙋи ꙟкоу́нџꙋрарѫмѫ.
а́поу́карѫмѫ коу́рселе мѡ́рциеи.
ши ꙟ скрьбїа мѣ ке́мь дѡ́мнꙋль.
ши кѫтрѫ доу́мнезеꙋль мїеꙋ ке́мь,
а́оу́зимѫ де́ ꙟ бесѣ́река сфнтѫ а́са̀ гла́сꙋль мїеꙋ.
ши врѣ́ва мѣ ꙟнтрѫ́нсь ꙟнтрѫ ꙟ оу́рѣ́кѣ лꙋи.
ши рѫди́кѫсе ши тре́мꙋрать фоу пѫмѫ́нтꙋль.
ши оу́рзи́тꙋриле пѫдоу́рилорь сми́нтирѫсе ши рѫди́карѫсе,
кѫ мѫнїесе спри́нсе доу́мнезеоу.
рѫди́кѫса фоу́мь мѫнїа лоуи.
ши фѡ́кь де фа́ца лꙋи ꙟвѫпѫе́се.
кѫрбоу́ни а́при́нсерѫсе ди́нсь.

Ţinurâ-mâ durorile morţiei,
şi izvoarâle fărâ-lïagiiei turbura[râ]-mâ.
Durerile ïadului încungïurarâ-mâ,
apucarâ-mâ cursele morţiei;
şi în scrăbiïa mé chemŭ Domnulŭ,
şi cătrâ Dumnezeulŭ mieu chemŭ.
Auzi-mâ deîn beséreca s*fă*ntâ a sa glasulŭ mieu,
şi vréva mé într'ânsŭ întrâ în uréché lui.
Şi rădică-se şi tremuratŭ fu pământulŭ,
şi urziturile pădurilorŭ smintirâ-se şi rădicarâ-se,
că mănie-se spr'inse Dumnezeu.
Rădicâ-sïa fumŭ mănïïa lui,
şi focŭ de faţa lui în văpâe-se,
cărbuni aprinserâ-se d'insŭ.

шѝ пле́кѫ че́рюль ши дешйнсе.
ши оу҆нтꙋнѣ́рекь соу́пть пичоа́реле лꙋи.
сꙋи спрѐ хе́рꙋвїми шѝ ꙁбоу́рѫ.
ꙁбоу́рѫ спрѐ а҆ре́пиле вѫнтꙋлꙋи.
шѝ поу́се оу҆нтꙋнѣ́рекь коперимѫнтꙋль сѫꙋ.
ꙟпрежоу́роуль лоу́и а҆коперимѫнтꙋль лоу́и.
ꙟнтꙋнекатѫ а҆пѫ ꙟнтрꙋ нꙋѡ҆ри дѐ соу́сь.
дѐ лоу́чирѣ ꙟнтрѫнсь ноу́ѡ҆ри ꙟмблѫ.
гри́ндене шѝ кѫрбоу́ни дѐ фо́кь.
тꙋнѫ дѐ ꙟ че́рю до́мнꙋль.
шѝ соу́сꙋль дѣ́де гла́сꙋль сѫꙋ.
тре́мѣсе сѫџѣ́те шї̈и рѫспѫндѝ.
шѝ фоу́лџерꙋль ꙟмꙋлци сми́нти е́и.
ши́се и҆ви́рѫ и҆ꙁвоа҆рѫле а҆пе́лорь.

Și plecâ cerĭulŭ și deștinse,
și untunérecŭ suptŭ picĭoarele lui;
sui spre heruvimi și zburâ,
zburâ spre arepile văntului.
Și puse untunérecŭ coperimântulŭ său,
înprejurulŭ lui acoperimântulŭ lui,
întunecatâ apâ întru nuori de susŭ.
De luciré într'ânsŭ nuori îmblâ,
grindene și cărbuni de focŭ.
Tună deîn cerĭu Domnulŭ,
și susulŭ déde glasulŭ său.
Tremése săgéte și-i răspăndi,
și fulgerulŭ în mulți sminti ei.
Și se ivirâ izvoarâle apelorŭ,

шѝсе дескóперирѫ оу̑рѕителе а̑ тоу́тȣрорь.
35. дѐ ѕъпретитȣль тъȣ доа̑мне.
дѐ соу́фларѣ доу́хȣлȣи мънїе̑и тáле.
трéмесеши дѐ соу́сь шѝ мѫ прїи́миши.
лȣа̑ши́мѫ дѐ а̑пе моу́лте.
ӥѕбъви́шимѫ дѐ дрáчїи мїе̑и си́лничи.
40. шѝ пи́ѕмиторїи (*sic*) мїе̑и, къ се ꙟврътошарѫ мáи врътось
де ми́не.
а̑поу́карѫмѫ ꙟ ѕи́ѡа ръȣлȣи мїе̑ȣ.
шѝ фȣ дóмнȣль рѫди́кѫторю мїе.
шѝ рѫди́кѫмѫ ꙟ ларгь.
и̑ѕбъви́мѫ къ мѫ врȣ.
45. ши дѣ́де мїе дóмнȣль доу́пѫ дéрептатѣ мѣ.
шѝ дȣпѫ кȣрѫцїиле мѫнилорь мѣ́ле дáмива.

și se descoperirâ urzitele a tuturorŭ;
35. de ʒăpretitulŭ tău, Doamne,
de suflaré duhului măniei tale.
Tremeseși de susŭ și mâ priimiși,
luași-mâ de ape multe.
Izbăviși-mâ de dracĭi miei silnici
40. și pizm[u]itorii miei, că se învrătoșarâ mai vrătosŭ de
mine.
Apucarâ-mâ în zioa răului mieu;
și fu Domnulŭ rădicâtorĭu mie,
și radicâ-mâ în largŭ;
izbăvi-mâ, că mâ vru.
45. Și déde mie Domnulŭ dupâ dereptaté mé,
și dupâ curâțiile mânilorŭ méle damĭ-va;

кѣ фéрїю кѣиле дóмнȣлȣи.
шѝ нȣ некȣрѫцїю де доýмнеѕеȣль мїѐȣ.
кѣ тѡ̀ате жоýдѣцеле лȣи ꙟнтрè мíне.
шѝ дерептатѣ лоýи ноýсе моýтѫ де мíне.
шѝ вóю фѝ невíноватъ кȣ нȣсоýль.
шíмѫ вóю коýрѫци де фѣрѫ лéџиле мѣ́ле.
шíмва дà дóмнȣль дȣпѫ дéрептатѣ мѣ.
шѝ доýпѫ коýрѫцїа мѫ́нилоръ мѣ́ле ꙟнтрè ѻ̀кїи лȣи.
кȣ прѣподѡ́бничїи прѣподóмникъ вéри фи.
ши кȣ бѣрбáтъ невíноватъ. невíноватъ вéри фи.
шѝ кȣ ѧ̀лéшїи ѧ̀лéсъ вéри фи.
ши кȣ ꙟтóрцїи ꙟтоа̀рчéтевири.
кѣ тоу ѿа̀мéнїи плéкаци спѣсéщѥ доа̀мне.
шѝ ѻ̀кїи троýфашилоръ плéчи.

---

că feriŭu căile Domnului,
și nu necurâțiŭu de Dumnezeulŭ mieu.
Că toate judéțele lui între mine,
și dereptaté lui nu se mutâ de mine.
Și voĭu fi nevinovatŭ cu nusulŭ,
și mâ voĭu curâți de ĭarâ legile méle;
și-m-va da Domnulŭ dupâ dereptaté mé,
și dupâ curâțiĭa mânilorŭ méle între ochii lui.
Cu pré-podobnicii pré-podomnicŭ veri fi,
și cu bărbatŭ nevinovatŭ nevinovatŭ veri fi,
și cu aleșii alesŭ veri fi,
și cu întorții întoarcete-viri;
că tu oamenii plecați spăsești, Doamne,
și ochii trufașilorŭ pleci.

къ тоу лꙋминезй сфѣщникꙋль міеꙋ доамне.
доумнезеꙋль міеꙋ лꙋминезй оунтоунѣрекꙋль міеꙋ.
къ кꙋ тине избъвескꙋмѫ де нъпасте.
шй доумнезеꙋль міеꙋ трекꙋ пърѣте.
доумнезеꙋль міеꙋ невиновать калѣ лꙋи.
кꙋвинтеле дꙋмнꙋлꙋи апринсе.
апъръторю ꙗсте тꙋтꙋрорь оуповъиндь спринсь.
къ чинее доумнезеоу фъръ домнꙋль.
саꙋ чинее доумнезеꙋ фъръ доумнезеꙋль нострꙋ.
дꙋмнезеꙋ ꙟчинсемѫ кꙋ врътꙋте.
шй поусе невиноватѫ калѣ мѣ.
сфръшитаꙋ пичоареле мѣле ка чербїи.
шй ꙟнтрꙋ налть поусемѫ.
ꙟвацѫ мѫниле мѣле спре ръзбою,

Că tu luminezi sféștniculŭ mieu, Domne,
Dumnezeulŭ mieu, luminezi untunérecculŭ mieu;
că cu tine izbăvescu-mâ de năpaste,
și Dumnezeulŭ mieu trecu părête.
Dumnezeulŭ mieu, nevinovatŭ calé lui,
cuvintele Domnului aprinse.
Apărâtorĭu ĭaste tuturorŭ upovăindŭ spr'insŭ.
Că cine e Dumnezeu fără Domnulŭ?
Sau cine e Dumnezeu fără Dumnezeulŭ nostru?
Dumnezeu încinse-mâ cu vrătute,
și puse nevinovatâ calé mé.
Sfrășit'au picĭoarele méle ca cerbii,
și întru naltŭ puse-mâ.
Învațâ mânile méle spre războĭu,

шѝ поу́се а̓ркъ де а̓ра́ме ꙟ бра́цȣль мїє̓ȣ.
шѝ датȣмїѫȣ скоу́ть сп҃се́нїе.
шѝ дерѣ́пта та̀ прїи́ми ми́не.
шѝ ꙟвъцѫ́тȣра та̀ дерѣ́семѫ ꙟсфръшить.
шѝ ꙟвъцѫтȣра та̀ ꙟсоу́мѫ ꙟва́цѫ.
лърџи́таи оу̓рме́ле мѣ́ле соу́пть ми́не.
шѝ нȣ оўсте́нирѫ та́лпеле мѣ́ле.
мѫ̆нь връѫмашїи мїе̓и шїи аѫоу́нгь.
ши ноу́мѫ то́рнь пънѫ сфръшїи.
фрънгȣи шѝ на́ȣ пȣтѣ́ре съ стѣ.
ка́дь сȣпть пичоа̓реле мѣ́ле.
шѝ ꙟчи́нсȣмаи кȣ вратȣте ла̀ ръзбо́ю.
ꙟпїе̓де́катаи то́ци чѐсе скоу́ларѫ спрѐ ми́не соу́пть ми́не.
шѝ дра́чилорь мїе̓и да́таи спи́наре.

și puse arcŭ de arame în brațulŭ mieu;
și datu-mi-âu scutŭ spăsenie,
și derépta ta priimi mine.
Și învățâtura ta derése-mâ în sfrășitŭ.
și învățâtura ta însumâ învațâ.
Lărgit'ai urmele méle suptŭ mine,
și nu ustenirâ talpele méle.
Mânŭ vrăjmașii miei și-i ajungŭ,
și nu mâ tornŭ pănâ sfrășii.
Frăngu-i și n'au putére să sté;
cadŭ suptŭ picĭoarele méle.
Și încinsu-m'ai cu vrătute la războĭu,
înpiedecat'ai toți ce se sculară spre mine suptŭ mine.
Și dracilorŭ miei dat'ai spinare,

ши̂ пи́ѕмито́рїи мїе̓и кȣратаи.
ке́марѫ ши̂ нȣ е̓ра̀ спъси́торю.
кътрѫ до́мнȣль ши̂ нȣ а̓ȣѕи е̓и.
ши̂ пърѣтеле ло́рь ка̀ пȣлбе́рѣ ꙟнаи́нтѣ фѣцее̓и вънтȣлȣи.
ка̀ лоу́ть дѐ ка́ле нетеѕи̂ е̓и,
и҆ѕбъви́мѫ дѐ ꙟпоу́тарѣ ѿменѣ́скѫ.
пȣсешимѫ ꙟ капȣль лимбилорь.
ѿа̓менїи чѐ нȣ щїѐ лȣкра́рѫми.
ꙟтрȣ а̓ȣѕи́тȣль ȣре́кїе̓и а̓ȣѕи́рѫмѫ.
фїи стрїи́ни ми́нцирѫми.
фїи стрїи́нн ве́кирѫ ши̂ шкюпарѫ дѐ кърѫриле са́ле.
вїȣ дѡмнȣль ши̂ бл҃ви́ть ѕе́ȣль.
ши́се ръди́кѫ доу́мнеѕеоуль сп҃се́нїеи мѣ́ле.
доу́мнеѕеȣль чѐ плѫ́ти връжбїа мѣ.

și pizmitorii miei curat'ai.
Chemarâ și nu era spăsitorĭu,
cătrâ Domnulŭ și nu auzì ei.
Și părétele lorŭ ca pulberé înainté féțeei văntului,
ca lutŭ de cale netezì ei.
Izbăvi-mâ de înputaré omenéscâ,
puseși-mâ în capulŭ li*m*bilorŭ.
Oamenii ce nu știe lucrarâ-mi,
întru auzitulŭ urechiei auzirâ-mâ.
Fii striini minţirâ-mi.
fii striini vechirâ și șchĭuparâ de cărârile sale.
Viu Do*m*nulŭ și bl*ago*sl*o*vitŭ zeulŭ,
și se rădicâ Dumnezeulŭ sp*ă*seniei méle;
Dumnezeulŭ ce plâti vrăjbiĭa mé,

шѝ плѐкѫ ѡ҆амѐни соу́пть мѐне.
и҆зб҄ъвитѡрюль мїе҆8 дѐ дра́чїи мїе҆и мънишѡшн.
дѐ скоу́лѫторїи спрѐ ми́не рѫди́чимѫ.
шѝ дебърба́ть некꙋрать и҆збъвѣ́щимѫ.
дѣ́рептъ а҆чѣ́а и҆споведѣ́ескꙋмѫ цїе ꙟнтрꙋ лимби доа҆мне.
шѝ ноу́меле тъоу кънть.
мъре́скъ спъсе́нїа ꙟпъратꙋлꙋи.
шѝ фа́къ ми́лѫ оу҆нсꙋлꙋи мїе҆ꙋ.
лоу дв҃дь шѝ семи́нцее҆и лꙋи ꙟ вѣ́къ :~:~

къ н т е́ к ꙋ л ь л ꙋ д в҃ д ь и҃ ї

че́рюль споу́не сла́ва лꙋ доу́мнезеꙋ.
фъптꙋра мѫнилорь лꙋи споу́се врътꙋте.

și plecâ oameni suptŭ mene,
izbăvitorĭulŭ mieu de dracii miei mănioși.
De sculâtoriĭ spre mine rădici-mâ,
și de bărbatŭ necuratŭ izbăveşti-mâ;
dereptŭ acéĭa ispovedescu-mâ ţie întru li*m*bi, Doamne,
și numele tău căntŭ;
marescŭ spăseniĭa înpăratului,
și facŭ milâ unsului mieu :
lu D*a*v*i*dŭ și seminţeei lui în vécŭ.

Cănteculŭ lu Davidŭ 18.

Cerĭulu spune slava lu Dumnezeu,
făptura mânilorŭ luĭ spuse vrătute.

ꙁѝ дѐ ꙁѝ рѫгѫӑще коувѫнтъ.
шѝ ноа̀пте дѐ ноа̀пте споусе ꙟцѣ́лепчюни.
ноу́сь кȣви́нте не́че ꙁи́чери чѐ сѫ́нȣсе а̀оуꙁѫ гла́сȣль лѡ́рь.
ꙟ то́ть пѫмѫнтȣль ѐши споу́са лѡ́рь.
шѝ ꙟнтрȣ сфрѫшитȣль лȣмиѐи граюреле лѡ́рь.
ꙟ соа̀ре поу́се моу́тарѣ са̀.
шѝ ѐль ка̀ оўꙟ џинере ѐши дѐꙟ челарюль сѫȣ.
бȣкȣрѫсе ка̀ ȣриꙗ̀шȣль а̀лѣргѫ ка́ле.
дѐ ꙟчепȣтȣль че́рюлȣи ѐши́рѣ лȣи.
шѝ тимпинарѣ лȣи ꙟ сфрѫшитȣль че́рюлȣи.
шѝ нȣе чи́несева а̀скȣнде дѐ кѫлдȣра лȣи.
лѣ́џѣ до́мнȣлȣи неви́новать ꙟтоа́рче соу́флтȣль *(sic)*.
мѫртȣрі́ꙗ до́мнȣлȣи кре́динчоа̀сѫ ꙟцелепцѣꙁѫ ти́нерїи.
дерѣптеле до́мнȣлȣи, дерѣпте весе́лескь и̂не́ма.

Zi de zi râgâĭaște cuvântŭ,
și noapte de noapte spuse înțelepcĭuni.
Nu-sŭ cuvinte nece ziceri ce să nu se auzâ glasulŭ lorŭ.
În totŭ pământulŭ eși spusa lorŭ,
și întru sfrășitulŭ lumiei graĭurele lorŭ.
În soare puse mutaré sa,
și elŭ ca uîn ginere deîn celarĭulŭ său.
Bucurâ-se ca uriĭașulŭ alérgâ cale,
de începutulŭ cerĭului eșiré lui;
și ti*m*pinaré lui în sfrășitulŭ cerĭului,
și nu e cine se va ascunde de căldura lui.
Légé Domnului nevinovatŭ întoarce sufl[e]tulŭ;
mărturiĭa Domnului credincĭoasâ înțelepțézâ tinerii.
Deréptele Domnului, derépte veselescŭ inema,

ӡи́селе до́мнȣлȣи дедепа́рте лоу́минѣӡѫ ȏкїи.
фри́ка деѡ́мнȣлȣи (sic) коу́ратѫ лъкȣӑще ꙟ вѣ́кь дѐ вѣ́кь.
жоу́дѣце́ле до́мнȣлȣи дѣ́девѣ́ре, шѝ дерѣ́пте депреоўнѫ.
маи кȣ врѣ́ре дѐ кътъ а҆оу҆роу́ль.
шѝ дѐ пїе҆три кȣра́те моу́лте.
шѝ ма́и дȣлчи дѐ мїѧрѣ шѝ стре́дїе.
къ ше́рбȣль тъȣ хрънѣщеле.
кънdь хрънѣщеи плѫти́ре мȣлть.
къдѣ́рѣ пъкателор чи́не ꙟцелѣ́џе.
дѐ а҆скоу́нселе мѣ́ле кȣрѫцеціемѫ.
ши дѐ стрїи́ни вѣ́ге ше́рбȣль тъȣ.
сънȣмѫ ꙟвъꙟкȣре.
а҆тоу́нче неви́новать во́ю фи.
ши́мѫ коу́рѫцескь дѐ пъка́те ма́ри.

---

zisele Domnului de departe luminézâ ochii.
Frica Deomnului curatâ lăcuĭaște în vécŭ de vécŭ,
judéţele Domnului dédevére și derépte depreunâ.
Mai cu vrére de cătŭ aurulŭ
și de pietri curate multe,
și mai dulci de miĭaré și stredie;
că șerbulŭ tău hrănéște-le,
căndŭ hrănéște-i plâtire multŭ.
Cădéré păcatelor cine înţelége?
de ascunsele méle curâţește-mâ,
și de striini véghe șerbulŭ tău.
Să nu mâ învăîncure,
atunce nevinovatŭ voĭu fi,
și mâ curâţescŭ de păcate mari.

ши вою фи ꙟ доулче вóе коувинтеле рóстꙋлꙋи мїеꙋ.
ши ꙟвъцѫтꙋра инимїеи мѣле ꙟнтрѐ тѝне пꙋрꙋрѣ
доамне ажоутwрюль мїеꙋ ши избъвиторюль мїеоу :~

кънтекꙋль лꙋ двдь. ѳ҃ї.

аоузи́те до́мнꙋль ꙟ зѝ дѐ гри́же.
апъраꙟте ноумеле доумнезеꙋлоуи лꙋ ꙗкwвь.
тре́мѣсеци ажꙋторю дѐ сфнть.
шѝ деꙟ сїwнь апъраꙟте.
5. поме́нѣще тоатѫ ко́мѫндарѣ та̀.
шѝ тоате арсе́ле та́ле гра́се фїе.
дѣци до́мнꙋль доупѫ инема та̀.
шѝ тоть сфѣтꙋль тъꙋ ꙟмплѫ.

Și voĭu fi în dulce voe cuvintele rostului mieu,
și învățâtura inimiei méle între tine pururé,
Doamne, ajutorĭulŭ mieu și izbăvitorĭulŭ mieu.

Căntecŭlŭ lu Davidŭ 19.

Auzi-te Domnulŭ în zi de grije,
apără-te numele Dumnezeului lu Iacovŭ;
tremése-ți ajutorĭu de sfăntŭ,
și deîn Sionŭ apără-te.
5. Pomenéște toatâ comândaré ta,
și toate arsele tale grase fie.
Dé-ți Domnulŭ dupâ inema ta,
și totŭ sfétulŭ tău împlâ.

боꙋкꙋрѫмꙋне дѐ сп҃се́нїа та̀.
шѝ ꙟ ноꙋ́меле до́мнꙋлꙋи доꙋ́мнезеꙋлꙋи но́стрꙋ мѫри́мꙋне.
ꙟмплѫ дѡ́мнꙋлъ тоа̀тѫ че́рерѣ та̀.
шѝ а̀кмꙋ кꙋно́скъ кѫ спѫси́таꙋ до́мнꙋлъ х҃сꙋлъ сѫꙋ.
а̀оꙋде ѐлъ де́ꙟ черю сфнтꙋлъ сѫꙋ.
ꙟнтрꙋ си́ле спѫсе́нїе дерѣ́пта лоꙋ́и.
че́щѣ ꙟ кѫроу́це шѝ че́ꙗ калари.
но́и ꙟ нꙋмеле доꙋ́мнезеꙋлꙋи но́стрꙋ ке́мѫмъ.
ѐи ꙟпїѐдекаци фоꙋ́рѫ шѝ кѫзꙋрѫ.
но̀и скꙋлѫмꙋне шѝ дерѐптѫмꙋне.
доа̀мне спѫсѣ́ще ꙟпѫра́тꙋлъ шѝ а̀оꙋзи́не.
ꙟ зѝ чѐ ке́мѫмꙋте :~:~:~

Bucurâmu-ne de spăsenia ta,
și în numele Domnului Dumnezeului nostru mărimu-ne.
Împlâ Domnulŭ toatâ cérere ta;
și acmu cunoscŭ că spăsit'au Domnulŭ *risto*hsulŭ u.să
Aude elŭ deîn cerĭu sfăntulŭ său,
întru sile spăsenie derépta lui.
Cești în căruțe și ceĭa calari,
noi în numele Dumnezeului nostru chemămŭ.
Ei înpiedecați furâ și căzurâ,
noi sculâmu-ne și dereptâmu-ne.
Doamne, spăséște înpăratulŭ și auzi-ne
în zi ce chemâmu-te.

кѣнтекꙋль лꙋ дв҃дь. к҃.

доа̑мне ꙟ си́ла та̀ весе́лѣщесе ꙟпѣрать.
шѝ дѐ сп҃се́нїꙗ та̀ бꙋкꙋрѫсе фоа̑рте.
желанїꙗ й҆ни́мїе̑и лоѵ҅и да́таи лоѵ҅и.
шѝ вре́рѣ ро́стꙋлꙋи на́и лѣса́ть е̑ль.
кѣ о̑й҆нте а̑пꙋка́ть е́ль кꙋ бл҃свенїе шѝ кꙋ дꙋлчѣцѫ.
пꙋсаи ꙟ ка́пꙋль лꙋи кꙋнꙋнѫ дѐ пїе̑три кꙋрате.
вїа́цѫ че́ршꙋтꙋцѣꙋ, шѝ да́тꙋан.
лꙋнџи ѕи́ле ꙟ вѣ́кь дѐ вѣ́кь.
ма́ре сла́ва лꙋи кꙋ спѣсе́нїа та̀.
сла́вѫ шѝ ма́ре фрѫмсѣце пꙋни спри́нсь.
кѣ да́таи лꙋи бл҃свенїе ꙟ вѣ́кꙋль вѣ́кꙋлꙋи.

Cănteculŭ lu Davidŭ 20.

Doamne, în sila ta veseléște-se înpăratŭ
și de spăseniïa ta bucurâ-se foarte.
Jelaniïa inimiei lui dat'ai lui,
și vréré rostului n'ai lăsatŭ elŭ;
că ainte apucatŭ elŭ cu bl*agosl*ovenie și cu dulcéţâ;
pus'ai în capulŭ lui cununâ de pietri curate.
Viaţâ cerșutu-ţéu (=ţi-au) și datu-ĭ-ai
lungi zile în vécŭ de vécŭ.
Mare slava lui cu spăsenia ta,
slavâ și mare frâmséţe puni spr'insŭ.
Că dat'ai lui bl*agosl*ovenie în véculŭ vécului;

весели́ши є҆ль к8 боꙋ́коꙋрїѧ фѣ́цеє҆и та́ле.
кꙫ ꙟпꙫра́ть оꙋ҆повꙫ́ѧще спрѐ до́мн8ль.
шѝ к8 ми́ла че́л8ѧ де соꙋ́сь ноꙋ́се лѣгѫнѫ.
сꙫсе а҆́фле мѫ́на та̀ тоꙋ́т8рорь дра́чилорь тꙫи.
дерѣ́пта та̀ а҆́флѫ то́ци оꙋ҆рѫто́рїи тꙫи.
кꙫ поꙋ́ꙟи є҆и ка̀ коꙋ́пторю а҆при́нсь ꙟ врѣ́ме фа́ца та̀.
до́мн8ль к8 мꙫнїѧ са̀ сми́нтѣще є҆и.
шѝ мѫ́нѫꙟкѫ є҆и фо́к8ль.
шѝ ро́д8ль лѡ́рь де́ꙟ пꙫмѫ́нть пїе́рѕи.
шѝ сꙫмѫ́нца лѡ́рь де фїи де ѿмь.
кꙫ ꙟпꙫрцирѫ спрѐ ти́не рꙫ8.
коꙋ́џетарѫ сфѣ́т8ре чѐ ноꙋ поꙋ́т8рѫ ста̀.
кꙫ поꙋ́ꙟи ло́рь спи́нарѣ.
ꙟнтр8 рꙫмас8ль тꙫ8 гꙫтещи фа́ца ло́рь.

---

veselișĭ elŭ cu bucuriĭa féțeei tale.
Că înpăratŭ upovăĭaște spre Domnulŭ,
și cu mila celuĭa de susŭ nu se légânâ.
Să se afle mâna ta tuturorŭ dracilorŭ tăi,
derépta ta aflâ toți urâtorii tăi.
Că puîni ei ca cuptorĭu aprinsŭ în vréme fața ta.
Domnulŭ cu mănĭĭa sa sminteşte ei,
şi mânâîncâ ei foculŭ;
și rodulŭ lorŭ deîn pământŭ pierzi,
și sămânța lorŭ de fii de omŭ.
Că înpărțirâ spre tine rău,
cugetarâ sféture ce nu puturâ sta.
Că puîni lorŭ spinaré,
întru rămasulŭ tău gătești fața lorŭ.

рѣдикѫте доамне кȢ сила тѧ.
тоть кѫнтѣмь шй кѫнтѣмь сила тѧ :~:~

кѫнтекȢль лȢ давдь. кӑ :~

доамне домнȢль мїеȢ ѫцелѣџеми дерепчемѫ лѫсаши.
департе де спѫсенїа мѣ.
коувинте ѫпѫкате кѫдѣре мїе.
доумнезеȢль мїеȢ кїемь ѫзй шй ноу аоузй.
5. шй ноаптѣ ѫнефѫрѫ минте мїе.
тȢ ѫ сфнть вїи лаоуда лȢ йзраиль.
спре тине оуповѫирѫ пѫринцїи ноштри.
оуповѫирѫ шй йзбѫвитȢаи.
кѫтрѫ тине кемарѫ шйсе спѫсирѫ.

Rădicâ-te, Doamne, cu sila ta,
totŭ căntămŭ și căntămŭ sila ta.

Cănteculŭ lu Davidŭ 21.

Doamne Domnulŭ mieu, înțelége-mi, derep'ce mâ lăsași?
departe de spăseniĭa mé,
cuvinte în păcate cădére mie.
Dumnezeulŭ mieu chiemŭ în zi și nu auzì,
5. și noapté în nefără-minte mie.
Tu în sfăntŭ vii lauda lu Izrailŭ.
Spre tine upovăirâ părinții noștri,
upovăirâ și izbăvitu-ĭ-ai.
Cătrâ tine chemarâ și se spăsirâ,

спрѐ ти́не оу́повъирѫ шѝ ноу́се роу́шинарѫ.
є҆ȣсь вїа́рме, є҆ нȣ ѡ҆мь.
ꙟпоу́таре ѡ҆а́менилорь шѝ ѡ҆кърѫре ѡ҆а́менилорь.
то́ци че́мѫ възȣрѫ ѡ҆кърѫрѫмѫ.
гръирѫ кȣ ро́стȣль шѝ клъти́рѫ кȣ ка́пȣль.
оу́повъи ꙟ до́мнȣль съ и҆збъвѣ́скѫ є҆ль.
шѝ съ спъсѣ́скѫ є҆ль къ вà лоу́и.
къ тȣ є҆щи че ръпитȣмаи дѐ ма́це.
оу́повъи́нцà мѣ де ци́целе мꙋ́омѫнїеи (*sic*) мѣ́ле.
кътрѫ ти́не лепъда́тȣсь де сънь.
дѐꙟ ма́целе моу́мѫнїеи мѣ́ле доу́мнезеȣль мїе́ȣ є҆щи тоу.
нȣте мȣта де ми́не къ скръби а҆проа́пе.
къ ноу́е а҆жȣторю мїе.
ꙟкоу́нџюрамѫ ви́цеи моу́лци.

---

spre tine upovăirâ și nu se rușinarâ,
Eu-sŭ viĭarme, e nu omŭ,
înputare oamenilorŭ și ocărâre oamenilorŭ.
Toţi ce mâ văzurâ ocărârâ-mâ,
grăirâ cu rostulŭ și clătirâ cu capulŭ.
Upovăĭ în Domnulŭ să izbăvéscâ elŭ
și să spăsésca elŭ, că va lui.
Că tu ești ce răpitu-m'ai de maţe;
upovăinţa mé de ţiţele mumâniei méle,
cătrâ tine lepădatu-sŭ de sănŭ.
Deîn maţele mumâniei méle Dumnezeulŭ mieu ești tu;
nu te muta de mine că scrăbi aproape,
că nu e ajutorĭu mĭe.
Încungĭura-mâ viţei mulţi,

жоу́нчи гра́ши цинѫрѫмѫ.
дѐшкисерѫ спрѐ ми́не ро́стȣль сѫȣ.
кà лѐоу̂ль рѫпѣ́ще шѝ рѫкѫ̑ще,
кà а̂па вѫрса́юмѫ шѝсе спа́рсерѫ тоа̂те ѿа̂сѐле мѣ́ле.
фоу ӥнѐма мѣ кà чѣра топи́ндȣсе прѐ ми́жлокь дѐ ма́целе
мѣ́ле.
шѝ оўскѫсе кà оўꙟ оўрчо́рь вѫртȣтѣ мѣ.
шѝ лимба мѣ лепи́се де грȣмаѕȣль мїѐȣ.
шѝ ꙟцѫрѫнѫ де моа̂рте плека́тȣмаѝ.
кѫ ꙟкоу́нџȣрамѫ кѫи́ни мȣлци.
шѝ ѕбо́рȣль рѫи́лорь. циноу́рѫмѫ.
сѫпа́рѫ мѫ̇ниле мѣ́ле шѝ пичоа̂реле мѣ́ле.
шѝ ноу́мѫрарѫ тоа̂те ѿа̂сѐле мѣ́ле.
а̂чѐѧ кѫȣта́рѫ ши́мѫ трѐкȣрѫ.

---

junci grași ținurâ-mâ;
deșchiserâ spre mine rostulŭ său,
ca leulŭ răpéște și răcăĭaște.
Ca apa vărsaĭu-mâ și se sparserâ toate oasele méle.
Fu inema mé ca céra topindu-se pre mijlocŭ de ma-
țele méle,
și uscă-se ca uîn urcĭorŭ vărtuté mé,
și limba mé lepise de grumazulŭ mieu,
și în țărână de moarte plecatu-m'ai.
Că încungĭura-mâ căini mulți,
și zborulŭ răilorŭ ținurâ-mâ.
Săparâ mânile méle și picĭoarele méle,
și numâraŗâ toate oasele méle,
aceĭa căutarâ și mâ trecurâ.

ꙟпърцирѫ къмѫшиле мѣле лѡрꙋшь.
ши де плашка мѣ лѣпъдарѫ сѡрци.
тꙋ доамне нꙋ деспърци ажоуторюль тъꙋ дѐ мине.
ꙟ ажоуторюль мїеꙋ сѡкотѣще.
изъвѣще дѐ армѫ сꙋфлетꙋль мїеꙋ.
ши дѐ мѫниле кѫинилорь нъскꙋтꙋль мїеꙋ.
спъсѣщемѫ де рѡстꙋль лѣилорь.
ши дѐ кѡрнь кꙋ оуꙟ кѡрнь смѣренїа мѣ.
спѡю ноумеле тъꙋ фрацилорь мїеи.
пре мижлокь де бесѣрекѫ кънтоуте.
фрикошїи домнꙋлꙋи лъоудаци ель.
тоатѫ съмѫнца лꙋ їаковь слъвици ель.
съсе спъмѫнте дѐ ель тоатѫ съмѫнца лоу изсраиль.
трекꙋ ноу нѣче лъсѫ рꙋгѫчюнѣ мѣсерꙋлꙋи.

Înpărţirâ cămâșile méle loru-șŭ,
și de plașca mé lepădarâ sorţi.
Tu, Doamne, nu despărţi ajutorĭulŭ tău de mine,
în ajutorĭulŭ mieu socotéște.
Izbăvéște de armâ sufletulŭ mieu,
și de mânile căinilorŭ născutulŭ mieu.
Spăséşte-mâ de rostulŭ leilorŭ,
și de cornŭ cu uîn cornŭ smérenĭa mé.
Spoĭu numele tău fraţilorŭ miei,
pre mijlocŭ de beséreсâ căntu-te.
Fricoșii Domnului lăudaţi elŭ.
Toatâ sămânța lu Iacovŭ slăviţi elŭ.
Să se spământe de elŭ toatâ sămânța lu Izsrailŭ.
Trecu nu *(sic)*, nece lăsâ rugâcĭuné méserului,

нѐче ꙟторсе (sic) фа́ца сѧ̀ дѐ мине.
шѝ кѫндь ке́маи кътрѫ ѐль ао̀ѵзи́мѫ.
дѐ ти́не ла́оѵ̀да мѣ.
ꙟ бес'ѣ́рекѫ ма́ре спѡведескоѵмѫ цїе.
роѵ́гѫчю́нѣ мѣ да́ꙋ ꙟнтрѐ фри́косоѵль лоѵ́и.
мѫнѫꙟкѫ мѣ́серїи шѝ са́тꙋрѫсе.
шѝ ла́оѵ̀дѫ до́мнꙋль чѐ че́рь ѐль.
вїи́сь ѝнемиле ло́рь ꙟ вѣ́кь де вѣ́кь.
поменескꙋсе шѝ ꙟто́ркꙋсе кътрѫ до́мнꙋль тоа̀те сфрѫшителе
пѫмѫ́нтꙋлꙋи.
шѝ ꙟки́нѫсе ꙟнтрѫ́нсь тоа̀те ѿчи́неле лимбилорь.
кѫ а̀ до́мнꙋлꙋи ѧ̀сте ꙟпъръ̀цїе.
шѝ ѐлꙋе во́лникь спрѐ лимби.
мѫ̀ꙟкарѫ шѝ ꙟкинарѫсе то́ци гра́шїи пѫмѫ́нтꙋлꙋи.

---

nece înto[a]rse fața sa de mine,
și căndŭ chemai cătrâ elŭ auzì-mâ.
De tine lauda mé;
în besérecâ mare spovedescu-mâ ție;
rugâcĭuné mé dau între fricosulŭ lui.
Mănâîncâ méserii și saturâ-se,
și laudâ Domnulŭ ce cerŭ elŭ;
vii-sŭ inemile lorŭ în vécŭ de vécŭ.
Pomenescu-se și întorcu-se cătrâ Domnulŭ toate sfrăși-
tele pământului,
și închinâ-se într'ânsŭ toate ocinele li*m*bilorŭ;
că a Domnului ĭaste înpărâție,
și elu-e volnicŭ spre li*m*bi.
* Mâîncarâ și închinarâ-se toți grașii pământului,

ши ꙟнтрѫнсь ка́дь то́ци чѐ деці́нгь ꙟ пъмѫнть.
65. ши соу́флетꙋль мїе̂ꙋ лꙋи вїе.
ши сѫмѫнца мѣ лоу́крѣзѫ лꙋи.
споу́неци до́мнꙋлꙋи роу́дѫ чѐ ви́не.
ши споу́нь дерептатѣ лоу́и ѡ҆а́менилорь чѐ нѫскꙋ чѐ фѣ́че до́мнꙋль :~

кѫнтекꙋль лꙋ дв҃дь. к҃в.

до́мнꙋль па́щемѫ ши̇̀ дѐ неми́кѫ нꙋ мѫ ла́сѫ.
ꙟ ло́кь дѐ пѫшꙋие а̂чїамѫ ба́гѫ.
ла̀ а̂пѫ рѫпа́ꙋсь сѫтꙋрѫмѫ.
сꙋфлетꙋль мїе̂ꙋ ꙟтоа̂рсе.
5. дерѣсемѫ спрѐ кѫра́ре де́рептате дерепть нꙋмеле сѫꙋ.

și într'ânsŭ cadŭ toți ce deștingŭ în pământŭ.
65. Și sufletulŭ mieu lui vie,
și sămânța mé lucréză lui.
Spuneți Domnului rudâ ce vine,
și spunŭ dereptaté lui oamenilorŭ ce născu, ce fĕce Domnulŭ.

Cănteculŭ lu Davidŭ 22.

Domnulŭ paște-mâ și de nemicâ nu mâ lasâ.
În locŭ de pășune acĭla mâ bagâ,
la apâ răpausŭ săturâ-mâ;
sufletulŭ mieu întoarse.
5. Derése-mâ spre cărare dereptate dereptŭ numele său.

съ а̇шь мѣ́рџе прѐ ми́жлокь дѐ оу̇мбра мѡ́рцие̇и ноу́мѫ те́мь
дѐ ръоу.
къ тоу коу ми́не е̇щи̇.
тоа́гꙋль тъꙋ ши̇ фоу́шеле тъꙋ, а̇чѣ́лѣ мѫ мѫ́ꙟгъ̆ꙟрѫ.
гъти́таи ꙟнтрѐ ми́не ма́сѫ а̇и́нте додеӑщеми.
10. оу̇нса́и кꙋ оу̇нть ка́пꙋль мїе̇ꙋ.
ши̇ пъха́рꙋль тъꙋ че́мѫ а̇дъпѫ къть ци́нꙋть.
ши̇ ми́ла та̀ гонѣщемѫ ꙟ тоа̇те ѕи́ле віе̇цїе̇и мѣ́ле.
ши̇ съ ꙟнтрꙋ ꙟ ка́са дѡмнꙋлꙋи ꙟ лꙋнџи ѕи́ле.

къ н т е к ꙋ л ь л ꙋ д в̃ дь. к̃г̃.

а̇ до́мнꙋлꙋи а́сте пъмѫ́нтꙋль ши̇ пли́неле е̇и.
тоа̇тѫ лоу́мѣ ши̇ то́ци чѐвїю спри́нса.

Să așŭ mérge pre mijlocŭ de umbra morției, nu mâ
temŭ de rău,
că tu cu mine ești.
Toĭagulŭ tău și fuștele tău, acélé mâ mâîngăĭarâ. .
Gătit'ai între mine masâ ainte dodeĭaște-mi;
10. uns'ai cu untŭ capulŭ mieu,
și păharulŭ tău ce mâ adăpâ cătŭ ținutŭ.
și mila ta ģonéște-mâ în toate zile vieției méle,
și să întru în casa Do*m*nului în lungi zile.

Cănteculŭ lu Davidŭ 23.

A Domnului ĭaste pămăntulŭ și plinele ei,
toatâ lumé și toți ce viĭu spr'insa.

ѐль ꙟмáре оўрꙁи́тоулѣꙋ ши́ ꙟ ръоўре гъти́тоулѣꙋ.
чи́не сꙋ́й ꙟ пъдꙋрѣ дѡмнꙋлꙋи, ши́ чи́не стътꙋ ꙟ лóкꙋль сфнть
ȧль лꙋи.
невúнѡватꙋль кꙋ мѫниле ши коу́ратоуль коу ӥнема.
чѐ нꙋ прїúми ꙟ дéшерть соу́флетоу съоу.
ши нꙋ̆се жоу́рѫ ꙟшилъчю́не сóцꙋлꙋи съꙋ.
чéсга прїúмѣще блсвéнїе дéла дóмнꙋль.
ши месерѣре дела доу́мнеꙁеꙋ спъсúторюль лоу́и.
ȧчáстае рꙋда чѐ чѣ́ре дóмнꙋль.
чѐ чѣ́ре фáца доу́мнеꙁеꙋлꙋи лꙋ ї̓áкѡвь.
лꙋȧ̓ци оўша жоу́дечїи вóщри.
лꙋȧ̓цивѫ оўшúле де вѣ́кь, ши съ ꙟтре ꙟпъратꙋль слъвить.
чи́не ӑсте ȧчéста ꙟпъратꙋль слáвееи.
дóмнꙋль тáре ши си́лникь.

Elŭ în mare urzitu-léu (=le au) și în răure gătitu-léu (=le au).
Cine suì în pădurĕ Do*m*nului? și cine stătu în loculŭ
sf*ă*ntŭ alŭ lui?
Nevinovatulŭ cu mânile și curatulŭ cu inema,
ce nu priimi în deșertŭ sufletu său
și nu se jurâ înșilăcĭune soțului său.
Cesta priiméşte bl*ago*sl*o*venie de la Domnulŭ
și meserére de la Dumnezeu spăsitorĭulŭ lui.
Acĭasta e ruda ce cére Domnulŭ,
ce cére fața Dumnezeului lu Ĭacovŭ.
Luați ușa judecii voștri,
luați-vâ ușile de vécŭ și să între înpăratulŭ slăvitŭ;
cine ĭaste acesta înpăratulŭ slaveei?
Domnulŭ tare și silnicŭ,

до̀мнꙋль си́лникъ ꙟ ръѕбо̀ю.
лꙋа̑ци оу̑ша жоу́дечїи во̀щри.
шѝ лꙋа̑цивѫ оу̑ши́ле дѐ вѣ́къ, шѝ сѫ ꙟнтрѐ ꙟпѫратꙋль сла́веѐи.
чи́нее а̑че́ста ꙟпѫратоуль сла́веѐи.
20. дѡмнꙋль си́ле ло́ръ ѐлꙋе ꙟпѫратꙋль сла́веѐи.

шѐдѣрѣ. д҃, кѫнтарѣ лꙋ двдь. кд҃.

кѫтрѫ ти́не доа̑мне рѫди́кай соу́флетꙋль мїѐꙋ.
доу́мнеѕеꙋль мїѐꙋ ꙟ ти́не оу̑повѫии сѫ ноу́мѫ рꙋшинеѕи ꙟ вѣкь.
шѝ сѫ нꙋми ржѕѫ дра́чїи мїѐи.
кѫ то̀ци чѐ рѫбда́рѫ ти́не ноу́се роу́шинарѫ.
5. сѫсѐ роу́шинѣѕе чѐ фа́къ фѫрѫ лѣ́џе ꙟ дѐшерть.

Domnulŭ silnicŭ în războĭu.
Luați ușa judecii voștri,
și luați-vâ ușile de vécŭ, și să între înpăratulŭ slaveei;
cine e acesta înpăratulŭ slaveei?
20. Do*m*nulŭ silelorŭ, elu-e înpăratulŭ slaveei.

Ședéré 4. Căntaré lu Davidŭ 24.

Cătrâ tine, Doamne, rădicai sufletulŭ mieu;
Dumnezeulŭ mieu în tine upovăii, să nu mâ rușinezi în vécŭ.
Și să nu-mi râzâ dracii miei;
că toţi ce răbdarâ tine nu se rușinarâ.
5. Să se rușinéze ce facŭ fârâ lége în deșertŭ,

къиле тале доамне споунеми.
ши кърѫрилорь тале ꙟвацѫмѫ.
дерѣџемѫ спрѐ дѣдевърꙋль тъꙋ.
шѝ ꙟвацѫмѫ къ тоу ѐщи ꙃеꙋль спъситорюль мїеꙋ.
шѝ тине ръбдаи ꙟ тоатѫ ꙃи.
пѡменѣще месерѣрѣ тà доамне шѝ милостѣ тà къ дѐ вѣкь
сънть.
пъкатꙋль тинерѣцелорь мѣле шѝ нещиꙋтꙋль мїеꙋ нꙋ помѣнѝ.
кꙋ млстѣ тà поменѣщемѫ тоу.
дерепть доулчѣца тà доамне.
доулче шѝ дерепть домнꙋль.
дерепть ачѣꙗ лѣџе дъ грешицилорь ꙟкале.
дерѣџе блѫнꙃїи ꙟ жꙋдець.
шѝ ꙟвацѫ блѫнꙃїи ꙟкалѣ са.

Căile tale, Doamne, spune-mi,
și cărârilorŭ tale învață-mâ.
Derége-mâ spre dédevărulŭ tău
și învață-mâ, că tu ești Zeulŭ spăsitorĭulŭ mieu,
și tine răbdai în toatâ zi.
Pomenéște meseréré ta, Doamne, și milosté ta, că de
vécŭ săntŭ.
Păcatulŭ tineréțelorŭ méle și neștiutulŭ mieu nu poménì.
Cu milosté ta pomenéște-mâ tu,
dereptŭ dulcéța ta, Doamne.
Dulce și dereptŭ Domnulŭ,
dereptŭ acéia lége dă greșițilorŭ în cale,
derége blânzii în județŭ
și învață blânzii în calé sa.

тѡа̓те кѫи́ле дѡ́мнѹлѹи ми́лѫ ши́ дѣ́деврѫрь.
чи́не че́рѹ сфѫтѹи́та лѹи ши́ лѣ́џѣ лоу́и.
де́рептъ ноу́меле тѫоу дѡа̓мне коу́рѫцѣзѫ пѫка́тѹль мїе̓ѹ кѫ моу́лтѹе.

чи́не ѿмь чѐ тѣ́месе дѐ до́мнѹль.
лѣ́џе поу́не лѹи ꙟка́ле чѐ ва̀.
соу́флетѹль лѹи ꙟдоу́лчѣцѫ ꙟтрѫ.
ши́ сѫмѫ̑нца мо́щенескъ пѫмѫ̑нтѹль.
ци́нѹтъ до́мнѹль ꙟфрикошилоръ ди́нсъ.
шѝ порѫ̑нчита лѹи ӥвѣ́щe лѡ́ръ.
о̓кїи мїе̓и ̀поу́рѹрѣ кѫтрѫ до́мнѹль.
кѫ е̓ль тра́се деꙟ коу́рсѫ пичоа̓реле мѣ́ле.
ка́оу̓тѫ прѐ ми́не шѝ милѹа̑щемѫ.
кѫ си́нгѹрь нѣ́мь шѝ мѣ́серѹсь е̓ѹ.

Toate căile Domnului milâ și dédevărŭ,
cine ceru sfătuita lui și légé lui.
Dereptŭ numele tău, Doamne, curâțézâ păcatulŭ mieu, că multu-e.

Cine omŭ ce téme-se de Domnulŭ?
lége pune lui în cale ce va,
sufletulŭ lui în dulcéțâ întrâ,
și sămânța moștenescŭ pământulŭ.
Ținutŭ Domnulŭ înfricoșilorŭ d'insŭ,
și porâncita lui ivéște lorŭ.
Ochii miei pururé cătrâ Domnulŭ,
că elŭ trase deîn cursâ picĭoarele méle.
Cautâ pre mine și milulaște-mâ,
că singurŭ némŭ și méseru-sŭ eu.

скръбїа ӥнимїеи мѣле моулцисе.
де невоа мѣ скоатемѫ.
вези плекарѣ мѣ шй троуда мѣ, шй ласѫ тоате пъкателе мѣле.
вези драчїи мїеи къ моулцирѫсе.
шй кȣ оурѫтȣль недерепть оурѫрѫмѫ.
хрънѣще сȣфлетȣль мїеȣ ши ӣѕбъвѣщемѫ.
съ ноумѫ роушинеѕь къ оуповъии спре тине.
не ръии шй дерепцїи липирѫсе мїе.
къ ръбдаюте доамне.
ӣѕбъвѣще ѕеȣль лȣ ӏсраиль де тоатѫ скръбїа лȣи.

кънтекȣль лȣ дѣдь. кє.

жоудекѫми доамне къ еȣ фъръ ръȣль мїеȣ ꙟблаи.

Scrăbiĭa inimiei méle mulţi-se,
de nevoĭa mé scoate-mâ;
vezi plecaré mé şi truda mé, şi lasâ toate păcatele méle;
vezi dracii miei, că mulţirâ-se
şi cu urâtulŭ nedereptŭ urârâ-mâ;
hrănéşte sufletulŭ mieu şi izbăvéşte-mâ,
să nu mâ ruşinezŭ că upovăii spre tine.
Ne răii şi dereptii lipirâ-se mie,
că răbdaĭu-te, Doamne.
Ĭzbăvéşte Zeulŭ lu Ĭsrailŭ de toatâ scrăbiĭa lui.

Cănteculŭ lu Davidŭ 25.

Judecâ-mi, Doamne, că eu fărâ răulŭ mieu înblai

шѝ ꙟдо́мнȣль оу҆повъи́и къ нȣ почю.
ѝспи́тѣщемъ доа҆мне шѝ стрꙟнцемъ.
ꙟчи́нде ꙁгъоу҆ль мі́е҆ȣ шѝ и҆нема мѣ.
къ ми́ла та̀ ꙟнтрѐ о҆кїи мі́е҆и ꙗ҆сте.
шѝ би́не ѡ҆го́дїи ꙟнтрȣ дѣдевърȣль тъоу.
нȣ шеꙁȣю кȣ ꙁбо́рȣль деше́рть.
ши кȣ кълкꙟторїи дѐ лѣ́џе нȣ ꙟнтрȣ.
оу҆рꙟи бесѣ́речиле некȣрацилорь.
ши кȣ некȣрацїи ноу ше́ꙁȣю.
лъȣю невиновацїи мꙟниле мѣ́ле.
ши ꙟкоу́нџюрь а҆лта́рюль тъȣ доа҆мне.
съ а҆оу҆ꙁь гла́сȣль ла́ȣꙁїе҆и та́ле.
ши съ спȣю тоа҆те чю́деле та́ле.
доа҆мне юбїи дȣлче фръмсѣ́це ка́сее҆и та́ле.

și în Domnulŭ upovăii, că nu pocĭu.
Ispitéște-mâ, Doamne, și strânge-mâ,
încinde zgăulŭ mieu și inema mé;
că mila ta între ochii miei ĭaste
și bine ogodii întru dédevărulŭ tău.
Nu șeźuĭu cu zborulŭ deșertŭ,
și cu călcâtorii de lége nu întru.
Urâi besérecile necurațilorŭ
și cu necurații nu șezuĭu.
Lăuĭu nevinovați mânile méle
și încungĭurŭ altarĭulŭ tău, Doamne;
să auzŭ glasulŭ lauziei tale
și să spuĭu toate cĭudele tale.
Doamne, ĭubii dulce frămséțe caseei tale

ши лóкь дѐ сълáшь слáвеéи тáле.
ноу пїáрде кȣ некоуˊрацїи соуфлéтȣль мїéоу.
ꙟнтрѫнши мѫнилъле фъръ лѣџе.
дéрепта лóрь ꙟплоусе прéць.
20. éȣ кȣ не ръоуль мїéȣ ꙟмблаи.
избъвѣще доамне ши мл҃ȣѫщемѫ.
пичóрȣль мїéȣ стътȣ ꙟ дéрептате.
ꙟбесѣрекѫ бл҃свéскȣте доамне :~

кънтекȣль лȣ дв҃дь. к҃ѕ.

дóмнȣль мїéȣ лȣмина мѣ ши спъсиˊторюль мїéȣ дѐ чиˊнемѫ тéмь.
дóмнȣль скоуть вїецеéи мѣле дѐ чиˊнемѫ спъмѫнть.

și locŭ de sălașŭ slaveei tale.
Nu piĭarde cu necurații sufletulŭ mieu.
Într'ânși mânilăle *(sic)* fără lége,
derepta lorŭ înplu-se prețŭ.
20. Eu cu ne răulŭ mieu îmblai.
Izbăvéște, Doamne, și *m*i*l*uĭaște-mâ.
Piciorulŭ mieu stătu în dereptate.
În beséreсâ bl*ago*sl*o*vescu-te, Doamne.

Cănteculŭ lu Davidŭ 26.

Domnulŭ mieu, lumina mé și spăsitorĭulŭ mieu, de cine mâ temŭ?
Domnulŭ scutŭ vieţeei méle, de cine mâ spământŭ?

кѫндь а̑пропїе̑се спрѐ ми́не рѫии сѫмѫнѫꙟче пели́ца мѣ.
доденаͮми дра́чїи мїе̑и нȣ пȣтȣрѫ ши̇ кѫꙁȣрѫ.
5. сѫсѐ плѫкȣе̑скь спрѐ ми́не плѫкȣре ноу́се тѣ́ме ӥнема мѣ.
сѫсе скоа̑лѫ спрѐ ми́не рѫꙁбо́ю спри́нсь е̑ȣ оу̑повѫе̑скь.
оу̑на че́рю де́ла до́мнȣль е̑ль со́котескь.
сѫ вїȣ ꙟка́са до́мнȣлȣи ꙟтоа̑те ꙁи́се вїа́ца мѣ.
сѫвѫꙁь фрѫмсѣ́цѣ до́мнȣлȣи.
10. ши̇ сѫчѣ́рчеть бесѣ́река сфнта̀ а̑лȣи.
кѫ а̑скоу́нсемѫ ꙟкопе́римѫнтȣль сѫȣ ꙟꙁи́ѡа рѫȣлȣи мїе̑ȣ.
ꙟпїа́трѫ рѫди́кѫмѫ.
ши̇ а̑кмȣ рѫди́кѫ ка́пȣль мїе̑ȣ спрѐ дра́чїи мїе̑и.
ꙟкоу́нџюраю ши̇ жоу́ꙟгїаи ꙟко́перимѫнтȣль лȣи жрѫтвѫ лаоу̑дѫ
ши̇ стри́гаре.
15. кѫнть ши̇ кѫнта́вою до́мнȣлȣи.

Căndŭ apropie-se spre mine răii să mânâînce pelița mé.
Dodeĭa-mi dracii miei, nu puturâ și căzurâ.
5. Să se plăcuescŭ spre mine plăcure, nu se téme ínema mé;
să se scoalâ spre mine războĭu, spr'insŭ eu upovăescŭ.
Una ceriu de la Domnulŭ, elŭ socotescŭ :
să viu în casa Domnului în toate zise viața mé,
să văzŭ frămséțé Domnului
10. și să cércetŭ beséreca s*fă*nta a lui ;
că ascunse-mâ în coperimântulŭ său în zioa răului mieu;
în piatrâ rădicâ-mâ,
și acmu rădicâ capulŭ mieu spre dracii miei.
Încungĭuraĭu și juînghiĭai în coperimântulŭ lui jrătvâ,
laudâ și strigare;
15. căntŭ și cănta-voĭu Domnului.

аоўзи доа̀мне гла́сꙋль мїӗꙋ че кїем.
ми́лꙋӑщемѫ ши̑ аоўзи́мѫ.
цїе зи́се и̑нема мѣ до́мнꙋль че́рю.
чѣ́ре ти́не фа́ца мѣ.
фа́ца та̀ доа̀мне че́рю.
нꙋ ꙟтоа̀рче фа́ца та̀ де ми́не.
ши̑ нꙋте плека̀ кꙋ мъ́нїе де ше́рбꙋль тъꙋ.
ажоу́торюми фїи ши̑ нꙋ ꙟпи́нџе ми́не.
ши̑ нꙋ лъса̀ ми́не доа̀мне спъси́торюль мїеꙋ.
къ та́тѫмїеꙋ ши̑ моу́мѫ мѣ лъсарѫмѫ.
е̑ дѡ́мнꙋль прїи́мимѫ.
лѣ́џе пꙋне мїе доа̀мне ꙟка́лѣ та̀.
ши̑ дерѣ́џемѫ ꙟкъраре дерѣ́птѫ.
де́рептъ дра́чїи мїеи ноу придъди́ ми́не ꙟсоу́флете че́ми додее́скъ.

Auzi, Doamne, glasulŭ mieu ce chie*m*,
miluĭaște-mâ și auzi-mâ.
Ţie zise inema mé : Domnulŭ cerĭu;
cére tine fața mé.
Fața ta, Doamne, cerĭu,
nu întoarce fața ta de mine
și nu te pleca cu mănie de șerbulŭ tău.
Ajutorĭu-mi fii și nu înpinge mine,
și nu lăsa mine, Doamne, spăsitorĭulŭ mieu;
că tatâ-mieu și mumâ mé lăsarâ-mâ,
e Domnulŭ priimi-mâ.
Lége pune mie, Doamne, în calé ta
și derége-mâ în cărare deréptâ.
Dereptŭ dracii miei nu pridădi mine în suflete ce-mi dodeescŭ,

къ скȣларѫсе спрѐ ми́не мъртȣрїи недере́пте.
шѝ минцѝ недерептате лȣи́шь.
кре́ѕь къво́ю ве́дѣ доу́лчѣца дѡ́мнȣлȣи ꙟпъмѫ́нтȣль вїи́лорь.
ра́бдѫ до́мнȣль.
ꙟбърбътѣ́ѕѫте шѝ ꙟвръто̑ашесе и̏не́ма 'та̀.
шѝ ръбдѫ дѡмнȣль.

кънтекȣль лȣ да̄дь. к̄ѕ.

кътрѫ ти́не кїе̑мь доу́мнеѕеȣль мїе̑ȣ, нȣ тъчѣ дѐ ми́не.
съ нȣ къндьва̀ та́чи дѐ ми́не.
дѐ во́ю фѝ ка̀ че́а чѐ деши́нгь ꙟгроа̑пѫ.
а̑ȣѕи доа̑ме (*sic*) гла́сȣль роу́гѫчюнї 'и мѣле къндь ро́гȣмѫ цїе.
къндь ръди́кѫ мѫнииле мѣ́ле кътрѫ бесѣ́река сфꙟнта а̑та̀.

---

că sculară-se spre mine mărturii nederépte,
și minți nedereptate lui-șŭ.
Crezŭ că voĭu vedé dulcéța Domnului în pământulŭ viilorŭ.
Rabdâ Domnulŭ,
înbărbătézâ-te și învrătoașe-se inema ta
și răbdâ Do*m*nulŭ.

Cănteculŭ lu Davidŭ 27.

Cătrâ tine chiemŭ, Dumnezeulŭ mieu, nu tăcé de mine;
să nu căndŭva taci de mine,
de voiŭ fi ca ceĭa ce deștingŭ în groapâ.
Auzi, Doam[n]e, glasulŭ rugâcĭuniei méle, căndŭ rogu-mâ ție,
căndŭ rădicâ mânile méle cătrâ beséreca sf*ă*nta a ta.

нȣ трáџе ми́не кȣ пъкѫтошïи.
ши̏ кȣ фъкѫторïи фърѫ лѣ́џе нȣ пïӑрде ми́не.
ѕи́къндъ пáче кѫтрѫ сóцïи сѫи.
е̑ ръȣ ꙟнтрȣ йнéма сà.
дълѫ доа̑мне дȣпѫ лоу́крȣл лóрь.
ши̏ доу́пѫ ръȣ ꙟчепȣтȣль лóрь.
доу́пѫ лоу́крȣль мѫнилорь дѫ̀ лóрь.
дълѫ дáре доу́пѫ дáрѣ лóрь.
къ нȣ ꙟцелѣ́серѫ ꙟлоу́крȣль дóмнȣлȣи.
ши̏ ꙟлоукрȣль мѫнилорь лóрь.
спáрџи е̑и ши̏ нȣ крѣ́ще е̑и.
блгсви́ть дѡ́мнȣлȣи къ а̑оуѕи̏ гла́соуль рȣгѫчюнïе̑и мѣ́ле.
дѡ́мнȣль а̑жоу́торю мïе ши̏ скȣть мïе.
ꙟ е̑ль оўповъи йнема мѣ.

Nu trage mine cu pătâtoșii,
și cu făcâtorii fără lége nu pilarde mine.
Zicăndŭ pace cătrâ soții săi,
e rău întru inema sa.
Dă-lâ, Doamne, dupâ lucrulŭ lorŭ
și dupâ rău începutulŭ lorŭ;
dupâ lucrulŭ mânilorŭ dă lorŭ,
dă-lâ dare dupâ daré lorŭ.
Că nu înțeléserâ în lucrulŭ Domnului
și în lucrulŭ mânilorŭ lorŭ.
Sparge ei și nu créște ei,
Bl*agos*l*o*vitŭ Domnului că aŭzì glasulŭ rugâciuniei méle.
Domnulŭ ajutoriu mie și scutŭ mié;
în elŭ upovăi inema mé

шѝ ꙟфлоу́ри пе́лица мѣ.
шѝ кȣ вѡ́ѧ мѣ ѝсповѣ́дескȣмѫ лȣи.
дѡ́мнȣль вра̀тоу́те ѿа̀менилорь съи.
шѝ коперѝтѡрю сп̃се́нїе хр̃стосȣлȣи съȣ а̑сте.
спъсѣ́ще ѿа̀ме́нїи тъи ши бла́гословѣ́ще дере́птȣль тъȣ.
ши па́щїи ши а̑и ꙟвѣ́кь :~:~:~

кꙋнтекȣль лȣ дв̃дь. к̃и.

а̓доу́чеци до́мнȣлȣи фїии зе́ȣлȣи.
а̓доу́чеци дѡ́мноулоуи фїии бербечилѡ́рь.
а̓доу́чеци дѡ́мноулоуи сла́въ ши чи́нсте.
а̓доу́чеци дѡ́мнȣлȣи сла́въ ꙟноу́меле лȣи.
ꙟкѝнацивъ до́мнȣлȣи ꙟкоу́ртѣ сфн҃та̀ а̓лоу́и.

și înfluri pelița mé,
și cu voĭa mé ispovedescu-mâ lui.
Domnulŭ vrătute oamenilorŭ săi
și coperitorĭu spăsenie hristosului său ĭaste.
Spăsésște oamenii tăi și blagoslovéște dereptulŭ tău,
și pasți-i și ia-i în vécŭ.

Cănteculŭ lu Davidŭ 28.

Aduceți Domnului fiii Zeului,
aduceți Domnului fiii berbecilorŭ;
aduceți Domnului slavâ și cinste,
aduceți Domnului slavâ în numele lui.
Închinați-vâ Domnului în curté sfănta a lui.

гла́сȣль дѡ҆мнȣлȣи спрѐ а҆пѐ.
доу́мнеѕеȣль сла́вее҆и тоу́нѫ.
дѡмнȣль спрѐ а҆пе мȣлте.
гла́сȣль до́мнȣлȣи ꙟврътȣте.
гла́сȣль домнȣлȣи ꙟма́ре фрѫмсѣ́це.
гла́сȣль до́мнȣлȣи фрънџе ке́дрїи.
ши̇ фрѫ̆нџе до́мнȣлль (*sic*) ке́дрїи ли́ванȣлȣи.
ши̇ ꙟсоу́пциӑѕъи ка̀ ви́цени ли́ванȣлȣи.
ши юбитȣль ка̀ фїю лȣи кȣꙟко́рнь.
гла́сȣль до́мнȣлȣи тъѐ въпа̀ фо́кȣлȣи.
гла́сȣль до́мнȣлȣи скȣтȣрѫ поу́стїиле.
ши̇ скȣтȣрѫ до́мноуль поу́стїа ка́дȣлȣи.
гла́сȣль до́мнȣлȣи сфрѫшаџе че́рбїи.
ши̇ деско а҆пери доу́мбрѫвиле.

Glasulŭ Do*m*nului spre ape,
Dumnezeulŭ slaveei tunâ,
Do*m*nulŭ spre ape multe.
Glasulŭ Domnului în vrătuțe,
glasulŭ Domnului în mare frămséțe;
glasulŭ Domnului frănge chedrii,
și frânge Domnulŭ chedrii Livanului.
Și însupțĭiază-i ca vițeii Livanului,
și ĭubitulŭ ca fiĭu lui cuîncornŭ.
Glasulŭ Domnului tăe văpaĭa focului,
glasulŭ Domnului scuturâ pustiile,
și scuturâ Domnulŭ pustiĭa Cadului.
Glasulŭ Domnului sfrășaște cerbii
și descoaperi dumbrâvile,

20. шѝ ꙟбесѣ́река лȣи тóци чѐ зи́къ слáвѫ.
дóмнȣлъ потóпъ а҆дȣче.
шѝ шáдѣ дóмнȣлъ ꙟпъратъ ꙟвѣ́къ.
дóмнȣлъ търі́е ѿа҆мéнилоръ съи дѫ̀.
дѡ́мнȣлъ бл҃свѣ́ще ѿа҆менїи съи кȣпáче :~:~

кънтекȣлъ лȣ дв҃дъ. ка҃.

ꙟналцȣте доа҆мне къмѫ лȣа҆ши.
ши нáи весéлитъ дрáчїи мїе҆и де ми́не.
доа҆мне доу́мнезеȣлъ мїе҆ȣ кїе҆мъ кътрѫ ти́не шѝ ви́ндека-
тоумаи.
доа҆мне скоа҆те дéꙟ ꙗ҆́дъ соу́флетȣлъ мїе҆ȣ.
5. спъси́тȣмаи дѐ чѣ́лѣ че дещи́ꙟгъ ꙟгроа҆пѫ.

---

20. și în beséreca lui toți ce zicŭ slavâ.
Domnulŭ potopŭ aduce,
și șadé *(sic)* Domnulŭ înpăratŭ în vécŭ.
Domnulŭ tărie oamenilorŭ săi dă.
Do*m*nulŭ bl*agos*lo*v*éște oamenii săi cu pace.

Căntecululŭ lu Davidŭ 29.

Înalțu-te, Doamne, că mâ luași,
și n'ai veselitŭ dracii miei de mine.
Doamne Dumnezeulŭ mieu, chiemŭ cătrâ tine și vinde-
catu-m'ai.
Doamne, scoate deîn ĭadŭ sufletulŭ mieu,
5. Spăsitu-m'ai de célé ce deștiîngŭ în groapâ.

кѫнта́ци до́мнꙋлꙋи прѣ́подвничїи лꙋи.
ши̇ и̋сопведи́ци *(sic)* помѣ́на сфнцїе́и лꙋи.
кѫмѫнїе ꙟоу̑ргїа лꙋи.
ши̇ вїа́цѫ ꙟвоа лꙋи.
сѣ́ра ꙟнтрꙋ плѫнцере е̑ демѫнѣца бꙋкꙋрїе.
е̑ꙋ ѕи́шь ꙟдестꙋлꙋль мїе̑ꙋ, нꙋмѫвою рѫди́ка ꙟвѣ́кь.
доа̑мне кꙋ воа та дѫ бꙋнѫтѫцїе́и мѣ́ле силѫ.
ꙟто́рсаи фа́ца та ши̇ фꙋи сми́нтить.
кѫтрѫ тине доа̑мне кем ши̇ кѫтрѫ дꙋмнезеꙋль мїе̑ꙋ ро́-
гꙋмѫ.
че фо́лосꙋе де̇ сѫнцеле мїе̑ꙋ кѫндь деши́ꙟгь ꙟпꙋтреди́ре.
доа̑рѫ и̋споведи́цисе цѫрѫна, са́ꙋ спꙋне дѣ́девѫрꙋль тѫꙋ.
а̑оу̑ѕи дѡ́мнꙋль ши̇ ми́лꙋимѫ.
до́мнꙋль фоу а̑жоу̑торю мїе.

Căntați Domnului pré-po*do*bnicii lui
și ispovediți poména sf*i*nției lui.
Că mănie în urgiĭa lui
și viață în voĭa lui;
Séra întru plângere e demânéța bucurie.
Eu zișŭ în destululŭ mieu : nu mâ voĭu rădica în vécŭ.
Doamne, cu voĭa ta dă bunâtâției méle silâ;
întors'ai fața ta și fui smintitŭ.
Cătrâ tine, Doamne, che*m* și cătrâ Dumnezeulŭ mieu
rogu-mâ.
Ce folosu-e de săngele mieu, căndŭ deștiĭngŭ în putredire?
doarâ ispovediți-se țărâna? sau spune dédevărulŭ tău?
Auzi Domnulŭ și milui-mâ.
Domnulŭ fu ajutorĭu mie.

ꙟтóрсаи плꙟнџерѣ мѣ ꙟбоукꙋрїе мїе.
20. спáрҍаи сáкꙋль мїеꙋ шѝ ꙟчинсоумаи кꙋ весéлїе.
съ кꙟнте ції слáва мѣ нꙋ милкꙋéскꙋмꙟ.
доáмне дꙋмнезеꙋль мїеꙋ ꙟвѣкь ĭсповéдескꙋмꙟ ції :~

кꙟнтекꙋль лꙋ двдь. л҃.

спре тúне доáмне оуповꙟи съ ноу мꙟ рꙋшинезь ꙟвѣкь.
кꙋ дерептатѣ тà ізбꙟвѣщемꙟ шѝ скоáтемꙟ.
плѣкꙟ кꙟтрꙟ мúне оурѣкѣ тà.
стꙟжаще съмꙟ скóци.
5. фїими ꙟзеꙋ ажꙋторю.
ши ꙟкáсꙟ скꙟпáре спꙟсѣщемꙟ.
кꙟ цúнꙋтꙋль мїеꙋ шѝ скꙟпáре мїе еши тꙋ.

Întors'ai plângeré mé în bucurie mie,
20. spart'ai saculŭ mieu și încinsu-m'ai cu veselie.
Să cănte ție slava mé nu milcuescu-mâ.
Doamne Dumnezeulŭ mieu, în vécŭ ispovedescu-mâ ție.

Cănteculŭ lu Davidŭ 30.

Spre tine, Doamne, upovăii, să nu mâ rușinezŭ în vécŭ;
cu dereptaté ta izbăvéște-mâ și scoate-mâ.
Plécâ cătrâ mine uréché ta,
stăjaște să mâ scoți.
5. Fii-mi în zeu ajutorĭu
și în casâ scăpare spăséște-mâ.
Că ținutulŭ mieu și scăpare mie ești tu,

шѝ дере́пть ноу́меле тъȣ дерѣ́цимѫ шѝ са́тȣримѫ.
шѝ ско́цимѫ дѐ коу́рса ча́ста че аскоу́нсерѫ мїе.
къ тȣ е́щи скоу́ть мїе доа̀мне.
ꙟмѫ́ниле та́ле придъдескь соу́флетȣль мїе́ȣ.
иѕбъви́тȣмаи дꙍа̀мне доу́мнезеȣль мїе́ȣ.
оу́рѫтаи чи́не хрънѣ́ще спрѫнцѫриле ꙟдешерть.
е̇ȣ ꙟ до́мнȣль оу́повъию.
боу́кȣрȣмѫ ши́мѫ весе́лескь ꙟми́ла та̀.
къкъȣтаю ꙟпле́катȣль мїе́оу.
спъситаи де ръоу соу́флетȣль мїе́оу.
шѝ на́и ꙟки́сь ми́не ꙟмѫ́ниле дра́чилѡрь.
поу́саи ꙟла́ргь пичѡ́реле мѣ́ле.
милȣѧ҄щемѫ доа̀мне къскръбе́скь.
сми́нтисе дѐ мънїе ᾿кюль мїе́ȣ.

și dereptŭ numele tău derégĭ-mâ și ̓saturi-mâ
și scoți-mâ de cursa cĭasta ce ascunserâ mie;
că tu ești scutŭ mie, Doamne.
În mânile tale pridădescŭ sufletulŭ mieu,
izbăvitu-m'ai, Doamne Dumnezeulŭ mieu.
Urât'ai cine hrănéște sprânțârile îndeșertŭ;
eu în Domnulŭ upovăiĭu.
Bucuru-mâ și mâ veselescŭ în mila ta,
că căutaĭu în plecatulŭ mieu;
spăsit'ai de rău sufletulŭ mieu
și n'ai închisŭ mine în mânile dracilorŭ,
pus'ai în largŭ picĭoarele méle.
Miluĭaște-mâ, Doamne, că scrăbescŭ,
sminti-se de mănie ochĭulŭ mieu,

соуфлетꙋль мїеꙋ шй пънтечеле мїеꙋ.
къ скъꙃꙋ ꙟдоурѣре вїаца мѣ.
ши анїи мїеи ꙟсоуспине.
25. нꙋ пꙋтꙋ де месерѫтате врътꙋтѣ мѣ.
шй ѡаселе мѣле тоурбꙋрѫсе.
май тоци драчїи мїеи фꙋи ꙟпоутаре.
шй вечинилѡрь мїеи фѡарте, шй фрикѫ щїоуцилорь мїеи.
чинемѫ въꙃоурѫ, афарѫ фꙋџирѫ де мине.
30. оуитать фꙋи ка мортꙋль де инемѫ.
фоуи ка васbrowser пїердꙋть.
къ аоуꙃїи мъестрїиле моулте де вїетѡрїи деꙟпрежꙋрь.
кънды адоунарѫсе еи де преоунѫ, съ а соуфлетꙋль мїеꙋ сфъ-
тꙋирѫ.

еꙋ ꙟтине доамне оуповъии.

---

sufletulŭ mieu și păntecele mieu.
Că scăzu în durére viața mé
și anii miei în suspine;
25. nu putu de meserâtate vrătuté mé
și oasele méle turburâ-se.
Mai toți dracii miei fui înputare,
și vecinilorŭ miei foarte și fricâ știuțilorŭ miei.
Cine mâ văzurâ, afarâ fugirâ de mine;
30. uitatŭ fui ca mortulŭ de inemâ,
fui ca vasŭ pierdutŭ.
Că auzii măestriile multe de vietorii de înprejurŭ;
căndŭ adunarâ-se ei de preunâ, să la sufletulŭ mieu
sfătuirâ.

Eu în tine, Doamne, upovăii;

зи́шь тоѵ є̓щи доѵмнезеꙋль мїє̓ꙋ, ꙟмѫ́ниле та́ле со́рцнле мѣ́ле.
ӥзбѫвѣ́щемѫ дѐ мѫ́ниле дра́чилорь мїє̓и шѝ дѐ гѡ́нитѡрїи мїє̓и.
лꙋминѣзѫ фа́ца тѧ̀ спрѐ ше́рбꙋль тѫꙋ.
спѫсѣ́щемѫ кꙋ ми́ла тѧ̀.
доа̓мне сѫнꙋмѫ рꙋшинезь кѫ кем ти́не.
сѫсѐ рꙋшинѣзе некꙋрацїи шѝ дещи́нгѫ ꙟнтрꙋ ıа̓дь.
моу́те сѫфїе ро́стꙋриле хи́тлѣне.
грѫе̓скь спрѐ дере́птꙋль фѫрѫ лѣџе.
кꙋ троу́фѫ шн кꙋ ба́тьжо́кꙋре.
кѫть мꙋлть моу́лцнсе ми́ла тѧ̀ доа̓мне.
чѐ а̓скоу́нсаи фри́кошилорь дѐ ти́не.
фа́птаи оу̓повѫитори ꙟтї́не ꙟтрѐ фїии ѡ҆а̓менилорь.

---

zișŭ : tu ești Dumnezeulŭ mieu, în mânile tale sorţile méle;
izbăvéște-mâ de mânile dracilorŭ mieĭ și de gonitorii miei,
luminézâ fața ta spre șerbulŭ tău,
spăséște-mâ cu mila ta.
Doamne, să nu mâ rușinezŭ că che*m* tine.
Să se rușinéze necurații și deștingâ întru ĭadŭ.
Multe să fie rosturile hitléne,
grăescŭ spre dereptulŭ fărâ lége,
cu trufâ și cu batŭjocure.
Cătŭ multŭ mulți-se mila ta, Doamne,
ce ascuns'ai fricoșilorŭ de tine,
fapt'ai upovăitori în tine între fiii oamenilorŭ.

а̓скоу́нꙁи є̓и ꙟ а̓скоу́нсь фа́ца та̀.
де стри́гарѣ ѡ̓а̓мениллорь, а̓копе́ри є̓и ꙟкопе́римѫнть, дѐ ꙁи-
черѣ лимбилорь.
бл҃свить до́мнѹль кѫ ꙟми́нѹнѫ ми́ла са̀ ꙟчетате ꙟкѹнцю-
ратѫ.
50. є̓ѹ ꙁи́шь ꙟнтрѹ спѫмѫнтатѹль мїє̓ѹ ле́пѫдатѹсь дѐ фа́ца о̓чи́-
лорь тѫи.
дере́пть а̓че́а а̓оуꙁи́шь гла́сѹль рѹгѫчюнїє̓и ме́ле, кѫндь кем
кѫтрѫ ти́не.
ю̓би́ци дѡмнѹль то́ци прѣподбни лѹи.
кѫ дѣдевѣре чѣре до́мнѹль.
ши̓ плѫтѣще фѫрѫ мѫсѹрѫ фѫкѫторилорь троу́фѫ.
55. хрѫбориціѵѫ ши̓ ꙟврѫтошаціѵѫ и̓нема воа̓стрѫ то́ци оу̓повѫи́-
торїи ꙟ до́мнѹль :~

Ascunzi ei în ascunsŭ fața ta
de strigaré oamenilorŭ, acoperi ei în coperimântŭ de zi-
ceré li*m*bilorŭ.
Bl*ago*sl*o*vitŭ Domnulŭ că înminunâ mila sa în cetate în-
cungĭuratâ.
50. Eu zișŭ întru spământatulŭ mieu : lepădatu-sŭ de fața
ochilorŭ tăi.
Dereptŭ acéĭa auzișŭ glasulŭ rugâcĭuniei méle, cândŭ
che*m* cătrâ tine.
Ĭubiți Do*m*nulŭ toți pré-po*do*bni lui,
că dédevére cére Domnulŭ,
și plâtéște fără măsurâ făcâtorilorŭ trufâ.
55. Hrăboriți-vâ și învrătoșați-vâ inema voastrâ toți upovăi-
torii în Domnulŭ.

кънтекꙋль лꙋ двдь. ла҃.

фериче дѐ чей чѐ лъсаржсе фърж лецилє, шѝ лжсе акоаперь пъкателе.
фериче бърбать че нꙋи сокоти домноуль пъкателе.
нече ӑсте ꙟрѡстꙋль лоуи ꙟшелжчюне.
къ тъкоуи шѝ векиржсе ѿаселе мѣле кемжндꙋми ꙟтоатж ӡи.
5. къ ӡиѡа шѝ ноаптѣ пъсж спрѐ мине мжна та.
тоурнаимж спрѐ страсте къндь ꙟгимпъмж спинь.
фърж лѣџѣ мѣ кꙋноскꙋю шѝ пъкатꙋль мїєꙋ ноу коперїю.
ӡишь съспꙋю спрѐ мине фърж лѣџѣ мѣ домнꙋлꙋи.
шѝ тꙋ лъсаши некꙋратꙋль йнимїєи мѣле.
10. дерепть ачѣа роагжсе цїє тици прѣбодбнїи ꙟ врѣма чеѐ дѐ трѣбж.

Cănteculŭ lu Davidŭ 31.

Ferice de cei ce lăsară-se fără legile și lâ se acoaperŭ păcatele.
Ferice bărbatŭ ce nu-i socoti Domnulŭ păcatele,
nece ĭaste în rostulŭ lui înșelâcĭune;
că tăcui și vechirâ-se oasele méle chemându-mi în toatâ zi.
5. Că zioa și noapté păsâ spre mine mâna ta.
Turnai-mâ spre straste căndŭ înghimpă-mâ spinŭ.
Fără légé mé cunoscuĭu și păcatulŭ mieu nu coperiĭu.
Zișŭ să spuĭu spre mine fără légé mé Domnului,
și tu lăsași necuratulŭ inimiei méle.
10. Dereptŭ acéĭa roagâ-se ție toți pré-po*do*bnii în vrémĭa ce e de trébâ,

че ꙟпотѡ́пь дѐ а̀пе моу́лте кътрѫ ѐль ноу́се а̀про́пїе.
тоу ѐшти нъдѣ́жде мїе дѐ скръби че́мѫ ци́нь.
боу́кȣрїа мѣ ѝꙁбъвѣ́щемѫ дѐ чѐа че́мѫ ꙟкоунџюрарѫ.
ꙟцелѐгȣте ші̀ дерѐгȣте ꙟка́лѣ ча́ста чѐ мѐрџи.
15. ꙟврътошȣ спрѐ ти́не о̀кїи мїѐи.
нȣ фи́реци ка̀ ка́лȣль ші̀ ка̀ мъшкою́ль чѐ на́ȣ мѐнте.
кȣ ꙁъба́ле ші̀ кȣ фръȣ фа́лчиле ло́рь тра́џи, сънȣсе а̀прѡ́пїе
кътрѫ ти́не.
моу́лте ра́не пъкѫто́сȣлȣи.
чи́не оўповъꙗ̆ще ꙟ до̀мнȣль месѐрѣре ꙟкоу́нџюрѫль.
20. веселі́цивѫ ꙟдѡмнȣль ші̀ бȣкȣрацивѫ дерѐпцїи.
ші̀ лъȣдацивѫ то̀ци дерѐпцїи кȣ ѝнема.

---

ce în potopŭ de ape multe cătrâ elŭ nu se apropie.
Tu ești nădéjde mie de scrăbi ce mâ ţinŭ,
bucuriĭa mé izbăvéște-mâ de ceĭa ce mâ încungĭurarâ.
Înțelegu-te și deregu-te în calé cĭasta ce mergi,
15. învrătoșu spre tine ochii miei.
Nu fireți ca calulŭ și ca măşcoĭulŭ ce n'au mente,
cu zăbale și cu frău falcile lorŭ tragi, să nu se apro-
pie cătrâ tine.
Multe rane păcâtosului,
cine upovăĭaște în Domnulŭ meserére încungĭurâ-lŭ.
20. Veseliți-vâ în D*om*nulŭ și bucurați-vâ derepții,
și lăudați-vâ toți derepții cu inema.

шедѣрѣ є҃ кѫнтекȣль лȣ дв҃дь. лв҃ :~

боу́кȣрацивѫ дере́пцїи ꙟдѡмнȣль.
дере́пцилорь коу́винесе ла́ȣдѫ.
и҆споведницивѫ до́мнȣлȣи ꙟче́тери.
ꙟѱа́лти́ре кȣ зе́че ма́це кѫнта́ци лȣи.
кѫнтаци лоу́и кѫнтече но́аѡ.
би́не кѫнтаци лоу́и кȣ стри́гаре.
кѫ дере́птоуе кȣвѫнтȣль до́мнȣлȣи.
ши̇ фа́пта лȣи ꙟкре́ди́нцѫ.
юбе́ще мл҃сте́нїе ши̇ жȣдець до́мнȣль.
месе́рѣрѣ до́мнȣлȣи пли́нȣе пѫмѫ́нтȣль.
кȣвѫ́нтȣль до́мнȣлȣи че́рюль ꙟврѫтошесе (*sic*).

Ședéré 5. Cănteculŭ lu Davidŭ 32.

Bucurați-vâ derepții în Do*m*nulŭ,
dereptilorŭ cuvine-se laudâ.
Ispovediți-vâ Domnului în céteri,
în psaltire cu zéce mațe căntați lui.
Căntați lui căntece noao,
bine căntați lui cu strigare;
că dereptu-e cuvântulŭ Domnului
și fapta lui în credințâ.
Ĭubéște m*ilos*tenie și județŭ Domnulŭ,
meseréré Domnului plinu-e pământulŭ.
Cuvântulŭ Domnului ceriulŭ învrăto[a]șe-se,

шѝ кꙋ дх҃ꙋль рóстꙋль лоу́и тоа̑тѫ сúла лóрь.
а̑доу́нѫ кà фоа̑леле а̑пéле мѫ́рїéи.
поу́ꙟн ꙟа̑скоу́нсь фъ́рѫ фꙋндоуре.
съсе спъмѫ́нте дѐ дóмнꙋль тóть пъмѫ́нтꙋль.
дѐ е̑ль рѫдúкѫсе тóци чѐ вїꙋ прѐ лоу́ме.
къ е̑ль ꙁúсе шѝ фоу.
е̑ль повéли шѝ ꙁидúрѫсе.
дóмнꙋль спáрџе сфѣ́тꙋль лúмбилорь.
шѝ лѣ́пѫдѫ кꙋџетеле ѡ̑áменилорь.
шѝ лѣ́пѫдѫ сфѣ́тꙋриле жоу́дечилорь.
сфѣ́тꙋль дóмнꙋлꙋи ꙟвѣ́къ лъкꙋꙗ̑ще.
коу́џетеле и̑нимїéи лоу́и ꙟроу́дѫ шѝ ꙟроу́дѫ.
ферекáтѫ лúмбѫ чѐ лꙋи ꙗ̑сте дóмноуль ꙁéоуль лꙋи.
ѡ̑áмени чѐ а̑лѣ́се ꙟдостои́тоуль съꙋ.

și cu d*u*hulŭ rostulŭ lui toatâ sila lorŭ.
Adunâ ca foalele apele mâriei,
puîn în ascunsŭ fărâ fundure.
Să se spământe de Domnulŭ totŭ pământulŭ,
de elŭ rădicâ-se toți ce viu pre lume.
Că elŭ zise și fu,
elŭ poveli și zidirâ-se.
Domnulŭ sparge sfétulŭ limbilorŭ.
și lépâdâ cugetele oamenilorŭ,
și lépâdâ sféturile judecilorŭ.
Sfétulŭ Domnului în vécŭ lăcuĭaște,
cugetele inimiei lui în rudâ și în rudâ.
Ferecatâ limbâ ce lui ĭaste Domnulŭ Zeulŭ lui,
oameni ce alése în dostoitulŭ său.

дє́ꙟ чє́рю кѫоўтѫ до́мнꙋль сѫвѫ́ꙁѫ то́ци фі́ии ѿа̀меииꙩрь.
дє́ꙟ га́та віа́ца лꙋи.
кѫоўтѫ спрѐ то́ци че віꙋ ꙟпѫмѫ́нть.
чѐ ꙁидѝ си́нгꙋрь ӥни́миле лорь.
ꙟцелє́џешь то́ть лꙋкроу́ль ло́рь.
ноу́се спѫсє́ще ꙟпѫра́ть кꙋ моу́лтѫ си́лѫ.
шѝ оўриӑ́шꙋль ноу́се спѫсє́ще кꙋ моу́лтѫ тѫрі́ѧ са̀.
ми́нчинос ка̀лꙋль ꙟспѫсє́ніе.
ꙟмоу́лтѫ си́ла са̀ ноу́се спѫсє́ще.
а̀дє́кѫ о̀кїи до́мнꙋлꙋи спре тє́мꙋцїи лоу́и, оу́повѫи́ндь спрѐ масꙋ́рѣ лоу́и.
сѫ иꙁбѫвє́скѫ де моа̀рте соу́флетꙋль лорь.
ши́се са́тꙋрѫ ѐи ꙟфоа̀мете.
соу́флетꙋль но́стрꙋ а̀щє́птѫ дѡмнꙋль.

Deîn cerĭu căutâ Domnulŭ șă vazâ toți fiii oamenilorŭ.
Deîn gata viața lui
căutâ spre toți ce viu în pământŭ;
ce zidì singurŭ inimile lorŭ,
înțelége-șŭ totŭ lucrulŭ lorŭ.
Nu se spăséște înpăratŭ cu multâ silâ,
și urîĭașulŭ nu se spăséște cu multâ tărîĭa sa.
Mincinos calulŭ în spăsenie,
în multâ sila sa nu se spăséște.
Adecâ ochii Domnului spre temuții lui, upovăindŭ spre miloste lui;
să izbăvéscâ de moarte sufletulŭ lorŭ
și se saturâ ei în foamete.
Sufletulŭ nostru aștéptâ Domnulŭ,

кѫ а҆жȣторю шй скȣть ноаѡ ꙗ҆сте.
кѫ ꙟ҄ѐль весел'ѣщесе и҆нема ноа҆стрѫ.
шй ꙟноу́мєле лȣи сфнть оу́повѫим.
фїе доа҆мне мл҃ⷭтѣ та̀ спрѐ но́икь оу́повѫи́мь спрѐ ти́не:~:~

кѫнтекȣль лȣ дв҃дь, л҃г.

бл҃свéскь до́мноуль ꙟ тоа҆тѫ врѣ́мѧ.
поу́рȣрѣ лаоу́да лоу́и ꙟро́стȣль мїе҆ȣ.
дѐ до́мнȣль ла҆ȣдѫсе соу́флетȣль мїе҆ȣ.
сѫ а҆оу́ꙃѫ блѫнꙃїи шй сѫсе весе́лѣскѫ.
мѫри́ци до́мнȣль кȣ ми́не,
шй ꙟнѫлцѫмь ноу́мєле лоу́и депреоу́нѫ.
че́ршȣи до́мнȣль шй а҆оуꙃи́мѫ.

---

că ajutorĭu și scutŭ noao ĭaste;
că în elŭ veseléște-se inema noastrâ
și în numele lui sf*ă*ntŭ upovăi*m*.
Fie, Doamne, m*i*l*os*té ta spre noi, că upovăimŭ spre tine.

Cănteculŭ lu Davidŭ 33.

Bl*ago*sl*o*vescŭ Domnulŭ în toatâ vrémĭa,
pururé lauda lui în rostulŭ mieu.
De Domnulŭ laudâ-se sufletulŭ mieu.
Să auzâ blânzii și să se veseléscâ.
Măriți Domnulŭ cu mine
și înălțămŭ numele lui depreunâ.
Cerșui Domnulŭ și auzì-mâ

шй де тоа̀тѫ скрѫбїа мѣ избѫвимѫ.
пост̀ѫмпици кѫтрѫнсъ шй лоу́минацивѫ.
шй фѣ́целе воа́стре ноу́серворъ роу́шина.
а̀де́кѫ мѣ́серȣлъ ке́мѫ шй до́мнȣлъ а̀оу́зилъ.
ши дѐ тоа̀тѫ скрѫбїа лоу́и спѫсѝ ѐлъ.
плѫкȣ́ирѫсе ꙟнџерїи до́мнȣлȣи ꙟпре́жѫръ де че́а че́се те́мъ ди́нсъ шй избѫвѣ́ще ѐи.
гоу́стаци шй ведеци кѫ дȣлчее до́мнȣлъ.
фере́катъ бѫрба́тъ чѐ оу́повѫ́щесе спри́нсъ.
те́мȣсе де до́мнȣлъ тоу́ци сфинцїи лȣи.
кѫ ноу́е лѫса́ре те́мȣцилоръ ди́нсъ.
бога́цїи ме́серирѫ шй флѫмѫнзирѫ.
ѐ чи́не че́ршȣ до́мнȣлъ ноу́се лѫсѫ де тоа́те боу́неле.
вени́ци фїи шй а̀скоу́лтаци ми́не, фри́ка до́мнȣлȣи ꙟвѫца́вѫвою.

și de toatâ scrăbiĭa mé izbăvi-mâ.
Postâmpiţi cătr'ânsŭ și luminaţi-vâ,
și feţele voastre nu se vorŭ rușina.
Adecâ méserulŭ chemâ și Domnulŭ auzi-lŭ
și de toatâ scrăbia lui spăsi elŭ.
Plăcuirâ-se îngerii Domnului înprejurŭ de ceĭa ce se temŭ d'insŭ și izbăvéște ei.
Gustaţi și vedeţi că dulce e Domnulŭ.
Ferecatŭ bărbatŭ ce upovăĭaște-se spr'insŭ.
Temu-se de Domnulŭ toţi sfinţii lui.
că nu e lăsare temuţilorŭ d'insŭ.
Bogaţii meserirâ și flămânzirâ,
e cine cerșu Domnulŭ nu se lăsâ de toate bunele.
Veniţi fii și ascultaţi mine, frica Domnului învăţavâ-voĭu.

чи́не ѡ҆́мь че́ва віа́цѫ.
юбѣ́ще ꙁи́ле съва́ꙁѫ би́не. ци́не ли́мба са̀ де̇ рѫꙋ.
ши̇ кꙋ ро́стꙋль сѫꙋ сѫнꙋ грѫ̆ꙗскѫ .ꙟше́лѫчюне.
ферѣ́щете де рѫꙋ ши̇ фѫ̀ би́не.
25. чѣ́ре па̀че ши̇ мѫ̇нѫ е̇ль.
о̇кїи до̇мнꙋлꙋи спре̇ дере̇пци.
ши̇ оу̇ре̇киле ло́уи .ꙟроу́гѫчюнѣ лѡ́рь.
фа̇ца до́мнꙋлꙋи спре фѫкѫ̇торїи рѫꙋ.
кꙋмплесе де̇ пѫмѫ̇нтꙋ помѣ́на ло́рь.
30. кема́рѫ дере́пцїи ши̇ дѡмнꙋль а̇оу̇ꙁїи.
ши де тоа̇тѫ гри́жа ло́рь и̇ꙁбѫви е̇и.
а̇проа̇пее до̇мнꙋль де̇ фрѫмцїи кꙋ и̇нема.
ши̇ пле́кацїи кꙋ дꙋ̆хоуль спѫсѣ́ще.
моу́лте скрѫби дере́пцилорь ши̇ де̇ тоа̇те и̇ꙁбѫвѣ́ще е̇и до̇мнꙋль.

Cine omŭ ce va viaţâ,
ĭubeşte zile să vazâ bine? ţine limba sa de rău
şi cu rostulŭ său să nu grăĭascâ înşelâcĭune.
Feréşte-te de rău şi fă bine,
25. cére pace şi mânâ elŭ.
Ochii Domnului spre derepţi
şi urechile lui în rugâcĭuné lorŭ.
Faţa Domnului spre făcâtorii rău,
cumple-se de pămăntŭ poména lorŭ.
30. Chemarâ derepţii şi Do*m*nulŭ auzi-i,
şi de toatâ grija lorŭ izbăvi ei.
Aproape e Domnulŭ de frămţii cu inema,
şi plecaţii cu d*u*hulŭ spăséşte.
Multe scrăbi derepţilorŭ şi de toate izbăvéşte ei Domnulŭ;

хрънѣще домнѹль тоа́те ѡа́се́ле ло́рь.
оу̑нѹль ди́нсе ноу́се фрънџе,
моа̑ртѣ пъкътошилорь юте.
ши̑ чи́не оу̑ръ дере́птѹль гре́ши.
ӥзбъвӣ дѹмнѹль сѹфлетѹль ше́рбилорь съи.
ши̑ нѹ греши́ръ то́ци оу̑повъи́ндь спри́нсь :~

кънтекѹль лѹ дв҃дь. л҃д.

жоу́декъ доа̑мне о̑бидѹиторїи мїе̑и.
ши̑ а̑пъръ лоу́птъттори кѹ ми́не.
а̀ а̑рмъ ши̑ скоу́ть.
ши стъ̀ ꙟ а̑жѹторю мїе.
тра́џе а̑рмъ а̑поу́къ ꙟнаи́нте го́ниторїи мїе́и.

---

hrănéște Domnulŭ toate oasele lorŭ,
unulŭ d'inse nu se frănge.
Moarté păcâtoșilorŭ ĭute,
și cine urâ dereptulŭ greși.
Izbăvì Domnulŭ sufletulŭ șerbilorŭ săi
și nu greșirâ toți upovăindŭ spr'insŭ.

Cănteculŭ lu Davidŭ 34.

Judecâ, Doamne, obiduitorii miei,
și apârâ luptâtori cu mine.
Ĭa armâ și scutŭ
și stă în ajutorĭu mie.
Trage armâ, apucâ înainte gonitorii miei;

ѕи соуфлетȣлȣи мїеȣ ꙟспъсенїа та сънть еȣ.
съсе плѣче ши съсе роушинѣѕе че чероурѫ сȣфлетȣль мїеȣ.
съсе тоарне ꙟнапои ши съсе спъмѫнте че коуџетѫ мїе ръȣ.
съ фїе ка пȣлберѣ ꙟнаинтѣ фѣчееи (sic) вънтȣлȣи.
ши ꙟџерȣль домнȣлȣи додеи лорь.
фїе калѣ лорь оунтȣнѣрекь ши лоунекаре.
ши ꙟџерȣль домнȣлȣи гонїи.
къндь дешерть аскоунсерѫ мїе пагȣбѫ коурсееи сале.
ꙟдешерть ꙟпоутарѫ соуфлетȣлȣи.
съ вїе лȣи кȣрсѫ че нȣ щие.
ши вънать че нȣ аскоунсе принде ель.
ши ꙟкȣрсѫ съкаѕѫ ꙟнтрѫнсѫ.
соуфлетоуль мїеȣ боукȣрѫсе ꙟдомнȣль.
ꙟдоулчѣщесе де спъсенїа лоуи.

---

zì sufletului mieu : în spăsenia ta săntŭ eu.
Să se pléce și să se rușinéze ce cerurâ sufletulŭ mieu,
să se toarne înapoi și să se spământe ce cugetâ mie rău.
Să fie ca pulberé înainté féţeei văntului,
și îngerulŭ Domnului dodeì lorŭ,
fie calé lorŭ untunérecŭ și lunecare,
și îngerulŭ Domnului goni-i.
Căndŭ deșertŭ ascunserâ mie pagubâ curseei sale,
în deșertŭ înputarâ sufletului.
Să vie lui cursâ ce nu știe,
și vănatŭ ce nu ascunse prinde elŭ,
și în cursâ să cazâ într'ânsâ.
Sufletulŭ mieu bucurâ-se în Domnulŭ,
îndulcéște-se de spăsenia lui.

тоа̀те ѿа́се́ле мѣле ꙁи́къ, доа̀мне доа̀мне чи́нее ка̀ ти́не.
сѫ и̇ꙁбѫвещи ми́шелꙋль де́ꙟ мѫниле врѫтошилорь.
ми́шелꙋль ши̇ мѣ́серꙋль де̇ рѫпи́торїи лꙋи.
кѫ скꙋларѫсе спре̇ ми́не мѫртꙋрїи недерѣ́пте.
ши̇ нꙋ щиа ꙟнтре́бамѫ.
плѫтие̇ми рѫꙋ дере̇пть би́не.
ши̇ фѫрѫ декрꙋцать соу́флетꙋлꙋи мїе̇ꙋ.
ıӑрѫ е̇ꙋ кѫндь до̇деиами.
ꙟвещиӑмѫ ꙟса́къ.
ши̇ плека̀ коу а̇жоу́нь соу́флетꙋль мїе̇ꙋ.
ши̇ роу́гѫчюнѣ мѣ ꙟсѫноуль мїе̇ꙋ тоу́рнѫсе.
ка̀ со́цꙋлоуи ка̀ фра́телꙋи но́стрꙋ а̇ша̀ ѿго́дїи.
кѫ плѫнџѣ ши̇ ꙟтри́ста а̇ша̀ плекамѫ.
ши̇ де̇ ми́не весели́рѫсе ши̇ а̇доу́нарѫсе.

Toate oasele méle zicŭ: Doamne Doamne, cine e ca tine?
Să izbăvești mișelulŭ deîn mânile vrătoșilorŭ,
mișelulŭ și méserulŭ de răpitorii lui.
Că sculară-se spre mine mărturii nederépte,
și nu știĭa întreba-mâ.
Plătie-mi rău dereptŭ bine
și fără de cruțatŭ sufletului mieu.
Ĭară eu, căndŭ dodeiĭa-mi,
înveștiĭa-mâ în sacŭ,
și pleca cu ajunŭ sufletulŭ mieu
și rugâcĭuné mé în sănulŭ mieu turnâ-se.
Ca soțului, ca fratelui nostru așa ogodii,
că plăngé și întrista așa pleca-mâ.
Și de mine veselirâ-se și adunarâ-se,

а҆доу́нарѫсѧ спрѐ ми́не ра́не шѝ ноу си́мцїю.
Ꙟпъ́рцирѫсѧ шѝ милкȣи́рѫсѧ.
и҆спити́рѫмѫ шѝ ꙟтъръ́тарѫмѫ кȣ ꙟтъръ́таре.
скръшни́рѫ спрѐ ми́не ди́нцїи съи.
доа҆мне кѫндь ве́ѕи.
дере́џе сȣфлетȣль мїе́ȣ дѐ ръоу҆ль ло́рь.
шѝ де ле́и оу҆нь нъскȣтȣль мїе́ȣ.
и҆споведескȣмѫ *(sic)* цїе ꙟбесѣ́речи мȣлте.
Ꙟнтре ѡ҆а҆мени гре́и ла́оу҆дȣте.
съноу҆се боу́кȣре връжбиторїи́ми фъ́рѫ дерептате.
дѐ оу҆рѫскь· ми́не ꙟдеше́рть.
кли́пескь кȣокїи.
къ мїе кȣ па́че гръиѧ, шѝ мънїе ꙟшелѫ́чюне коу҆џета.
лъргирѫ спрѐ ми́не ро́стȣриле са́ле.

---

adunarâ-sĭa spre mine rane și nu simțiĭu.
Înpărțirâ-sĭa și milcuirâ-sĭa,
ispitirâ-mâ și întărâtarâ-mâ cu întărâtare,
scrășnirâ spre mine dinții săi.
Doamne, căndŭ vezi,
derége sufletulŭ mieu de răulŭ lorŭ,
și de lei unŭ născutulŭ mieu.
Ispo*v*edescu-mâ ție în beșéreci multe,
între oameni grei laudu-te.
Să nu se bucure vrăjbitorii-mi fărâ dereptate,
de urâscŭ mine în deșertŭ,
clipescŭ cu ochii.
Că mie cu pace grăiĭa și mănie înșelâcĭune cugeta.
Lărgirâ spre mine rosturile sale,

ꙁисерѫ, доулчѣцѫ доулчѣцѫ въꙁоурѫ окїи ноштри.
въꙁꙋши доамне нꙋ тъчѣ.
доамне ноу те делꙋꙟгà дѐ мине.
скоалѫ доамне сокотѣще жоудецꙋль мїеꙋ.
доумнеꙁеꙋль мїеꙋ ши дѡмнꙋль мїеꙋ ꙟпъра мѣ.
жоудекѫми доамне дꙋпѫ дерептатѣ тà.
доамне доумнеꙁеꙋль мїеꙋ сънꙋ боукꙋремисе.
сънꙋ ꙁикѫ ꙟнтрꙋ инема сà. доулчѣцѫ доулчѣцѫ соуфлемтꙋлꙋи нострꙋ.
ши сънꙋ ꙁикѫ ꙟгицим ель.
съсе спъмѫнте ши съсе роушинѣ *(sic)* депреоунѫ. чѣѧ чесе боукꙋрѫ ръꙋлꙋи мїеꙋ.
съсе ꙟмбрáче ꙟспъмѫнтаре ши ꙟрꙋшине чѣѧ че маре кꙋвѫнтà спрѐ мине.

---

ziserâ : dulcéțâ, dulcéțâ văzurâ ochii noștri.
Văzuși, Doamne, nu tăcé.
Doamne. nu te deluînga de mine.
Scoalâ, Doamne, socotește județulŭ mieu,
Dumnezeulŭ mieu și Do*m*nulŭ mieu în păra mé.
Judecâ-mi, Doamne, dupâ dereptaté ta,
Doamne Dumnezeulŭ mieu. să nu bucure-mi-se,
să nu zicâ întru inema sa : dulcéțâ, dulcéțâ sufle*m*tului *(sic)* nostru,
și să nu zicâ înghiți*m* elŭ.
Să se spământe și să se rușiné[ze] depreunâ ceĭa ce se bucurâ răului mieu,
să se îmbrace în spământare și în rușine ceĭa ce mare cuvânta spre mine.

сѫсе боукȣре шй сѫсе веселѣскѫ чевѡрь дерептѫцїей мѣле.
шй сѫ ꙁикѫ поурȣрѣ.
сѫсе мѫрѣскѫ домнȣль, чеворь паче шербȣлȣи лȣи.
шй лимба мѣ ꙟвацѫсе ꙟдерептатѣ та.
шй тоатѫ ꙁй лаоуꙁїей тале :~

кѫнтекȣль лȣ двдь. лє̃.

ꙁисе лѣџекѫлкѫторю сѫгрешаскѫ ꙟсине.
ноуе фрика лȣ доумнеꙁеȣ ꙟнтре окїи лоуи, кѫ хиклени ꙟнтре ель.
афлѫ фѫрѫ леџилешь шй пиꙁмѣщє.
коувинтеле ростȣлȣи лȣи фѫрѫ лѣџе шй ꙟшелѫчюни.
нȣ врȣ сѫ ꙟцелѣгѫ сѫферичѣꙁе.

Să se bucure și să se veseléscâ ce vorŭ dereptâției méle,
și să zicâ pururé :
să se mărésca Domnulŭ, ce vorŭ pace șerbului lui.
Și li*m*ba mé învațâ-se în dereptaté ta,
și toatâ zi lauziei tale.

Cânteculŭ lu Davidŭ 35.

Zise légecălcâtorĭu să greșascâ în sine.
Nu e frica lu Dumnezeu între ochii lui, că hicleni între elŭ.
Aflâ fărâ legile-șŭ și pizméște.
Cuvintele rostului lui fărâ lége și înșelâcĭuni,
nu vru să înțelégâ să fericéze.

фърѫлѣџе коу́џетѫ ꙟстра́тѕль съѕ.
пристънѝ ꙟтоа̑тѫ ка́лѣ рѣ.
ѐ̑ дѐ ръѕ ноу́се крѕцѫ.
доа̑мне ꙟчѐрю мі́ла тà.
шѝ дѣдевърѕль тъѕ пънѫ ꙟнѕѡ̑ри.
дерѐптатѣ тà кѕ кѡ̀дрїи ѯѐѕлѕи.
жоу́дѣцеле та́ле фъ҆ѫ фоу́ндоуреле моу́лте.
ѿа̑менїи шѝ ви́та спъсе́щи доа̑мне.
къ моу́лцит'аи месѐрѣрѣ тà доа̑мне.
фїии ѿа̑менилорь ꙟкопе́римѫнтѕль а̑ре́пилорь та́ле нъдъ̑ескѕсе.
ꙟмбътъсе де дестѕль ка́сеѐи та́ле.
шѝ и̑ѯво́рѕль пи́щеѐи та́ле а̑дъпи.
къ де́ла ті́не фънтѫна вїецнѐи.
ꙟлѕмина тà вѐдем лоу́ми́нѫ.

Fărâlége cugetâ în stratulŭ său,
pristănì în toatâ calé ré,
e de rău nu se cruţâ.
Doamne, în cerĭu mila ta
şi dédevărulŭ tău pănâ în nuori,
dereptaté ta cu codrii Zeului,
judéţele tale fărâ fundurele multe.
Oamenii şi vita spăseşti, Doamne,
că mulţit'ai meseréré ta, Doamne.
Fiii oamenilorŭ în coperimântulŭ arepilorŭ tale nădăescu-se.
Îmbătă-se de destulŭ caseei tale,
şi izvorulŭ pişteei tale adăpi;
că dela tine fântâna vieţiei,
în lumina ta vedem luminâ.

ада́оўсе млс̃тѣ та̀ щі́ин҄дѹте.
ши̇ дере́птатѣ та̀ дере́пцилорь кѹ и̏не́ма.
сънѹ віе міе моу́лтѫ троу́фѫ.
ши̇ мѫ́на пъкѫ́тосѹлѹи сънѹ ръди́че ми́не.
а̀чїа късѹрѫ то́ци фъкѫ́торїи фърѫ л҄ѣ́џе.
ⷩпе́нши фоу́рѫ ши̇ ноу́се поу́тѹрѫ скоу́ла :~

кѫ̇нтекѹль лѹ двдь л̃ѕ

нѹ ръвни̇ хиклѣ́нилорь не́че похти̇ фъкѫторилорь фърѫ л҄ѣџе.
къ ка̀ і̏рба̀ коу́рѫндь оу̓сѹкѫсе.
ка̀ вѣ́рѕеле де̇ ѕла́кь коу́рѫндь ка́дь.
нъдъѧ̆џіете ⷩ до́мнѹль ши̇ фѫ̇ дѹлчѣцѫ.
ⷩмпле пъмѫ́нтѹль ши̇ па́џіете ⷩнтрѹ богѫ́циѐи.

Adause milosté ta știindu-te
și dereptaté ta dereptilorŭ cu inema.
Să nu vie mie multâ trufâ
și mâna păcâtosului să nu rădice mine.
Acïa căzurâ toți făcâtorii fără lége,
înpenși furâ și nu se puturâ scula.

Cănteculŭ lu Davidŭ 36.

Nu răvnì hiclénilorŭ nece pohti făcâtorilorŭ fără lége.
Că ca ïarba curândŭ usucâ-se,
ca vérzele de zlacŭ curândŭ cadŭ.
Nădăïaște-te în Domnulŭ și fă dulcéță,
împle pământulŭ și paște-te întru bogâției.

ꙟдȣлчѣщете до́мноулȣи ши̇ да́цва чѣ́рерѣ йнимї̀ѣи та́ле.
дешки́де кътрѫ до́мнȣль ка́лѣ та̀. ши̇ оўповъӑщe ꙟнтрѫнсь.
ши̇ е̇ль фа́че ши̇ скоа̇те ка̀ лȣмѣ дере́птатѣ та̀.
ши̇ жȣдецȣль тъȣ ка̀ а̇мїа́ѕъѕи де̇ ѕи̇.
10. плѣ́кѫте до́мнȣлȣи ши̇ роа̇гѫ е̇ль.
ноу ръвни̇ че́лȣѧ че̇ стъжаще ка́лѣ са̀.
ѿмȣлȣи че̇ фа́че лѣ́џе кълка́ре.
ѿпрѣщете де̇ мънїе, ши̇ ла́сѫ бъсъоу̇ль.
нȣ ръвни̇ съль хи́тлѣне́щи къ хи́тлѣнїи коу́мплȣсе.
15. ръбдѫторїи до́мнȣлȣи, а̇ло́рь ва̀ фи̇ пъмѫ́нтȣль.
ши̇ ꙟнкѫ нешки́ть ши̇ ноу́ва фи̇ пъкѫтосȣль.
ши̇ ве́ри чѣ́ре ло́кȣль лȣи ши̇ нȣль ве́ри а̇фла̀.
блѫнѕилорь ва̀ фи̇ пъмѫнтȣль.
ши̇ ꙟдȣлчисеворь ꙟмȣлте па́че.

Îndulcéște-te Domnului și da-ţ'va cérere inimiei tale;
deșchide cătrâ Domnulŭ calĕ ta și upovăĭaște într'ânsŭ.
Și elŭ face și scoate ca lumé dereptaté ta
și județulŭ tău ca amiazăzi de zi.
10. Plécâ-te Domnului și roagâ elŭ;
nu răvni celuĭa ce stăjaște calé sa,
omului ce face lége călcare.
Opréște-te de mănie și lasâ băsăulŭ,
nu răvni să-lŭ hitlénești, că hitlénii cumplu-se;
15. răbdâtorii Domnului, a lorŭ va fi pământulŭ.
Și încâ neșchitŭ și nu va fi păcâtosulŭ,
și veri cére loculŭ lui și nu-lŭ veri afla.
Blânzilorŭ va fi pământulŭ,
și îndulcise-vorŭ în multe pace.

привѣще пъкѫтосȣлъ дерéптȣлъ.
шй скръшнирѫ спрйнсъ кȣ дйнцїи съи.
дóмнȣлъ ръдешилȣи.
къ а̀йнте вѣде къ вйне ꙁїѡа лȣи.
а̀рме скоа̀серѫ пъкѫтѡши.
ꙟтйнсерѫ а̀рчéле, съсъџѣте мйшелȣлъ шй мѣсерȣлъ.
съ жоўнге дерéпцїи кȣ йнема.
а̀рмеле лóръ ꙟнтрѫ ꙟ йнема лóръ.
шй а̀рчеле лóръ фрѫнсерѫсе.
мáи бйне нешкйтъ дерéптȣлоўи, де кѫтъ бóгѫцїе пъкѫтоши-
лоръ моўлтѫ.
къ брáцеле пъкѫтошилоръ фрѫнгȣсе.
ꙟврѫтоа̀шѫ дерéпцїи дѡмнȣлъ.
щйе дóмнȣлъ кáлѣ невйновацилоръ.

Privéşte păcâtosulŭ dereptulŭ.
şi scrăşnirâ spr'insŭ cu dinţii săi.
Domnulŭ răde-şi lui,
că ainte véde că vine zioa lui.
Arme scoaserâ păcâtoşi;
întinserâ arcele să săgéte mişelulŭ şi méserulŭ,
să junghe dereptii cu inema.
Armele lorŭ întrâ în inema lorŭ
şi arcele lorŭ frânserâ-se.
Mai bine neşchitŭ dereptului, decâtŭ bogâţie păcâtoşi-
lorŭ multâ.
Că braţele păcâtoşilorŭ frăngu-se,
învrătoaşâ dereptii Domnulŭ.
Ştie Domnulŭ calé nevinovaţilorŭ,

шѝ че́е а̓ль ло́рь ꙟвѣ́кь ꙗ̆сте.
нꙋ́се рꙋшинѣ́ꙁѫ ꙟврѣ́мѧ юте.
35. шѝ ꙟꙁѝ флъмѫ̆ндѫ сатꙋрѫсе.
къ пъкѫ́тошїи пїе̓рь.
дра́чїи до́мнꙋлꙋи депреꙋ́нѫ прѣслъвескꙋсе ло́рь шѝсе ꙟна́лцѫ.
пе́риндь ка̀ фꙋ́мꙋль пїѧ̆ре.
шѝ нꙋ тѡ̓а́рнѫ.
40. дере́птꙋль ми́лꙋѧ̆ще шѝ дѫ̀.
къ че́ѧ чѐ бл҃свéскь е̓ль а̓ло́рꙋе пъмѫ́нтꙋль.
че́ѧ чѐ бла́стемѫ е̓ль потре́бескꙋсе.
дѐ до́мнꙋль ꙋ̓рмеле ѿмꙋлꙋи дере́гꙋсе шѝ ка́лѣ лꙋи ва̀ фоа̓рте.
къндь ка́де нꙋ́се фрѫнџе, къ дѡ́мнꙋль ци́не мѫна лꙋи.
45. тънъръ фꙋ́ю шѝ а̓мꙋ ꙟбътрѫнїю шѝ нꙋ въꙁꙋи дере́птꙋль лъса́ть.

și ce e alŭ lorŭ în vécŭ ĭaste.
Nu se rușinéză în vrémĭa ĭute
35. și în zi flămândă satură-se,
că păcătoșii pierŭ.
Dracii Domnului depreună préslăvescu-se lorŭ și se înalță,
perindŭ ca fumulŭ piĭare.
Și nu toarnă ;
40. dereptulŭ miluĭaște și dă.
Că ceĭa ce bl*agoslo*vescŭ elŭ, a loru-e pământulŭ,
ceĭa ce blaste-mă elŭ potrebescu-se.
De Domnulŭ urmele omului deregu-se și calé lui va foarte.
Căndŭ cade nu se frănge, că Domnulŭ ține mâna lui.
45. Tănărŭ fuĭu și amu înbătrâniĭu și nu văzui dereptulŭ lăsatŭ,

нéче сꙟмѫнца лꙋи чéршитори пꙟúне.
ꙟтоа̀тѫ ꙁѝ мúлꙋѫ̆ще шѝ ꙟмпроу́мꙋть дъ̀ дерéптꙋль.
ши сꙟмѫнца лоу́и ꙟблг҃вéнїе ѫ̆сте.
ферѣ́щете дѐ рꙟꙋ фъ̀ бúне ши вїи ꙟ вѣ́кꙋль вѣ́кꙋльи.
къ дóмноуль юбѣ́ще жоу́дець.
ши ноу лáсѫ прѣпѡдѡ́бничїи сꙟи.
ꙟвѣ́кь ферéскꙋсе.
фꙟрѫ леџюиторїи мѫнѫсе.
ши сꙟмѫнца некꙋрацилорь потрѣ́бѣщесе.
дерéпцїи вóрь цúнѣ пꙟмѫнтꙋль, ши вóрь фи ꙟвѣкꙋль вѣкꙋ-
лꙋи спрúнсь.

рѡ́стꙋль дерéптꙋлꙋи ꙟвáцѫсе прѣмѫндрїе.
шѝ лúмба лоуи грꙟ̆ѫще жоу́дець.
лѣџѣ ꙁéоу̀лꙋи ꙟнтрꙋ úнема лоу́и.

---

nece sămânța lui cerșitori păine.
În toatâ zi miluĭaște și împrumutŭ dă dereptulŭ,
și sămânța lui în bl*ago*sl*o*venie ĭaste.
Feréște-te de rău, fă bine și vii în véculŭ vécului;
că Domnulŭ ĭubéște județŭ
și nu lasâ prépodobnicĭi săi;
în vécŭ ferescu-se,
fărâ legĭuitorii mânâ-se
și sămânța necuraților ŭ potrébéște-se.
Derepții vorŭ ține pământulŭ și vorŭ fi în véculŭ vé-
cului spr'insŭ.
Rostulŭ dereptului învață-se prémândrie
și limba lui grăĭaște județŭ.
Légé Zeului întru inema lui,

ши нoу́се ꙟпїадѐкъ оўрмѐле лꙋи.
кȁꙋтъ пъкъ̆тосꙋль дерѐптꙋль, ши чѣре съѿморъ (*sic*) ѐль.
ѐ дóмнꙋль нꙋ лáсъ ѐль ꙟмъ̆ͥнеле лꙋи.
нѐче ѡсъ̆ндѣ́ще ѐль кънд̆ жоу́декъ лꙋи.
ръбдъ̆ дѡмнꙋль шѝ ферѣ́ще кáлѣ лꙋи.
шѝ ръди́катева съ цїи пъмъ̆нтꙋль.
кънд̆ пїѐрь пъкъ̆тошїи вѐꙁи.
вѫꙁꙋю̀ некꙋратꙋль ръди́кѫндꙋсе шѝ нѫлцїндꙋсе кà кѐдрїи ли́ва-
нꙋлꙋи.
шѝ трѐкꙋи шѝ нꙋ фꙋ.
ши чѐршꙋи ѐль шинoу́се ȁфлъ лóкꙋль лꙋи.
хрънѣцїе неръꙋ ши вѐꙁи дерѐптате.
къ ꙗ̆сте ръмъ̆шице ѿмꙋлꙋи кꙋ пáче.
фъръ дѐ лѐџїи пїѐрь де преоўнъ.

și nu se înpiĭadecâ urmele lui.
Cautâ păcâtosulŭ dereptulŭ și cére să omo[a]râ elŭ;
e Domnulŭ nu lasâ elŭ în mâinele lui,
nece osândéște elŭ căndŭ judecâ lui.
Răbdâ D*om*nulŭ și feréște calé lui,
și rădica-te-va să ții pământulŭ,
căndŭ pierŭ păcâtoșii vezi.
Văzuĭu necuratulŭ rădicându-se și nălțindu-se ca che-
drii Livanului;
și trecui și nu fu,
și cerșui elŭ și nu se aflâ loculŭ lui.
Hrănéște nerău și vezi dereptate,
că ĭaste rămâșițe omului cu pace.
Fărâ de legiĭ pierŭ de preunâ,

ръмѫшицеле некоурацилоръ потребескȣсе.
спасенїе дерепцилоръ дє домнȣлъ.
шй скоутъ лоръ ꙗсте ꙟ врѣмѣ дє скръби.
75. шй ажоутѫ лоръ домнȣлъ.
шй йзбъвѣще ей шй скоате ей де пъкѫтоши.
шй спъсѣще ей къ оуповъйрѫ спрйнсъ :~:~

шедѣрѣ. ѕ҃. кънтекȣлъ лȣ двдъ. л҃з.

доамне нȣ кȣ оургїѧ та облйчй мйне.
нече кȣ мѫнїѧ та педепсй мене.
къ сѫџѣтеле тале ꙟфйпсерѫсе ꙟмйне.
ꙟврътошатай спре мйне мѫна та.
5. нȣе вйндекаре пелицеей мѣле, де моултѫ мънїе ата.

---

rămâșițele necuraților potrebescu-se.
Spasenie dereptilorŭ de Domnulŭ,
și scutŭ lorŭ ĭaste în vrémé de scrăbi.
75. Și ajutâ lorŭ Domnulŭ,
și izbăvéște ei și scoate ei de păcâtoși,
și spăséște ei că upovăirâ spr'insŭ.

Ședéré 6, Cănteculŭ lu Davidŭ 37.

Doamne, nu cu urgiĭa ta oblici mine,
nece cu măniĭa ta pedepsi mene;
că săgétele tale înfipserâ-se în mine,
învrătoșat'ai spre mine mâna ta.
5. Nu e vindecare pelițeei méle de multâ mănie a ta,

ноу́е па́че ꙟ оа̀се́ле мѣ́ле де фа̀цѫ́ пѫка́телорь мѣ́ле.
кѫ беѕа́конїиле мѣ́ле прѣнѫлцарѫсе ка́пȣль мїӗȣ.
кѫ та́рь грӗȣ пѫса́рѫ спре ми́не.
ꙟпȣци́рѫсе ші́ поу́гредирѫ ра́неле мѣ́ле.
10. дѐ фа́ца фѫрѫ ме́нтѣ мѣ.
пѫнѫтаи ші́ ѕгрѫчїи́мѫ пѫнѫ ꙟкоу́мплить.
тоа̀тѫ ѕи́ три́сть ꙟмбла́и.
кѫ џи́мцȣль мїӗȣ ꙟплоу́се ба́тьжокȣре.
ші́ нȣе ве̇ндекаре пели́цеӗи мѣ́ле.
15. а̀мѫрѫть фоу́ю ші́ п,екаю́мѫ фоа̀рте.
стри́гаю де соу́спинарѣ йни́мїӗи мѣ́ле.
доа̀мне ꙟнтре ти́не тоа̀тѫ жела́нїа мѣ.
ші́ соу́спиниле мѣ́ле де ти́не ноу́се а̀скоу́нсерѫ.
йнема мѣ тȣ/бȣрѫсе ші́ врѫтȣтѣ мѣ лѫсѫ́мѫ.

---

nu e pace în oaselc méle de faţa păcatelorŭ méle.
Că bezaconiile méle prénălţarâ-se capulŭ mieu,
că tarŭ greu păsarâ spre mine.
Înpuţirâ-se şi putredirâ ranele méle
10. de faţa fărâ menté mé.
Pănât'ai şi zgrăcii-mâ pănâ în cumplitŭ,
toatâ zi tristŭ îmblai.
Că gimţulŭ mieu înpluse batŭjocure,
şi nu e vendecare peliţeei méle.
15. Amărâtŭ fuĭu şi plecaĭu-mâ foarte,
strigaĭu de suspinaré inimiei méle :
Doamne, între tine toatâ jelaniĭa mé,
şi suspinile méle de tine nu se ascunserâ.
Inema mé turburâ-se şi vrătuté mé lăsâ-mâ,

шѝ лȣмѣ ѡ҆кѝлорь мїє҆и шѝ ѧ҆ нѹ́є кȣ ми́не.
со́цїи мїє҆и шѝ вечи́нїи мїє҆и ꙟтрѐ ми́не а҆пропїарѫсе шѝ стъ-
тȣрѫ.
шѝ а҆пропїѧ҆цїи мїє҆и деле па́рте стътȣрѫ.
шѝ моу́нчїа́се че́рѫндь соу́флетȣль мїє҆ȣ.
шѝ че́рѫндь ръȣ мїе грѫиа деше́рть.
шѝ ꙟшелѫчюне тоа҆тѫ ѕѝ ꙟва́цѫсе.
є҆ȣ кà оу҆нсȣрдь наоу́ѕїи.
шѝ кà моу́ть ноу дешки́шь ро́стȣль мїє҆ȣ.
шѝ фȣю кà ѿмь чѐ нȣ а҆оу҆ѕїи.
шѝ чѐ на́ре ꙟро́стȣль сѫȣ ѡ҆бли́чире.
къ ꙟти́не доа҆мне оу҆повъии.
тоу а҆оу҆ѕѝ доа҆мне доу́мнезеȣль мїє҆ȣ.
къ ѕи́шь съиȣ къндьва боу́кȣремисе дра́чїи мїє҆и.

și lumé ochilorŭ miei și ĭa nu e cu mine.
Soții miei și vecinii miei între mine apropiarâ-se și
stătură,
și apropiĭații miei dedeparte stătură
și muncia-se cerândŭ sufletulŭ mieu.
Și cerândŭ rău mie grăiĭa deșertŭ,
și înșelâcĭune toată zi învațâ-se;
eu ca unŭ surdŭ n'auzii
și ca mutŭ nu deșchișŭ rostulŭ mieu.
Și fuĭu ca omŭ ce nu auzii
și ce n'are în rostulŭ său oblicire.
Că în tine, Doamne, upovăii,
tu auzi, Doamne Dumnezeulŭ mieu.
Că zișŭ să nu căndŭva bucure-mi-se dracii miei;

къндь ръди́кѫсѧ пи́чоа̉реле мѣ́ле спре ми́не ма́ре кȣвѫнта.
къ е̉ȣ спре ра́не га́тась.
35. шѝ доу́рѣрѣ мѣ ꙟтрѐ ми́не ѧ̆сте поу́рȣрѣ.
къ фъръ лéџиле мѣ́ле е̉ȣ спóю.
ши гри́жескȣмъ дѐ пъкáтеле мѣ́ле.
връжмашїи мїе̉и ви́ȣ шѝ ма́и ꙟврътѡшарѫсе дѐ ми́не.
ши́ ꙟмоу́лцирѫсе оўрѫторїи мїе̉и фъръ дерéптате.
40. дъндь мїе рѫȣ ꙟлóкь дѐ би́не въдїӑмѫ, къ ги́ниа доу́лчѣцѫ.
ноу лъсà ми́не доа̉мне доу́мнеѕеоуль мїе̉ȣ ноу́те делоу́ꙟгà дѐ
ми́не.
а̀ а̉ми́нте ꙟ а̉жоу́тѡрюль мїе̉оу дѡа̉мне спъсéнїа мѣ :~:~

кънтекȣль лȣ дв̃дь. л̃и.

ѕи́шь съферéскь къи́ле мѣ́ле, съ нȣ грéшескь кȣ ли́мба мѣ.

---

căndŭ rădicâ-sĭa picĭoarele méle spre mine mare cuvânta.
Că eu spre rane gata-sŭ
35. și duréré mé între mine ĭaste pururé;
că fără legile méle eu spoĭu,
și grijescu-mâ de păcatele méle.
Vrăjmașii miei viu și mai învrătoșarâ-se de mine,
și înmulțirâ-se urâtorii miei fără dereptate.
40. Dăndŭ mie rău în locŭ de bine vădiĭa-mâ, că gonila dulcéţâ.
Nu lăsa mine, Doamne Dumnezeulŭ mieu, nu te de-
luînga de mine,
ĭa aminte în ajutorĭulŭ mieu, Doamne, spăsenia mé.

Căntecululŭ lu Davidŭ 38.

Zișŭ să ferescŭ căile méle, să nu greșescŭ cu limba mé.

поу́шь ро́стȣлȣи мїе̑ȣ хра̀нѫ.
кънд скоа̑лѫсе пъкѫ̇тошїи спрѐ ми́не.
а̑мȣцїю шѝ плекаи́мѫ шѝ тъкȣи дѐ доу́лче.
шѝ доурѣ́рѣ мѣ нои́се
ꙟкълзи́се и̑нема мѣ ꙟми́не.
шѝ ꙟнтрȣ ꙟвъцѫтȣра мѣ ꙟчи́ндесе фо́кь.
зи́шь кȣ ли́мба мѣ, споу́неми доа̑мне коу́мплитȣль мїе̑ȣ.
шѝ мъсȣра зи́лелорь мѣ́ле къ́тесь.
съ ꙟцелегь дѐ че́мвою лъса̀ е̑ȣ.
къ коу па́лма мъсȣрате поу́сай зи́леле мѣле.
ши фъптȣра мѣ ка̀ неми́ка ꙟтре ти́не.
е̑ ꙟнсѫ дешарте то́ть ѡ̆моу́ль вїȣ.
е̑ де кȣ фа́ца ꙟмблѫ ѡ̆моу́ль.
е̑ ꙟнсѫ ꙟдеше́ртȣсе сми́нтѣще.

Pușŭ rostului mieu hranâ,
căndŭ scoalâ-se păcâtoșii spre mine.
Amuțiĭu și plecai-mâ și tăcui de dulce,
și duréré mé noi-se.
Încălzi-se inema mé în mine,
și întru învăţâtura mé încinde-se focŭ.
Zișŭ cu limba mé : spune-mi, Doamne, cumplitulŭ mieu.
și măsura zilelorŭ méle căte-sŭ,
să înțelegŭ de ce-m-voĭu lăsa eu.
Că cu palma măsurate pus'ai zilele méle,
și făptura mé ca nemica între tine.
E însâ deșarte totŭ omulŭ viu;
e de cu faţa îmblâ omulŭ,
e însâ în deșertu-se smintéște.

а̓скоу́нде ши нꙋ щи́е коу́и а̓доу́нѫле.
ши а̓кмꙋ чи́нее рѫбда́рѣ мѣ, е̓ нꙋ до́мнꙋль.
ши фа́птꙋль мї́е̓ꙋ ла̀ ти́не ѧ̆сте.
де тоа̓те фѫрѫ ле́џиле мѣ́ле йѕбѫвѣ́щемѫ.
20. ꙟпꙋтаре фѫрѫ ме́нтелоу́и да́тꙋмаи.
а̓мꙋцїи шѝ нꙋ дешки́шь ро́стꙋль мїе̓ꙋ.
кѫтꙋ фече́ши.
ѧ̀ де́ла ми́не ра́неле та́ле.
дѐ врѫтоутѣ мѫнилорь та́ле е̓ꙋ кꙋмплиюмѫ.
25. ꙟо̓бличи́ре дѐ фѫрѫ лѣџе а̓рѫтатаи о̓мꙋль.
шѝ топитаи кà пайнжи́на соу́флетꙋль мїе̓ꙋ.
ꙟнсѫ ꙟдеше́рть то́ть о̓мꙋль.
а̓оўѕи роу́гѫчюнѣ мѣ доа̓мне.
шѝ чѣ́рерѣ мѣ а̓скоу́лтѫ.

Ascunde și nu știe cui adunâ-le.
Și acmu cine e răbdaré mé, e nu Domnulŭ?
și faptulŭ mieu la tine ĭaste.
de toate fără legile méle izbăvéște-mâ;
20. înputare fără mentelui datu-m'ai.
Amuții și nu deșchișŭ rostulŭ mieu,
că tu feceși.
Ĭa dela mine ranele tale.
de vrătuté mânilorŭ tale eu cumpliĭu-mâ.
25. În oblicire de fără lége arâtat'ai omulŭ,
și topit'ai ca painjina sufletulŭ mieu;
însâ în deșertŭ totŭ omulŭ.
Auzi rugâcĭuné mé, Doamne,
și cérere mé ascultâ;

ла́крѫмеле мѣ́ле нȣтъчѣ.
къ моу́татȣсь ѐȣ ла̀ ти́не.
шѝ вени́ть ка̀ то́ци пъри́нцїи мїѐи.
слѫ̇бѣщемѫ съръпаȣсь а̓ӥнте пънѫ ноу́мѫ дȣкь, шѝ дѣ́чїѫ *(sic)*
нȣвою фѝ :~

кънтекȣль лȣ дв҃дь. л҃ѳ.

ръбдь шѝ ръбда́ю до́мнȣль шѝ фъгѫ̇дȣи́ми.
шѝ а̓оу̓ӡѝ роу́гѫчюнѣ мѣ.
шѝ ръди́кѫмѫ де́ꙟ гроа̓па стра́стилорь.
шѝ де́ꙟ лоу́ть дѐ ти́нѫ.
шѝ поу́се ꙟпїа́трѫ пичоа̓реле мѣ́ле.
шѝ дерѣ́се оўрмеле мѣ́ле.

---

lacrâmele méle nu tăcé,
că mutatu-sŭ eu la tine
şi venitŭ ca toţi părinţii miei.
Slâbéşte-mâ să răpausŭ ainte pănâ nu mâ ducŭ, şi
déciâ nu voĭu fi.

Cănteculŭ lu Davidŭ 39.

Răbdŭ şi răbdaĭu Domnulŭ şi făgâdui-mi,
şi auzì rugâcĭuné mé,
şi rădicâ-mâ deîn groapa strastilorŭ
şi deîn lutŭ de tinâ.
Şi puse în piatrâ picĭoarele méle,
şi derése urmele méle.

шѝ бъгꙟ ꙟрóстꙋль мїѐꙋ кънтече нóаѡ, кънтаре доýмнеꙁеꙋлꙋи
нѝстрꙋ.
въдь моýлци шѝ спъмꙟнтꙟсе шѝ оўповъѐскь спрѐ дóмнꙋль.
ферѐкать бърбáть че ӑсте ноýмеле дòмнꙋлоуи оўповъи́ре
лоýи.
10. шѝ нꙋ къоýтꙟ ꙟ дѐшарте шѝ ꙟнекꙋрате ми́нчинѡáсе.
моýлте фáптаи тоу доýмнеꙁеоýль мїѐꙋ чюделе тáле.
шѝ коýџетелорь тáле ноýе чи́не съсе подòбѣскꙟ цїе.
споýшь ши гръию ꙟмоýлцирꙟса фърꙟ мъсꙋрꙟ.
кòмꙟндꙟри шѝ áдоýсе нꙋ вроýши.
15. пели́цеи сфръши́таи дѐ ми́не.
тоáте áрсѐле, шѝ дѐ пъкáте нꙋ чѐршꙋши.
áтоýнче ꙁи́шь, áдѐкꙟ вїю.
ꙟкáпꙋль кърциѐн скри́е дѐ ми́не.

Şi băgâ în rostulŭ mieu căntece noao, căntare Dumnezeului nostru.
Vădŭ mulți și spământâ-se și upovăescŭ spre Domnulŭ.
Ferecatŭ bărbatŭ ce ĭaste numele Domnului upovăire lui
10. și nu căutâ în deșarte și în necurate mincinoase.
Multe fapt'ai tu, Dumnezeulŭ mieu, cĭudele tale,
și cugetelorŭ tale nu e cine să se podobéscâ ție.
Spușŭ și grăĭu, înmulțirâ-sĭa fărâ măsurâ.
Comândâri și aduse nu vruși,
15. peliței sfrășit'ai de mine.
Toate arsele și de păcate nu cerșuși,
atunce zișŭ : adecâ viĭu.
În capulŭ cărției scrie de mine.

съфа́кь во́ѧ та̀ доу́мнезеȣль мїе̑ȣ вроу́и.
шѝ лѣџѣ та̀ пре ми́жлокь дѐ ма́целе мѣ́ле.
доу́лче споу́шь дере́птатѣ та̀ ꙟбесѣ́рекъ ма́ре.
а̑дѐкъ ро́стȣль мїе̑ȣ нȣ а̑пъ́ръ доа̑мне тоу ꙟцелесеши.
дере́птатѣ та̀ нȣ а̑скоу́ншь ꙟнтрȣ ӥнема мѣ.
дѣдевъ́рȣль тъȣ шѝ спасе́нїа та̀ зи́шь.
нȣ а̑скоу́ншь млс҇тѣ та̀ шѝ дѣдевъ́рȣль тъȣ дѐ зборь ма́ре.
тȣ доа̑мне нȣ ꙟпърци́ доу́лчѣца та̀ дѐ ми́не.
месе́рѣрѣ та̀ шѝ дѣдевъ́рȣль тъȣ поу́рȣрѣ а̑жоу́таръми.
къ цинȣръ́мъ рѣ́ле чѐ ноу́лъ е̑ра̀ мъсȣръ.
при́нсеръ фъ́ръ ле́џиле мѣ́ле нȣ поу́тȣи къоу̑та̀.
ꙟмоу́лцирѫсѧ ма́и връ́тос҇ дѐ пъроу́ль ка́пȣлȣи мїе̑ȣ.
шѝ ӥнема мѣ лъсъ́мъ.
съ би́не ве́ри доа̑мне съмъ ӥзбъвещи.

---

să facŭ voĭa ta, Dumnezeulŭ mieu, vrui,
și légé ta pre mijlocŭ de mațele méle.
Dulce spușŭ dereptaté ta în beséreсâ mare,
adecâ rostulŭ mieu nu apărâ, Doamne, tu înțelesești.
Dereptaté ta nu ascunșŭ întru inema mé,
dédevărulŭ tău și spasenia ta zișŭ.
Nu ascunșŭ *milos*té ta și dédevărulŭ tău de zborŭ mare.
Tu, Doamne, nu înpărți dulcéța ta de mine,
meseréré ta și dédevărulŭ tău pururé ajutarâ-mi.
Că ținurâ-mâ réle ce nu lâ era măsurâ,
prinseră fărâ legile méle, nu putui căuta;
înmulțirâ-sĭa mai vrăto*s* de părulŭ capului mieu,
și inema mé lăsâ-mâ.
Să bine veri, Doamne, să mâ izbăvești,

доа̀мне ꙟа̀жоуторюль мїе̑ꙋ со́котѣще.
сѫсе рѫчѣскѫ шѝ сѫсе роушинѣѕе депреоунѫ черѫндь соуфле-
тꙋль мїе̑ꙋ сѫль скоа̀цѫ.
35. сѫсе тоа̀рне ꙟнапо́и роушинѣѕесе врꙋндь мїе рѫꙋ.
сѫ прїи́мѣскѫ а̀кмꙋ рѣ́челе сѫꙋ ѕи́кѫндь мїе доулчѣцѫ доул-
чѣцѫ.
сѫсе боукꙋре ши сѫсе веселѣскѫ дѐ ти́не то́ць черѫндь ти́не
доа̀мне.
ши сѫѕи́кѫ поурꙋрѣ сѫсе мѫрѣ́скѫ дѡмнꙋль.
юби́ндь спѫсе́нїа та̀.
40. е̑ е̑ꙋ ми́шелꙋсь ши мѣ́серь до́мнꙋль приꙗ̆щеми.
а̀жоутѡрю мїе ши скоуть мїе е̑щи тꙋ.
доу́мнезеꙋль мїе̑ꙋ нꙋ а̀мѫна̀ :~

Doamne, în ajutorĭulŭ mieu socotéşte.
Să se râcéscâ și să se rușinéze depreunâ, cerăndŭ su-
fletulŭ mieu să-lŭ scoațâ.
35. Să se toarne înapoi, rușinéze-se vrundŭ mie rău.
Să priiméscâ acmu récele său zicăndŭ mie : dulcéțâ,
dulcéțâ.
Să se bucure și să se veseléscâ de tine toțŭ cerândŭ
tine, Doamne,
și să zicâ pururé să se măréscâ Do*m*nulŭ,
ĭubindŭ spăsenia ta.
40. E eu mișelu-sŭ și méserŭ, Domnulŭ priĭaște-mi.
Ajutorĭu mie și scutŭ mie ești tu,
Dumnezeulŭ mieu nu amâna.

кꙟнтекѹль лѹ дѣдь. м҃.

фери́че ꙟцелегꙟтóрїи спрѐ ми́шелѹль ши мѣ́серѹль.
ꙟзи́ юте и̓збꙟвѣще е̓ль дóмнѹль.
дóмнѹль хрꙟнѣще е̓ль шѝ ꙟвїе е̓ль шѝ ферич́ѣзꙗ е̓ль ꙟпꙟ-
мꙟ́нть.
шѝ нѹ при́дꙟдѣще е̓ль ꙟмꙟ́иниле врꙟжмашилорь лоу́и.
5. дóмнѹль а̓жоу́тꙗ ꙟпа́тѹль лꙟꙟгорїе̓н лѹи.
тóть стра́тѹль лѹи ꙟторсаи ꙟлꙟнгоа̓рѣ лѹи.
е̓ѹ зи́шь доа̓мне милѹӑщемꙗ.
шѝ ви́ндекꙗ (*sic*) сѹфлетѹль мїе̓ѹ кꙟ грешїюци.
дра́чїи мїе̓и зи́серꙗ рꙟѹ мїе.
10. кꙟндь моа̓ре шѝ пїаре ноу́меле лѹи.

Căntecul lu Davidŭ 40.

Ferice înțelegătorii spre mișelulŭ și mĕserulŭ,
în zi ĭute izbăvéște elŭ Domnulŭ.
Domnulŭ hrănéște elŭ și învie elŭ și fericézâ elŭ în
pământŭ,
și nu pridădéște elŭ în mâinile vrăjmașilorŭ lui.
5. Domnulŭ ajutâ în patulŭ lăĭngoriei lui.
Totŭ stratulŭ lui întors'ai în lăngoaré lui.
Eŭ zișŭ : Doamne, miluĭaște-mâ
și vindecâ sufletulŭ mieu că greșiĭu-ți.
Dracii miei ziserâ rău mie,
10. căndŭ moare și piĭare numele lui.

шѝ ꙟнтра̀ съва́ѕѫ ꙟдешéртъ ѕи́чѣ и̏нема лȣи.
а̑дȣнѫ фърѫ лѣ́џе лȣи́шъ.
шѝ е̑ши́ѧ а̑фа́рѫ шѝ ѕи́чѣ дѐ преоу̑нѫ.
спрѐ ми́не шóптиѧ тóци вражмáшїи мїе̑и.
15. спрѐ ми́не кȣџета̀ рѫȣ мїе.
кȣвѫнтъ лѣ́џе кълкѫторю пȣсерѫ спрѐ ми́не.
кънд доа̑рме шѝ ноу́ва а̑да́ȣџе съꙟвїе.
къ ѡ̆моу́лъ кȣ па́челе мѣ́ле ꙟнтрѫ́нсъ оу̑повъию.
чи́не мѫ̆ꙟкѫ пѫи́нѣ мѣ, рѫди́кѫ спрѐ ми́не сфа́дѫ.
20. тоу доа̑мне ми́лȣѫ̆щемѫ (*sic*) шѝ ꙟвїемѫ шѝ плѫ̆тивою лѡ́ръ.
дерéптъ а̑чѣ́ѧ коу́носкоуи къ вроу́мѫ, къ ноу́се боу́коурѫ дра́-
коулъ мїе̑ȣ дѐ ми́не.
ми́не дѐ не рѫȣ прїи́ми.
шѝ ꙟвръти шатȣмаи ꙟнтрѐ ти́не ꙟвѣ́къ.

Și întra să vazâ, în deșertŭ zicé inema lui?
adunâ fărâ légé lui-șŭ,
și eșiĭa afarâ și zicé depreunâ.
Spre mine șoptiĭa toți vrăjmașii miei,
15. spre mine cugeta rău mie.
Cuvântŭ lége călcâtorĭu puserâ spre mine,
căndŭ doarme și nu va adauge să învie?
Că omulŭ cu pacele méle într'ânsŭ upovăiĭu;
cine mâîncâ păiné mé, rădicâ spre mine sfadâ.
20. Tu, Doamne miluâște-mâ și învie-mâ și plâti-voĭu lorŭ.
Dereptŭ acéĭa cunoscui că vru-mâ, că nu se bucurâ
dracululŭ mieu de mine.
Mine de ne rău priimi,
și învrătoșatu-m'ai între tine în vécŭ.

бла́гослѡ̀вить дѡ́мнȣль доу́мнеѕеоуль лоу и҆сраи́ль, дѐ вѣ́къ шѝ
пънѫ ꙟвѣ́къ фїе фїе :~

ꙟсфръши́ть ꙟцелепчюнѣ фїю́ль лȣ кѡ́реȣ. м҃а.

ꙟчѐ ки́пь желȣа̑ще чѐрбȣль ла̀ и҆ѕвѡа҆рѫле а҆пелорь, а҆ша̀ же-
лоуа̑ще соу́флетȣль мїе҆ȣ кътрѫ ти́не дѡа҆мне.
ꙟсетѡ̈шѫ соу́флетȣль мїе̏ȣ кътрѫ ѕе́ȣль та́ре шѝ вїȣ.
кънд вени́вою шѝ и҆ви́мѫвою фѣ́цее҆и ѕе́ȣлȣи.
фоу́рѫ ла́крѫмеле мѣ́ле мїе пъи́не ѕѝ шѝ нѡа҆пте.
5. кънд ѕи́чѣ мїе ꙟтѡа҆те ѕи́ле ˀѡ҆ѐ ѕе́оу҆ль тъоу.
а҆ча́ста пѡменїи шѝ върсаи спрѐ ми́не соу́флетȣль мїе҆ȣ.
къ пройдїи пре́ꙟ лꙋ́къ копе́рить ми́нȣнать пънѫ ла̀ ка́са ѕе́оу҆лȣи.
ꙟгла́сь боу́кȣрось шѝ и҆споведи́ре соу́нетȣль сърбъторюлȣи.

Blagoslovitŭ Domnulŭ, Dumnezeulŭ lu Israilŭ, de vécŭ
și pănâ în vécŭ, fie! fie!

În sfrășitŭ înțelepcĭuné fiĭulŭ lu Coreu 41.

În ce chipŭ jeluĭaște cerbulŭ la izvoarâle apelorŭ, așa
jeluĭaște sufletulŭ mieu cătrâ tine, Doamne.
Însetoșâ sufletulŭ mieu cătrâ Zeulŭ tare și viŭ,
căndŭ veni-voĭu și ivimâ-voĭu fétееi Zeului.
Furâ lacrâmele méle mie păine zi și noapte,
5. căndŭ zicé mie în toate zile, io-e Zeulŭ tău?
Acĭasta pomenii și vărsai spre mine sufletulŭ mieu,
că proidii preîn locŭ coperitŭ minunatŭ pănâ la casa Zeului.
În glasŭ bucurosŭ și ispovedire sunetulŭ sărbătorĭului.

дере́пче скрѫбить є́щи соу́флетȣль мїе́ȣ шѝ дере́пче тȣрбȣрите.
оу̑повѫꙗ̆щє ꙟзе́ȣль кѫи̑споведе́скȣмѫ лȣи,
спѫсе́нїе фѣ́цеєи мѣ́ле шѝ зе́оўль мїе̑ȣ.
кѫтрѫ ми́не ꙟсоу́ми соу́флетȣль мїе́ȣ смин́ти́се.
дере́пть а̑чѣ́ѧ поме́нїюте де́ꙟ пѫмѫ́нтȣль 'їѡ̑рда́нȣлȣи шѝ 'їе̑р-
монȣлȣи де̑ пѫдȣри ми́чи.
фѫрѫ фоу́ндь фѫрѫ фоу́ндȣль ке́мь ꙟгла̑с слоа̑телорь та́ле.
тоа̑те соу́сȣреле та́ле шѝ оу̑нде́ле та́ле преспре ми́не тре́кȣрѫ.
е̑ ꙟзѝ зи́се до́мнȣль месерѣ́рѣ са̀.
шѝ ноа̑птѣ кѫнта́рѣ лȣи де̑ ми́не.
роу́гѫчюнѣ зе́ȣлȣи вїа́ца мѣ.
зи́кь зе́ȣлȣи а̑жоу́торю мїе є́щи кѫче́мѫ оўлта́ши.
шѝ дере́пче три́сть ꙟмблȣ, кѫндь доде́ꙗ̆щеми дра́кȣль.
кѫндь фрѫнџѣ́се ѡ̑а́се́ле мѣ́ле ꙟпȣтами дра́чїи мїе̑и.

Derep'ce scrăbitŭ ești, sufletulŭ mieu? și derep'ce turburi-țe?
Upovăĭaște în Zeulŭ că ispovedescu-mâ lui,
spăsenie féțeei méle și Zeulŭ mieu.
Cătrâ mine însu-mi sufletulŭ mieu smintì-se;
dereptŭ acéĭa pomeniĭute deîn pământulŭ Iordanului și
Iermonului de păduri mici.
Fără fundŭ, fără fundulŭ chemŭ în glas sloatelorŭ tale.
Toate susurele tale și undele tale prespre mine trecurâ.
E în zi zise Domnulŭ meseréré sa
și noapté căntaré lui de mine.
Rugâcĭuné Zeului viața mé;
zicŭ Zeului : ajutorĭu mie ești, că ce mâ ultași?
Și derep'ce tristŭ îmblu, căndŭ dodeĭaște-mi draculŭ?
Căndŭ frăngé-se oasele méle, înputa-mi dracii miei.

къндь ӡичѣми ꙟ тоатъ ӡи 'ѡе ӡеȣль тъȣ.
дерепче скръбить ешӥ соуфлетȣль мїеȣ. шӥ дерепче тоурбȣрите.
оуповъꙟще ꙟдомнȣль къ исповедескȣмъ лоуи.
25. спъсенїе фѣцееи мѣле шӥ ӡеоуль мїеȣ :~:~

кънтекȣль лȣ двдь. мв.

жоудекъми доамне шӥ деӡжоудекъ пъра мѣ делимбъ непрѣ-
подбнъ.
де ѡмь недерепть шӥ хитлѣнь избъвѣщемъ.
къ тоу ешӥ доамне цинȣтȣль мїеȣ.
дерепче ꙟпинсешимъ шӥ дерепче тристь ꙟмблоу къндь до-
деꙟщеми дракȣль.
5. тремѣте лоумина та шӥ дѣдевъроуль тъȣ.

Căndŭ zicé-mi în toatâ zi : io-e Zeulŭ tău?
Derep'ce scrăbitŭ ești sufletulŭ mieu? și derep'ce turburi-te?
Upovălaște în Domnulŭ că ispovedescu-mâ lui,
25. spăsenie féțeei méle și Zeulŭ mieu.

Cănteculŭ lu Davidŭ 42.

Judecâ-mi, Doamne, și dezjudecâ păra mé de li*m*ba
neprépo*do*bnâ,
de omŭ nedereptŭ și hitlénŭ izbăvéște-mâ.
Că tu ești, Doamne, ținutulŭ mieu,
derep'ce înpinseși-mâ? și derep'ce tristŭ îmblu căndŭ do-
deĭaște-mi draculŭ?
5. Treméte lumina ta și dédevărulŭ tău,

кѣ ӑлемѫ нѣстѣвирѫ шѝ бѣгарѫмѫ ꙟпѣдоурѣ сфнтà àтà шѝ
ꙟсáтеле тáле.
шѝ ꙟнтрáвою кѣтрѫ àлтáрюль ѕéоулꙋи.
кѣтрѫ дóмнꙋль чѐ весéлѣще тинерѣцеле мѣле.
ӥсповедескꙋмѫ цїе ꙟчѣтери доа̀мне доумнеѕеꙋль мїеꙋ.
10. дерéпче скрѣбѣщете соуфлетꙋль мїеꙋ, шѝ дерéпче тоурбꙋримѫ.
оуповѣӑще ꙟѕéꙋль кѣӥсповедескꙋмѫ лꙋи.
сп҃сéнїе фѣцеѐи мѣле шѝ ѕéꙋлꙋи мїеꙋ :~

ꙟсфрѣшить. фїилѡрь лꙋ кóрею ꙟцелепчюне. м҃г.

доумнеѕеꙋ кꙋ оурéкиле ноа̀стре а̀оуѕим.
пѣринцїи нищри споусерѫ нóаꙋ.
лоукрꙋ чѣи фáпть ꙟѕилеле лóрь, ꙟѕилеле дéꙟтѣю.

---

că ĭale mâ năstăvirâ și băgarâ-mâ în păduré sfănta a
ta și în satele tale.
Și întra-voĭu cătrâ altarĭulŭ Zeului,
cătrâ Domnulŭ ce veseléște tineréțele méle.
Ispovedescu-mâ ție în céteri, Doamne Dumnezeulŭ mieu;
10. derep'ce scrăbéște-te sufletulŭ mieu și derep'ce turburi-mâ?
Upovăĭaște în Zeulŭ că ispovedescu-mâ lui;
spăseňie féțeei méle și Zeului mieu.

În sfrășitŭ fiilorŭ lu Coreĭu înțelepcĭune 43.

Dumnezeu cu urechile noastre auzim,
părinții noștri spuserâ noao
lucru céi (=ce ai) faptŭ în zilele lorŭ, în zilele de întăĭu.

мѫна та̀ ли́мбиле потребиши ръсѫдишиле.
а̑мърѫ ѿа̑ме́нїи ши̇ мънѫ е̑и.
нȣ кȣ а̑рме́ле са́ле добѫнди́рѫ пъмѫнтȣль.
ши̇ бра́целе ло́рь нȣ спъси е̑и.
че дере́пта та̀ ши̇ сȣпсиѡа́ра та̀ ши̇ лȣмина фѣ́цее̑и та́ле.
къдȣлче врȣ́тай ꙟнтрѫнши.
тȣ е̑щи ꙟнсь ꙟпъра́тȣль мїе̑ȣ ши̇ доу́мнезеȣль мїе̑ȣ.
де̇ зи́сешь спсе́нїе лȣ ї̓а́кѡвь.
де̇ ти́не дра́чїи ноштри ꙟпоу́нџемь кȣ кѡа̑рне.
ши̇ ꙟноу́меле тъȣ пї̈рдем чи́несе скоа̑лѫ спре̇ но́и.
нȣ ꙟа̑ркȣль мїе̑ȣ оу̑повъе̑скь, не́че а̑рмеле мѣ́ле спъсе́скь ми́не.
спъси́тȣнѣи де̇ додеи́торїи ноштри.
ши̇ оу̑рѫцїи но́штри роу́шинаши.

Mâna ta limbile potrebiși, răsâdiși-le,
amără oamenii și mână ei.
Nu cu armele sale dobândiră pământulŭ
și brațele lorŭ nu spăsi ei,
ce derepta *(sic)* ta și supsioara ta și lumina féțeei tale,
că dulce vrut'ai într'ânsi.
Tu ești însŭ înpăratulŭ mieu și Dumnezeulŭ mieu,
de ziseșŭ sp*ă*senie lu Iacovŭ;
de tine dracii noștri înpungemŭ cu coarne
și în numele tău pïlarde*m* cine se scoală spre noi.
Nu în arculŭ mieu upovăescŭ, nece armele méle spăsescŭ mine.
Spăsitu-néi (=ne ai) de dodeitorii noștri
și urâții noștri rușinasi.

де до́мнȣль лъоу̀дъмȣне ꙟтоа́тѫ ꙁи̇.
ши̇ ꙟ ноу́меле тъȣ и̇споведи́мȣне ꙟвѣ́кь.
е̇ а́кмȣ ꙟпе́нсешь ши̇ роу́шинашь нои.
ши̇ ноу е̇ши́шь дѡа̇мне ꙟси́ла нѡа̇стрѫ.
тоу́рнатȣнѣи ꙟнапо́и лъꙟгѫ драчїи нѡ́щри.
ши̇ че́а че оу̇рѫа нои ръпїа е̇и́шь.
да́тȣнѣи ка̀ ѡ̆и́ле мѫꙟка́ре.
ши̇ ꙟлимби се́мѫнатоунѣи.
вѫндоу́ши ѡ̆а̇ме́нїи тъи фъръ прець.
ши̇ ноу е̇ра моу́лціе ꙟстри́гъриле ноа̇стре.
поу́саи нои батѫокȣрѫ вечи́нилорь но́щри.
ꙟтъръ̀таре ши о̇къръ̀ре че̇ сѫнть ꙟпрежоу́рȣль нѡ́стрȣ.
поу́сȣнѣи ꙟпри́че ꙟли́мби.
клътире ка́пȣлȣи ꙟѡ̆а̇мени.

De Domnulu laudaımu-ne ın toatâ zi
și în numele tău ispovedımu-ne în vécŭ.
E acmu înpenseșŭ și rușinașŭ noi
și nu eșișŭ, Doamne, în sila noastrâ.
Turnatu-néi (=ne ai) înapoi lăîngâ dracii noștri,
și ceĭa ce urâĭa noi răpia ei-șŭ.
Datu-néi (=ne ai) ca oile mâîncare
și în limbi semânatu-néi (=ne ai).
Vănduși oamenii tăi fără prețŭ
și nu era mulție în strigările noastre.
Pus'ai noi batjocurâ vecinilorŭ noștri,
întărâtare și ocărâre ce săntŭ înprejurulŭ nostru.
Pusu-néi (=ne ai) în price în limbi,
clătire capului în oameni.

тоа̀тѫ ӡѝ роу́шинѣ мѣ ꙟнтре ми́не ѩсте.
шѝ рѣ́челе фѣ́цеѐи мѣ́ле копери́мѫ.
де гла́сȣль ꙟпȣтѫторюлоуи шѝ клевѐтиторюлȣи.
де фа́ца дра́кȣлȣи чѐль мѫ̇нѫ.
а̀чѣ́стѣ тоа̀те ви́нерѫ спрѐ нои, шѝ нȣ оу̀лтъмь ти́не.
шѝ ноу вътъмъмь порѫнчи́та та̀.
шѝ нȣ ѿстъмпѝ ꙟнапо̀и йнема ноа̀стрѫ.
шѝ фери́таи кърѫри́ле ноа̀стре дѐ ка́лѣ та̀.
къ плека́тоунѣи ꙟло̀кь ръȣ.
шѝ ко̀перине оу̀мбра̀ мо̀рциѐи.
съ оу̀лта́рем ноу́меле до̀мнȣлȣи но̀стрȣ.
ши съ рѫди́кѫмь мѫ̇иниле ноа̀стре кътрѫ дȣмнеӡеȣ стрі́инь.
ноу́ва чѣ́ре до̀мнȣль а̀чѣ́стѣ.
ѐль щи́е а̀скȣнселе йнимі́ѐи.

Toatâ zi rușinė mé între mine ĭaste
și récele fėțeei méle coperi-mâ.
De glasulŭ înputâtorĭului și clevetitorĭului,
de fața dracului ce-lŭ mânâ.
Acėstė toate vinerâ spre noi și nu ultămŭ tine
și nu vătămămŭ porâncita ta.
Și nu ostămpi inapoi inema noastrâ
și ferit'ai cărârile noastre de calė ta.
Că plecatu-néi (=ne ai) în locŭ rău
și coperi-ne umbra morției.
Să ultarem numele Domnuluĭ nostru
și să rădicâmŭ mâinile noastre câtrâ Dumnezeu striinŭ,
nu-va cére Domnulŭ acéstė?
elŭ știe ascunsele inimiei.

къ дере́пть ти́не ѡ҆мо́рѫци сꙟнте́мь ꙟтоа҆тѫ ꙁи́.
фоу́мь ка̀ ѡ҆и́ле жоу́нгѣрїе́и.
скоа҆лѫ дере́пче̇ до́рми доа҆мне.
ꙟвїи ши̇ ноу ꙟпе́нџе пънѫ ла̀ коу́мпить (*sic*).
дере́пче фа́ца та̀ ꙟто́рчи.
оу҆и́ци месере́татѣ ноа҆стрѫ ши̇ гри́жа ноа҆стрѫ.
къ пле́кѫса ꙟцърѫ́нѫ сꙋфлетꙋль но́стрꙋ.
ли́писе пъмѫ́нтꙋлꙋи ꙁгъꙋль но́стрꙋ.
ꙟвїе доа҆мне а҆жоу́тѫ но́аѡ.
ши̇ и҆ꙁбъвѣ́щїе но́и дере́пть ноу́меле тъꙋ :~

ꙟсфръши́ть. фїии лоу коре́ꙋ. ꙟцелепчюне де̇ юби́ть. мд҃.

ръгъ̇и и҆нема мѣ коувѫнть доулче.

Că dereptŭ tine omorâți săntemŭ în toatâ zi;
fumŭ ca oile junghériei.
Scoalâ, derep'ce dormi, Doamne?
învii și nu înpenge pănâ la cump[l]itŭ.
Derep'ce fața ta întorci?
uiți meseretaté noastrâ și grija noastrâ.
Că plecâ-sĭa în țărânâ sufletulŭ nostru,
lipi-se pământului zgăulŭ nostru.
Învie, Doamne, ajutâ noao
și izbăvéște noi dereptŭ numele tău.

În sfrășitŭ fiii lu Coreu. Înțelepcĭune de ĭubitŭ 44.,

Râgăĭ inema mé cuvântŭ dulce,

гръѐскь ѐꙋ дѣ́ла мѣ лꙋ ꙟпъра́ть.
ли́мба мѣ тре́стїе а̓кърткꙋларюлꙋи кꙋрꙟндь скрие́.
ма́и фрꙋмоа́сѫ кꙋ боу́нѫтатѣ дефїии ѡ̓амени́лорь.
върсѫ́се доу́лчѣцѫ ꙟро́стꙋль тъꙋ.
дере́пть а̓чѣ́а бл҃свите доу́мнезеꙋ ꙟвѣ́кь.
ꙟчи́нџе а̓рмеле та́ле пре коа́пса та си́лниче.
кꙋ фрѫмсѣ́цѣ та ши кꙋ бꙋнѫтатѣ та.
ши̓ ꙟти́нде ши стѫжаще.
ши ꙟпърѫцѣ́ще дѣдевърꙋль ши блѫнзїе ши дере́птате.
ши нъстъвѣ́щете ми́нꙋнать дерѣ́пта та̀.
съџѣ́теле та́ле а̓скоу́ци си́лничи.
ѡ̓амени́и соу́пть ти́не ка́дь.
ꙟтрꙋ и̓нема връжма́шїи лꙋ ꙟпърать.
ска́ꙋнꙋль тъоу до́амне ꙟвѣ́кь де вѣ́кь.

---

grăescŭ eu déla mé lu înpăratŭ.
Limba mé trestie a cărtularĭului curândŭ scrie,
mai frumoasâ cu bunâtaté de fiii oamenilorŭ.
Vărsâ-se dulcéţâ în rostulŭ tău,
dereptŭ acéĭa bl*agos*l*o*vì-te Dumnezeu în vécŭ.
Încinge armele tale pre coapsa ta silnice.
Cu frâmséţé ta şi cu bunâtaté ta,
şi întinde şi stăjaşte.
Şi înpărâţéşte dédevărulŭ şi blânzie şi dereptate,
şĭ năstăvéşte-te minunatŭ derépta ta.
Săgétele tale ascuţi silnici,
oamenii suptŭ tine cadŭ
întru inema vrăjmaşii lu înpăratŭ.
Scaunulŭ tău, Doamne, în vécŭ de vécŭ,

фоуще дерéптате фоýще ·ⱴпъръ́цїѐн тáле.
юбúтаи дерéтате *(sic)*, шѝ оу̓ръ́таи фъръ лѣ́џе.
дерéпть а̓чѣ́ꙗ оу̓нсéте дꙋмнезеꙋ зéꙋль тъꙋ, кꙋ оу̓нтꙋль боу-
кꙋрїѐи.
мáи врътоⷭ҇ де сóцїи тъи.
20. смýрна шѝ ӥстактѝ шѝ касїà де къмъшúле тáле.
де пасърѣ слоновнилорь, дé·ⱴ ѐи веселúръте.
фїúле ·ⱴпърáцилорь ·ⱴчúнстѣ тà.
стътꙋ ·ⱴпъръ́тѣса дѣдерѣ́пта тà.
·ⱴвешмúнте полеúте ·ⱴвещúтъ шѝ прѣ·ⱴпúсгритъ.
25. а̓скоýлтъ фїе шѝ вéзи шѝ плѣ́къ оу̓рѣ́кѣ тà.
шѝ оу̓итъ ѿа̓менїи тъи шѝ кáса тáтълꙋи тъꙋ.
шúва врѣ ·ⱴпърáть бꙋнътъцїѐн тáле.
къѐлꙋе дꙋмнꙋль тъꙋ шѝ ·ⱴкúните лоýи.

---

fuște dereptate, fuște înpărâției tale.
Ĭubit'ai dere[p]tate și urât'ai fără lége,
dereptŭ acéĭa unse-te Dumnezeu Zeulŭ tău cu un-
tulŭ bucuriei.
mai vrătos de soții tăi.
20. Smyrna și-Istacti și Casia de cămâșile tale,
de păsâré slonovnilorŭ, deîn ei veselirâ-te.
fiile înpăraților în cinsté ta.
Stătu înpărâtésa dé derépta ta
în veșminte poleite învestită și pré înpistrită.
25. Ascultâ, fie, și vezi și plécâ uréché ta
și uitâ oamenii tăi și casa tatălui tău.
Și va vré înpăratŭ bunâtâției tale,
că elu-e Do*m*nulŭ tău și închini-te lui.

шѝ фїѧ лȣ ти́рь кȣ да́роуре.
фѣ́цеѐи та́ле роа̀гѫсе бога́цїи ѿа̀менилорь.
тоа̀тѫ сла́ва фїнѐи лȣ ꙟпъра́ть ꙟлъȣнтрȣ.
кȣ пеле́ши де а̀оу̀рь ꙟве́щитѫ шѝ прѣ ꙟпи́стри́тѫ.
а̀доу́кȣсе лȣ ꙟпъра́ть фѣ́те доу́пѫ ѧ̀.
шѝ со́а̀целе ѐи а̀доу́кȣсе цїе.
а̀доу́кȣсе ꙟве́селїе шѝ ꙟбоу́кȣрїе.
а̀доу́кȣсе ꙟбесѣ́река лȣ ꙟпъра́ть.
ꙟпъри́нцїи тъи ло́кȣре фъръ фїни тъи.
поу́сеши жоу́деч‍и прѐспрѐ то́ть пъмѫ́н (*sic*).
пѡмени́рѫ ноу́меле тъȣ ꙟтоа̀те роу́деле шѝ роу́де.
дере́пть а̀чѣ́ѧ ѿа̀ме́нїи и̇̀споведескȣсе цїе ꙟвѣ́кь шѝ ꙟвѣ́кȣль вѣ́кȣлȣи :~

Și fiĭa lu Tirŭ cu darure,
féțeei tale roagâ-se bogații oamenilorŭ.
Toatâ slava fiiei lu înpăratŭ înlăuntru
cu peleși de aurŭ înveștitâ și pré înpistritâ.
Aducu-se lu înpăratŭ féte dupâ ĭa,
și soațele ei aducu-se ție;
aducu-se în veselie și în bucurie,
aducu-se în beséreca lu înpăratŭ.
În părinții tăi locure fărâ fiii tăi,
puseși judeci prespre totŭ pămân[tulŭ].
Pomenirâ numele tău în toate rudele și rude.
Dereptŭ acéĭa oamenii ispovedescu-se ție în vécŭ și în véculŭ vécului.

ѧсфрꙑшитъ. де фїии лоу кѡреоу. дѐ ӑскоунсе.
кꙑнтекоулъ. мѐ.

дѹмнезеѹ ноаи скꙑпаре шѝ силꙑ.
ӑжоутѡрю ѧскрꙑби чене ӑфларꙑ фѡӑрте.
дерептъ ӑчѣа нѹ спꙑмꙑнтꙑмѹне кꙑндъ смитѣщесе пꙑмꙑн-
тѹлъ.
шѝ скимбꙑсе пꙑдоурile ѧнтрꙑнема мꙑриеи.
5. соунетъ шѝ тѹрбѹратѹлъ ӑпелоръ.
тоурбѹраѫе (*sic*) пꙑдѹриле дѐ врꙑтѹтѣ лоуи.
ӑ рꙑѹрелоръ рѣпеде веселирꙑ четатѣ ӡеѹлѹи.
сфꙑнцитаѹ сатѹлъ сꙑѹ сѹсѹлъ.
шѝ ӡеѹлъ пре мижлокъ дѐ елъ нѹ рꙑдикꙑсе.

În sfrășitŭ de fiii lu Coreu, dé ascunse,
Cănteculŭ 45.

Dumnezeu noao scăpare și silâ,
ajutorĭu în scrăbi ce ne aflarâ foarte.
Dereptŭ acéĭa nu spământămu-ne căndŭ smintéște-se
pămantulŭ
și schimbă-se pădurile într'ânema măriei.
5. Sunetŭ și turburatulŭ apelorŭ,
turbura-se pădurile de vrătuté lui;
a răurelorŭ répede veselirâ cetaté Zeului.
Sfînțit'au satulŭ său susulŭ,
și Zeulŭ pre mijlocŭ de elŭ nu rădicâ-se,

а̀жоу́тѫ лоу́и доу́мнѐѕеȣ демѫ́нѣца шѝ дѐмѫнѣца.
сми́нтирѫсе ли́мбиле, фѐрирѫсѣ ꙟпъръцїи́ле.
дѣде гла́сȣль съȣ шѝ кȣтремȣрѫсе пъмѫнтȣль.
дѐмнȣль си́ла кȣ нѝи. а̀жȣторюль нѐстрȣ ѕѐȣль лȣ ї҆а́кѐвь.
вени́ци съведеци лȣкрȣль лȣ доу́мнеѕеȣ.
чѐ поу́се ми́ноуни ꙟпъмѫ̀нть.
лȣ̀а ръѕбѐюре пънѫ ꙟкȣмпли́тȣль пъмѫ̀нтȣлȣи.
а̀ркь фрънџе шѝ сфърѫмѫ а̀рме.
шѝ скоу́тȣре а̀рсе кȣ фѐкь.
дешѐртацивѫ шѝ ꙟцелѣ́џеци къ ѐȣ сънть доу́мнеѕеȣ.
ръди́кȣмѫ ꙟли́мби, ръди́кȣмѫ ꙟпъмѫ̀нть.
доа̀мне си́лаци кȣ нѐи. а̀жȣторю ноаѡ ѕѐȣль лȣ ї҆а́ковь :~

---

ajutâ lui Dumnezeu demânéța și demânéța.
Smintirâ-se limbile, ferirâ-se înpărâțiile.
Déde glasulŭ său și cutremurâ-se pământulŭ.
Domnulŭ sila cu noi, ajutorĭulŭ nostru Zeulŭ lu Iacovŭ.
Veniți să vedeți lucrulŭ lu Dumnezeu,
ce puse minuni în pământŭ,
lua războĭure până în cumplitulŭ pământului.
Arcŭ frănge și sfărâmâ arme
și scuture arse cu focŭ.
Deșertați-vâ și înțelégeți că eu săntŭ Dumnezeu,
rădicu-mâ în limbi, rădicu-mâ în pământŭ.
Doamne, sila-ți cu noi, ajutorĭu noao Zeulŭ lu Iacovŭ.

ᴉ҆сфрꙟши́ть фі́ии лȣ кореȣ. кꙟнтекь. мѕ҃.

тоа҆те ли́мбиле сꙟплꙟсѣꙁе кȣ мѫиниле.
стри́гаци ꙁе́ȣлȣи кȣ гла́с҃ боу́кȣрїе.
кꙟ до́мнȣль соу́сь ᴉ҆фри́кать ᴉ҆пꙟрать ма́ре преспрѐ то́ть пꙟ-
мѫнтȣль.
пле́кѫ ѿа҆ме́нїи но́аѡ, ши ли́мбиле сȣпть пичоа҆реленоа҆стре.
5. а҆лѣ́се но́аѡ достои́ничїе лȣи́шь.
боу́нѫтатѣ лȣ ᾿іа́кꙋвь че юби.
сȣи доу́мнеꙁеȣ ᴉ҆стри́гѫри. до́мнȣль ᴉ҆гла́сȣль бȣчинилорь.
кꙟнта́ци до́мнȣлȣи но́стрȣ кꙟнта́ци.
кꙟнтаци ᴉ҆пꙟра́тȣлȣи но́стрȣ кꙟнта́ци.
10. кꙟ ᴉ҆пꙟра́ть преспрѐ то́ть пꙟмѫнтȣль доу́мнеꙁеȣ кꙟнта́ци ᴉ҆-
целегꙟндь.

În sfrăşitŭ fiii lu Coreu, Căntecŭ 46.

Toate limbile să plăséze cu mâinile,
strigaţi Zeului cu glas bucurie.
Că Domnulŭ susŭ înfricatŭ înpăratŭ mare prespre totŭ
pământulŭ.
Plecâ oamenii noao, şi limbile suptŭ picĭoarele noastre.
5. Alése noao dostoinicie lui-şŭ,
bunâtaté lu Iacovŭ ce ĭubi.
Sui Dumnezeu în strigâri, Domnulŭ în glasulŭ bucinilorŭ.
Căntaţi Domnului nostru căntaţi,
căntaţi înpăratului nostru căntaţi;
10. că înpăratŭ prespre totŭ pământulŭ Dumnezeu, căntaţi
înţelegăndŭ.

ꙟпържцисе ѕе́ꙋль спрѣ ли́мби.
доу́мнезеꙋ шадѣ ꙟскаоу́нꙋль сфн҇ть а҆ль сѫꙋ.
жоу́деҷїи ѡ҆а҆менилѡ҆рь а҆доу́нарѫсе кꙋ доу́мнезеꙋль лꙋ а҆-
враа́ма.
кѫ а҆ле лꙋ дꙋмнезеꙋ ци́нꙋтеле пѫмѫ́нтꙋлꙋи, фоа҆рте рѫди́ка-
рѫсе :~

кѫнтѐкь, кѫнта́рѣ фїии лꙋ кѡреоу.
а҆дѡа сѫ́мбѫтѫ. м҃ѕ.

ма́ре дѡмнꙋль шѝ лѫоу҆да́ть фоа҆рте.
ꙟ четатѣ ѕе́ꙋлꙋи но́стрꙋ ꙟпѫдꙋрѣ сфн҇тѫ а҆лꙋи.
доу́лче рѫдѫчинилорь боу́кꙋрїе ꙟто́ть пѫмѫ́нтꙋль.
пѫдоу́риле сїѡ҆нꙋлꙋи коа҆стеле сѣ́верꙋлꙋи.

Înpărâți-se Zeulŭ spre limbi,
Dumnezeu șadé *(sic)* în scaunulŭ s*ă*ntŭ alŭ său.
Judecii oamenilorŭ adunară-se cu Dumnezeulŭ lu A-
vraama *(sic)*.
Că ale lu Dumnezeu ținutele pământului foarte rădi-
cară-se.

Căntecŭ, căntaré fiii lu Coreu,
a doa Sâmbâtâ 47.

Mare Do*m*nulŭ și lăudatŭ foarte,
în cetaté Zeului nostru, în păduré s*ă*ntâ a lui.
Dulce rădâcinilorŭ bucurie în totŭ pământulŭ,
pădurile Sionului, coastele Séverului,

четатѣ ꙟпъратȣлȣи мápе.
доу́мнезеȣ ꙟфáптеле лȣи коу́нѡскȣтȣе къндь зъстъмпѣ́ще ѐль.
къ ȁмȣ ꙟпърáцїи пъмѫ́нтȣлȣи ȁдоу́нарѫсѧ.
ȁдоу́нарѫсѧ депреоу̑нѫ.
ѐи възоу́рѫ ȁша ми́рарѫсе.
тоу́рбарѫсе ле́гѫнарѫсе.
тре́мȣри прїи́ми̏ ѐи.
ȁчїѧ доу́рѣре кà нъскѫтоȁре.
кȣ доу́хȣль боу́риѐи фрънџе кóрабїиле тáрсисилорь.
къ ȁоўзим ȁшà ши̏ възоу́мь.
ꙟчетатѣ дѡмнȣлȣи си́лѫ ꙟчетатѣ зе́ȣлȣи нóстрȣ.
дóмнȣль оўрзи́ѧль ꙟвѣ́кь.
прїи́мимѫ зе́ȣ месерѣ́рѣ та̀ прѐ ми́жлокь дѐ ѿȁменїи тъи.

---

cetaté înpăratului mare.
Dumnezeu în faptele lui cunoscutu-e, căndŭ zăstămpéște elŭ.
Că amu înpărații pământului adunarâ-sĭa,
adunarâ-sĭa depreunâ.
Ei văzurâ așa, mirarâ-se,
turbarâ-se, legânarâ-se,
tremuri priimì ei.
Acĭia durére ca născâtoare,
cu duhulŭ buriei frănge corabiile Tarsisilorŭ.
Că auzi*m* așa și văzumŭ
în cetaté Do*m*nului silâ, în cetaté Zeului nostru.
Domnulŭ urzĭa-lŭ în vécŭ,
priimi-mâ Zeu meseréré ta pre mijlocŭ de oamenii tăi.

доу́пѫ ноу́меле тъȣ доа̀мне, а̀ша̀ шѝ ла́оу̀да та̀ ꙟкоу́мплитȣль
пъмѫ́нтȣлȣи.
дере́птате ꙟмплоу́се дерѣ́пта та̀.
20. съсѐ весе́лѣскѫ пъдоу́рѣ сі́ѡ̆нȣлȣи шѝ съсѐ бȣкȣре фїии ᾿іоў—
де́илорь.

дере́пть жоу́декателе та́ле доа̀мне,
ꙟкоу́нџȣраци сїѡ̆нь шѝ прїи́мици ѐль.
споу́неци ꙟ стлъпїи лȣи.
поу́неци йнема воа̀стрѫ ꙟси́ла лȣи.
25. шѝ ꙟпърцици ка́са лоу́и.
ка̀ съспоу́неци ꙟнтра́лтѫ рȣдѫ.
къ ѐлоу́е доу́мнеѕеȣль нѡ́стрȣ ꙟвѣ́кь. шѝ ꙟвѣ́кь дѐ вѣ́кь.
ѐль па́щене ꙟвѣ́кь :~

Dupâ numele tău, Doamne, așa și lauda ta în cumpli-
tulŭ pământului,
dereptate împlu-se derépta ta.
20. Să se veseléscâ păduré Sionului și să se bucure fiii
Iudeilorŭ

dereptŭ judecatele tale, Doamne.
Încungĭurați Sionŭ și priimiţi elŭ,
spuneți în stlăpii lui.
Puneți inema voastrâ în sila lui
25. și înpărţiţi casa lui,
ca să spuneți într'altâ rudâ.
Că elu-e Dumnezeulŭ nostru în vécŭ și în vécŭ de vécŭ,
elŭ paște-ne în vécŭ.

ꙟсфрꙟшитъ. фїии л8 корею кꙟнтекꙋлъ. мг҃.

аоузици чѣста тоате лимбиле.
сокотици тоци че вїеци пре т8тиндинѣ.
пъмꙟнт8лъ нъскоуци ши фїии ѽамнилоръ (*sic*).
депреоунꙟ богатъ ши мѣсеръ.
рост8лъ мїе8 грꙟива прѣмꙟндрїе, ши ꙟвꙟцꙟт8ра инимїеи мѣле ꙟцелепчюне.
плекавою ꙟприче оурѣкѣ мѣ.
дешкизъ ꙟѱꙟлтире мꙟестрїиле мѣле.
дерепче спꙟмꙟнт8мꙟ ꙟзи юте.
фꙟрꙟ лѣџѣ кꙟлкꙟюл8и мїе8 ꙟкоунџ8рꙟмꙟ.
че нꙟдꙟескоусе силееи сале.

În sfrăşitŭ fiii lu Coreĭu, Cănteculŭ 48.

Auziţi césta toate limbile,
socotiţi toţi ce vieţi pretutindiné :
pământulŭ născuţi şi fiii oam[e]nilorŭ,
depreună bogatŭ şi méserŭ.
Rostulŭ mieu grăi-va prémândrie şi învăţătura inimiei méle înţelepcĭune.
Pleca-voĭu în price uréché mé,
deşchizŭ în psăltire măestriile méle.
Derep'ce spământu-mâ în zi ĭute?
fără légé călcăĭului mieu încungĭură-mâ.
Ce nădăescu-se sileei sale

шѝ к8 моу́лтѫ богъцї́а са̀ ла́оу̉дъсе.
фра́те н8 и̇̀збъвѣ́ще, чѐ и̇̀збъвѣ́ще ѿм8ль.
н8 дѣ́де ѕѐ8л8и ски́мбь дере̇́пть си́не.
шѝ пре̇́ць съи̇̀збъвѣ́скѫ соу́флет8ль съ8.
15. шѝ моу́нчисе ꙟвѣ́кь шѝ вї8 ва̀ фѝ пънѫ ꙟсфръши́ть.
н8 вѣ́де пери́ре къндь вѣ́де ꙟцелепцїи м8ри́ндь.
депре8нѫ фърѫ ми́нте шѝ неꙟце̇́лепт8ль пери́вѡрь.
шѝ лъса́вѡрь стрїи́нилорь бѡгѫ̇тагѣ са̀.
шѝ морми́нетеле (*sic*) лѡ́рь шѝ ка́селе лѡ́рь ꙟвѣ́кь.
20. са́теле лѡ́рь ꙟроу́дѫ шѝ р8дѫ.
ѕи́серѫ ноу́меле са́ле спре̇ пъмѫ̇нть.
шѝ ѿм8ль ꙟчи́нстѣ ача́ста н8 к8носк8.
а̉да́оу̉сесе ви́теѐи неꙟцелѣ́пте шѝ подобисе ло́рь.
ча́стѫ ка́ле а̉ло́рь събла̉ѕне ло́рь.

și cu multâ bogățiia sa laudă-se,
frate nu izbăvéște, ce izbăvéște omulŭ?
Nu déde Zeului schimbŭ dereptŭ sine
și prețŭ să izbăvéscâ sufletulŭ său,
15. și munci-se în vécŭ și viu va fi pănâ în sfrășitŭ.
Nu véde perire căndŭ véde înțelepții murindŭ,
depreunâ fârâ minte și neînțeleptulŭ peri-vorŭ
și lăsa-vorŭ striinilorŭ bogâtaté sa,
și mormintele lorŭ și casele lorŭ în vécŭ;
20. satele lorŭ în rudâ și rudâ,
ziserâ numele sale spre pămăntŭ.
Și omulŭ în cinsté acĭasta nu cunoscu,
adause-se viteei neînțelépte și podobi-se lorŭ.
Cĭastâ cale a, lorŭ să blazne lorŭ,

ши доу́пѫ а҆ча́ста ꙟро́стꙋль съꙋ доу́лче во́рь.
ка̀ ѡ҆и́ле ꙟнтрꙋ ꙗ҆́дь поу́шь сънть.
ши моа҆́ртѣ па́щеи.
ши ꙟвъꙟкь ло́рь дере́пцїи демѫнѣ́ца.
ши а҆жоу́торюль ло́рь векѣ́щїе ꙟнтрꙋ ꙗ҆́дь.
дѐ сла́ва са̀ ꙟпенсерѫсе.
ꙟнсѫ ꙁе́оу́ль и҆ꙁбъвѝ соу́флетꙋль мїе́ꙋ, дѐꙟ мѫ́иниле ꙗ҆́дꙋлꙋи
кънд прїи́мѣщемѫ.
ноу́те спъмѫ́нта кънд ꙟбогѫцѣ́щесе ѡ҆́мꙋль.
са́ꙋ кънд ꙟмоу́лцѣщесе сла́ва ка́сеѣи лꙋи.
мѣ́рџе дѐ мѡ҆́аре, нꙋ ла́сѫ тоа҆́те.
не́че дещи́нџе кꙋ ноу́сꙋль сла́ва лоу́и.
къ соу́флетꙋль лꙋи ꙟвїа́ца лꙋи благословѣ́щесе.
и҆сповед'ѣ́щецїсѧ кънд би́не фа́че лоу́и.

și după aclasta în rostulŭ săŭ dulce vorŭ.
Ca oile întru ladŭ pușŭ săntŭ,
și moarté paște-i.
Și învăîncŭ lorŭ derepții demânéța,
și ajutorlulŭ lorŭ vechéște întru ladŭ,
de slava sa înpenserâ-se.
Însâ Zeulŭ izbăvì sufletulŭ mieu deîn mâinile ladului
căndŭ priiméște-mâ.
Nu te spământa cândŭ înbogâțéște-se omulŭ,
sau cândŭ înmulțéște-se slava caseei lui;
mérge de moare, nu lasâ toate,
nece deștinge cu nusulŭ slava lui.
Că sufletulŭ lui în viața lui blagoslovéște-se,
ispovedéște-ți-sla cândŭ bine face lui.

ꙟнтрѫ пѫнѫ ла̀ ро́уда пѫри́нцилѡрь сѫи.
ши̇̀ пѫнѫ ꙟве́кь н8 ве́де ло́умѣ.
40. ши̇̀ ѿм8ль ꙟчи́нсте н8 к8но́ск8.
а̑даоу̑сесе вите́е̑и неꙟцеле́пте, ши̇̀ подо́бисѧ ло́рь :~

кѫнте́к8ль л8 а̑сафь. м҃а

доу́мнеꙁе8ль доу́мнеꙁеилорь до́мн8ль ꙁи́се ши̇̀ ке́мѫ пѫмѫн-
тоуль.

де̇̀ рѫсѫрит8ль соа̑рел8и пѫнѫ ла̀ а̑поу́сь.
де̇̀ сїѡ́нь доу́лче фрѫмсе́цѣ л8и.
до́мн8ль а̑ ѫ̑вѣ ви́не.
5. доу́мнеꙁе̑8ль но́стр8 ши̇̀ ноу таче.
фо́кь ꙟнтрѫ̇нсь а̑при́ндесе.

Întrâ pănâ la ruda părinților săi
și pănâ în vécŭ nu véde lumé.
40. Și omulŭ în cinste nu cunoscu,
adause-se viteei neînțelépte, și podobi-sïa lorŭ.

Cănteculŭ lu Asafŭ 49.

Dumnezeulŭ Dumnezeilorŭ Domnulŭ zise și chemâ pă-
mântulŭ.

De răsâritulŭ soarelui pănâ la apusŭ,
de Sionŭ dulce frămséțé lui.
Domnulŭ aïavé vine,
5. Dumnezeulŭ nostru și nu tace.
Focŭ într'ânsŭ aprinde-se

шй деꙟ прежоу́рꙋль лоу́и бꙋрѫ ма́ре.
ке́мѫ че́рюль дѐ соу́сь.
шй пъмѫ́нтꙋль съжоу́деҹе ѡ҆а́менїи съи.
а҆доу́наци лꙋи прѣподо́бничїи лꙋи.
дѐ ꙁи́серѫ ꙁи́са лꙋи дѐ коу́мѫндаре.
шй спꙋсерѫ че́рюле (sic) дере́птатѣ лꙋи.
къ ꙁе́ꙋль жоу́дець ꙗ̑сте.
а҆оу́ꙁици ѡ҆а́менїи мїе́и шй ꙁи́чевꙋю вѡаѡ.
ї҆срль шй споу́невою́ цїе.
доу́мнеꙁеꙋ ꙁе́ꙋль тъꙋ сънтъ (sic) е̑ꙋ.
нꙋ дѐ кꙋмѫ́ндарилє та́ле о҆бличи́вою ти́не.
тоа҆те а҆рсе́ле та́ле ꙟнтрѐ ми́не сънть пꙋрꙋрѣ.
нꙋ прїи́мескь деꙟ ка́са та̀ ви́цель.
не́че дѐ ꙟтоу́рмеле та́ле ца́пь.

și deîn prejurulŭ lui bură mare.
Chemă cerĭulŭ de susŭ
și pământulŭ să judece oamenii săi.
Adunați lui prépodobnicii lui,
de ziseră zisa lui de cumândare.
Şi spuseră cerĭu[re]le dereptaté lui,
că Zeulŭ județŭ ĭaste.
Auziți oamenii miei și zice-voĭu voao,
Israilŭ și spune-voĭu ție :
Dumnezeu Zeulŭ tău săntŭ eu.
Nu de cumândarile tale oblici-voĭu tine,
toate arsele tale între mine săntŭ pururé.
Nu priimescŭ deîn casa ta vițelŭ,
nece deîn turmele tale țapŭ;

къ а̀ле мѣ́ле сънть тѡа̀те вителе доу́мбрѫвїѐи.
ви́те ꙟко́дри шѝ бо́и.
коу́носкȣи тоа̀те па́сѫриле че̇рюлȣи.
съфлѫ̇мѫнѕире ноу́вѡю ѕи́че цїе.
25. а̀мѣ́е тоа̀тѫ лоу́мѣ шѝ пли́нȣль ѐи.
а̀ȣ дѡа̀рѫ мънѫ̇ꙟкь ка́рне де жоу́нкь, са́ȣ сънџе дѐ ца́пь бѣ́оу.
жȣꙟге ѕе̇ȣлȣи кȣмѫ̇ндаре ла́ȣдѫ.
шѝ плѫтѣ́ще соу́сȣлȣи фъгѫдȣи́тȣль тъȣ.
кїӑмѫмѫ ꙟѕѝ дѐ гри́жа тѝ.
30. шѝ и̓ѕбъви́тевою шѝ прослъви́мѫвери.
е̓ пъкѫ̇тосȣлȣи ѕи́се доу́мнеѕеȣ.
дерепче̇ тȣ спȣꙟи дере́птѫциле мѣ́ле.
шѝ прїи́мещи ѕи́са мѣ кȣ ро́стȣль тъȣ.
тоу оўрѫ̇ши ꙟвъцѫтȣра.

---

că ale méle săntŭ toate vitele dumbrâviei,
vite în codri și boi.
Cunoscui toate pasârile cerĭului.
Să flâmânzire nu voĭu zice ţie,
25. a mé-e toatâ lumé și plinulŭ ei.
Au doarâ mănâîncŭ carne de juncŭ, saŭ sănge de țapŭ béu?
Juînghe Zeului cumândare laudâ,
și plâtéște susului făgâduitulŭ tău.
Chiĭamâ-mâ în zi de grija ta,
30. și izbăvi-te-voĭu și proslăvi-mâ-veri.
E păcâtosului zise Dumnezeu,
derep'ce tu spuîni dereptâțile méle,
și priimești zisa mé cu rostulŭ tău?
Tu urâși învăţâtura,

шй лепъдаши кꙋвинтеле мѣле ꙟнапой.
съ ведѣи фоу́рꙋль коурáи коунꙋсь.
шй кꙋ коурва пáртѣ тà поунѣи.
ростꙋль (*sic*) тъꙋ ꙟмꙋлцй ръꙋ.
шй лимба тà ꙟплéтїа ꙟшéлъчюне.
шéзъндь прè фрáтеле тъꙋ клеветїѧи.
шй пре фїюль мꙋмѫнией тáле поусешь съблáзнѫ.
ачѣстѣ фéчешь тъкꙋи.
кꙋџеташь фъръ лѣџе къвою фй цїе подобникь.
обличитевою шй пꙋневою ꙟнтрè фáца тà пъкáтеле тáле.
ꙟцелѣџеци чѣстѣ чѣѧ чè оултáци доумнезеꙋ.
сънꙋ къндьва сърáпе шйноува фй изъбъвйторю.
кꙋмѫндаре лáꙋдѫ слъвѣщемѫ.
шй ачѣѧ кáле кꙋ чè ивéскь лоуи спъсéнїа мѣ :~

și lepădași cuvintele méle înapoi.
Să vedéi furulŭ, curai cu nusŭ,
și cu curva parté ta punéi.
Rostulŭ tău înmulți rău,
și limba ta înpletia înșelăcĭune.
Șezăndŭ pre fratele tău clevetiĭai,
și pre fiĭulŭ mumâniei tale puseșŭ săblaznâ,
acéste feceșŭ, tăcui.
Cugetașŭ fărâ lége, că voĭu fi ție podobnicŭ,
oblici-te-voĭu și pune-voĭu între fața ta păcatele tale.
Înțelégeți céste ceĭa ce ultați Dumnezeu,
să nu căndŭva să rape și nu va fi izbăvitorĭu.
Cumândare laudâ slăvéște-mâ,
și acéĭa cale cu ce ivescŭ lui spăseniĭa mé.

ꙟсфръши́тъ. кънтекꙋлъ лꙋ дв҃дъ.
кꙟндъ ви́не кътрꙟнсꙋлъ наѳа́нъ пр҃ркъ
ши̇̀ ѻ̓бли́чи ѐ̓лъ н҃

ми́лꙋꙗ̆щемѫ доа̓мне доу́пѫ ма́ре ми́ла та̀.
ши̇̀ доу́пѫ моу́лте ѐ̓фтеншоу́гꙋреле та́ле.
коу́рѫцѣще фърѫ ле́џиле мѣ́ле.
чѐ ма́и врътѡсꙋмѫ лъ̀ дѐ фърѫ ле́џиле мѣ́ле.
5. ши̇̀ дѐ пъка́теле мѣ́ле коу́рѫцѣщемѫ.
къ фърѫ ле́џиле мѣ́ле ѐ̓оу щи́ꙋ.
ши̇̀ пъка́тꙋлъ мїѐ̓ꙋ ꙟнтрѐ ми́не ꙗ̆сте пꙋрꙋрѣ.
цїе оўноу́а грѐшїи, ши̇̀ хи́тленшꙋгъ ꙟнтрѐ ти́не фе́чю.
ка̀ съдере́птеѕите ꙟкꙋви́нтеле та́ле.

În sfrășitŭ Cănteculŭ lu Davidŭ,
căndŭ vine cătr'ânsulŭ Nathanŭ prorocŭ
și oblicī elŭ 50.

Miluĭaşte-mâ, Doamne, dupâ mare mila ta
și dupâ multe eftenșugurele tale.
Curâțéște fârâ legile méle,
ce mai vrătosu-mâ lă de fârâ legile méle
5. și de păcatele méle curâțéște-mâ,
că fârâ legile méle eu știu
și păcatulŭ mieu între mine ĭaste pururé.
Ție unuĭa greșii și hitlenșugŭ între tine fecĭu,
ca să dereptezi-te în cuvintele tale

шѝ сѫꙟви́нџи кѫндь вѣ́ри жоу́дека.
а̑дѣ́кѫ дѐ фѫрѫ лѣ́џе ꙟчепȣтȣсь, шѝ ꙟпѫка́те нѫскоу́мѫ моу́мамѣ.
а̑дѣ́кѫ дѣ́деверѫ юби́таи.
фѫрѫ вѣстѣ шѝ а̑скȣнсȣль мѫндрїе та̀ и̑ви́тȣмїаи.
стропи́шимѫ кȣ сѫпоу́нь шѝ кȣрѫцескȣмѫ.
ла́мѫвери шѝ ма́и врѫтос дѐ ѕѫпа́да ꙟнѫлби́мѫвою.
а̑оу́ѕȣлȣи мїеȣ да́и боу́кȣрїе ши весе́лїе.
боу́кȣрѫсе ѿа̑се́ле плѣ́кате.
ꙟтоа̑рче фа́ца та̀ дѐ пѫкателе мѣ́ле.
ши ꙟтоа̑те фѫрѫ лѣ́џиле мѣ́ле кȣрѫ.
и̑нѣ́мѫ кȣратѫ ѕи́дѣще ꙟтрȣми́не доа̑мне.
шѝ дѹхь дере́пть ꙟноа̑ще ꙟнтрȣ згѫȣль мїеȣ.
нȣ лепѫда̀ ми́не дѐ фа́ца та̀.

și să învingi căndŭ veri judeca.
Adecâ de fără lége începutu-sŭ și în păcate născu-mâ muma mé.
Adecâ dédevărŭ ĭubit'ai.
Fără véste și ascunsulŭ mândrie ta ivitu-miĭ-ai.
Stropiși-mâ cu săpunŭ și curâțescu-mâ,
la-mâ-veri și mai vrătos de zăpada înălbi-mâ-voĭu.
Auzului mieu dai bucurie și veselie,
bucurâ-se oasele plecate.
Întoarce fața ta de păcatele méle
și în toate fără legile méle curâ.
Inemâ curatâ zidéște întru mine, Doamne,
și duhŭ dereptŭ înoĭaște întru zgăulŭ mieu.
Nu lepăda mine de fața ta

шѝ дꙋ҃хꙋль сфнть а҆ль тъꙋ нꙋ лꙋа̀ де́ла ми́не.
дъми воу҆кꙋрїа спъсе́нїа та̀.
шѝ дꙋ҃хꙋль влъди́ческь ꙟтърѣщемѫ.
ꙟвъць фърѫ ле́џиле къи́лорь та́ле.
шѝ некꙋрацїи кътрѫ ти́не ꙟтоа҆чесеворь (*sic*).
и҆ꙁбъвѣ́щемѫ дѐ стрѫмби доа҆мне доу҆мнеꙁеꙋль спъсе́нїеи мѣ́ле.
бꙋкꙋрѫсе ли́мба мѣ дере́птѫцїеи та́ле.
доа҆мне ро́стоу҆лꙋми дешки́де.
ши ро́стꙋль мїеꙋ споу҆се ла́ꙋда та̀.
късаи вроу҆ть врѣ кꙋмѫндарѣ даѡврѣ а҆мꙋ.
тоа҆те а҆рсе́ле нꙋ доу҆лче вроу҆ши.
кꙋмѫндарѣ ꙁе́ꙋлꙋи дꙋ҃хь фръмть.
и҆немѫ фръмтѫ шѝ пле́катѫ доу҆мнеꙁеꙋ нꙋ ки́нꙋӑще.
феричѣ́ꙁѫ доа҆мне доу҆лче вои та́ле сїѡнꙋль.

și d*u*hulŭ sf*ă*ntŭ alŭ tău nu lua dela mine.
Dă-mi bucuria spăsenia ta
și d*u*hulŭ vlădicescŭ întăréște-mâ.
Învăţŭ fărâ legile căilorŭ tale
și necuraţii cătrâ tine întoa[r]ce-se-vorŭ.
Izbăvéște-mâ de strâmbi, Doamne Dumnezeulŭ spăseniei méle,
bucurâ-se limba mé dereptâţiei tale.
Doamne, rostulu-mi deschide
și rostulŭ mieu spuse lauda ta.
Că s'ai vrutŭ vré cumândaré, da-o-vré amu;
toate arsele nu dulce vruși.
Cumândaré Zeului d*u*hŭ frămtŭ,
inemâ frămtâ și plecatâ Dumnezeu nu chinuĭaște.
Fericézâ, Doamne, dulce voei tale Sionulŭ.

шѝ сѫсѐ ꙁи́дѣскѫ пѫре́цїи ʼіе̑рс̑лимȣлȣи.
а̑тоу́нче. доу́лче вроу́ши кȣмѫ̆ндарѣ дере́птѫцїе̑и.
ꙟнѫлца́рѣ тоа̑тѫ спре а̑рдере.
а̑тоу́нче во́рь ꙟнѫлца̀ спрѐ а̑лта́рюль тѫȣ ви̑цеи :~:~:~

кѫнтекȣль лȣ дв҃дь. н҃а.

че́те ла́ȣꙁи ꙟрѫоу̑ль тѫȣ та́ре.
фѫрѫ лѣ́џе ꙟтоа̑тѫ ꙁѝ недере́птате коу́џетѫ ли́мба тà.
кà бри́чю а̑скоу́цить фа́птаи ꙟше́лѫчюне.
юбитаи рѫȣ ма́и врѫтос̑ дѐ дȣлчѣцѫ.
недере́птате де́кѫть сѫꙁи́чи дере́птате.
юби́таи тоа̑те коу́вин҃теле пото́пȣлȣи, ли́мбѫ хьітлѣ́нѫ.
дере́пть а̑чѣ́а доу́мнеꙁеȣ спа́рсете пѫнѫ ꙟсфрѫши́ть.

și să se zidéscâ păreții Ïer*usa*limului.
Atunce dulce vruși cumândaré dereptâției,
înălțaré toatâ spre ardere,
atunce vorŭ înălța spre altarĭulŭ tău vițeĭ.

Cănteculŭ lu Davidŭ 51.

Ce te lauzi în răulŭ tău tare?
Fărâ lége în toatâ zi, nedereptate cugetâ limba ta,
ca bricĭu ascuțitŭ fapt'ai înșelâcĭune.
Ĭubit'ai rău mai vrătos de dulcéțâ,
nedereptate decătŭ să zici dereptate.
Ĭubit'ai toate cuvintele potopului, limbâ hĭtlénâ,
dereptŭ acéĭa Dumnezeu sparse-te pănâ în sfrășitŭ,

роу́пете ши̏ моу́тѫте дѐ са́тȣль тъȣ.
ши̏ рѫдѫчи́на та̀ дѐ пъмѫ́нтȣль вїи́лорь.
10. ведѣ́ворь дере́пцїи ши̏ спъмѫ́нтасеворь.
ши̏ дѐ е̉ль ръде́вѡръ (sic) ши̏ворь ꙁи́че.
а̀че́сть ѿмь чѐ ноу поу́се доу́мнеꙁеȣ а̀жоу́тѡрю лоу́ишь.
чѐ оу̏повъи̏ спрѐ моу́лтѫ бѡ́гътате а̀са̀.
ши̏ поу́тȣ кȣ дешѐртȣль съȣ.
15. е̉ е̉ȣ ка̀ ма́слинѫ ро́дитоа̀ре ꙟка́са до́мнȣлȣи.
оу̉повъию ꙟми́ла ꙁе́оулȣи ꙟвѣ́кь, ши̏ ꙟвѣ́кь дѐ вѣ́кь.
и̏споведескȣмѫ цїе ꙟвѣ́кь къ фа́птаи.
ши̏ ра́бдь ноу́меле тъȣ къ доу́лчее ꙟнтрѐ прѣподо́бничїи тъи.

кънтекȣль, дѐ маѐле́нтȣ дѣвдь ꙟцелѣ́се. нв҃.

ꙁи́се фъръ ме́нте ꙟнтрȣ и̏нема са̀ ноу́е дȣмнеꙁеȣ.

---

rupe-te și mutâ-te de satulŭ tău
și râdâcina ta de pământulŭ viilorŭ.
10. Vedé-vorŭ derepții și spământa-se-vorŭ,
și de elŭ răde-vorŭ și vorŭ zice :
acestŭ omŭ ce nu puse Dumnezeu ajutorĭu lui-șŭ,
ce upovăi spre multâ bogătate a sa,
și putu cu deșertulŭ său.
15. E eu, ca maslinâ roditoare în casa Domnului,
upovăiŭ în mila Zeului în vécŭ și în vécŭ de vécŭ.
Ispovedescu-mâ ție în vécŭ, că fapt'ai,
și rabdŭ numele tău, că dulce e între prépodobnicii tăi.

Cănteculŭ de Maelentu Davidŭ înțelése 52.

Zise fără mente întru inema sa ; nu e Dumnezeŭ.

потредирѫ шисе ѡ̆мръзирѫ ꙟнтрȣ фъръ лѣџе.
ноўе фъкѫторю бине.
доўмнезеȣ деꙟ чєрю къоўтѫ спрѐ фїи ѡ̆аменилорь.
съвазѫ съїасте ꙟцелегъторю саȣ ачѣре доўмнезеȣ.
тоци ферирѫсе де преоўнѫ ши нȣ фоўрѫ трѣбничи.
ноўе фъкѫторю бине нȣе нече пънѫ ла оўноўль.
нече ꙟцелегь тоци фъкѫторїи фъръ лѣџе.
мѫꙟкъндь ѡ̆аменїи мїеи ꙟлокь дѐ пъине доўмнезеȣ нȣ ке—
марѫ.
ачїасе ꙟфрикарѫ ꙇѡ нȣ ѐра фрикѫ.
къ доўмнезеȣ ръсипи ѡ̆аселе ѡ̆мь ѡ̆годиторилорь.
роўшинарѫсе къ доўмнезеȣ дефъимѫ еи.
чине дъ деꙟ сїѡнь спъсенїе лȣ ꙇсраиль.
кънды тоарнѫ зеȣль прѫдарѣ ѡ̆аменилорь съи.

Potredirâ și se omrăzirâ întru fărâ lége;
nu e făcâtorĭu bine.
Dumnezeu deîn cerĭu căutâ spre fiii oamenilorŭ,
să vazâ să ĭaste înţelegătorĭu sau a cére Dumnezeu.
Toţi ferirâ-se de preunâ și nu furâ trébnici;
nu e făcâtorĭu bine, nu e nece pănâ la unulŭ.
Nece înţelegŭ toţi făcâtorii fărâ lége;
mâincăndŭ oamenii miei în locŭ de păine, Dumnezeu
nu chemarâ.
Acĭla se înfricarâ, io nu era fricâ.
Că Dumnezeu răsipi oasele omŭ ogoditorilorŭ;
rușinarâ-se, că Dumnezeu defăimâ ei.
Cine dă deîn Sionŭ spășenie lu Israilŭ ?
Căndŭ toarnâ Zeulŭ prâdaré oamenilorŭ săi,

15. боу́кꙋрѫсе ꙇа́ко́въ ши́ весе́лащесе и́сраи́лъ :~:~:~

ꙟсфръши́тъ. кънтъри́лоръ ꙟцелепчюнѣ
лꙋ дв҃дъ. н҃г.

доа́мне ꙟнꙋмеле тъꙋ спъсѣщемѫ, ши́ ꙟси́ла та̀ жоу́декѫми.
доа́мне аоу́ꙁи роу́гѫчюнѣ мѣ, а̀ а̀ми́нте гра́юреле рѡ́стꙋлꙋи
мїе́ꙋ.
къ стрїи́ни скоу́ларѫсе спре ми́не.
ши́ та́рїи че́ршꙋрѫ соу́флетꙋлъ мїе́ꙋ.
5. ши́ нꙋ поу́серѫ доу́мнеꙁеоу ꙟнтрѐ си́не.
а̀де́кѫ ꙁе́ꙋлъ а̀жоу́тѫ мїе.
ши́ до́мнꙋлъ а̀коа́пере соу́флетꙋлъ мїе́ꙋ.
тоа́рнѫ ръꙋ дра́чилоръ мїе́и.

---

15. bucurâ-se Iacovŭ și veselĭaște-se Israilŭ.

În sfrășitŭ căntărilorŭ, înțelepcĭuné
lu Davidŭ 53.

Doamne, în numele tău spăséște-mâ și în sila ta judecâ-mi.
Doamne, auzi rugâcĭuné mé, ĭa aminte graĭurele rostu-
lui mieu.
Că striini sculară-se spre mine
și tarii cerșurâ sufletulŭ mieu,
5. și nu puserâ Dumnezeu între sine.
Adecâ Zeulŭ ajutâ mie
și Domnulŭ acoapere sufletulŭ mieu.
Toarnâ rău dracilorŭ miei

шѝ кꙋ дѣ́девърꙋль тъꙋ потрѣ́бѣще ѣ̂и.
10. шѝ кꙋ вóе кꙋмѫ̂ндь цїе.
ѝсповедескꙋмѫ ноу́мелꙋи тъоу доа̂мне къ доу́лчее.
къ дѐ тоа̂тѫ гри́жа ѝзбъви́тꙋмаи.
шѝ спрѐ връжмáшїи мїѐи каоу́тѫ ѡ̂кюль мїѐꙋ :~:~:~:~

кънтекꙋль лꙋ дѣдь. н҃д.

а̂оу́зи доа̂мне роу́га мѣ, шѝ нꙋ оу́рѫ рꙋгѫчюнѣ мѣ а̂ а̂-
ми́нте шѝ а̂скоу́лтѫмѫ.
скръбїю кꙋ гри́жа мѣ шѝ тоу́рбꙋраи́мѫ.
дѐ гла́сꙋль дра́кꙋлꙋи шѝ дѐ додеи́рѣ пъкѫтосꙋлꙋи.
къ поу́серѫ спрѐ ми́не фъръ лѣџе.
5. шѝ ꙟмънїе ꙟвръжбїе мїе.

și cu dédevărulŭ tău potrébéște ei.
10. Și cu voe cumândŭ ție,
ispovedescu-mâ numelui tău, Doamne, că dulce e.
Că de toatâ grija izbăvitu-m'ai
și spre vrăjmașii miei cautâ ochĭulŭ mieu.

Căntęculŭ lu Davidŭ 54.

Auzi, Doamne, ruga mé și nu urâ rugâcĭuné mé, ĭa
aminte și ascultâ-mâ.
Scrăbiĭu cu grija mé și turburai-mâ
de glasulŭ dracului și de dodeiré păcâtosului.
Că puserâ spre mine fără lége,
5. și în mănie învrăjbie mie.

йнема мѣ тоурбурѫсе ꙟнтрȣ мине, ши фрика морцїеи кѫѕȣ
спре мине.
фрикѫ ши кȣтремȣри винерѫ спре мине, ши кѡперимѫ ꙟтȣ-
нѣрекь.
ши ѕишь чине дамва арепи ка пороумбилорь, ши съѕборь
съръпаоусь.
адекѫ делȣꙟгаюмѫ ши сълъшȣии ꙟнтрȣ поустїе.
ащептаи ѕеȣль спъситорюль мїеȣ де нешкить соуфлеть ши
де боура.
потопѣще доамне ши ꙟпарци лимбиле лорь.
къ вѫѕȣи фъръ лѣџе ши чѣрте ꙟчетате.
ѕи ши нѡапте ꙟкоунџюрь пре соупть пърецїи лȣи.
фъръ лѣџе ши моунчи пре мижлокь де ель ши недерептате.
ши нȣ скъѕȣ де калѣ лȣи асоупра ши ꙟшелѫчюни.

Inema mé turburâ-se întru mine și frica morției căzu
spre mine.
Fricâ și cutremuri vinerâ spre mine și coperi-mâ întu-
nérecŭ.
Și zișŭ : cine da-m-va arepi ca porumbilorŭ, și să zborŭ
să rapausŭ?
Adecâ deluîngaĭu-mâ și sălășuii întru pustie.
Așteptai Zeulŭ spăsitorĭulŭ mieu de neșchitŭ sufletŭ și
de burĭa.
Potopéște, Doamne, și înparți limbile lorŭ,
că văzui fărâ lége și cérte în cetate.
Zi și noapte încungĭurŭ pre suptŭ păreții lui,
fărâ lége și munci pre mijlocŭ de elŭ și nedereptate.
Și nu scăzu de calé lui asupra și înșelâcĭuni.

кѫ сѫми врѣ дра́кȣль ꙟпȣта̀ рѫбдаврѣ а̀мȣ.
шѝ сѫврѣ оу҆рѫторюль мїе̏ȣ спрѐ ми́не ма́ре кȣвѫнта, а̀скȣн-
демѫ врѣ ди́нсь.
е̏тȣ ѡ҆мь а̀сѣ́менѣ ꙟсȣфлеть влѫдȣиторюль мїе̏ȣ шѝ щи́ȣтȣль
мїе̏ȣ.
чѐ дѐ преоу҆нѫ ꙟдоу҆лчитȣмїаи мѫꙟкаре.
ꙟка́са ѕе́ȣлȣи ꙟблѫмь кȣ оу҆ꙟ коу́џеть.
сѫвїе моа̀рте спри́нши, шѝ дещи́нгь ꙟнтрȣ ꙗ҆дь вїи.
кѫ рѫоу҆ль ꙟнтрȣ вїа́ца ло́рь прѐ ми́жлокь де е̏и.
е̏ȣ кѫтрѫ дȣмнезеȣ ке́маю шѝ до́мнȣлȣи а̀оу҆ѕи́мѫ.
сѣ́ра шѝ демѫнѣца шѝ а̀мїа̀ѕѫѕи дѐ ѕѝ споу́ю шѝ весте́скь.
шѝ а̀оу҆де гла́соу҆ль мїе̏оу.
ꙇѕбѫвѣ́ще кȣ па́че соу҆флетоу҆ль мїе̏ȣ дѐ а̀пропїе̏торїи дѐ ми́не.
кѫмоу҆лть е̏ра̀ кȣ ми́не.

Că să-mi vré draculŭ înputa răbda-vré amu
și să vré urătorĭulŭ mieu spre mine mare cuvânta,
ascunde-mâ vré d'insŭ.
E tu omŭ asémené în sufletŭ vlăduitorĭulŭ mieu și
știutulŭ mieu.
Ce de preunâ îndulcitu-miĭ-ai mâincare,
în casa Zeului înblămŭ cu uîn cugetŭ.
Să vie moarte spr'inși, și deștingŭ întru ĭadŭ vii,
că răulŭ întru viața lorŭ pre mijlocŭ de ei.
Eu cătrâ Dumnezeu chemaĭu și Domnului *(sic)* auzì-mâ.
Séra și demânéța și amiazăzi dė zi spuĭu și vestescŭ,
și aude glasulŭ mieu.
Izbăvéște cu pace sufletulŭ mieu de apropietorii de mine,
că multŭ era cu mine.

аоўде доўмнеѕеȣ ши плѣкѫ еи чее аинте де вѣкь.
ноўе лорь скимбь кѫ нȣ ꙟфрикарѫсе де доўмнеѕеȣ.
30. тинсе мѫна са спре даре.
спȣркарѫ порѫнчита лȣи.
ꙟпѫрцирѫсе де мѫнїѧ фѣцееи лȣи ши апропиӑрѫсе ӥнимиле лорь.
мȣӑрѫсе кȣвинтеле лорь маи врѫтись де оўнтȣль, ши ачѣлѣ сѫнть сѫџѣте.
ароўꙟкѫ спре домнȣль грижа та, ши елȣтева сѫтȣра.
35. ноу дѫ ꙟвѣкь вороаве дерептȣлȣи.
етоу домне *(sic)* ꙟпенџеи ꙟпоуць де пȣтредире.
бѫрбаци стрѫмби ши хитлѣни нȣ ꙟпремїеѕаѕѫ ѕилеле сале.
е еȣ моамне *(sic)* оўповѫню ꙟтине :~

Aude Dumnezeu şi plécâ ei ce e ainte de vécŭ.
Nu e lorŭ schimbŭ, că nu înfricarâ-se de Dumnezeu,
30. tinse mâna sa spre dare.
Spurcarâ porâncita lui,
înpărţirâ-se de mănia féţeei lui şi apropiĭarâ-se inimile lorŭ.
Muĭarâ-se cuvintele lorŭ mai vrătosŭ de untulŭ şi acélé săntŭ săgéte.
Aruîncâ spre Domnulŭ grija ta şi elu-te-va sătura,
35. nu dă în vécŭ voroave dereptului,
E tu, Do[a]mne, înpenge-i în puţŭ de putredire.
Bărbaţi strâmbi şi hitléni nu înpremiezazâ zilele sale,
e eu, *D*oamne, upovăiĭu în tine.

кѫнтекȣль лȣ д҃вдь. н҃є.

милȣӑще мѫ доа̓мне кѫмѫ кѫлкѫ ѿмоу́ль.
ꙟтоа̓тѫ ꙁи̇ лоу́пть додейми.
кѫлкарѫмѫ дра́чїи мїе̓и ꙟтоа̓тѫ ꙁи̇.
кѫмоу́лци лȣптасе коу ми́не де̇ соу́сь.
ꙟꙁи̇ ноу спѫмѫ̆нтаи́мѫ е̓ е̓оу оу̓пѡвѫию ꙟти́не.
ꙟдоу́мнеꙁеоу ла́оу̓дь коу́винтеле мѣ́ле.
ꙟдоу́мнеꙁеȣ оу̓повѫни, ноу́мѫ спѫмѫ́нть че̇ фа́че мїе пелица.
ꙟтоа̓тѫ ꙁи̇ де̇ коу́винтеле мѣ́ле гоу́нослиꙗсе.
спре̇ ми́не тоа̓те кȣџетеле лѡ́рь спре рѫоу.
ꙟнтрѫ̆нши а̓скоу́ндь.
а̓чїꙗ кѫлкѫюль мїе̓оу фере́скь.

Cănteculŭ lu Davidŭ 55.

Miluĭaște-mâ, Doamne, că mâ călcâ omulŭ,
în toată zi luptŭ dedei-mi.
Călcarâ-mâ dracii miei în toatâ zi,
că mulţi luptase cu mine de susŭ.
În zi nu spământai-mâ, e eu upovăĭlu în tine.
În Dumnezeu laudŭ cuvintele méle,
în Dumnezeu upovăii, nu mâ spământŭ ce face mie peliţa.
În toatâ zi de cuvintele méle gunosliĭa-se,
spre mine toate cugetele lorŭ spre rău.
Într'ânși ascundŭ,
aciĭa călcăĭulŭ mieu ferescŭ,

кà рѫбда соу́флетȣль мїе̓ȣ, дѐ неми́кѫ спъси́ши е̓и.
кȣ мънїе ѿа̓менїи оу̓чи́сеши.
дѡа̓мне вїáца мѣ̓ и̓спѡведескь цїе.
поу́саи лáкрѫмеле мѣ́ле ꙟнтрѐ ти́не, кà ꙟфъгѫдȣитȣль тъȣ.
тѡа̓рнѫре (sic) дрáчїи мїе̓и ꙟнапóи.
ꙁѝ чѐ кéмȣте, а̓дéкѫ коунoскоуи къ ꙁéоу̓ль мїе̓оу е̓щи тоу.
дѐ доу́мнеꙁеȣ лáȣдь гръи́ре.
дѐ дóмнȣль лáоу̓дь коу́винте.
ꙟдоу́мнеꙁеȣ оу̓повъию, шѝ нȣмѫ спъмѫ́нть чѐ фачева мїе
. ѿмȣль.
ꙟнтрȣ ми́не доу́мнеꙁеȣ роу́гѫчюне чѐ дáȣ лáȣꙁїе̓и тáле.
къ и̓ꙁбъви́таи соу́флетȣль мїе̓ȣ де мóа̓рте.
о̓кїи мїе̓и дѐ лáкрѫми.
шѝ пичоа̓реле мѣ́ле дѐ лоу́некаре.

---

ca răbda sufletulŭ mieu. De nemicâ spăsiși ei,
cu mănie oamenii uciseși.
Doamne, viaţa mé ispovedescŭ ţie,
pus'ai lacrâmele méle între tine, ca în făgâduitulŭ tău.
Toarnâ-se dracii miei înapoi,
zi ce chemu-te, adecâ cunoscui că Zeulŭ mieu ești tu.
De Dumnezeu laudŭ grăire,
de Domnulŭ laudŭ cuvinte.
În Dumnezeu upovăiŭu şi nu mâ spământŭ ce face-va
mie omulŭ.
Întru mine Dumnezeu rugâcĭune ce dau lauziei tale.
Că izbăvit'ai sufletulŭ mieu de moarte,
ochii miei de lacrâmi
și picĭoarele méle de lunecare.

ѻгѡ́дескъ ꙟнтре до́мнꙋль ꙟлоу́мина вїи́лоръ :~:~

кънтекꙋль лꙋ давдь. н҃ѕ.

ми́лꙋащемъ доа́мне ми́лꙋъщемъ.
къ ꙟти́не оу́повъи соу́флетꙋль мїе́ꙋ.
ши́ ꙟнтрꙋ оу́мбра̀ а́репи́лоръ та́ле нъдъе́скꙋмъ.
пънъ ва̀ трѣ́че фъръ лѣ́џе.
ке́мь кътръ ꙃе́ꙋль дѐ соу́сь.
ши́ доу́мнеꙃеꙋлꙋи чѐ би́не дѣ́де мїе.
тре́мисе деꙟ че́рю ши́ спъси́мъ.
дѣ́де ꙟрꙋшине чеи че́мъ кълка́ръ.
тремѣ́се доу́мнеꙃеꙋ ма҃стѣ са̀ ши́ дѣ́девъръль съꙋ.
и́ꙃбъви́таꙋ соу́флетꙋль. мїе́ꙋ де ми́жлокь де скꙋ́мени.

Ogodescŭ între Domnulŭ în lumina viilorŭ.

Cănteculŭ lu Davidŭ 56.

Miluĭaște-mâ, Doamne, miluâște-mâ,
că în tine upovăi sufletulŭ mieu
și întru umbra arepilorŭ tale nădăescu-mâ
pănâ va tréce fărâ lége.
Chemŭ cătrâ Zeulŭ de susŭ
și Dumnezeului ce bine déde mie.
Tremise deîn cerĭu și spăsì-mâ,
déde în rușine cei ce mâ călcarâ.
Tremése Dumnezeu milosté sa și dédevărulŭ său,
izbăvit'au sufletulŭ mieu de mijlocŭ de schymeni,

кà доурмïю тоурбꙋрать.
фïии ѿаменилоръ динцïи лоръ арме шѝ съџѣте.
лимба лоръ спатѫ ꙟскоуцитѫ.
ꙟналцъте доамне ꙟчерю шѝ преспрѐ тоть пъмѫнтꙋль слава тà.
коурсѫ гътирѫ пичоарелоръ мѣле, шѝ згърчирѫ соуфлетꙋль мïеꙋ.
съпарѫ ꙟнтрѐ фаца мѣ гроапѫ, шѝ къзоурѫ ꙟнтрѫнсѫ.
гатае инема мѣ доамне гатае инема мѣ.
кънтавою шѝ кънть славееи мѣле.
скоалѫ слава мѣ скоалѫ ѱълтириеи шѝ чѣтерïеи.
сколꙋмѫ дѐ ноапте шѝ исповескꙋмѫ *(sic)* цïе ꙟѿамени доамне.
кънть цïе ꙟнтрꙋ лимби доамне.
къ мърисе пънѫ ꙟчерю мл҃стѣ тà.

---

ca durmiĭu turburatŭ.
Fiii oamenilorŭ dinții lorŭ arme și săgéte,
limba lorŭ spată ascuțită.
Înalță-te, Doamne, în cerĭu și prespre totŭ pământulŭ slava ta.
Cursă gătiră picĭoarelorŭ méle și zgărciră sufletulŭ mieu.
Săpară între fața mé groapă și căzură într'ânsă.
Gata-e inema mé, Doamne, gata-e inema mé,
cănta-voĭu și căntŭ slaveei méle.
Scoală slava mé, scoală psăltiriei și céteriei.
Scolu-mă de noapte și ispove[de]scu-mă ție în oameni, Doamne,
căntŭ ție întru limbi, Doamne.
Că mări-se până în cerĭu *milosté* ta

шй пънѫ ла̀ ноу́wри дѣ́деваръꙋль тъоу.
ръди́кѫте ꙟче́рю дẃмне шй пре́спре́ тŵть пъмѫ́нтꙋль сла́ва
та̀ :~:~

кънтекꙋль лꙋ дв҃дь. н҃ꙁ.

съ дѣ́деваръ дере́пть гръи́ци, дере́пть жоу́декаци фїии ѡ̑аме-
нилwрь.
къ ꙟнтроу и̃немѫ фъръ лѣ́џе фа́чеци ꙟпъмѫ́нть.
недере́птате мѫ́ниниле воа́стре ꙟпле́тескь.
ꙟстрїи́наци фоу́рѫ пъкѫтóшїи де́ꙟ ꙁгъꙋ.
5. рътѫчи́рѫ де́ꙟ ма́це ꙁи́серѫ ми́нчюни.
мънїа лóрь доу́пѫ ки́пꙋль ꙁме́ꙋлꙋи.
ка̀ а̀спи́да соу́рдѫ че а̀стоу́пѫ оу̑реки́ле са́ле.

și pănâ la nuori dédevărulŭ tău.
Rădicâ-te în cerĭu, Doamne, și prespre totŭ pământulŭ
slava ta.

Cănteculŭ lu Davidŭ 57.

Să dédevărŭ dereptŭ grăiți, dereptŭ judecați fiii oame-
nilorŭ.
Că întru inemâ fărâ lége faceți în pământŭ,
nedereptate mâinile voastre înpletescŭ.
Înstriinați fură păcâtoșii deîn zgău,
5. rătâcirâ deîn mațe, ziserâ mincĭuni.
Mănia lorŭ dupâ chipulŭ zmeului,
ca aspida surdâ ce astupâ urechile sale;

чѐ ꙗ н8 а҆оўде гла́с8ль мъꙟгъе҆торюл8и.
мъꙟгъꙗ҆т8ль мъꙟгъе҆се дѐ прѣмѫндр8ль.
доўмнеѕе8 фрънџе ди́нцїи ло́рь ꙟро́ст8ль ло́рь.
мъсѣ́леле леи́лорь фръмсе дѡ́мн8ль.
шѝ ноўсе со́котескь кѧ̀ а́па чѐ коўрѫ.
ꙟти́нде а҆ркоўль съ8 пънѫ н8 поўт8.
кѧ̀ чѣ́ра топи́тѫ ноўва фѝ.
къѕ8 фо́кь спри́нши шѝ ноў въѕоўрѫ соа҆реле.
а҆и́нте дѐ ꙟцелѣ́џе спи́нїи во́щри оўмѣ́ре.
къ вї8ль кѧ̀ ꙟмънїе ꙟнгицѝ е҆и.
весе́лѣщесе дере́пт8ль къндь вѣ́де вра́жбѫ плѫти́ре.
мѫиниле са́ле спа́лѫ ꙟсънџеле пъкъ҆тос8л8и.
шѝ ѕи́чева ѿмоўль.
съ ꙗ҆сте пло́д8ль дере́пт8л8и.

---

ce ĭa nu aude glasulŭ măîngăetorĭului,
măîngăĭatulŭ măîngăe-se de prémândrulŭ.
Dumnezeu frănge dinţii lorŭ în rostulŭ lorŭ,
măsélele leilorŭ frămse Domnulŭ,
și nu se socotescŭ ca apa ce curâ.
Întinde arculŭ său pănâ nu putu.
Ca céra topitâ nu va fi;
căzu focŭ spr'inşi și nu văzurâ soarele.
Ainte de înţelége spinii voștri umere,
că viulŭ ca în mănie înghiţi ei.
Veseléște-se dereptulŭ căndŭ véde vrajbâ plâtire,
mâinile sale spalâ în săngele păcătosului.
Și zice-va omulŭ:
să ĭaste plodulŭ dereptului,

ꙗ̆сте доу́мнезеȣ чѐ жоу́декѫ ꙟпъмѫ̆нть :~

дѐ непоутредирѣ лоу дави́дь. н҃и.

ꙗ̆мѫ дѐ дра́кȣль мїе̓оу доа̓мне.
ши̓ де че́се ръди́кѫ скоа̓темѫ.
и̓збъвѣ́щемѫ дѐ чѐ фа́кь фърѫ лѣ́џе.
ши̓ дѐ бърба́цїи сънџелȣи мънтȣӑщемѫ.
къ а̓мȣ вънарѫ соу́флетȣль мїе̓ȣ къзȣрѫ спрѐ ми́не та́рїи.
не́че фърѫ лѣ́џѣ мѣ не́че пъкатȣль мїе̓ȣ доа̓мне.
дѐ фърѫ лѣ́џе кȣршь ши̓ де́решь.
скоа̓лѫ ꙟти́мпинатоуль мїе̓оу ши̓ ве́зи.
ши̓ тоу доа̓мне зе́оу̓ль та́ре зе́оу̓ль лȣ и̓сраи́ль.
си́котѣще съчѣрчеци тоа̓те ли́мбиле.

ĭaste Dumnezeu ce judecâ în pămîntŭ.

De neputrediré lu Davidŭ 58.

Ĭa-mâ de draculŭ mieu, Doamne,
şi de ce se rădicâ scoate-mâ.
Izbăvéşte-mâ de ce facŭ fără lége
şi de bărbaţii săngelui măntuĭaşte-mâ.
Că amu vănarâ sufletulŭ mieu, căzurâ spre mine tarii·
Nece fără légé mé, nece păcatulŭ mieu, Doamne;
de fără lége curşŭ şi dereşŭ.
Scoalâ întimpinatulŭ mieu şi vezi,
şi tu, Doamne, Zeulŭ tare, Zeulŭ lu Israilŭ,
socotéşte să cérceţi toate limbile,

нȣ ми́лȣи то́ци че̇ фа́кь фърѫ лѣ́џе.
тоа̓рнѫсе спре̇ сѣ́рѫ ши̇ флъмѫнꙁескь ка̀ къи́нїи.
ши̇ ꙟкоу́нџюрѫ че́тате.
а̓де́кѫ е̓и ръспоу́ндь кȣ ро́стȣль съȣ.
15. ши̇ а̓рмѫ ꙟро́стȣль ло́рь къ чи́не а̓оу̓ꙁи.
ши̇ тȣ доа̓мне ръꙁи̇ де̇ е̓и.
о̓кърѫши тоа̓те ли́мбиле.
ци́нȣтȣль мїе̓ȣ кътрѫ ти́не хрънескь.
къ тȣ доа̓мне а̓жоу́торю мїе е̓щи.
20. дȣмнеꙁеȣль мїе̓ȣ месерѣрѣ лоу́и а̓и́нте а̓пȣкѫмѫ.
доу́мнеꙁеȣль мїе̓ȣ и̓вѣ́ще мїе спре̇ дра́чїи мїе̓и.
нȣ оу̓чи́де е̓и сънȣ къндьва̀ оу́ите лѣ́џѣ та̀.
мѫ́нѫ е̓и кȣ си́ла та̀, ши̇ ꙟве́нџе ло́рь скоу́тȣль мїе̓ȣ доа̓мне.
пъка́тȣль ро́стȣлȣи ло́рь ши̇ кȣвѫ́нтȣль оу́сне́лѡрь ло́рȣ.

---

nu miluı toţi ce facŭ fărâ lége.
Toarnâ-se spre sérâ şi flămânzescŭ ca căinii,
şi încungĭurâ cetate.
Adecâ ei răspundŭ cu rostulŭ său
15. şi armâ în rostulŭ lorŭ, că cine auzi?
Şi tu, Doamne, răzi de ei,
ocărâşi toate limbile.
Ţinutulŭ mieu cătrâ tine hrănescŭ,
că tu, Doamne, ajutorĭu mie eşti;
20. Dumnezeulŭ mieu, meserérė lui ainte apucâ-mâ.
Dumnezeulŭ mieu ivéştė mie spre dracii miei,
nu ucide ei să nu căndŭva uite légė ta.
Mânâ ei cu sila ța şi învenge lorŭ scutulŭ mieu, Doamne.
Păcatulŭ rostului lorŭ şi cuvântulŭ usnelorŭ loru *(sic)*,

шѝ при́нши во́рь фѝ ꙟмъріи́ле са́ле.
шѝ дѐ блъстѣ́ме шѝ ми́нчюнь споу́нȣсе ꙟсфръшитȣль лоу́и.
ꙟмъніе кȣмплить шѝ ноу́ворь фѝ.
шѝ во́рь щѝ къзѐȣль во́лникȣе кȣ ʾіако́вь ши кȣ кȣмплителе
пъмѫнтȣлȣи.
тоа̀рнѫсе спрѐ сѣ́рѫ шѝ флъмѫнзескь кà кѫи́ніи.
ши ꙟкоу́нцюрѫ чѐтатѣ.
ѐи ꙟпърциѧсе а̀мѫнка.
ѐ сѫноу́се сѫтȣрар (*sic*) кърти́ворь.
ѐ ѐȣ кънть си́ла тà.
шѝ боу́кȣрȣмѫ демѫнѣца млcтеѐи та́ле.
кѫ фоу́сеши а̀жоу́торю міе шѝ скъпа́ре міе.
ꙟзѝ дѐ гри́жа мѣ а̀жо́у́горю (*sic*) міе ѐши ціе кънть.
къзѐȣ феритори́ю міе ѐши.

și pr'inși vorŭ fi în măriile sale.
Și de blăstéme și minciuni spunu-se în sfrășitulŭ lui,
în mănie cumplitŭ și nu vorŭ fi.
Și vorŭ ști că Zeulŭ volnicu-e cu Iacovŭ și cu cumpli-
tele pământului.
Toarnâ-se spre sérâ și flămânzescŭ ca căinii,
și încungiurâ cetaté.
Ei înpărțirâ-se a mânca,
e să nu se săturar[â], cărti-vorŭ;
e eu căntŭ sila ta
și bucuru-mâ demânéța *milos*teei tale.
Că fuseși ajutoriu mie și scăpare mie,
în zi de grija mé ajutoriu mie ești, ție căntŭ.
Că Zeu feritoriu mie ești,

доумнезеꙋль мїеꙋ ши̇ ми́лостѣ мѣ :~

ѫвъцарѣ лꙋ дв̃дь. н҃ѳ.

доа̑мне ѫпе́нсꙋнѣи ши̇ ръситꙋнѣи (sic).
ши̇ мъніатоутѣи ши̇ ми́лоуитоунѣи.
коу́тремоурашь пъмѫнтоуль ши̇ сми́нтишиль.
ве́ндекѫ фрънџерѣ лꙋи къ ръди́кѫсе.
5. и̑ви́тан ѿа̑менилѡрь тън греоу.
а̑дъпа́тꙋнѣи коу ви́нь де̇ плѫнџере.
да́тан фрикошилорь де ти́не се́мнь, съфоу́гѫ де фа́ца а̑р–
коу́лꙋи.

ка̀ съсе и̑збъвѣ́скѫ ювꙵцїи тъи.
спъсѣ́ще коу дере́нта та̀ ши̇ а̑оўзи́мѫ.

Dumnezeulŭ mieu și milosté mé.

Învățaré lu Davidŭ 59.

Doamne, înpensu-néi (=ne ai) și răsi[pi]tu-néi (=ne ai),
și măniatu-téi (=te ai) și miluitu-néi (=ne ai).
Cutremurașŭ pămȃntulŭ și smintiși-lŭ,
vendecâ frăngeré lui că rădicâ-se.
5. Ivit'ai oamenilorŭ tăi greu,
adăpatu-néi (= ne ai) cu vinŭ de plȃngere,
dat'ai fricoșilorŭ de tine semnŭ să fugâ de fața ar-
cului.

Ca să se izbăvéscâ ĭubiții tăi,
spăséște cu derepta (sic) ta și auzi-mâ.

доумнезеоу зисе ѫсфинціа са.
боукȣрȣмѫ ши ѫпарць сухіме.
ши вѫиле сателоурь мѫсȣрь.
аль міеȣ ѧсте галадь, ши аль міеȣ ѧсте манаси.
ши ефрем врѫтоуте капȣлȣи міеȣ.
ꙇоуда ѫпѫратȣль міеȣ.
моавь конобѣ оуповѫинцѧ мѣ.
спре идȣмеи тинзь згарбȣра мѣ.
міе алци стріини плекарѫ.
чинемѫва доуче ѫцетате де старе.
ши чине мѫва дерѣџе пѫнѫ ла идоумеи.
кѫ тоу доамне ѫпенсешине.
ши нȣ ешишь доамне ѫсилеле ноастре.
дѫ ноаѡ ажоуторю де гриже ши дешерть спасеніа ѡамениловрь.

Dumnezeu zise în sfinţiia sa :
bucuru-mâ şi înparţŭ sychime
şi văile satelorŭ măsurŭ.
Alŭ mieu ĭaste Galadŭ şi alŭ mieu ĭaste Manasì,
şi Efrem vrătute capului mieu ;
Iuda înpăratulŭ mieu,
Moavŭ Conobé upovăinţa mé.
Spre Idumei tinzŭ zgarbura mé,
mie alţi striini plecarâ.
Cine mâ va duce în cetate de stare?
şi cine mâ va derége pănâ la Idumei ?
Că tu, Doamne, înpenseşi-ne
şi nu eşişŭ, Doamne, în silele noastre,
dă noao ajutorĭu de grije şi deşertŭ spasenia oamenilorŭ.

дѐ ꙁе́ȣль фа́чем си́лѫ.
шѝ е̑ль стрѫ̇мȣтѫ додеи́торїи но́щри :~

кънтекȣль лȣ дв҃дь. ѯ.

а̑оу̑ꙁи доа̑мне роу́гѫчюнѣ мѣ.
а̀ а̑ми́нте роу́га мѣ.
дѐꙟ ка́петеле пѫмѫ̇нтȣлȣи кѫтрѫ ти́не ке́маю.
кѫндь мѫхни́се ѝнема мѣ спрѐ пїа́трѫ ꙟнѫлца́тȣмаи.
нѫстѫви́тȣмаи кѫ фȣсешѝ оу̑повѫинца мѣ.
стльпь та́ре дѐ фа́ца дра́кȣлȣи.
сѫлѫшȣе̑скȣмѫ ꙟса́тȣль тѫȣ ꙟвѣкь.
коа̑перимѫ ꙟкоперимѫнтȣль а̑репи́лорь та́ле.
кѫ тȣ доа̑мне а̑оу̑ꙁита́и роу́гѫчюнѣ мѣ.

De Zeulŭ facem silâ
și elŭ strâmutâ dodeitorii noștri.

Cănteculŭ lu Davidŭ 60.

Auzi, Doamne, rugâcĭuné mé,
ĭa aminte ruga mé.
Deîn capetele pămâutului cătrâ tine chemaĭu,
cândŭ măhnise inema mé spre piatrâ înălțatu-m'ai.
Năstăvitu-m'ai că fuseși upovăința mé,
stlăpŭ tare de fața dracului.
Sălășuescu-mâ în satulŭ tău în vécŭ,
coaperi-mâ în coperimântulŭ arepilorŭ tale.
Că tu, Doamne, auzit'ai rugâcĭuné mé,

да́таи достои́ничїе темоу́цилорь дѐ ноу́меле тъȣ.
зѝ спрѐ зѝ лȣ ꙟпъра́ть а̀да́ȣџи.
а̀ꙟии лȣи пънѫ лà зѝ ꙟроу́дѫ шѝ рȣдѫ.
лъкȣӑще ꙟвѣ́кь ꙟнтрѐ дȣмнезеȣ.
месерѣ́рѣ шѝ дѣдевърȣль тъȣ чи́не чѣ́ре.
а̀шà съкънть ноу́меле тъȣ ꙟвѣ́кь.
съда́ȣ роугъчюнѣ мѣ зѝ дѐ зѝ :~:~

И҆дитȣмь кънтарѣ лоу давидь. ѯа҃.

коу́мь нȣ зео́уль плѐкасева соу́флетȣль мїе̑ȣ.
къ дѐ е̑лоуе спъсе́нїа мѣ.
шѝ е̑лоу́е доу́мнезеоуль мїе̑ȣ шѝ спъси́тѡрюль мїе̑ȣ.
а̑жоу́тѡрюль мїе̑ȣ шѝ ноу́маи ръди́кȣмѫ.

---

dat'ai dostoinicie temuţilorŭ de numele tău.
Zi spre zi lu înpăratŭ adaugi,
aînii lui pănâ la zi în rudâ şi rudâ.
Lăcuĭaşte în vécŭ între Dumnezeu,
meseréré şi dédevărulŭ tău cine cére?
Aşa să căntŭ numele tău în vécŭ,
să dau rugâcĭuné mé zi de zi.

Iditumŭ, căntaré lu Davidŭ 61.

Cumŭ nu Zeulŭ pleca-se-va sufletulŭ mieu?
că de elu-e spăsenia mé
şi elu-e Dumnezeulŭ mieu şi spăsitorĭulŭ mieu,
ajutorĭulŭ mieu şi nu mai rădicu-mâ.

пънѫ кънდь кѫдеци спрѐ ѡмь.
оу҆чи́деци то́ци вои́.
кѝ оу҆ꙟ пърѣ́те пле́кать, ши гарდь кѫзоу́ть.
е҆ ꙟнсѫ пре́цȣль мїе҆ȣ сфѫтȣи́рѫ сѫ лѣ́педе
а҆ле́ргарѫ спрѐ сѣ́те.
кȣро́стȣль сѫȣ блс̑вїа ши кȣ ӥнема са̀ блѫстема.
е҆ ꙟсѫ ѕе̑ȣлȣи плѣкѫте̇ соу́флетȣль мїѐȣ.
кѫ дѐ е҆лȣе рѫбдарѣ мѣ.
ши е҆лȣе ѕе́ȣль мїе҆ȣ ши спѫси́торюль мїе҆ȣ.
а҆жоу́торюль мїе҆ȣ ноу́май моу́тȣмѫ.
де ѕе́оу҆ль спѫсе́нїа мѣ ши слава мѣ.
ѕе́ȣль а҆жȣторюлȣи мїе҆ȣ, ши̑ оу҆повѫи́нца мѣ спрѐ ѕе́ȣль.
нѫдѫи́цївѫ спри́нсь то́ть ѕбо́рȣль ѿа҆мени́лорь.
вѫрсаци ꙟнтрѫнсь ӥнема воа̑стрѫ.

Pănâ cāndŭ cădeți spre omŭ ?
ucideți toți voi,
ca uîn părēte plecatŭ și gardŭ căzutŭ.
E însă prețulŭ mieu sfătuirâ să lépede,
alergarâ spre séte;
cu rostulŭ său bl*agos*l*o*via și cu inema sa blăstema.
E însâ Zeului plécâ-te sufletulŭ mieu,
că de elu-e răbdaré mé
și elu-e Zeulŭ mieu și spăsitorĭulŭ mieu,
ajutorĭulŭ mieu nu mai mutu-mâ
de Zeulŭ spăsenia mé și slava mé,
Zeulŭ ajutorĭului mieu, și upovăința mé spre Zeulŭ.
Nădăiți-vâ spr'insŭ totŭ zborulŭ oamenilorŭ,
vărsați într'ânsŭ inema voastrâ,

къ доу́мнезеȣ а̓жоу́торю но́аѡ.
20. е̓ ꙟнсѫ дешѐрци фїи ѿа̓меніаѡрь.
ми́нчиноши фїи ѿа̓менилорь ꙟнтрȣ мѫсȣри нȣ дере́птаци.
е̓и ꙟдеше́ртъ депреоўнѫ.
нȣ оўповъи́реци ꙟнедерéптате.
шѝ ꙟрѫпи́ре ноу же́лȣици.
25. бóгѫцїѫ сѫкоу́рѫ нȣ а̓да́оўуеци и̓нема.
диниѿа̓рѫ грѫ̀и ѕе́ȣль, дѐ до́аѡ ѿри а̓часта оўѕїи (*sic*).
къци́нȣтȣль ѕе́ȣлȣи шѝ а̓тà доа̓мне ма́сте.
къ тȣ да́и кȣи́шь дȣпѫ дѣ́ла лȣи.

кѫнтекȣль лȣ дв҃дь. ѯ҃в.

доа̓мне доу́мнезеȣль мїе̓ȣ кътрѫ ти́не мѫ̆некь.

---

că Dumnezeu ajutorĭu noao.
20. E însâ deșerți fii oamenilorŭ,
mincinoși ˜fii oamenilorŭ, întru măsuri nu dereptați,
ei în deșertŭ depreunâ.
Nu upovăireți în nedereptate,
și în răpire nu jeluiți;
25. bogâțiâ să curâ nu adaugeți inema.
Dinioarâ grăĭ Zeulŭ, de doao ori acĭasta [a]uzii,
că ținutulŭ Zeului și a ta, Doamne, *miloste*,
că tu dai cui-șŭ dupâ déla lui.

Cănteculŭ lu Davidŭ 62.

Doamne Dumnezeulŭ mieu, cătrâ tine mânecŭ.

сетȣи ти́не соу́флетȣль мїе́ȣ.
кът дѐ мȣлте ѿри цїе пели́ца мѣ.
ꙟпъмѫ́нть пȣстїю шѝ нетре́кȣть шѝ фърѫ а̓пѫ.
а̓шà ꙟсфѫнть ивїю́мѫ цїе.
съвъꙁь тъ́рїà тà шѝ сла́ва тà.
къмáи би́не мл̃стѣ тà дѐ вїа́цѫ.
оўснеле мѣ́ле лъȣдарѫте.
а̓шà бл̃свтевою *(sic)* ꙟвїа́ца мѣ.
шѝ ꙟноу́меле тъȣ ръди́кавою мѫи́ниле мѣ́ле.
къ дѐ гра́сь шѝ оўнтȣрѫ ꙟплȣсе сȣфлетȣль мїе́ȣ.
шѝ оўсне́ле боўкȣрїе лъȣдарѫте ро́стȣль мїе́ȣ.
съпомени́юте ꙟстра́тȣль мїе́ȣ, шѝ ꙟдемѫнеци ꙟвáцъмѫ ꙟ-
ти́не.
къ фоу́сеши а̓жоу́торюль мїе́оу.

Setu-i tine sufletulŭ mieu,
cătŭ de multe ori ție pelița mé.
În pământŭ pustiĭu și netrecutŭ și fără apâ,
așa în sf*ă*ntŭ iviĭu-mâ ție,
să văzŭ tăria ta și slava ta.
Că mai bine m*i*l*os*té ta de viațâ,
usnele méle lăudarâ-te.
Așa bl*ago*sl*o*v[i]te-voĭu în viața mé
și în numele tău rădica-voĭu mâinile méle.
Că de grasŭ și unturâ înplu-se sufletulŭ mieu
și usnele bucurie lăudarâ-te rostulŭ mieu.
Să pomeniĭu-te în stratulŭ mieu și în demâneți învațâ-
mâ în tine,
că fuseși ajutoriulŭ mieu

шѝ ꙟкоперéмѫнтꙋль áрепилорь тáле боукꙋрꙋмѫ.
лепи́се соуфлетꙋль мїéꙋ дѐ ти́не.
ѐ ми́не прїимѝ дерѣ́пта тà.
éи ꙟдешéрть чéршꙋрѫ сꙋфлетꙋль мїéꙋ.
сѫ ꙟнтрѐ соу́пть фоу́ндꙋль пѫмѫнтꙋлꙋи.
сѫсе придѫдѣ́скѫ ꙟмѫи́ниле áрмелѡрь.
пáрте воу́лпилорь сѫнть.
ꙟпѫрать веселѣ́щесе ꙟдоу́мнезеꙋ.
лáоудѫсе тóть чѐ жоу́рѫсе ꙟéль.
кѫ ꙟгрѫди́рѫсе рóстꙋреле чѐ грѫи́рѫ недéрептате :~

кѫнтекꙋль лꙋ дѣдь. ѯг҃.

Аоу́зи доáмне глáсꙋль мїéꙋ, кѫндь рóгꙋмѫ цїе.

și în coperemântulŭ arcpilorŭ tale bucuru-mâ.
Lepì-se sufletulŭ mieu de tine,
e mine priimì derépta ta.
Ei în deșertŭ cerșurâ sufletulŭ mieu;
să între suptŭ fundulŭ pământului,
să se pridădéscâ în mâinile armelorŭ,
parte vulpilorŭ săntŭ.
Înpăratŭ veseléște-se în Dumnezeu,
laudâ-se totŭ ce jurâ-se în elŭ,
că îngrâdirâ-se rosturele ce grâirâ nedereptate.

Căntecululŭ lu Davidŭ 63.

Auzi, Doamne, glasulŭ mieu, căndŭ rogu-mâ ție;

дѐ фри́ка дра́кȣлȣи скоа̀те сȣфлетȣлъ мїѐȣ.
коа̀перéмѫ дѐ збóрȣлъ ръи́лоръ.
де моу́лци чѐ фа́къ недéрептате.
че а̀скоу́цирѫ кà а̀рма лимбиле са́ле.
ꙟти́нсерѫ а̀ркоу́лъ съȣ лоу́крȣ а̀ма́ръ.
съсъџѣ́те ꙟа̀скȣнсъ невиновáтȣлъ.
де нъпрáснѫ съџѣ́тѫ ѐлъ шѝ ноу́се спъмѫ́нтѫ.
ꙟврътошарѫ лóрȣшъ кȣвѫ́нтъ ръȣ.
споу́серѫ съ а̀скоу́нзѫ коу́рсѫ.
зи́серѫ чи́не вѣ́деѡ.
и̏спи́тирѫ фърѫ лѣџе.
шѝ пери́рѫ чѐ испи́тїа испи́тине.
а̀пропиѐсе ѡ҆мȣлъ шѝ и̏немѫ а̀дѫнкатъ, шѝ ръдикѫсе зѐȣлъ.
съџѣ́теле ти́нерилоръ фоу́рѫ ра́неле лóръ.

---

de frica dracului scoate sufletulŭ mieu.
Coapere-mâ de zborulŭ răilorŭ,
de mulți ce facŭ nedereptate,
ce ascuțirâ ca arma limbile sale;
întinserâ arculŭ său, lucru amarŭ,
să săgéte în ascunsŭ nevinovatulŭ.
De năprasnâ săgétâ elŭ și· nu se spământâ.
Învrătoșarâ loru-șŭ cuvântŭ rău,
spuserâ să ascunzâ cursâ,
ziserâ : cine véde-o?
Ispitirâ fărâ lége,
și perirâ ce ispitiĭa, ispiti-ne.
Apropie-se omulŭ și inemâ adâncatŭ și rădicâ-se Zeulŭ.
Săgétele tinerilorŭ furâ ranele lorŭ,

слъвирѫ (*sic*) ꙟнтрѫнши лимбиле лóрь.
тȣрбȣрарѫсе тóци ·чéи възоу́рѫ.
шѝ спъмѫ́нтѫсе тóть ѡ҆́мȣль.
ши споу́серѫ лоу́крȣль лȣ доу́мнезеȣ.
20. шѝ фапта лȣи ꙟцелѣ́серѫ.
весéлꙗщесе дерéптȣль ꙟдóмнȣль, шѝ оу҆́повъꙗ̆ще ꙟнтрѫ́нсь.
шѝ лаоу҆́дѫсе тóци дерéпцїи кȣ и҆́нема.

шедѣ́рѣ, ѳ҃. кънтекȣль лȣ дв҃дь. ѯд҃.

цїе кȣви́несе кънтáре доа҆́мне ꙟсїѡ́нь.
шѝ цїе дъсе роу́гѫчюне ꙟ і҆е́р҃слим.
а҆скоу́лтѫ роу́га мѣ.
кътрѫ ти́не тоа҆́тѫ пели́ца ви́не.

---

sla*b*irâ într'ânși li*m*bile lorŭ.
Turburarâ-se toți ce-i văzurâ
și spământâ-se totŭ omulŭ.
Și spuserâ lucrulŭ lu Dumnezeu
20. și fapta lui înțeléserâ.
Veselĭaște-se dereptulŭ în Domnulŭ și upovăĭaște într'ânsŭ
și laudâ-se toți derepții cu inema.

Ședéré 9. Căntecululŭ lu Davidŭ 64.

Ție cuvine-se căntare, Doamne, în Sionŭ,
și ție dă-se rugâcĭune în Ier*usalim*.
Ascultâ ruga mé,
cătrâ tine toatâ pelița vine.

кȣви́нтеле фърѫ ле́џилорь вънкоу́рѫне.
шѝ некоу́рѫціѧ ноа̂стрѫ тȣ кȣри.
фере́кать чи́не а̂лесе́шь шѝ прїи́миши.
ꙟтрѫ ꙟтрȣ коу́ртѣ та̀.
ꙟмпле́мȣне дѐ доу́лчѣца ка́сееи та́ле.
сфꙟнтаа бесѣ́река та̀ шѝ ми́нȣнатѫ ꙟдере́птате.
а̂оу́ѕи́не доа̂мне спъси́торюль но́стрȣ.
оу̂повъи́нцѫ а̂то́ть сфръши́тȣль пъмѫ́нтȣлȣи.
шѝ че́сь ꙟма́ре депа́рте.
гъти̇ пъдоу́риле търїа са̀.
ꙟчи́нсь кȣ си́лѫ.
тȣрбȣрѫ а̂дѫнкатȣль мърїеи.
сȣнетȣль оу̂нделорь е̂и чи́нева ста̀.
торбоурѫсе *(sic)* ли́мбиле ши спъмѫ́тѫсе *(sic)*.

Cuvintele fără legiloră văncură-ne
și necurățiĭa noastră tu curi.
Ferecatŭ cine aleseșŭ și priimiși,
întră întru curté ta.
Împlemu-ne de dulcéța caseei tale,
sfăntaa *(sic)* beséreca ta și minunată în dereptate.
Auzi-ne, Doamne, spăsitorĭulŭ nostru,
upovăință a totŭ sfrășitulŭ pământului
și ce-sŭ în mare departe.
Gătì pădurile tăria sa,
încinsŭ cu sîlă,
turbură adâncatulŭ măriei,
sunetulŭ undelorŭ ei cine va sta?
T*u*rbură-se limbile și spămâ[n]tâ-se

чѐ вїꙋ ꙟкꙋмплѝтеле сє́мнелѡрь та́ле.
ѐшѝре демѫнѣ́ца шѝ сѣ́ра ꙟфрѫмсецезй.
черчета́тай пѫмѫнтꙋль шѝ а̓дъпа́тꙋлай.
ꙟмоу́лцитай сълъ бѡ́гѫцє́щй.
рѫоу̓ль ꙁео́уллоуй ꙟплоу́се апѫ.
гѫтѝтай гоу́старе лѡ́рь кѫ а̓шà ꙗ̆сте го́товирѣ.
браꙁдей є̓й а̓дъпаши. шѝ ꙟмꙋлцишй грѫꙋреле є̓й ꙟпикѫтꙋ-
рйле є̓й.
веселе́скꙋсе ꙟлоукоа̓ре.
бла́гословѝ коу́ноуна а̓нꙋлоуй коу доу́лчѣца та̀.
шй кѫмпїй тѫй са́тꙋрѫсе де гра́сь.
ꙟнтрецисе фрꙋмоа̓са поустїе.
шѝ кꙋ боу́кꙋрїе ко́дрїй ꙟчи́нгꙋсе.
ꙟвещѝрѫсе бербечїй ѡ̓ѝлѡрь.

---

ce viu în cumplitele sémnelorŭ tale;
eşire demânéţa şi séra înfrâmseţezi.
Cercetat'ai pământulŭ şi adăpatu-l'ai,
înmâlţit'ai să-lŭ bogâţeşti.
Răulŭ Zeului înplu-se apâ,
gătit'ai gustare lorŭ că aşa ĭaste gotoviré.
Brazdei ei adapaşi şi înmulţişi grăurele ei în picâtu-
rile ei,
veselescu-se în lucoare.
Blagoslovì cununa anului cu dulcéţa ta
şi cămpii tăi satură-se de grasŭ.
Întregi-se frumoasa pustie
şi cu bucurie codrii încingu-se.
Înveştiră-se berbecii oilorŭ

шѝ въи́ле моу́лцирѫ гръ8.
ке́мь ши кънтъ :~

кънтарѣ ꙟвїерен. ѯє :~:~:~

стри́гаци дѡмн8л8и то́ть пъмѫнт8ль.
кънтаци ноу́меле лоу́и.
да́цн сла́вѫ ла́8деє̓и лоу́и.
ѯи́чеци дѡ́мн8л8и кътъ фрикоа́се л8кр8риле та́ле.
5. ꙟнтр8 *(sic)* моу́лтѫ си́лѫ а̓та̀, мънть цїе дра́чїи тъи.
то́ть пъмѫ́мънт8ль *(sic)* съсе ꙟки́не цїе шѝ єъкънте *(sic)* цїе.
съкънте н8мел8и тъ8 ꙟс8сь.
вени́ци шѝ ведеци лоу́кроуль ѯе8лоу́и.
кътъ фри́кось ꙟсфѣ́т8ре ма́и връ́тось дѐ фїии ѡ̓а̓менилѡрь.

și văile mulțirâ grău;
chemŭ și căntă.

Căntaré învierei 65.

Strigați Do*m*nului totŭ pământulŭ,
căntați numele lui,
dați slavâ laudeei lui.
Zicești Domnului : cătŭ fricoase lucrurile tale!
5. *în*tru multâ silâ a ta, măntŭ ție dracii tăi.
Totŭ pămâmăntulŭ *(sic)* să se închine ție și *s*ă cănte ție,
să cănte numelui tău în susŭ.
Veniți și vedeți lucrulŭ Zeului,
cătŭ fricosŭ în sféture mai vrătosŭ de fiii oamenilorŭ.

че ꙟтоа́рче ма́рѣ ꙟоу́скать.
ꙟрѫꙋре трекꙋ кꙋ пичоа́реле.
а́чїа веселимꙋне дѐ ѐль.
че цине кꙋ врѫтꙋтѣ са̀ вѣ́кꙋре́ле.
о́кїи лоуи спрѐ лимби каꙋтѫ.
че мѫнїеторїи сѫнꙋ рѫдичесе ꙟсине.
благословици лимбиле доумнезеꙋль нострꙋ.
шѝ аоузите фа́чеци гла́соуль ла́оудеен лоуи.
чѐ поуне соуфлетꙋꙋль *(sic)* мїеꙋ ꙟвїацѫ.
шѝ нꙋ дѫ ꙟсминтире пичоареле мѣле.
кѫ испититꙋнѣи доа́мне.
арсешине ка̀ а́рдесе арџинтꙋль.
шѝ бѫга́тꙋнѣи ꙟкоурсѫ.
поусаи скрѫби ꙟспа́теле ноа́стре.

Ce întoarce maré în uscatŭ
în râure trecu cu picĭoarele,
acĭa veselimu-ne de elŭ.
Ce ţine cu vrătuté sa vécurele,
ochii lui spre limbi cautâ,
ce mănietorii să nu rădice-se în sine.
Blagosloviţi limbile Dumnezeulŭ nostru
şi auzite faceţi glasulŭ laudeei lui.
Ce pune sufletulŭ mieu în viaţâ
şi nu dă în smintire picĭoarele méle.
Că ispititu-néi (=ne ai), Doamne,
arseşi-ne ca arde-se argintulŭ.
Şi băgatu-néi (=ne ai) în cursâ,
pus'ai scrăbi în spatele noastre,

рѫдикаши ѿа̓менїи спрѐ ка́петеле нѡа̓стре.
трекȣмь пре́ꙟфо́кь шѝ а̓пѫ, шѝ скосешине ꙟрѫпа̓ȣсь.
ꙟнтрȣ ꙟка́са та̀ коу тоа̓те а̓рселе.
да́ȣ цїе роу́гѫчюниле мѣ́ле чѐ ѕи́серѫ оу̓нделе мѣ́ле.
шѝ грѫ́й ро́стȣль мїе̓ȣ ꙟгри́жа мѣ.
тѡа̓те а̓рселе мо́ждане рѫдикь цїе.
кȣ а̓фȣмаре ши бербечи.
рѫди́кь цїе бо́й кȣ ца́пи.
вени́ци а̓оу̓ѕи́ци шѝ споу́ю воа́ѡ то́ци чѐ вѫе фри́кѫ де доу́м-
незеȣ.
кѫ фѣ́че соу́флетȣлоуи мїеȣ.
кѫтрѫ е̓ль кȣ ро́сдȣль (*sic*) мїе̓ȣ кема́и.
шѝ рѫдикаи соу́пть лимба мѣ.
недере́птате сѫвѫѕȣи ꙟнтрȣ и̓нема мѣ нȣ а̓оу̓ѕи́мѫ до́мнȣль.

---

rădicași oamenii spre capetele noastre.
Trecumŭ preîn focŭ și apâ, și scoseși-ne în răpausŭ.
Întru în casa ta cu toate arsele,
dau ție rugâciunile méle ce ziserâ undele méle.
Și grăi rostulŭ mieu în grija mé.
Toate arsele mojdane rădicŭ ție
cu afumare și berbeci,
rădicŭ ție boi cu țapi.
Veniți auziți și spuiu voao toți ce vă-e frică de Dum-
nezeu,
că féce sufletului mieu.
Cătrâ elŭ cu rostulŭ mieu chemai
și rădicai suptŭ limba mé.
Nedereptaté să văzui întru inema mé, nu auzi-mâ Domnulŭ.

дерéптъ ачѣа аоузимъ зеоулъ, шѝ ꙟцелѣсе гласоулъ роугъчюнїеи мѣле.

благословитъ зеоулъ че нꙋ ласъ роугарѣ мѣ.

шѝ милостѣ са дѐ мине :~

кънтекꙋлъ лꙋ двдъ. ѯѕ.

доамне милоуаще не шѝ благословѣще не.

лоуминѣзъ фаца та спрѐ нои шѝ милоуаще нѡи.

съ коуноащемъ ꙟпъмѫнтъ калѣ та.

ꙟтоате лимбиле спсенїа та.

5. съсе исповедѣскъ цїе ѡаменїи доамне.

съсе исповедѣскъ цїе ѡаменїи тоци.

съсе веселѣскъ шѝ съсе боукꙋре лимбиле.

Dereptŭ acéĭa auzì-mâ Zeulŭ și înțelése glasulŭ rugâcĭuniei méle.

Blagoslovitŭ Zeulŭ ce nu lasâ rugaré mé

și milosté sa de mine.

Cànteculŭ lu Davidŭ 66.

Doamne, miluĭaște-ne și blagoslovéște-ne,

luminézâ fața ta spre noi și miluĭaște noi,

să cunoaștemŭ în pământŭ calé ta,

în toate limbile spăsenia ta.

5. Să se ispovedéscâ ţie oamenii, Doamne,

să se ispovedéscâ ţie oamenii toţi.

Să se veselésca și să se bucure limbile,

къжоу́дечи ѿа̾менилѡрь ꙟдерептате.
ши̇ ли́мби ꙟпъмѫнть дерецн.
съсе йсповедѣскѫ цї́е ѿа̾менїи доа̾мне.
съсе йсповедѣскѫ цї́е ѿа̾менїи то́ци.
пъмѫ́нтоуль дѣ́де ро́доуль съоу.
благословѣщене доа̾мне.
доу́мнезеоуль но́строу благословѣщене зеоу.
ши̇ спъмѫнтѫсе ди́нсь тоа̾те коуви́нтеле пъмѫ́нтоулоуи :~

кънтекоуль лоу дв҃дь. ѯ҃з.

съꙟвїе доу́мнезеоу ши̇ съсе ръсипѣ́скѫ дра́чїи лоу́и.
ши̇ съфоу́гѫ дѐ фа́ца лоу́и чѐи чѐ ноу юбе́скь е̾ль.
коу́мь пїаре фоумоуль а̾ша̇ съпїарѫ.

---

că judeci oamenilorŭ în dereptate
și limbi în pămăntŭ deregi.
Să se ispovedéscâ ție oamenii, Doamne,
să se ispovedéscâ ție oamenii toți.
Pămăntulŭ déde rodulŭ său.
Blagoslovéște-ne, Doamne,
Dumnezeulŭ nostru, blagoslovéște-ne, Zeu,
și spământâ-se d'insŭ toate cuvintele pămăntului.

Cănteculŭ lu Davidŭ 67.

Să învie Dumnezeu și să se răsipéscâ dracii lui
și să fugâ de fața lui cei ce nu iubescŭ elŭ.
Cumŭ piĭare fumulŭ, așa să piarâ;

коу́мь топѣ́щесе чѣ́ра дѐ фа́ца фо́к8лоуи, ӑшà сꙟпїа́рѫ пꙟкѫ-
то́шїи дѐ фа́ца ꙁе8л8и.
ѐ дере́пцїи сꙟсе весел́ѣ́скѫ.
сꙟсе б8к8ре ꙟнтрѐ ꙁе8ль, шѝ сꙟсе ꙟдоу́лцѣ́скѫ ꙟвеселїе.
кꙟнта́ци ꙁе́8л8и кꙟнтаци н8мел8 *(sic)* л8и.
ка́ле фа́чеци чѐ с8е спрѐ ӑпоу́се.
до́мн8ль ноу́мелѧ лоу́и шѝ боу́к8рацивѫ ꙟнтрѫ́нсь.
т8рб8рѫсе дѐ фа́ца лоу́и.
та́тѫль сꙟрачилорь, шѝ ж8де́ць вꙟд8ѡлорь.
доу́мнеꙁе8 ꙟло́к8ль сфꙟнть ӑль сꙟ8.
ꙁе́8ль доу́че оу̉нїи к8 коу́џете ꙟка́сѫ.
шѝ скоӑте ферекацїи к8 бꙟрбѫцїе.
шѝ ӑшà чѐ мꙟнїа чѐ вїѧ̀ ꙟморменте.
доӑмне кꙟндь ѐшиѧ̉и ꙟнтрѐ ѿӑменїи тꙟи.

---

cumŭ topéște-se céra de fața focului, așa să piară pă-
câtoșii de fața Zeului,
e derepții să se veseléscâ,
să se bucure între Zeulŭ și să se îndulțéscâ *(sic)* în veselie.
Căntați Zeului, căntați numelu[i] lui;
cale faceți, ce sue spre apuse.
Domnulŭ numelĭa *(sic)* lui și bucurați-vâ într'ânsŭ,
turburâ-se de fața lui,
tatâlŭ săracilorŭ și județŭ văduolorŭ.
Dumnezeu în loculŭ sfăntŭ alŭ său,
Zeulŭ duce unii cu cugete în casâ
și scoate ferecații cu bărbâție,
și așa ce mănia ce vĭa în mormente.
Doamne, căndŭ eșiĭai între oamenii tăi,

кѫндь тречѣи ꙟпоустїе.
пъмѫнтꙋль коу́тремоурѫсе.
шѝ чéрюль пи́кѫ.
дѐ фáца ꙁéꙋлоуи синаи́нь.
дѐ фáца ꙁеꙋлоуи лоу и́сраи́ль.
плоáе кꙋ вóе ꙟпърцивери доа́мне достои́ничїеи тáле.
шѝ нꙋ пꙋтꙋ, ѐтоу сфрѫшишиѡ.
вїиле тáле ви́оу ꙟнтрѫнсꙋ.
гóтовитаи кꙋ доу́лчѣца тà мѣсерꙋлоуи доа́мне.
дóмнꙋль дѣде коу́вѫнтꙋль доу́лче споу́нь коу си́лѫ моу́лтѫ.
ꙟпъратꙋль си́лникь юби́тоулаи.
кꙋ фрѫмсѣцѣ кáсееи сѫꙟпáрць фолóсь.
дѣка доу́рмире тꙋ прѐ ми́жлокь дѐ хотáрь.
áрепиле порꙋмбꙋли *(sic)* áрџинтите.

---

căndŭ trecéi în pustie,
pămâutulŭ cutremurâ-se
și cerĭulŭ picâ
de fața Zeului Sinainŭ,
de fața Zeului lu Israilŭ.
Ploae cu voe înpărți-veri, Doamne, dostoiniciei tale,
și nu putu, e tu sfrășiși-o.
Viile tale viu într'ânsu.
Gotovit'ai cu dulcéța tá méserului, Doamne,
Domnulŭ déde cuvântulŭ dulce spunŭ cu silâ multâ.
Înpăratulŭ silnicŭ ĭubitu-l'ai,
cu frâmséțé caseei să înparțŭ folosŭ.
Déca durmire tu pre mijlocŭ de hotarŭ,
arepile porumbul[u]i argintite

ши ꙟмижлокь дѐ оу̉мереле лꙋи ꙟлꙋчи́ре дѐ а̉оу̉рь.
кꙟндь ꙟпа́рте дѐ че́рю ꙟпърацїи спри́нсь.
ꙁъпъдѣщесе ꙟселмѡнь.
пъдꙋрѣ ꙁеꙋлꙋи, пъдꙋрѣ гра́сѫ.
пъдꙋрѣ ꙟкегатѫ, пъдꙋрѣ гра́сѫ.
дере́пчевѫ па́ре пъдꙋриле ꙟкегате.
пъдоу́рѣ чѐ дꙋлче врꙋ ꙁеꙋль съвїе ꙟнтрѫнсѫ.
къ до́мнꙋль ꙟнтрѫ пънѫ ꙟкоу́мплить.
роа́та ꙁеꙋлꙋи оу̉нтꙋнѣрекь ши оу̉нтꙋнѣрекь ꙟѡ́мїе родѣщесе.
до́мнꙋль ꙟнтрънши ꙟси́наа ꙟсфнть.
соуи́таи ꙟнтрꙋ ꙟна́лть, прѫдатаи прѫда́ре.
прїи́таи да́рѣ ꙟ ѡ̉а̉мени.
къ чесе противескꙋсе ꙟти́не.
дꙋ́мноуль дꙋмнеꙁеꙋ бла́гословить.

și în mijlocŭ de umerele lui în lucire de aurŭ.
Căndŭ înparte de cerĭu înpărații spr'insŭ,
zăpădéște-se în Selmonŭ.
Pădure Zeului, pădure grasâ,
pădure închegatâ, pădure grasâ;
derep'ce vâ pare pădurile închegate?
Pădure ce dulce vru Zeulŭ să vie într'ânsâ.
Că Domnulŭ întrâ pănâ în cumplitŭ.
Roata Zeului untunérecŭ și untunérecŭ în o mie rodéște-se,
Domnulŭ într'ănși în Sinaĭa în sfăntŭ.
Suit'ai întru înaltŭ, prâdat'ai prâdare,
priit'ai daré în oameni.
Că ce se protivescu-se în tine,
Domnulŭ Dumnezeu blagoslovitŭ,

блáгословить дѡ́мноуль, ѕи́ѡ̓ дѐ ѕи́ѡ̓.
стежаще ноа́ѡ доу́мнеѕеȣ спъсе́нїа нострѫ (*sic*).
доу́мнеѕеȣль нóстроу, доу́мнеѕеȣ съспъсѣскѫ.
шѝ дóмнь дóмнȣ е̓ши́рѣ мóрциеи.
е̓ ꙟнсѫ ѕеȣль струнчинѫ кáпетеле дрáчилорь съи.
перїи крѣщетоулȣи чѐ трекȣ ꙟгрешалеле сáле.
ѕи́се дóмнȣль дѐ васань ꙟнтóркȣ.
ꙟтóркь ꙟнтрȣ а̓дънкателе мърїеи.
съсе оу̓де пичорȣль тъȣ ꙟсънџе.
ли́мбиле къ̀инилорь тъи дѐ дрáкȣль ди́нсь, въѕȣте фоу́рѫ ꙟм-
блѫриле тáле доа̓мне.
ꙟмблѫриле ѕеȣлȣи мїеȣ ꙟпърать че́е ꙟсфнтȣ.
а̓и́нте а̓пȣкара жȣдечїи а̓проа̓пе чѐ кънтѫ.
спрѐ ми́жлокь дѐ фѣ́те тъмпънѫ.

---

blagoslovitŭ Domnulŭ. Zio de zio
stejaşte noao Dumnezeu spăsenia no[a]strâ,
Dumnezeulŭ nostru, Dumnezeu să spăséscâ,
şi Domnŭ Domnu eşiré morţiei.
E însâ Zeulŭ struncinâ capetele dracilorŭ săi,
perii créştetului ce trecu în greşalele sale.
Zise Domnulŭ : de Vasanŭ întorcŭ,
întorcŭ întru adăncatele măriei.
Să se ude picĭorulŭ tău în sănge,
limbile căinilorŭ tăi de draculŭ d'insŭ. Văzute furâ îm-
blârile tale, Doamne,
îmblârile Zeului mieu înpăratŭ ce e sfăntu.
Ainte apucara judecii aproape ce căntâ,
spre mijlocŭ de féte tămpănâ.

ꙟбесѣрекѫ бл͠свици зе́8лъ.
дѡмн8лъ дѐ и́звоа҆рѫле л8 ҆ісраи́лъ.
а҆чїѧ венїами́нъ ж8нелъ ꙟтрем8ре.
ж8дечїи ҆іоу҆деи́лоръ влѫди́чїи ло́ръ.
ж8дечїи за́волонилоръ ж8дечїи нефѳали́м8л8и.
порѫнчѣще д8мнез8 к8 врѫт8тѣ са̀.
ꙟтѫрѣще доа҆мне а҆ча́ста чѐ фа́птаи ꙟнтр8 но́и.
дѣꙟ бесѣрека та̀ ꙟе́р͠слим.
ціе а҆доу҆череръ ꙟпѫра́цїи да́р8ре.
зѫпрѫтѣще га́динилоръ дѣꙟ трестїе.
збо́ръ дѐ ж8нчи ѿменещи.
сѫꙟки́зѫ а҆ршїи к8 а҆рџинт8лъ.
спа́рџе лимбиле чеворъ рѫзбо́ю.
ви́нъ роу҆гѫторїи дѣꙟ е҆гу҆петъ.

În beséreca bl*agosl*oviți Zeulŭ,
Do*m*nulŭ de izvoarâle lu Israilŭ.
Aciĭa Veniaminŭ junelŭ în tremure,
judecii Iudeilorŭ, vlădicii lorŭ,
judecii Zavolonilorŭ, judecii Nefthalimului.
Porâncéște Dumnezeu cu vrătuté sa,
întăréște, Doamne, acĭasta ce fapt'ai întru noi.
Deîn beséreca ta în Er*usa*li*m*
ție aduce-vorŭ înpărații darure.
Zăprătéște gadinilorŭ deîn trestie,
zborŭ de junci omenești,
să închiză arșii cu argintulŭ.
Sparge li*m*bile ce vorŭ războĭu;
vinŭ rugâtorii deîn Eghypetŭ,

є̂ѳїѡ́пїа а̂и́нте а̂поу́кѫ мѫ́на є̂и кътрѫ доу́мнезеꙋ.
ꙟпърѫціи́ле пъмѫ́нтꙋлꙋи кънтаци зеꙋлꙋи.
кънтаци до́мнꙋлꙋи.
чѐ сꙋ̀и ꙟче́рю, че́рюлꙋи ꙟрѫсѫри́те.
а̂де́кѫ гла́соулоуи сѫꙋ гла́сь вртъ̀тꙋте.
да́ци сла́вѫ зеꙋлꙋи.
спрѐ и̂зраи́ль ма́ре фрѫмсѣцѣ лꙋи.
ши̇̀ тъ́рїѧ лꙋи ꙟнꙋѡри.
ми́нꙋнать зеꙋль ꙟсфинцїи съи зеꙋль лꙋ и̂сраи́ль.
є̂ль дъ̀ вртътоуте ши̇̀ цинꙋть ѡ̂а̂менилорь съи.
бла́гослови́ть зеꙋль :~:~

кънтекꙋдь *(sic)* лꙋ дѣдь. ѯӣ.

спъсѣщемѫ доа̂мне къ ꙟтрарѫ а̂пе пънѫ ла̀ сꙋфлетꙋль мїеꙋ.

Ethiopia ainte apucâ mâna ei cătrâ Dumnezeu.
Înpărâţiile pământului căntaţi Zeului,
căntaţi Domnului,
ce suì în cerĭu, cerĭului în răsârite.
Adecâ glasului său, glasŭ vrătute;
daţi slavâ Zeului,
spre Izrailŭ mare frămséţé lui
şi tăriĭa lui în nuori.
Minunatŭ Zeulŭ în sfinţii săi, Zeulŭ lu Israilŭ,
elŭ dă vrătute şi ţinutŭ oamenilorŭ săi.
Blagoslovitŭ Zeulŭ.

Căntecululŭ lu Davidŭ 68.

Spăséşte-mâ, Doamne, că întrarâ ape pănâ la sufletulŭ mieu.

ꙟтинаимѫ ꙟтинѫ адънкатѫ, ши ноуе старе.
венїю ꙟтрȣ адънкателе мъріеи. ши боуре некъмѫ.
оустенїю кемѫндь ши тъкȣ грȣмаѕȣль мїеȣ.
перирѫ окїи мїеи оупобъиндь ꙟѕеȣль мїеȣ.
ꙟмȣлцирѫсе маи врътось де перїи капȣлȣи мїеȣ, че оурѫрѫмѫ ꙟдешерть.
ꙟвrътошарѫсе драчїи мїеи че мѫнарѫмѫ фърѫ дерептате.
че нȣ ръпїа атоунче плѫтиа.
доамне тȣ щїȣши фърѫ ментѣ мѣ.
ши грешалеле мѣле де тине ноусе аскȣсерѫ (*sic*).
сънȣсе роушинѣѕе де мине, че рабдь тине доамне доамне врътȣте.
нече съсе роушинѣѕе де мине че черь тине доумнеѕеȣль лȣ иѕраиль.

Întinai-mâ în tinâ adăncatâ și nu e stare,
veniĭu întru adăncatele măriei și bure necă-mâ.
Usteniĭu chemândŭ și tăcu grumazulŭ mieu.
Perirâ ochii miei upovăindŭ în Zeulŭ mieu.
Înmulțirâ-se mai vrătosŭ de perii capului mieu ce urâ-râ-mâ în deșertŭ.
Învrătoșarâ-se dracii miei ce mânarâ-mâ fârâ dereptate,
ce nu răpia atunce plâtia.
Doamne, tu știuși fârâ menté mé
și greșalele méle de tine nu se ascu[n]serâ.
Să nu se rușinéze de mine, ce rabdŭ tine, Doamne Doamne, vrătute;
nece să se rușinéze de mine ce cerŭ tine, Dumnezeulŭ lu Izrailŭ,

кѫ дере́пть ти́не прїимїи ꙟпȣта́ре.
копери̂ рȣши́нѣ фа́ца мѣ.
стрїи́нь фоу́и фра́цило *(sic)* мїе̓и.
ши̂ стрїи́нь фїи́лорь мȣмѫнїеи мѣ́ле.
кѫрѫвнни́рѣ *(sic)* касее̓и та́ле мѫнѫꙟкѫмѫ.
ши̂ ꙟпȣтарѣ че̇ ꙟпȣтарѫ цїе кѫзȣрѫ спре̇ ми́не.
ши̂ коперїи кȣ а̓жȣнатȣль соу́флетȣль мїеȣ, ши̂ фȣ ꙟмпȣтаре мїе.
ши̂ пȣшь ꙟвеψи́рѣ мѣ са́кь.
ши̂ фȣи ло́рь ꙟпри́че.
де̇ ми́не глȣмїӑсе шезѫндь ꙟоу̓ши.
ши̂ де̇ ми́не кѫнта̇ бѫндь ви́нь.
е̓ е̓ȣ коу роу́гѫчюнѣ мѣ кѫтрѫ ти́не доа̓мне доу́лче врѣ́ре.
доа̓мне ꙟмоу́лтѫ ми́лостѣ та̇ а̀оу̓зи́мѫ.
ꙟдѣ́девѫрь спѫсе́нїа та̀, спѫсѣ́щемѫ де̇ лоу́ть сѫнȣмѫ ꙟти́нь.

---

că dereptŭ tine priimii înputare,
coperì rușiné fața mé.
Striinŭ fui fraţilo[rŭ] miei
și striinŭ fiilorŭ mumâniei méle.
Că răvniré caseei tale mănâîncâ-mâ
și înputaré ce înputarâ ție căzurâ spre mine.
Și coperii cu ajunatulŭ sufletulŭ mieu și fu împutare mie.
Și pușŭ înveștiré mé sacŭ
și fui lorŭ în price.
De mine glumiĭase șezăndŭ în uși
și de mine cănta băndŭ vinŭ,
e eu cu rugâcĭuné mé cătrâ tine, Doamne, dulce vrére.
Doamne, în multâ milosté ta auzi-mâ,
în dédevărŭ spăsenia ta. Spăséște-mâ de lutŭ să nu mâ întinŭ,.

ӥзбъвѣщемѫ де оурѫцїи мїеи шѝ дѐ ӑдънкате ӑпе.
сънȣ нѣ́че ми́не ви́хорȣль ӑпелорь.
не̇че съ ꙟгицѫ ми́не ӑдънкатȣль.
не̇че съсе плѣ́че де ми́не пȣцȣль ро̇стȣлȣи съȣ.
ӑоуӡи́мѫ доӑмне късдȣлчее ми́лостѣ тà.
дȣпѫ ми́лȣи́рѣ тà кӑȣтѫ спре̇ ми́не.
нȣ ꙟтоӑрче фа́ца тà де̇ фечорȣль тъȣ.
къ скръбескь кȣрѫ̇ндь ӑоуӡимѫ.
со̇котѣще сȣфлетȣль мїе̓ȣ шѝ скоӑтель.
дерепть дра́чїи мїеи ӥзбъвѣ́щемѫ.
къ тȣ щїи ꙟмпȣтарѣ мѣ шѝ рѣ́челе мїеȣ ши рȣшинѣ мѣ.
ꙟнтре̇ ти́не сѫнть то̇ци че доде̓ескь мїе.
ꙟмпȣтаре ӑщѣптѫ сȣфлетȣль мїеȣ ши пѫнѫтате.
ши ӑщептаи чи́не кȣ ми́не ва скръби ши нȣ фȣ.

---

izbăvéște-mâ de urâții miei și de adăncate ape,
să nu néce mine vihorulŭ apelorŭ,
nece să înghiță mine adăncatulŭ,
nece să se pléce de mine puțulŭ rostului său.
Auzi-mâ, Doamne, că dulce e milosté ta,
dupâ miluiré ta cautâ spre mine;
nu întoarce fața ta de fecĭorulŭ tău,
că scrăbescŭ curândŭ, auzi-mâ.
Socotéște sufletulŭ mieu și scoate-lŭ,
dereptŭ dracii miei izbăvéște-mâ,
că tu știi împutaré mé și récele mieu și rușiné mé.
Între tine săntŭ toți ce dodeescŭ mie,
împutare aștéptâ sufletulŭ mieu și pănâtate.
Și așteptai cine cu mine va scrăbi și nu fu

ши мъꙟгъето́рю ши нѹ а́флаи.
ши дѣ́дерѫ ꙟгѹста́рѣ мѣ фїѧ́ре.
ши ꙟсѣ́тѣ мѣ а̀дъпарѫмѫ кȣ ѡцѣ́ть.
фїе ма́са ло́рь ꙟнтре ѐи ꙟкȣрсѫ ши ꙟда́ре ши ꙟсъбла́ѕне.
ꙟтȣнѣречесе ѡкїи ло́рь сънȣ ваѕѫ.
ши спи́нарѣ ло́рь кȣ то́ть дȣплекатѫ.
ва́рсѫ спри́ншїи мънїа та̀.
ши ꙟчи́сȣль мънїеи та́ле съпри́нѕѫ ѐи.
фїе кȣртѣ ло́рь пȣстїе.
ши ꙟса́телє ло́рь нȣфїе чи́нева вїе.
кѫчи́не тȣ вътъмашь ѐи мѫнарѫ.
ши кътрѫ дȣрѣрѣ ранелорь мѣ́ле а̀даȣсерѫ.
а̀даȣџе фърѫ лѣџе кътрѫ фърѫ лѣџѣ лѡ́рь.
ши сънȣꙟтре ꙟдерептатѣ та̀.

și măîngăetorĭu și nu aflai.
Și dédera în gustaré mé fiĭare
și în sété mé adăpara-ma cu oțetŭ.
Fie masa lorŭ între ei în cursă și în dare și în săblazne,
întunérece-se ochii lorŭ să nu vază
și spinaré lorŭ cu totŭ duplecată.
Varsă spr'inșii mănia ta
și încisulŭ măniei tale să prinză ei.
Fie curté lorŭ pustie
și în satele lorŭ nu fie cineva vie.
Că cine tu vătămașŭ ei mânară
și către duréré ranelorŭ méle adauseră.
Adauge fără lége către fără légé lorŭ,
și să nu între în dereptaté ta.

сꙟсе коу́ре дѐ кꙟрцилє вїилорь.
ши коу дере́пцїи сꙟноу́се скри́е.
мѣсерь ши лꙟнцедь сꙟнть е̑ȣ.
спꙟсе́нїа тà дѡа̑мне прїими́мѫ.
лаȣдь ноу́меле ѕеȣлȣи мїеȣ кȣ кꙟнтече.
мꙟре́скь е̑ль ꙟлáȣдѫ.
шѝ мáи ѿгоди́тȣнва фѝ ѕе́ȣлȣи дѐ кꙟть вѝцелоуль тꙟнѫрь.
коа̑рне а̑рѫтꙟндь шѝ оу̑нгї.
сꙟвáѕѫ мишеии шѝ сꙟсевеселѣскѫ.
чѣ́реци ѕе́ȣль ши вїȣ вà фѝ соу́флетȣль вóстрȣ.
кꙟ а̑оу̑ѕи ми́шеии дóмнȣль.
шѝ ферекацїи сꙟи нȣ роу́шинѫ.
сꙟлаȣде е̑ль че́рюль шѝ пꙟмѫ̑нтȣль.
мáрѣ шѝ тоа̑те че клꙟтескȣсе ꙟнтрѫнсѫ.

Să se cure de cărțile viilorŭ
și cu derepții să nu se scrie.
Méserŭ și lăngedŭ săntŭ eu,
spăsenia ta, Doamne, priimì-mâ.
Laudŭ numele Zeului mieu cu căntece,
mărescŭ elŭ în laudâ.
Și mai ogoditu-i-va fi Zeului de cătŭ vițelulŭ tănârŭ,
coarne arâtăndŭ și unghi.
Să vazâ mișeii și să se veseléscâ.
Céreţi Zeulŭ și viu va fi sufletulŭ vostru.
Că auzi mișeii Domnulŭ
și fereçații săi nu rușinâ.
Să laude elŭ cerĭulŭ și pâmântulŭ,
maré și toate ce clătescu-se într'ânsâ.

къдоу́мнезеȣ спъсѣ́ще сі́ѡнȣль.
70. шѝ зедѐскȣсе четъцѝле ’іоу́деилоръ.
ꙟнтрѫ а̓чїе ши цинȣрѫ е̓ль.
шѝ съмѫ́нца шѐрбилоръ тъи цинȣрѫ е̓ль.
шѝ чи́не ю́бескъ ноу́меле тъȣ сълъшȣе̓скȣсе ꙟнтрѫ́нсь :~

кънтекȣль лȣ дв҃дь. ѯѳ҃.

доа̓мне а̓жȣторюль мїеȣ со́котѣще доа̓мне съми а̓жоу́ци ꙟ-
дѣмнѫте.
съсе ръчѣскѫ шѝ съсе рȣшинѣзе че чероурѫ соу́флетȣль мїеȣ.
съсе тоа̓рне ꙟна́пои шѝ съсе ръчѣскѫ чѐ коу́џетѫ мїе ръȣ.
съсе тоа̓рне а̓мȣ роу́шинѫндȣсе чѐ зи́къ мїе доу́лчѣцѫ доу́л-
чѣцѫ.

Că Dumnezeu spăséște Sionulŭ
70. și zedescu-se cetățile Iudeilorŭ.
Întrâ acie și ținurâ elŭ,
și sămânța șerbilorŭ tăĭ ținurâ elŭ,
și cine ĭubescŭ numele tău sălășuescu-se într'ânsŭ.

Cănteculŭ lu Davidŭ 69.

Doamne, ajutorĭulŭ mieu socotéște, Doamne, să-mi ajuți
îndémnâ-te.
Să se răcéscâ și să se rușinéze ce cerurâ sufletulŭ mieu.
Să se toarne înapoi și să se răcéscâ ce cugetâ mie rău.
Să se toarne amu rușinându-se ce zicŭ mie : dulcéţâ,
dulcéţâ.

5. сѫсе боу́кꙋре ши̇ сѫсе веселѣ́скѫ дѐ ти́не тóци чѐ чéрь ти́не
доа̉мне.
ши̇ сѫꙁи́кѫ пꙋрꙋрѣ́ сѫсе мѫрѣ́скѫ дѹ́мноуль чѐ ю́бѣ́ще спѫ-
сéнїа тà.
ѐ ѐꙋ ми́шелꙋсь ши̇ мѣ́серь, доу́мнеꙁеꙋ а̉жꙋтѫми.
а̉жꙋтóрюль мїеꙋ ши̇ и́ꙁбѫвитѡрюль мїеꙋ ѐщи тꙋ, доа̉мне нꙋ
пести̇ :~

кѫнтекоуль лꙋ дави́дь. о҃.

ꙟти́не доа̉мне оу̉повѫи́ю сѫнꙋмѫ рꙋшинеꙁь ꙟвѣ́кь.
коу дерѣпта тà и́ꙁбѫвѣщемѫ ши̇ скѡа̉темѫ.
плѣ́кѫ кѫтрѫ ми́не оу̉рѣ́кѣ тà ши̇ спѫсѣ́щемѫ.
фїими ꙟꙁеꙋ а̉жꙋтóрю.

---

5. Să se bucure și să se veseléscâ de tine toți ce cerŭ
tine, Doamne,
și să zicâ pururé : să se mărésca Domnulŭ ce ĭubéște
spăsenia ta.
E eu mișelu-sŭ și méserŭ, Dumnezeu ajută-mi.
Ajutorĭulŭ mieu și izbăvitorĭulŭ mieu ești tu, Doamne,
nu pestì.

Cănteculŭ lu Davidŭ 70.

În tine, Doamne, upovăĭu, să nu mâ rușinezŭ în vécŭ.
Cu derépta ta izbăvéște-mâ și scoate-mâ.
Plécâ cătrâ mine uréché ta și spăséște-mâ.
Fii-mì în Zeu ajutorĭu

5. шй ꙟлóкь врътúсь спъсѣщемѫ.
къ ꙟврътошаре мїе шй фꙋџи́ре мїе ѐщи тꙋ доу́мнезеꙋль мїеꙋ.
ӥзбъвѣщемѫ дѐ мѫйниле пъкѫтосꙋлꙋи.
шй дѐ мѫйниле лѣџе кълкѫторюлꙋи шй ѡ҆бидиторюлꙋи.
къ тоу ѐщи рѫбдáрѣ мѣ дóамне.
10. доамне оу҆повъйнца мѣ дѐ тинерѣцеле мѣле.
ꙟнтине ꙟврътошаймѫ дѣꙟ згъꙋ.
дѣꙟ мáцеле мꙋмѫнїеи мѣле тоу ѐщи мїе коперитóрю.
дѐ тине кънтарѣ мѣ пꙋрꙋрѣ.
къ минꙋне фоу́ю ӑмꙋлци.
15. шй тꙋ ӑжꙋторюль мїеꙋ врътос.
съсе ꙟмпле рóстꙋль мїеꙋ лáꙋдѫ. дѐ съкънть слáвеей тáле ꙟ тоа́тѫ зй мáре фрѫмсѣцѣ тà.
нꙋ лепъдà мине ꙟврѣма дѐ бътрънѣце.

---

5. și în locŭ vrătosŭ spăséște-mâ.
Că învrătoșare mie și fugire mie ești tu, Dumnezeulŭ mieu;
izbăvéște-mâ de mâinile păcâtosului
și de mâinile lége călcâtorĭului și obiditorĭului.
Că tu ești râbdaré mé, Doamne,
10. Doamne, upovăința mé de tineréțele méle.
În tine învrătoșai-mâ deîn zgău,
deîn mațele mumâniei méle tu ești mie coperitorĭu.
De tine căntaré mé pururé,
că minune fuĭu a mulți
15. și tu ajutorĭulŭ mieu vrătos.
Să se împle rostulŭ mieu laudâ, de să căntŭ slaveei tale în toatâ zi mare frămséțé ta.
Nu lepăda mine în vrémĭa de bătrănéțe;

кънdь н8 поа̓те врът8тѣ мѣ н8 лъсà ми́не.
къ ӡи́серѫ дра́чїи мїеи мїе.
20. шѝ вегето́ри с8флет8л8и мїе8 сфът8и́рѫ депреѹ̆нѫ.
ӡи́къндь доу́мнеӡе8 лъса́т8 е̓ль.
гони́ци шѝ при́ндеци е̓ль къ ноу́е иӡбъви́торю лоу́и.
доу́мнеӡе8 мїе8 ноу́те делоуⷩга дѐ ми́не.
доу́мнеӡе8льи̓ *(sic)* мїе а̓жюторюль мїе8 сокѡ́тѣще.
25. съсѐ рѫчѣ́скѫ шѝ съпїа́рѫ че клеветѐскь соу́флет8ль мїе8.
съсе ⷩмбра́че ⷩрѣ́че шѝ ⷩр8ше́не чѐ чер8 ръ8 мїе.
е̓ е̓8 поу́р8рѣ оу̓повъи́ю ⷩти́не.
шѝ а̓да́8гь ⷩто́а̓тѫ ла8да тà.
ро́стоу́ль мїе8 споу́не дерептатѣ тà.
30. ⷩтоа̓тѫ ӡѝ спъсе́нїе тà.
къноу коу́носкоуи къртоуларюль ⷩнтр8 ⷩтърїа до́мн8лоу́и.

---

căndŭ nu poate vrătuté iné, nu lăsa mine.
Că ziserâ dracii miei mie
20. şi veghetori sufletului mieu sfătuirâ depreunâ,
zicăndŭ : Dumnezeu lăsatu elŭ,
goniţi şi prindeţi elŭ, că nu e izbăvitorĭu luĭ.
Dumnezeu mieu, nu te deluînga de mine,
Dumnezeulŭ mie ajutorĭulŭ mieu socotéşte.
25. Să se râcéscâ şi să piarâ ce clevetescŭ sufletulŭ mieu,
să se îmbrace în réce şi în ruşene ce ceru rău mie.
E eu pururé upovăiĭu în tine
şi adaugŭ în toatâ lauda ta.
Rostulŭ mieu spune dereptaté ta,
30. în toatâ zi spăsenie ta.
Că nu cunoscui cărtularĭulŭ întru în tăriĭa Domnului,

доа̀мне поменескь дерептате оу̀нȣль ти́не.
доу́мнеѕеȣль мїѐȣ чѐ ꙟве́цимѫ дѐ ти́нерѣцеле мѣ́ле.
шѝ пънѫ а̀кмоу споу́ю чю́деле та́ле.
шѝ пънѫ ꙟмбътрѫнѣце шѝ мътѡрїꙗ ѕеȣлоуи мїеȣ ноу лъсà
ми́не.
пънѫ во́ю споу́не бра́цоуль тъȣ роу́деѐи тоа̀тѫ чѐ ви́не.
търїѫ тà шѝ дѐрептатѣ тà доа̀мне пънѫ соу́сь.
чѐ фа́птȣмїаи мъри́ре доа̀мне чи́не кà ти́не.
къте ѝви́тȣмїаи мїе скръби мȣлте ши рѣ́ле.
шѝ ꙟто́рсь ꙟви́сȣмаи.
шѝ дѐ фърѫ фоу́ндȣль пъмѫ́нтȣлȣ̀й скосȣмаи.
ꙟмȣлцитаи спрѐ ми́не мъри́рѣ тà.
шѝ ꙟторсеши мъꙟгѫа̀тȣмаи.
шѝ дѐ фърѫ фоу́ндȣреле пъмѫнтȣлȣи ꙗ̀рѫ рѫдикашимѫ.

Doamne, pomenescŭ dereptate unulŭ tine.
Dumnezeulŭ mieu, ce înveți-mâ de tinerétele méle,
și pănâ acmu spuĭu cĭudele tale.
Și pănâ îm-bătrânéțe și mătoriĭa Zeului mieu nu̇ lăsa
mine.
Pănâ voĭu spune brațulŭ tău rudeei toatâ ce vine.
Tăriâ ta, și dereptaté ta, Doamne, pănâ susŭ,
ce faptu-miĭ-ai mărire; Doamne, cine ca tine?
Căte ĭvitu-miĭ-ai mie scrăbi multe și réle
și întorsŭ învisu-m'ai
și de fărâ fundulŭ pământului scosu-m'ai.
Înmulțit'ai spre mine măriré ta
și întorseși, măîngâĭatu-m'ai
și de fărâ fundurele pământului ĭarâ rădicași-mâ.

45. кѫ є̓ꙋ и҆споведескꙋмѫ цїѐ ꙟѡ҆а̓мени доа̓мне.
ꙟнтрꙋ ва́селе кѫнтѫрило́рь дѣдевѫроуль тѫꙋ доа̓мне.
кѫнть цїе ꙟчѣтери сфинтꙋлꙋи и҆сраи́ль.
боу́кꙋрѫсе оу̓снеле мѣ́ле кѫндь кѫнть цїе.
ши̓ соу́флетꙋль мїеꙋ чѣ́и и̓збѫви́ть.
50. ши̓ ꙟнкѫ лимба мѣ ꙟтоа̓тѫ ꙁи̓ ꙟва́цѫсе дере́птѫцїе̓и та́ле.
кѫндь рѫче́скꙋсе ши̓ роу́шинѣꙁѫсе чѐ че́рь рѫꙋ мїе :~:~:~

ꙟсфрьши́ть кѫнта́ре. де со́ломѡнь проро́чїе де̇ а̓лꙋ
хс̃ ꙟпѫрѫцїе. ши кемарѣ лимбилорь.

доа̓мне жꙋдецꙋль тѫꙋ лꙋ ꙟпѫра́ть дѫ.
ши̓ дере́птатѣ та̇ фїю лꙋи лꙋ ꙟпѫра́ть.
сѫжꙋдече ѡ҆а̓менилорь тѫи ꙟдерептате.

---

45. Că eu ispovedescu-mâ ție în oameni, Doamne,
întru vasele căntărilorŭ dédevărulŭ tău, Doamne.
Căntŭ ție în céteri sf*ă*ntului Israilŭ,
bucurâ-se usnele méle căndŭ căntŭ ție
și sufletulŭ mieu céi (=ce ai) izbăvitŭ.
50. Și încâ li*m*ba mé în toatâ zi învațâ-se dereptâției tale,
căndŭ răcescu-se și rușinézâ-se ce cerŭ rău mie.

În sfrășitŭ căntare de Solomonŭ prorocie de a lu H*ristos* înpărâție și chemaré li*m*bilorŭ.

Doamne, județulŭ tău lu înpăratŭ dă
și dereptatȇ ta fiĭului lu înpăratŭ.
Să judece oamenilorŭ tăi în dereptate

шѝ мишеи́лорь тъи ꙟжȣдець.
сѫ прїимѣ́скѫ ко́дрїи па́челе ѿа̀менилѡрь.
шѝ мȣꙟцїи ꙟдерептате.
сѫжȣдече мишеилорь ѿа̀менило́рь.
шѝ спъсе́скь фїи мѣ́серилорь.
шѝ плѣкѫ клевет̕никȣль.
шѝ лъкȣꙟ̆ще кȣ соа̀реле.
шѝ а̀ѝнте дѐ лоу́нѫ роу́дѫ дѐ роу́дѫ.
дешѝнцева кà пло́аа спрѐ лънѫ.
шѝ кà пи́кѫтȣра чѐ пи́кѫ ꙟпъмѫ́нть.
лȣчи́ва ꙟѯи́леле лȣи дерепт̕ате.
шѝ моу́лте па́че пънѫ лȣа̀сева лȣнà.
ши би́рȣаще де́ꙟ ма́ре пънѫ ꙟма́ре.
шѝ дела ръȣре пънѫ ꙟсфръшитȣль а̀тѡ́ть.

şi mişeilorŭ tăi în judeţŭ.
Să priiméscâ codrii pacele oamenilorŭ
şi muînţii în dereptate.
Să judece mişeilorŭ oamenilorŭ
şi spăsescŭ fii méserilorŭ
şi plécâ clevetniculŭ.
Şi lăcuĭaşte cu soarele
şi ainte de lunâ rudâ de rudâ.
Deştinge-va ca ploaĭa spre lănâ
şi ca picâtura ce picâ în pământŭ.
Luci-va în zilele lui dereptate
şi multe pace pănâ lua-se-va luna.
Şi biruĭaşte deîn mare pănâ în mare,
şi dela răure pănâ în sfrăşitulŭ a totŭ.

ꙟнтрѫнсȣль кадь еѳіwпій.
шй драчіи лȣи църъ̀нѫ лингь.
ꙟпъраціи тарсисȣлȣи шй ѿстровеле, дарȣре адȣкь.
ꙟпъраціи аравіеи ши сава, дароуре адоучѣ.
ши ꙟкинѫсе лоуи тоци ꙟпъраціи пъмѫнтȣлȣи.
тоате лимбиле лȣкрѣѕѫ лоуи.
къйѕбъвитаи мишелȣль дѐ таре.
ши мѣсерȣль коуи нȣ ера ажȣторю.
милȣѧще мишелȣль ши неавȣтȣль.
ши соуфлетеле мѣсерилорь спъсѣще.
дѐ рѫȣ ши де не дерептате иѕбъви соуфлетȣль лорь.
ши чинстить ноумеле лоуи ꙟнтрѫнши.
ши віȣ вà фи.
ши дасева лоуи арȣль *(sic)* аравіеи.

Într'ânsulŭ cadŭ Ethiopii
și dracii lui țărână lingŭ.
Înpărații Tarsisului și ostrovele darure aducŭ,
înpărații Araviei și Sava darure aducé.
Și închină-se lui toți înpărații pămăntului,
toate limbile lucrează lui.
Că izbăvit'ai mișelulŭ de tare
și méserulŭ cui nu era ajutoriu.
Miluĭaște mișelulŭ și neavutulŭ
și sufletele méserilorŭ spăséște,
de rău și de nedereptate izbăvi sufletulŭ lorŭ,
și cinstitŭ numele lui într'ânși.
Și viu va fi
și da-se-va lui a[u]rulŭ Araviei

ши рȣгасеворь де̇ е̇ль пȣрȣрѣ.
ꙟтоа̑тѫ ꙁи блáгословирѫ е̇ль.
ши вà фи ꙟврѫтошать ꙟпѫмѫнть ꙟврѫхȣль кóдрилорь.
мáи сȣесе де ли́ванȣль сѫмѫнца лоу́и.
ши ꙟфлоуриворь деꙟ четáте кà ꙗрба пѫмѫнтоулȣи.
ши́ва фи нȣмеле лȣи блáгослови́ть ꙟвѣкь.
маи́нте де̇ соа̑ре лѫкȣи́ва ноу́меле лоу́и.
ши блáгословескȣсе де̇ е̇ль тоа̑те џеноукеле пѫмѫнтȣлȣи.
тоа̑те ли́мбиле фери́чѣꙁѫ е̇ль.
блáгослови доу́мнеȣль (sic) лȣ и́сраи́ль.
че̇ фáче дюделе си́нгȣрь.
ши̇ благословить ноу́меле слáвеи лȣи ꙟвѣкь.
ши̇ ꙟвѣкь де вѣкь.

și ruga-se-vorŭ de elŭ pururé,
în toatâ zi blagoslovirâ elŭ.
Și va fi învrătoșatŭ în pămăntŭ în vrăhulŭ codrilorŭ,
mai sue-se de Livanulŭ sămânța lui.
Și înfluri-vorŭ deîn cetate ca ĭarba pământului.
Și va fi numele lui blagoslovitŭ în vécŭ,
mainte de soare lăcui-va numele lui.
Și blagoslovescu-se de elŭ toate genuchele pământului,
toate limbile fericézâ elŭ.
Blagoslovi Dumne[ze]ulŭ lu Israilŭ,
ce face cĭudeĭe singurŭ,
și blagoslovitŭ numele slavei lui în vécŭ
și în vécŭ de vécŭ,

45. ши̇̀ ѫплѣсева дѐ сла́ва лꙋи то́ть пъмѫ́нтꙋль.
фи́ва фи́ва :~

Сфръширѫсе кънтечеле лꙋ дв̃дь фїю́ль лаꙋ (sic) ї̓ѐсеи.
Кънтекꙋль лꙋ а̓са́фь. о̃в̃ :~

Кътꙋе доу́лче ѕе́ꙋль лоу и̓срáиль дерепцилорь кꙋ и̓нема.
ѐ мїе кꙋ нешкить нꙋ рѫдика́рѫсе пичѡ̓реле.
кꙋ нешки́ть ноу връсарѫсѧ оу̓рмеле мѣ́ле.
къръвнїю спрѐ фърѫ ле́џиле, лоу́мѣ пъкѫтѡшилѡрь възъндь.
5. кънѹ́е рѫдикарѣ ѫмѡ̓ртѣ ло́рь.
ши̇̀ ѫврътѡшаре ѫра́неле ло́рь.
ѫмꙋнчиле ѿ̓меnилорь нꙋ сънть.
ши̇̀ кꙋ ѿ̓менїи нꙋ прїимескь ра́не.

---

45. și înplé-se-va de slava lui totŭ pământulŭ.
Fi-va, fi-va.

Sfrășirâ-se Căntecele lu Davidŭ fiĭulŭ lu Iesei.
Cănteculŭ lu Asafŭ 72.

Cătu-e dulce Zeulŭ lu Israilŭ dereptilorŭ cu inema.
E mie cu neșchitŭ nu rădicarâ-se picĭoarele,
cu neșchitŭ nu vrăsarâ-sĭa urmele méle.
Că răvniĭu spre fără legile, lumé păcâtoșilorŭ văzăndŭ.
5. Că nu-e rădicaré în moarté lorŭ
și învrătoșare în ranele lorŭ.
În muncile oamenilorŭ nu săntŭ
și cu oamenĭi nu priimescŭ rane.

дере́пть ачѣѧ цинȣрѫ е̑и троу́фѫ пънѫ ꙟсфръшить.
ꙟвещи́рѫсе коу недерептате ши̑ некоурѫцїѧ са̀.
е̑ши́ва ка̀ де́ꙟ грась недерептате ло́рь.
трекȣрѫ ꙟи̑востѣ и̑ни́мїеи.
кȣџета́рѫ ши̑ гръи́рѫ ꙟхи́тлѣнїе.
неде́рептате ꙟсȣсь гръи́рѫ.
поу́серѫ спрѐ че́рю ро́стȣль съȣ.
ши ли́мбилорь тре́кȣ прѐ пъмѫ́ть *(sic)*.
дере́пть а̀чѣѧ ꙟто́ркȣсе ѡ̆а̀менїи ꙟкоа̑че.
ши ѕи́ле ꙟплоу а̑флъсе ꙟнтрѫ́ншїи.
ши ѕи́серѫ коу́мь щїȣ доу́мнеѕеȣ.
съ ꙗ̑сте ꙟцелепчю́не ꙟсоу́сȣлȣи.
че́щи пъкѫто́ши ши̑ чѐ моу́лцирѫ ꙟвѣкь, циноу́рѫ богѫцїе дѐ
преȣнѫ.

---

dereptŭ acéĭa ținurâ ei trufâ pănâ în sfrășitŭ,
înveștirâ-se cu nedereptate și necurâțiĭa sa.
Eși-va ca deîn grasŭ nedereptate lorŭ,
trecurâ în ibosté inimiei.
Cugetarâ și grăirâ în hitlénie,
nedereptate în susŭ grăirâ.
Puserâ spre cerĭu rostulŭ său
și limbilorŭ trecu pre pămâ[n]tŭ.
Dereptŭ acéĭa întorcu-se oamenii în coace
și zile înplu află-se într'ânșii.
Și ziserâ : cumŭ știu Dumnezeu ?
să ĭaste înțelepcĭune în susului.
Cești păcâtoși și ce mulțirâ în vécŭ, ținurâ bogâție de-
preunâ.

шѝ ꙃи́шь ꙟдеше́рть дерептаи и̓нема мѣ.
ши лъꙋи ꙟневи́новаци мъи́ниле мѣ́ле.
ши фꙋи бътꙋть тоа̓тѫ ꙃи.
25. ши ѡ҇бли́чьторюль (*sic*) мїеꙋ демѫнѣ́ца.
съ гръи́ю соу́шь а̓ша̀.
чѐ стꙋи нѫрод фїилорь тъи кꙋи́немѫ сфътꙋи́ю, ши ꙟпърꙋ къ-
ꙟцелешь.
а̓де́кѫ мꙋꙟкѫ ꙗ̓сте ꙟнтрѐ ми́не, пънѫ во́ю ꙟнтра̀ ꙟса́тꙋль лꙋ
доу́мнеꙃеꙋ.
шиво́ю ꙟцелѣџе ꙟма́и ми́ка ло́рь.
30. е̓ ꙟнсѫ дерепть ꙟшелѫчюнѣ лѡрь поу́саи лѡ́рь ръꙋ.
лепъдатꙋѧи кънд мъри́рѫсе.
кꙋмь фоу́рѫ ꙟпꙋстїи́ть де нъпра̓снѫ.
кꙋмпли́рѫсе шѝ пери́рѫ дерепть фърѫ лѣ́џѣ са̀.

Și zișŭ : în deșertŭ dereptai inema mé
și lăui în nevinovați măinile méle.
Și fui bătutŭ toată zi
25. și oblic*i*torĭulŭ mieu demânéța.
Să grăiĭu sușŭ așa :
cestui nâro*d* fiilorŭ tăi cu inemâ sfătuiĭu și înpăru că
înțeleșŭ.
Adecâ muîncâ ĭaste între mine, pănâ voĭu întra în sa-
tulŭ lu Dumnezeu
și voĭu înțelége în mai mica lorŭ.
30. E însâ dereptŭ înșelâcĭune lorŭ pus'ai lorŭ rău,
lepădătu-ĭ-ai căndŭ mărirâ-se.
Cumŭ furâ în pustiitŭ de năprasnâ,
cumplirâ-se și perirâ dereptŭ fărâ légé sa.

кà ви́сȣль скȣлатȣлȣи.
доа̀мне ꙟчетатѣ тà фáца лóрь роу́шинезi.
кѫ ꙟчи́нсесе и̂не́ма мѣ шѝ згѫȣль мïеȣ скимбѫсе.
шѝ е̑ȣ роу́шинать шѝ нȣ ꙟцелешь.
ви́тѫ фȣю лà ти́не ши е̑ȣ пȣрȣрѣ кȣ ти́не.
цинȣтаи мѫ́на дерѣ́птѫ̣ а̑мѣ.
шѝ кȣ сфѣ́тȣль тѫȣ дересȣмаи.
шѝ кȣ слáвѫ прïимиши ми́не.
чѐ ꙗ̑сте ꙟче́рю.
шѝ маи дѐ ти́не чѐ врȣи ꙟпѫмѫ́нть.
перѝ и̑нема мѣ шѝ пели́ца мѣ.
дȣмнезеȣ и̂нимïе̑и мѣ́ле шѝ пáртѣ мѣ зеȣ ꙟ вѣ́кь.
кѫ че́се ꙟпáрть дѐ ти́не пïерь.
потребитаи тóть чѐ кȣрвѣ́ще де ти́не.

Ca visulŭ sculatului,
Doamne în cetaté ta fața lorŭ rușinezi.
Că încinse-se inema mé și zgăulŭ mieu schi*m*bă-se
și eu rușinatŭ și nu înțelesŭ.
Vitâ fuĭu la tine și eu pururé cu tine.
Ținut'ai mâna deréptâ a mé
și cu sfétulŭ tău deresu-m'ai
și cu slavâ priimiși mine.
Ce ĭaste în cerĭu ?
și mai de tine ce vrui în pământŭ ?
Perì inema mé și pelița mé,
Dumnezeu inimiei méle și parté mé Zeu în vécŭ.
Că ce se înpartŭ de tine, pierŭ.
Potrebit'ai totŭ ce curvéște de tine,

ѐ мїе сѫмѫ ли́пескъ ѕе́ȣлȣи би́не ѩ̆сте.
сѫпȣю спре до́мнȣлъ оу̓повѫи́нца мѣ.
сѫспоу́ю тоа̓те ла́ȣделе та́ле ꙟоу̓шиле фїеи сїѿнȣлȣи ~

ꙟцелепчюнѣ лȣ а̓са́фъ. о҃г.

дерепчѐ дѡа̓мне ꙟпенсешине пѫнѫ ꙟкȣмпли́тъ.
мѫнїе̓се ꙟоу̓рџїа та̀ спрѐ ѿиле пѫшоу́нее̓и та́те (*sic*).
поменѣще а̓дȣнатȣлъ тѫȣ чѣ́и а̓фла́тъ де́ꙟтѫю.
и̓ѕбѫви́таи дѐ фȣще дестоиничїа та̀.
ко́дрȣлъ сїѿнȣлȣи а̓чещѣ́ ꙟнтрѫ́нсъ сѫлѫшии̓таи.
рѫди́дѫ (*sic*) мѫи́ниле тале спре троу́фа лоръ ꙟкȣмплитъ.
кѫте хи́тлени дра́кȣлъ дѐ сфн҃та та̀.
чѐ лѫȣдарѫсе нȣ ȣрѫ́ндъ ти́не.

---

e mie să mâ lipescŭ Zeului bine ĭaste,
Să puĭu spre Domnulŭ upovăința mé,
să spuĭu toate laudele tale în ușile fieĭ Sionului.

Înțelepcĭuné lu Asafŭ 73.

Derep'ce, Doamne, înpenseși-ne pănâ în cumplitŭ ?
Mănie-se în urgiĭa ta spre oile pășuneeĭ ta*l*e.
Pomenéște adunatulŭ tău céi (=ce ai) aflatŭ deîntăĭu.
Izbăvit'ai de fuște destoinicia ta.
Codrulŭ Sionului aceșté într'ânsŭ sălășiit'ai (*sic*).
Rădicâ mâinile tale spre trufa lorŭ în cumplitŭ,
că te hĭtleni draculŭ de sfănta ta.
Ce lăudarâ-se nu urândŭ tine

прѐ миѫлокъ дѐ сърбътоа́рѣ та̀.
10. поу́серѫ сѣ́мнеле са́ле, сѣмне ноу́ ꙟцелѣсерѫ.
ка̀ ꙟє́шитъ пре а́сȣпрѫ.
ка̀ ꙟдоу́мбравѫ дѐ ле́мнъ кȣ съкȣри тъа̀ оу́шиле лȣи де-
преȣнѫ.
кȣ тъетоа́рѣ ши кȣ чоканȣлъ спа́рсерѫѡ.
а́принсерѫ кȣ фо́къ сфинцирѣ та̀.
15. ꙟпъмѫ́нтъ споу́ркарѫ са́тоулъ ноу́мелоуи тъȣ.
ѕи́серѫ ꙟнтрȣ и́нема са̀ роу́деи ло́ръ депреȣнѫ.
вени́ци съкѡнтени́мъ тоа́те сърбъториле лȣ доу́мнеѕеȣ де́ꙟ
пъмѫнтъ.
шѝ сѣ́мнеле лѡ́ръ нȣ въѕȣмъ.
ноу́е кътрѫ а́чѣ́ѧ проро́къ шѝ но́и нȣ кȣноа́ще доу́пѫ а́чѣ́ѧ.
20. пънѫ кѫндъ доа́мне ꙟпȣтѫ ціе дра́кȣлъ.

---

pre mijlocŭ de sărbătoaré ta.
10. Puserâ sémnele sale, sémne nu înțeléserâ,
ca în eșitŭ pre asuprâ.
Ca în dumbravâ de lemnŭ cu săcuri tăĭa ușile lui de-
preunâ,
cu tăetoaré și cu cĭocanulŭ sparserâ-o.
Aprinserâ cu focŭ sfințiré ta,
15. în pământŭ spurcarâ satulŭ numelui tău.
Ziserâ întru inema sa rudei lorŭ depreunâ:
veniți să contenimŭ toate sărbătorile lu Dumnezeu deîn
pământŭ.
Și sémnele lorŭ nu văzumŭ,
nu e cătrâ acéĭa prorocŭ și noi nu cunoaște dupâ acéĭa.
20. Pănâ căndŭ, Doamne, înputâ ție draculŭ?

дефаимѫ противникꙋль ноумеле тъꙋ пънѫ ꙟсфръшить.
дерепче ꙟторчи мѫна та ши дерѣпта та де мижлωкь де съ-
ноуль тъꙋ пънѫ ꙟкоумплить.
е доумнезеꙋ ꙟпъратоуль нωстроу аинте де вѣкь фѣче спъсе-
нїе мижлωкь де пъмѫнть.
тоу ꙟврътωшатаи коу вратоутѣ та марѣ.
тоу фръмсешь капетеле змиилωрь ꙟтрапѫ.
тоу строунчинашь капоуль змеꙋлꙋи.
датаи ель мѫꙟкаре ѡаменилωрь де еѳїωпи.
тоу спърсеши фънтъни ши извоарѫ.
тꙋ секашь ръꙋреле етамꙋлꙋи.
атае зиωа ши атае ноаптѣ.
тоу сфръшитаи зориле ши соареле.
тоу фечеши тоате фръмсециле пъмѫнтꙋлꙋи.

---

defaimâ protivniculŭ numele tău pănâ în sfrășitŭ.
Derep'ce întorci mânąta și derépta ta de mijlocŭ de
sănulŭ tău pănâ în cumplitŭ?
E Dumnezeu înpăratulŭ nostru ainte de vécŭ féce spă-
senie mijlocŭ de pămậntŭ.
Tu învrătoșat'ai cu vrătuté ta maré,
tu frămseșŭ capetele zmiilorŭ într'apâ,
tu struncinașŭ capulŭ zmeului,
dat'ai elŭ mâîncare oamenilorŭ de Ethiopi.
Tu spărseși făntăni și izvoarâ,
tu secașŭ răurele Etamului.
A ta e zioa și a ta e noapté,
tu sfrășit'ai zorile și soarele;
tu feceși toate frămsețile pămậntului,

вáра шѝ прúмѫвара тоу фечешиле поменѣще ӑчáста.
дрáкȣль ꙟпȣтѫ дóмнȣлȣи.
ши ѿӑменїи фъръ мúнте ꙟтърѫтарѫ ноýмеле тъȣ.
нȣ придъдѝ фїерилорь сȣфлеть чѐ ѝсповедѣщесе цїе.
соýфлетȣль мѣ́серилорь тъи нȣ ȣлта пънѫ ꙟсфръшить.
кáȣтѫ спрѐ ȥúса тà.
къ ꙟплȣрѫсе ꙟтȣнекацїи пъмѫ́нтȣлоуи кáсе недерѣпте.
сънȣсе тоӑрне смерúть шѝ роýшинать.
мúшелȣль шѝ мѣсероуль лъȣдáрѫ ноýмеле тъȣ.
ꙟвїе доӑмне жоýдекѫ пъра тà.
поменѣ́ще ꙟпȣтарѣ тà чéе дéла фъръ мéнте ꙟтоа̀тѫ ȥѝ.
нȣ оу̑лтà глáсȣль рȣгѫторю́лорь *(sic)* тъи.
троýфа чéноýте нъвидеи соýи поýрȣрѣ :~:~

---

vara și primâvara tu feceși-le. Pomenéște aclasta,
draculŭ înputâ Domnului
și oamenii fărâ minte întărâtarâ numele tău.
Nu pridădì fierilorŭ sufletŭ ce ispovedéște-se ție,
sufletulŭ méserilorŭ tăi nu ulta pănâ în sfrășitŭ.
Cautâ spre zisa ta,
că înplurâ-se întunecații pământului case nederépte.
Să nu se toarne smeritŭ și rușinatŭ,
mișelulŭ și méserulŭ lăudarâ numele tău.
Învie, Doamne, judecâ păra ta,
pomenéște înputaré ta ce e dela fărâ mente în toatâ zi.
Nu ulta glasulŭ rugâtorilorŭ tăi,
trufa ce nu te năvidei sui pururé.

ДЕ НЕПȢТРЕДИ́РѢ ЛȢ А̓СА́ФЬ КЪНТАРЕ. О҃Д.

Йсповеди́мȢне цїе до̓амне йсповедимȢне цїе.
шѝ кемъмь ноу́меле тъȢ.
спȢю тоа̓тѫ мърирѣ та̀.
къндь прїимивою врѣ́мѧ е̓ е̓Ȣ дерептъци жоу́декь топи́се пъ-
мѫнтȢль.
шѝ то́ци чѐ вїȢ спри́нсȢ.
е̓Ȣ ꙟтърїи стлъпїи лоу́и.
ѕи́шь лѣ́џе къЛкѫторилорь съ нȢ безаконȢӑскѫ.
шѝ грешицилорь нȢ ръдикареци ко́рнȢль.
нечи .ꙟнълцареци ꙟсоу́сь кѡ́рнȢль вѡ́стрȢ.
шѝ нȢ ѕи́череци ѕе́Ȣлȣи недептате (*sic*).

De neputrediré lu Asafŭ Căntare 74.

Ispovedimu-ne ţie, Doamne, ispovedimu-ne ţie
și chemămŭ numele tău.
Spuĭu toatâ mărire ta,
căndŭ priimi-voĭu vrémĭa, e eu dereptăţi judecŭ. Topise pământulŭ
și toţi ce viu spr'insu,
eu întării stlăpii lui.
Zișu lége călcâtorilorŭ să nu bezaconuĭascâ
și greșiţilorŭ : nu rădicareţi cornulŭ,
neci înălţareţi în susŭ cornulŭ vostru
și nu zicereţi Zeului nede[re]ptate.

кѫ нꙋ дє́ꙟ є̉шири, нє́че дѐ а̉поу́се, нє́че дє поустїи кѡ́дри, кѫ
доу́мнезеꙋ жоу́дєцъ ıа̉сте.
чє́ста смерѣ́ще є̉ чє́ста рѫди́кѫ.
ка пѫхароу́лъ ꙟмѫ́иниле дѡмнꙋлꙋи ви́нъ немєстекатъ пли́нъ де
местекаре.
плѣкѫ дє́ꙟ ча́ста ꙟча́ста.
є̉ ꙟнсѫ дрожїиле (*sic*) лоу́и нꙋсе вѫрсарѫ.
бѣ́воръ то́ци пѫкѫто́шїи пѫмѫ́нтꙋлꙋи.
є̉ є̉ꙋ боу́кꙋрꙋмѫ ꙟвѣ́къ.
кѫнтъ ꙁе́ꙋлꙋи лꙋ ıа̉кѡвъ.
ши̇ тоа̉те коа̉рнеле пѫкѫто́шилоръ фрѫнгъ.
ши̇ рѫди́кѫсе кѡрнꙋлꙋи дерепътꙋлꙋи :~:~

Că nu deîn eșiri, nece de apuse, nece de pustii codri,
că Dumnezeu județŭ ĭaste.
Cesta smeréște e cesta rădicâ,
ca păharulŭ în mâinile Do*m*nului vinŭ nemestecatŭ plinŭ
de mestecare.
Plécâ deîn cĭasta în cĭasta,
e însâ droj[d]iile lui nu se vărsarâ,
bé-vorŭ toți păcâtoșii pământului;
e eu bucuru-mâ în vécŭ,
căntŭ Zeului lu Iacovŭ
și toate coarnele păcâtoșilorŭ frăngŭ
și rădicâ-se cornului dereptului.

кѫнтекꙋль лꙋ а̓са́фь. кѫнтаре кѫтрѫ а̓сиріе. о҃е.

щи́ꙋть ꙟнтрꙋ 'юꙋдеи ꙁе́ꙋль.
ши̏ ꙟнтрꙋ и̓сраи́ли (*sic*) ма́ре нꙋмеле лꙋи.
фꙋ ꙟнтрꙋ па́че ло́кꙋлꙋи.
ши̏ віаца лоꙋи ꙟсіѡнь.
а̓чїѧ фрѫмсе врѫтоуте̑ а̓ркꙋлꙋи.
скоꙋть ши а̓рме ши̏ рѫꙁбою.
лоꙋминеꙁи тоꙋ ми́нꙋнать де ꙟнѫдꙋри де̏ вѣкь.
тоꙋрбꙋрарѫсе то́ци неꙟцелепціи коꙋ и̓нема.
а̓доꙋрмирѫ со́мнꙋль сѫꙋ, ши нꙋ а̓фла́рѫ неми́кѫ.
то́ци бѫрбаци богѫціе кꙋ мѫи́ниле са́ле.
де̏ ꙁапрѣщені́а та̀ ꙁе́ꙋль лꙋ 'іа̓кѡвь.

Cănteculŭ lu Asafŭ. Căntare cătrâ Asirie 75.

Ştiutŭ întru Iudei Zeulŭ
şi întru Israili (*sic*) mare numele lui.
Fu întru pace locului
şi viaţa lui în Sionŭ;
aciIa frămse vrătuté arcului,
scutŭ şi arme şi războIu.
Luminezi tu minunatŭ deîn păduri de vécŭ,
turburarâ-se toţi neînţelepţii cu inema.
Adurmirâ somnulŭ său şi nu aflarâ nemicâ,
toţi bărbaţi bogăţie cu mâinile sale.
De zapréştenia ta Zeulŭ lu Iacovŭ

а҆дꙋрмитарѫ ꙟкълекъндь ка́и.
тоу ꙟфрі́кошать е҆щи ши чі́не ꙟмпротивѫ ста́цива.
дѣтоу́нче мъніа тѧ̀.
де́ꙟ черю а҆оу҆ѕи́ть фа́птаи жꙋдець.
пъмѫ́нꙋль (sic) спъмѫ́нтъсе ши̇̀ тъкꙋ.
кънд ꙟвїева ꙟжꙋдець ѕе́ꙋль.
съ спъсѣскѫ то́ци блѫнѕїи пъмѫ̇́тꙋлꙋи (sic).
къ кꙋџетꙋль ѡ̃мꙋлꙋи и҆споведи́цисе цїе.
ши̇̀ рѫмѫшицеле коу́џетелорь сърбѣѕеци.
боу́кꙋрацивѫ ши̇̀ да́ци дѡмнꙋлꙋи доу́мнеѕеꙋль но́стрꙋ.
то́ци че̇̀ се́ци ꙟпрежꙋрꙋль лоу́и, а҆доу́кь да́рєре.
фри́кось ши̇̀ че̇̀ ѧ̀ сꙋфлетеле жꙋдечилорь.
ма́и фрикꙋ́сь де̇̀ ꙟмпърацїи пъмѫ̇́нꙋлꙋи (sic) :~:~

adurmitarâ încălecăndŭ cai.
Tu înfricoșatŭ ești, și cine împrotivâ stați-va ?
détunce (=de atunce) mănia ta.
Deîn cerĭu auzitŭ ſapt'ai județŭ,
pămân[t]ulŭ spământă-se și tăcu.
Căndŭ învie-va în județŭ Zeulŭ,
să spăséscâ toţi blânzii pămâ[n]tului.
Că cugetulŭ omului ispovedi-ți-se ție
și râmâșițele cugetelorŭ sărbéze-ți.
Bucurați-vâ și dați Do*m*nului Dumnezeulŭ nostru,
toți ce seți înprejurulŭ lui aducŭ darure.
Fricosŭ și ce ĭa sufletele judecilorŭ,
mai fricosŭ de împărații pămân[t]ului.

де идитоумь кънтарѣ лоу асафь. о҃ѕ.

кȣ гла́сȣль мїеȣ кътрѫ дѡминȣль кем.
кȣ гла́сȣль мїеȣ кътрѫ ꙁе́ȣль ши̇ аоуꙁимѫ.
ꙟꙁи̇ дегри́жа мѣ ꙁе́ȣль че́ршȣю́.
кȣ мѫниле мѣле ноаптѣ ꙟнтрѫнсь, ши нȣ прильсти́ть фȣю.
лепѫдѫсе сѫ мисе мѫꙟгѫе сȣфлетȣль мїеȣ.
поменїю ꙁе́ȣль ши веселїюмѫ.
кѫ скрѫбїю ши нȣ пȣтȣ соу́флетȣль мїеȣ.
аинте апȣкарѫ стрѫ́жѫ ѡ҆кїи мїеи.
тȣрбȣраю́мѫ ши нȣ грѫїю.
коу́џетаи ꙁи́ле де́ꙟтѫи.
ши анїи де вѣ́кь поменїи ши ꙟвѫцаимѫ.

De Iditumŭ căntaré lu Asafŭ 76.

Cu glasulŭ mieu cătrâ Do*m*nulŭ che*m*,
cu glasulŭ mieu cătrâ Zeulŭ și auzi-mâ.
În zi de grija mé Zeulŭ cerșuĭu,
cu mânile méle noapté într'ânsŭ și nu prilăstițŭ fuĭu.
Lepădâ-se să mi se măîngăe sufletulŭ mieu,
pomeniĭu Zeulŭ și veseliĭu-mâ,
că scrăbiĭu și nu putu sufletulŭ mieu.
Ainte apucarâ strajâ ochii miei,
turburaĭu-mâ și nu grăiĭu.
Cugetai zile de întăi
și aniĭ de vécŭ pomenii și învățai-mâ.

ноа̀птѣ кꙋ и̂немѧ мѣ скръбїамѫ.
ши бътѣ́се доꙋ́хꙋль мїеꙋ.
доа̀рѫ ꙟвѣ́кь ꙟпе́нџе до́мнꙋль.
ши нꙋ а̀даꙋџе доꙋ́лче врѣ́ре ꙗ̀рѫ.
са́ꙋ пънѫ ꙟкꙋмплѝ (*sic*) ми́лостѣ са̀ ва̀ тъӑ.
сфръши коꙋ́вънть де̇ роꙋ́дѫ ꙟроꙋ́дѫ.
доа̀рѫ оꙋ̀лтава съми́лꙋӑскѫ дꙋмнеѕеꙋ.
са́ꙋ цинѣ́ва ꙟмънїа са̀ месерѣрѣ са̀.
шѝ ѕи́шь а̀кмꙋ ꙟчепꙋи.
а̀ча́ста скѝмбарѣ дерѣ́пта сꙋсꙋлꙋи.
поменїю лꙋкрꙋль до́мнꙋлꙋи.
къ поменїю де́ꙟ чепꙋть ми́нꙋнѣ та̀.
шѝ ꙟвъцꙋмѫ ꙟтоа̀те лоꙋ́крꙋреле та́ле.
шѝ ꙟнтрꙋ ꙟчепꙋтеле та́ле глꙋмимѫво́ю.

Noapté cu inema mé scrăbia-mâ
și bătê-se duhulŭ mieu.
Doarâ în vécŭ înpenge Domnulŭ?
și nu adauge dulce vrére ĭarâ?
Saŭ pănâ în cumpli[tŭ] milosté sa va tăĭa?
sfrăși cuvăntŭ de rudâ în rudâ.
Doarâ ulta-va să miluĭascâ Dumnezeu?
sau ține-va în mănila sa meserére sa?
Și zișŭ : acmu începui,
acĭasta schimbaré derépta susului.
Pomeniĭu lucrulŭ Domnului,
că pomeniĭu de începutŭ minuné ta
și învățu-mâ în toate lucrurele tale
și întru începutele tale glumi-mâ-voĭu.

доа̂мне ꙟсфнтѫ ка́лѣ та̇.
че доу́мнеѕеȣ ма́ре ка̇ доу́мнеѕеȣль но̇стрȣ.
тȣ е̑щи доу́мнеѕеȣль че̇ фа́че чюделе.
спȣсан ꙟнтре̇ ѿа̂менїи тъи врътȣтѣ та̇.
и̂ѕбъвита́и кȣ бра́цȣль тъȣ ѿа̂менїи тъи.
фїи̇и лȣ ᾿іа̂кѡвь ши̇ а̂и лȣ ᾿іѿсифь.
възȣрѫта а̂пеле доа̂мне, възȣрѫта̂ а̂пеле ші̇ спъмѫнта́рѫсе.
тоу́рбȣрарѫсе фърѫ фоу́ндȣреле кȣ моу́лте соу́нете де̇ а̂пе.
гла́сь дѣ́дерѫ нȣѿрїи.
късъџѣтеле та́ле трекȣрѫ.
гла́сȣль тоу́нетелорь ᾿та́ле ꙟроа̂тѫ.
лоу́минѣѕѫ фоу́лџереле та́ле тоа̂тѫ лоу́мѣ.
ръди́кѫсѧ ши̇ тремȣрать фоу пъмѫ́нтȣль.
ꙟнтрȣ ма́ре къи́ле та́ле.

Doamne în sfântâ calé ta,
ce Dumnezeu mare ca Dumnezeulŭ nostru ?
Tu ești Dumnezeulŭ ce face cĭudele.
Spus'ai între oamenii tăi vrătuté ta,
izbăvit'ai cu brațulŭ tău oamenii tăi :
fiii lu Iacovŭ și ai 'lu Iosifŭ.
Văzurâ-tĭa apele,Doamne, văzurâ-tĭa apele și spământarâ-se,
turburarâ-se fărâ fundurele cu multe sunete de ape,
glasŭ déderâ nuorii,
că săgétele tale trecurâ,
glasulŭ tunetelorŭ tale în roatâ.
Luminézâ fulgerele tale toatâ lumé,
rădicâ-sĭa și tremuratŭ fu pământulŭ.
Întru mare căile tale

40. шй кържриле (*sic*) тáле ꙟáпе моу́лте.
шѝ оу̓рмеле тáле ноусе кꙋнóскь.
скосаи кà ѡ̓иле ѡ̓а̓мениі тъи. кꙋ мѫна лꙋ мѡўси шй лꙋ
а̓а̓рѡ́нь :~

коу а̓жоуторюль дѡ́мнꙋлоуи дѡспию ꙟмижлѡкоуль, лоуминатеей
кáрте мáи доу́лче дѐ міарѣ шй стредиа : ~ : ~ : ~ : ~
: ~ : ~ : ~ : ~ : ~ : ~ : ~ : ~ : ~ : ~ : ~

шедѣрѣ, ГА. ꙟцелепчюнѣ лꙋ а̓сáфь. ОЗ.

а̓оу̓зици ѡ̓а̓мениі міеи лѣџѣ мѣ.
плекáци оу̓рѣкѣ воа̓стрѫ кътрѫ коу̓винтеле рóстꙋлꙋи міеꙋ.
дешки́зь ꙟпри́че рóстꙋль міеꙋ.

---

40. și cărârile tale în ape multe
și urmele tale nu se cunoscŭ.
Scos'ai ca oile oamenii tăi cu mâna lu Moysi și lu
Aaronŭ.

Cu ajutorĭulŭ Domnului dospiĭu în mijloculŭ luminateei
carte mai dulce de miĭaré și stredĭĭa.

Ședéré 11, Înțelepcĭuné lu Asafŭ 77.

Auziți oamenii miei légé mé,
plecați uréché voastrâ cătrâ cuvintele rostului mieu.
Deșchizŭ în price rostulŭ mieu,

спȣю мъестрїиле деꙟ чепȣть.
кѫте аоѵзим шѝ ꙟцелѣсемȣле.
ши пъринцїи ноѱри спȣсерѫ ноаѡ.
нȣ аскȣнсе дѐ фїи лорь ꙟроуѫ алтѫ.
пȣиндь лаȣделе домнȣлȣи шѝ врътȣтѣ лȣи.
шѝ чюделе лȣи че фѣче.
шѝ рѫдикѫ ѱире ꙟ іаковь.
шѝ лѣџе пȣсе ꙟ ісраиль.
кѫте зисе пѫринцилорь ноѱри.
сѫле споуе фїилорь съи.
кà съкȣноаскѫ роуѫ алтѫ, фїи чеи нѫскȣ.
шѝ скоалѫсе шѝ споуюлѫ фїилорь съи.
съпоуе спре доумнезеȣ оуповъинца сà.
шѝ нȣ оуите фаптеле зеȣлȣи.

---

spuĭu măestriile de începutŭ.
Căte auzim și înțelésemu-le
și părinții noștri spuserâ noao.
Nu ascunse de fii lorŭ în rudâ altâ,
puindŭ laudele Domnului și vrătuté lui,
și cĭudele lui ce féce.
Și rădicâ știre în Iacovŭ
și lége puse în Israilŭ.
Căte zise părinţilorŭ noștri
să le spue fiilorŭ săi,
ca să cunoascâ rudâ altâ fii ce-i născu.
Și scoalâ-se și spuĭu-lâ *(sic)* fiilorŭ săi,
să pue spre Dumnezeu upovăința sa
și nu uite faptele Zeului

шй ꙁи́селе лоу́и во́рь чѣре.
сѫнꙋ фі́и ка̀ пѫри́нцїи ло́рь.
роу́дѫ рѣ шй мѫниѡ́асѫ.
роу́дѫ чѐ нꙋ дерѣсе и́нема са̀.
шй нꙋ ꙟкреди́нцѫ кꙋ доу́мнеꙁеꙋ дꙋхꙋль сѫꙋ.
фі́ии лꙋ е́фрем сѫꙟти́нꙁѫ шй сѫ̀ сѫџѣте кꙋ а́рче.
тꙋрнарѫсе ꙟнꙁй де рѫꙁбою.
нꙋ пѫꙁирѫ ꙁе́ꙋлꙋи.
шй ꙟлѣџѣ лꙋи нꙋврꙋрѫ сѫꙟмбле.
шй оу́лтарѫ би́не фа́пта лꙋи шй минꙋнѣ лꙋи чѐ и́вй ло́рь.
ꙟнтрѐ пѫри́нцїи ло́рь, чѐ фѣче чю́дѫ.
ꙟца́ра е́гу́петꙋлꙋи, ꙟкѫмпꙋль лꙋ та́нео́сь.
дешки́се ма́рѣ ши тре́кꙋи.
поу́се а́пеле ка̀ фоа́ле.

și zisele lui vorŭ cére,
să nu fii ca părinții lorŭ
rudâ ré și mănioasâ,
rudâ ce nu derĕse inema sa
și nu încredințâ cu Dumnezeu duhulŭ său.
Fiii lu Efre*m* să întinzâ și să săgéte cu arce,
turnarâ-se în zi de războĭu.
Nu păzirâ Zeului
și în légé lui nu vrurâ să îmble
și ultarâ bine fapta lui și minuné lui ce ivì lorŭ.
Între părinții lorŭ ce féce cĭudâ
în țara Eghypetului, în cămpulŭ lu Taneosŭ.
Deșchise maré și trecu-i,
puse apele ca foale;

ши доу́сеи кȣ ноу́wрь ꙟѕи́.
ши тоа̀тѫ ноа̀птѣ кȣ лоуми́нѫ дѐ фо́кь.
дешки́се пїа́трѫ ꙟпȣстї́е, ши а̀дѫпѫи кà оу̑ꙟ фѫрѫ фȣндь
мȣлть.
ши скоа̀се а̀пѫ де́ꙟ пїа́трѫ.
ши ꙟжо́сь скоа̀се кà рѫȣре а̀пе.
ши а̀даȣсерѫ ꙟнкѫ сѫгрешаскѫ лоу́и.
мѫнїарѫ дѐ сȣсȣль ꙟфѫрѫ дѐ а̀пѫ.
ши и́спи́тирѫ ѕе́ȣль ꙟнтрȣ и́нимиле са́ле.
сѫчѣ́рѫ мѫꙟкѫри соу́флетелорь са́ле.
ши клевети́рѫ спре доу́мнеѕеȣ ши ѕи́серѫ.
доа̀рѫ поа̀те доу́мнеѕе́ȣ гѫти ма́сѫ ꙟпȣстї́е.
кѫдешки́се пїатрѫ ши кȣрсерѫ а̀пе.
ши́ и̑ѕвоарѫле ꙟмплȣрѫсе дѐ а̀пе.

și duse-i cu nuorŭ în zi
și toatâ noapté cu luminâ de focŭ.
Deșchise piatrâ în pustie și adăpă-i ca uîn fărâ fundŭ
multŭ,
și scoase apâ deîn piatrâ
și în josŭ scoase ca răure ape.
și adauserâ încâ să greșascâ lui,
mănilarâ de susulŭ în fărâ de apâ
și ispitirâ Zeulŭ întru inimile sale,
să cérâ mâîncări sufletelorŭ sale.
Și clevetirâ spre Dumnezeu și ziserâ :
doarâ poate Dumnezeu găti masâ în pustie ?
Că deșchise piatrâ și curserâ ape
și izvoarâle împlurâ-se de ape,

доа̀рѫ пѫи́не поа̀те да̀.
са́ȣ съгътѣ́скѫ ма́сѫ ѿа̀менилорь съи.
дере́пть а̀чѣ́а а̀оўзи домнȣль ши мьнїесе.
ши фо́кь ꙟчи́нсесе ꙟ'ıа̀кѡвь.
ши мънїе сȣи спрѐ и́сраи́ль.
дерепче нȣ крезȣрѫ лȣ доу́мнезеȣ.
не́че оу̀повъи́рѫ ꙟспсе́нїнїа (*sic*) лȣи.
шѝ зи́се нȣѡ́рилорь дѐ соу́сь.
шѝ оу̀шиле че́рюлȣи дешки́се.
шѝ плоѡ лорь ма́ннѫ съмѫнѫнче.
шѝ пъи́не дѐꙟ че́рю дѣ́де лѡ́рь.
шѝ пъи́не ꙟцерѣ́скѫ мъꙟкѫ о̀мȣль.
мѫꙟкаре тремѣ́се ло́рь пънѫ ла̀ сътȣль.
ръди́кѫ а̀ȣстрȣ де́ꙟ че́рю шѝ а̀дȣсе кȣ врътȣтѣ са̀ кри́въць.

---

doarâ päine poate da?
sau să gătéscâ masâ oamenilorŭ săi?
Dereptŭ acéĭa auzi Domnulŭ și mănie-se
și focŭ încinse-se în Iacovŭ
și mănie sui spre Israilŭ,
derep'ce nu crezurâ lu Dumnezeu,
nece upovăirâ în spăsenia lui.
Și zise nuorilorŭ de susŭ
și ușile cerĭului deșchise
și ploo lorŭ mannâ să mânânce.
Și păine deîn cerĭu déde lorŭ
și păine îngeréscâ măîncâ omulŭ,
mâîncare tremése lorŭ pănâ la sătulŭ.
Rădicâ austru deîn cerĭu și aduse cu vrătuté sa crivățŭ

ши плоѡ спринши ка пꙋлберѣ пелице.
ка нъсипꙋль мърїеи пасъри кꙋ пѣне.
ши кꙃꙁꙋръ пре мижлокь де плъкꙋль лорь.
ши ꙟпрежꙋрь де сълашеле лорь.
ши мънкаръ шисе сътꙋраръ фоарте.
ши де похта лорь адоусе лорь.
ши нꙋсе ферирꙋ де похтеле лорь.
ши ꙟнкъ мъꙟкарѣ ꙟростꙋль лорь.
ши мънїа лꙋ доумнезеꙋ соуи спринши.
ши оучисе маи моулцїи лорь.
ши алешїи лꙋ исраиль ꙟпїедекъ.
ши спре тоате ачѣстѣ греширъ лоуи ꙗръ.
ши нꙋ лꙋаръ крединцъ чюделорь лꙋи.
ши коумплиръ ꙟдешерть ꙁилеле лорь.

și ploo spr'înși ca pulberé pelițe,
ca năsipulŭ mâriei pasâri cu péne.
Și căzurâ pre mijlocŭ de plăculŭ lorŭ
și înprejurŭ de sălașele lorŭ.
Și mâncarâ și se săturarâ foarte
și de pohta lorŭ aduse lorŭ
și nu se ferirâ de pohtele lorŭ.
Și încâ mâîncaré în rostulŭ lorŭ,
și mănia lu Dumnezeu sui spr'înși
și ucise mai mulții lorŭ
și aleșii lu Israilŭ înpiedecâ;
și spre toate acéste greșirâ lui ĭarâ
și nu luarâ credințâ cĭudelorŭ lui.
Și cumplirâ în deșertŭ zilele lorŭ

шѝ а̓нїи лорь к8 дешéрь *(sic)*.
къндь оу́чидѣ е̓и, а̓тоу́нче черѣ е̓ль.
шѝ ꙟтоа̓рчѣсе шѝ мѫнекà кътрѫ доу́мнезе8.
шѝ помени́рѫ къдоу́мнезе8 а̓ж8тóрю лорь ю̓сте.
шѝ ѕе́8ль·де с8сь и̓збъвиторю лóрь ю̓сте.
шѝ ю̓би́рѫ е̓ль к8 рóст8ль съ8.
ши к8 лимба сà менци́рѫ лоу́и.
и̓нема лѡ́рь ноу е̓рà дерептѫ к8 ноу́сь.
нéче ꙟкреди́нцарѫсе ꙟѕи́са лоу́и.
е̓ е̓л8е ми́лостивь, шѝ коу́рѫ пъкáтеле лóрь шѝ н8 спáрџе.
шѝ ꙟм8лцѣще сътоа̓рне мънїа сà.
ши н8 ꙟчи́нде тоа̓тѫ мънїа сà
ши поменѣще къпели́цѫ сънть.
доу́хь ꙟмплѫндь ши н8се ꙟтоа̓рче.

și anii lorŭ cu deșer[t]ŭ.
Căndŭ ucidé ei, atunce ceré elŭ
și întoarcé-se și mâneca cătrâ Dumnezeu
și pomenirâ că Dumnezeu ajutorĭu lorŭ ĭaste
și Zeulŭ de susŭ izbăvitorĭu lorŭ ĭaste.
Și ĭubirâ elŭ cu rostulŭ său
și cu limba sa mențirâ lui.
Inema lorŭ nu era dereptâ cu nusŭ,
nece încredințarâ-se în zisa lui.
E elu-e milostivŭ și curâ păcatele lorŭ și nu sparge
și înmulțéște să toarne mănia sa
și nu încinde toatâ mănia sa.
Și pomenéște că pelițâ săntŭ,
duhŭ împlândŭ și nu se întoarce.

дѐ кѫте ѿри амѫрѫрѫ ѐль ꙟпȣстїе.
ꙟтѫрѫтарѫ ѐль ꙟпѫмѫ́нть фѫрѫ де апѫ.
ши ꙟтоарсерѫсе. ши испи́тирѫ зе́ȣль, ши сфнтоуль лȣ исраи́ль
мѫнїѧрѫ.
нȣ поменирѫ мѫ́ниле лȣи зи́ѡа.
ꙟче избѫви ѐи де мѫ́ниле додеиторюлȣи.
кѫ поу́се ꙟѐгѵ́пе́ть сѣ́мнеле са́ле.
ши ми́нȣниле са́ле ꙟнкѫмпȣль лȣ та́неось.
ши ꙟтоарсе ꙟсѫнџе рѫ́ȣриле ло́рь.
ши фѫнтѫ́ниле лѡрь сѫнȣ бѣ.
тремѣсе спри́нши моу́щеле кѫи́нилорь, ши мѫ́ꙟкарѫи.
ши броащје ши спа́рсе ѐи.
ши дѣ́де рȣџинїеи ро́дȣль ло́рь.
ши̏ моу́нчиле ло́рь лѫкȣсте ло́рь.

De căte ori amărârâ elŭ în pustie,
întărâtarâ elŭ în pământŭ fără de apâ.
Și întoarserâ-se și ispitirâ Zeulŭ și sfăntulŭ lu Israilŭ
mănilarâ.
nu pomenirâ mâinile lui zioa,
în ce izbăvi ei de mâinile dodeitorĭului.
Că puse în Eghypetŭ sémnele sale
și minunile sale în cămpulŭ lu Taneosŭ,
și întoarse în sănge râurile lorŭ
și făntânile lorŭ să nu bé.
Tremése spr'inși muștele căinilorŭ și mâincarâ-i
și broaște și sparse ei.
Și déde ruginiei rodulŭ lorŭ
și muncile lorŭ lăcustelorŭ.

ши бꙋтꙋ кꙋ гриндине вїиле лѡрꙋ *(sic)*.
ши сикаменилє лѡрь кꙋ броумѫ,
придꙋдить гриндинїеи вителє лѡрь.
ши авꙋцїѧ лѡрь фѡкꙋлꙋи.
тремисє спринши мꙋнїє оурџиѧ сà.
оурџїє ши мꙋнїє ши скрꙋби.
тремиши ꙟџери юци.
калє фѣче кꙋрѫри мꙋнїеи салє.
ноу хꙋлꙋстꙋи дè моарте соуфлетелє лѡрь.
ши вителє лѡрь ꙟмоарте ꙟкисє.
ши оучисє тѡатє ꙟтꙋє нꙋскꙋтелє ꙟцара єгѵпетꙋлꙋи.
деꙟ чепꙋтꙋль тѡть троудоуль лѡрь ꙟсателє лоу хамоу.
ши рꙋдикѫ кà ѡилє ѡаменїи сꙋи.
шїи сꙋù кà тꙋрма ꙟпоустїє.

Și bătu cu grindine viile lorŭ
și sicamenile lorŭ cu brumâ.
Pridăditŭ grindiniei vitele lorŭ
și avuțiĭa lorŭ focului.
Tremise spr'inși mănie urgiĭa sa
urgie și mănie și scrăbi,
tremiși îngeri ĭuți.
Cale féce cărâri măniei sale,
nu hălăstui de moarte sufletele lorŭ
și vitele lorŭ în moarte închise.
Și ucise toate întăe născutele în țara Eghypetului,
de începutulŭ totŭ trudulŭ lorŭ în satele lu Hamu.
Și rădicâ ca oile oamenii săi
și-i suì ca turma în pustie,

ши дерѣ́се ѐи спрѐ оу̓повъи́нца, ши ноу́се спъмѫнтарѫ.
ши връжмашїи ли́рь кѡперѝ ма́рѣ.
шїи бъгѫ ꙟпъдоурѣ сфинцїеи са́ле.
пъдȣрѣ чꙗ́ста че фѣ́че дерѣпта лȣи.
мънѫ дѐ фа́ца ло́рь лимби.
ши дȣпѫ соа̓рте ꙟпърци ло́рь пъмѫ́нтȣль.
кȣ фоу́не дѣ́делѫ ꙟмъсȣрѫ.
ши мȣтѫ ꙟса́теле ло́рь џенȣкеле лȣ ̓ıсраи́ль.
ши и̓спи́тирѫ ши мънїарѫ доу́мнеѕеȣль де соу́сь.
ши мъртȣрїа лȣи нȣ фери́рѫ.
ши ꙟтоа̓рсерѫ́сѧ ши́се лепъдарѫ ка̀ пъри́нцїи ло́рь.
дестȣрнарѫсе ꙟа̓ркь ръѕвръти́ть.
ши мънїарѫ е̓ль ꙟмȣнцїи съи.
ши ꙟнтрȣ бо́лѡванїи съи ꙟтърѫтарѫ е̓ль.

și derése ei spre upovăința și nu se spământarâ
și vrăjmașii lorŭ coperi maré.
Și-i băgâ în păduré sfinției sale.
păduré clasta ce féce derépta lui.
Mănâ de fața lorŭ limbi
și dupâ soarte înpărți lorŭ pământulŭ,
cu fune déde-lâ în măsurâ
și mutâ în satele lorŭ genuchele lu Israilŭ.
Și ispitirâ și mănilarâ Dumnezeulŭ de susŭ
și mărturia lui nu ferirâ.
Și întoarserâ-sla și se lepădarâ ca părinții lorŭ,
desturnarâ-se în arcŭ răzvrătitŭ
și măniarâ elŭ în munții săi
și întru bolovanii săi întărâtarâ elŭ.

а̂оу̂зи дȣмнезеȣ ши̑ трекȣ ши о̂кжрж фоа̂рте и̂зраилїи.
ши ꙟпе́нсе бесѣрека си́ломȣлȣи.
са́ть че̑ ꙟнтрѫнсь ꙟнтрѫ̀ ѿа̂мени.
ши̑ придѫди ꙟпрѫдаре врѫтȣтѣ ло́рь.
ши̑ боу̂нѫтатѣ ло́рь ꙟмѫиниле дра́чилорь.
ши̑ ꙟки́се ꙟа̂рме о̂а̂менїи сѫи.
ши̑ достои́ничїа са̀ трекȣ.
жȣнїи лорь мѫꙟкѫ фо́кȣль.
ши̑ фѣтеле ло́рь нече́рчетате фоу̂рѫ.
ши̑ пре́ȣцїи ло́рь кȣ а̂рме кѫзȣрѫ.
ши̑ вѫдȣѡле ло́рь неплѫнсе фȣрѫ̀.
ши̑ скȣлѫсе ка̀ доу̂рмить дѡмнь.
ка̀ та́ре ши̑ ꙟбѫтать де̑ ви́нь.
ши̑ вѫтѫмѫ дра́чїи сѫи ꙟнапо́и.

Auzi Dumnezeu și trecu și ocârâ foarte Izrailii.
Și înpense beséreca Silomului,
satŭ ce într'ânsŭ întrâ oameni.
Și pridădi în prădare vrătuté lorŭ
și bunâtaté lorŭ în mâinile dracilorŭ.
Și închise în arme oamenii săi
și dostoinicia sa trecu.
Junii lorŭ mâincâ foculŭ
și fétele lorŭ necercetate furâ,
și preuţii lorŭ cu arme căzurâ
și văduole lorŭ neplânse furâ.
Și sculâ-se ca durmitŭ Do*m*nŭ,
ca tare înbătatŭ de vinŭ.
Și vătămâ dracii săi înapoi,

ꙟпȣта́ре дѐ вѣ́кь дѣде лѡ́рь.
шѝ ꙟпе́нсе са́тȣль лȣ ᾿Іѡ́сифь.
шѝ џенȣкеле лȣ е̓́фремь нȣ а̓лѣ́се.
шѝ а̓лѣ́се џенȣкю́ль ᾿Іоу́деи.
пъдоу́рѣ Сі́онȣлȣи чѐ ю́би.
шѝ фѣ́че ка̀ оу̓ꙟ ко́рнȣ сф҃нцїѧ са̀.
ꙟпъмѫ́нть оу̓рзиѡ̀ ꙟвѣ́кь.
а̓лѣ́се Дв҃дь шє́рбоуль съȣ.
шѝ лȣѡ е̓́ль де́ла тоу́рмеле ѻ̓и́лѡрь.
шѝ де́ла моулгѫтоа̓ре лȣѡ е̓́ль.
съпа́скѫ ᾿Іа̀кѡвь шє́рбоуль съȣ.
шѝ ᾿Ізраи́ль достои́ничїѧ са̀.
шѝ пъскоу е̓и ꙟне ръȣль и̓́нимїеи са́ле.
шѝ ꙟцелепчюни мѫ́инилорь са́ле дересаȣ е̓и :~

înputare de vécŭ déde lorŭ.
Și înpense satulŭ lu Iosifŭ
și genuchele lu Efremŭ nu alése,
și alése genuchĭulŭ Iudei.
Păduré Sionului ce ĭubi
și féce ca uîn cornu sfințiĭa sa.
În pământŭ urzi-o în vécŭ.
alése Davidŭ șerbulŭ său
și luo elŭ dela turmele oilorŭ
și dela mulgâtoare luo elŭ.
Să pascâ Iacovŭ șerbulŭ său
și Izrailŭ dostoinicia sa.
Și păscu ei în nerăulŭ inimiei sale
și înțelepcĭuni mâinilorŭ sale deres'au ei.

кѫнтекȣль лȣ асафь. ои.

доамне винерѫ лимбиле ꙟдостоиничїа та
ши спȣрка бесѣрека сфнта та.
пȣсерѫ ꙇерслимȣль ка апоамелорь челарю.
пȣсерѫ трȣпȣреле шербилорь тѫи, мѫꙟкаре пасѫрилорь черюлȣи.
5. пелицеле прѣподѡбничилорь тѫи, фїерилорь пѫмѫнтȣлȣи.
вѫрсарѫ сѫнџеле лорь ка апа, де ꙟпрежȣрȣль ꙇерслимȣлȣи.
ши нȣ ера ꙟгрȣпѫторю.
фȣмь батьжокȣрѫ вечинилорь ноꙿщри.
ꙟтѫрѫтаре ши ꙟпȣтаре че ера деꙟ прежȣрȣль нострȣ.
10. пѫнѫ кѫндь доамне мынїите ꙟкȣмплить.
ꙟчиндесе ка фокȣль рѫвнирѣ та.

Cănteculŭ lu Asafŭ 78.

Doamne, vineră li*m*bile în dostoinicia ta
și spurca beséreca sf*ă*nta ta
Puseră Ier*u*s*a*limulŭ ca a poamelorŭ celarĭu,
puseră trupurele șerbilorŭ tăi mâĩncare pasărilorŭ cerĭului,
5. pelițele prépodobnicilorŭ tăi fierilorŭ pămăntului.
Vărsară săngele lorŭ ca apa de înprejurulŭ Ier*u*s*a*limului
și nu era îngrupătorĭu.
Fumŭ batŭjocură vecinilorŭ noștri,
întărătare și înputare ce era deîn prejurulŭ nostru.
10. Pănă căndŭ, Doamne, mănii-te în cumplitŭ ?
încinde-se ca foculŭ rĕvniré ta.

вáрсѫ мънїа тà спре либи (*sic*) че нȣ щїȣ тѝне.
шѝ спрѐ ꙟпъръцїйи чѐ нȣ́меле тъȣ нȣ кемáрѫ.
къ мѫ̆ꙟкарѣ ꙇáкѡвь шѝ лóкȣль лȣи поустѝрѫ.
нȣ поменѝ áле ноáстре фърѫ дѐ лéџи прѣ мáри.
кȣрѫ̆ндь съáинте áпȣчемѫ мѝлостѣ тà доáмне.
къ месерим фоáрте.
áжȣтѫ нóѡ доáмне спъситорюль нóстрȣ.
дерéпть слáва нȣ́мелȣи тъȣ доáмне ѝзбъвѣ́ще нóи.
шѝ кȣ́рѫцѣще пъкателе ноáстре дерепть нȣ́меле тъȣ.
съ нȣ кънд҄ьва зѝкѫ лѝмбиле ꙇѡ́е дȣ́мнезеȣль лѡ́рь.
ши щѝсева ꙟнтрȣ лѝмби ꙟнтрѐ óкїи нóщри.
ѝзбънда сънџелȣи шéрбилорь тъи вързáть.
съвїе ꙟнтрѐ тѝне сȣ́спинарѣ ферекацилѡ́рь.
дȣ́пѫ мърѝрѣ сȣ́птьсȣáреєи тáле ꙟвїе фїйи óморѫци.

Varsâ mănia ta spre li[ın]bi ce nu știu tine
și spre înpârâțiii *(sic)* ce numele tău nu chemarâ.
Că mâîncaré Iacovŭ și loculŭ lui pustiirâ.
Nu pomenì ale noastre fărâ de legi pré mari,
curândŭ să ainte apuce-mâ milosté ta, Doamne,
că meseri*m* foarte.
Ajutâ noo, Doamne, spăsitorĭulŭ nostru
dereptŭ slava numelui tău; Doamne, izbăvéște noi
și curâțéște păcatele noastre dereptŭ numele tău,
să nu cănduva zicâ limbile : io-e Dumnezeulŭ lorŭ ?
și ști-se-va întru limbi între ochii noștri
izbănda săngelui șerbilorŭ tăi vărsatŭ.
Să vie între tine suspinaré ferecațilorŭ.
Dupâ măriré suptŭsuareei tale învie. fiii omorâți.

дъ вечи́нилорь но́щри дѐ ша́пте ѡ҆ри ꙟсънꙋль лорь.
ꙟпꙋта́рѣ лорь чѐ ꙟпꙋтаръ цї̀е доа̀мне.
е̉ но́и ѡ҆а̀менїи тъи ши ѡ҆и́ле пъскꙋтеле та́ле.
и҆сповѣдескꙋмъ цї̀е доа̀ме (*sic*) ꙟвѣ́кь.
30. ꙟроу́дъ ши ꙟроу́дъ спꙋнем лаꙋда та̀ :~

ꙟсфръшить чѐ скимбъсе мъртꙋрїа лꙋ а҆са́фь
дѐ а҆сирїе. о҃ѳ

па́ще ҆ісраи́ль со́котѣще.
чѐ доу́че ка̀ ѡ҆а̀ѧ ҆іѡ҆сифь.
чѐ ша́де спре херꙋвїими и҆ви́се.
ꙟнтре ши венїами́нь ши манасїа.
5. ръди́къ вр̆ътꙋтѣ та̀ ши ви́но съспъсещи но́и.

Dă vecinilorŭ noștri de șapte ori în sănulŭ lorŭ
înputaré lorŭ ce înputarâ ție, Doamne.
E noi oamenii tăi și oile păscutele tale,
ispovedescu-mâ ție, Doam[n]e, în vécŭ.
30. În rudâ și în rudâ spune*m* lauda ta.

În sfrășitŭ ce schi*m*bâ-se mărturia lu Asafŭ
de Asirie 79.

Paște Israilŭ socotéște,
ce duce ca oaĭa Iosifŭ.
Ce șade spre heruviimi ivì-se,
între și Veniaminŭ și Manasia.
5. Rădicâ vrătuté ta și vino să spăsești noi.

доа̑мне ꙟторчене (sic) ши лоу́минѣѕѫ фа̀ца та̀ ши спъси́невре́м.
доа̑мне доу́мнеѕеȣ си́лникъ пънѫ кънд мънїете спрѐ роу́гѫ-
чю́нѣ мѐрбьлоръ (sic) тъи.
са̀тȣрине де пъи́не лъкрѫматѫ.
ши а̑дъпи́не ла̀крѫми ꙟмѫсȣрѫ.
пȣсȣнѣи ꙟѿкърире вечинилоръ нѡ̀щри.
ши дра̀чїи нѡ̀щри ꙟгънарѫне.
дѡа̑мне доу́мнеѕеȣ си́лникъ ꙟторчене (sic).
шѝ лȣминѣѕѫ фа̀ца та̀ шѝ спъси́ци врем фѝ.
вїꙟнле (sic) деꙟ ѐгѷпеть мȣта̀ши.
мѫна̀ши лимбиле шѝ ръсѫди́ши ѐль.
ка̀ле фечѐши ꙟнтрѫ̀нсь.
шѝ ръсѫдишь ръдѫчиниле ѐи шѝ ꙟмплȣ пъмѫ̀нтȣль.
коперѝ кодрїи оу̑мбра лȣи.

Doamne, înto[a]rce-ne și luminézâ fața ta și spăsi-ne-vre*m*.
Doamne Dumnezeu silnicŭ, pănâ căndŭ mănie-te spre
rugâcĭuné ȿerb*i*lorŭ tăi ?
Saturi-ne de păine lăcrâmatâ
și adăpi-ne lacrâmi în mâsurâ.
Pusu-néi (=ne ai) în ocărire vecinilorŭ noștri
și dracii noștri îngănarâ-ne.
Doamne Dumnezeu silnicŭ, înto[a]rce-ne
și luminézâ fața ta și spăsiți vre*m* fi.
Viîn*i*le deîn Eghypetŭ mutași,
mânași li*m*bile și răsâdiși elŭ.
Cale fecești într'ânsŭ
și răsâdișŭ rădâcinile ei și împlu pământulŭ.
Coperì codrii umbra lui

шѝ вїꙟи́ле лоу́и ке́дрїи ꙁе́ѹлѹи.
ти́нсеши ви́целе лѹи пънъ лà мápe.
шѝ пънъ лà ръѹре крескѹтеле лоу́и.
дерепчѐ спърсеши гáрдѹль лѹи.
шѝ кѹлегѹѿ тóцн чѐ тре́кь прѐ кáле.
мънъꙟкъ е̓ль мáскѹрь дѐ лоу́ꙟкъ.
шѝ оу̓ꙟси́нгоурь сълбатекь мъꙟкатѹлаѹ.
доу́мнеꙁеѹ си́лникь ꙟтоа̓рчете, шн каѹтъ де́ꙟ че́рю шѝ ве́ꙁи.
шѝ чѣрчетъ вїꙟа а̓чáста.
шн сфръшащеѿ, чѐ ръсъдн дерѣптàта.
шн спрѐ фїюль ѿмѹлоуи чѐ ꙟвръташатан цїе.
а̓рсь кѹ фóкь шн сьпать.
дѐ ꙁъпретнтѹль фѣцее̓и тале пери́вѡрь.
фїе мъна тà спрѐ бърбáть дерѣпта тà.

și viînile lui chedrii Zeului.
Tinseși vițele lui pănâ la mare
și pănâ la răure crescutele lui.
Derep'ce spărseși gardulŭ lui?
și culegu-o toți ce trecŭ pre cale.
Mănâîncâ elŭ mascurŭ de luîncâ
și uîn singurŭ sălbatecŭ mâîncatu-l'au.
Dumnezeu silnicŭ, întoarce-te și cautâ deîn cerĭu și vezi
și cércetâ viînĭa acĭasta
și sfrășaște-o, ce răsâdi derépta ta,
și spre fiĭulŭ omului ce învrătoșat'ai ție.
Arsŭ cu focŭ și săpatŭ
de zăpretutulŭ féțeei tale perì-vorŭ.
Fie mâna ta spre bărbatŭ derépta ta

ши спрє фїюль ѡмꙋлꙋи чє ꙟврътошатаи цие.
нꙋпостъмпимь дє тине ꙟвїине ши ноумеле тъꙋ кемъмь.
35. доамне доумнезеꙋ търїе ꙟтоарчене.
ши лꙋминѣзъ фаца та ши спъсици времь фи :~:~:~

кънтекꙋль лꙋ асафь п҃

боукꙋрацивъ домноулꙋи ажоуторюль нѡстрꙋ.
стригаци зеꙋлꙋи лꙋ ӏаковь.
прїимици кънтекь ши даци тъмпънъ.
ѱълтире фрꙋмоасъ кꙋ чѣтери.
5. боучинаци (*sic*) ꙟноаѡ лоунъ кꙋ боучинь.
ꙟнърочитъ зи де сърбътоарѣ воастръ.
къ повелѣнїа лꙋ ӥзраиль ꙗсте.

și spre fiĭulŭ omului ce învrătoșat'ai ție.
Nu postâmpimŭ de tine, învii-ne și numele tău chemămŭ.
35. Doamne Dumnezeu, tărie întoarce-ne
și luminéză fața ta și spăsiți vremŭ fi.

Cănteculŭ lu Asafŭ 80.

Bucurați-vâ Domnului ajutorĭulŭ nostru,
strigați Zeului lu Iacovŭ.
Priimiți căntecŭ și dați tămpănâ,
psăltire frumoasâ cu céteri.
5. Buci[n]ați în noao lunâ cu bucinŭ,
în nărocitâ zi de sărbâtoaré voastrâ,
că povelénia lu Izrailŭ ĭaste

шѝ жȣдецȣль ѕéȣлȣи лȣ ꙇáкѡвь.
мъртȣрїе ꙟ ꙇѡ́сифь пȣсе лȣи.
кѫндь ѐши дéꙟ цáра ѐгѵ̈петилȣи (*sic*).
лимбà чѐ нȣ щїа аоуѕѝ.
скоасе дѐ тáрь спи́нарѣ лȣи.
мѫи́ниле лоу́и ꙟкóшь лȣкрáрѫ.
ꙟскрѫби кéмашимѫ шѝ иѕбъвїюте.
аоуѕїюте дѐ аскȣнсь ви́хорь.
шѝ испи́тиюте ꙟапѫ дѐ ꙟпȣтáре.
аоуѕици ѿаменїи мїеи шѝ мъртоурисивою воаѡ.
ꙇи҃ль съаскȣлтари ми́не.
сьнȣ фїе цїе доу́мнеѕеȣ нóȣ.
нéче съте ꙟки́ни а доу́мнеѕеȣ стрїи́нь.

și județulŭ Zeului lu Ĭacovŭ.
Mărturie în Iosifŭ puse lui
căndŭ eși deîn țara Eghypet*u*lui,
li*m*ba ce nu știĭa auzì.
Scoase de tarŭ spinaré lui,
mâinile lui în coșŭ lucrarâ.
În scrăbi chemași-mâ și izbăviĭu-te;
auziĭu-te de ascunsŭ vihorŭ
și ispitiĭu-te în apâ de înputare.
Auziți oamenii miei și mărturisi-voĭu voao,
I*zra*ilŭ să ascultari *(sic)* mine.
Să nu fie ție Dumnezeu nou,
nece să te închini a Dumnezeu striinŭ.

кѫ є̓ȣ сѫнть до́мнȣль доу́мнеꙃеȣль тѫȣ, чѐ ско́шите дѣꙟ ца́ра є̓гѵ̈петȣлȣи.
лѫрџѣщє ро́стȣль тѫȣ ши̑ ꙟплѣль во́ю.
ши̑ нȣ а̓скȣлтарѫ ѿа̓менїи гласȣль мїеȣ, ши ̓ісраи́ль нȣ а̓оўꙃимѫ.
ши лѫсаи є̓и доу́пѫ ꙟчѐпȣтȣль йнимїеи лѡ́рь.
ши мѣ́рџевѡрь доу́пѫ ꙟчепѫтȣриле са́ле.
сѫврѣ ѿа̓менїи мїе а̓скоултa ми́не.
ши йꙃраи́ль ꙟкалѣ ма сѫврѣ ꙟмблà де немикѫ драчиїлѡ́рь смѐривpѣ
ши спрѐ додеитѡ́рїи лѡрь, рѫдикаврѣ мѫ̆намѣ.
драчїи дѡ́мнȣлȣи менменцирѫ *(sic)* лоу́и.
ши́вафи врѣ́ма ло́рь ꙟвѣкь.
ши са́тȣрȣ дѐ гра́сȣль грѫȣлȣи.
ши дѐꙟпїетри мїӑре сѫтȣрѫ є̓и.

Că eu săntŭ Domnulŭ Dumnezeulŭ tău, ce scoși-te deĭn țara Eghypetului,
lărgéște rostulŭ tău și înplé-lŭ voĭu.
Și nu ascultarâ oamenii glasulŭ mieu și Israilŭ nu auzi-mâ.
Și lăsai ei dupâ începutulŭ inimiei lorŭ
și mérge-vorŭ dupâ începăturile sale.
Să vré oamenii mie æsculta mine
și Izrailŭ în calé mĭa să vré îmbla, de nemicâ dracii lorŭ smeri-vré
și spre dodeitorii lorŭ rădica-vré mâna mé.
Dracii Domnului mențirâ lui
și va fi vrémĭa lorŭ în vécŭ.
Și saturu de grasulŭ grăului
și deĭn pietri miĭare săturâ ei.

кънтекꙋль лꙋ а̓са́фь. па҃

доу́мнеꙁеꙋ стьтꙋ ꙟзбо́рь дѐ ꙁеи.
прѐ ми́жлокь дѐ ꙁе́и жꙋдекꙗ.
пънꙗ къндь жоу́декаци недерептате.
ши̇ дѐ фѣ́целе пъкꙗтошило́рь фери́цивꙗ.
5. жꙋде́каци а̓сьракь ши̇ мѣ́серь.
плекатꙋль ши̇ мишьлꙋль (*sic*) дерептаци.
лꙋа̓ци мѣсерꙋль ши̇ мишелꙋль ши̇ деꙟ мꙗинеле пъкьтосꙋлꙋи
и̓ꙁбъви́ци е̓ль.
нꙋ щиꙋрꙗ не́че ꙟцелѣсерꙗ ꙟнтрꙋ ꙋнтꙋнѣрекь ꙟмблꙗ.
сꙗсе ръди́че тоа̓те оу̓рꙁитꙋриле пꙗмꙗнтꙋлꙋи.
10. е̓ꙋ ꙁи́шь доу́мнеꙁе́и фи́ци ши̇ фїии челꙋа де соу́сь.

Cănteculŭ lu Asafŭ 81.

Dumnezeu stătu în zborŭ de Zei,
pre mijlocŭ de Zei judecâ.
Pănâ căndŭ judecați nedereptate
și de féțele păcâtoșilorŭ feriți-vâ.
5. Judecați a săracŭ și méserŭ,
plecatulŭ și mișelulŭ dereptați.
Luați méserulŭ și mișelulŭ și dein mâinile păcătosului
izbăviți elŭ.
Nu știurâ nece înțeléserâ întru untunérecŭ îmblâ.
Să se rădice toate urziturile pământului.
10. Eu zișŭ Dumnezei fiți și fiii celuĭa de susŭ.

є҆ вои́ ка̀ ѿа҆менїи мȣри́ци.
шѝ ка̀ оу҆нȣль де́ꙟ жȣдечи къдѐци.
ꙟвїе доа҆мне жоу́декѫ пъмѫ́нтȣлȣи.
къ тоу добъндещи ꙟтоа҆те лимбиле :~

КЪНТЕКȢЛЬ ЛȢ А҆СА́ФЬ. П҃В

доа҆мне чи́не подобѣщесе цїе.
нȣ тъчѣ не́че ꙟмблѫнꙁѝ доа҆мне.
къ а҆дѐкѫ дра́чїи тъи соу́нарѫ.
шѝ чи́не оу҆ржа ти́не рънди́карѫ ка́петеле.
5. шѝ спрѐ ѿа҆мѐнїи тъи хи́тленирѫ кȣ вѡ́е.
шѝ сфътȣи́рѫ спрѐ сфн҃цїи тъи.
ꙁи́серѫ. ве́ници съпотребимь є҆и дѐ лимби.

---

e voi ca oamenii muriți
și ca unulŭ deîn judeci cădeți.
Învie, Doamne, judecâ pământului,
că tu dobăndești în toate li*m*bile.

Căntecul̆u lu Asafŭ 82.

Doamne, cine podobéște-se ție ?
nu tăcé nece îmblânzì, Doamne,
că adecâ dracii tăi sunarâ
și cine urâľa tine rădicarâ capetele
5. și spre oamenii tăi hitlenirâ cu voe
și sf́ătuirâ spre sf*i*nții tăi.
Ziserâ : veniți sä potreḅimŭ ei de li*m*bi

ши̑ ноу́сева помени̑ ноу́меле лȣ ᾿іи̑ль д'ѣ́чїѧ.
кӑ сфӑтȣи́рѫ кȣ оу̑ꙟкоуџеть депреоу̑нѫ.
спрѐ ті́не сфѣ́тоуре сфӑтȣи́рѫ.
са́теле лȣ и̑доу́мею ши̑ и̑смаилцї́и.
моа̑вь ши̑ а̑га́рѣнїи.
ге́валь ши̑ а̑мѡ́нь ши̑ а̑ма́ликь.
ши̑ а̑лте нѣ́мȣре кȣ чеи̑ чѐ вїȣ ꙟти́рь.
ши̑ а̑соу́рь кȣ ноу́шїи ві́не.
фоурѫ а̑жоу́торю фїи́лорь лоу лѡ́ть.
фѣ́че лѡ́рь ка̀ лȣ мадїа̑мь ши сисарю.
ка̀ лȣ а̑ви́мь и̑ꙁво́рȣль лȣ ки́сь.
ши потре́бирѫсе ꙟи̑ндо́рь.
ши фоу́рѫ ка̀ гоуно́юль пӑмѫ́нтȣлȣи.
пȣсерѫ жоу́дечїи ло́рь, ка̀ ѡ̑ри́вь, ши ѡ̑ꙁи́вȣ, ши ꙁе́веи, ши са́лмань.

și nu se va pomeni numele lu I*sra*ilŭ décița.
Că sfătuirâ cu uîn cugetŭ depreunâ.
spre tine sféture sfătuirâ.
Satele lu Idumeĭu și Ismailții,
Moavŭ și Agarénii,
Ghevalŭ și Amonŭ și Amalicŭ
și alte némure cu cei ce viu în Tirŭ,
și Asurŭ cu nușii vine,
furâ ajutorĭu fiilorŭ lu Lotŭ.
Féce lorŭ ca lu Madiamŭ și Sisarĭu,
ca lu Avimŭ izvorulŭ lu Chisŭ,
și potrebirâ-se în Indorŭ
și furâ ca gunoĭulŭ pământului.
Puserâ judecii lorŭ ca Orivŭ și Ozivu și Zevei și Salmanŭ,

тóци жоу́дечїи лóрь.
чѐ зи́серѫ сѫдобѫндим ноа́ѡ сфи́нтꙋль зе́ꙋлꙋи.
зе́ꙋль мїеꙋ поу́не е̑и кà роа́та.
25. кà тре́стїа ꙟтрѐ фа́ца вѫнтꙋлꙋи.
кà фóкꙋль чѐ а̑рде дꙋмбрѫвиле.
кà вѫпа́а че а̑принде пѫдꙋриле. а̑шà мѫнїи кꙋ боу́ра тà.
ши коу мѫнїа тà тꙋрбꙋри е̑и.
ꙟмпле фѣ́целе лóрь фѫрѫ де чи́нсте.
30. ши чѣ́реворь нꙋмеле тѫꙋ доа̑мне.
сѫсе рѫчѣ́скѫ ши̑ сѫсе смиѝнтѣскѫ ꙟвѣ́кь дѐ вѣ́кь.
ши̑ сѫсе роу́шинѣзе ши̑ пїа́рѫ.
ши̑ сѫкоуноа̑скѫ кѫ ноу́меле тѫꙋе дóмнь.
тоу си́нгꙋрь де соу́сь преспрѐ тóть пѫмѫнтоуль : ~

---

toţi judecii lorŭ,
ce ziserâ să dobândi*m* noao sfăntulŭ Zeului.
Zeulŭ mieu, pune ei ca roata,
25. ca trestiĭa între faţa văntului,
ca foculŭ ce arde dumbrâvile,
ca văpaĭa ce aprinde pădurile. aşa mâni-i cu bura ta
şi cu mănia ta turburi ei.
Împle féţele lorŭ fără de cinste
30. şi cére-vorŭ numele tău, Doamne.
Să se răcéscâ şi să se smintéscâ în vécŭ de vécŭ
şi să se ruşinéze şi piarâ
şi să cunoascâ că numele tău e Domnŭ,
tu singurŭ de susŭ prespre totŭ pămâ ntulŭ.

де фїии лȣ кореȣ. п҃г.

кътъ юбите сателе тале доамне силниче.
желȣѫще ши кȣмплесе сȣфлетȣль мїеȣ ꙟкȣрциле дwмнȣлȣи.
инема мѣ ши пелица мѣ боукȣрѫсе ꙟѕеоуль вїȣ.
къ пасѫрѣ афлѫшь еи касѫ.
ши тоуртȣрѣwа еишь коуикȣ, їw поусе поуии съи.
алтареле тале доамие силииче.
ꙟпърътȣль мїеȣ ши доумнеѕеȣль мїеȣ.
фериче де чеа че вїȣ ꙟкаса та, ꙟвѣкь де вѣкь лаоудъте.
фериче де бърбатъ чеи їасте ажȣторюль де тине.
рѫдикаре ꙟитрȣ инема са сфътȣи.
ꙟвале де пл̑ѫнџере ꙟлокь їw поусе.

De fiii lu Coreu 83.

Cătŭ ĭubi-te satele tale, Doamne, silnice,
jeluĭaște și cumple-se sufletulŭ mieu în curţile Do*m*nului.
Inema mé și pelița mé bucurâ-se în Zeulŭ viu.
Că pasâré allâ-șŭ ei casâ
și turturéoa ei-șŭ cuibu, io puse puii săi.
Altarele tale, Doamne, silnice,
Înpăratulŭ mieu și Dumnezeulŭ mieu.
Ferice de ceĭa ce viu în casa ta, în vécŭ de vécŭ laudă-te;
ferice de bărbatŭ ce-i ĭaste ajutorĭulŭ de tine,
rădicare întru inema sa sfătui,
în vale de plângere în locŭ io puse.

кꙋ благословеніе да́ва чѐ лѣџе дѣде.
мѣрџеворь деꙟ врꙋтꙋте ꙟсилꙟ
ивисева доꙋмнезеꙋль зеилорь ꙟсіѡнь.
15. доа́мне доꙋмнезеꙋль силникь аꙋзи рꙋгꙟчюнѣ мѣ.
сокотѣще доа́мне доꙋмнезеꙋль лꙋ іа́ковь.
кꙋперитóрюль нострꙋ везѝ доа́мне.
шѝ каꙋтꙟ спрѐ фа́ца ꙋнсꙋлꙋи тꙋꙋ.
кꙋ маи бине ѡзѝ ꙟкꙋрциле тале. де кꙋть міии.
20. маи врꙋи сꙋлѣпꙋдꙋмꙟ ꙟка́са зеꙋлꙋи міеꙋ, декꙋть сꙋвіꙋ ꙟса́-
теле пꙋкꙟтошилорь.
кꙋ мило́сте шѝ дѣдевꙋрь юби до́мнꙋль.
доꙋмнезеꙋ боꙋнꙟтаѣ шѝ сла́вꙟ дѣде.
до́мнꙋль нꙋ ла́сꙟ дѐ бине ꙟмблꙟтиріюль фꙋрꙟ рꙋꙋ.
доа́мне доꙋмнезеꙋ силникь, фериче ѡмꙋль чѐ ꙋповꙋи ꙟтине :~

Că blagoslovenie da-va ce lége déde,
mérge-vorŭ deîn vrătute în silâ,
ivì-se-va Dumnezeulŭ Zeilorŭ în Sionŭ.
15. Doamne Dumnezeulŭ silnicŭ, auzi rugâcĭuné mé,
socotéște, Doamne Dumnezeulŭ lu Iacovŭ.
Coperitorĭulŭ nostru vezi, Doamne,
și cautâ spre fața unsului tău.
Că mai bine o zi în curțile tale, de câtŭ miii.
20. Mai vrui să lépădu-mâ în casa Zeului mieu, de cătŭ să
viu în satele păcâtoșilorŭ.
Că miloste și dédevărŭ ĭubi Domnulŭ,
Dumnezeu bunâtate și slavâ déde.
Domnulŭ nu lasâ de bine îmblâtorĭulŭ fară rău.
Doamne Dumnezeu silnicŭ, ferice omulŭ ce upovăi în tine.

а҆фїилѡрь лоу кѡреоу, кънтекоуль. г҃д.

би́не вр8таи доа҆мне пъмѫнт8ль тъ8.
тоу́рнатаи прѫдáрѣ лоу ҆іа҆кѡвь.
лъсáтаи фърѫ де леџиле ѿа҆менилѡрь тъи.
кѡ́перóтаи (*sic*) тоа҆те пъкателе лóрь.
ꙟблѫнꙃи́таи тоа҆тѫ мъніа тà.
тоу́рнат8тѣи де мъніе ꙟнчи́нса тà.
ꙟтоа҆рчене доа҆мне сп҃сéніа поа҆стрѫ.
ши́ тоа҆рнѫ оу҆рџиа тà дéла нóи.
доа҆рѫ ꙟвѣ́кь мъніи́те српе (*sic*) нóи.
cá8 ти́нꙃи мъніа тà дéꙟ роу́дѫ ꙟроу́дѫ.
доа҆мне тоу ꙟторкънд8 ꙟвїине.

A fiilorŭ lu Coreu Cănteculŭ 84.

Bine vrut'ai, Doamne, pământulŭ tău,
turnat'ai prâdaré lu Iacovŭ.
Lăsat'ai fărâ de legile oamenilorŭ tăi.
coper*i*t'ai toate păcatele lorŭ.
Înblânzit'ai toatâ mănia ta,
turnatu-téi (=te ai) de mănie încinsa ta.
Întoarce-ne, Doamne, sp*ă*senia noastrâ
și toarnâ urgiĭa ta de la noi.
Doarâ în vécŭ mănii-te spre noi,
sau tinzi mănia ta deîn rudâ în rudâ.
Doamne, tu întorcăndu învii-ne.

шѝ ѿамеnїи тъи веселескȣсе де тѝне
ївѣ́ще ноаѡ доамне мѝлостѣ тà.
шѝ спъсенїа тà дъ̀ ноаѡ.
аоѵзи чѐ зи́че дѐ ми́не дôмнȣль доѵмнезеȣ.
къ зи́чева пáче спрѐ ѿамеnїи съи.
шѝ спрѐ прѣподóбничїи съи.
шѝ спрѐ чѐа чѐ ꙟтóркь ѝнема сà кътрꙟнсь.
ꙟнсѫ апроапе дѐ фри́кошїи лȣи спсенїа лȣи.
съкáще слáвѫ ꙟпъмѫнтȣль нóстрȣ.
ми́лостѣ шѝ дѣдевъръ ти́мпинарѫсе.
дѐрептате шѝ пáче съртȣтарѫсе.
дѣдевърȣль дѐꙟпъмѫнть лоѵ́чи.
шѝ дерѣптате дѐꙟ чѐрю се плѐкѫ.
къ дôмнȣль дáва дȣлчѣцѫ.

și oamenii tăi veselescu-se de tine.
Ivéște noao, Doamnę, milosté ta
și spăsenia ta dă noao.
Auzi ce zice de mine Domnulŭ Dumnezeu,
că zice-va pace spre oamenii săi
și spre prépodobnicii săi
și spre ceĭa ce întorcŭ inema sa cătr'ânsŭ.
Însâ aproape de fricoșii lui spăsenia lui,
să bage slavâ în pământulŭ nostru.
Milosté și dédevărŭ timpinarâ-se,
dereptate și pace sărutarâ-se.
Dédevărulŭ deîn pământŭ luci
și deréptate (*sic*) deîn cerĭu se plecâ.
Că Domnulŭ da-va dulcéţâ

ши пъмжнтѹль нострѹ дáва рóдѹль съѹ.
дерептатѣ ꙟнтржнсь ꙟнаинте мѣрџе.
ши пѹне ꙟкáле оурмеле сáле : ~ : ~ : ~

шедѣрѣ, роугжчюнѣ лѹ дв҃дь. п҃е

плѣкж доамне оурѣкѣ тà ши аоузимж.
къ мишель ши мѣсерѹль (*sic*) еѹ.
ферѣще сѹфлетѹль мїеѹ кжпрѣподóбникѹсь еѹ.
спъсѣще шърбѹль тъѹ доамне къ оуповьи ꙟтине.
5. милоуѧщемж доамне къ кътрж тине кемь ꙟтоатж зи.
веселѣще соуфлетоуль шерьоулѹи тъѹ, къ кътрж тине лѹаи соуфлетоуль мїеѹ.

și pământulŭ nostru da-va rodulŭ său
dereptaté într'ânsŭ înainte mérge
și pune în cale urmele sale.

Ședéré. Rugâciune lu Davidŭ 85.

Plécâ, Doamne, uréché ta și auzì-mâ,
că mișelŭ și méseru-*sŭ* eu.
Feréște sufletulŭ mieu, că prépodobnicu-sŭ eu,
spăséște șărbulŭ tău, Doamne, că upovăi în tine.
5. Milulaște-mâ, Doamne, că cătrâ tine chemŭ în toatâ zi,
veseléște sufletulŭ șerbului tău. că cătrâ tine luai sufletulŭ mieu.

къ тоу доа̂мне доу́лче ши блѫндь ши моу́лть мі́лостивь.
тоу́тоурѡрь чѐ кѣ́мѫтѫ.
сѡкотѣще доа̂мне роу́гѫчюнѣ мѣ.
ши а̂оу́ѕи гла́сȣль роу́гѫчюнїѐи мѣ́ле.
10. ꙟѕѝ дѐ грі́жа мѣ ке́мь кътрѫ ті́не, къа̂оу́ѕи́шимѫ.
ноу́е кȣвиюсь цїе ꙟѕе́и доа̂мне.
шѝ ноу́е доу́пѫ дѣ́ла та̀.
тоа̂те лимбиле кътѣи фа́пть венівѡрь шѝ ꙟкі́насѣвѡрь ꙟнтрѐ
ті́не доа̂мне.
шѝ славѝ вѡ́рь ноу́меле тъȣ, къма́ре ѐщи тȣ.
15. шѝ чѐ фа́чи чюделе тȣ ѐщи ѕе́ȣ сі́нгȣрь.
плѣ́кѫмѫ доа̂мне ꙟка́лѣ та̀, шѝ мѣ́рџевою ꙟдѣ́девърȣль
тъȣ
съсе ве́селѣскѫ ӥнема мѣ темѫ́ндȣсе де ноу́меле тъȣ.

Că tu, Doamne, dulce și blândŭ și multŭ milostivŭ tu-
turorŭ ce chémâ-tĭa.
Socotéște, Doamne. rugâcĭuné mé
și auzi glasulŭ rugâcĭuniei méle.
10. În zi de grija mé chemŭ cătrâ tine, că auziși-mâ.
Nu e cuviĭusŭ *(sic)* ție în Zei, Doamne,
și nu e dupâ déla ta.
Toate li*m*bile câtéi (=câte ai) faptŭ venì-vorŭ și închi-
na-sé-vorŭ *(sic)* între tine, Doamne
și slăvì-vorŭ numele tău, că mare ești tu
15. și ce faci cĭudele, tu ești Zeu singurŭ.
Plécâ-mâ, Doamne, în calé ta și mérge-voĭu în dédevă-
rulŭ tău.
să se veseléscâ inema mé temându-se de numele tău.

исповедескꙋмъ цїе доамне доѵмнезеꙋль мїеꙋ кꙋ тоатъ ине-
ма мѣ.
шй прѣслъвескь ноѵмеле тъоѵ ꙟвѣкь.
20. къ милостѣ та маре е спре мине.
избъвитаи соѵфлетꙋль мїеꙋ де фоѵндꙋль іадоѵлꙋи.
доамне лѣџе кълкъторїи скꙋларъсе спре мине.
шй зборꙋль врътошилорь чершꙋръ сꙋфлетꙋль мїеꙋ.
шй нꙋ аинте пꙋсеръ тине ꙟтре сине.
25. шй тꙋ доамне доѵмнезеꙋль мїеꙋ ефтинь шй милостивь.
ꙟлоѵнгь ръбдъторю шй моѵлть мастивь. шй дѣдевъръ.
каꙋтъ спре мине шй милꙋѣщемъ.
дъ цинꙋтꙋль тъꙋ фътꙋлꙋи тъꙋ.
шй спъсѣще фїюль шарбеей тале.
30. фъ кꙋ мине сѣмне ꙟбине.

Ispovedescu-mâ ție, Doamne Dumnezeulŭ mieu, cu toatâ
inema mé
și préslăvescŭ numele tău în vécŭ;
20. că milosté ta mare e spre mine.
Izbăvit'ai sufletulŭ mieu de fundulŭ ĭadului.
Doamne, lége călcâtorii sculară-se spre mine
și zborulŭ vrătoșilorŭ cerșurâ sufletulŭ mieu,
și nu ainte puserâ tine între sine,
25. Și tu, Doamne Dumnezeulŭ mieu, eftinŭ și milostivŭ,
în lungŭ răbdâtorĭu și multŭ *milos*tivŭ și dédevărŭ.
Cautâ spre mine și miluĭaște-mâ,
dă ținutulŭ tău fatului tău
și spăséște fiĭulŭ șarbeei tale.
30. Fă cu mine sémne în bine

шѝ сьва́ѕѫ че́н чѐ нꙋмѫ нъви́дескь шѝ рꙋшинѣ́ѕесе.
къ тоу доа̀мне а̀жоу́цими шѝмънгъа̀тоуман :~:~:~

фїи́лѡрь лоу кѡреꙋ. кънтекь. п҃ѕ.

оу̑рѕи́тꙋра лꙋн ѫкóдрꙋль сфнть.
юбѣ́ще дóмнꙋль оу̑ша сїѡ̑нꙋлꙋи, ма́и врътось дѐ тоа̀те са́теле
лꙋ ̓ıа̀ковь.

прѣсла̀вить гръи́се дѐ ти́не четатѣ ѕѐꙋлꙋи.
пѡмѣ́нїи раа́вь шѝ вавѵ̆лѡ́нь чѐ щиоу̀рѫ ми́не.
5. шѝ а̀де̇кѫ а̀лци стрїи́ни ши ты́рь.
ши ѿа̀менїи тиѡ̀пилорь а̀че́ще фоу́рѫ а̀чїа.
ѫмоу́ма сїѡ̑ноулꙋи ѕи́се ѿмꙋ.
ѿмоуль нъскоу ѫнтрѫ̇нсь.

și să vază cei ce nu mâ năvidescŭ și rușinéze-se,
că tu, Doamne, ajuți-mi și măngăĭatu-m'ai.

Fiilorŭ lu Coreu Căntecŭ 86.

Urzitura lui în codrulŭ sfăntŭ,
ĭubéște Domnulŭ ușa Sionului mai vrătosŭ de toate satele lu Iacovŭ.
Préslăvitŭ grăise de tine cetaté Zeului.
Poménii Raavŭ și Vavylonŭ ce știurâ mine.
5. Și adecâ alți striini și Tîrŭ
și oamenii Tiopilorŭ acéște furâ acĭa.
În muma Sionului zise omu,
omulŭ născu' într'ânsŭ

шѝ а̀чѐла ꙋ̆рꙁи ѐль сꙋсꙋль.
10. Дѡмнꙋль спꙋсе ꙟкарте ѿа̀менилорь.
шѝ жꙋдечилорь а̀чѣщѣ чѐ фꙋрѫ ꙟнтрѫнсꙋ.
кѫчѐсе веселирѫ тꙋтꙋрорь вїаца ла̀ тѝне : ~

ѐѳамь иꙁраильтѣнинꙋль. пꙁ.

Доа̀мне Дꙋмнеꙁеꙋ спсенїа мѣ, ꙟꙁѝ кемаи шѝ ноа̀птѣ ꙟнтрѐ тѝне.

сѫ ꙟнтрѐ ꙟнтрѐ тѝне рꙋгѫчюнѣ мѣ.
плѣкѫ ꙋ̆рѣкѣ та̀ кѫтрѫ рꙋга мѣ.
кѫ ꙟмплꙋсе дѐ рѫꙋ сꙋфлетꙋль мїеꙋ.
5. шѝ вїаца мѣ ꙗ̀дꙋлꙋи а̀пропиѐсе.
скимбать фꙋи чѐлѡрь чѐ дешингь ꙟгроа̀пѫ.

și acela urzi elŭ susulŭ.
10. Domnulŭ spuse în carte oamenilorŭ
și judecilorŭ aceșté ce fură într'ânsu.
Că ce se veselirâ tuturorŭ viața la tine.

Ethamŭ Izrailŭténinulŭ 87.

Doamne Dumnezeu, spăsenia mé, în zi chemai și noapté între tine,

să între între tine rugâcĭuné mé.
Plécâ uréché ta cătrâ ruga mé,
că împlu-se de rău sufletulŭ mieu
5. și viața mé ĭadului apropie-se.
Schimbatŭ fui celorŭ ce deștingŭ în groapâ,

фоу́ю ка̀ ѡ҆моу́ль фъ́рж а҆жоу́тѡрю ꙟмо́рци сло́бодж.
ка̀ вътъма́ціи чѐ доу́рмирж ꙟмѡ́рмънте. чѐ на̀8 поменить
доу́пж а҆че́ѣ.
ши̇̀ е҆и дѐ мжна та̀ ꙟпенши фоу́рж.
поу́сержмж ꙟгроа҆пж дѐ дес8пть.
ꙟнтр8 оу҆нтоу́нѣрекь ши̇̀ ꙟоу҆мбра̀ мо́рцне҆и.
спрѐ ми́не ꙟвръто́шжсе мъніа та̀.
ши̇̀ тоа҆те оу҆нде́ле та́ле плека́ши спрѐ ми́не.
дел8нгатаи щи8ціи міе҆и деми́не.
поу́сержмж ꙟроу́шине ло́р8шь.
придъдить фоу́и ши̇̀ н8 е҆шіи.
о҆кіи міе҆и н8 поу́т8рж дѐ месе́ржтате.
кема̀и кътрж ти́не доа҆мне ꙟтоа҆тж ꙁи̇.
ръди́каю кътрж ти́не мжи́ниле мѣле.

---

fuĭu ca omulŭ fără ajutorĭu în morți slobodâ,
ca vătămații ce durmirâ în mormănte, ce n'au pome-
nitŭ dupâ acéĭa
și ei de mâna ta înpenși furâ.
Puserâ-mâ în groapâ de desuptŭ,
întru untunérecŭ și în umbra morției.
Spre mine învrătoșâ-se mănia ta
și toate undele tale plecași spre mine.
Delungat'ai științii miei de mine,
puserâ-mâ în rușine loru-șŭ.
Pridăditŭ fuĭu și nu eșii,
ochii miei nu puturâ de meserâtate.
Chemai cătrâ tine, Doamne, în toatâ zi,
rădicaĭu cătrâ tine mâinile méle.

доарѫ морцилорь фечеши чюде.
саȣ врачїи ꙟвїȣ ши ӥсповедескȣсе цїе.
доарѫ споуне чиневаѝ (*sic*) ꙟмормѫнте млс̃тѣ та̀.
ши дѣдеврърȣль тъȣ ꙟперире.
доарѫ коуноскȣте ворь фи ꙟнтрȣ оунтȣнѣрекь минȣниле тале.
ши дерептатѣ та̀ ꙟпъмѫнть ȣлтать.
ши еȣ кътрѫ тине доамне кемаю.
ши демѫнѣца роугѫчюнѣ мѣ аинте апȣкатева.
дерепче доамне ꙟпенци соуфлетȣль мїеȣ.
ши ꙟторчи фаца та̀ де мине.
мѣсерȣсь еȣ ши ꙟмȣнчи де тинерѣцеле мѣле.
ръдикаимѫ ши смериюмѫ ши нȣ поутȣи.
пре мине трекȣрѫ мѫнїиле тале.
фричиле тале тоурбоурарѫмѫ.

Doarâ morțilorŭ feceși cĭude?
sau vracii înviu și ispovedescu-se ție?
Doarâ spune cine-va în mormânte *milosté* ta?
și dédevărulŭ tău în perire?
Doarâ cunoscute vorŭ fi întru untunérecŭ minunile tale?
și dereptaté ta în pămîntŭ ultatŭ?
Și eu cătrâ tine, Doamne, chemaĭu,
și demânéța rugâcĭuné mé ainte apuca-te-va.
Derep'ce, Doamne, înpengi sufletulŭ mieu
și întorci fața ta de mine?
Méseru-sŭ eu și în munci de tinerétele méle,
rădicai-mâ și smerĭu-mâ și nu putui.
Pre mine trecurâ măniile tale.
fricile tale turburarâ-mâ

шѝ коу́нџ8раржмж ка̀ а̂па̀.
35. Ꙟтоа̂тж ӡѝ цин8ржмж депреоу́нж.
дел8нгатаи дѐ ми́не ̦со́ц8ль шѝ а̂пропїа́т8ль.
шѝ щи́8цїи мїе̂и дѐ стра́сти : ~ : ~

Ꙟцелепчюнѣ л8 е̂ѳа́мь 'ил̂ьтѣнинь. п̃и.

мл̃стѣ та̀ доа̂мне Ꙟвѣ́кь кжнть.
Ꙟнѣ́мь шѝ Ꙟнѣ́мь сп8ю дѣ́девжр8ль тж8 к8 ру́ст8ль мїе̂8.
кж ӡи́саи Ꙟвѣ́кь месерѣ́ре фа́чесе.
Ꙟчѣ́рюре го́товѣщесе дѣ́девжр8ль тж8.
5. сфжтоуи лѣ́џе а̂ле́шилорь мїе̂и.
ж8раимж л8 да̂дь ше́рб8л8и мїе̂8. Ꙟвѣ́кь го́товескь сжмжн-
ца та̀.

și cungĭurarâ-mâ ca apa.
35. în toatâ zi ținurâ-mâ depreunâ.
Delungat'ai de mine soțulŭ și apropiatulŭ.
și știuții miei de strasti.

Înțelepcĭuné lu Ethamŭ I*zra*ilŭténinŭ 88.

M*i*lo*s*té ta, Doamne, în vécŭ căntŭ,
în némŭ și în némŭ spuĭu dédevărulŭ tău cu rostulŭ mieu.
Că zis'ai în vécŭ meserére face-se,
în cerĭure gotovéște-se dédevărulŭ tău.
5. Sfătui lége aleșilorŭ miei,
jurai-mâ lu D*a*v*i*dŭ șerbului mieu, în vécŭ gotovescŭ
sămânța ta

шѝ фа̀кь ꙟнѣ́мь шѝ ꙟнѣ́мь ска́ȣнȣль тъȣ.
ӥсповедиворь чѐрюреле чю́деле та́лѐ доа̀мне.
къдѣ̀девърȣль тъȣ ꙟбесѣ̀речиле сфн҃цилорь.
къ чи́не ꙟнȣѡ́ри а̀семѫнѫсе до̀мнȣлȣи.
токмисе до̀мнȣлȣи ꙟфїини ѕѐȣлȣи.
доу́мнеѕеȣ прѣ слъвить ꙟсфѣ́тȣреле сфн҃цилорь.
ма́ре шѝ фри́кось ӑсте спрѐ то̀ци деꙟ прежȣрȣлк лȣи.
доа̀мне доу́мнеѕеȣ си́лникь чи́нее ка̀ ти́не.
та̀ре ѐщи доа̀мне. шѝ дѣ̀девърȣль тъȣ ꙟмпрежȣрȣль тъȣ.
тȣ би́рȣѐщи кȣ ци́нȣтȣль мърїѐи.
тоу́рбȣратȣль оўнделѡрь ѐи тȣ ꙟмблѫнѕиши.
тоу смери́таи ка̀ рънитȣль троу́фашȣль.
кȣ соу́птьсиѡ̀ара си́леѐи та́ле, ръспъндитаи дра̀чїи тъи.
а̀ле та̀ле сънть черю́реле шѝ а̀ль тъȣе пъмѫ̀нтȣль.

și facŭ în némŭ și în némŭ scaunulŭ tău.
Ispovedi-vorŭ cerĭurele cĭudele tale, Doamne,
că dédevărulŭ tău în besérecile sfinților̆.
Că cine în nuori asemână-se Domnului,
tocmi-se Domnului în fiii Zeului.
Dumnezeu pré slăvitŭ în sféturele sfinților̆.
mare și fricosŭ ĭaste spre toți deîn prejurulŭ lui.
Doamne Dumnezeu silnicŭ, cine e ca tine ?
Tare ești, Doamne, și dédevărulŭ tău împrejurulŭ tău,
tu biruești cu ținutulŭ măriei,
turburatulŭ undelorŭ eĭ tu îmblânziși.
Tu smerit'ai ca rănitulŭ trufașulŭ,
cu suptŭsioara sileei tale răspăndit'ai dracii tăi.
Ale tale săntŭ cerĭurele și alŭ tău e pământulŭ,

тоа̀тѫ лоу́мѣ шѝ кꙋмплѝтеле ѐи тꙋ а̀и фа́птъ.
а̀оўстрꙋлъ шѝ ма́рѣ тоу фа́птꙋлѣи.
та́воръ ши ѐрмо́нъ ꙟнꙋмеле тъꙋ боу́кꙋраръсе.
а̀та̀ соу́псиѡа̀рѫ кꙋ врътꙋте.
25. съсе ꙟвръто̀ашѫ мѫ̀на та̀.
ши рѫѕи́чесе дерѣ́пта та̂.
дерептате ши жоу́дець го́товире скаоу̀нꙋлꙋи тъꙋ.
ми́лосте шѝ дѣдевъръ ꙟнаи́нте мѐргъ ꙟнтрѐ фа́ца та̀.
ферика́ци ѿа̀мени чѐ щи́ꙋ стри́гаре.
30. доа̀мне ꙟнтрѐ лꙋми́на фѣцеѐи та́ле ꙟмбла́воръ.
шѝ ꙟноу́меле тъꙋ бꙋкꙋрасеворъ ꙟтоа̀тѫ ѕи̂.
шѝ кꙋдерептатѣ та̀ ръди́касеворъ.
кѫ лаꙋдѫ врътꙋцїѐи ли́ръ тоу ѐщи.

---

toatâ lumé și cumplitele ei tu ai faptŭ,
austrulŭ și maré tu faptu-léi (=le ai).
Tavorŭ și Ermonŭ în numele tău bucurarâ-se,
a ta supsioarâ cu vrătute.
25. Să se învrătoașâ mâna ta.
și rădice-se derépta ta.
Dereptate și județŭ gotovire scaunului tău,
miloste și dédevărŭ înainte mergŭ între fața ta.
Fericați oameni ce știu strigare,
30. Doamne, între lumina féțeei tale îmbla-vorŭ
și în numele tău bucura-se-vorŭ în toatâ zi
și cu dereptaté ta rădica-se-vorŭ,
că laudâ vrătuțieĭ lorŭ tu ești.

шѝ ꙟдоу́лче врѣ́рѣ та̀ рѫди́кѫсе ко́рнꙋль но́стрꙋ, кѫ а̀ до́м-
нꙋлꙋи ꙗ̆сте а̀жоу́тарѣ.

35. шѝ сфнтꙋль лꙋ Ісраи́ль ꙟпѫра́тꙋль но́стрꙋ.
а̀тоу́нче ꙁи́саи ꙟведѣ́рѣ фїи́лорь тѫи.
шѝ ꙁи́се поу́шь ꙟа̀жоу́торю та́реле.
рѫди́каю а̀ле́сꙋль дѐ ѿа̀менїи мїѐи.
а̀флѧ́и двдь шѐрбꙋль мїѐꙋ.
40. кꙋ оўнть сфнтꙋль мїѐꙋ оу̀нишь ѐль.
мѫ̇на мѣ̀ а̀жоу́тѫ лоу́и.
шѝ соу́птьсꙋа̀ра мѣ̀ ꙟврѫтоа̀шѫ ѐль.
шѝ неми́кѫ нꙋ стѫжаще дра́кꙋль спри́нсь.
шѝ фїюль фѫрѫ ле́џїеѐи ноу́ва а̀да̀оу̀џе сѫа̀мѫраскѫ ѐль.
45. шѝ тѫꙗ̆вою дѐ фа́ца лоу́и дра́чїи лоу́и.
шѝ оўрѫцїи лоу́и бирꙋѐскь.

şi în dulce vréré ta rădicâ-se cornulŭ nostru, că a Dom-
nului ĭaste ajutaré

35. şi sfăntulŭ lu Israilŭ înpăratulŭ nostru.
Atunce zis'ai în vedéré fiilorŭ tăi
şi zise puşŭ în ajutorĭu tarele.
Rădicaĭu alesulŭ de oamenii miei,
aflai *Dav*idŭ şerbulŭ mieu.
40. Cu untŭ sfăntulŭ mieu unşŭ elŭ,
mâna mé ajutâ lui
şi suptŭsuara mé învrătoaşâ elŭ.
Şi nemicâ nu stăjaşte draculŭ spr'insŭ.
şi fiĭulŭ fârâ legiei nu va adauge să amârascâ elŭ.
45. Şi tăĭa-voĭu de faţa lui dracii lui
şi urâţii lui biruescŭ.

ши̇ д̇ѣдевърȣль мїе̑ȣ ши̇ ми́лостѣ мѣ кȣ ноу́сȣль.
ши̇ ꙟноу́меле мїѐȣ рѫдикѫсе ко́рнȣль лȣи.
ши̇ пȣи спре̇ ма́ре мѫ̇на лȣи.
ши̇ спре̇ рѫоу̑ре дерѣ́пта лоу́и.
е̑ль ке̇мѫмѫ та́тѫль мїе̑ȣ е̑щи тоу.
ѯеоу̑ль мїе̑ȣ ажȣторю спсе̇нїа мѣ.
ши е̑ȣ ꙟ̇гѫю поу́шь е̑ль.
ꙟна́лть спре̇ ꙟмпѫрацїи пѫмѫ̇нтоулȣи.
ꙟвѣ́кь хрѫни́вою лоу́и месерѣре мѣ.
ши лѣ́џе мѣ креди́нчоа̑сѫ лȣи.
ши пȣю ꙟвѣ́кь де вѣ́кь сѫмѫ̇нца лȣи.
ши̇ ска́ȣнȣль лоу́и ка̇ ѯи́леле че̇рюлȣи.
сѫ лѫса́ре фїии лоу́и лѣ́џѣ мѣ.
ши ꙟжȣд̇ѣ́целе мѣ́ле нȣ ꙟмбла́ре.

Și dédevărulŭ mieu și milosté mé cu nusulŭ
și în numele mieu rădicâ-se cornulŭ lui.
Și pui spre mare mâna lui
și spre răure derépta lui.
Elŭ chemâ-mâ tatâlŭ mieu ești tu,
Zeulŭ mieu, ajutoriu, spăsenia mé.
Și eu întâĭu pușŭ elŭ
înaltŭ spre împărații pământului.
În vécŭ hrăni-voĭu lui meserére mé
și lége mé credincĭoasâ lui.
Și puĭu în vécŭ de vécŭ sămânța lui
și scaunulŭ lui ca zilele cerĭului.
Să lăsare fiii lui légé mé
și în judéțele méle nu îmblare.

съ дерептѫциле мѣ́ле спȣркаре, ши пѡрѫнчителе мѣ́ле ноу
ферире, чѐрчетавою коу фоу́ще фърѫ леџиле лѡ́рь.
ши коу ра̀не недерѐптатѣ лѡрь.
ѐ ми́лостѣ мѣ нȣ спа̀ргь ди́нши.
нѐче ватъмь ꙟдѣ́девърȣль мїѐȣ.
нѐче споу́ркь лѣ́џѣ мѣ.
шѝ чѐ ѐши́рѫ дѐ ро̀стȣль мїѐȣ ноумѫ лѣ́пѫдь.
диниѿа̀рѫ жоу́ра̀имѫ ꙟсфинцїѧ мѣ, съ нȣ дави́дь менцивою.
съмѫ̀нца лоу́и ꙟвѣ́кь лъкȣѫ̆ще.
шѝ ска̀ȣнȣль лоу́и ка̀ соа̀реле ꙟнтрѐ ми́не.
шѝ ка̀ лоу́на сфръшить ꙟвѣ́кь.
шѝ мъртȣриситорю ꙟчѐрю крѐдинчось.
ѐтоу ꙟпенсѐши шѝ дѐ фъи́маши.
лѐпъдашь оу́нсȣль тъȣ.

Să dereptâţile méle spurcare și parâncitele méle nu
ferire, cecerta-voĭu cu fuște fără legile lorŭ
și cu rane nedereptaté lorŭ,
e milosté mé nu spargŭ d'inși.
Nece vatămŭ în dédevărulŭ mieu,
nece spurcŭ légé mé,
și ce eșiră de rostulŭ mieu nu mâ lépâdŭ.
Dinioarâ jurai-mâ în sfînţiĭa mé, să nu Davidŭ menți-voĭu?
sămânţa lui în vécŭ lăcuĭaște
și scaunulŭ lui ca soarele între mine
și ca luna sfrâșitŭ în vécŭ
și mărturisitorĭu în cerĭu credincĭosŭ.
E tu înpenseși și defăimași,
lepădașŭ unsulŭ tău;

спáртаи лѣџѣ шéрбꙋлꙋи тъꙋ.
спо́уркатаи ꙟпъмѫ́нть сфинцїѧ ло́уи.
спáртаи тоа̀те гáрдꙋрелє ло́уи.
по́усаи връто́сь лꙋи фри́кѫ.
ръпїѧ ѐль то́ци чѐ тре́кь прѐ ка́лє.
фоу ꙟпꙋтаре вечинилорь съи.
ръди́катаи дерѣпта додеито́рилорь ло́уи.
веселитаи то́ци дра́чїи ло́уи.
то́урнатаи ажо́утоарѣ арма̀ ло́уи.
шѝ ноу ажо́уташи ло́уи ꙟръѕбо́ю.
спáртаи дѐ кꙋрѫцїѧ ло́уи.
ска́оунꙋль ло́уи, ꙟпъмѫнть ле́пъдаши.
ско́уртатаи ѕилеле врѣмїеи ло́уи.
оуда́таи ѐль коу рѣче.

---

spart'ai légé șerbului tău,
spurcat'ai în pământŭ sfînțiĭa lui,
spart'ai toate gardurele lui,
pus'ai vrătosŭ lui frică.
Răpiĭa elŭ toți ce trecŭ pre cale,
fu înputare vecinilorŭ săi.
Rădicat'ai derépta dodeitorilorŭ lui,
veselit'ai toți dracii lui.
Turnat'ai ajutoaré arma lui
și nu ajutași lui în războĭu.
Spart'ai de curâțiĭa lui,
scaunulŭ lui în pământŭ lepădași.
Scurtat'ai zilele vrémiei lui,
udat'ai elŭ cu réce.

пънѫ кънdь доа̂мне мънїите ꙟкꙋмплить.
ꙟчи́ндесе ка̀ фо́коуль мънїа та̀.
поменѣще чѐ ꙗ̂сте а̂мѣ фъптꙋрѫ.
доа̂рѫ ꙟдеше́рть фа́птаи то́цї фїии ѡа̂менилѡрь.
чи́нее ѡ̂мь чѐ вїе ши нꙋ вѣде моа̂рте.
и̂ꙁбъвѣще соу́флетоуль сꙋ дѐ мѫ́иниле ꙗ̂доу́лꙋи.
ꙇ̂ѡ сѫнть месерериле та́ле дѐ моу́лть доа̂мне.
чѐ жоу́рашите лꙋ дв̃дъ ꙟдѣдевърꙋль тъꙋ.
поменѣще доа̂мне ꙟпоу́тарѣ ше́рбилорь тъи.
чѐ цинꙋши ꙟсънꙋль мїеоу моу́лте ли́мби.
чѐ ꙟмпоу́тарѫ дра́чїи тъи доа̂мне.
чѐ ꙟмпꙋтарѫ кꙋ скі́мбатꙋль х̃соулꙋи тъꙋ.
благословить до́мꙋль *(sic)* ꙟвѣкь фи́ва фи́ва : ~

Pănâ căndŭ, Doamne, mănii-te în cumplitŭ?
încinde-se ca foculŭ mănia ta.
Pomenéște ce ĭaste a mé făpturâ,
doarâ îndeșertŭ fapt'ai toți fiii oamenilorŭ.
Cine e omŭ ce vie și nu véde moarte?
izbăvéște sufletulŭ său de mâinile ĭadului.
Io sântŭ mesererile tale de multŭ, Doamne?
ce jurași-te lu D*a*v*i*dŭ în dédevărulŭ tău.
Pomenéște, Doamne, înputaré șerbilorŭ tăi,
ce ținuși în sănulŭ mieu multe limbi,
ce împutarâ dracii tăi, Doamne,
ce împutarâ cu schimbatulŭ H*risto*sului tău.
Blagoslovitŭ Dom*n*ulŭ în vécŭ; fi-va, fi-va.

роугӑчюнѣ лоу мѡѷси ѿмоуль лоу доу́мнезеȣ. п҃ѳ.

доӑмне нӑдѣжде фȣсеши ноаѡ ꙟроу́дѫ шй ꙟроу́дѫ.
ӑйнте пънӑ ко́дри ноу фоу́рѫ шй сӑсе фа́кѫ пӑмѫ́нтȣль шй
тоӑтѫ лȣмѣ.
дѐ вѣ́кь шй пънѫ лà вѣ́кь тоу ӗщи.
нȣ тоу́рна ѿмȣль ꙟсмере́нїе.
5. шй зи́саи, ꙟтоӑрчециво̆ фїии ѿӑменилорь.
кà ѿӑмїе дѐ ӑнїи ꙟнтрѐ о̆кїи тъи доӑмне.
кà зй дѐ ӗри чѐ тре́кȣ. шй стра́жа но́пциӗи.
шй ѿкърӑрѣ лѡ́рь ꙟнкѫ вà фй.
демѫнѣца кà ѩрбà трѣчева.
10. демѫ́нѣца ꙟфлȣрива шй трѣчева.

Rugâcĭuné lu Moysi, omulŭ lu Dumnezeu 89.

Doamne, nădéjde fuseşi noao în rudâ şi în rudâ.
Ainte pănâ codri nu furâ şi să se facâ pământulŭ şi
toatâ lumé,
de vécŭ şi pănâ la vécŭ tu eşti.
Nu turna omulŭ în smerenie,
5. şi zis'ai : întoarceţi-vâ fiii oamenilorŭ.
Ca o amie *(sic)* de anii între ochii tăi, Doamne,
ca zi de eri ce trecu. Şi straja nopţiei
şi ocărâré lorŭ încâ va fi,
demânéţa ca ĭarba tréce-va.
10. Demânéţa înfluri-va şi tréce-va,

ѐ сѣ́ра ка́де вещежа́ще шѝ ѹ̓сѹ́кѫсе.
къ кѹ́мплимȣне кȣ мънїа та̀.
шѝ кȣ ѹ̓́рџїа та̀ тѹ́рбȣрѫмȣне.
пѹ́саи фъ̆рѫ ле́џиле но̓астре ꙟнтрѐ ти́не.
шѝ вѣ́кȣль но́стрȣ ꙟлѹ́минатȣль фѣ́цеѐи та́ле.
къ тоа̓те ѕи́леле но̓астре скъ̆ѕѹ́рѫ.
шѝ кȣ мънїа та̀ кȣмплимȣне.
а̓нїи но́щри ка̀ па̀инжина ꙟвъцар́ѫсе.
ѕи́леле а̓нїи́лорь но́щри ꙟнтрѫнши, ша́пте ѕе́чи дѐ а̓ни.
ѐ съе ꙟврѫтȣте, ѿпть ѕе́чи. де а̓ни.
ѐ ма́и мѹ́лть дѐ е̓и, мѹ́нчи шѝ дѹ́рѣре.
къ ви́не блѫ́нѕїе спрѐ но́и шѝ ꙟвъцѫмȣне.
чене щїе ци́нѣрѣ мънїѐи та́ле.
дѐ фри́ка та̀ бъсъȣль тъȣ кѹ́рѫ.

---

e séra cade, veștejaște și usucâ-se.
Că cumplimu-ne cu mănia ta
și cu urgia ta turburâmu-ne.
Pus'ai fărâ legile noastre între tine
și véculŭ nostru în luminatulŭ féțeei tale.
Că toate zilele noastre scăzurâ
și cu mănia ta cumplimu-ne.
Anii noștri ca painjina învățarâ-se,
zilele aniilorŭ noștri într'ânși șapte zeci de ani;
e să e în vrătute, optŭ zeci de ani,
e mai multŭ de ei, munci și durére.
Că vine blânzie spre noi și învățâmu-ne.
Cene știe ținéré măniei tale?
de frica ta băsăulŭ tău curâ.

дерѣпта тà ӑшà споу́неми.
ши̇ ферекацїи коу и̇не́ма ѫмѫндрїе.
ѫтоӑрче доӑмне пънѫ кънꙋ.
ши роу́гать фїи спрѐ ше́рвїи тъи.
ѫмплоу́мѹне демѫнѣца дѐ ми́лостѣ тà доӑмне.
ши̇ боукѹрѫмѹне ши веселимѹне.
ѫтоӑте ӡи́леле ноӑстре весели́моуне.
дере́пть ӡи́ле чѐ ѫнтрѫнсе плекатоунѣи.
ши ӑнїи ѫнтрѫнши въӡоу́мь рѫоу.
ши каоўтѫ спре ше́рвїи тъи ши спре лоу́кроуреле тáле.
ши дерѣџе фїии ло́рь.
ши фїе лоу́мина доу́мнеӡеѹлѹи но́стрѹ спре нѡ́и.
ши̇ лоу́крѹреле мѫи́нилѡрь ноӑстре дерѣџе спре но́и.
ши лоу́крѹль мѫи́нилорь дерѣџе : ~

Derépta ta așa spune-mi
și ferecații cu inema în mândrie.
Întoarce, Doamne, pănâ cândŭ
și rugatŭ fii spre șerbii tăi.
Împlumu-ne demânéța de milosté ta, Doamne,
și bucurâmu-ne și veselimu-ne,
în toate zilele noastre veselimu-ne
dereptŭ zile ce într'ânse plecatu-néi (=ne ai)
și anii într'ânși văzumŭ rău.
Și cautâ spre șerbii tăi și spre lucrurele tale
și derége fiii lorŭ.
Și fie lumina' Dumnezeului nostru spre noi
și lucrurele mâinilorŭ noastre derége spre noi
și lucrulŭ mâinilorŭ derége.

лъоу҆да́ре кънтърилѡрь лоу давидь. ҃ч.

вїȣ ꙟнтрȣ а҆жȣторюль сȣсȣлȣи.
ꙟкѡперимѫнтȣль зе́лȣи (*sic*) де̇ че́рю ꙟкоу́рцисе.
зи́чева до́мнȣлȣи. а҆жоу́торю мїе е҆шти ши̇ скъпа́ре мїе.
доу́мнезеȣль мїе҆ȣ ши̇ оу҆повъе҆скь ꙟе҆ль.
къ е҆ль и҆збъвитева де мре̇жиле вънѫто́рюлȣи. ши̇ де̇ кȣвинте
недерѣ́пте.
кȣ спа̇теле са́ле оу҆̈мбри́тева.
ши̇ сȣпть а҆ре́пиле лоу́и нъдъе҆штите.
кȣ а҆рме ꙟкоу́нџюрѫте дѣ́девъръȣль лȣи.
ноу́те спъмѫ̆нци де̇ фри́ка но́пциe҆и.
ши десъџѣ́те че̇ збоа҆рѫ зиѡа.

Lăudare căntărilorŭ lu Davidŭ 90.

Viu întru ajutoriulŭ susului,
în coperimântulŭ Ze[u]lui de ceriu încurți-se.
Zice-va Domnului : ajutoriu mie ești și scăpare mie,
Dumnezeulŭ mieu, și upovăescŭ în elŭ.
Că elŭ izbăvi-te-va de mrejile vânâtoriului și de cuvinte
nederépte.
Cu spatele sale umbrì-te-va
și suptŭ arepile lui nădăești-te,
Cu arme încungiurâ-te dédevărulŭ lui,
nu te spămânți de frica nopției
și de săgéte ce zboarâ zioa,

дѐ лоукрꙋре чѐ ꙟнтрꙋ оунтꙋнѣрекь трекь.
дѐ тимпинаре дракꙋль де амїазъꙃи.
къдѣва дѐ партѣ та мїи.
ши оунтꙋнѣрече дѣдерѣпта та кътрꙗ тине нꙋсе апропїе.
15. ѐ ꙟнсꙗ кꙋ окїи тъи превѝвери.
ши плꙗтирѣ пъкꙗтошилѡрь ведѣвери.
къ тоу доамне оупѡвъинца мѣ.
дѐ соусь пꙋсаи оупѡвъинца цїе.
ноува вени кътрꙗ тине ръꙋ.
20. ши ранꙗ ноусе апропїе кътрꙗ пелица та.
къ ꙟџерилорь съи споунева дѐ тине, съте ферѣскꙗ ꙟтоате
къиле тале.
ꙟмꙗини лꙋатевѡрь.
сънꙋ кꙟндьвъ потѝкнещи де пїатрꙗ пичорꙋль тъꙋ.

---

de lucrure ce întru untunérecŭ trecŭ,
de timpinare draculŭ de amiazăzi.
Cădé-va de parté ta mii
și untunérece dédérépta ta cătrâ tine nu se apropie.
15. E însâ cu ochii tăi prevì-veri
și plâtiré păcâtoșilorŭ vedé-veri.
Că tu, Doamne, upovâința mé,
de susŭ pus'ai upovăința ție.
Nu va veni cătrâ tine rău
20. și ranâ nu se apropie cătrâ pelița ta.
Că îngerilorŭ săi spune-va de tine să te feréscâ în toate
căile tale.
În mâini lua-te-vorŭ,
să nu căndŭva poticnești de piatrâ piciorulŭ tău.

спре аспидѫ ши василїскь калче.
ши калчи леꙋ ши ꙃмеоу.
кѫ спре мине оуповѫй ши ıꙃбѫвию ель.
коперивою ель кѫ коуноскꙋ ноумеле мїеꙋ.
кемава кѫтрѫ мине ши аоуꙃивои ель.
коу ель сѫнть ꙟскрѫби.
скоць ель ши прѣслѫвескь ель.
лоунџи ꙃиле ꙟмплоу ель.
ши ивескь лоуи спѫсенїа мѣ ~ :

шедѣрѣ, гі. кѫнтекоуль кѫнтече.
ꙟ ꙃи де сѫмбѫтѫ. ча.

бине ꙗсте сѫне испꙋведим домнꙋлꙋи, ши сѫкѫнтѫмь ноумелꙋи тѫоу ꙟсоусе.

Spre aspidâ și vasiliscŭ calce
și calci leu și zmeu,
că spre mine upovăì și izbăviĭu elu,
coperì-voĭu elŭ că cunoscu numele mieu.
Chema-va cătrâ mine și auzì-voi elŭ,
cu elŭ săntŭ în scrăbi,
scoțŭ elŭ și préslăvescŭ elŭ ;
lungi zile împlu elŭ
și ivescŭ lui spăsenia mé.

Ședéré 13. Cănteculŭ căntece,
în zi de Sâmbâtâ, 91.

Bine ĭaste să ne ispovedim Domnului și să căntămŭ numelui tău însuse.

съспоу́немь демѫнѣца ми́лостѣ та.
шй дѣдевърꙋль тъꙋ ꙟтоа̀тѫ ноа̀птѣ.
ꙟзѣче ма́це а̀ле ѱълти́рееи кꙋ кънтече ꙟчѣтери.
5. къ ве̃литꙋмаи доа̀мне ꙟфа́птеле та́ле.
ши ꙟтрꙋ фа́птеле мѫи́нилорь та́ле боу́кꙋрꙋмѫ.
къ мѫрирѫсе фа́птеле та́ле доа̀мне.
фѡа̀рте а̀дънка́рѫсе кꙋџетеле та́ле.
бърба́ть фърѫ ме́нте нꙋ кꙋноа̀щїе.
10. шй неꙟцелептꙋль нꙋ ꙟцеле́џе а̀че́стѣ.
кънд ръсъри́ворь пъкѫтошїи ка̀ ꙗ̆рба.
ши кре́скоу то́ци че фа́кь фърѫ лѣ́џе.
съсѐ потре́бѣскѫ ꙟвѣ́коуль вѣ́коулꙋи.
ѐ тоу ꙟсоу́се ꙟвѣ́кь дѡа̀мне.
15. къ а̀декѫ дра́чїи тъи доа̀мне.

Să spunemŭ demânéța milosté ta
și dédevărulŭ tău în toatâ noapté,
în zéce mațe ale psăltireei cu căntece în céteri.
5. Că ve*se*litu-m'ai, Doamne, în faptele tale
și întru faptele mâinilorŭ tale bucuru-mâ.
Că mârirâ-se faptele tale, Doamne,
foarte adăncarâ-se cugetele tale.
Bărbatŭ fără mente nu cunoaște
10. și neînțeleptulŭ nu înțelége acésté.
Căndŭ răsârì-vorŭ păcâtoșii ca ĭarba
și crescu toți ce facŭ fără lége.
Să se potrebéscâ în véculŭ véculuí,
e tu însuse în vécŭ, Doamne.
15. Că adecâ dracií tăi, Doamne,

кѣ адекѫ драчїи тѣи пїерь.
ши спаргѹсе тоцı че фак фарѫ лѣџе.
шй рѫдикѫсе ка оу҆ корнь корнѹль мїеѹ.
шй бѫтрѫнѣцеле мѣле ѫнтрѹ грась.
20. шй каоутѫ окюль мїеѹ спрѐ драчїи мїеи.
шй че скѹларѫсе спрѐ мине хитлѣнїи, аоузива оурѣкѣ мѣ.
дерептѹль ка финиксь ѫфлѹрѣще.
ка кедрїи ливанѹлѹи ѫмѹлцѣщесе.
рѫсѫдици ѫкаса домнѹлѹи, ѫкоурциле зеѹлѹи ностр ѫфлоу-
рескь.
25. ѫнкѫ ѫмѹлцескѹсе ѫбѫтрѫнѣце грасе.
шй доулче прїиминдь ворь фи.
сѫ споуе кѫ дерептѹе домнѹль зеѹль нистроу.
шй ноуе недерептате ѫнтрѫнсь :~

---

că adecâ dracii tăi pierŭ
și spargu-se toți ce facŭ fără lége.
Și rădicâ-se ca uîn cornŭ cornulŭ mieu
și bătrânéțele méle întru grasŭ.
20. Și cautâ ochĭulŭ mieu spre dracii miei
și ce sculară se spre mine hitlénii auzi-va uréché mé.
Dereptulŭ ca finicsŭ înflurésște,
ca chedrii Livanului înmulțéște-se.
Răsâdiți în casa Domnului, în curțile Zeului nostru în-
flurescŭ.
25. Încâ înmulțescu-se în bătrânéțe grase
și dulce priimindŭ vorŭ fi.
Să spue că dereptu-e Domnulŭ Zeulŭ nostru
și nu e nedereptate intr'ânsŭ.

лъоу҃дарѣ кънтърилѡрь лȣ дáвидь. с҃в.

дóмнȣль ꙟпърѫцисе ши ꙟдоу́лче фръмсѣце се ꙟвéщи.
ꙟвещисе дóмнȣль ꙟси́ла сà ꙟчи́нсесе.
къ ꙟтъри тоа҆тѫ лоу́мѣ съноу́се клътѣ́скѫ.
гáта скаоу҆нȣль тъȣ дѣтȣнче дè вѣ́кь тȣ е҆щи.
5. ръди́карѫсе ръȣреле доа҆мне, ръди́карѫсе ръȣреле гласȣреле
сáле.
лȣа҆вóрь ръȣреле мáтчеле сáле дè глáсȣре а҆пе моу́лте.
ми́нȣнате ꙟнáлциле мърїе҆и, минȣнать ꙟнтрȣ ꙟнáлци ди́мноуль.
мъртоурїи́ле тáле крезȣрѫсе фоа҆рте.
касее҆и тáле коу́винесе сфнцїе҆и доа҆мне ꙟлоу́нџи ѯи́ле : ~

Ļăudaré căntărilorŭ lu Davidŭ 92.

Domnulŭ înpărâțise și în dulce frămséțe se învești,
învești-se Domnulŭ în sila sa încinse-se.
Că întări toatâ lumé să nu se clătéscâ.
Gata scaunulŭ tău détunce (=de atunce) de vécŭ tu ești.
5. rădicarâ-se răurele, Doamne, rădicarâ-se răurele glasu-
rele sale.
Lu Avorŭ răurele matcele sale de glasure ape multe.
Minunate înalțile măriei, minunatŭ întru înalți Domnulŭ.
Mărturiile tale crezurâ-se foarte,
Caseei tale cuvine-se sfinției, Doamne, în lungi ȥile.

кѫнтекȣлъ лȣ дв҃дъ.҃҃сг.

ѕеȣлъ избѫндеей дѡмнȣлъ, ѕеȣлъ избѫндеей ши нȣ сȣпересе.
рѫдикѫте че жȣдечи пѫмѫнтȣлȣи.
дѫ дарѣ трȣфашилоръ.
пѫнѫ кѫндъ пѫкѫтошїи дѡамне пѫнѫ кѫндъ пѫкѫтошїи лѫȣ-
дарѫсе.
рѫспȣндъ ши грѫескъ недерептате.
грѫескъ тоци че факъ фѫрѫ лѣџе.
ѿаменїи тѫи доамне смерирѫ.
ши достоанїа та амѫрѫрѫ.
вѫдȣа ши сѫракȣлъ ѿморѫрѫ. ши венитȣлъ ȣчисерѫ.
ши ѕисерѫ нȣ вѣде домнȣлъ нече ѫцелѣџе ѕеȣлъ лȣ ꙇаковъ.

Cănteculŭ lu Davidŭ 93.

Zeulŭ izbăndeei Domnulŭ, Zeulŭ izbăndeei și nu supere-se.
Rădicâ-te ce judeci pământului,
dă daré trufașilorŭ.
Pănâ căndŭ păcâtoșii, Doamne? pănâ căndŭ păcâtoșii
lăudarâ-se?
Răspundŭ și grăescŭ nedereptate,
grăescŭ toți ce facŭ fărâ lége.
Oamenii tăi, Doamne, smerirâ
și dostoania ta amârârâ.
Vădua și săraculŭ omorârâ și venitulŭ uciserâ,
și ziserâ: nu véde Domnulŭ, nece înțelége Zeulŭ lu Iacovŭ.

ꙟцелѣцеци акмȣ фърѫ менци ꙟнтрȣ ѡамени.
ши небоунїи къндьва ꙟмѫндрицивѫ.
чела че ꙟмплѫнтѫ оурѣкѣ нȣ аоузива.
саȣ чела че фѣче окюль нȣ ведѣва.
че ꙟвъцѫ лимбиле, нȣ обличива.
чела че ꙟвъцѫ ѡмоуль ꙟцелепчюни.
домнȣль щие кȣџетеле ѡаменилорь къ сънть дешарте.
фериче де ѡмь чель тоу ꙟвеци доамне.
ши де лѣџѣ та ꙟвеци ель.
ши ꙟблѫнȥещи ель де ȥи юте.
пънѫ съпасева пъкѫтосȣлȣи гроапѫ.
къ ноу ꙟпенџе домнȣль ѡаменїи съи.
ши достоинїа са нȣ лъсѫ.
пънѫ дерептатѣ ꙟтоарчесева ꙟжȣдець.

Înțelégeți acmu fărâ menți întru oameni
și nebunii căndŭva înmândriți-vâ.
Cela ce împlântâ urèché, nu auzi-va ?
sau cela ce féce ochiulŭ, nu vedé-va ?
ce învățâ limbile, nu oblici-va ?
cela ce învățâ omulŭ înțelepciuni.
Domnulŭ știe cugetele oamenilorŭ, că săntŭ deșarte.
Ferice de omŭ ce-lŭ tu înveți, Doamne,
și de légé ta înveți elŭ
și înblânzești elŭ de zi iute,
pănâ săpa-se-va păcâtosului groapâ.
Că nu înpenge Domnulŭ oamenii săi,
și dostoiniia sa nu lăsâ.
Pănâ dereptaté întoarce-se-va în județŭ

25. ши а̓проа́пе дѐ а̀ то́ци дерепцїи кȣ и̓нема.
чи́не скȣласева мїе спрѐ хи́тлѣни.
са́ȣ чі́не кȣ ми́не ва̀ ста̀ спрѐ че́ѧ чѐ фа́къ фърѫ лѣ́џе.
къ съноу́врѣ дѡ́мнȣлъ а̓жȣта̀ мїе, ꙟнешкитъ ꙟтра́врѣ ꙟтрȣ
ꙗ̓дъ соу́флетȣлъ мїе̓ȣ.
къ съгръїю рърди́кѫсе пичо́рȣ мїе̓ȣ, ми́лостѣ та̀ доа̓мне а̓жȣ-
тѫ мїе.
30. доу́пѫ ꙟмȣлцирѣ дȣрерилѡръ мѣ́ле ꙟтрȣ ӥнема мѣ, мъꙟ-
гъӑрѣ та̀ весели́рѫ соу́флетȣлъ мїе̓ȣ.
сънȣ а̓даоу̓гѫсе цїе ска́оу̓нȣлъ фърѫ ле́џине̓и.
чѐ фаче моу́нчи ꙟзи́чери.
вънѣзѫ спрѐ соу́флетȣлъ дерептȣлȣи.
шѝ сънџе неви́новатъ о̓сѫндескъ.
35. шѝ фоу мїе до́мнȣлъ ꙟфȣџире.

---

25. și aproape de ĭa toți dereptii cu inema.
Cine scula-se-va mie spre hitléni ?
sau cine cu mine va sta spre ceĭa ce facŭ fără lége ?
Că să nu vré Domnulŭ ajuta mie, în neșchitŭ întra-vré
întru ĭadŭ sufletulŭ mieu.
Că să grăiĭu rădicâ-se picĭoru mieu, milosté ta, Doamne,
ajutâ mie.
30. Dupâ înmulțiré durerilorŭ méle întru inema mé, măîn-
găĭaré ta veselirâ sufletulŭ mieu.
Să nu adaugâ-se ție scaunulŭ fără legiei,
ce face munci în ziceri.
Vănézâ spre sufletulŭ dereptului
și sănge nevinovatŭ osândescŭ.
35. Și fu mie Domnulŭ în fugire

шй доумнезеȣль мїеȣ ꙟажоуторю оуповъйнцѣеи мѣле.
шй дава лирь домнȣль фърѫ лѣџѣ лорь.
шй дȣпѫ хикленшȣгȣль лорь пїардева еи дѡмнȣль доумнезеȣ.

лаоуда кънтечелѡрь лȣ давидь. ҁд҃.

венйци съне боукȣрѫмь домноулȣи.
състрйгъмь зеоулȣи нострȣ.
съ айнте апоукъмь фаца лоуи ꙟйсповедире.
шй ꙟкътаре (*sic*) състрйгъмь лоуи.
5. къ зеȣ мареe домнȣль.
шй ꙟпърать маре спре тоть пъмѫнтȣль.
къ мѫйниле лоуи коумплйтеле пъмѫнтȣлȣи.
шї ꙟналтеле кодрилорь алелȣи сънть.

și Dumnezeulŭ mieu în ajutorĭu upovăinţeei méle.
Şi da-va lorŭ Domnulŭ fără légé lorŭ.
şi dupâ hiclenşugulŭ lorŭ pĭarde-va ei Do*m*nulŭ Dumnezeu.

Lauda căntecelorŭ lu Davidŭ 94.

Veniţi să ne bucurâmŭ Domnului,
să strigămŭ Zeului nostru.
Să ainte apucămŭ faţa lui în ispovedire
şi în că[n]tare să strigămŭ lui.
5. Că Zeu mare e Domnulŭ
şi înpăratŭ mare spre totŭ pămăntulŭ,
că mâinile lui cumplitele pămăntului
şi înaltele codrilorŭ ale lui săntŭ;

къ а̀лоу́и ӑсте ма́рѣ шѝ е̑ль фѣ́чеѡ.
шѝ оу̑скат8ль мꙟниле лоу́и фѣ́черꙟ.
вени́ци съне ꙟкинъмь шѝ съкъдемь ла̀ е̑ль.
шѝ съплꙟнџем ꙟнтрѐ до́мн8ль чѐ фѣ́че но́и.
къ е̑ль ӡе́8ль ни́стр8.
шѝ но́и ѿа̑мени пъск8ці̑и лоу́и.
шѝ ѿиле мꙟнилорь лоу́и.
а̑стъӡи съ гла́с8ль лоу́и а̑оу̑ӡивреци.
н8 ꙟвръгошареци ӥнема воа̑стрꙟ ка ꙟмънїе.
доу́пꙟ ӡѝ ӥспитирѣ ꙟпоу́стїе.
і̑ѡ ӥспитирꙟмꙟ пъри́нцїи во́щри.
и̑спити́рꙟмꙟ ши въӡоу́рꙟ лоу́кр8реле мѣ́ле патр8 ӡе́чи дѐ а̑ни.
н8 сокотїю дѐ нѣ́м8ль а̑че́ль.
ши ӡи́шь поу́р8рѣ́ рꙟтꙟческь к8 и̑нема.

---

că a lui ĭaste maré și elŭ féce-o,
și uscatulŭ mânile lui fécerâ.
Veniți să ne închinămŭ și să cădemŭ la elŭ
și să plângem între Domnulŭ ce féce noi,
că elŭ Zeulŭ nostru
și noi oameni păscuții lui
și oile mâinilorŭ lui.
Astăzi să glasulŭ lui auzi-vreți,
nu învrătoșareți inema voastrâ ca în mănie.
Dupâ zi ispitiré în pustie,
io ispitirâ-mâ părinții voștri,
ispitirâ-mâ și văzurâ lucrurele méle. Patru zeci de ani
nu socotiĭu de némulŭ acelŭ
și zișŭ pururé râtâcescŭ cu inema.

е́и н8 коу́носк8рѫ къи́ле мѣ́ле.
къ жоураимѫ ꙟмъні́ѧ мѣ съꙟтра́ре ꙟръпа8с8ль мїе́8 : ~

лаоу́да къꙟтѫрилѡрь л8 дави́дь. ч҃е.

кънта́ци до́мн8л8и кънтече но́аѡ.
кънта́ци до́мн8л8и тѡ́ть пъмѫ́нт8ль.
кънта́ци до́мн8л8и ші́ бла́гословици н8меле л8и.
доу́лче споу́неци де́ꙟ ѕи́ ꙟѕи́ спсе́нїа лоу́и.
5. споу́неци ꙟнтр8 ли́мби сла́ва лоу́и.
ꙟнтрѐ то́ци ѿа̀менїи чю́деле лоу́и.
къ ма́рее дѡ́мн8ль ші́ лъоу́дать фоа́рте́.
к8 фри́кѫ спрѐ то́ци ѕе́ии.
къ то́ци д8мнеѕеи ли́мбилорь, дра́чи.

Ei nu cunoscurâ căile méle,
că jurai-mâ în mănila mé să întrare în răpausulŭ mieu.

Lauda cântârilorŭ lu Davidŭ 95.

Căntaţi Domnului căntece noao,
căntaţi Domnului totŭ pământulŭ.
Căntaţi Domnului și blagosloviți numele lui,
dulce spuneţi deîn zi în zi spăsenila lui.
5. Spuneţi întru limbi slava lui,
între toţi oamenii cĭudele lui.
Că mare e Domnulŭ și lăudatŭ foarte,
cu fricâ e spre toţi Zeii.
Că toţi Dumnezeii limbilorŭ draci,

ѐ до́мнꙋль че́рюль фѣ́че.
ѝсповедире шѝ фрꙋмсѣце ꙟнтрѫнсь.
сфнціе шѝ ма́ре фрꙋмсѣце ꙟсфнціа лоу́и.
а̀доу́чеци дѡ́мнꙋлꙋи тꙋтѫніи лимбилорь.
а̀дꙋчечци (*sic*) до́мнꙋлꙋи сла́вѫ шѝ чи́нсте.
а̀доу́чеци до́мнꙋлꙋи сла́вѫ ꙟнꙋмеле лоу́и.
лꙋа̀ци кꙋмѫндꙋри шѝ ꙟнтра́ци ꙟкꙋрциле лꙋи.
лꙋа̀ци кꙋмѫндꙋри шѝ ꙟтра́ци ꙟкоу́рциле лꙋи.
ꙟкі́нацивѫ до́мнꙋлꙋи ꙟкоу́ртѣ сфнтѫ а̀лоу́и.
сꙋсе рꙋди́че дѐ фа́ца лꙋи то́ть пꙋмѫнтꙋль.
ѕи́чеци ꙟнтрꙋ ли́мби кꙋ до́мнꙋль ꙟпꙋрѫцисе.
кꙋ дерѣ́се тоа̀тѫ лоу́меѐи че ноу́се рꙋди́кѫ.
жоу́декѫ ѿа̀менилорь ꙟде́ре́нтате.
сꙋсе веселѣскѫ че́рюль шѝ бꙋкꙋрѫсе пꙋмѫнтꙋль.

---

e Domnulŭ cerĭulŭ féce.
Ispovedire și frămséțe într'ânsŭ,
sfinție și mare frămséțe în sfințiĭa lui.
Aduceți Domnului tătânii li*m*bilorŭ,
aduceți Domnului slavâ și cinste,
aduceți Domnului slavâ în numele lui,
luați cumândări și întrați în curțile lui,
luați cumândări și întrați în curțile lui,
închinați-vâ Domnului în curté sf*ă*ntâ a lui.
Să se rădice de fața lui totŭ pământulŭ.
Ziceți întru limbi că Domnulŭ înpărâți-se,
că derése toatâ lumeei ce nu se rădicâ.
Judecâ oamenilorŭ în dereptate.
Sắ se veseléscâ cerĭulŭ și bucurâ-se pământulŭ,

сѫсе рѫдиче марѣ ши плинȣль ей.
25. съсе бȣкȣре кѫмпїи ши тоате чесь ꙟнтрѫншїи.
атоуҷе бȣкȣрасеворь тоате лѣмнеле дȣмбрѫвилорь.
де фаца домнȣлȣи кѫ вине.
кѫ вине сѫжȣдече пѫмѫнтȣлȣи.
сѫжȣдече атоатѫ лȣмѣ ꙟдерептате.
30. ши ѡ̃амениилорь кȣ дѣдевѫрȣль сѫȣ :~:~:~:~

кѫнтекȣль лȣ дв̃дь.
кѫндь токмисе пѫмѫнтȣль лоуи.
неадаоусь скрись де еврей. ч҃ѕ.

домнȣль ꙟпѫрѫцисе сѫсе боукȣре пѫмѫнтȣль.
сѫсе веселѣскѫ острове моулте.

---

să se rădice maré și plinulŭ ei,
să se bucure cămpii și toate ce-sŭ într'ânșii.
25. Atunce bucura-se-vorŭ toate lémnele dumbrâvilorŭ,
de fața Domnului că vine,
că vine să judece pământului,
să judece a toatâ lumé în dereptate,
și oamenilorŭ cu dédevărulŭ său.

Cănteculŭ lu Davidŭ,
căndŭ tocmise pămăntulŭ lui,
neadausŭ scrisŭ de Evrei 96.

Domnulŭ înpărâțise să se bucure pământulŭ,
să se veseléscâ ostrove multe.

ноꙋ́ѡрь ши оу̀нтоу́нѣрекь дѣ̀ꙟ прежꙋрꙋль лоу́и.
дерептате шѝ ꙟжꙋдекаре дерѣ́џере скаꙋнꙋль лꙋи.
фо́кь ꙟнтрѫ́нсь ꙟнаі́нте мѣ́рфе (*sic*).
шѝ а̑рде ꙟмпрежоу́рь дра́чїи лꙋи.
лꙋми́нарѫ фꙋлџереле лꙋи тоа̑тѫ лоу́мѣ.
въꙃꙋ ши ръди́кѫсе пъмѫ́нтꙋль.
ко́дрїи ка̀ чѣ́ра топирѫсе дѐ фа́ца до́мнꙋлꙋи.
дѐ фаца до́мнꙋлꙋи а̑то́ть пъмѫ́нтꙋль.
споу́серѫ черюреле дере́птатѣ лꙋи.
ши въꙃоу́рѫ то́ци ѿа̑менїи сла́вѫ є̏го.
съсе роу́шинѣꙃе ти́ци чѐ ꙟкинарѫсе и̑долилорь.
чѐ лъꙋдъсе дѐ и̑долїи съи.
ꙟкинацивѫ лоу́и то́ци ꙟџерїи лꙋи.
а̑оу̑ꙃи шисе весели сї́нꙋль.

Nuorŭ și untunérecŭ deîn prejurulŭ lui,
dereptate și în judecare derégere scaunulŭ lui.
Focŭ într'ânsŭ înainte mér*g*e
și arde împrejurŭ dracii lui.
Luminarâ fulgerele lui toatâ lumé,
văzu și rădicâ-se pământulŭ.
Codrii ca céra topirâ-se de fața Domnului,
de fața Domnului a totŭ pământulŭ.
Spuserâ cerĭurele dereptaté lui
și văzurâ toți oamenii сла́вѫ є̏го (*sic*).
Să se rușinéze toți ce închinarâ-se idolilorŭ,
ce lăudă-se de idolii săi.
Închinați-vâ lui toți îngerii lui.
Auzì și se veseli Sionulŭ

шѝ бꙋкꙋрарѫсе фїеле ꙇꙋдеилорь.
дерептъ але тале жꙋдѣце доамне.
кѫ тꙋ домнꙋль дѐ сꙋсь преспрѐ тоть пѫмѫнтꙋль.
20. фоарте рѫдикашите преспрѐ тоци ѕени.
чине юбици ѕеꙋль ненѫвидици рѫꙋль.
хрѫнѣще домнꙋль сꙋфлетеле прѣподбничилорь сѫи.
дѐ мѫиниле пѫкѫтосꙋлꙋи ізбѫвїива.
лꙋминѫ лꙋче дерепцилорь.
25. шѝ дерепцилорь кꙋ інема веселїе.
веселицивѫ дерепцїи ѫдомнꙋль.
шѝ исповедици паментѣ сфинцие (*sic*) лꙋи : ~

кѫнтекꙋль лꙋ двдь. ч҃з.

кѫнтаци домнꙋлꙋи кѫнтече ноаѡ, кѫ минꙋне фѣче домнꙋль.

și bucurarâ-se fiele Iudeilorŭ
dereptŭ ale tale judéțe, Doamne.
Că tu Domnulŭ de susŭ prespre totŭ pămăntulŭ,
20. foarte rădicași-te prespre toți Zeii.
Cine ĭubiți Zeulŭ nenăvidiți răulŭ.
Hrănéște Domnulŭ sufletele prépo*d*obnicilorŭ săi,
de mâinile păcâtosului izbăvi-i-va.
Luminâ luce dereptilorŭ
25. și dereptilorŭ cu inema veselie.
Veseliți-vâ dereptii în Domnulŭ
și ispovediți pamenté sf*i*nție[i] lui.

Cănteculŭ lu Davidŭ 97.

Căntați Do*m*nului căntece noao, că minune féce Domnulŭ.

спъсй є҆лъ дерѣпта лȣи.
сȣптъсȣа̀ра сфнта лȣи.
спȣсе дѡмнȣлъ сп҃сенїа са̀.
ꙟтре̇ лимби дескоперй дерептатѣ са̀.
помени̇ ми́лостѣ са̀ лȣ і҆а̀ковъ.
шй дѣдевъръ̀лъ съȣ ка́сеєн лȣ і҆и҃лъ.
възȣрѫ тоа̀те кȣмпли́теле пъмѫнтȣлȣи сп҃се́нїа ѕе́ȣлȣи но́стрȣ.
стри́гаци ѕе́ȣлȣи тѡ́тъ пъмѫнтȣлъ.
кънтаци ши бȣкȣрацивѫ ши кънтаци.
то́тъ кънтаци дѡмнȣлȣи ꙟчетери.
ꙟчѣ́тери ши кȣ гла́сȣреле кънтърилоръ.
ꙟбȣчинеле ферекате кȣ гласȣре бȣчине де̇ корнȣ.
стри́гаци ꙟтре̇ ꙟпърат̾ (*sic*) до́мнȣлъ.
съсе ръди́че ма́рѣ шй пли́нȣлъ є҆и.

Spăsi elŭ derépta lui.
suptŭsuara sf*ă*nta lui.
Spuse Do*m*nulŭ sp*ă*senia sa,
între limbi descoperi dereptaté sa;
pomeni milosté sa lu Ĭacovŭ
și dédevărulŭ său caseei lu Is*ra*ilŭ.
Văzurâ toate cumplitele pământului sp*ă*senia Zeului nostru.
Strigați Zeului totŭ pămâtulŭ,
căntați și bucurați-vâ și căntați;
totŭ căntați Do*m*nului în ceteri (*sic*),
în céteri și cu glasurele căntărilorŭ,
în bucinele ferecate, cu glasure bucine de cornu.
Strigați între înpăratŭ Domnulŭ.
să se rădice maré și plinulŭ ei,

тоатъ лоумѣ ши тоци че вїоу спренсь.
ръꙋриле плъсаворь кꙋ мѫїниле де преꙋнѫ.
кодрїи боукꙋрасевѡрь де фаца домнꙋлꙋи къ вине.
къвїне съжоудече пъмѫнтꙋлꙋи.
съжꙋдече атоатъ лꙋмѣ ꙟдерептате.
ши ѡаменилорь ꙟдерепцїе : ~ : ~ : ~

кънтекꙋль лꙋ дв҃дь, ч҃и.

домнꙋль ꙟпъръцисе съсе мънїе ѡаменїи.
че шезꙋ ꙟхерꙋвїми.
съсе ръдиче пъмѫнтꙋль.
домнꙋль ꙟсїѡнь маре.
ши ꙟналтꙋе спре тоци ѡаменїи.

---

toatâ lumė și toți ce viu spr'ensŭ.
Răurele plăsa-vorŭ cu mâinile depreunâ,
codrii bucura-se-vorŭ de fața Domnului că vine,
că vine să judece pământului,
să judece a toatâ lumė în dereptate
și oamenilorŭ în dereptie.

Cănteculŭ lu Davidŭ 98.

Domnulŭ înpărâțise să se mănie oamenii,
ce șezu în heruvimi,
să se rădice pământulŭ
Domnulŭ în Sionŭ mare
și înaltu-e spre toți oamenii.

сѫсе йспwведѣскѫ нȣмелȣи тъȣ мáрелȣи.
къ кȣ фри́кѫ шй сфн҃ть ӓсте.
шй чйнсте лȣ ѫпърать жоудецъ юбѣще.
тоу готwвиши дерептѫци.
жоудéць шй дерептате ѫ іа́ковъ, тоу фѣчеши.
ръдикаци до́мнȣлъ доумнезеȣлъ но́стрȣ шй ѫкинацивѫ соупть подножїа пичоарелоръ лоуи, къ сфнть ӓсте.
мwѷсй шй аарwнъ ѫпреȣцїи лоуи.
шй самȣи́лъ ѫчè кемѫ ноумеле лоуи.
кема до́мнȣлъ шй èлъ аоузиа èи.
ѫстлъпъ дè нȣори гръиа кътрѫнши.
къ ферїа мъртȣрїа лȣи.
шй зи́са лоуи че дѣде лwръ.
доамне доумнезеȣлъ нострȣ, тоу аскȣлтаи èи.

Să se ispovedéscâ numelui tău marelui,
că cu fricâ și sfăntŭ ĭaste
și cinste lu înpăratŭ judeţŭ ĭubéște.
Tu gotoviși dereptâţi,
judeţŭ și dereptate în Iacovŭ tu féceși.
Rădicaţi Domnulŭ Dumnezeulŭ nostru și închinaţi-vâ suptŭ podnojiĭa picĭoarelorŭ lui, că sfăntŭ ĭaste.
Moysì și Aaronŭ în preuţii lui
și Samuilŭ în ce chemâ numele lui;
chema Domnulŭ și elŭ auziĭa ei,
în stlăpŭ de nuori grăiĭa cătr'ânși,
că feriĭa mărturiĭa lui
și zisa lui ce déde lorŭ.
Doamne, Dumnezeulŭ nostru, tu ascultaĭ ei.

ѕéȣ тȣ ми́лостивь éраи лорь.
20. шй и̓ѕбънди́таи ꙟтоа̓те ꙟчепȣтеле лорь.
ръдикаци дѡмнȣль дȣмнеѕеȣль нóстрȣ шѝ ꙟкинацивж ꙟмпъ-
дȣрѣ сфптж (*sic*) а̓лȣи.
къ сфнть доу́мнеѕеȣль нострȣ.

кънтекȣль лȣ двдь ꙟи́споведире. ч҃ѳ.

стри́гаци дѡмнȣлȣи тóть пъмжнтȣль.
лȣкраци дѡмнȣлȣи ꙟвеселїе.
ꙟнтраци ꙟнтржнсȣль ꙟбоу́кȣрїе.
същи́ци къ дѡмнȣль, е̓лȣе ѕéȣль нóстрȣ.
5. е̓ль фѣче нóи е̓нȣ нóи.
е̓ нóи ѿа̓менїи лȣи шѝ ѿи пъскȣите лȣи.

Zeu tu milostivŭ erai lorŭ
20. și izbăndit'ai în toate începutele lorŭ.
Rădicați Do*m*nulŭ Dumnezeulŭ nostru și închinați-vâ
îm pădurĕ sf*ăn*tâ a lui,
că sf*ă*ntŭ Dumnezeulŭ nostru.

Căntecululŭ lu Davidŭ în ispovedire 99.

Strigați Do*m*nului totŭ pămăntulŭ,
lucrați Do*m*nului în veselie,
întrați într'ănsulŭ în bucurie.
Să știți că Do*m*nulŭ elu-e Zeulŭ nostru,
5. elŭ féce noi, e nu noi,
e noi oamenii lui și oi păscuite lui.

ꙟтрáци ꙟоуша лоуи ꙟисповедире.
ꙟкȣрциле лȣи ꙟкънтъри.
исповедíцивѫ лȣи ши лъȣдаци ноумеле лȣи.
10. къ доулчее дóмнȣль ꙟвѣкь месерѣрѣ лȣи.
ши пънѫ лà нѣмь ши нѣмь дѣдевърȣль лоуи : ~ : ~

кънтекȣль лȣ дâдь. р҃.

месерѣре ши жȣдецȣль кънть цїе доамне.
кънть ши ꙟцелегь ꙟкъиле невиновать.
къндь венíвери кътрѫ мíне.
тречѣ ꙟнеръȣль йнимїеи мѣле прè мижлокь дè каса мѣ.
5. нȣ ꙟнаинте пȣшь ꙟнтре окїи мїеȣ лȣкрȣ лѣџекълкѫторю.
чè фѣчерѫ трѣчере оурѫю.

Întrați în ușa lui în ispovedire,
în curțile lui în cântări.
Ispovediți-vâ lui și lăudați numele lui,
10. că dulce e Domnulŭ, în vécŭ meseréré lui
și pănâ la némŭ și némŭ dédevărulŭ lui.

Cănteculŭ lu Davidŭ 100.

Meserére și județulŭ căntŭ ție, Doamne,
căntŭ și înțelegŭ în căile nevinovatŭ,
căndŭ venì-veri cătrâ mine.
Trecé în nerăulŭ inimiei méle pre mijlocŭ de casa mé.
5. Nu înainte pușŭ între ochii miei lucru lége călcâtorĭu,
ce fécerâ trécere urâĭu.

нȣ липиѫсе мїе ꙟнемѫ хитлѣнѫ.
чѐ ферисе дѐ мине рѫȣлъ нȣ кȣноскȣю.
чѐ клеветї ꙟ аскȣнсъ соцȣлъ сѫȣ, ачѐста мѫнаи.
10. трȣфашȣлъ кȣ окюлъ шї несѫтȣратȣлъ кȣ ꙟнема кȣ ачѐста нȣ
мѫнкаю.
окїи мїеи спрѐ крединчошїи пѫмѫнтȣлȣи.
сѫпȣю еи кȣ мине.
чѐ ꙟмблà пре кале невиноватѫ.
ачѐстами слȣжїа.
15. нȣ вїа прѐ мижлокъ дѐ каса мѣ че фѣчѣ трȣфѫ.
чѐ грѫиа недерептате нȣ дерецѣ ꙟнтре окїи мїеи.
демѫнѣца ȣчидѣ тоци пѫкѫтошїи пѫмѫнтȣлȣи.
сѫсе кȣре дѐ четатѣ домнȣлȣи тоци чѐ факъ фѫрѫ лѣџе.

Nu lipiĭa-se mie inemâ hitlénâ,
ce feri-se de mine, răulŭ nu cunosculu.
Ce cleveti în ascunsŭ soţulŭ său, acesta mânai.
10. Trufaşulŭ cu ochĭulŭ şi nesăturatulŭ cu inema. cu a-
cesta mâĭncaĭu.
Ochii miei spre credincĭoşii pămîntului,
să puĭu ei cu mine.
ce îmbla pre cale nevinovatâ.
acesta-mi slujiĭa.
15. Nu viĭa pre mijlocŭ de casa mé ce făcé trufâ,
ce grăiĭa nedereptate nu derége între ochii miei.
Demânéţa ucidé toţi păcâtoşii pămîntului,
să se cure de cetaté Domnului toţi ce facŭ fără lége.

35

шедѣрѣ, а҃і.

роу́гѫчюнѣ мѣсерȣлȣи кѫндь ѿцѫрѫщесе,

шѝ ꙟтрѐ до́мноуль ва́рсѫ роу́гѫчюнѣ са̀. р҃а̀.

до̀мне а̀оу̀ѕи рȣгѫчюнѣ мѣ шѝ стрїгарѣ мѣ кѫтрѫ ти́не сѫвїне.

нȣ ꙟтоа̀рче фа̀ца та̀ дѐ ми́не.

ꙟнчѐ ѕѝ тѫнжѐскь. плѣ́кѫ кѫтрѫ ми́не оу̀рѣ́кѣ та̀.

ꙟче ѕѝ ке́мȣте, коу́рѫндь а̀оу̀ѕимѫ.

5. кѫпе́рирѫ ка̀ фоу́мȣль ѕи́леле мѣ́ле.

шѝ ѿ̀аселе мѣ́ле ка̀ оу̀ска́рѣ оу́ска́рѫсе.

вѫтѫмать фȣю ка̀ ꙗ̆рба шѝ оу́скѫсе ї̀нема мѣ.

каоу̀лтаи сѫ мѫнѫнꙟкь пѫнѣ мѣ.

Şedére 11.

Rugâciune méserului căndŭ oţărăşte-se

şi între Domnulŭ varsâ rugâciune sa 101.

Doamne, auzi rugâciuné mé şi strigaré mé cătră tine să viie.

Nu întoarce faţa ta de mine;

în ce zi tănjescŭ, plécâ cătrâ mine uréché ta.

În ce zi chemu-te, curândŭ auzi-mâ.

5. că perirâ ca fumulŭ zilele méle

şi oasele méle ca uscaré uscarâ-se.

Vătămatŭ fuĭu ca ĭarba şi uscă-se inema mé,

că uĭtaĭ să mânâîncŭ pâine mé.

де глáсꙋль соу́спинилорь мѣ́ле. лепи́рѫсе ѿ҆áселе мѣ́ле пели́цеѐи
мѣ́ле.
подобїимѫ несѫтꙋратꙋль поу́стїи еи.
фоу́и кà дѐ ноа҆пте кóркь ꙟтоу́рнь.
превегею ши́ фꙋю кà пáсѫрѣ чѐ ꙟсингоу́рѫсе ꙟзи́дь.
ꙟтоа҆тѫ зи́ ꙟпꙋтарѫми дрáчїи мїѐи.
ши́ чѐ лѫꙋдамѫ кꙋ ми́не жоу́расе.
дерепче ченꙋше кà пѫинѣ мѫꙟкаи.
ши́ бѣрѣ мѣ кꙋ плѫнџере местекаю.
дѐ фáца мѫнїѐи тáле ши́ дѐ оу҆ргїа тà.
кѫ рѫдикаши а҆рꙋнкашимѫ.
зи́леле мѣ́ле кà оу҆мбра трекꙋрѫ.
ши́ е҆ꙋ кà фѫнꙋль сѐкаю.
е҆ тꙋ доа҆мне ꙟвѣ́кь лѫкꙋ҆ащи.

De glasulŭ suspinilorŭ méle, lepirâ-se oasele méle pe-
liţeei méle.
Podobii-mâ nesăturatulŭ pustiiei.
fui ca de noapte corbŭ în turnŭ.
Preveghеĭu şi fuĭu ca pasâré ce însingurâ-se în zidŭ.
În toatâ zi înputarâ-mi dracii mici
şi ce lăuda-mâ cu mine jura-se.
Derep'ce cenuşe ca păiné mâincai
şi béré mé cu plângere mestecaĭu
de faţa măniei tale şi de urgiĭa ta,
că rădicaşi, aruncaşi-mâ.
Zilele méle ca umbra trecurâ
şi eu ca fănulŭ secaĭu,
e tu, Doamne, în vécĭi lăcuĭaşti *(sic)*

шѝ па́ментѣ та̀ ꙟнѣ́мь шѝ ꙟнѣ́мь.
тоу ꙟнтроу ꙟвїѐре милꙋиши сїѡ҃нꙋль.
кѫ врѣ́мѧ сѫмилꙋѐщи ѐль.
кѫ ви́не врѣмѣ.
кѫ доу́аче вроу́рѫ шѐрбїи тѣи пїѐтриле лꙋи.
шѝ цѫрѫна лꙋи ми́лꙋирѫ.
шѝ спѫмѫнтасеворь лимбиле дѐ ноу́меле дѡмнꙋлꙋи.
шѝ то̀ции ꙟпѫрацїи пѫмѫнтꙋлꙋи де сла̀ва та̀.
кѫ ꙁи́дѣще до̀мнꙋль сїѡ́нꙋль.
ши ивѣщесе ꙟсла̀ва са̀.
шѝ кѫꙋтѫ спре роу́га плекацилѡрь.
ши нꙋ трекꙋ роу́гѫчюнѣ лорь.
сѫсе скри́е а҆чѣстѣ ꙟнѣ́мь а҆лтꙋль.
ши ѡ҆а́менїи че́се ꙁи́дескь ла̀ꙋдѫ дѡмнꙋль.

și pamenté ta în némŭ și în némŭ.
Tu întru înviere miluiși Sionulŭ.
că vrémĭa să milueșți elŭ.
că vine vrémé.
Că dulce vrurâ șerbii tăi pietrile lui
și țărâna lui miluirâ.
Și spământa-se-vorŭ li*m*bile de numele Do*m*nului
și toți înpărații pământului de slava ta.
Că zidéște Domnulŭ Sionulŭ
și ivéște-se în slava sa.
Și căutâ spre ruga plecațilorŭ
și nu trecu rugâcĭuné lorŭ.
Să se scrie acésté în némŭ altulŭ
și oamenii ce se zidescŭ laudâ Do*m*nulŭ.

кѫ плекѫсе дєꙟ нáлтȣль сфн҃цїєи сáле.
дѡмнȣль дєꙟ чєрю спре пѫмѫнть кѫȣтѫ.
сѫ аоузѫ сȣспинеле ферекацилорь.
сѫдезлѣџе фїии ѿморѫцї.
40. спȣю ꙟсїѡнь нȣмеле дóмнȣлȣи.
шн лáȣда лȣи ꙟ ієр҃слим.
кѫндь адȣнасеворь ѿамєнїи депреоунѫ.
шн ꙟпѫрацїи сѫлȣкрѣзе дѡмнȣлȣи.
рѫспȣнсе лȣи ꙟкáле врѫтȣтѣ сà.
45. скѫдѣрѣ зилелорь мѣле спȣне міе.
нȣ рѫдика міне ꙟпремїезаре зилелорь мѣле.
ꙟнѣмȣль нѣмȣлȣи анїи тѫи.
ꙟнтрȣ ꙟчепȣте тоу доамне пѫмѫнтȣль оурзиши.
шй фаптéле мѫнилорь тáле сѫнть чéрюреле.

Că plecâ-se deîn naltulŭ *sfin*ției sale.
Do*m*nulŭ deîn cerĭu spre pămăntŭ căutâ.
Să auzâ suspinele ferecaților.
să dezlége fiii omorâți.
40. Spuĭu în Sionŭ numele Domnului
și lauda lui în Ier*usa*li*m*.
Căndŭ aduna-se-vorŭ oamenii depreunâ
și înpărații să lucréze Do*m*nului,
răspunse lui în cale vrătuté sa
45. scădéré zilelorŭ méle spune mie.
Nu rădica mine în premiezare zilelorŭ méle,
în némulŭ némului anii tăi.
Întru începute tu, Doamne, pămăntulŭ urziși
și faptele mânilorŭ tale săntŭ cerĭurele,

іа́ле пїе́рь, е҆ тꙋ лъкꙋе̑щи.
шѝ тоа̑те ка̀ къмаша ꙟвекескꙋ́се.
шѝ ка̀ вешмжнть ꙟво́лбиле шѝ скимбжсе.
е҆ тоу а̑чѐла е̑щи шѝ а̑нїи тъи нꙋ скадь.
фїии шербилорь тъи ꙟнтравꙋрь.
шѝ сжмжнца лорь ꙟвѣкь дерецесе : ~ : ~

Кънтекꙋль лꙋ дѣдь. р҃в҃.

благословѣще соуфлетꙋль мїеꙋ домнꙋль.
шѝ тоа̑те дѐ лъꙋнтрꙋль мїеꙋ ноумеле сфнть а̑лꙋи.
благословѣще соуфлетꙋль мїеꙋ домнꙋль.
шѝ нꙋ оуйта тоа̑те дариле лоуи.
чѐ коуръцѣще тоа̑те фъръ лециле та́ле.

ĭale pierŭ, e tu lăcueşti,
şi toate ca cămaşa învechescu-se
şi ca veşmântŭ învolbi-le şi schimbâ-se,
e tu acela eşti şi anii tăi nu scadŭ.
Fiii şerbilorŭ tăi intra-vorŭ
şi sămânţa lorŭ în vécŭ derege-se.

Cănteculŭ lu Davidŭ 102.

Blagoslovéşte sufletulŭ mieu Domnulŭ
şi toate de lăuntrulŭ mieu numele sfăntŭ a lui.
Blagoslovéşte sufletulŭ mieu Domnulŭ
şi nu ulta toate darile lui,
ce curăţéşte toate fărâ legile tale,

чѐ ви́ндекѫ тоа̀те лѫнгориле та́ле.
чѐ и̂збѫвѝ дѐ пꙋтредире вїаца тѣ (*sic*).
коу́нꙋнѫте кꙋ месерѣре шѝ кꙋ милꙋи́ре.
шѝ ꙟмплꙋ ꙟдꙋлчацѫ жела́нїа та̀.
нои́сева ка̀ вѫлтꙋрꙋлꙋи ти́нерѣцеле та̀ле.
фѣ́че ми́лосте дѡ́мнꙋлъ.
шѝ жоу́дець тоу́тꙋрорь ѿбидицилорь.
споу́не кѫи́ле са́ле лꙋ мѡѷси̇.
фїилѡрь лꙋ и̂срайлъ врѐриле са́ле.
ѐфти́нь шѝ милостивь дѡмнꙋль.
ꙟлꙋнгь рѫбдѫторю шѝ моу́лть ми́лостивь.
нꙋ пѫнѫ ꙟкꙋмплитъ мѫнїесе.
нече ꙟвѣ́къ ꙟврѫжбѣще.
нꙋ доу́пѫ фѫрѫ лѐџиле ноа̀стре фаптаꙋ ноаѡ.

---

ce vindecâ toate lăngorile tale;
ce izbăvi de putredire viaţa *mé*,
cununâ-te cu meserére şi cu miluire
şi împlu în dulcîaţâ jelania ta.
Noi-se-va ca vălturului tineréţele tale.
Féce miloste Domnulŭ
şi judeţŭ tuturorŭ obidiţilorŭ.
Spune căile sale lu Moysi,
fiilorŭ lu Israilŭ vrerile sale.
Eftinŭ şi milostivŭ Do*m*nulŭ.
in lungŭ răbdâtorĭu şi multŭ milostivŭ.
Nu pănâ în cumplitŭ mănie-se,
nece in vécŭ învrăjbéşte.
Nu dupâ fărâ legile noastre fapt'au noao.

нече доу́пѫ пѫкателе ноа̀стре да́таȣ ноаѡ.
кѫ доу́пѫ ꙟналтȣль че́рюлȣи дѐ пѫмѫнтъ, ꙟврѫтошѫ до́мнȣль
ми́лостѣ са̀ спрѐ фрикѡшїи дѐ е́ль.
кѫть стаȣ рѫсѫрителе де а̀поу́се, делȣꙟгатаȣ дѐ нои фѫрѫ де
лѣ́џиле ноа̀стре.
кȣмь милȣѥще та̀тѫ фїии. милȣѥще до́мнȣль фрикошїи дѐ е́ль.
кѫ ѐль кȣноскȣ фѫптȣра ноа̀стрѫ.
помѣ́ни кѫцѫрѫнѫ сем.
ѡ̆мȣль ка̀ ꙗ̆рба зи́леле лȣи.
ка̀ флѡриле са́телорь ашà ꙟфлȣрѣще.
кà доухь прои́дѣще ꙟнтрѫнсь ши̇ ноу ꙗ̆сте.
ши̇ нȣ кȣнѡаще доу́пѫ а̀чѣа ло́кȣль сѫȣ.
ѐ ми́лолстѣ (*sic*) дѡмнȣлȣи дѐ вѣ́кь ши̇ ꙟвѣ́кь спрѐ фрикошїи
дѐ е́ль.

---

nece dupâ păcatele noastre dat'au noao.
Că dupâ înaltulŭ cerĭului de pământŭ învrătoșâ Domnulŭ
milosté sa spre fricoșii de elŭ.
Cătŭ stau răsâritele de apuse deluìngat'au de noi fără
de légile (*sic*) noastre.
Cumŭ miluĭaște tatâ fiii, miluĭaște Domnulŭ fricoșii de elŭ,
că elŭ cunoscu făptura noastrâ.
Poméni că țărână se*m* :
omulŭ ca ĭarba. zilele lui
ca florile satelorŭ, așa înfluréște.
Ca duhŭ proidéște într'ânsŭ și nu ĭaste
și nu cunoaște dupâ acéĭa loculŭ săŭ.
E milosté Do*m*nului de vécŭ și în vécŭ spre fricoșii
de elŭ.

шй дерептатѣ лоуй спрѐ фїнн фїилорь.
чѐ ферия лѐџѣ лоуи.
шй помепїя зйса лви сѫѵ факѫ.
домнвль ꙟчерю готови скаѵнвль сѫв.
35. шй ꙟпѫрѫцїя лоуи кв тоци вльдвѧще.
благословици домнвль тоци ꙟџерїи лви, тари кв врѫтвтѣ сѫ фачеци коувѫнтвль лоуи.
аоузици гласвль коувинтелорь лви.
благословици домнвль тоате силеле лви, че фачеци воꙗ лоуи.
благословици домнвль тоатѫ дѣла лви.
40. ꙟтоть локвль вльдичїа лви благословѣще соуфлетвль мїев домнвль : ~

și dereptaté lui spre fiii fiilorŭ,
ce feriĭa légé lui
și pomeniĭa zisa lui să o facâ.
Domnulŭ în cerĭu gotovi scaunulŭ său
35. și înpărâțiĭa lui cu toți vlăduĭaște.
Blagosloviți Domnulŭ toți îngerii lui, tari cu vrătuté sa fareți cuvântulŭ lui,
auziți glasulŭ cuvintelorŭ lui.
Blagosloviți Domnulŭ toate silele lui ce faceți voĭa lui,
blagosloviți Domnulŭ toatâ déla lui.
40. în totŭ loculŭ vlădicia lui blagoslovéște sufletulŭ mieu Domnulŭ.

кꙟнтекȣлъ лȣ Дѣдъ. де фачерѣ лȣмїеи.

благословѣще соуфлетȣлъ мїеȣ Домнȣлъ, Доамне Доумнезеȣлъ
мїеȣ мъритȣтѣи фоарте.
ꙟнсповедире ши ꙟмаре фрꙟмсѣце ꙟвещите.
ꙟвещитȣтѣи коу лоуминꙟ ка ꙟкꙟмаше.
ꙟтинсеши черюлъ ка пїалѣ.
коперишн ка апа мап соусȣлъ лоуи.
поусе нȣѡрїи сȣирѣ са.
ꙟмблꙟ спре арепиле вꙟнтȣлȣи.
фѣче ꙟџерїи сꙟи дȣхоуре, ши слоуџиле сале фокъ апринсъ.
оурзи пꙟмꙟнтȣлъ ꙟврꙟтȣтѣ са.
ноу се ва плека ꙟвѣкъ де вѣкъ.

Cănteculŭ lu Davidŭ de facerė lumiei. [103]

Blagoslovėște sufletulŭ mieu Domnulŭ, Doamne Dumne-
zeulŭ mieu, măritu-tėi (=te ai) foarte.
În ispovedire și în mare frămsėțe învești-te,
înveștitu-tėi (=te ai) cu luminâ ca în cămașe,
întinseși cerĭulŭ ca piĭalė,
coperiși ca apa mai susulŭ lui,
puse nuorii suirė sa,
îmblâ spre arepile văntului,
féce îngerii săi duhure și slugile sale focŭ aprinsŭ,
urzi pământulŭ în vrătutė sa,
nu se va pleca în vécŭ de vécŭ.

фърѫ фоундꙋль ка кѫмаша ꙟвещиреѣ еи.
спре кодри стаꙋ апе.
де апъратꙋль тъоу фꙋџивърь.
де гласоуль тꙋнетꙋлꙋи тъоу спѫмѫнтасеворь.
соуесе кодрїи шѝ дещиньгꙋсе кѫмпїи, ꙟлокь чѣи оурзить лорь.

хотарь пꙋсеши че нꙋль трекꙋ.
нече ꙟторкꙋсе съкоаперe пѫмѫнтꙋль.
тремесеши (sic) ізвоаре ꙟлазере.
пре мижлокь де кодри трекь апе.
адапѫ тоате гадинеле сателорь.
аштѣптѫ онагрїи ꙟсѣтѣ са.
ꙟначѣа пасѫриле черюлꙋи прѫмѫндескь.
де мижлокь де пїатрѫ дѣде гласъ.

Fără fundulŭ ca cămașa învești̇ré ei,
spre codri stau ape.
De apăratulŭ tău fugi-vorŭ,
de glasulŭ ţunetului tău spământa-se-vorŭ.
Sue-se codrii și deștingu-se câmpii în locŭ céi (= ce ai) urzitŭ lorŭ.

Hotarŭ puseși ce nu-lŭ trecu,
nece întorçu-se să coapere pământulŭ.
Tremeseși izvoare în ĭazere,
pre mijlocŭ de codri trecŭ ape.
Adapă toate gadinele satelorŭ,
aștéptă onagrii în sété sa.
În accĭa pasârile cerĭului prămândescŭ,
de mijlocŭ de piatră déde glasŭ.

а̓да́пѫ кодрїи деспрѐ соу́сȣль сѫȣ.
де плодȣль фаптелóрь та́ле сатȣресе пѫмѫнтȣль.
че рѫсѫриши па́жище ви́телорь.
ши̏ ꙗ̆ркѫ ꙟслоу́жба ѿ̓аменилорь.
сѫскóци пѫи́не де́ꙟ пѫмѫнть.
ши ви́нȣль веселѣ́ще ӥ̆нема ѿ̆мȣлȣи.
оўнще фа́ца кȣ оу̓нть.
ши̏ пѫи́нѣ ӥ̆нема ѿ̆мȣлȣи ꙟтѫрѣще.
са́тȣрѫсе лѣ́мнеле кѫмпилорь.
ке́дрїи ли́ванȣлȣи чеаи рѫсѫдить.
а̓чїа па́сѫриле ꙟкȣибȣи́рѫсе.
е̓родїе̓и вїе̓тоа̓ре влѫдȣ́аще е̓и.
кóдрїи ꙟна́лци че́рбилорь.
пїатра скѫпаре е̓пȣрилорь.

Adapâ codrii despre susulŭ săŭ,
de plodulŭ faptelorŭ tale sature-se pămăntulŭ.
Ce răsărișì pajiște vitelorŭ
și ĭarbâ în slujba oamenilorŭ.
Să scoți pâine deîn pămăntŭ
și vinulŭ veseléște inema omului.
Unge fața cu untŭ
și păiné inema omului întăréște.
Saturâ-se lémnele cămpilorŭ,
chedrii Livanului ce ĭ-ai răsăditŭ,
aciĭa pasârile încuibuirâ-se.
Erodiei vietoare vlăduĭaște ei,
codrii înalți cerbilorŭ,
piatra scăpare epurilorŭ.

фа́птаи лȣна ꙟвре́ми.
соа̑реле кȣноскȣ а̑пȣсȣль съȣ.
пȣсаи оўнтȣнѣрекь шѝ фоу ноа̑пте.
ꙟ а̀ проидескь тоа̑те фїе̑риле лоу́нчїе̑н.
скѷменїи ръкѫиа̀ съръпѣскѫ, шѝ съча́рѫ ла̀ доу́мнезеȣ мън-
каре ло́рȣшь.
лȣчѝ соа̑реле шѝ а̑дȣнарѫсе.
шѝ ꙟстра́тȣриле са́ле коу́лкѫсе.
е̑шѝ ѡ̆мȣль ꙟлȣкрȣль сьȣ (*sic*).
шѝ ꙟлоу́крȣль съȣ пънѫ сѣ́ра.
къмърѝрѫсе фа́птеле та́ле доа̑мне.
тоа̑те ꙟмѫндрїе фа́птаи.
ꙟмплȣсе пъмѫнтȣль де фа́птеле та́ле.
а̑декѫ ма́рѣ ма́ре шѝ ти́нсѫ.

Fapt'ai luna în vremi,
soarele cunoscu apusulŭ său.
Pus'ai untunérecŭ și fu noapte,
în ĭa proidescŭ toate fierile lunciei.
Schymenii răcâiĭa să răpéscâ și să cĭarâ la Dumnezeu
mâncare loru-șŭ.
Lucì soarele și adunarâ-se
și în straturile sale culcâ-se.
Eșì omulŭ în lucrulŭ său
și în lucrulŭ său pănâ séra.
Că mărirâ-se faptele tale, Doamne,
toate în mândrie fapt'ai,
împluse pământulŭ de faptele tale.
Adecâ maré mare și tinsâ,

а҆чїѧ га́дине че нȣлѫе мѫсоурѫ.
е҆ вїйле ми́чи кȣ ма́ри.
а҆чїѧ корабїиле ноа҆тѫ.
ѕме́ȣль че́ста че̇ фаптаи съшь батѫ жокь ди́нсȣль.
тоа҆те кътрѫ ти́не а҆штѣптѫ съда́и мѫꙟка́ре лѡрь ꙟбоу́нѫ врѣ́ме.
дъндь цїе лѡрь а҆доу́навѡрь.
дешкиѕѫндь цїе мѫна тоа҆те ꙟмплȣсе де̇ доулчѣцѫ.
ꙟтѡркѫндь цїе фа́ца тоу́рбоурѫсе.
а҆̆и дх҃ȣль лорь ші̇ пїе҆рь.
ші̇ ꙟцърънá сà тоа҆рнѫсе.
тремеци дх҃оуль тѫоу ші̇ ѕидисевѡрь.
ші̇ нойвери фа́ца пъмѫнтȣлȣи.
фїе сла́ва дѡ́мнȣлȣи ꙟвѣ́кь.
веселѣщеісе до́мнȣль де̇ фа́птеле са́ле.

---

aciĭa gadine ce nu lâ-e mâsurâ,
e viile mici cu mari.
aciĭa corabiile noatâ.
Zmeulŭ cesta ce fapt'ai să-șŭ batâ jocŭ d'insulŭ,
toate cătrâ tine aștéptâ să dai mâincare lorŭ în bunâ vréme.
dăndŭ ție lorŭ aduna-vorŭ.
deșchizăndŭ ție mâna toate împlu-se de dulcéțâ.
Întorcândŭ ție fața turburâ-se.
Ĭai d*u*hulŭ lorŭ și pierŭ
și în țărăna sa toarnâ-se.
Tremeți d*u*hulŭ tău și zidi-se-vorŭ
și noĭ-veri fața pămăntului.
Fie slava Domnului în vécŭ,
veseléște-se Domnulŭ de faptele sale.

65. ка́ꙋтѫ спрѐ пъмѫнтъ шѝ фа́чель ӑтремꙋрасе.
ӑтинџе кѡдрїи ши ӑфꙋмѫсе.
кънтъ домнꙋлꙋи ꙟвїаца мѣ.
кънтъ ѕе́ꙋлꙋи мїе̑ꙋ, пънѫ сънтъ.
съсе ꙟдоу́лчѣ́скѫ лоу́и коу́вѫнтꙋль мїе̑ꙋ.
70. е̑ ᾿ꙋ веселескꙋмѫ ꙟдо́мнꙋль.
кꙋмплꙋсе пъкѫтошїи дѐ пъмѫ́нтъ.
шѝ фърѫ ле́џїи кà нефїи́ндъ ло́ръ.
блáгословѣ́ще соу́флетꙋль мїе̑ꙋ до́мнꙋль : ~ : ~

ӑллилоуїа. р҃д҃.

ӥсповедицивѫ до́мнꙋлꙋи, шѝ кемаци ноу́меле лꙋи.
вестици ꙟнтрꙋ ли́мби дѣ́ла лоу́и.

---

65. Cautâ spre pământŭ și face-lŭ a tremura-se,
atinge codrii și afumâ-se.
Căntŭ Domnului în viața mé,
căntŭ Zeului mieu, pănâ săntŭ.
Să se îndulcéscâ lui cuvântulŭ mieu,
70. e eu veselescu-mâ în Domnulŭ.
Cumplu-se păcâtoșii de pământŭ
și fărâ legii ca nefiindŭ lorŭ.
Blagoslovéște sufletulŭ mieu Domnulŭ.

Alliluia 104.

Ispovedițí-vâ Domnului și chemați numele lui,
vestiți întru limbi déla lui.

кѫнтаци лоу́и ши̇ то́ть кѫнтаци лȣи.
споу́неци тоа̉те чю́деле лȣи.
лъоу̉даци-вѫ ꙟнȣмеле сфнтȣлȣи.
съсе веселѣскѫ ини́миле чѐ че́рь дȣ́мнȣль.
чѣреци до́мнȣль ши̇ ꙟврътошаци-вѫ.
чѣреци фа́ца лоу́и поу́рȣрѣ.
поменици ми́нȣнѣ лȣи чѐ фѣ́че.
минȣнеле лоу́и ши̇ жȣдецȣль ро́стȣль лоу́и.
съмѫꙟца лоу а̉враа́мь шѐрбилорь лоу́и.
фїии лȣ ̉іа̉ковь а̉ле́шїи лоу́и.
е̉лȣе доу́мнеѕеȣль но́стрȣ, преспрѐ то́ть пъмѫнтȣль жȣдѣцеле лȣи.
помѣни̇ ꙟвѣ́кь лѣџѣ са̇.
коувѫнть чѐ ѕи́се ꙟмїе дѐ нѣ́мȣре.

Căntați lui și totŭ căntați lui,
spuneți toate cĭudele lui.
Lăudați-vâ în numele sfăntului,
să se veseléscâ inimile ce cerŭ Domnulŭ.
Céreți Domnulŭ și învrătoșați-vâ,
céreți fața lui pururé.
Pomeniți minuné lui ce féce,
minunele lui și județulŭ rostulŭ lui.
Sămâânța lu Avraamŭ șerbilorŭ lui,
fiii lu Iacovŭ aleșii lui.
Elu-e Dumnezeulŭ nostru, prespre totŭ pământulŭ judéțele lui.
Poménì în vécŭ légé sa,
cuvântŭ ce zise în mie de némure,

чѐ сфѫтѹи лѹ а̓враа́мь.
шѝ жоу́ратѹль сѫѹ лѹ ̓ісаа́кь.
шѝ поу́се лоу ̓іа̓ковь ꙟзи́чере.
ши ̓іи҃ль ꙟлѣ́џе де вѣкь.
зи́се ці́е да̓оу пѫмѫ́нтѹль *(sic)* лѹ ханаа́нь.
че є̓ра̀ достои́ничїа воа̓стрѫ.
кѫ є̓ра̀ нешкитѫ мѫсѹрѫ.
ноу моу́лци вени́ци ꙟнтрѫнсь.
ши трекѹрѫ де̓ꙟ лимбѫ лимбѫ.
ши деꙟмпѫрѫцїи ꙟнтрѹ ѿа̓мени а̓лци.
нѹ лѫсѫ ѿмь сѫо̓би́дѣскѫ є̓и.
ши ѹ̆бличи дѐ є̓и ꙟпѫрацїи.
нѹ а̓тинџеци де ѹншїи мїе̓и.
ши ꙟпрорѡ̀чїи мїе̓и нѹ хи́тлѣнирeци.

---

ce sfătui lu Avraamŭ
și juratulŭ său lu Isaacŭ.
Și puse lu lacovŭ în zicere
și I*zra*ilŭ în lége de vécŭ.
Zise : ţie dau pământu*l*ŭ lu Hanaanŭ,
ce era dostoinicia voastrâ.
Că era neșchitâ mâsurâ.
nu mulţi veniţi într'ânsŭ.
Și trecurâ deîn li*m*bâ li*m*bâ
și de împărâţii întru oameni alţi.
Nu lăsâ omŭ să obidéscâ ei
și oblici de ei înpăraţii.
Nu atingeţi de unșii miei
și în prorocii miei nu hitlénireţi.

шѝ кемѫ фоа̀мете спрѐ пъмѫнтъ.
тоа̀тѫ ꙟвръто̀шаре̑ дѐ пъ́ине фърѫми.
тремесе ꙟтрѫнши ѡ̆мъ.
ꙟробїе вѫндꙋтъ фꙋ ’Іѡ́си́фъ.
смери́рѫ ꙟферекатъ пі́чоа̀реле лꙋи.
фїѐръ пронди̇ сꙋфлетꙋлъ лоу́и.
пънѫ ви́не коу́вѫнтъ лоу́и.
коу́вѫнтꙋлъ до̇мнꙋлꙋи ꙟчи́нселъ.
тремисе ꙟпъратъ шѝ дезлегѫ е̑лъ.
жоу́деле ѡ̆а̀менилоръ шѝ лъсѫ е̑лъ.
поу́семъ до́мнъ ка́сеи са́ле (*sic*).
шѝ жꙋде ꙟто̀тъ а̀дꙋнатꙋлъ сѫꙋ.
съꙟвѣце жꙋдечїи лꙋи ка̀ ꙟнсъ си́не.
шѝ бѫтрѫнїи лоу́и ꙟмѫдрѣскѫ.

Și chemâ foamete spre pământŭ.
Toatâ învrătoșaré de păine farâmi.
Tremese într'ânși omŭ,
în robie văndutŭ fu Iosifŭ.
Smerirâ în ferecatŭ picĭoarele lui;
fierŭ proidi sufletulŭ lui
pănâ vine cuvântŭ lui.
Cuvântulŭ Domnului încinse-lŭ,
tremise înpăratŭ și dezlegâ elŭ
judele oamenilorŭ și lăsâ elŭ
Pusemŭ Domnŭ casei sale
și jude în totŭ adunatulŭ său.
Să învéțe judecii lui ca însă sine
și bătrânii lui înmâdrésca.

шѝ ꙟтрѫ ʼіраи́ль ꙟѐгѵ̈петь.
шѝ ʼꙗкѡвь пребѣ́гь фꙋ ꙟца́ра лꙋ ха́мꙋ.
шѝ кре́скꙋ ѿа̀менїи сѫи фоа̀рте.
шѝ ꙟврѫтошѫ ѐи ма́и врѫтось дѐ дра́чїи лорь.
ꙟтоа̀рсе и̏нема са̀ сѫоꙋ̑раскѫ ѿа̀менїи сѫи.
ꙟшелѫчюне сѫфа́кѫ ꙟшѐрбїи лꙋи.
тремѣсе мѡѷсѝ шѐрбꙋль сѫꙋ.
а̀а̀рѡнь чѐ ѐль а̀лѣ́се лꙋишь.
поꙋ́се ꙟтрѫнши коꙋ́винте сѣ́мнеле са́ле.
шѝ чюделе са́ле ꙟца́ра лꙋ ха́мꙋ.
тремисе оу̑нтꙋнѣ́рекь шѝ ꙟтꙋнекѫ.
кѫмѫнїа́рѫ кꙋвинтеле лꙋи.
ꙟтоа̀рсе а̀пеле лорь ꙟсѫнџе.
шѝ ѿмо́рѫ пе́щїи лорь.

Și întrâ Israilŭ în Eghypetŭ
și Iacovŭ prebégŭ fu în țara lu Hamu
și crescu oamenii săi foarte,
și învrătoșâ ei mai vrătosŭ de dracii lorŭ.
Întoarse inema sa să urascâ oamenii săi,
înșelâcĭune să facâ în șerbii lui.
Tremése Moysi șerbulŭ său,
Aaronŭ ce elŭ alése lui-șŭ.
Puse într'ânși cuvinte sémnele sale
și cĭudele sale în țara lu Hamu.
Tremise untunérecŭ și întunecâ,
că măniarâ cuvintele lui.
Întoarse apele lorŭ în sânge
și omorâ peștii lorŭ.

фїе̓рбȣ ца́ра лоръ дѐ броа̓ще.
ꙟвистїӑреле ꙟпърацилоръ.
ѕи́се шѝ вѝнерѫ мȣщеле кънещи.
шѝ мȣши́це ꙟтоа̓те хатарѫле лоръ.
шѝ поу́се ꙟплоае четъциле ло́ръ.
фо́къ а̓рзѫндъ ꙟца́ра ло́ръ.
шѝ оу̀чисе вїи́ле лоръ шѝ смокі́неле лоръ:
шѝ търѫ то́тъ ле́мнȣлъ дѐ хотарȣлъ лоръ.
ѕи́се, шѝ вѝнерѫ лъкȣсте шѝ ѡ҆миде фъръ сѣмѫ.
шѝ мѫꙟкарѫ тоа̓тѫ ї̆арба ꙟцара лорȣ.
шѝ мѫнкарѫ то́тъ плодȣлъ църъе̓и лоръ.
шѝ оу̓чисе то́тъ а̓и́нте нъскȣтȣлъ ꙟцара лоръ.
деꙟчепȣтȣлъ то́тъ трȣдȣлъ ло́ръ.
шѝ скоа̓се е̓и кȣ а̓рџинтъ ши кȣ а̓ȣръ.

Fierbu țara lorŭ de broaște,
în vistiĭarele înpărațilorŭ.
Zise și vinerâ muștele căinești
și mușițe în toate hotarâle lorŭ.
Și puse în ploae cetățile lorŭ,
focŭ arzândŭ în țara lorŭ
și ucise viile lorŭ și smochinele lorŭ
și tărâ totŭ lemnulŭ de hotarulŭ lorŭ.
Zise și vinerâ lăcuste și omĭde fără sémâ
și mâincarâ toatâ ĭarba în țara lorŭ
și mâncarâ totŭ plodulŭ țărâei lorŭ,
și ucise totŭ ainte născutulŭ în țara lorŭ,
de începutulŭ totŭ trudulŭ lorŭ.
Și scoase ei cu argintŭ și cu aurŭ

ши нꙋ ера̀ ꙟгенꙋкеле лѡрь лѫнцедѫ.
шисе веселй Егѵпетꙋль ꙟешйрѣ лорь.
кѫ кѫзꙋ фрика лорь спрйнши.
тйнсе ноꙋѡрь ꙟкоперитꙋль лорь.
шй фокь сѫлоумйнѣзе лорь ноаптѣ.
чершꙋрѫ шй вйнерѫ крѫстеи.
шй пѫйне де чёрю сѫтꙋрѫй.
дешкисе пїатрѫ шй кꙋрсерѫ апе.
коурсерѫ фѫрѫ апе рѫꙋре.
кѫпомѣнй кꙋвѫнтꙋль сфнть аль сѫꙋ.
чее кѫтрѫ авраамь шербꙋль лоуй.
шй скоасе ѿаменїи (*sic*) сѫи ꙟбоукꙋрїе.
ши алешїи сѫи ꙟвеселїе.
ши дѣде лорь стрїинѫ лимбѫ.

și nu era în genuchele lorŭ lăngedŭ.
Și se veseli Eghypetulŭ în eșiré lorŭ,
că căzu frica lorŭ spr'inși.
Tinse nuorŭ în coperitulŭ lorŭ
și focŭ să luminéze lorŭ noapté.
Cĕrșurâ și vinerâ crăstei
și păine de cerĭu saturâ-i.
Deșchise piatrâ și curserâ ape,
curserâ fărâ ape răure.
Că poméni cuvântulŭ sfântŭ alŭ său
ce e cătrâ Avraamŭ șerbulŭ lui.
Și scoase oamenii săi în bucurie
și aleșii săi în veselie.
Și déde lorŭ striinâ limbâ

шй моу́нчиле ѿа̑менилоръ лꙋа̀рѫ.
касѫ ферѣ́скѫ дерептатѣ лꙋй шй лѣ́џѣ лꙋй сѫчѣрѫ.

шедѣрѣ. ѥ҃і. а҆ллилꙋїа. р҃е.

и҆сповѣди́цивѫ до̀мнꙋлꙋй кѫ доу́лчее, кѫꙟвѣкꙋе ми́лостѣ лꙋй.
чи́не споу́нева врѫтꙋтѣ до̀мнꙋлꙋй.
а҆оу́зите фа̀чева тоа҆те лаꙋделе лоу́й.
ферѝче чине ферѣще жоу́деџь.
5. шй че̇ фа́кь дерептате ꙟтоа҆тѫ врѣ́мѧ.
поменѣще но̀й доа́мне ꙟдꙋлче врѣ́ре ѿа̑менилоръ тѫй.
чѣ́рчетѫ но̀й кꙋ сп҃се́нїѧ та̀.
сѫведемь ꙟдоу́лчѣцѫ а҆ле́шїй тѫй.
сѫне веселимь ꙟвеселїе лѝмба та̀.

și muncile oamenilorŭ luarâ,
ca sâ ferésсâ dereptaté lui și légé lui să cérâ.

Ședéré 15. Alliluia 105.

Ispovediți-vâ Domnului că dulce e, că în vécu-e milosté lui.
Cine spune-va vrătuté Domnului ?
auzite face-va toate laudele lui.
Ferice cine feréște județŭ
5. și ce facŭ dereptate în toatâ vrémĭa.
Pomenéște noi, Doamne, în dulce vrére oamenilorŭ tăĭ,
cércetâ noi cu spăsenia ta;
să vedemŭ în dulcéțâ aleșii tăi,
să ne veselimŭ în veselie limba ta

шѝ сѫне лѫѹдѫмь кѹ дѡстоинічїа та.
грешим кѹ пѫринцїи нѡщри.
фѫрѫ лецюим нѹ дерептѫмь.
пѫринцїи нѡщри ꙟєгѵпеть нѹ ꙟцелѣсерѫ чюделе тале,
нече помениꙋѫ мѹлцїа милостеен тале.
шѝ мѫнїарѫ сѹиндь ꙟмарѣ нѣгрѫ.
шѝ спѫси ѐи дерепть нѹмеле сѫѹ.
сѫспѹе лорь врѫтѹтѣ са.
шѝ ꙁѫпрети мѫрїеи нѣгре шѝ секѫ.
шѝ трекѹ ѐи преꙟ фѫрѫ фоундь ка преꙟпоустїе.
шѝ спѫси ѐи дѐ мѫинилє оурѫцилѡрь.
шѝ иꙁбѫви ѐи дѐ мѫинилє драчилорь.
шѝ коперїи ѝпа додеиторїи лорь.
оунѹль дѐ ѐи нѹ скѫпѫ.

și să ne lăudămŭ cu dostoinicĭa ta.
Greși*m* cu părinții noștri,
fărălegĭui*m*, nu dereptămŭ.
Părinții noștri în Eghypetŭ nu înțelésera cĭudele tale,
nece pomenirâ mulțĭa milosteei tale.
Și mănilarâ suindŭ în maré négrâ.
Și spăsi ei dereptŭ numele său,
să spue lorŭ vrătuté sa.
Și zăpreti măriei négre și secâ
și trecu ei preîn fără fundŭ ca preîn pustie.
Și spăsi ei de mâinile urâților̆,
și izbăvi ei de mâinile dracilorŭ.
Și coperi-i apa dodeitorii lorŭ,
unulŭ de ei nu scăpâ.

шн крезоурѫ коу́внителе лȣи.
шн кънтарѫ ла́ȣда лȣи.
стѫжирѫ шн оӳлтарѫ лȣкрȣль лȣи.
нȣ ръбдарѫ сфѣ́тȣль лȣи.
шн ноу врȣрѫ врѣ́ре ꙟпȣстїе.
шн ı̂спитирѫ зе́ȣль ꙟфърѫ де̇ а̂пѫ.
шн дѣ́де лорь чѣ́рерѣ ло́рь.
тремѣ́се сацїȣ ꙟсȣфлетеле ло́рь.
шн мънїа́рѫ мwӱси ꙟсълашь.
а̑а̑рwнь сфнтȣль до́мнȣлȣи.
дешки́се-се пъмѫнтȣль шй ꙟгнцй дадань.
шй коперı̇ ꙟзбо́рь а̑вирwнь.
шй ꙟчи́нсе-се фо́кь ꙟзко́рȣль лорь.
въпа́е а̑рсе пъкѫтошїи.

Și crezură cuvintele lui
și căntară lauda luî.
Stâjiră și ultară lucrulŭ lui,
nu răbdară sfétulŭ lui.
Și nu vrură vrére în pustie
și ispitiră Zeulŭ în fără de apă,
și déde lorŭ cérerĕ lorŭ :
tremése sațiu în sufletele lorŭ
și măniară Moysi în sălașŭ,
Aaronŭ sfăntulŭ Domnului.
Deșchise-se pământulŭ și înghiți Dathanŭ
și coperì în zborŭ Avironŭ.
Și încinse-se focŭ în zborulŭ lorŭ;
văpae arse păcătoșii.

фѣчерѫ вицель ꙟхоривь.
ши ꙟкинарѫсе идолꙋлꙋи.
ши скимбарѫ слава лоуи ꙟподоабѫ де вицель че мѫнѫнкѫ ıарбѫ
ши оултарѫ ꙁеꙋль че спъси еи.
че фѣче маре минꙋне ꙟегѵпет.
чюде ꙟцара лꙋ хамꙋ.
фрикоасе ꙟмарѣ нѣгрѫ.
ши ꙁисе съкꙋмпле еи.
съно врѣ моѵсı алесꙋль лꙋи, ста ꙟфрѫнцере ꙟнтрѫнсь.
сътоарне мънїа лꙋи съно пїарꙁѫ еи.
ши окѫрьрѫ цара желꙋитѫ.
нꙋ крезꙋрѫ кꙋвинтеле лꙋи.
ши ꙟпꙋтарѫ ꙟсателе сале.

Fécerâ vițelŭ în Horivŭ
și închinarâ-se idolului.
Și schimbarâ slava lui în podoabâ de vițelŭ ce mănânçâ ĭarbâ,
și ultarâ Zeulŭ ce spăsi ei,
ce féce mare minune în Eghypet,
cĭude în țara lu Hamu,
fricoase în maré négrâ.
Și zise să cumple ei,
să nu vré Moysì alesulŭ lui sta înfrângere într'ânsŭ,
să toarne mănia lui, să nu piarzâ ei.
Și ocârărâ țara jeluitâ,
nu crezurâ cuvintele lui
și înputarâ în satele sale.

нȣ ӑскȣлтарѫ глáсȣль дóмнȣлȣи.
шѝ рѣдѝкѫ мѫ́на сà спрѝнши сѣпїáрѕѫ ѐи ꙟпȣстїе.
шѝ сѣкȣмпле сѣмѫнца лóрь ꙟлимби.
шѝ спáрсе ѐи ꙟпáрци.
55. шѝсе кȣминекарѫ ꙟѐлфе кóдрȣ.
шѝ мѣнкарѫ кȣмѣндариле мóрцилорь.
ши мѣнїáрѫ ѐль ꙟнтрȣ ꙟчепоýтеле сáле.
шѝ ꙟмȣлцисе ꙟѐи кѣдѣ́ре.
ши стѣтȣ фѝнеéсь ши ѿгоди. шѝ стѣтȣ тѣӑ́рѣ.
60. шѝсе мéнѝрѫ лȣи ꙟдерептате ꙟнѣ́мь ши ꙟнѣ́мь ꙟвѣ́кь.
шѝ мѣнїарѫ ѐль лà ӑпа ѿкѫрѫтѫ.
ши ӑмѣрѫть фȣ моўси дерепть ѐи.
кѣ мѣнїарѫ сȣфлетȣль лȣи.
ши ꙟпѣрцирѫ кȣ рóстȣль сѣȣ.

Nu ascultarâ glasulŭ Domnului,
și rădicâ mâna sa spr'inși să piarzâ ei în pustie
și să cumple sămânța lorŭ în limbi
și sparse ei în parți.
55. și se cuminecarâ în Elfe codru
și măncarâ cumăndarile morțilorŭ.
Și măniarâ elŭ întru începutele sale
și înmulțise în ei căd**é**re.
Și stătu Fineesŭ și ogodi și stătu tăĭaré.
60. Și se menirâ lui în dereptate în némŭ și în némŭ în vécŭ,
și măniarâ elŭ la apa ocărâtâ
și amărâtŭ fu Moysi dereptŭ ei,
că măniarâ sufletulŭ lui.
Și înpărțirâ cu rostulŭ său,

нȣ потребирѫ лимби чѐ ѕи́се дѡмнȣль лорь.
местекарѫсе ꙟнтрȣ ли́мби шѝ ȍкнирѫ дѣ́леле ло́рь.
шѝ лоу́крарѫ ӥдолилорь лорь.
шѝ фȣ лорь ꙟмблѫѕнире.
шѝ жоу́нгїарѫ фїии съи шѝ фїѐле са́ле дра́чилорь.
шѝ върса́рѫ сънџе неви́новать.
сънџеле фїи́лорь съи ши фїеле, чѐ кȣмъндарѫ ӥдолилорь лȣ ханаа́нȣ.
оу́чи́сь фоу пъмѫнтȣль лорь кȣ сънџе.
шѝ спȣркарѫсе ꙟдѣ́леле лорь.
шѝ кȣрвїе фѣ́черѫ ꙟнтрȣ ꙟчепȣтеле са́ле.
шѝ мънїесе кȣ оу́рџїе до́мнȣль спрѐ ѿа́менїи съи.
шѝ ȣрътѫ фоу лȣи достои́нничїа лȣи.
ши при́дъди е́и ꙟмѫ́иниле дра́чилорь.

---

nu potrebirâ li*m*bi ce zise Do*m*nulŭ lorŭ.
Mestecarâ-se întru limbi și ocnirâ délele lorŭ
și lucrarâ idolilorŭ lorŭ
și fu lorŭ îmblâznire.
Și junghiarâ fiii săi și fiele sale dracilorŭ,
și vărsarâ sănge nevinovatŭ :
Săngele fiilorŭ săi și fiele ce cumăndarâ idolilorŭ lu Hanaanu.
Ucisŭ fu pământulŭ lorŭ cu sănge
și spurcarâ-se în délele lorŭ
și curvie fécerâ întru începutele sale.
Și mănie-se cu urgie Domnulŭ spre oamenii săi
și urătâ fu lui dostoinicia lui.
Și pridădi ei în mâinile dracilorŭ

ши ꙟвѫнкꙋрѫ лорь оурѫцїи лорь.
ши скрѫбирѫи драчїи лорь.
ши плекарѫсе сꙋпть мѫйниле лорь.
де моулте ѡри изъбѫви ей.
ей мѫнїарѫ ель кꙋ сфѣтꙋль. сѫꙋ.
ши плекарѫсе ꙟфѫрѫ лециле сале.
ши вѫзꙋ домнꙋль кѫндь тѫнжїа, ши аоузи роугѫчюнѣ лорь.
ши помени лѣџѣ са.
ши кѫйсе дꙋпѫ мꙋлтѫ милѫ аса.
ши дѣде ей ꙟмилꙋире ꙟнтре тоци че прѫдарѫ ей.
спѫсѣщене доумнезеꙋль нострꙋ ши адꙋнѫне деꙟнтрꙋ лимби.
сѫне исповедим нꙋмелꙋи тѫꙋ сфнть.
сѫне лѫꙋдѫмь ꙟлаꙋда та.

și învăncurâ lorŭ urâții lorŭ.
Și scrăbirâ-i dracii lorŭ
și plecarâ-se suptŭ mâinile lorŭ,
de multe ori izbăvi ei.
Ei măniarâ elŭ cu sfétulŭ său
și plecarâ-se în fărâ legile sale.
Și văzu Domnulŭ căndŭ tănjiĭa și auzi rugâcĭuné lorŭ.
Și pomeni légé sa,
și căi-se dupâ multâ milâ a sa.
Și déde ei în miluire între toți ce prâdarâ ei.
Spăséște-ne Dumnezeulŭ nostru și adunâ-ne deîntru limbi,
să ne ispovedim numelui tău sfăntŭ,
să ne lăudămŭ în lauda ta.

блсвитъ дwмнѹлъ дѹмнезеѹлъ лѹ израилъ де вѣкъ ши пънѫ
ѫвѣкъ.
ши зичеворъ тоци wамении фива фива : ~

ꙋллилоѵїа. рѕ.

исповедицивѫ домнѹлѹи къ доѵлчее къѫвѣкѹе месерѣрѣ лѹи.
съзикѫ избъвицїи домнѹлѹи, че избъви де мѫинилe дракѹлѹи.
ши деѫпарци адѹнѫ еи.
де ръсѫритъ ши апѹс ши мїазѫноапте ши маре.
5. рътѫчирѫ ѫпѹстїе фърѫ апѫ.
кале де четате їwворъ фи нѹ афларѫ.
флъмѫнзиндъ ши сетоши сѹфлетѹлъ лоръ ѫен нѹ пѹтѹ.
ши кемарѫ кътрѫ домнѹлъ къндъ тънжирѫ.

Blagoslovitŭ Domnulŭ Dumnezeulŭ lu Izrailŭ de vécŭ și
pănâ în vécŭ,
și zice-vorŭ toți oamenii fi-va, fi-va.

Alliluia 106.

Ispovediți-vâ Domnului că dulce e, că în vécu-e meserére lui.
Să zicâ izbăviții Domnului, ce izbăvi de mâinile dracului
și deîn parți adunâ ei,
de răsâritŭ și apus și miazâ noapte și mare.
5. Rătâcirâ în pustie fârâ apâ,
cale de cetate io vorŭ fi nu aflarâ.
Flămânzindŭ și setoși sufletulŭ lorŭ în ei nu putu,
și chemarâ cătrâ Domnulŭ căndŭ tănjirâ

ши дѐ невóиле лорь и҆ʒбъви є҆и.
ши дерѣсе є҆и ꙟкáле дерѣптѫ.
съꙟнтре ꙟчетате ’iwворь фи.
съсе и҆споведѣскѫ дóмнȣлȣи милостеє҆и лȣи.
ши чюделе лȣи фїилорь ѡ҆ꙋ̆менилорь.
късътȣратаȣ соу҆флеть дешéрть.
ши соу҆флетȣль флемѫндь ꙟмплȣ дѐ доу҆лчѣцѫ.
чѐ шеʒȣрѫ ꙟнтрȣ оу҆нтȣнѣрекь ши ꙟоу҆мбрà мóрцие҆и.
ферекацi кȣ мéсерѫтате ши̑ коу фїе҆рь.
къ мънїарѫ кȣвинтеле ʒéȣлȣи.
ши̑ сфѣтȣль дѐ сȣсȣлȣи ꙟтърѫтарѫ.
ши̑ плекѫсе ꙟнтрȣ моу҆нчи и҆нема лорь.
нȣпȣтȣрѫ ши̑ нȣ е҆рà а҆жоу҆торю.
ши̑ кемáрѫ кътрѫ дóмнȣль кънд тънжїа.

și de nevoile lorŭ izbăvi ei.
Și derése ei în cale deréptâ,
să între în cetate io vorŭ fi.
Să se ispovedéscâ Domnului, milosteei lui
și cĭudele lui fiilorŭ oamenilorŭ.
Că săturat’au sufletŭ deșertŭ
și sufletulŭ flemândŭ împlu de dulcéțâ.
Ce șezurâ întru untunérecŭ și în umbra morției,
ferecați cu meserâtate și cu fierŭ.
Că măniarâ cuvintele Zeului
și sfétulŭ desusului întărâtarâ.
Și plecâ-se întru munci inema lorŭ,
nu puturâ și nu era ajutorĭu.
Și chemarâ cătrâ Domnulŭ căndŭ tănjiĭa

шѝ дѐ невóиле лоръ спъсѝ єи.
шѝ скоасе єи деꙟ оунтȣнѣрекȣ ши деꙟ оумбрà мóрцiєи шѝ
лéгѫтȣриле лóръ роупсе.
25. съсе исповедѣскѫ дóмнȣлȣи мiлостеєи лȣи.
шѝ чюделе лȣи фïилоръ ѿаменилоръ.
къ фрѫмсе оушиле дѐ арáме.
шѝ верѝџиле дѐ фïєръ фрѫмсе.
шѝ прïимѝ єи дѐ кáле фѫрѫ дѐ лéџиле лоръ.
30. дерептъ безаконïиле сáле смерѝрѫсе.
дѐ тоатѫ мѫнкарѣ гоунȣслиѫсе соуфлетȣлъ лóръ.
шѝ апропïáрѫсе пѫнѫ лà оушà мóрцiєи.
шѝ кемарѫ дóмнȣлъ кѫндъ тѫнжирѫ.
шѝ дѐ невоиле лѡръ спѫсѝ єи.
35. тремѝсе коувѫнтȣлъ лоуи шѝ виндекѫ єи.

și de nevoile lorŭ spăsi ei.
Și scoase ei deîn untunérecu și deîn umbra morției și
legâturile lorŭ rupse.
25. Să se ispovedéscâ Domnului, milosteei lui
și cĭudele lui fiilorŭ oamenilorŭ.
Că frămse ușile de arame
și verigile de fierŭ frămse.
Și priimi ei de cale fârâ de legile lorŭ,
30. dereptŭ bezaconiile sale smerirâ-se.
De toatâ mâncaré gunuslĭia-se sufletulŭ lorŭ
și apropiarâ-se pănâ la ușa morției.
Și chemarâ Domnulŭ căndŭ tănjirâ
și de nevoile lorŭ spăsi ei.
35. Tremise cuvântulŭ lui și vindecâ ei

шй и҆збѫвй е҆й дє пагꙋбєлє лѡрь.
сѫсе и҆сповєдѣскѫ дѡмноулоуи милѡстеєи лꙋи.
шй чюделе лоуи фїилорь ѡ҆амєнилорь.
шй жоунгѣвѡрь лоуи коумѫндаре лаоудѫ.
ши сѫспоуе лоукроуль лоуи ꙟбоукоурїе.
жось мерџѣ ꙟмаре ꙟкѡрабїе.
че фѫчѣ фачери ꙟапе моулте.
ачеи вѫзоурѫ лꙋкрꙋль дѡмнꙋлꙋи.
ши минꙋнѣ лꙋи ꙟтрадѫнкать.
зисе ши стѫтꙋ дꙋхꙋль боуреєи.
шй рѫдикарѫсе оунделе лоуи.
рѫдикѫсе пѫнѫ ꙟчерю, шй скадь пѫнѫ ла фꙋндь.
соуфлетꙋль лорь ꙟрѫꙋ топиѧсе.
тꙋрбꙋрарѫсе шй клѫтїѧсе ка бѣтꙋль.

și izbăvì ei de pagubele lorŭ.
Să se ispovedéscâ Domnului milosteei lui
și cĭudele lui fiilorŭ oamenilorŭ.
Și junghé-vorŭ lui cumăndare laudâ,
și să spue lucrulŭ lui în bucurie.
Josŭ mergé în mare în corabie,
ce făcé faceri în ape multe :
acei văzurâ lucrulŭ Domnului
și minuné lui într'adăncatŭ.
Zise și stătu duhulŭ bureei
și rădicarâ-se undele lui,
rădicâ-se pănâ în cerĭu și scadŭ pănâ la fundŭ.
Sufletulŭ lorŭ în rău topiĭa-se.
Turburarâ-se și clătiĭa-se ca bétulŭ

шй тоатѫ мѫндрїа ꙟгицитѫ фȣ.
шй кемарѫ кътрѫ дѡмнȣль къндь тънжирѫ.
ши де невоиле лорь скоасе еи.
шй ӡисе бȣриеи шй стътȣ ꙟлимпеде.
шй тъкȣрѫ оунделе лȣи.
шйсе веселирѫ кътъкȣрѫ.
шй дерѣсеи ꙟпристанище воеи лȣи.
съсе исповедѣскѫ домнȣлȣи милостеи лȣи, шй чюделе лȣи фїи-
лорь ѿаменилорь.
съсе ръдиче ель ꙟбесѣрекѫ оменѣскѫ.
шй ꙟшедѣрѣ бътрѫнилорь лаȣдѫ ель.
пȣсаȣ ръȣре ꙟпȣстїе.
шй ешителе апелѡрь ꙟсѣте.
пъмѫнтȣль родиторю ꙟслатинѫ.

și toatâ mândriĭa înghițitâ fu.
Și chemarâ cătrâ Domnuĭŭ căndŭ tănjirâ
și de nevoile lorŭ scoase ei.
Și zise buriei și stătu în limpede
și tăcurâ undele lui.
Și se veselirâ că tăcurâ
și derése-i în pristaniște voei lui.
Să se ispovedéscâ Domnului, milosteei lui și cĭudele lui
fiilorŭ oamenilorŭ.
Să se rădice elŭ în beséreсâ omenéscâ
și în ședéré bătrânilorŭ laudâ elŭ.
Pus'au răure în pustie
și eșitele apelorŭ în séte,
pămȃntulŭ roditorĭu în slatinâ

дѐ рѣ́ле че вїѧ спре́нсȣ.
шѝ пȣсаȣ пȣстїѧ ꙟѧ̆ꙁере де а̂пе.
ши пъмѫнтȣль фърѫ дѐ а̂пѫ ꙟе̂ширѣ а̂пелорь.
ши бъгѫ а̂чїѫ (*sic*) флъмѫнꙁїи.
ши фѣ́черѫ четъци ꙟфи́ре.
ши семѫнарѫ а̂гре ши ръсѫдирѫ вїни.
ши фѣчерѫ плод дѐ вїа̂цѫ.
ши бла́гослови е̂и ши ꙟмȣлцирѫсе фоа̂рте.
ши ви́теле ло́рь нȣ нешките.
ши ꙟпȣцинарѫсе ши ръи́рѫсе.
дѐ гри́же ши рѣ́ле доу́рери.
върсѫсе ѿкарѫ спрѐ жȣдечїи лорь.
ши блѫꙁни е̂и пре нетрекȣть, е̂ нȣ пре ка́ле.
ши а̂жоу́тѫ ми́шелȣлȣи дѐ ме́серѫтате.

---

de réle ce viĭa spr’ensu.
Și pus’au pustiĭa în ĭaźere de ape
și pământulŭ fără de apâ în eşiré apelorŭ,
și•băgâ aciĭa flămânzii
și fécerâ cetăți în fire
și semânarâ agre și răsâdirâ viii
și fécerâ plo*d* de viațâ.
Și blagoslovi ei și înmulțirâ-se foarte
și vitele lorŭ nu neșchite.
Și înpuținarâ-se și răirâ-se
de grije și réle dureri.
Vărsâ-se ocarâ spre judecii lorŭ
și blâzni ei pre netrecutŭ e nu pre cale.
Și ajutâ mișelului de meserâtate

ши поусе ка ѡ́иле ·о̀чинеле.
вѫзоу́рѫ дере́пцїи ши веселирѫсе.
ши тоа̀тѫ фѫрѫ лѣ́џе ѫгрѫдѣще ро́стꙋль сѫꙋ.
чи́нее прѣмѫндрꙋ ши фери́ва а̀чѣ́стѣ.
ши ѫцелѣџева месерерїе́и до́мнꙋлꙋи ; ~ ; ~

кѫнтекꙋль лꙋ дѣдь. рз҃.

га́тае и̏нема мѣ доа̀мне га́тае и̏нема мѣ.
тѡ́ть кѫнта́вѡю сла́веей мѣ́ле.
скоа̀лѫте сла́ва мѣ скоа̀лѫте ѱѫлти́ре ши̑ чѣтерѫ.
ско́лоумѫ демѫ́нѣца ши̑ и̏спѡведе́скꙋмѫ цїе ѫѡ̈а̀мени доа̀мне.
кѫнть цїе ѫнтрꙋ лимби.
кѫма́рее спрѐ че́рю ми́лостѣ та̀.

și puse ca oile ocinele.
Văzurâ derepții și veselirâ-se
și toatâ fărâ lége îngrâdéște rostulŭ său.
Cine e prémândru și feri-va acésté ?
și înțelége-va meserериei Domnului.

Cănteculŭ lu Davidŭ 107.

Gata e inema mé, Doamne, gata e inema mé.
Totŭ cănta-voĭu slaveei méle
Scoalâ-te slava mé, scoalâ-te psăltire și céterâ.
Scolu-mâ demânéța și ispovedescu-mâ ție în oameni, Doamne,
căntŭ ție întru limbi;
că mare e spre cerĭu milosté ta

шй пънъ ла ноу́ри дѣдевърꙋль тъꙋ.
ръди́къте ꙟчёрю доа́мне ши преспрѐ то́ть пъмънтоуль
слáва тà.
кà съи́збъвѣскъсе ꙇꙋби́цїи тъи.
10. спъсѣщїе кꙋ дерѣпта тà шй аоу́зи́мъ.
зе́ꙋль зи́се ꙟсфинтꙋль съꙋ.
ръди́кꙋмъ шй ꙟпа́рць си́кїмъ.
шй ва́лѣ са́телорь мъсꙋрь.
а́ль мїеꙋ галаа́дь шй а́ль мїеꙋ манасїа.
15. шй е́фре́мь а́жꙋторю ка́пꙋлꙋи мїеꙋ.
ꙇꙋда ꙟпъра́тꙋль мїеꙋ.
моа́вь. коновь оу́повъи́нца мѣ.
спрѐ ꙇдꙋмеи пꙋю згарбꙋра мѣ.
мїе а́лци стрїи́ни плекаръсе.

și pănâ la nuori dédevărulŭ tău.
Rădicâ-te în cerĭu, Doamne, și prespre totŭ pământulŭ
slava ta,
ca să izbâvéscâ-se ĭubiții tăi,
10. Spăséște cu derépta ta și auzi-mâ.
Zeulŭ zise în sfăntulŭ său :
rădicu-mâ și înparțŭ sichimâ
și valé satelorŭ măsurŭ.
Alŭ mieu Galaadŭ și alŭ mieu Manasia
15. și Efremŭ ajutorĭu capului mieu,
Iuda înpăratulŭ mieu,
Moavŭ Conobŭ upovăința mé.
Spre Idumei puĭu zgarbura mé,
mie alți striini plecarâ-se.

20. чи́не бъгамѫва ꙟчетате дѐ ста́ре.
шѝ чи́не дерѣџемѫва пѫнѫ ла̀ ꙇоу̑дꙋме́н.
нꙋ тоу доа̑мне ꙟпенсеши́не.
шѝ нꙋ е̑шишь доа̑мне ꙟврътꙋтѣ ноа̑стрѫ.
дъ̀ ноаѡ а̑жꙋторю дѐ гри́же.
25. шѝ дешартѫ сп҃се́нїа ѿмꙋлꙋи ꙟꙁе́ꙋ фѣ́чем врътꙋте.
шѝ е̑ль ѿкѫрѫ дра́чїи но́щри : ~ : ~

кънтекꙋль лꙋ дв҃дь. р҃и.

доа̑мне лаоу̑да мѣ нꙋ тъчѣ.
къро́стꙋль пъкѫто́сꙋлꙋи шѝ ро́стꙋлꙋи хитлѣнꙋлꙋи спрѐ ми́не
дешкисерѫсе.
гръи́рѫ спрѐ ми́не кꙋ ли́мбѫ хи́тлѣнѫ.

---

20. Cine băga-mâ-va în cetate de stare?
și cine derége-mâ-va pănâ la Iudumei?
Nu tu, Doamne, înpenseși-ne?
și nu eșișŭ, Doamne, în vrătuté noastrâ?
Dă noao ajutorĭu de grije
25. și deșartâ spăsenia omului. În Zeu fécem vrătute
și elŭ ocârâ dracii noștri.

Cănteculŭ lu Davidŭ 108.

Doamne, lauda mé nu tăcé,
că rostulŭ păcâtosului și rostului hitlénului spre mine
deșchiserâ-se.
Grăirâ spre mine cu limbâ hitlénâ

ши коу́винте оурѫте ꙟкоу́нџюрарѫмѫ.
ши лоу́птарѫсе кȣ мине ꙟдешéрть.
ꙟлóкь де юбосте вѫдїáмѫ.
ѐ ѐȣ роу́гѫчюне фѫчѣ.
ши пȣсерѫ спре мине рѫȣ ꙟлóкь дѐ бине.
ши пи́зме дерепть ю́босте мїе.
пȣсе спре ѐль пѫкѫтѡсȣль.
ши дїáвѡлоуль сѫстѣ ꙟдѣдерѣпта лоу́и.
кѫндь жȣдекѫ лоу́и сѫꙗ́сѫ ѡсѫндить.
ши роу́га лоу́и фїе ꙟпѫкать.
сѫфїе зилеле лȣи мичи.
ши пискȣпїа лоу́и сѫпрїимѣскѫ алть.
сѫфїе фїии лоу́и сѫрачи ши мȣꙗ́рѣ лоу́и вѫдȣѡ.
рѫдикѫндȣсе сѫсе моу́те фїии лоу́и сѫчѣрѫ.

și cuvinte urâte încungĭurarâ-mâ
și luptarâ-se cu mine în deșertŭ.
În locŭ de ĭuboste vădia-mâ,
e eu rugâcĭune fâcé *(sic)*.
Și puserâ spre mine rău în locŭ de bine
și pizme dereptŭ ĭuboste mie.
Puse spre elŭ păcâtosulŭ
și diavolulŭ să sté déderépta lui.
Căndŭ judecâ lui să ĭasâ osânditŭ
și ruga lui fie în păcatŭ.
Să fie zilele lui mici
și piscupiĭa lui să priiméscâ altŭ.
Să fie fiii lui săraci și muĭaré lui văduo.
Rădicăndu-se să se mute fiii lui să cérâ,

съфїе мънаци деꙟ каселе сꙗле.
съи̂спитѣскѫ ꙟмпроу́мȣть дътѫторюлъ тоа̂те кътесь а̂ле лоу́и.
20. ши̂ съране стрїи́нїи троу́дȣль лȣи.
нȣ фїе лоу́и а̂жȣто́рю.
нѐче фїе чине ва̀ ми́лȣи съра́чїи лȣи.
съ фїе фечо́рїи лȣи ꙟпа́гꙋбѫ.
ꙟнѣмь оу̂нȣль съсе потребѣскѫ ноу́меле лоу́и.
25. съсе поменѣскѫ фъръ лѣџѣ пъри́нцилорь лоу́и ꙟнтрѐ дȣ́мнȣль.
ши̂ пъка́тȣль моу́мънїеи лоу́и сънȣсе кꙋръцѣскѫ.
съфїе ꙟнтре до́мнȣль пȣрȣрѣ,
ши̂ съсе кȣре деꙟ пъмѫнтъ па́ментѣ лоу́и.
дерепчѐ ноу помени̂ съфа́кѫ ми́лѫ.
30. ши̂ мънѫ ѡ̂мь ми́шель ши̂ мѣсерȣль.
ши̂ милостивȣль кȣ и̂нема съѡмо́раскѫ.

---

să fie mănaţi deîn casele sale.
Să ispiťéscâ împrumutŭ dătâtorulŭ toate căte-sŭ ale lui
20. şi să rape striinii trudulŭ lui.
Nu fie lui ajutorĭu,
nece fie cine va milui sàracii lui.
Să fie fecĭorii lui în pagubâ,
în némŭ unulŭ să se potrebéscâ numele lui.
25. Să se pomenéscâ fărâ ̀légé părinţilorŭ lui între Domnulŭ
şi păcatulŭ mumâniei lui să nu se curâţéscâ.
Să fie între Domnulŭ pururé
şi să se cure deîn pămăntŭ pamenté lui,
derep'ce nu pomeni să ḟacâ milâ.
30. Şi mănâ omŭ mişelŭ şi méserulŭ
şi milostivulŭ cu inema să omorascâ.

шй ќби блъстем шй вѝне лѹй.
шй нȣ врȣ̆ благословѣ́нїе шй делȣнгѫсе дѝнсь.
шй ꙟвещѝсе ꙟблъстем ка̀ ꙟкъмаше.
шй ꙟтрѫ ка̀ а̀па ꙟзгъȣ̆ль лȣй.
шй ка̀ оўнтȣль ꙟѡ̆аселе лоўй.
фїе лоўй ка̀ къма̀ше чѐ ꙟтрѫнсѫ ꙟвещесе.
шй ка̀ брѫȣ кȣ ноўсь поўрȣрѣ ꙟчѝнџесе.
ӑчѣ́ста дѣлѫ чѐ въдїа̀мѫ къ́трѫ дѡмнȣль.
шй зѝчѣ рѫȣ спрѐ сȣфлетȣль мїеȣ.
шй тȣ доӑмне доӑмне фъ̀ кȣ мѝне дере́пть ноўмеле тъȣ, къ доўлчее мѝлѡстѣ та̀.
ѝзбъвѣщемѫ къмѝшель шй мѣсерь сънть е̑ȣ.
шй ѝнема мѣ тȣрбȣрѫсе ꙟтрȣ мѝне.
ка̀ оўмбра кънд трѣ́че лȣа̀юмѫ.

Și ĭubi blăstem și vine lui,
și nu vru blagoslovenie și delungâ-se d'insŭ.
Și înveşti-se în blăstem ca în cămașe,
și intrâ ca apa în zgăulŭ lui
și ca untulŭ în oasele lui.
Fie lui ca cămașe ce într'ânsâ învește-se
și ca brău cu nusŭ pururé încinge-se.
Acésta délâ ce vădia-mâ cătrâ Domnulŭ
și zicé rău spre sufletulŭ mieu.
Și tu, Doamne, Doamne, fă cu mine dereptŭ numele tău, că dulce e milosté ta.
Izbăvéște-mâ, că mișelŭ și méserŭ săntŭ eu
și inema mé turburâ-se întru mine.
Ca umbra căndŭ tréce luaĭu-mâ,

кȣтремȣраюмѫ кà нȣӑлеле.
џенȣкеле мѣ́ле нȣ пȣтȣрѫ дѐ а̂жȣнаре.
ши пели́ца мѣ скимбѫсе дерептъ оўнтȣра.
ши е̂ȣ фоу́и ꙟпȣтаре ло́ръ.
ши възȣрѫмѫ клътı́рѫ ка́петеле са́ле.
а̂жȣтъми доа̂мне зе̂ȣлъ мı̈е̂ȣ.
ши спъсѣ́щемѫ доу́пѫ ми́ла тà.
ши̂ щи́воръ къ мѫна тà чѣста.
ши̂ тȣ доа̂мне фа́птȣаи.
блъстемарѫ е̂и, е̂ тоў блáгословещи.
чѐ скȣлáрѫсе спрѐ ми́не роу́шинѣзѫсе.
е̂ шéрбȣлъ тъȣ веселѣщесе.
съсе ꙟвѣ́скѫ чéи чѐ въдı̈амѫ ꙟроу́шине.
ши̂ съсе ꙟвѣскѫ кà кȣ вешмѫнтъ кȣ роу́шинѣ сà.

---

cutremuraĭu-mâ ca nuĭalele.
Genuchele méle nu puturâ de ajunare,
și pelița mé schimbâ-se dereptŭ untura.
Și eu fui înputare lorŭ,
și văzurâ-mâ clătirâ capetele sale.
Ajută-mi, Doamne, Zeulŭ mieu,
și spăséște-mâ dupâ mila ta.
Și ști-vorŭ că mâna ta césta,
și tu, Doamne, faptu-ai.
Blăstemarâ ei, e tu blagoslovești.
Ce sculară-se spre mine rușinézâ-se,
e șerbulŭ tău veseléște-se.
Să se învéscâ cei ce vădia-mâ în rușine
și să se învéscâ ca cu veșmântŭ cu rușiné sa.

йсповедескȣмѫ до́мнȣлȣи фоа̀рте кȣ ро́стȣль мїе̑ȣ.
прѐ ми́жлокь дѐ мȣлци ла́ȣдь е̑ль.
къстъ̀тоу дѣдерѣпта мѣ́серȣлȣи.
съспъсескь дѐ го́нитори сȣфлетȣль мїе̑ȣ.

шедѣ́рѣ ѕі҃. кънтекȣль лȣ дв҃дь. р҃ѳ.

ѕи́се до́мнȣль до́мнȣлȣи мїеȣ, ше́ѕи дѣдерѣпта ми́не.
пънѫ во́ю поу́не дра́чїи тъи подножїе пичоа̀релорь та́ле.
фоу́щє врътȣте тремѣтева цїе до́мнȣль дѐ сїѡнь.
шѝ ви́нџевери пре мижлокь дѐ дра́чїи тъи.
кȣ ти́не ꙟчепȣть ꙟѕиѡа си́лее̑и та́ле.
ꙟ лȣмина сфнцилѡрь тъи.
деꙟ ма́це а̀и́нте дѐ лȣчѣфърь нъскȣи́те.

Ispovedescu-mâ Domnului foarte cu rostulŭ mieu,
pre mijlocŭ de mulţi laudŭ elŭ.
Că stătu dédérépta méserului,
să spăsescŭ de gonitori sufletulŭ mieu.

Şedéré 16. Cănteculŭ lu Davidŭ 109.

Zise Domnulŭ Domnului mieu : şezi dédérépta mine
pănâ voĭu pune dracii tăi podnojie picĭoarelorŭ tale.
Fuşte vrătute treméte-va ţie Domnulŭ de Sionŭ
şi vinge-veri pre mijlocŭ de dracii tăi.
Cu tine începutŭ în zioa sileei tale
în lumina sfinţilorŭ tăi,
deîn maţe ainte de lucéfărŭ născui-te.

жоуржсе домнꙋль ши нꙋсе кѫи.
тꙋ ещи преꙋть ѫвѣкь доупж фирѣ лꙋ мелхи седекь.
10. дѡмнꙋль дѣдерѣпта та ѫфрѫнтаꙋ ѫꙁи демжниа та ѫпѫ-
рацїи.
жꙋдекж лимбилорь ши ѫмпле кѫдериле.
фрѫнџе капетеле пре пѫмжнть амꙋлци.
де иꙁворь ѫкале бѣ.
дерепть ачѣа рѫдикж капꙋль.

алилоуїа. рі.

исповедескꙋмж цїе доамне кꙋ тоатж инема мѣ.
ѫсфѣтꙋль дерепцилорь ши ѫꙁборь.
маре дѣла дѡмнꙋлоуи.

Jurâ-se Domnulŭ și nu se căì;
tu ești preutŭ în vécŭ dupâ firé lu Melhisedecŭ.
10. Domnulŭ déderépta ta înfrănt'au în zi de mânia ta în-
părații.
Judecâ limbilorŭ și împle căderile,
frănge capetele pre pământŭ a mulți.
De izvorŭ în cale bé
dereptŭ acéĭa rădicâ capulŭ.

Alliluia 110.

Ispovedescu-mâ ție, Doamne, cu toatâ inema mé,
în sfétulŭ dereptilorŭ și în zborŭ.
Mare déla Domnului,

чершоуть ꙟтwа̑те вѡ́иле лоу́и.
ѝсповеди́ре шѝ ма́ре фръмсѣце лоу́кр8ль лоу́и.
шѝ дерептатѣ лоу́и лъкꙋ̑аще ꙟвѣкь дѐ вѣкь.
па́менте фа́птаꙋ чюделорь са́ле.
е̑фти́нь шѝ милꙋиторю дѡмнꙋль мъ̑нкаре дат'аꙋ фрикошилорь дѝнсь.
поменѣще ꙟвѣкь лѣџѣ са̀.
търі́а лоу́крꙋрелорь са́ле споу́не ѿа̑менилорь съи.
съдѣ ло́рь ꙟдостои́ничїе лимби.
лоу́кр8ль мъ̑инилорь лоу́и дѣдевърь шѝ жоу́дець.
креди́нчоа́се тоа̑те ꙁи́леле лоу́и.
ꙟвръ̑тошате ꙟвѣ́кь дѐ вѣкь.
фа́пте ꙟдѣдевърь шѝ ꙟдерептате.
ѝꙁбъви́ре тремисе ѿа̑менилорь съи.

---

cerşutŭ în toate voile lui.
Ispovedire şi mare frămséţe lucrulŭ lui
şi dereptaté lui lăcuĭaşte în vécŭ de vécŭ.
Pamente fapt'au cĭudelorŭ sale,
eftinŭ şi miluitorĭu Do*m*nulŭ, mâncare dat'au fricoşilorŭ d'insŭ.
Pomenéşte în vécŭ légé sa,
tăriĭa lucrurelorŭ sale spune oamenilorŭ săi.
Să dé lorŭ în dostoinicie li*m*bi,
lucrulŭ mâinilorŭ lui dédevărŭ şi judeţŭ.
Credincĭoase toate zilele lui,
învrătoşate în vécŭ de vécŭ,
fapte în dédevărŭ şi în dereptate.
Izbăvire tremise oamenilorŭ săi,

ꙁи́се ꙟвѣ́кь лѣ́џѣ са̀.
сфнть ши̂ фри́кос̃ ноу́меле лоу́и.
ꙟчепꙋтꙋль мѫндрі́е фри́ка дѡ́мнꙋлꙋи.
20. ꙟцеленчюне боу́нѫ тоу́тꙋрорь чѐ фа́кь.
ла́ꙋда лꙋи лѫкꙋа̂ще ꙟвѣ́кꙋль вѣ́кꙋлꙋи.

а̓ллилоуїа. р̃аі̃.

фери́че бѫрба́ть чѐ тѣ́месе де домнꙋль.
ꙟмпорѫнчителе лꙋи врꙋ фоа̓рте.
та́ре спрѐ пѫмѫнть фи́ва сѫмѫнца лꙋи.
нѣ́мꙋль дере́пцилорь бла́гwсловисева.
5. сла́вѫ ши̂ богѫ́тате ꙟка́са лоу́и.
ши̂ дерептатѣ лоу́и лѫкꙋа̂ще ꙟвѣ́кь де вѣ́кь.

---

zise în vécŭ légé sa.
Sfănţŭ şi fricos numele lui,
începutulŭ mândrie frica Domnului.
20. Înţelepcĭune bunâ tuturorŭ ce facŭ,
lauda lui lăcuĭaşte în véculŭ vécului.

Alliluia 111.

Ferice bărbatŭ ce téme-se de Domnulŭ,
îm-porâncitele lui vru foarte.
Tare spre pământŭ fi-va sămânţa lui,
némulŭ derepţilorŭ blagoslovi-se-va.
5. Slavâ şi bogâtate în casa lui
şi dereptaté lui lăcuĭaşte în vécŭ de vécŭ.

лȣминѣꙃѫ ꙟнтрȣ оунтȣнѣрекь лȣминѫ дерéпцилорь.
милостивь шй ефтинь шй дерепть.
дȣлче бърбáть милȣѫще шй дъ.
сокотѣще кȣвинтеле тáле ꙟжȣдець.
кѫ ꙟвѣкь нѹсе клътѣще.
ꙟпомѣна дѐ вѣкь фива дерепть.
дѐ аѹзире рѣ нѹсе спъмѫнтѫ.
гáта инема лѹи съѹпѡвъѫскѫ ꙟдóмнȣль.
ꙟврътошѫса инема лȣи шй нѹ спъмѫнтѫсе.
пънѫ ва кѫȣтà спрѐ връжмашїи съи.
ꙟпърци шй дѣде мишеилорь.
дерептатѣ лорь лъкȣѫще ꙟвѣкȣль вѣкȣлȣи.
кóрнȣль лѹи ръдикѫсе ꙟслáвѫ.
пъкѫтосȣль възȣ шй мънїесе.

Luminéză întru untunérecŭ lumină dereptilorŭ,
milostivŭ și eftinŭ și dereptŭ.
Dulce bărbatŭ miluĭaște și dă,
socotéște cuvintele sale în județŭ,
că în vécŭ nu se clătéște.
În poména de vécŭ fi-va dereptŭ,
de auzire ré nu se spământă.
Gata inema lui să upovăĭască în Domnulŭ;
învrătoșă-sĭa inema lui și nu spământă-se,
până va căuta spre vrăjmașii săi.
Înpărți și déde mișeilorŭ,
dereptaté lorŭ lăcuĭaște în véculŭ vécului.
Cornulŭ lui rădică-se în slavă,
păcătosulŭ văzu și mănie-se;

кȣ дінцїи съи скръшнѣще шѝ тописева.
желанїа пъкѫтосȣлȣи пїаре : ~

аллилоуїа. рві.

лъоудаци фечори дѡмнȣлъ.
лъоудаци ноумеле дѡмноулоуи.
фїе ноумеле дѡмнȣлȣи благословитъ дѣкмȣ пънѫ ѫвѣкъ.
дѐ ръсѫритȣлъ соарелȣи пънѫ ла апȣсъ. лъȣдатъ ноумеле дѡм-
нȣлȣи.
5. ѫнальтъ спрѐ тоате лимбиле домнȣлȣи.
спрѐ чєрюре слава лȣи.
чинее кà доумнезеȣлъ нострȣ.

---

cu dinții săi scrășnéște și topi-se-va,
jelaniĭa păcâtosului piĭare.

Alliluia 112.

Lăudați fecĭori Domnulŭ,
lăudați numele Domnului.
Fie numele Domnului blagoslovitŭ décmu (= de acmu)
până în vécŭ.
De răsâritulŭ soarelui până la apusŭ lăudatŭ numele
Do*m*nului.
5. Înaltŭ spre toate limbile Domnului,
spre cerĭure slava lui.
Cine e ca Dumnezeulŭ nostru

чѐ прѐ ꙟна́лцїи вїи шѝ спрѐ плека́цїи ка́оу̓тѫ.
ꙟче́рю шѝ ꙟпъмѫ̆нть.
10. чѐ ръди́кѫ дѐ пъмѫнть ми́шелȣль.
шѝ деꙟ гоу́ноищїе ꙟналцѫ мѣ́серȣль.
съпоу́е е̓ль кȣ жȣдечи.
коу жоу́дечїи ѡ̓а̓менїи съи.
че поу́се стѣ́рпа ꙟка́сѫ.
15. ꙟмоу́мѫ дѐ фечо́ри веселиндȣсе.

а̓ллилоуїа. р҃г҃і҃.

ꙟе̓шир̓ѣ лȣ и̓сраи́ль дѐ е̓гѵ̈петь.
ка́са лȣ ᾿іа́ковь дѐ ѡ̓а̓мени варвари.
фоу́рѫ ᾿юўдеїи сфинцїа лоу́и.

---

ce pre înalții vii și spre plecații cautâ
în cerĭu și în pământŭ ?
10. Ce rădicâ de pămândŭ mișelulŭ
și deîn gunoiște înalțâ méserulŭ,
să pue elŭ cu judeci,
cu judecii oamenii săi;
ce puse stérpa în casâ,
15. o mumâ de fecĭori veselindu-se.

Alliluia 113.

În eșiré lu Israilŭ de Eghypetŭ,
casa lu Iacovŭ de oameni varvari.
Furâ Iudeii sfințiĭa lui

ші̂ і̂сраи́ль цин8т8ль лоу́и.
ма́рѣ вꙁꙁ8 ші̂ фоу́џи.
іѿрдан8ль т8рнѫсе ꙟнапо́и.
ко́дрїи ж8карѫ ка̀ вербечїи.
ші̂ м8нцїи ка̀ мїе̂и ѿи̂лорь.
чецф8 ма́ре дѐ фоу́џиши.
ші̂ цїе і̂о̂рда́не чѐ т8рнаші́те ꙟнапо́и.
ко́дрїи дѐ жоу́кать ка̀ бербечїи.
ши моу́нцїи ка̀ мїе̂и о̂и̂ло́рь.
дѐ фа́ца до́мн8л8и рꙁдикѫсе пꙁмѫнт8ль.
де̂ фа́ца ꙁе́8л8и л8 і̂а̂ковь.
чѐ ꙟтоа̂рсе пїа̂тра ꙟлӑꙁерь де а̂пѫ.
ші̂ нетꙁлӑть ꙟи̂ꙁвоа̂рѫ дѐ а̂пѫ.
ноу ноаѡ доа̂мне н8 ноаѡ.

și Israilŭ ținutulŭ lui.
Maré văzu și fugi,
Iordanulŭ turnâ-se înapoi,
codrii jucarâ ca berbecii.
și munții ca miei oilorŭ.
Ce-ț-fu mare de fugiși ?
și ție Iordane ce turnași-te înapoi ?
codrii de jucatŭ ca berbecii
și munții ca miei oilorŭ ?
de fața Domnului rădicâ-se pământulŭ,
de fața Zeului lu Iacovŭ.
Ce întoarse piatra în ĭazerŭ de apâ
și netăĭatŭ în izvoarâ de apâ.
Nu noao, Doamne, nu noao,

чѐ нꙋмелꙋи тъоу дъ сла́въ.
дꙋпъ ми́лостѣ та̀ шѝ дѣдевърꙋль тъꙋ.
съ нꙋ кѫндꙋва зи́къ ли́мбиле и҆ѡ҆ е зе́ꙋль ло́рь.
е҆ доумнезеꙋль но́стрꙋ ѫ҆че́рю шѝ ѫ҆пъмѫнть.
тоа҆те кѫте врꙋ фѣ́че.
И҆до́лїи лимбилорь а҆рџи́нть шѝ а҆ꙋрь лоукрꙋль мѫинилорь ѡ҆а-
менилорь.
ро́сть а҆ꙋ шѝ нꙋ гръе҆скь.
о҆кї а҆ꙋ шѝ ноу въдь.
оу҆реки а҆ꙋ шѝ нꙋ а҆оудь.
на́сꙋре а҆ꙋ шѝ ноу а҆поуть.
мѫи́ни а҆оу шѝ ноуле ти́ндь.
пичоа҆ре а҆ꙋ шѝ нꙋ ѫ҆мблъ.
шѝ ноу глъсескь кꙋ гроумазꙋль съꙋ.

---

ce numelui tău dă slavâ.
Dupâ milosté ța și dédevărulŭ tău,
să nu căndŭva zicâ limbile : io e Zeulŭ lorŭ ?
E Dumnezeulŭ nostru în cerĭu și în pământŭ,
toate căte vru féce.
Idolii limbilorŭ argintŭ și aurŭ, lucrulŭ mâinilorŭ oame-
nilorŭ.
Rostŭ au și nu grăescŭ,
ochi au și nu vădŭ,
urechi au și nu audŭ,
nasure au și nu aputŭ,
mâini au și nu le tindŭ,
picĭoare au și nu îmblâ
și nu glăsescŭ cu grumazulŭ său.

фїе ка̀ е̓й то́ци че́а чей фа́къ.
шѝ то́ци чѐ нъдъ̀ескꙋсе ꙟнтрѫнши.
ка́са лꙋ і̓сраи́лъ ѹ҆повъ́й ꙟдо́мнꙋлъ, а҆жꙋторю шѝ скоу́титѡрю
лѡ́ръ ꙗ҆́сте.
ка́са лꙋ а҆а҆рѡ́нъ ѹ҆повъ́й спрѐ до́мнꙋлъ, а҆жꙋторю шѝ скоу́тито-
рю ло́ръ ꙗ҆́сте.
35. че́й чѐ темꙋ̀се дѐ до́мнꙋлъ ѹ҆повъ́ирѫ ꙟдо́мнꙋлъ, а҆жꙋто́рю шѝ
скоу́титорю ло́ръ ꙗ҆́сте.
до́мнꙋлъ чѐ помени́не, бла́гословине.
бла́гословитаꙋ ка́са лꙋ і̓зраи́лъ.
бла́гослѡвитаꙋ ка́са лꙋ а҆а҆ро́нъ.
бла́гословитаꙋ темꙋцїи де дѡмнꙋлъ.
40. мичїи кꙋ ма́рїи съа҆да́ꙋгѫ до́мнꙋлъ спре вой.
спрѐ вой шѝ спрѐ фечо́рїи во́щри.

Fie ca ei toți ceĭa ce facŭ
și toți ce nădăescu-se într'ânși.
Casa lu Israilŭ upovăi în Domnulŭ, ajutorĭu și scutito-
rĭu lorŭ ĭaste;
casa lu Aaronŭ upovăi spre Domnulŭ, ajutorĭu și scu-
titorĭu lorŭ ĭaste.
35. Cei ce temé-se de Domnulŭ upovăirâ în Domnulŭ, aju-
torĭu și scutitorĭu lorŭ ĭaste.
Domnulŭ ce pomeni-ne, blagoslovi-ne :
blagoslovit'au casa lu Izrailŭ,
blagoslovit'au casa lu Aaronŭ,
blagoslovit'au temuții de Domnulŭ,
40. micii cu marii. Să adaugâ Domnulŭ spre voi,
spre voi și spre fecĭorii voștri.

благословици вои домнꙋлꙋи чѐ фѣче чѐрюль ши пъмѫнтꙋль.
чѐрюль чѐрюлꙋи дѡмнꙋлꙋи.
ѐпъмѫнтꙋль дѣде фїилорь ѡ҆аменилорь.
45. нꙋ морцїи лаꙋдѫте доамне.
нѐче тоци чѐ дещингь ѫнтрꙋ їадь.
чѐ нои вїии благословим домнꙋль.
де акмꙋ пънѫ ѫвѣкь.

аллилоуїа. рдг.

юбїю къ аоуѕива домнꙋль гласꙋль роугѫчюнїеи мѣле.
къ плекѫ оурѣкѣ са мїе.
ши ѫѕилеле мѣле кемалвою.
принсерѫмѫ доурериле морциеи.

Blagosloviți voi Domnului ce féce cerĭulŭ și pământulŭ,
cerĭulŭ cerĭului Do*m*nului,
e pământulŭ déde fiilorŭ oamenilorŭ.
Nu morții laudâ-te, Doamne,
45. nece toți ce deștingŭ întru ĭadŭ,
ce noi viii blagoslovi*m* Domnulŭ
de acmu pănâ în vécŭ.

Alliluia 114.

Ĭubiĭu că au*z*ì-va Domnulŭ glasulŭ rugâcĭuniei méle,
că plecâ uréché sa mie
și în zilele mele chema-l-voĭu.
Prinserâ-mâ durerile morției,

невоиле ıадꙋлꙋи ӑфларѫмѫ.
скръби шѝ доу́рѣре ӑфлаи, шѝ ноу́меле до́мнꙋлꙋи ке́маю.
ѡ̆ доа̀мне и̂збъвѣще сꙋфлетꙋль мїе̂ꙋ.
млстивь дꙋмнꙋль шѝ дере́пть.
шѝ дꙋмнезеꙋль но́стрꙋ ми́лꙋѧ̂ще.
хрънѣще ти́нерїи до́мнꙋль.
смерї́мѫ шѝ спъсимѫ.
ѫтоа̀рчете соу́флетꙋль мїе̂ꙋ ѫръпаѹсꙋль тъꙋ.
къ до́мнꙋль бі́не фѣче цїе.
къ скоа̀се соу́флетꙋль мїе̂ꙋ де моа̀рте.
о̂кїи мїе̂и де ла́кръми.
шѝ пи́чоа̀реле мѣле де лꙋнекаре.
ѡ̆го́деськ ѫнтре дꙋмнꙋль ѫпартѣ вїи́лорь.

---

nevoile ĭadului aflarâ-mâ;
scrăbi și durére aflai și numele Domnului chemaĭu.
O Doamne, izbăvéște sufletulŭ mieu;
*m*il*os*tivŭ Do*m*nulŭ și dereptŭ
și Dumnezeulŭ nostru miluĭaște.
Hrănéște tinerii Domnulŭ,
smerii-mâ și spăsi-mâ.
Întoarce-te sufletulŭ mieu în răpausulŭ tău,
că Domnulŭ bine féce ție;
că scoase sufletulŭ mieu de moarte,
ochii miei de lacrâmĭ
și picĭoarele méle de lunecare.
Ogodescŭ între Do*m*nulŭ în parté viilorŭ.

аллилȣїа. рі е.

крезȣ́ю дерепть ачѣ́ѧ грѫю́.
е еоу смерїимѫ фоа́рте.
еȣ зи́шь ꙟфрі́ка мѣ, то́ть ѡмȣль ми́нчинос.
че да́вою домнȣль де тоа́те че́ дѣ́де мїе.
5. пѣхарȣль до́мнȣлȣи прїи́мескь, ши́ поу́меле до́мнȣлȣи ке́мь.
роу́гѫчюниле мѣ́ле до́мнȣлȣи да́ȣ ꙟнтре́ то́ци ѡаменїи лоу́и.
чи́нститѫ ꙟнтре́ до́мнȣлȣ моа́ртѣ прѣподвничилорь лоу́и.
ѡ доа́мне еоу шѐрвоуль тѫȣ.
еȣ ше́рвȣль тѫȣ. ши́ фїюль ша́рвеей та́ле.
10. че́ спа́рџи легѫтȣриле мѣ́ле.
цїе жоу́нгю кȣмѫнда́ре ла́ȣдѫ.

Alliluia 115.

Crezuĭu, dereptŭ acéĭa grăiĭu,
e eu smerii-mâ foarte.
Eu zișŭ în frica mé : totŭ omulŭ mincinos.
Ce da-voĭu Domnulŭ de toate ce déde mie ?
5. Păharulŭ Domnului priimescŭ și numele Domnului chemŭ.
Rugâcĭunile méle Domnului dau între toți oamenii lui,
cinstitâ între Domnulŭ moarté prépo*do*bnicilorŭ lui.
O Doamne, eu șerbulŭ tău,
eu șerbulŭ tău și fiĭulŭ șarbeei tale.
10. Ce spargi legâturile méle,
ție junghĭu cumăndare laudâ

шѝ ноу́меле до́мнꙋлꙋи ке́мь.
роу́гъчюниле мѣ́ле домнꙋлꙋи да́ꙋ ꙟнтрѐ то́ци ѡ҆а́менїи лꙋи.
ꙟкоу́рциле ка́сееи до́мнꙋлꙋи.
15. пре мі́жлокь дѐ ти́не ᾿Іѐрслиме : ~ : ~

А҆ллилꙋїа. рѕі.

лъꙋдаци до́мнꙋль тоа҆те лимбиле.
прѣлъꙋдаци е҆ль ти́ци ѡ҆а́менїи.
къ ꙟтъриce ми́лѡстѣ лоу́и спрѐ нѡ́и.
шѝ дѣ́девърꙋль до́мнꙋлꙋи лъкꙋ҄еще ꙟвѣ́кь : ~

А҆ллилꙋїа. рзі.

И҆спѡведи́цивъ до́мнꙋлꙋи къ доу́лчее, къ ꙟвѣкꙋе месерѣрѣ лꙋи.

și numele Domnului chemŭ.
Rugâcĭunile méle Domnului dau între toți oamenii lui,
în curțile caseei Domnului,
15. pre mijlocŭ de tine Ier*usa*lime.

Alliluia 116.

Lăudați Domnulŭ toate limbile,
prélăudați elŭ toți oamenii.
Că întări-se milosté lui spre noi
și dédevărulŭ Domnului lăcuĭaște în vécŭ.

Alliluia 117.

Ispovediți-vâ Domnului că dulce e, că în vécu-e meseréré lui,

съѕи́кѫ ка̀ са̀ лȣ и̋ѕраи́ль кѣ дȣлчее, кѣ ꙟвѣкȣе месерѣрѣ лоу́и.
съѕи́кѫ ка́са лȣ а̓аро̀нь кѣ доу́лчее, кѣ ꙟвѣкоуе месерѣрѣ лоу́и.
съѕи́кѫ то̀ци чѐ тѐмȣсе дѐ до̀мнȣль кѣдоу́лчее, кѣ ꙟвѣкȣе месерѣрѣ лоу́и.

5. дѐ гри́же кѐмай до̀мнȣль ши̏ а̓оӳѕимѫ ꙟнтрȣ ла́ргь.
до̀мнȣль міе а̓жȣторю́.
ши̏ нȣміе фри́кѫ дѐ чѐ фа́чева міе ѿмȣль.
до̀мнȣль міе а̓жȣторю, ши̏ е̓ȣ ка̓ȣть спрѐ дра́чіи міеи.
май би́нее нѣдѣжде спрѐ дѡ́мнȣль, декѣть нѣдѣждѣ спрѐ ѿмь.
10. ма́й би́нее оӳповѣи́нцѫ спрѐ до̀мнȣль, дѐ кѣть оӳповѣи́нцѫ спрѐ жоу́дечи.
тоа̓те ли́мбиле ꙟкȣнцюрарѫмѫ. ши̏ кȣ ноу́меле до̀мнȣлȣи противіамѫ ло́рь.

---

să zicâ casa lu Izrailŭ, că dulce e, că în vécu-e meseréré lui;
să zicâ casa lu Aaronŭ, că dulce e, că în vécu-e meseréré lui;
să zicâ toți ce temu-se de Domnulŭ, că dulce e, că în vécu-e meseréré lui.

5. De grije chemai Domnulŭ și auzi-mâ întru largŭ.
Domnulŭ mie ajutorĭu
și nu mie fricâ de ce face-va mie omulŭ.
Domnulŭ mie ajutorĭu și eu cautŭ spre dracii miei.
Mai bine e nădéjde spre Domnulŭ de câtŭ nădéjdé spre omŭ,
10. mai bine e upovăințâ spre Domnulŭ de câtŭ upovăințâ spre judeci.
Toate limbile încungĭurarâ-mâ și cu numele Domnului protivia-mâ lorŭ.

ꙟкоуницȣрȣ ꙟкоу́ницȣрамѫ, шѝ кȣ ноу́меле дѡ́мноулȣи прѡти-
вїамѫ лѡ́рь.
ꙟкоу́ницȣраръмѫ ка̀ а̀лби́нееле стре̇дїа.
шѝ а̀при́нсерѫсе ка̀ фо̀кȣль ꙟмъръчини.
шѝ кȣ нȣмеле домнȣлȣи противїа́мѫ ло́рь.
ꙟпенсь плекаюмѫ а̀къдѣ, шѝ до̀мнȣль прїи́мимѫ.
връгȣтѣ·мѣ шѝ кънтарѣ мѣ до̀мнȣль.
шѝ фоу мїеи (*sic*) ꙟспъсенїе.
глас҃ боу́кȣрїе ши спъсенїе ꙟса̀тѐле дерепцилорь.
дерѣ́пта̀ домнȣлȣи фѣ́че връгȣте.
дерепта домнȣлȣи ръди́кѫмѫ.
дерѣпта домнȣлȣи фѣ́че си́ла.
нȣ мо̀рю че̇ вїȣ съспоу́ю дѣла домнȣлȣи.
дожениндь педепсимѫ домнȣль, е̓ мо̀рцие̓и нȣмѫ дѣ́де ми́не.

Încungĭuru încungĭuia-mâ, şi cu numele Domnuluĭ pro-
tivia-mâ lorŭ.
Încungĭurarâ-mâ ca albinele strediĭa
şi aprinserâ-se ca foculŭ în mărâcini
şi cu numele Domnului protivia-mâ lorŭ.
Înpensŭ plecaĭu-mâ a cădé şi Domnulŭ priimi-mâ.
Vrătuté mé şi căntaré mé Domnulŭ
şi fu mie în spăşenie,
glas bucurie şi spăsenie în satele dereptilorŭ.
Derépta Domnului féce vrătute,
derepta Domnului rădicâ-mâ,
derépta Domnului féce sila.
Nu morĭu ce viu să spuĭu déla Domnului.
Dojenindŭ pedepsi-mâ Domnulŭ e morţiei nu mâ déde mine.

25. дешкидеци міе оуша дерѣптѫ, шй съꙟтрȣ ꙟтрѫнсѫ, шй
йсповедескȣмѫ дѡмнȣлȣи.
чѣста оуша дѡмнȣлȣи дерепцїи ꙟтрѫ ꙟтрѫнсѫ.
йсповедескȣмѫ цїе къ аоѕишимѫ, шй фоусеши міе ꙟсп҃сенїе.
пїатра че нȣ сокотирѫ ѕидитѡрїи, ꙗ фоу ꙟкапоуль оунгюлȣи.
дела домнȣль фоу ачаста, шй ꙗсте минȣнать ꙟтре окїи
нощри.
30. ачаста ѕи че фѣче домнȣль. бȣкȣрѫмȣне шй веселимȣне
динсѫ.

ѡ доамне спъсѣще. ѡ доамне стъжаще.
благословить вїиндь ꙟнȣмеле домнȣлȣи.
благословимȣвѫ деꙟ каса домнȣлоуи.
ѕеȣль домнȣль ꙟвисе ноаѡ.
35. адȣнаци сърбътоаре ꙟоумбреле пѫнѫ ла корнȣль алтарюлȣи.

---

25. Deşchideți mie ușa deréptâ și să întru într'ânsâ și is-
povedescu-mâ Do*m*nului.
Césta ușa Do*m*nului, derepţii întrâ într'ânsâ.
Ispovedescu-mâ ţie, că auziși-mâ și fuseși mie în spăsenie
Piatra ce nu socotirâ ziditorii, ĭa fu în capulŭ unghĭului.
Dela Domnulŭ fu acĭasta și ĭaste minunatŭ între ochii
noștri.
30. Acĭasta zi, ce féce Domnulŭ, bucurâmu-ne și veselimu-ne
d'insâ

O Doamne, spăséște, o Doamne, stăjaște;
blagoslovitŭ viindŭ în numele Domnului.
Blagoslovimu-vâ deîn casa Domnului,
Zeulŭ Domnulŭ învise noao.
35. Adunaţi sărbătoare în umbrele pănâ la cornulŭ altarĭului.

доумнезеꙋль мїеꙋ єщи тоу исповедескꙋмѫ цїе.
доумнезеꙋль мїеꙋ єщи тꙋ, шй ръдйкоуте.
исповедескꙋмѫ, цїе къ аоузйшимѫ, шй фꙋсеши мїе ꙟспъсенїе.
исповедйцивѫ дѡмнꙋлꙋи къ дꙋлчее, къ ꙟвѣкꙋе месерѣрѣ лꙋи

шедѣрѣ. зі҃. аллилꙋїа. ри҃і.

ферйче невйновацїи ꙟкале че ꙟмблѫ ꙟлѣџѣ дѡмнꙋлꙋи.
ферекаци испйтиторїи мъртоурїа лоуи.
кꙋ тоатѫ инема черь єль.
че нꙋ фърѫ лѣџе ꙟкъиле лꙋи ꙟмбларѫ.
5. тоу порѫнчйтаи порѫнчйтеле тале съле ферѣскѫ фоарте.
доарѫ дерѣџесеврѣ къиле мѣле съферѣскѫ дерептѫциле тале.

Dumnezeulŭ mieu eşti tu, ispovedescu-mâ ţie;
Dumnezeulŭ mieu eşti tu şi rădicu-te.
Ispovedescu-mâ ţie, că auzişi-mâ şi fuseşi mie în spăsenie.
Ispovediţi-vâ Do*m*nului, că dulce e, că în vécu-e meseréré lui.

Şedéré 17, Alliluia 118.

Ferice nevinovaţii în cale ce îmblâ în légé Do*m*nului;
ferecaţi ispititorii mărturiĭa lui,
cu toatâ inema cerŭ elŭ.
Ce nu fărâ lége în căile lui îmblarâ.
5. Tu porâncit'ai porâncitele tale să le ferésca foarte.
Doarâ derége-se-vré căile méle să ferésca dereptâţile tale.

а̀тоѵ́нче нȣмѫ роѵ́шинезь кѫндь ка́ȣть спре тоа̀те порѫнчи-
телe та́ле.
ı̆споведескȣмѫ цı̈е ꙟдерептатѣ ı̓нимı̈е̓и мѣле.
кѫндь ꙟвъцаимѫ жȣдѣцелорь дерептѫцı̈е̓и тале.
10. дерептѫциле та́ле сꙟферескь нȣ лъса̀ ми́не пънѫ ла фѡа̓рте.
доа̓рѫ ı̓спрѫви́шь врѣ жоѵ́нı̈и кѫи́ле са́ле. кѫндь фери́врѣ коѵ-
винтеле та́ле.
кȣ тоа̓тѫ ı̓нема мѣ чершȣю ти́не.
нȣ ꙟпе́нџе ми́не дѐ порѫнчителе та́ле.
ꙟнтрȣ ı̆нема мѣ а̓скȣншь коѵ́винтеле та́ле, сꙟнȣ грешескь цı̈е.
15. бла́гѡсловить е̓шти доа̓мне ꙟва́цѫмѫ дерептѫцило́рь та́ле.
кȣ ро́стȣль мı̈е̓ȣ ı̓споведı̈и тоа̓те жоѵ́дѣцеле ростȣлȣи тъȣ.
ꙟкалѣ мъртȣрı̈илорь та́ле ꙟдȣлчı̈имѫ ка̀ ꙟнтрȣ тоа̓тѫ богѫцı̈ѧ.
ꙟпорѫнчителе та́ле ка̀ глȣмı̈имѫ ши̑ ꙟцелегь кѫи́ле та́ле.

Atunce nu mâ rușinezŭ, căndŭ cautŭ spre toate po-
rầncitele tale.
Ispovedescu-mâ ţie în dereptaté inimiei méle,
căndŭ învățai-mâ judéțelorŭ dereptâției tale.
10. Dereptâţile tale să ferescŭ nu lăsa mine pănâ la foarte.
Doarâ isprâvișŭ vré junii căile sale? căndŭ feri-vré cu-
vintele tale
Cu toatâ inema mé cerşuĭu tine,
nu înpenge mine de porâncitele tale.
Întru inema mé ascunșŭ cuvintele tale, să nu greșescŭ ţie.
15. Blagoslovitŭ eşti, Doamne, învațâ-mâ dereptâţilorŭ tale.
Cu rostulŭ mieu ispovedii toate judéțele rostului tău.
În calé mărturiilorŭ tale îndulcii-mâ ca întru toatâ bogâţiĭa;
în porâncitele tale ca glumii-mâ și înțelegŭ căile tale.

ꙟдерептѫциле тале ꙟвъцȣмѫ, шѝ нȣвóю оу҆лтà коу҆винтелè
тале.
20. Дъ шéрбȣлȣи тъȣ ꙟвїемѫ шѝ ферѝвою коу҆винтеле тале.
дескоапери óкїи мїéи шѝ ꙟцелѣџевою чюделе дè лѣџѣ тà.
пришлéцȣсь éȣ ꙟпъмѫнть, нȣ аскȣнде дè мѝне порѫнчѝтеле
тале.
Юбѝ соу҆флетȣль мїéȣ съжелȣꙗскѫ жоу҆деццеле тале ꙟтоатѫ врѣмѣ.
контенѝтаи троу҆фашїи, блъстемацїи чè лéпѫдарѫсе де лѣџѣ тà.
25. Ꙗ дéла мѝне ꙟпȣтарѣ шѝ батьжокȣриле, къ мъртȣрїиле тале
чершȣи.
къ шеѕȣрѫ жоу҆дечїи спре мѝне клеветїꙗ.
é шéрбȣль тъȣ скръбиасе ꙟдерептѫциле тале.
къ мъртȣрїа тà ꙟвъцѫтоурѫ мїе ерà. шѝ сфѣтоуриле мѣле
дерептѫциле тале.

în dereptâțile tale învățu-mâ și nu voĭu ulta cuvin-
tele tale.
20. Dă șerbului tău, învie-mâ și ferì-voĭu cuvintele tale,
descoapèri ochii miei și înțelége-voĭu cĭudele de légé ta.
Prișlețu-sŭ eu în pământŭ, nu ascunde de mine porân-
citele tale.
Ĭubi sufletulŭ mieu să jeluĭască județele tale în toată vrémé.
Contenit'ai trufașii, blăstemații ce lepâdarâ-se de légé ta.
25. Ĭa dela mine înputaré și batŭjocurile, că mărturiile
tale cerșui,
că șezurâ judecii spre mine clevetiĭa,
e șerbulŭ tău scrăbiĭa-se în dereptâțile tale.
Că mărturia ta învățătură mie era și sféturile méle de-
reptâțile tale.

лепнсе дѐ пъмѫнть соу́флетꙋль мї́еꙋ, ꙟвї́емѫ доу́пѫ коувѫн-
тꙋль тъꙋ.
30. кълие мѣ́ле и̏споведї́и ши̏ а̓оу̓ѯишимѫ, ꙟвацѫмѫ дерептѫциле
та́ле.
ка́лѣ дерептѫцилорь та́ле ꙟцелепцѣѯѫмѫ, ши̏ ка̀ глꙋми́мѫвѡю
ꙟжꙋдѣцеле та́ле.
а̓дꙋрмитѫ соу́флетꙋль мї́еꙋ дѐ три́сть, ꙟвръто́шѫмѫ ꙟкоу́-
винтеле та́ле.
ка́лѣ недерѣптѫ ѧ̀ дѐла ми́не, ши̏ коу лѣџѣ та̀ милꙋѧ̆щемѫ.
калѣ дѣдеварь врꙋю жꙋдецꙋль тъꙋ нꙋ оўлтаю.
35. лепї́имѫ дѐ мъртꙋрї́ѧ та̀, доа̓мне нꙋ рꙋшина̀ ми́не.
ка́лѣ ѯи́селорь та́ле а̓лергаи, кънды лъргитаи йнема мѣ.
лѣџе поу́саи мї́е доа̓мне ка́лѣ дерептѫцилорь та́ле ши̏ че́рю
пꙋрꙋрѣ.

Lepi-se de pământŭ sufletulŭ mieu, învie-mâ dupâ cu-
vântulŭ tău.
30. Căile méle ispovedii și auziși-mâ, învață-mâ dereptâ-
țile tale.
Calé dereptâților̆ŭ tale înțelepțézâ-mâ și ca glumi-mâ-
voĭu în judéțele tale.
Adurmitâ sufletulŭ mieu de tristŭ, învrătoșâ-mâ în cu-
vintele tale.
Calé nederéptâ ĭa dela mine și cu légé ta miluĭaște-mâ;
calé dédevărŭ vruĭu, județulŭ tău nu ʽultaĭu.
35. Lepii-mâ de mărturiĭa ta, Doamne, nu rușina mine.
Calé ziselorŭ tale alergai căndŭ lărgit'ai ineḿa mé.
Lége pus'ai mie, Doamne, calé dereptâțilorŭ tale și
cerĭu pururé:

ꙟцелепцѣѕѫмѫ ши̂ и̂спи́тивоѭ лѣџѣ та, ши̂ ферíвоѭ кꙋ тѡ̂тѫ
и̂нема мѣ.
нѫстѫвѣщемѫ спре кѫрѫриле ѕи́селорь та́ле, кѫле вроу́и.
40. плѣ́кѫ и̂нема мѣ ꙟмѫртꙋрїа та̀, е̂ нꙋ ꙟспрѫнцаре а̂вꙋцїе.
ꙟто́рче о̂кїи мїѐи сѫнꙋ ва́ѕѫ деше̂рть, ꙟка́лѣ та̀ ꙟвїе̂мѫ.
поу́не ше́рбꙋлꙋи тѫꙋ коу́вѫнтꙋль тѫꙋ ꙟфри́ка та̀.
ꙗ ꙟпꙋтарѣ мѣ чѐ ꙟпѫрѣ, кѫ ѕи́селе та́ле дꙋлчи.
а̂декѫ врꙋю порѫнчителе тале, кꙋ дерептатѣ та̀ ꙟвїемѫ.
45. ши сѫвїе спрѐ ми́не ми́лостѣ та̀ доа̂мне, сп҃сенїе та̀ доу́пѫ
коу́вѫнтꙋль тѫꙋ.
ши̂ рѫспоу́нѕь челора че ꙟмпоу́тарѫ мїе коу́вѫнть, кѫ оу̂по-
вѫню ꙟкꙋви́нтеле та́ле.
ши нꙋ лꙋа дѐ ро́стоуль мїе̂ꙋ коу́вѫнтꙋ дѣ́девѫрь пѫнѫ ла̀
фоа̂рте, кѫ ꙟжоу́декѫриле та́ле оу̂повѫню́.

înțelepțézâ-mâ și ispiti-voĭu légé ta și ferì-voĭu cu toatâ
inema mé.
Năstăvéște-mâ spre cărârile ziselorŭ tale, că le vrui;
40. plécâ inema mé în mărturiĭa ta, e nu în sprânțare avuție.
Întorce ochii miei să nu vazâ deşertŭ, în calé ta învie-mâ;
pune șerbului tău cuvântulŭ tău în frica ta;
ĭa înputaré mé ce înpăré, că zisele tale dulci.
Adecâ vruĭu porâncitele tale, cu dereptaté ta învie-mâ,
45. și să vie spre mine milosté ta, Doamne, spăsenie ta
dupâ cuvântulŭ tău.
Și răspunzŭ celora ce împutarâ mie cuvântŭ, că upo-
văĭu în cuvintele tale,
și nu lua de rostulŭ mieu cuvântu dédevărŭ pănâ la
foarte, că în judecările tale upovăĭu.

шй феривою лѣџѣ та поурꙋрѣ ꙟвѣкь шй ꙟвѣкꙋль вѣкꙋлꙋи.
шй ꙟмбла ꙟлъргъмѫнть къ порѫнчителе тале черꙋю.
50. шй грънѧ де мъртоурїиле тале ꙟнтре ꙟпърацй, шй ноумѫ сфїии.
шй ꙟвъцаймѫ ꙟꙁиселе тале, че юбїю фоарте.
шй ръдикай мѫйниле мѣле кътрѫ порѫнчителе тале че юбїи.
шй глоумїамѫ ꙟдерептѫциле тале.
поменѣще коувинтеле тале шербꙋлꙋи тъꙋ, де ꙗле оуповъинцѫ датоумїай.
адекѫ мѫ мъꙟгъꙗши ꙟсмѣренїа мѣ, къ коувѫнтꙋль тъꙋ ꙟвїемѫ.
55. трꙋфашїи лѣџе кълкѫторїи фоарте, де лѣџѣ та нꙋферїимѫ.
поменїю жꙋдѣцеле тале де вѣкь доамне, шй мъꙟгѫꙗюмѫ.
грижѫ прїимимѫ де пъкѫтошй, че лъсарѫ лѣџѣ та.

Și feri-voiu légé ta pururé în vécŭ și în véculŭ vécului.
Și îmbla în lărgâmântŭ, că porâncitele tale cerșuĭu,
50. și grăiia de mărturiile tale între înpărați și nu mâ sfiii.
Și învățai-mâ în zisele tale ce ĭubiĭu foarte.
Și rădicai mâinile méle cătrâ porâncitele tale ce ĭubii
și glumia-mâ în dereptâtile tale.
Pomenéște cuvintele tale șerbului tău, de ĭale upovăințâ datu-miĭ-ai;
adecâ mâ măîngăĭași în sméreniĭa mé, că cuvântulŭ tău învie-mâ.
55. Trufașii lége călcâtorii foarte, de légé ta nu ferii-mâ.
Pomeniiu judéțele tale de vécŭ, Doamne, și măîngâĭaĭu-mâ.
Grijâ priimi-mâ de păcâtoși ce lăsarâ légé ta.

кѫ̀нта́ре ѐра̀ мїе дерептѫциле та́ле, ꙟло́кꙋль венитꙋлꙋ̀й мїе̑ꙋ.
поменїю ꙟнѡа̑пте нꙋмеле тѫꙋ доа̑мне, ші̑ фери́воѧ лѣ́џѣ та̀.
60. а̑ча́ста фоу мїе, кѫ дерептѫциле та́ле чершоую.
па́ртѣ мѣ е̑шй тоу доа̑мне, ѕи́шь сѫферескь лѣ́џѣ та̀.
роу́гаймѫ фѣ́цеѐй та́ле кꙋ тоа̑тѫ ӥнема мѣ, ми́лꙋӑщемѫ
доу́пѫ коу́вѫнтꙋль тѫꙋ.
коу́џетай кѫи́ле та́ле, ші̑ ꙟторшь пичоа̑реле мѣ́ле ꙟмѫртꙋ-
рїѧ та̀.
готовїи́мѫ ші̑ нꙋ сминтїи́мѫ, сѫферескь ѕи́селе та́ле.
65. фоу́ниле пѫкѫтоши́лорь легарѫсе де ми́не, ші̑ лѣ́џѣ та̀ нꙋ
оўлтай.
мїа́ѕѫ ноа̑пте скоу́лаймѫ сѫмѫ ӥсповедескь цїе, спре жꙋдѣ́-
целе дерептѫцие̑й та́ле.

Căntare era mie dereptâţile tale în loculŭ venitului mieu.
Pomenĭu în noapte numele tău, Doamne, și ferì-voĭu légé ta.
60. Acĭasta fu mie, că dereptâţile tale cerșuĭu;
parté mé ești tu, Doamne; zișŭ să ferescŭ légé ta,
rugai-mâ féţeei tale cu toatâ inema mé, miluĭaște-mâ
dupâ cuvăntulŭ tău.
Cugetai căile tale și întorșŭ picĭoarele méle în mărtu-
riĭa ta.
Gotovii-mâ și nu smintii-mâ, să ferescŭ zisele tale.
65. Funile păcâtoșilorŭ legarâ-se de mine și légé ta nu
ultai;
miazâ noapte sculai-mâ să mâ ispovedescŭ ţie spre ju-
déţele dereptâţiei tale.

пáрте áмь є́ȣ кȣ тѡци чѐ темȣсе дѐ тíне, шѝ ферескь по-
рѫнчíтеле тáле.
де мíлѡстѣ тà дóамне плíнȣе пѫмѫнтȣль, дерептѫцилѡрь
тáле ꙟвѫцѫмѫ.
доу́лчѣцѫ фáптаи коу шéрбȣль тѫȣ дóамне, доу́пѫ коу́вѫнтȣль.
70. доу́лчѣцѫ шѝ ꙟвѫцѫтоурѫ шѝ ꙟцелепчюни ꙟвацѫмѫ, кѫ зí-
селѡрь тáле крезоуи.
áинте пѫнѫ нȣ смѣрїю́мѫ є́оу грешїю, дерепть áчѣа коу́вин-
теле тáле ферїю.
доу́лче є́щи тȣ дóамне, шѝ кȣ доу́лчѣца тà ꙟвацѫмѫ дереп-
тѫцилорь тáле.
ꙟмоу́лцисе спрѐ мíне недерептатѣ трȣфашилорь, є є́ȣ кȣ тóатѫ
ѝнема мѣ ѝспи́тїю порѫнчи́теле тáле.
ꙟнкегѫсе кà лáптеле ѝнема лóрь. є є́ȣ лéџїєи тáле ꙟвѫцаюмѫ.

Parte amŭ eŭ cu toţi ce temu-se de tine şi ferescŭ po-
râncitele tale.
De milosté ta, Doamne, plinu-e pămāntulŭ, dereptăţi-
lorŭ tale învăţâ-mâ.
Dulcéţâ fapt'ai cu şerbulŭ tău, Doamne, dupâ cuvântulŭ [tău];
70. dulcéţâ şi învăţâturâ şi înţelepcĭuni învaţâ-mâ, că zise-
lorŭ tale crezui.
Ainte pănâ nu smérĭu-mâ, eu greşĭu, dereptŭ acéĭa cu-
vintele tale ferĭu.
Dulce eşti tu, Doamne, şi cu dulcéţa ta învaţâ-mâ de-
reptâţilorŭ tale.
Înmulţi-se spre mine nedereptaté trufaşilorŭ, e eu cu
toatâ inema mé ispitiĭu porâncitele tale.
Închegă-se ca laptele inema lorŭ, e eu legiei tale învăţaĭu-mâ.

75. фериче мі́не къплекáтȣмаи, съмѫ ꙟвъць дерептѫцилорь тáле.
маи доу́лчее мїе лѣ́џѣ рóстȣлȣи тъȣ, дѐ къть мїи де а̀оўрь
шѝ дѐ а̀рџинть :~

старѣ. а҃.

мѫи́ниле тáле фѣ́черѫмѫ шѝ ӡиди́рѫмѫ.
ꙟцелепцѣщемѫ шѝ ꙟвъцамѫвою пꙋрѫнчи́телорь тáле.
80. фрикошїи дѐ ти́не въдȣмѫ шѝ веселѐскȣсе, къ ꙟкȣвинтеле тáлѣ
оўповъю.
коу́носкȣю доа̀мне къ дерѐпте жоу́дѣцеле тáле, шѝ дѣдевъръ
плекатȣмаи.
фїе мл҃стѣ тà съмѫ мъꙟгъе доу́нѫ кȣвѫнтȣль тъȣ шер-
бȣль тъȣ.

---

75. Ferice mine, că plecatu-m'ai să mâ învăţŭ dereptâţilorŭ tale.
Mai dulce e mie légé rostului tău de cătŭ mii de aurŭ
şi de argintŭ.

Staré 1.

Mâinile tale fécerâ-mâ şi zidirâ-mâ;
înţelepţéşte-mâ şi învăţa-mâ-voĭu porâncitelorŭ tale.
80. Fricoşii de tine vădu-mâ şi veselescu-se, că în cuvintele tale upovăĭu.
Cunoscuĭu, Doamne, că derepte judéţele tale şi dédevărŭ plecatu-m'ai.
Fie milosté ta să mâ măîngăe dupâ cuvântulŭ tău şerbulŭ tău.

сѫвїе мїе ѐфтеншꙋгꙋреле тале шѝ вїꙋ вою фѝ, кѫ лѣџѣ та
ꙟвѫцарѣ мѣ ꙗсте.
сѫсе роушинѣѕе троуфашїи кѫ фѫрѫ леџирѫ спрѐ мине, ѐ ѐꙋ
ка глꙋмїамѫ ꙟѕиселе тале.
85. сѫꙟтоаркѫмѫ чеи че темꙋсе дѐ тине, шѝ чеџїиꙋ мѫртꙋ-
рїꙗ та.
фїе инема мѣ невиноватѫ. ꙟдерептѫциле тале сѫноумѫ
сфїескь.
пїꙗре ꙟспѫсенїа та соуфлетꙋль мїеꙋ, ꙟкꙋвинтеле тале оуповѫию.
кꙋмплирѫсе окїи мїеи ꙟкоувѫнтꙋль тѫꙋ чѐ ѕисе, кѫндь мѫꙟ-
гѫꙗмѫвери.
кѫ фїю ка фоале ꙟмбрꙋмѫ. дерептѫциле тале нꙋ оултаи.
90. кѫтесь ѕилеле шербꙋлꙋи тѫꙋ. кѫндь фачевери де гониторїи
мїеи жоудець.

Să vie mie eftenșugurele tale și viu voĭu fi, că légé ta
învățaré mé ĭaste;
să se rușinéze trufașii, că fără legiră spre mine, e eu
ca glumia-mă în zisele tale.
85. Să întoarcă-mă cei ce temu-se de tine și ce știu măr-
turiĭa ta;
fie inema mé nevinovată, în dereptățile tale să nu mă
sfiescŭ.
Piĭare în spăsenia ta sufletulŭ mieu, în cuvintele tale upovăiĭu;
cumpliră-se ochii miei în cuvântulŭ tău ce zise : căndŭ
măîngăĭa-mă-veri ?
Că fuĭu ca foale îm-brumă, dereptățile tale nu ultai.
90. Căte-sŭ zilele șerbului tău ? căndŭ face-veri de gonito-
rii miei județŭ ?

споу́серѫ мїе л'ѣџ'ѣ кълкѫторїи глꙋмирѫ, чѐ нꙋ кà л'ѣџ'ѣ тà доа̑мне.

тоа̑те ӡилеле (*sic*) тáле д'ѣдевѣ́ре.

фърѫ дерептате мѫнарѫмѫ а̑жꙋтъми.

кꙋ нешкить нꙋ кꙋмплирѫ ми́не ꙟпъмѫнть, е̑ е̑ꙋ нꙋ лъсаи порѫнчи́теле тáле.

95. доу́пѫ ми́лостѣ тà ꙟвїемѫ, шѝ фери́воѫ мъртꙋрїа ро́стꙋлꙋи тъꙋ.

ꙟвѣ́кь доа̑мне кꙋвѫнтꙋль тъꙋ лъкꙋӑще ꙟчѐрю, ꙟн'ѣмь шѝ ꙟн'ѣмь д'ѣдевърꙋль (*sic*) тъꙋ.

оўрӡиши пъмѫнтꙋль шѝ пръмѫнд'ѣще кꙋ фъптꙋра тà лъкꙋӑще ꙟнӡѝ, къ тоа̑те лоу́кр'ѣӡѫ цїе.

къ сънꙋ л'ѣ́џ'ѣ тà ꙟвъцѫтꙋра м'ѣ ӑсте, а̑тоу́нче а̑мꙋ пери́вр'ѣ ꙟсмеренїа м'ѣ.

Spuserâ mie légé călcâtorii glumirâ, ce nu ca légé ta, Doamne.

Toate zisele tale dédevére,

fărâ dereptate mânarâ-mâ, ajută-mi.

Cu neșchitŭ nu cumplirâ mine în pământŭ, e eu nu lăsai porâncitele tale.

95. Dupâ milosté ta învie-mâ și ferì-voĭu mărturia rostuluĭ tău.

În vécŭ, Doamne, cuvântulŭ tău lăcuĭaște în cerĭu, în némŭ și în némŭ déde*v*ărulŭ tău.

Urziși pământulŭ și prămândéște, cu făptura ta lăcuĭaște în zi, că toate lucrézâ ție.

Că să nu légé ta învățâtura mé ĭaste, atunce amu perì-vré în smerenia mé.

ꙟвѣ́къ нȣ оу҆лтавою дерeтъцилe (sic) та́ле, къ ꙟнтрѫнсе ꙟ-
ви́сȣмаи.

стáрѣ. в҃.

а҆лтъоу҆сь е҆ȣ спъсѣщемѫ къдерептѫциле та́ле черщȣю.
ми́не а҆щептарѫ пъкѫтошїи съмѫ пїа́рѕѫ. мъртȣрїиле та́ле
ꙟцелешь.
а҆тоа҆тѫ кȣмплирѣ въѕȣи кȣмплире, ларгѫ порѫнчи́та та̀ фоа҆рте.
къюбїи лѣ́џѣ та̀ доа҆мне, ꙟтоа҆тѫ ѕи ꙟвъцѫтȣрѫ мїе ꙗ҆сте.
ма́и връто҃с де врѫжмашїи мїе҆и ꙟмѫндритȣмаи кȣ порѫнчита
та̀, къ ꙟвѣкь а҆мѣ ꙗ҆сте.
ма́и връто҃с дѐ то́ци чѐ ꙟвъцамѫ ꙟце́лешь, къ мъртȣрїиле
та́ле ꙟвъцѫтȣрѫ мїе сънть.

În vécŭ nu ulta-voĭu dere[p]tățile tale, că într'ânse
învisu-m'ai.

Staré 2.

Al-tău-sŭ eu, spăséște-mâ, că dereptâțile tale cerșuĭu.
Mine așteptarâ păcâtoșii să mâ piarzâ, mărturiile tale
înțeleșŭ.
A toatâ cumpliré văzui cumplire; largâ porâncita ta foarte.
Că ĭubii légé ta, Doamne, în toatâ zi învățâturâ mie ĭaste.
Mai vrătos de vrăjmașii miei înmândritu-m'ai cu porân-
cita ta, că în vécŭ a mé ĭaste;
mai vrătos de toți ce învăța-mâ înțeleșŭ, că mărturiile
tale învățâturâ mie săntŭ;

май връто̃с дѐ бътрѫнiи ꙟцелѐпцiимѫ, къѕи́селе та́ле черщꙋю.
дѐ тоа̀тѫ ка́лѣ рѣ̀ апърай пичоа̀реле мѣ́ле, ка̀ съферескь
коꙋвинтеле та́ле.
дѐ жоꙋдецꙋль тъꙋ ноꙋ́мѫ ферiю, къ тꙋ лѣ́џе пꙋсай мiе.
110. кътꙋе доꙋ́лче грꙋмаѕꙋль мiеꙋ. кꙋви́нтеле та́ле ма́й врътось дѐ
мiѧрѣ ро̀стꙋлꙋй мiеꙋ.
дѐ порѫнчителе та́ле ꙟцелешь, дерепть а̀чѣ́ѧ оꙋ̆рѫи тоа̀тѫ
ка́лѣ недерѣптѫ.
свѣщникь пичѡа̀релѡрь мѣ́ле лѣ́џѣ та̀, шѝ лоꙋ́минѫ кърѫри-
лорь мѣ́ле.
жꙋраи́мѫ шѝ поꙋ́шь съферескь жꙋдекъриле дерептѫциеи та́ле.
смерiи́мѫ фоа̀рте доа̀мне, ꙟвiемѫ доꙋ́пѫ коꙋвѫнтоꙋль тъꙋ.
115. вѡ̀ѧ ро̀стꙋлꙋи мiеꙋ дꙋлче вѣ́ри доа̀мне, шѝ жоꙋ́декателорь та́ле
ꙟва́цѫмѫ.

---

mai vrătos de bătrânii înțelepții-mâ, că zisele tale cerșuĭu.
De toatâ calé ré apărai picĭoarele méle, ca să ferescŭ
cuvintele tale;
de județulŭ tău nu mâ ferĭu, că tu lége pus'ai mie.
110. Cătu-e dulce grumazulŭ mieu, cuvintele tale mai vră-
tosŭ de mĭaré rostului mieu.
De porâncitele tale înțeleșŭ, dereptŭ acéĭa urâi toatâ
calé nederéptâ.
Svéștnicŭ picĭoarelorŭ méle légé ta și luminâ cărârilorŭ
méle.
Jurai-mâ și pușŭ să ferescŭ judecările dereptâției tale;
smerii-mâ foarte, Doamne, învie-mâ dupâ cuvântulŭ tău.
115. Voĭa rostului mieu dulce veri, Doamne, și judecatelorŭ
tale învață-mâ.

соꙋфлетоꙋль мїеȣ ꙟмѫїниле тале поꙋрȣрѣ, шѝ лѣџѣ та нȣ
оꙋлтаи.

пȣсерѫ пъкътошїи коꙋрсѫ мїе, шѝ дѐ ӡиселе тале нȣ рѫтѫчїи.

добѫндїи мъртȣрїѧ та ꙟвѣкь, къ бȣкȣрїе ӥнимїеи мѣле сѫнть.

плекаи ӥнема мѣ съ факь дерептатѣ та ꙟвѣкь дерепть даре.

120. лѣџе кълкѫторїи оꙋрѫю, ѐ лѣџѣ та прѣюбїи.

ажȣтѡрюль мїеȣ шѝ коперитоорюми ѐщи тȣ, ꙟкȣвинтеле (*sic*)
тале оꙋповъню.

ферицивѫ де мине хитлѣнїи, шѝ ӥспитивою пѡрѫнчителе
доꙋмнеӡеȣлȣи мїеȣ.

прїимѣщемѫ доꙋпѫ коꙋвѫнтȣль тъȣ шѝ вїȣ вою фи, шѝ нȣ
роꙋшина мине дѐ ащептарѣ мѣ.

ажȣтѫми шѝ спъсескȣмѫ шѝ ꙟвъцȣмѫ ꙟдерептѫциле тале
пȣрȣрѣ.

Sufletulŭ mieu în mâinile tale pururé și légé ta nu
ultai.

Puserâ păcătoșii cursâ mie și de zisele tale nu râtâcii.

Dobândii mărturiĭa ta în vécŭ, că bucurie inimiei méle săntŭ;

plecaí inema mé să facŭ dereptaté ta în vécŭ dereptŭ dare.

120. Lége călcâtorii urâĭu, e légé ta préĭubii.

Ajutorĭulŭ mieu și coperitorĭu-mi ești tu, în cuvintele
tale upovăiĭu.

Feriți-vâ de mine hitlénii și ispiti-voĭu porâncitele Dum-
nezeului mieu.

Priiméște-mâ dupâ cuvântulŭ tău și viu voĭu fi și nu
rușina mine de așteptaré mé;

ajutâ-mi și spăsescu-mâ și învățu-mâ în dereptâțile tale
pururé.

125. ѡкѫрѫтаи тоци че делȣꙟгѫсе де дерептъциле тале, къ неде-
рептȣе коуџетȣль лорь.
прѣстѫпничїи пърȣми тоци пъкѫтошїи пъмѫнтȣлȣи, дерепть
ачѣа прѣюбїи мъртȣрїиле тале.
липѣще де фрика та пелица мѣ, де жоудекѫриле тале темȣимѫ.
фечю жȣдець ши дерептате нȣ придъди мине ѡбидȣиторилорь
мїеи.
ащептѫ шербȣль тъȣ ꙟбине, сънȣ клеветѣскѫ мине трȣфашїи.
130. окїи мїеи коумплирѫсе ꙟспъсенїа та, ши ꙟкȣвинтеле дерептѫ-
цїеи тале.
фъ кȣ шербȣль тъȣ дȣпѫ месерѣрѣ та, ши дерептѫцилорь
тале ꙟвацѫмѫ.
шербȣль тъȣсь еȣ ꙟцелепцѣзѫмѫ, ши щивою мъртȣрїа та.
врѣмѣ афаче домнȣлȣи спарсерѫ лѣџѣ та,

---

125. Ocârât'ai toți ce deluîngâ-se de dereptățile tale, că ne-
dereptu-e cugetulŭ lorŭ.
Préstâpnicii păru-mi toți păcâtoșii pământului, dereptŭ
acéĭa préĭubii mărturiile tale.
Lipéște de frica ta pelița mé, de judecârile tale temui-mâ;
fecĭu județŭ și dereptate nu pridădi mine obiduitorilorŭ
miei.
Aștеptâ șerbulŭ tău în bine, să nu clevetéscâ mine trufașii.
130. Ochii miei cumplirâ-se în spăsenia ta și în cuvintele
dereptâției tale.
Fă cu șerbulŭ tău dupâ meseréré ta și dereptâțilorŭ
tale învațâ-mâ.
Șerbulŭ tău-sŭ eu înțelepțézâ-mâ și ști-voĭu mărturia ta.
Vrémé e a face Domnului, sparserâ légé ta;

дерепть а̀чѣа юбїи ӡи́селе та́ле, май вртос дѐ а̀оурꙋль шѝ па́ӡїа.
дерепть а̀чѣа кѫтрѫ тоа́те порѫнчителе та́ле дерѣџемѫ.
тѡа̀тѫ ка́лѣ недерѣптѫ оурѫи.
ми́нꙋнате мѫртꙋрїиле та́ле. дерепть а̀чѣале и̂спи́тїа соу́флетꙋль мїе̂ꙋ.
споу́нерѣ кꙋвинтелорь та́ле, лꙋминѣӡѫ шѝ ꙟцелепцаӡѫ ти́нерїи.
ро́стꙋль мїе̂ꙋ дешки́шь шѝ тра́шь доу́хь, кѫпорѫнчителе та́ле жѐлꙋїю : ~

стá рѣ а̂ трéа.

ка́ꙋтѫ спрѐ ми́не шѝ милꙋӑщемѫ доу́пѫ жꙋдецеле, чѐ юбескь ноу́меле тѫꙋ.

---

dereptŭ acéĭa ĭubii zisele tale mai vrătos de aurulŭ şĭ pazila;
dereptŭ acéĭa cătrâ ţoate porâncitele tale derége-mâ,
toatâ calé nederéptâ urâi.
Minunate mărturiile tale, dereptŭ acéĭa le ispitia sufletulŭ mieu.
Spuneré cuvintelorŭ tale luminézâ şi înţelepţĭazâ tinerii.
Rostulŭ mieu deşchişŭ şi traşŭ duhŭ, că porâncitele tale jeluiĭu.

Starê a treia.

Cautâ spre mine şi miluĭaşte-mâ dupâ judeţele ce ĭubescŭ numele tău.

оу́рмеле мѣ́ле дерѣџе дȣпѫ кȣвѫнтȣль тъȣ, шѝ сънȣ ꙟвъꙟгѫ
тоа̀тѫ фърѫ лѣ́џе.
и҆збъвѣ́щемѫ дѐ клѐветеле ѡ҆а̀менилорь, шѝ ферѝвою порѫнчѝ-
теле та́ле.
фа́ца та̀ лоу́минѣѕѫ спре шѐрбȣль тъȣ, шѝ авацѫмѫ (*sic*) де-
рептѫцилорь та́ле.
145. е҆ширѣ а҆пелорь скоа̀серѫ о҆кїи мїе҆и, дерепчѐ нȣ ферїи лѣџѣ та̀.
дерепть е҆щи доа̀мне шѝ дерѣ́пте жȣдѣцеле та́ле шѝ ѕѝсеши
дерептате, мъртȣрїа та̀ дѣдевърь фоа̀рте.
топѝтȣмаȣ жа́лостѣ та̀, къ оу́лтарѫ коу́винтеле та́ле връжма-
шїи мїе҆и.
ꙟчѝндесе коу́вѫнтȣль тъȣ фоа̀рте, шѝ шѐрбȣль тъȣ ю́биль.
жȣнель сънть е҆ȣ шѝ ѿкърѫть, дерептѫциле та́ле нȣ ȣлтаи.
150. дерептатѣ та̀ дерептате ꙟвѣ́кь, шѝ лѣ́џѣ та̀ дѣ́девърь.

Urmele méle derége dupâ cuvântulŭ tău și să nu în-
văîngâ toatâ fără lége.
Izbăvéște-mâ de clevetele oamenilorŭ și feri-voĭu porân-
citele tale.
Fața ta luminézâ spre șerbulŭ tău și *în*vațâ-mâ derep-
tâțilorŭ tale.
145. Eşiré apelorŭ scoaserâ ochii miei, derep'ce nu ferii légé ta.
Dereptŭ ești, Doamne, și derépte judéțele tale; și ziseși
dereptate, mărturiĭa ta dédevărŭ foarte.
Topitu-m'au jalosté ta, că ultarâ cuvintele tale vrăjma-
șii miei.
Încinde-se cuvântulŭ tău foarte și șerbulŭ tău ĭubi-lŭ.
Junelŭ săntŭ eu și ocărâtŭ, dereptâțile tale nu ultai;
150. dereptaté ta dereptate în vécŭ și légé ta dédevărŭ.

скръби шѝ невои ὰфлàржмж, поржнчителе тáле ꙟвъцжтȣрж мїе сънть.

дерептате мъртȣрїа тà ꙟвѣкъ (*sic*), ꙟцелѣџемж шѝ вѝȣ вою фѝ.

кемаи кȣ тоàтж ѝнема мѣ, àȣѕимъ доàмне дерептъциле тáле чéрȣ (*sic*).

кем кътрж тѝне спсѣщемж шѝ пъѕѝвою мъртȣрїиле тáле.

155. àѝнте àпȣкаи фърж врѣма шѝ кемаю ꙟ коуви́нтеле тáле оу̀повъию.

àѝнте àпȣкарж окїи мїеи кътрж демжнѣцж, съмж ꙟвъць коу-винтелорь тáле.

глáсȣль мїеȣ àоуѕи доàмне доупж ми́лостѣ тà, шѝ жȣдѣцеле тáле ꙟвїемж.

àпропїаржсе гонитоpїимии фърж лѣџе, è дè лѣџѣ тà делȣнгаржсе.

Scrăbi și nevoi aflarâ-mâ, porâncitele tale învățâturâ mie săntŭ.

Dereptate mărturia ta în vécй, înțelége-mâ și viu voĭu fi.

Chemai cu toatâ inema mé, auzi-mă, Doamne, dereptățile tale cerĭu;

che*m* cătrâ tine sp*ăs*éște-mâ și păzì-voĭu mărturiile tale.

155. Ainte apucai fărâ vrémĭa și chemaĭu, în cuvintele tale upovăiĭu;

ainte apucarâ ochii miei cătrâ demânéțâ, să mâ învățŭ cuvintelorŭ tale.

Glasulŭ mieu auzi, Doamne, dupâ milosté ta, și judé-țele tale învie-mâ.

Apropiarâ-se gonitorii-mi fărâ lége, e de légé ta delungarâ-se.

а҆проа҆пе е҆щи тȣ доа҆мне, ши̇ тоа҆те къиле тале дѣдевѣре.
160. де а҆инте кȣноскȣи дѐ мъртȣрїиле та̀ле къ ꙟвѣкь оу҆рзи́тȣлѣи.
везї смеренїа мѣ ши̇ скоа҆темѫ, къ лѣџѣ та̀ нȣ оу҆лтаи.
жȣдекѫ жоу҆деџȣль мїе҆ȣ ши и҆збъвѣщемѫ дерепть коу҆вѫнтȣль тъȣ ꙟвїемѫ.
депа̀рте дѐ пъкѫтоши спсе́нїа, къ дерептѫциле та̀ле нȣ чершȣрѫ.
е҆фтеншȣгȣриле та́ле моу҆лте доа҆мне, ши̇ дȣпѫ жȣдекарѣ та̀ ꙟвїемѫ.
165. мȣлци мѫнарѫмѫ ши̇ додеиӑми, дѐ мъртȣрїиле та̀ле нȣ ферїамѫ.
възȣю неꙟцелепцїи ши топиӑмѫ, къ кȣвинтеле та̀ле нȣ цинȣрѫ.
везї къ зи́селе та̀ле юбїю доа҆мне кȣ ма̃стѣ та̀ ꙟвїемѫ.

Aproape ești tu, Doamne, și toaté căile tale dédevére.
160. De ainte cunoscui de mărturiile tale, că în vécŭ urzituléi (≐ le ai).
Vezi smereniĭa mé și scoate-mâ, că légé ta nu ultai;
judecâ județulŭ mieu și izbăvéște-mâ, dereptŭ cuvântulŭ tău învie-mâ.
Departe de păcâtoși spăseniĭa, că dereptâțile tale nu cerșurâ.
Eftenșugurile tale multe, Doamne, și dupâ judecaré ta învie-mâ.
165. Mulți mânarâ-mâ și dodeiĭa-mi, de mărturiile tale nu feriĭa-mâ.
Văzuĭu neînțelepții și topiĭa-mâ, că cuvintele tale nu ținurâ.
Vezi că zisele tale ĭubiĭu, Doamne, cu miloste ta învie-mâ.

ꙟчепꙋтꙋль кꙋвинтелорь тáле дѣ́деварь шѝ ꙟвѣ́кь тоа̀те жоу-
дѣцеле дерептѫцїѐи тáле.
жоудечїи мѫнарѫмѫ ꙟдешѐрть, шѝ дѐ кꙋвинтеле тале спъ-
мѫнтѫсе ѝнема мѣ.
170. боу́кꙋрꙋмѫ ѐꙋ дѐ коу́винтеле тале, къ а̀флаю барнее моу́лтѫ.
недерептатѣ нꙋ поу́тꙋи ведѣ ши оу̀рѫиѡ, ѐ лѣ́џѣ тà прѣюбі́ю.
дѐ шапте ѿри ꙟꙁѝ лаꙋдꙋте, дѐ жоудѣцеле дерептѫцїѐи тале.
пáче моу́лте челорь че юбескь лѣџѣ тà, шѝ нꙋ ꙗ̀сте ло́рь
съблаꙁнѫ.
а̀штептаи сп҃сенїѧ тà доа̀мне, шѝ ꙁи́селе тáле юбїю.
175. хрънѝ соу́флетоуль мїѐꙋ мъртоурїѧ тà шѝ ю́бїиѡ фоа̀рте.
ферїю пѡрѫнчителе талѐ ши мъртоу́рїѧ тà, къ тѡа̀тѐ кънлѐ
мѣ́ле ꙟнтрѐ ти́не доа̀мне.

Începutulŭ cuvintelorŭ tale dédevărŭ și în vécŭ toate
judéțele dereptâției tale.
Judecii mânară-mâ în deșertŭ și de cuvintele tale spă-
mântâ-se inema mé.
170. Bucuru-mâ eu de cuvintele tale, că aflaĭu barnee multâ.
Nedereptaté nu putui vedé și urâi-o, e légé ta préĭubiĭu.
De șapte ori în zi laudu-te de judéțele dereptâției tale.
Pace multe celorŭ ce ĭubescŭ légé ta și nu ĭaste lorŭ
săblaznâ.
Așteptai spăseniĭa ta, Doamne, și zisele tale ĭubiĭu.
175. Hrăni sufletulŭ mieu mărturia ta și ĭubii-o foarte;
feriĭu porâncitele tale și mărturiĭa ta, că toate căile
méle între tine, Doamne.

съсе ἀпропїе роугъчюнѣ мѣ ꙟнтрѐ тѝне, доа̀мне дꙋпъ коу-
въntꙋль тъꙋ ꙟцелепцѣꙁъмъ.

ръгъи́ва ро́стꙋль мїе̑ꙋ кънтече, кѫндь ꙟвѐцимъ дерептъцилорь
та́ле.

ръспꙋнде лимба мѣ кꙋвинтеле та́ле, къ тоа̀те поръничителе
дерептате.

180. фїе мъна та̀ съмъ спъсѣскъ, къ ꙁи́селе та́ле юбїю.
прѣю́бїи сп̃сѐнїа та̀ доа̀мне. шѝ лѣ́џѣ та̀ ꙟвъцарѣ мѣ ꙗ̑сте.
вїꙋ ва̀ фѝ соу́флетꙋль мїе̑ꙋ шѝ лъоу̑да́тева. шѝ жоу́дѣцеле
та́ле ажꙋтаворь мїе.
ръгъчїи ка̀ ѡ̑аꙗ пїердꙋтъ, чѣ́ре шѐрбꙋль тъꙋ къ поръничи́теле
та́ле оу̑лтаи : ~

Să se apropie rugâciune mé între tine; Doamne, după
cuvântulŭ tău înțelepţézâ-mâ.

Rǎgâi-va rostulŭ mieu căntece, căndŭ învețі-mâ derep-
tâţilorŭ tale.

Răspunde li*m*ba mé cuvintele tale, că toate porâncitele
[tale] dereptate.

180. Fie mâna ta să mâ spăséscâ, că zisele tale iubiiu;
préiubii sp*ă*senia ta, Doamne, și légé ta învăţaré mé iaste.
Viu va fi sufletulŭ mieu și lăuda-te-va și judéţele tale
ajuta-vorŭ mie.
Rătâcii ca oaia pierdută, cére şerbulŭ tău, că porânci-
tele tale nu uitai.

шѐдѣрѣ. иг҃.

кѫнтече степени. ѯи́к8се спи́це. ра҃і.

кѫтрѫ дѡмн8ль кѫндь скрѫбїа кемаю шѝ а҆оу҆̈зимѫ.
доа҆мне ѝзбѫвѣще соу́флет8ль мїе8 дѐ ро̀ст8ль недерепть, ши
де ли́мбѫ хи́тлѣнѫ.
че да́сева цїе ши че а҆да8цесева цїе кѫтрѫ ли́мбѫ хи́тлѣнѫ.
сѫцѣ́теле та́рел8и а҆ск8ците к8 а҆ршїи кѫрб8нїи п8стїне́и.
5. ва́и де ми́не к8вени́рѣ мѣ лоу́нцисе.
ѫнтра́и к8 са́теле кѵ̈дарюл8и.
моу́лть пришлець фоу соу́флетоуль мїѐ8.
к8 чѐи че оу҆̈рѫа па́челе фоу́и ѫпа́че.
кѫндь к8вѫнта̀ ло́рь, лоу́птасе к8 ми́не ѫдешѐрть.

Ședéré 18.

Căntece stepeni, zicu-se spițe 119.

Cătrâ Do*m*nulŭ, căndŭ scrăbia, chemaĭu și aŭzi-mâ.
Doamne, izbăvéște sufletulŭ mieu de rostulŭ nedereptŭ
și de limbâ hitlénâ;
ce da-se-va ție și ce adauge-se-va ție cătrâ limbâ hitlénâ.
Săgétele tarelui ascuțite cu arșii cărbunii pustiiei.
5. Vai de mine, că veniré mé lungi-se,
întrai cu satele Chydarĭului,
multŭ prișlețŭ fu sufletulŭ mieu.
Cu cei ce urâĭa pacele fui în pace,
căndŭ cuvânta lorŭ, lupta-se cu mine în deșertŭ.

кѫнтечеле спи́целоръ р҃к҃

рѫдикаи о̉кїи мїе̉и ѱкѡ́дри, де8нде ви́не а̉жоу́торю мїе.
а̉жоу́тѡрю мїе дѐ дѡ́мноуль чѐ фѣ́че че́рюль шѝ пѫмѫнтоуль.
ноу дà ѱсмѝнти́ре пичо́р8ль тѫ8.
шѝ сѫн8 доу́рмитѣѕе че́ль чѐ ферѣще 'ти́не.
5. а̉декѫ н8 д8рмитѣѕѫ нѐче а̉д8рмѝ че ферѣще 'і҃лїи.
дѡмн8ль хрѫнѣщете.
до́мн8ль коперимѫнт8цїе ѱмѫ́на дерѣптѫ.
ѱѕѝ соа̉реле н8 а̉рде ти́не не́че л8нà ноа̉птѣ.
до́мн8 ферѣщете де тѡ́ть рѫ8ль.
10. ферѣще соу́флет8ль тѫ8 до́мн8ль.

Căntecele spiţelorŭ 120.

Rădicai ochii miei în codri, de unde vine ajutorĭu mie;
ajutorĭu mie de Domnulŭ ce féce cerĭulŭ și pământulŭ.
Nu da în smintire picĭorulŭ tău ·
și să nu durmitéze celŭ ce feréște tine;
5. adecâ nu durmitézâ, nece adurmì ce feréște I*sra*ilii.
Do*m*nulŭ hrănéște-te,
Domnulŭ coperimântu-ţie în mâna deréptâ :
în zi soarele nu arde tine, nece luna noapté.
Domnu feréște-te de totŭ răulŭ,
10. feréște sufletulŭ tău Domnulŭ;

до́мнꙋль фере́щете ꙟнтрꙋ ꙟнтратꙋль тъꙋ ши̇̀ е̓ширѣ та̀ де-
а̓кмꙋ пънѫ ꙟвѣ́къ : ~

кънтечеле спи́целоръ. р҃к҃а

веселі́юмѫ де̇ че̇и че̇ зи́чѣ міе ꙟка́са до́мнꙋлꙋи ꙟнтрѫмъ.
стъндъ е̓ра̀ пичоа̓реле ноа̓стре ꙟкꙋрциле та́ле і҆ер҃лиме.
і҆ер҃лимꙋль зидиндъ ка̀ че̇та́те.
че̇ е̓ра̀ местекарѣ лꙋи депреꙋнѫ.
5. а̓коло̇ сꙋи́рѫ џенꙋкеле.
џенꙋкеле до́мнꙋлꙋи мъртꙋрі́ѧ лꙋ і҆и҃ль.
съсе и̓споведѣскѫ нꙋме̇лꙋи до́мнꙋлꙋи.
къ а̓чі́ѧ шезꙋрѫ ска́оу̓не ꙟжꙋдець.
ска́оу̓не ꙟка́са лоу д҃въ.

Domnulŭ feréște-te întru întratulŭ tău și eșiré ta de-
acmu pănâ în vécŭ.

Căntecele spițelorŭ 121.

Veseliĭu-mâ de cei ce zicé mie: în casa Domnului întrâmŭ.
Stăndŭ era piciŏarele noastre în curțile tale Ier*usa*lime;
Ier*usa*limulŭ zidindŭ ca cetate,
ce era mestecaré lui depreunâ.
5. Acolo suirâ genuchele,
genuchele Domnului mărturiĭa lu I*zra*ilŭ.
Să se ispovedéscâ numelui Domnului,
că aciĭa șezurâ scaune în județŭ,
scaune în casa lu D*avi*dŭ.

ꙟнтребаци дѐ па́челе ᾿ıѐрс҃лимȣлȣи.
шѝ мȣлцире че юбескȣте.
фїе па́че ꙟврътȣтѣ та̀.
шѝ ꙟмоу́лцире ꙟстлъпȣль пърецилорь тъи.
дерепть фра́цїи мїѐи шѝ вечи́нїи мїѐи, гръи па́че дѐ ти́не.
дерепть каса дѡмнȣлȣи но́стрȣ чершȣю би́не цїе.

кънтечеле спи́целоръ р҃к҃в҃.

кътрѫ ти́не ръдикаи о̑кїи мїѐи вїетѡрюль ꙟчѐрю.
а̑дєкѫ ка̀ о̑кїи шѐрбилѡрь ꙟ (*sic*) мѫиниле до́мнилорь съи.
ка̀ о̑кїи ша́рбелорь ꙟмѫиниле доа̑мнелорь са́ле.
а̑ша̀ шѝ о̑кїи но́щри кътрѫ доу́мнезеȣль но́стрȣ пънѫ милȣи́-
нева.

Întrebați de pacele Ier*usa*limului
și mulțire ce ĭubescu-te.
Fie pace în vrătuté ta
și înmulțire în stlăpulŭ păreților̆ tăi.
Dereptŭ frații miei și vecinii miei grăi pace de tine;
dereptŭ casa Do*m*nului nostru cerșuĭu bine ție.

Căntecele spițelorŭ 122.

Cătrâ tine rădicai ochii miei, vietorĭulŭ în cerĭu;
adecâ ca ochĭi șerbilorŭ *in* mâinile domnilorŭ săi,
ca ochii șarbelorŭ în mâinile doamnelorŭ sale, —
așa și ochii noștri cătrâ Dumnezeulŭ nostru pănâ mi-
lui-ne-va.

5. ми́лꙋѫ̆ще нои доа̀мне ми́лꙋѫ̆ще нои кѫ моу́лть ꙟмплꙋмꙋне дѐ ѡ̆кѫрѫре.
чѐ мъ'и ꙟплꙋсе сꙋфлетꙋль но́стрꙋ ꙟпꙋтаре чѐ ꙟмꙋлцескꙋѭ, шѝ ѡ̆кѫрѫрѣ трꙋ́фашилорь :~

КѪНТЕЧЕЛЕ СПИ́ЦЕЛОРЬ. Р҃К҃Г

кѫ сѫ нꙋ врѣ фѝ дѡмнꙋль ꙟнтрѐ нои.
сѫ зи́кѫ а̀кмꙋ ᾿ісраи́ль, кѫ сѫноу́врѣ до́мнꙋль фѝ ꙟнтрꙋ нои.
кѫндь скꙋлассврѣ ѡ̆а̀менїи спрѐ нои, а̀мꙋ вїи ꙟгициневрѣ.
кѫндь мѫнї̆се оўргиа лорь спре нои, а̀мꙋ а̀пѫ потѡпиневрѣ.
5. и̇ꙁво́рь трекꙋ соу́флетоуль но́стрꙋ.
а̀мꙋ трекꙋ соу́флетꙋль но́стрꙋ а̀пѫ нестѫтꙋтѫ.
бл҃свить до́мнꙋль че нꙋ дѣде нои ꙟвѫнарѣ диинцилорꙋлѫ.

---

5. Miluĭaște noi, Doamne, miluĭaște noi, că multŭ împlumu-ne de ocărâre;
ce mai înplu-se sufletulŭ nostru înputare ce înmulțescu-o și ocărârea trufașilorŭ.

Căntecele spițelorŭ 123.

Că să nu vré fi Domnulŭ între noi,
să zicâ acmu Israilŭ: că să nu vré Domnulŭ fi întru noi,
căndŭ scula-se-vré oamenii spre noi, amu vii înghiți-ne-vré;
căndŭ mănĭla-se urgĭla lorŭ spre noi, amu apa potopi-ne-vré.
5. Izvorŭ trecu sufletulŭ nostru,
amu trecu sufletulŭ nostru apâ nestâtutâ.
Blagoslovitŭ Domnulŭ ce nu déde noi în vănaré dinților-lâ.

соу́флетꙋль нѡ́стрꙋ ка̀ па́сѫрѣ и҆збъвиса дѐ коу́рса́ вънѫторилорь.
коу́рса фрънсесе ши̇ но́и и҆збъви́ци фоу́мь.
10. а҆ѫюторюль но́стрꙋ ꙟноу́меле до́мнꙋлꙋи чѐ фѣ́че чѐрюль ши̇ пъмѫнтꙋль : ~

кѫнтече спи́целорь. рк҃д.

нъдъе́скꙋсе ꙟдо́мнꙋль ка̀ ко́дрꙋль сїѡ́нꙋлꙋи.
нꙋ ръдикѫсе ꙟвѣ́кь чѐ вїе ꙇ҆ерс҃лим.
ко́дрїи ꙟпрежꙋрꙋль лꙋи, ши̇ до́мнꙋль ꙟпрежꙋрꙋль ѡ҆а́менилорь съи дѐ а҆́кмꙋ пънѫ ꙟвѣ́кь.
къ ноу́ва лъса̀ дꙋмнꙋль фоу́щеле пъкѫтошилорь спрѐ со́рциле дере́пцилорь.
5. ка̀ сънꙋ ти́нзѫ дерепцїи ꙟфъръ лѣџе мѫиниле са́ле.

Sufletulŭ nostru ca pasâré izbăvi-sĭa de cursa vănâtorilorŭ;
cursa frănse-se și noi izbăviţi fumŭ.
10. Ajutorĭulŭ nostru în numele Domnului ce féce cerĭulŭ și pământulŭ.

Cântece spiţelorŭ 124.

Nădăescu-se în Domnulŭ ca codrulŭ Sionului,
nu rădicâ-se în vécŭ ce vie Ier*usa*li*m*.
Codrii înprejurulŭ lui și Domnulŭ înprejurulŭ oamenilorŭ săi de acmu pănâ în vécŭ;
că nu va lăsa Do*m*nulŭ fuștele păcâtoșilorŭ spre sorţile derepţilorŭ,
5. ca să nu tinzâ derepţii în fărâ lége mâinilorŭ sale.

ꙟферичѣзъ доамне доулчилорь шй дерепцилорь кꙋ йнема.
чйне се плѣкъ ꙟрꙋзврътйре, дꙋче дóмнꙋль кꙋ чѣѧ че фáкь
фъръ лѣџе.
пáче спрè йзраиль : ~

кънтечеле спйцелорь р҃к҃е

кѫндь тꙋрнава дóмнꙋль пръдáрѣ сїѡ́нꙋлꙋи, фоумь кà мън-
гъйаци.
атоунче ꙟмплоусе де боукꙋрїе рóстꙋль нóстрꙋ, шй лимба ноа-
стръ веселїе.
атоунче зйчевѡрь ꙟнтрꙋ лимби, мърйтаꙋ дóмнꙋль съфáкъ кꙋ
ноуши.
мъритаꙋ дóмнꙋль съ фáкъ кꙋ нóи.

Înfericéză , Doamne , dulcilorŭ și dereptilorŭ cu inema.
Cine se plécâ în răzvrâtire duce Domnulŭ cu ceĭa ce
facŭ fără lége.
Pace spre Izrailŭ !

Căntecele spiţelorŭ 125.,

Căndŭ turna-va Domnulŭ prâdaré Sionului, fumŭ ca
măngâĭaţi;
atunce împlu-se de bucurie rostulŭ nostru și limba
noastrâ veselie,
atunce zice-vorŭ întru limbi : mărit'au Domnulŭ să
facâ cu nuși,
mărit'au Domnulŭ să facâ cu noi,

5. фоу́мь веселиндȣне.
тѡа̀рнѫ доа̀мне прѫдарѣ нѡа̀стрѫ, ка̀ и̇звоа̀рѫле кȣ а̀оу́стрȣ.
че сѣ́менѫ коу ла́крѫми, ꙟбоу́кȣріе сечераворь.
ꙟмблѫ́ндь ꙟмбла̀ ши̇ плӑнџѣ лепъдѫ́ндь семи́нцеле са́ле.
е̓ віи́ндь ви́нь кȣ боу́кȣріе, лȣоу́ндь кȣ мѫи́ниле са́ле : ~ : ~

кънтечеле спи́целорь. р҃кѕ

сънȣ до́мнȣль ꙁи́дире ка́са, ꙟдешерть троу́дирѫсе ꙁи́диндь.
сънȣ ди́мноуль вегѣре четатѣ, ꙟдеше́рть прѣвѣге вѣге-
торюль.
ꙟдеше́рть воаѡ ꙗ́сте мѫнекарѣ.
скоу́лацивѫ поу́шіи а̀шедѣ чѐ мѫꙟкаци пъи́не доу́рѣре.
5. къндьва да̀ юбицилорь съи сѷмнь.

---

5. Fumŭ veselindu-ne.
Toarnâ, Doamne, prâdaré noastrâ ca izvoarâle cu austru.
Ce sémenâ cu lacrâmi, în bucurie secera-vorŭ.
Îmblândŭ îmbla și plăngé lepădândŭ semințele sale;
e viindŭ vinŭ cu bucurie, luundŭ cu mâinile sale.

Căntecele spiţelorŭ 126.

Să nu Domnulŭ zidire casa, în deșertŭ trudirâ-se zidindŭ;
să nu Domnulŭ veghére cetaté, în deșertŭ prévéghe ve-
ghetorĭulŭ,
în deșertŭ voao ĭaste mânecaré.
Sculaţi-vâ pușii a ședé ce mâincaţi păine durére.
5. Căndŭva da ĭubiţilorŭ săi somnŭ,

а̀декѫ достѡи́ничїа до́мнȣлȣи фїии.
пре́цъ пло́дȣлъ ма́целоръ.
ка̀ сѫџѣте ꙟмѫи́ниле та́релȣи, а̀ша̀ фїии ско́ши.
фери́че де че́лъ чѐ ꙟпле похтитȣлъ сѫȣ ди́нши.
нȣ́севоръ рȣ́шинѫ̀ кѫндъ грѫи́воръ дра́чилоръ сѫи ȣ́шъ :~

кѫнтечеле спи́целоръ. р҃к҃з

фери́че де то́ци чѐ темȣсе дѐ до́мнȣлъ.
чѐ ꙟмблѫ ꙟкѫиле лȣи.
трȣ́да ро́дȣлȣи тѫȣ мѫꙟкавери.
фери́катъ ѐщи шѝ би́не цїе фи́ва.
мȣѧ̆рѣ та̀ ка̀ ви́цѫ ро́дитоа́ре ꙟ (*sic*) латȣриле касеи та́ле.

---

adecâ dostoinicila Domnului fiii,
prețŭ plodulŭ mațelorŭ.
Ca săgéte în mâinile tarelui, așa fiii scoși.
Ferice de celŭ ce înple pohtitulŭ său d'inși,
nu se vorŭ rușina căndŭ grăi-vorŭ dracilorŭ săi ușŭ.

Căntecele spițelorŭ 127.

Ferice de toți ce temu-se de Domnulŭ,
ce îmblâ în căile lui.
Truda rodului tău mânca-veri;
fericatŭ ești și bine ție fi-va.
Muiaré ta ca vițâ roditoare *in* laturile casei tale,

фїии тъи ка̀ ноаѡ ѿдрасле де маслинь ꙟпрежꙋрꙋль мѣ́сеѐи
та̀ле.
ѧ̀ша̀ бла́гословѣщисе *(sic)* ѿмꙋль чѐ тѣ́месе де до̀мнꙋль.
бла́гословѣщете до̀мнꙋль дѐꙟ сїѡнь.
шѝ ведѣвери дꙋлчѣ́ца ’іѐрсалимꙋлꙋи ꙟтоа̀те зиле вїецїѐи та̀ле.
10. шѝ ведѣвери фїии фїи́лорь тъи, па́че спрѐ ’іиль :~

кънтечеле спи́целорь. р҃ки.

дѐ моу́лте ѿри лꙋптаржсе кꙋ ми́не дѐ ти́нерѣцеле мѣ́ле.
сѫзи́кѫ ѧ̀кмꙋ ѝзраи́ль, дѐ мꙋлте ѿри лꙋптаржсе кꙋ ми́не дѐ
ті́нерѣцеле мѣ́ле.
ѐ ꙟсѫ нꙋ поу́тꙋрѫ ми́не.
ꙟгърба мѣ лꙋкра́рѫ пѫкѫтошїи.

---

fiii tăi ca noao odrasle de maslinŭ înprejurulu meseei
tale.
Așa blagoslovéșt*e*-se omulŭ ce téme-se de Domnulŭ,
blagoslovéște-te Domnulŭ deîn Sionŭ;
și vedé-veri dulcéța Ier*usa*limului în toate zile vieției tale,
10. și vedé-veri fiii fiilorŭ tăi. Pace spre Is*ra*ilŭ !

Căntecele spițelorŭ 128.

De multe ori luptarâ-se cu mine dc tineréțele méle.
Să zicâ acmu Izrailŭ : de multe ori luptarâ-se cu mine
de tineréțele méle,
·e însâ nu puturâ mine.
În gărba mé lucrarâ păcâtoșii,

5. лоунцирѫ фърѫ лѣџѣ са̀.
до́мноуль дерептъ тъӑва чербичеле пъкѫтошилоръ.
съсе роушинѣѯе ши̇ съсе тоа̑рне то̇ци чѐ н8 нъви́десќъ сı̈ѡ́н8ль.
съфı̈е ӑрба ѫѯи́дъ, чѐ а̑и́нте дѐ роу́пере сѣ́кѫ.
чѐ дѐ а̀ н8 ѫмпл8 мѫи́ниле са́ле се́черѫторюль.
10. ши̇ поа̑ла са̀ че̇ а̑д8нѫ к8 мѫна та̀.
ши̇ н8 ѯи́серѫ тре́кѫтори.
бла́гословенı̈а до́мн8л8и спрѐ вои̇.
бла́гословим8вѫ ѫн8меле до́мн8л8и :~:~

кънтечеле спи́целѡръ. р҃к҃ѳ҃.

дѐ ѫнтр8 а̑дънкатъ ке́маю кътрѫ ти́не доа̑мне.
доа̑мне а̑оўѯи глас8ль мı̈е̑8.

---

5. lungirâ fârâ légé sa.
Domnulŭ dereptŭ tăĭa-va cerbicele păcâtoșilorŭ.
Să se rușinéze și să se toarne toți ce nu năvidescŭ Sionulŭ.
Să fie ĭarba în zidŭ ce ainte de rupere sécâ,
e de ĭa nu împlu mâinile sale secerâtorĭulŭ,
10. și poala sa ce adunâ cu mâna ta.
Și nu ziserâ trecâtori;
blagoslovenĭa Domnului spre voi,
blagoslovimu-vâ în numele Domnului.

Căntecele spiţelorŭ 129.

De întru adăncatŭ chemaĭu cătrâ tine, Doamne,
Doamne, auzi glasulŭ mieu,

фїе оўрéкиле тáле съсѝкѡтѣскѫ глáсȣль роўгѫчюнїеи мѣле.
съспрѐ фъръ лѣџе къоўтари доáмне.
5. доáмне чѝнева шѝ стà къ дѐ тѝне коўрѫцїе ꙗ̆сте.
дерéпть ноўмеле тъȣ рѫбдаюте доáмне. кà рѫбдѫ соўфлетȣль
мїеȣ ꙟкоўвѫнтȣль тъȣ оўповъи соўфлетȣль мїеȣ ꙟдóмнȣль.
дѐ стрáжѫ дѐ деманѣцѫ пънѫ лà ноáпте, де стрáжѫ дѐ де-
мѫнцѫ (*sic*) слоўповъꙗ̆скѫ іи҃ль ꙟдóмнȣль.
къ дóмнȣль мѝлѡсте шѝ моўлтѫ дѐ ѐль йзбъвире.
шѝ ѐль йзбъвѣще іи҃ль дѐ тоáте безáконїиле лоўи :~

кънтечеле спѝцелорь р҃л.

доáмне нȣ рѫдѝкѫсе йнема мѣ, нѐче ꙟнълцарѫсе ѻ̀кїи мїеи.
нѐче ꙟмблаю кȣ налцїи нѐче кȣ маи мѝнȣнацїи дѐ мѝне.

---

fie urechile tale să socotéscâ glasulŭ rugâciuniei méle.
Să spre fără lége căutari, Doamne;
5. Doamne, cine va și sta? că de tine curâție iaste.
Dereptŭ numele tău răbdaiu-te, Doamne, că răbdâ sufletulŭ
mieu în cuvântulŭ tău, upovăi sufletulŭ mieu în Domnulŭ.
De strajâ de demânéțâ pănâ la noapte, de strajâ de
demân[é]țâ să upovăiascâ I*zra*ilŭ în Domnulŭ.
Că Domnulŭ miloste și multâ de elŭ izbăvire
și elŭ izbăvéște I*zra*ilŭ de toate bezaconiile lui.

Căntecele spițelorŭ 130.

Doamne, nu rădicâ-se inema mé, nece înălțarâ-se ochii miei;
nece îmblaiu cu nalții, nece cu mai minunații de mine.

сънꙋ плекареть мѫндрїа, чѐ ꙟнълцарѫ сꙋфлетꙋль мїеꙋ.
ка̀ бъꙗтꙋль спре моу́мѫса.
къ давери спрѐ сꙋфлетꙋль мїеꙋ.
съꙋповъꙗскѫ і҆л҃ь спрѐ до́мнꙋль, дѐ а́кмꙋ пѫнѫ ꙟвѣкь :~

кѫнтечеле спи́целорь р҃л҃а

помене́ще до́амне дв҃дь ши́ тоа́те блѫндѣцеле лꙋи.
къ жꙋрѫсе д҃мнꙋлꙋи.
ши́ фѫгѫдꙋисе ѕе́ꙋлꙋи лꙋ і҆а́ковь.
съꙟтраре сатꙋль ка́сеей мѣле.
са́ꙋ сꙋирѫ ꙟпатꙋль стра́тꙋлꙋи мїеꙋ.
съдѣдере со́мнь о́кїлорь мїей ши́ спрѫнчѣнелорь мѣле дꙋр—
митаре.

Să nu plecaretŭ mândriĭa, ce înălțarâ sufletulŭ mieu,
ca băĭatulŭ spre mumâ-sa.
Că da-veri spre sufletulŭ mieu,
să upovăĭascâ I*zra*ilŭ spre Domnulŭ de acmu pănâ în vécŭ.

Căntecele spițelorŭ 131.

Pomenéște, Doamne, D*a*v*i*dŭ și toate blândéțele lui,
că jurâ-se Do*m*nului
și făgâdui-se Zeului lu Iacovŭ.
Să întrare în satulŭ ĉaseei méle,
sau suirâ în patulŭ stratului mieu.
Să dédere somnŭ ochilorŭ miei și sprâncénelorŭ méle
durmitare.

ши рѫпаоусь тѫмплелорь мѣле.
пѫнѫ вою афла лѡкꙋль домнꙋлꙋи.
мꙋтаре ꙁеоулꙋи лꙋ ꙇакѡвь.
адекѫ аоуꙁимꙋѡ ꙟефрать.
афлѫмꙋѡ ꙟкѫмпꙋль доумбрѫвїєи.
ꙟтрѫмь ꙟсателе лꙋи.
ꙟкинѫмꙋне ꙟлокь ꙇѡ стѫтꙋрѫ пичоареле лоуи.
ꙟвїе доамне ꙟрѫпаꙋсꙋль тѫꙋ.
тоу кувѡте сфинцїа та.
преоуцїи тѫи ꙟвещисевѡрь ꙟдерептате. ши прѣподобничїи тѫи боукоурасеорь *(sic)*.
дерепть двдь шербꙋль тѫꙋ.
нꙋ ꙟтоарче фаца оунсꙋлꙋи тѫꙋ.
жоурѫсе домнꙋль лꙋ двдь дѣдеварь, ши ноусе лепѫдѫ де ель.

și răpausŭ tămplelorŭ méle.
Pănâ voĭu afla loculŭ Domnului,
mutare zeului lu Iacovŭ.
Adecâ auzimu-o în Efratŭ,
aflămu-o în cămpulŭ dumbrâviei.
Întrâmŭ în satele lui,
închinâmu-ne în locŭ io stătură picĭoarele lui.
Învie, Doamne, în răpausulŭ tău,
tu chyvote sfințiĭa ta.
Preuții tăi învești-se-vorŭ în dereptate și prépodobnicii tăi bucura-se-[v]orŭ
dereptŭ D*a*v*i*dŭ șerbulŭ tău.
Nu întoarce fața unsului tău ;
jurâ-se Domnulŭ lu D*a*v*i*dŭ dédevărŭ și nu se lepădâ de elŭ.

дѐ плóдȣль мáцелѡрь тáле, пȣнéвою ꙟскаоу̑нȣль тъȣ.
съпъ̑зире фїии тъи лѣ́џѣ мѣ.
шѝ мъртȣрїѧ мѣ чáста чѐ ꙟвъцавою є̑и.
шѝ фїии лóрь пъчѫ ꙟвѣкь шед҄ѣ́ворь ꙟскаоу̑ноуль тъȣ.
къа̑лѣсе дóмнȣль сїѡ̑нȣль, шѝ врȣ є̑ль ꙟвїацѫ лȣишь.
а̑дѣкѫ ръпаоу̑сȣль мїє̑ȣ ꙟвѣ́кь дѐ вѣкь.
а̑чїѧ ꙟнтрáвою къ вроу́и є̑ль.
вънатȣль лоу́и кȣ блáгословире бл҃свескь.
шѝ мѣ́серїи лоу́и сатȣрѫ де пъи́не.
шѝ прéоу̑цїи лоу́и ꙟвъскь ꙟсп҃сенїе.
шѝ прѣподобничїи лоу́и кȣ боу́кȣрїе боу́кȣрасеворь.
а̑чїѧ крескȣ кóрнȣль д҃вдь.
гóтовїю сфѣ́щникь оу̑нсоу́лȣи мїє̑ȣ.

De plodulŭ mațelorŭ tale pune-voĭu în scaunulŭ tău.
Să păzire fiii tăi légé mé
și mărturiĭa mé cĭasta ce învăța-voĭu ei.
Și fiii lorŭ pănâ în vécŭ ședé-vorŭ în scaunulŭ tău,
că alése Domnulŭ Sionulŭ și vru elŭ în viață lui-șŭ.
Adecâ răpausulŭ mieu în vécŭ de vécŭ,
acĭa întra-voĭu că vrui elŭ.
Vănatulŭ lui cu blagoslovire bl*ago*sl*o*vescŭ
și méserii lui saturâ de păine.
Și preuții lui învăscŭ în sp*ă*senie
și prépo*do*bnicii lui cu bucurie bucura-se-vorŭ.
Acĭa crescu cornulŭ D*avi*dŭ.
Gotovĭu sfếștnicŭ unsului mieu,

дра́чїи лоу́и ꙟвѣ́скь ꙟроу́шине.
е̓ спрѐ е̓ль ꙟфлꙋрі́ сфнцїѧ мѣ : ~

кънтечеле спи́целорь. р҃л҃в҃

а̓декъ а̓кмꙋ чѐ би́не ші́ че́е фрꙋмосꙋ.
че съвїе фра́цїи дѐ преоу̓нъ.
кà мѷрꙋль ꙟкапь чѐ деши́нџе ꙟба́ръ.
ꙟба́рба лꙋ а̓а̓ро́нь.
5. дѐ деши́нџѣ ꙟѡ̃меть ве́шмътꙋль (*sic*) лꙋи.
кà рѡà е̓рмѳнꙋлꙋи чѐ деши́нсе ꙟко́дрїи сїѡ̃нꙋлꙋи.
къ а̓чїѧ ѕи́се до́мнꙋль благословире пїацъ (*sic*) пънъ ꙟвѣкь : ~

---

dracii lui învéscŭ în rușine,
e spre elŭ înflurì sfințĭa mé.

Căntecele spițelorŭ 132.

Adecâ acmu ce bine și ce e frumosu,
ce să vie frații depreunâ.
Ca myrulŭ în capŭ ce deștinge în barbâ,
în barba lu Aaronŭ.
5. De deștingé în ometŭ veșmâ[n]tulŭ lui,
ca roa Ermonului ce deștinse în codrii Sionului.
Că acĭa zise Domnulŭ blagoslovire *v*iațâ pănâ în vécŭ.

кѫнтечеле спицелорь рлг

адекѫ акм8 благословици домн8ль тоци шербіи домн8л8и.
стѫндь ѫкаса домн8л8и ѫк8рциле ѕеоул8и ностр8.
ѫнопци рѫдикаци мѫниниле воастре ѫсфнт8, бл҃гословици домн8ль.
благословѣщете домн8ль де сіѡнь, че фѣче черюль ши пѫмѫнт8ль :~:~

шедѣрѣ, ѳ҃і. аллілуіа. рлд.

лѫ8даци н8меле домн8л8и лѫ8даци шерби домн8ль.
стѫндь ѫкаса домн8лоуи ѫк8рциле касеен ѕе8лоуи ностр8.

Căntecele spiţelorŭ 133.

Adecâ acmu blagosloviţi Domnulŭ toţi şerbii Domnului,
stăndŭ în casa Domnului, în curţile Zeului nostru.
În nopţi rădicaţi mâinile voastre în sf*ă*ntu, bl*a*gosloviţi Domnulŭ.
Blagoslovéşte-te Domnulŭ de Sionŭ ce féce cerîulŭ şi pământulŭ.

Şedéré 19. Alliluia 134.

Lăudaţi numele Domnului, lăudaţi şerbi Domnulŭ;
stăndŭ în casa Domnului, în curţile Zeului nostru.

лъоу̀даци до́мнꙋль къ доу́лчее дѡмнꙋль.
кънтаци ноу́меле до́мнꙋлꙋи къ би́нее.
къ ʼіа̀кѡвь а̀лѣ́се лоу́ишь до́мнꙋль.
ші̀ и̇зраи́ль ꙟдостоинничїе лоу́ишь,
къ е̇ꙋ коу́носкоуи къмаꙛее до́мнꙋль.
ши̇ до́мнꙋль нострꙋ спрѐ тоци ꙁе́ни.
тоа̀те кътѐ врꙋ домноуль фѣ́че.
ꙟчѐрю ши̇ ꙟпъмѫнть.
ꙟмъри ші̀ ꙟтоа̀те фърѫ фоу́ндꙋреле.
ръди́кѫ ноу́ѡрїи де́ла фръшитꙋль (*sic*) пъмѫнтꙋлоу́и.
фоу́лџерꙋль ꙟплѡаель фѣ́че.
скоа̀се вънтоуре де́ꙟ вистиӑреле сале.
че́ль чѐ вътъмѫ ꙟтъи нъскоу́ци е̇ӱпетꙋлꙋи.
де́ ла́ ѿмь пънѫ ла̀ ви́тѫ.

Lăudați Domnulŭ, că dulce e Domnulŭ;
căntați numele Domnului, că bine e,
că Iacovŭ alése lui-șŭ Domnulŭ
și Izrailŭ în dostoinicie lui-șŭ.
Că eu cunoscui că mare e Domnulŭ
și Domnulŭ nostru spre toți Zeii.
Toate căte vru Domnulŭ féce
în cerĭu și în pământŭ,
în mări și în toate fără fundurele.
Rădică nuorii dela [s]ſrășitulŭ pământului,
fulgerulŭ în ploae-lŭ ſéce,
scoase vănture deîn vistiĭarele sale.
Celŭ ce vătămâ întăi născuți Eghypetului
dela omŭ pănâ la vitâ.

тремисе сѣмне ши чюде пре мижлокь де тине єгѵпте.
спре фараѡнь ши спре тоци шербїи лоуи.
чель че вътъмѫ лимби моулте.
ши оучисе ꙟпъраци тари.
сїѡноу ꙟпъратоуль амѡренеи.
іѡгȣ ꙟпъратоуль васанȣлȣи.
ши тѡате ꙟмпѫръцїиле хананеилѡрь.
ши дѣде църъле лорь ꙟѡчине.
очинѫ лоу израиль ѡамениїи съи.
дѡамне ноумеле тъȣ ꙟвѣкь.
ши паментѣ та ꙟнѣмь ши нѣмь.
кѫ жоудекѫ дѡмнȣль оаменилорь съи.
ши де шербїи съи роагѫсе.

Tremise sémne și cĭude pre mijlocŭ de tine Eghypte,
spre Faraonŭ și spre toți șerbii lui.
Celŭ ce vătâmâ limbi multe
și ucise înpărați tari :
Sionu, înpăratulŭ Amoreici,
Iogu, înpăratulŭ Vasanului,
și toate împârâțiile Hananeilorŭ.
Și déde țărâle lorŭ în ocine,
ocinâ lu Izrailŭ oamenii săi.
Doamne, numele tău în vécŭ
și pamenté ta în némŭ și némŭ.
Că judecâ Domnulŭ oamenilorŭ săi
și de șerbii săi roagâ-se.

30. ѝдо́лїи лимбилорь а̀рџинть шѝ аȣрь лȣкрȣль мѫинилорь о̀мене-
нещи.
ро͞сть а̀ȣ шѝ нȣ грѣ̀скь.
о̀кїи а̀ȣ шѝ нȣ вѣдь.
оу̀реки а̀ȣ шѝ нȣ а̀оу̀дь.
нѐче ѩ̆сте соу́флеть ꙟростȣль ло̀рь.
35. фїе кà ѐи чѐѧ чеи фа́кь.
шѝ то̀ци чѐ нѣдѣ̀скȣсе ꙟнтрѫнши.
ка̀са лȣ ѝꙁраи́ль бла̀го́словици домнȣль.
ка̀са́ лȣ а̀ронь бла́гословици дѡмнȣль.
ка̀са лȣ лѐвинь бла́гословици дѡмнȣль.
40. чі́не тѣ́мецивѫ. де до̀мноуль бла́гословици до̀мнȣль.
бла́гословить до̀мнȣль деꙟ сїѡ̆нь вїѐтори ꙟ̓ıѐр͞слимȣ.

---

30. Idolii limbilorŭ argintŭ și aurŭ, lucrulŭ mâinilorŭ ome-
nești;
rostŭ au și nu grăescŭ,
ochii au și nu vădŭ,
urechi au și nu audŭ,
nece ĭaste sufletŭ în rostulŭ lorŭ.
35. Fie ca ei ceĭa ce-i facŭ
și toți ce nădăescu-se într'ânși.
Casa lu Izrailŭ blagosloviți Domnulŭ,
casa lu Aronŭ blagosloviți Domnulŭ,
casa lu Levinŭ blagosloviți Domnulŭ;
40. cine témeți-vâ de Domnulŭ blagosloviți Domnulŭ.
Blagoslovitŭ Domnulŭ deîn Sionŭ, vietori în Ierusalimu.

а̀ллилоуі́а. р͠л͠е.

ѝсповеди́цивѫ до̀мнȣлȣи кѫ дȣлчее. кѫ ꙟвѣкȣе ми́лостѣ лȣи.
ѝсповеди́цивѫ ѕе̓оўлȣи доўмнеѕеилоръ, къ ꙟвѣкȣе ми́лостѣ лȣи.
ѝспѡведицивѫ до̀мнȣлȣи до̀мнилоръ, къ ꙟвѣ́кȣе ми́лостѣ лȣи.
че́ль чѐ фѣ́че чюде ма́ри оўнȣль, къ ꙟвѣѣ́кȣе (*sic*) милостѣ лȣи.
5. чѐ фѣ́че чѐрюль кȣ ꙟцелѣ́цере, къ ꙟвѣ́кȣе ми́лостѣ лȣи.
чѐль чѐ ꙟтъї и̇ пъмѫнтȣль прѐ а̓пѫ, къ ꙟвѣ́кȣе милостѣ лȣи.
чѐ фѣ́че лȣминѫ ма́ре оўноуль, кѫ ꙟвѣкȣе мл҃стѣ лȣи.
соа̓реле ꙟдеспоу́сȣль ѕиѡ̓еи, къ ꙟвѣкȣе мл҃стѣ лȣи.
лȣна̀ шѝ стѣ́леле ꙟдеспȣсȣль нопцие̓и, къ ꙟвѣкȣе милистѣ лоу́и.
10. че́ль че вътъмѫ е̓гѵ̆петȣль кȣ ꙟтъии нъскоутеле лоу́и, къ
ꙟвѣкȣе ми́лостѣ лоу́и.

Alliluia 135.

Ispovediți-vâ Domnului că dulce e, că în vécu-e milosté lui;
ispovediți-vâ Zeului Dumnezeilorŭ, că în vécu-e milosté lui;
ispovediți-vâ Domnului Domnilorŭ, că în vécu-e milosté lui.
Celŭ ce féce ciude mari unulŭ, că în vécu-e milosté lui;
5. ce féce cerïulŭ cu înțelégere, că în vécu-e milosté lui;
celŭ ce întări pământulŭ pre apâ, că în vécu-e milosté lui;
ce féce luminâ mare unulŭ, că în vécu-e milosté lui;
soarele în despusulŭ zioei, că în vécu-e milosté lui;
luna și stélele în despusulŭ nopției, că în vécu-e milosté lui.
10. Celŭ ce vătămâ Eghypetulŭ cu întăii născutele lui, că
în vécu-e milosté lui;

чѐ скоа̀се и̉ꙁраи́лїи дѐ ми́жлокь дѐ ѐи, кꙟ ꙟвѣкꙋе милостѣ лꙋи.
кꙋ мѫнꙗ та́ре шѝ бра́ць ꙟналть, кꙟ ꙟвѣкꙋе ми́лѡстѣ лꙋи.
чѐль че ꙟпꙟрци ма́рѣ мо̀хорѫтꙗ ꙟмпꙟрцире. кꙟ ꙟвѣкꙋе ми-
лостѣ лꙋи.
шѝ трекꙋ и̉ꙁраи́лїи прѐ ми́жлокь дѐ а̀, кꙟ ꙟвѣкꙋе ми́лостѣ лꙋи.
15. чѐль че скоу́тꙋрꙗ фа́ра̀онь шѝ си́ла лꙋи ꙟма́рѣ мохорѫтꙗ, кꙟ
ꙟвѣкꙋе ми́лостѣ лꙋи.
шѝ трекꙋ о̉а̀менїи сꙟи ꙟпꙋстїе, кꙟ ꙟвѣкꙋе ми́лс҃та лꙋи.
чѐль че вꙟтꙟмꙗ ꙟмпꙟраци ма́ри, кꙟ ꙟвѣ́кꙋе млс҃тѣ лоу́и.
чѐль че оу̑чисе ꙟпꙟраци ма́ри, кꙟ ꙟвѣ́кꙋе ми́лостѣ лоу́и.
сїѿнꙋ ꙟпꙟратꙋль а̉морїѐи, кꙟ ꙟвѣкꙋе млс҃тѣ лꙋи.
20. ̓іѡ́га ꙟмпꙟратꙋль васанꙋлꙋи, кꙟ ꙟвѣкꙋе ми́лостѣ лоу́и.
шѝ дѣде пꙟмѫнтꙋль ло́рь ꙟѿчинꙗ, кꙟ ꙟвѣ̓кꙋе млс҃тѣ лоу́и.
ꙟѿчинꙗ лꙋ и̏сраи́ль шѐрбꙋлꙋи сꙟꙋ, кꙟ ꙟвѣкꙋе ми́лостѣ лꙋи.

---

ce scoase Izrailii de mijlocŭ de ei, că în vécu-e milosté lui;
cu mânâ tare și cu brațŭ înaltŭ, că în vécu-e milosté lui.
Celŭ ce înpărți maré mohorâtâ împărțire, că în vécu-e
milosté lui,
și trecu Izrailii pre mijlocŭ de ĭa, că în vécu-e milosté lui.
15. Celŭ ce scuturâ Faraonŭ și sila lui în maré mohorâtâ,
că în vécu-e milosté lui,
și trecu oamenii săi în pustie, că în vécu-e mil*os*tĭa lui.
Celŭ ce vătămâ împărați mari, că în vécu-e m*il*o*s*té lui;
celŭ ce ucise înpărați mari, că în vécu-e milosté lui :
Sionu, înpăratulŭ Amoriei, că în vécu-e m*il*o*s*té lui;
20. Ioga, împăratulŭ Vasanului, că în vécu-e milosté lui;
și déde pământulŭ lorŭ în ocinâ, că în vécu-e m*il*o*s*té lui,
în ocinâ lu Israilŭ șerbului său, că în vécu-e milosté lui.

кѫ ꙟсмеренїа ноа҆стрѫ поменине до́мнꙋль, кѫ ꙟвѣкꙋе ми́-
лостѣ лоу́и.
и҆збѫви́тꙋнѣꙋ дѐ врѫжмашїи ни́щри, кѫ ꙟвѣ́кꙋе мл҃стѣ лоу́и.
25. че́ль че дѣ́де мѫнка́ре а҆тоа҆тѫ пе́лица, кѫ ѣвѣкꙋе (*sic*)
мл҃стѣ лꙋи.
и҆споведицивѫ ѕе́ꙋлꙋи дѐꙟ че́рю кѫ ꙟвѣкꙋе мл҃стѣ лоу́и :~:~

кѫнтарѣ лоу давидь дѐ і҆ѐремїа. р҃л҃ѕ.

ла̀ рѫꙋль вавѵ҆лонꙋлꙋи, а҆чїа ше́ѕꙋмь ши̇ плѫнсем.
кѫндь пимениӑмь сїѡ҆́нꙋль.
ꙟса́лче преми́жлокь дѐ а́ спѫнѕꙋрѫмь ѡ҆́рганеле ноа҆стре.
кѫ а҆чїа ꙟнтребарѫне прѫдѫторїине коу́винтеле де кѫнтѫри.

Că în smerenia noastrâ pomeni-ne Domnulŭ, că în
vécu-e milosté lui;
izbăvitu-néu (= ne aŭ) de vrăjmașii noștri, că în vécu-e
m*i*lo*s*té lui;
25. Celŭ ce déde mâncare a toatâ pelița, că *in* vécu-e m*i*-
lo*s*té lui.
Ispovediți-vâ Zeului deîn cerĭu, că în vécu-e m*i*lo*s*té lui.

Căntaré lu Davidŭ de Ieremiĭa 136.

La răulŭ Vavylonului, aciĭa șezumŭ și plânse*m*,
căndŭ pomeniĭamŭ Sionulŭ.
În salce pre mijlocŭ de ĭa spănzurâmŭ organele noastre,
că aciĭa întrebarâ-ne prâdătorii-ne cuvintele de căntări

шѝ доу́чѣ нóи ꙟкънтаре.
кънтаци ноаѡ де кънтечеле сїѡ҃нȣлȣи.
коумь вънтаврем *(sic)* кътарѣ *(sic)* дóмнȣлȣи ꙟцѣ́рѫ стрїи́нѫ.
съоу҄лтаре ти́не ᾿їѐрс҃лиме, оу҄лтатѫ фїе дерепта мѣ.
сълипѣ́скѫсе лимба мѣ дѐ грȣмаѕȣль мїе̑ȣ сънȣ помени́воꙡ ти́не.
сънȣ а̑и́нте помени́воꙡ ᾿їѐрс҃лмȣль кà ꙟчепоу́тȣль веселїе̑и мѣ́ле.
поменѣще доа̑мне фїни е̑домȣлȣи ꙟѕи́ѡа ᾿їѐрс҃лимȣлȣи.
чѐ ѕи́серѫ дешéртаци дешертаци пънѫ лà оу҄рѕитȣриле е̑и.
фїеле вавѵ҄лѡнȣлȣи мъ́рателе.
фери́че дѐ че́ль чѐ дъ̀ цїе да́рѣ тà чѐ да́таи нóаѡ.
фери́че чи́не при́нде шѝ фрънџе ти́нерїи тъи дѐ пїа́трѫ : ~

și ducé noi în căntare :
căntați noao de căntecele Sionului;
cumŭ *c*ănta-vre*m* că[n]taré Domnului în țérâ striinâ ?
Să ultare tine Ier*usa*lime, ultatâ fie derepta mé;
să lipéscâ-se li*m*ba mé de grumazulŭ mieu, să nu pomenì-voĭu tine;
să nu ainte pomenì-voĭu Ier*usali*mulŭ ca începutulŭ veseliei méle.
Pomenéște, Doamne, fiii Edomului în zioa Ier*usa*limului,
ce ziserâ : deșertați, deșertați pănâ la urziturile ei.
Fiele Vavylonului măratele.
Ferice de celŭ ce dă ție daré ta ce dat'ai noao,
ferice cine prinde și frănge tinerii tăi de piatrâ.

кънтекȣль лȣ дв҃дь дѐ захарїа. р҃л҃з҃.

исповедескȣмѫ цїе доа̑мне кȣ тоа̑тѫ и̏нема мѣ.
ши̑ ꙟнтрѐ ꙟџери кънть цїе.
къ а̑скȣлтатаи тоа̑те кȣвинтеле ро́стȣлоуи мїе̑ȣ.
ꙟки́нȣмѫ кътрѫ бесѣ́река сфнтѧ та̀.
и̏споведескȣмѫ нȣмелȣи тъȣ.
дѐ ми́лостѣ та̀ ши̑ дѣдевърȣль тъȣ.
къ мъри́таи ꙟнтрѐ то́ци ноу́ме сфнть а̑лтъȣ.
ꙟзи̑ чѐ кимбте (*sic*), коу́рѫндь а̑оу̏зимѫ.
ꙟмȣлцишимѫ ꙟсоу́флетоуль мїе̑ȣ кȣ врътȣтѣ та̀.
съсе и̏споведѣскѫ цїе доа̑мне ти́ци ꙟмпърацїи пъмѫнтȣлȣи.
къ а̑скȣлтарѫ тоа̑те кȣвинтеле ро́стȣлȣи тъȣ.

Cănteculŭ lu Davidŭ de Zahariĭa 137.

Ispovedescu-mâ ție, Doamne, cu toatâ inema mé
și între îngeri căntŭ ție,
că ascultat'ai toate cuvintele rostului mieu.
Închinu-mâ cătrâ beséreca sf*ă*nta ta,
ispovedescu-mâ numelui tău,
de milosté ta și dédevărulŭ tău.
Că mărit'ai între toți nume sf*ă*ntŭ al-tău.
În zi ce ch*e*mu-te, curândŭ auzi-mâ,
înmulțiși-mâ în sufletulŭ mieu cu vrătuté ta.
Să se ispovedéscâ ție, Doamne, toți împărații pământului,
că ascultarâ toate cuvintele rostului tău.

шѝ кънтаворь ꙟкънтечеле дѡ́мнꙋлꙋи.
къ ма́рее сла́ва до́мнꙋлꙋи.
къ ꙟналтꙋе до́мнꙋль, шѝ плекацїи вѣ́де.
15. шѝ ꙟналтеле дѐ депа́рте щи́е.
съ мѣ́рсере прѐ ми́жлокь дѐ скръби ꙟвїимѫ.
шѝ спрѐ мънїѧ дра́чилѡрь мїѐи, ти́нсеши мѫна та.
шѝ спъси́мѫ дерѣ́пта та̀ доа̀мне.
до́мнꙋль да́ва дерепть ми́не.
20. доа̀мне ми́лостѣ та̀ ꙟвѣ́кь.
лоукрꙋль мѫи́нинорь та́ле нꙋ ѡ̆мързѝ :~:~

кънтекꙋль лꙋ да́ви́дь, дѐ ѯахарїа. рл҃и.

доа̀мне и̓спити́тꙋмаи шѝ кꙋноскꙋтꙋмаи.

Și cănta-vorŭ în căntecele Domnului,
că mare e slava Domnului.
Că înaltu-e Domnulŭ și plecații véde
15. și înaltele de departe știe.
Să mérsere pre mijlocŭ de scrăbi învii-mâ
și spre mănița dracilorŭ miei tinseși mâna ta
și spăsì-mâ derépta ta, Doamne.
Domnulŭ da-va dereptŭ mine.
20. Doamne, milosté ta în vécŭ,
lucrulŭ mâinilorŭ tale nu omrăzì.

Căntecului lu Davidŭ de Zaharia 138.

Doamne, ispititu-m'ai și cunoscutu-m'ai ;

тоу к8носк8ши шéдѣрѣ мѣ шѝ ск8ларѣ мѣ.
т8 ꙟцелесеши к8џетеле мѣ́ле дѐ депáртѐ.
кърарѣ мѣ шѝ кълката мѣ, т8 а̀и ѝследить.
шѝ тоа̀те къи́ле мѣ́ле въꙁ8ши.
къ н8 ѧ̏сте хитлѣш8гь ꙟлимба мѣ.
а̀декъ доа̀мне т8 коу́носк8ши тоа̀тъ а̀по́ѧ шѝ дѐ моу́лта мѣ.
т8 фечешимъ шѝ п8сеши спрѐ мне (sic) мъна тà.
ми́н8нат8сѣ8 ꙟцелепчюнѣ тà дѐ ми́не.
ꙟвръти шъсе, шѝ поу нѡ́чю кътрънсь.
ꙟкътрѡ мѣ́рџевою дѐ дх҃оуль тъ8.
шѝ де фáца тà ꙟкътр8ѡ съф8гь.
съсоу́ире ꙟчéрю. тоу ѐшти а̀чїѧ.
съдештинсере ꙟꙗдь, а̀чїѧ ѐшти.

---

tu cunoscuși ședéré mé și sculаré mé,
tu înțeleseși cugetele méle de departe.
Cărаré mé și călcata mé tu ai isleditŭ
și toate căile méle văzuși,
că nu ĭaste hitléșugŭ în li*m*ba mé.
Adecâ, Doamne, tu cunoscuși toatâ apoĭa și de multa mé;
tu feceși-*m*â și puseși spre m[i]ne mâna ta.
Minunatu-séu (=se au) înțelepcĭuné ta de mine,
învrătoșâ-se și nu pocĭu cătr'ânsŭ.
Încătruo mérge-voĭu de d*u*hulŭ tău?
și de fața ta încătruo să fugŭ?
să suire în cerĭu, tu ești aciĭa;
să deștinsere în ĭadŭ, aciĭa ești;

сълꙋа́ре а̓репиле мѣле мъне́гать, ші̇ ꙟтра́вою ꙟфоꙋ́ндꙋль мърїе̓и.
ші̇ а̓чїѧ мѫна та̀ дерѣџемѫ.
ші̇ ци́немѫ дерепта̀ та̀.
ші̇ ӡи́шь, а̓мꙋ оўнтоу́нѣрекꙋль къ́лкѫмѫ.
ші̇ ноа̓птѣ лоу́мѫнарѣ хра́нее̓и мѣ́ле.
къ оўнтꙋнѣрекꙋль нꙋ ꙟтꙋнекѫсе де ми́не.
ші̇ ноа̓птѣ ка̀ ӡїѡа лꙋминасева.
ка̀ оўнтꙋнѣрекꙋль е̓и, аша̀ ші̇ лꙋми́на е̓и.
къ тꙋ фечеши згъоўль мїе̓ꙋ.
ші̇ прїи́мишимѫ де́ꙟ ма́целе моу́мѫнїе̓ѫ (*sic*) мѣ́ле.
и̓̆споведескꙋмѫ цїе къ фри́кос ми́нꙋнашите.
ми́нꙋнате лоу́крꙋреле та́ле, ші̇ сꙋфлетꙋль мїе̓ꙋ щи́еле фоа̓рте.
нꙋ а̓скꙋндесе ѡ̓сꙋль мїе̓ꙋ де ти́не, чѐ фа̓птаи ꙟа̓скꙋнсь.

---

să luare arepile méle mănecatŭ și întra-voĭu în fundulŭ măriei,
și aciĭa mâna ta derége-mâ
și ţine-mâ derepta ta.
Și zișŭ : amu untunéreculŭ călcâ-mâ ?
și noapté lumânaré hraneei méle.
Că untunéreculŭ nu întunecâ-se de mine,
și noapté ca zioa lumina-se-va;
ca untunéreculŭ ei așa și lumina ei.
Că tu fecești zgăulŭ mieu
și priimiși-mâ deîn maţele mumâniei méle.
Ispovedescu-mâ ţie că fricos minunași-te,
minunate lucrurele tale și sufletulŭ mieu știe-le foarte.
Nu ascunde-se osulŭ mieu de tine ce fapt'ai în ascunsŭ

шй а̑дȣнатȣль мїе̑ȣ ꙟнтрȣ соу́птъ пъмѫтъ *(sic)*.
нефáптȣль мїе̑ȣ въꙁȣрѫ о̑кїи тъи.
шй ꙟкáртѣ тà тóци скри́ȣсе.
ꙟꙁи ꙁи́дескȣсе, шй неми́кѫ ꙟнтрѫнши.
е̑мїе фоáрте чи́нстици фоу́рѫ сóцїи тъи доа̑мне.
фоа̑рте ꙟврътошарѫсе влъдичїи лóрь.
ноумѫравою, шй мáи връто́с дѐ нъсипȣль ꙟмȣлцисеворь.
скȣлаимѫ шй ꙟнкѫ сънть кȣ ти́не.
съоу́чисери пъкѫтошїи доа̑мне.
бърбаци сънџероши ферицивѫ дѐ ми́не.
къ ръвнитори се́ци ꙟкоу́џете.
прїиме́скь ꙟдеше́рть четъциле тáле.
ненъвидиторїи тъи доа̑мне ненъвидескȣи.
шй дѐ дрáчїи тъи по̀топескȣмѫ.

și adunatulŭ mieu întru suptŭ pămâ[n]tŭ.
Nefaptulŭ mieu văzurâ ochii tăi
și în carté ta toți scriu-se;
în zi zidescu-se și nemicâ într'ânși.
E mie foarte cinstiți furâ soții tăi, Doamne,
foarte învrătoșarâ-se vlădicii lorŭ.
Numâra-voĭu și mai vrătos de năsipulŭ înmulți-se-vorŭ;
sculai-mâ și încâ săntŭ cu tine.
Să uciseri păcâtoșii, Doamne;
bărbați săngeroși feriți-vâ de mine,
că răvnitori seți în cugete,
priimescŭ în deșertŭ cetățile tale.
Nenăviditorii tăi, Doamne, nenăvidescu-i,
și de dracii tăi potopescu-mâ.

к8 сфрѫшитѫ оурѫре ѡмрѫзїюи.
ши врѫжмаши ф8рѫ мїе.
испитѣщемѫ доамне ши щїи инима мѣ.
испитѣщемѫ ши к8ноаще кѫрарѣ мѣ.
ши везй сѫкалѣ фѫрѫ лѣџе ꙟминее.
дерѣџемѫ ꙟкалѣ дѐ вѣкь.

кѫнтек8ль л8 дв҃дь. р҃л҃ѳ҃.

скоатемѫ доамне де ѡм хитлѣнь, дѐ бърбать недерепть избѫвѣщемѫ.
чѐ к8џетарѫ недерептате ꙟнтр8 инемѫ.
ꙟтоатѫ зи гѡтовїа рѫзбою.
аск8цирѫ лимба са ка ашарпел8и.

Cu sfrășitâ urâre omrâziĭu-i
și vrăjmași furâ mie.
Ispitéște-mâ, Doamne, și știi inima mé,
ispitéște-mâ și cunoaște căraré mé;
și vezi să calé fără lége în mine e,
derége-mâ în calé de vécŭ.

Cănteculŭ lu Davidŭ 139.

Scoate-mâ, Doamne, de *om* hitlénŭ, de bărbatŭ nedereptŭ izbăvéște-mâ.
Ce cugetarâ nedereptate întru inemâ,
în toatâ zi gotoviĭa războĭu.
Ascuțirâ limba sa ca a șarpelui,

венинȣль аспидеен сȣптъ оуснеле лорь.
ферѣщемѫ доамне де мѫниниле пъкѫтошилорь.
де ѡамени недерепци скѡатемѫ.
че коуџетарѫ съꙟпїѫдече тълпеле мѣле.
аскȣнсерѫ трȣфашїи коурсѫ мїе.
шй фоуни ꙟтинсерѫ коурсѫ пичоарелорь мѣле.
лънгѫ кърдре ꙟшелѫчюне пȣсерѫ мїе.
зишь домнȣль зеȣль мїеȣ ещи тȣ.
сокотѣще доамне гласȣль роугѫчюнїеи мѣле.
доамне доамне врътȣте спсенїа мѣ.
оумбрѫ фаптаи спре капȣль мїеȣ ꙟзи де ръзбою.
нȣ придъди мине доамне, де похтитȣль мїеȣ пъкѫтошилорь.
коуџетарѫ спре мине, сънȣ къндьва ръдичесе.
капȣль рътȣндȣлȣи лорь.

---

veninulŭ aspideei suptŭ usnele lorŭ.
Feréște-mâ, Doamne, de mâinile păcâtoșilorŭ,
de oameni nederepţi scoate-mã.
Ce cugetarâ să înpiĭadece talpele méle
ascunserâ trufașii cursâ mie
și funi întinserâ cursâ picĭoarelorŭ méle,
lăngâ cărare înșelâcĭune puserâ mie.
Zișŭ : Domnulŭ Zeulŭ mieu eṣti tu,
socotéște, Doamne, glasulŭ rugâcĭuniei méle.
Doamne Doamne, vrătute spăsenia mé.
umbrâ fapt'ai spre capulŭ mieu în zi de războĭu.
Nu pridădi mine, Doamne, de pohtitulŭ mieu păcâtoșilorŭ.
Cugetarâ spre mine să nu căndŭva rădice-se.
Capulŭ rătundului lorŭ,

моу́нчиле ро́стȢрелоръ лоръ коа̀перȢи.
ка́дъ спри́нши кърбоуни дѐ фо́къ.
бъгавери е̓и ѫнтрȢ страсти шѝ нȢ ставоръ.
бърбатъ ли́мбȢтъ нȢ дерѣџесе ѫпъмѫнтъ.
бърба́тȢлъ недерептъ, рѣȢ вънѣѕѫ ѫпȢтреди́ре.
ѫцелешъ кѫ фачева дѹ́мноулъ жȢдецъ мишеилоръ.
шѝ плѫтире мѣсерилоръ.
е̓ ѫнсѫ дерепцїи и̓споведескȢсе ноумелȢи тѣȢ.
шѝ ѫнтраворъ дерепцїи кȢ фаца тà : ~

кѫнтекȢлъ лȢ дв҃дъ. р҃м.

доа̓мне кем кътрѫ ти́не а̓оүзимѫ со́котѣще гла́соулъ роугѫ-
чюнїеи мѣле кѫндъ кем кътрѫ ти́не.

---

muncile rosturelorŭ lorŭ coaperu-i.
Cadŭ spr'inşi cărbuni de focŭ.
Băga-veri ei întru strasti şi nu sta-vorŭ.
Bărbatŭ limbutŭ nu derége-se în pământŭ,
bărbatulŭ nedereptŭ rău vănézâ în putredire.
Înţeleşŭ că face-va Domnulŭ judeţŭ mişeilorŭ
şi plâtire méserilorŭ.
E însâ derepţii ispovedescu-se numelui tău
şi întra-vorŭ derepţii cu faţa ta.

Cănteculŭ lu Davidŭ 140.

Doamne, che*m* cătrâ tine, auzi-mâ, socotéşte glasulŭ rugâciuniei méle, căndŭ che*m* cătrâ tine.

дѐ сѫсе ӥспрѫвѣскѫ рȣгѫчюнѣ мѣ кà ȏкадилѫ (sic) ꙟнтрѐ ти́не.
рѫдикарѣ мѫи́нилоръ мѣле кȣмѫндарѣ дѐ сѣрѫ.
поу́не доа́мне хрѫни́ре ро́стȣлȣи мі́ѣȣ, шѝ оу́шѫ ꙟгрѫдире дѐ оу́стнеле мѣле.
5. нȣ плекà ӥнема мѣ ꙟкоу́винте хи́тлѣне, ꙟпѫрѣре ви́не дѐ пѫкате.
коу ѿа́менїи чѐ фа́къ фѫрѫ лѣџе, шѝ нȣ нȣмѫрȣмѫ кȣ алѐшїи ло́ръ.
педепсѣщемѫ дерептȣлъ кȣ месерѣре шѝ ѻбли́чѣщемѫ, ѐ оу́нтȣлъ пѫкѫтошилоръ сѫнȣ оу́нгѫ ка́пȣлъ мі́ѣȣ.
кѫ ꙟнкѫ роу́гѫчюнѣ мѣ ꙟдоу́лче врѣрѣ ло́ръ, жȣнгѣци фоу́рѫ лѫнгѫ пїатрѫ жоу́дечїи ло́ръ.
аоу́дȣсе кȣви́нтеле мѣле кѫ пȣтȣрѫ кà грáсȣлъ пѫмѫнтȣлȣи.
10. прѫпѫдиса ꙟпѫмѫнтъ, рѫсипирѫсе ѿа́селе лоръ ꙟнтрѐ ꙗдъ.

De să se isprâvéscâ rugâcĭuné mé ca o ca[n]dilâ între tine,
rădicaré mâinilorŭ méle cumândaré de sérâ.
Pune, Doamne, hrănire rostului mieu și ușâ îngrădire de ustnele méle.
5. Nu pleca inema mé în cuvinte hitléne, în părére vine de păcate.
Cu oamenii ce facŭ fără lége și nu numâru-mâ cu ale-șii lorŭ.
Pedepséște-mâ dereptulŭ cu meserére și oblicéște-mâ, e untulŭ păcâtoșilorŭ să nu ungâ capulŭ mieu.
Că încâ rugâcĭuné mé în dulce vréré lorŭ, junghéți fură lăngâ piatrâ judecii lorŭ.
Audu-se cuvintele méle, că puturâ ca grasulŭ pământului.
10. Prăpâdi-sĭa în pământŭ, răsipirâ-se oasele lorŭ între ĭadŭ;

кѫ кѫтрѫ ти́не доа̀мне доа̀мне о̀кїи мїѐи ꙟтї́не оу́повѫию, нꙋ
лꙋа̀ соу́флетꙋль мїѐꙋ.
ферѣ́щемѫ дѐ кꙋрселе чѣ́стѣ чѐ аскꙋнсерѫ мїе, ши̇ дѐ сѫбла́ꙁне
чѐ фа́кь фѫрѫ лѣ́џе.
ка́де ꙟмрежиле са́ле пѫкѫтѡшїи оўноу́лоусь ѐоу пѫнѫ во́и
трѣ́че : ~

ꙟцелепчꙋнѣ лꙋ дв҃дь р҃м҃а҃

кꙋ гла́сꙋль мїе̑ꙋ кѫтрѫ до́мнꙋль кема́и, кꙋ гла́сꙋль мїе̑ꙋ кѫтрѫ
ди́мноуль роу́гаимѫ.
вѫрсь ꙟнтрѫнсь роу́гѫчюнѣ мѣ, гри́жа мѣ ꙟнтрѫнсь спꙋю.
кѫндь перїа де́ла ми́не сꙋфлетꙋль мїе̑ꙋ, ши̇ тꙋ коу́носкꙋши кѫ-
рѫриле мѣ́ле.

---

că cătrâ tine, Doamne Doamne, ochii miei, în tine
upovăĭu, nu lua sufletulŭ mieu;
feréște-mâ de cursele céste ce ascunserâ mie și de să-
blazne ce facŭ fără lége.
Cade în mrejile sale păcâtoșii, unulu-sŭ eu pănâ voi
tréce.

Înțelepcĭuné lu Davidŭ 141.

Cu glasulŭ mieu cătrâ Domnulŭ chemai, cu glasulŭ
mieu cătrâ Domnulŭ rugai-mâ.
Vărsŭ într'ânsŭ rugâcĭuné mé, grija mé într'ânsŭ spuĭu.
Căndŭ periĭa de la mine sufletulŭ mieu și tu cunoscuși
cărârile méle.

ꙟка́лѣ ча́ста чѐ ꙟмбла̀, а̑скꙋнсерѫ коу́рсѫ міе.
5. кѫоу̑таи дѣдерѣ́пта шѝ вѫзꙋи, шѝ ноу ѐра щїоу̑торю ми́не.
перѝ фоуџи́рѣ дѐ ми́не, шѝ ноу́е чи́не чѣ́ре соу́флетꙋль мїѐꙋ.
кемаю кѫтрѫ ти́не до̑амне зи́шь тоу ѐщи оу̑пѡвѫи́нца мѣ,
шѝ па́ртѣ мѣ ѐщи ꙟпѫмѫнтоуль вїи́лорь.
со́котѣще роу́гѫчюнѣ мѣ кѫ смерїимѫ фоа̑рте.
и̑збѫвѣщемѫ дѐ гони́торїи мїеи, кѫ ꙟврѫтошарѫсе ма́и врѫ-
тось дѐ ми́не.
10. скоа̑те дѣ́ꙟ те́мницѫ соу́флетꙋль мїѐꙋ, сѫсе и̑споведѣскѫ ноу́-
мелꙋи тѫꙋ.
мине а̑щепта дере́пцїи пѫнѫ давери мїе : ~

кѫнтекꙋль лꙋ дꙗдь. р̃мв̃

до̑амне а̑оу́зи рꙋгѫчюнѣ мѣ.

În calé cĭasta ce îmbla ascunserâ cursâ mie,
5. căutai dédérépta și văzui și nu era știutorĭu mine.
Perì fugiré de mine și nu e cine cére sufletulŭ mieu.
Chemaĭu cătrâ tine, Doamne, zișŭ : tu ești upovăința
mé și parté mé ești în pământulŭ viilorŭ;
socotéște rugâcĭuné mé că smerii-mâ foarte,
izbăvéște-mâ de gonitorii miei, că învrătoșarâ-se mai
vrătosŭ de mine;
10. scoate deîn temniţâ sufletulŭ mieu, să se ispovedéscâ
numelui tău.
Mine aștepta derepţii pănâ da-veri mie.

Căntecul̆ lu Davidŭ 142.

Doamne, auzi rugâcĭuné mé,

а̀ а̀ми́нте роу́гѫриле мѣ́ле ꙟдѣдевърȣль тъȣ.
а̀скȣлтъмѫ ꙟдерептатѣ та̀.
ши́ нȣ ꙟтра ꙟжоу́дець кȣ шѐрбȣль тъȣ.
къ нȣ дерегȣсе ꙟтрѐ ти́не то́ци вїии.
къ гони́ дра́кȣль соу́флетȣль мїе̑ȣ.
смеритаȣ ꙟпъмѫнть вїа́ца мѣ.
пȣсȣмаȣ ꙟтрѐ оу̑нтȣнѣ́рече ка̀ морцїи вѣ́кȣлȣи.
ши́ ꙟтристѫ ꙟми́не дх҃ȣль мїе̑ȣ.
поменїи зи́леле дѐ а̀инте. ꙟвъцаимѫ ꙟтоа̑те лоу́крȣреле та̀ле.
ꙟтрȣ фа̀птеле мѫниилѡ́рь та̀ле ꙟвъцамѫ.
ръдикаи кътрѫ ти́не мѫниле мѣ́ле.
соу́флетȣль мїе̑ȣ, ка̀ пъмѫнть фърѫ а̀пѫ цїе.
кȣрѫндь а̀скȣлтѫмѫ доа̑мне кȣмплисе дх҃ȣль мїе̑ȣ.
нȣ ꙟтоа̑рче фа́ца та̀ де ми́не.

ĭa aminte rugârile méle în dédevărulŭ tău,
ascultă-mâ în dereptaté ta
și nu întra în județŭ cu șerbulŭ tău,
că nu deregu-se între tine toți viii.
Că gonì draculŭ sufletulŭ mieu,
smerit'au în pământŭ viața mé,
pusu-m'au între untunérece ca morții vécului
și întristâ în mine d*u*hulŭ mieu.
Pomenii zilele de ainte, învățai-mâ în toate lucrurele tale,
întru faptele mâinilorŭ tale învăța-mâ.
Rădicai cătrâ tine mâinile méle,
sufletulŭ mieu ca pământŭ fărâ apâ ție.
Curândŭ ascultâ-mâ, Doamne, cumpli-se d*u*hulŭ mieu.
Nu întoarce fața ta de mine

шѝ подѡ́бимѫвою челора чѐ дешúнгь ꙟгроа̀пѫ.
а̀оѵ̆зи́тѫ фъ̀ мїе демѫнѣца мл҃стѣ та̀, къ ꙟти́не оѵ̆повъїю.
спȣнеми доа̀мне калѣ ꙟнтрѫнсѫ съме́ргь, кътрѫ ти́не лȣа́и
сȣфлетȣль мїе̑ȣ.
скоа̀темѫ дѐ дра́чїи мїе̑и доа̀мне кътрѫ ти́не фȣџїи.
20. ꙟва́цѫмѫ съфа́кь во́ѧ та̀, къ тȣ е̑шꙇ дȣмнеѕеȣль мїе̑ȣ.
дх҃ȣль тъȣ дȣлче нъстъвѣ́щемѫ ꙟпъмѫнть дерептъ.
дерептъ нȣмеле тъȣ доа̀мне ꙟвїе̑мѫ.
кȣ дерептатѣ та̀ ски́ци дѐ гри́же сȣфлетȣль мїе̑ȣ.
шѝ коѵ мл҃стѣ та̀ кȣмпли дра́чїи мїе̑и.
25. шѝ пїе̑рѕи то́ци чѐ додеирѫ сȣфлетȣль мїе̑ȣ.
къ е̑ȣ ше́рбȣль тъȣ сънть :~:~:~:~:~

și podobi-mâ-voĭu celora ce deștingŭ în groapâ.
Auzitâ fă mie demânéța *milosté* ta, că în tine upovăĭu;
spune-mi, Doamne, calé într'ânsâ să mergŭ, cătrâ ´tine
luai sufletulŭ mieu.
Scoate-mâ de dracii miei, Doamne, cătrâ tine fugii;
20. învață-mâ să facŭ voĭa ta, că tu ești Dumnezeulŭ mieu.
D*u*hulŭ tău dulce năstăvéște-mâ în pământŭ dereptŭ,
dereptŭ numele tău, Doamne, învie-mâ.
Cu dereptaté ta scoți de grije sufietulŭ mieu
și cu *milosté* ta cumpli dracii miei.
25. Și pierzi toți ce dodeirâ sufletulŭ mieu,
că eu șerbulŭ tău săntŭ.

шедѣрѣ, к҃. кѫнтекȣлъ лȣ дв҃дъ. р҃мг҃ :~

бл҃свитъ до́мнȣлъ ѕе́ȣлъ мїе́ȣ, чѐ ꙟвѫцѫ мѫниниле мѣ́ле ꙟхрѫборїе.
дѣ́џетеле мѣ́ле ꙟрѫзбо́ю.
месерѣре мїе ши скѫпаре мїе.
ажȣторю мїе шѝ избѫвиторю мїе.
скȣтȣлъ мїе́ȣ шѝ ꙟнтрѫнсъ оўповѫию.
плекѫ ѡ҆́аменїи мїеи сȣптъ ми́не.
доа́мне, чѐ ꙗ́сте ѡмȣлъ кѫспȣсȣтѣи лȣи.
са́ȣ фїюлъ ѡмȣлȣи кѫ а҆и е҆лъ.
ѡмȣлъ деше́ртȣлȣи подо́бисе.
ѕи́леле лȣи ка̀ оўмбра̀ тре́къ.

Şedéré 20. Cănteculŭ lu Davidŭ 143.

Bl*agoslo*vitŭ Domnulŭ Zeulŭ mieu ce învăţâ mâinile méle în hrăborie,
dégetele méle în războĭu.
Meserére mie şi scăpare mie,
ajutorĭu mie şi izbăvitorĭu mie.
Scutulŭ mieu, şi într'ânsŭ upovăiĭu,
plecâ oamenii miei suptŭ mine.
Doamne, ce ĭaste omulŭ, că spusu-téi (=te ai) lui?
sau fiĭulŭ omului, că ai elŭ?
Omulŭ deşertului podobi-se,
zilele lui ca umbra trecŭ.

дoа̀мне, плѣ́кѫ черюль ші̀ дешинџе.
а̀тинџе кòдрїи ші̀ а̀фȣмасеворь.
лȣчи фȣлџерȣль ші̀ спарџїи.
тремѣ́те съџѣ́теле тáле ші̀ сминтешїи.
тремѣте мѫна тà де сȣ́сь.
скоа̀темѫ шїі ѝѕбъвѣ́щемѫ дѐ а̀пе мȣ́лте.
дѐ мѫ́ниле фїилорь стрїини.
чѐ а̀ль лòрь рòсть гръи дешѐрть.
ші̀ дерѣ́пта лòрь, дерѣптѫ недерептате.
доа̀мне кънтекь нòȣ кънть цїе.
ꙟнтрȣ ѱълтѝре кȣ ѕѣ́че мáце кънть цїе.
дедеши сп҃сенїе ꙟпъраџилорь.
чѐ ѝѕбъвѝши дв҃дь шѐрбȣль тъȣ дѐ а̀рмѫ юте.
ѝѕбѫвѣщемѫ ші̀ скоа̀темѫ дѐ мѫниле фїилорь стрїини.

Doamne, plécâ cerĭulŭ și deștinge,
atinge codrii și afuma-se-vorŭ,
luci fulgerulŭ și spargi-i,
treméte săgétele tale și smintești-i.
Treméte mâna ta de susŭ,
scoate-mâ și izbăvéște-mâ de ape multe,
de mâinile fiilorŭ striini,
ce alŭ lorŭ rostŭ grăi deșertŭ
și derépta lorŭ, deréptâ nedereptate.
Doamne, căntecŭ nou căntŭ ție,
întru psăltire cu zéce mațe căntŭ ție,
Dedeși sp*ă*senie înpărațilorŭ,
ce izbăviși D*avi*dŭ șerbulŭ tău de armâ ĭute.
Izbâvéște-mâ și scoate-mâ de mâinile fiilorŭ striini,

чѐ ро́стȣреле ло́рь грѫи́рѫ деше́рть.
ши́ дерѣ́пта ло́рь дерѣ́птѫ недерептате.
чѐ фїии лорь, кà но́аѡ рѫсѫдитѫ ꙟмплѫнтать ꙟтинерѣцеле са́ле.
фїеле лорь ꙟмбоунате ши́ прѣ ꙟфрȣмсецате, кà подо́бїа бе-
сѣречїе̑и.
ка́селе лорь ꙟмплȣте дѐ моу́лть оу́на ꙟтралалтѫ.
ѡ҆иле ло́рь моу́лте плоди́те.
ꙟмȣлцескȣсе ꙟе̑ши́риле са́ле.
бо́ии лорь гра́ши.
нȣе кѫдѣ́ре га́рдȣлȣи не́че прилазъ не́че стри́гаре ꙟнтрȣ оу́ли-
целе ло́рь.
ферикарѫ ѡ҆а́менїи че́ле сѫнть а́чѣстѣ.
фери́че дѐ ѡ҆а́мени чѐ до́мнȣлȣе ѕе́ȣль ло́рь :~

---

ce rosturele lorŭ grăirâ deșertŭ
și derépta lorŭ deréptâ nedereptate;
ce fiii lorŭ ca noao răsâditâ împlăntatŭ în tineréțele sale,
fiele lorŭ îmbunate și pré înfrumsețate ca podobiĭa be-
séreciei,
casele lorŭ împlute de multŭ una într'alaltâ,
oile lorŭ multe plodite
înmulțescu-se în eșirile sale,
boii lorŭ grași.
Nu e cădére gardului nece prilazŭ nece strigare întru
ulițele lorŭ.
Fericarâ oamenii ce le săntŭ acéste,
ferice de oameni ce Domnulu-e Zeulŭ lorŭ.

лъꙋда́рѣ лꙋ двдъ. р҃мд.

ꙟналцꙋте доа̀мне ꙁеоу̀лъ мїеꙋ шѝ ꙟпъратꙋлъ мїеꙋ, шѝ бла́-
гословескъ ноу́меле тъꙋ ꙟвѣкъ шѝ ꙟвѣ́къ дѐ вѣ́къ.
ꙟтоа̀тѫ ꙁѝ бла́гословескꙋте шѝ лаоу̀дъ ноу́меле тъꙋ ꙟвѣ́кꙋлъ
вѣ́кꙋлꙋи.
ма́ре дѡмнꙋлъ шѝ лъꙋдатъ фоа̀рте.
шѝ мърїиле лоу́и ноу́е коу́мплире.
5. нѣ̇мъ шѝ нѣ̇мъ лаꙋдѫ лоу́крꙋреле та́ле.
шѝ търїѧ та̀ споу́нъ.
ма́ре фрꙋмсѣ́це сла́ва сфнцїен та́ле гръ́иворъ.
шѝ чюделе тале спꙋневоръ.
шѝ врътꙋтѣ̀ фрикоаса та̀ ꙁи́кꙋ.

Lăudaré lu Davidŭ 144.

Înalțu-te, Doamne, Zeulŭ mieu și înpăratulŭ mieu, și
blagoslovescŭ numele tău în vécŭ și în vécŭ de vécŭ;
în toatâ zi blagoslovescu-te și laudŭ numele tău în vé-
cụlŭ vécului·
Mare Domnulŭ și lăudatŭ foarte
și măriile lui nu e cumplire.
5. Némŭ și némŭ laudâ lucrurele tale
și tărila ta spunŭ.
Mare frumséțe slava sfinției tale grăi-vorŭ
și cludele tale spune-vorŭ.
Și vrătuté fricoasa ta zicu

шѝ мърирѣ та̀ спꙋю.
пàментѣ моу́лцїѧ дꙋлчѣцеѣи та́ле ръгъе́скъ.
дерептѫцїѣи та́ле боукꙋрѫсе.
е̓фти́нъ шѝ мл҃сти́въ до́мнꙋлъ.
ꙟлоу́нгъ ръбдѫторю шѝ моу́лтъ мл҃стивъ.
дꙋлче до́мнꙋлъ тꙋтꙋрорꙋ.
е̓фтеншꙋгꙋреле лꙋи спрѐ тоа̓те лꙋкрꙋреле лꙋи.
съсе ӥсповедѣскѫ цїѐ доа̓мне тоа̓те лꙋкрꙋлеле (*sic*) тале.
шѝ прѣподвничїи тъи съсе блáгословѣ́скѫ.
слáва ꙟпъръцїѣи та́ле ꙁи́къ шѝ врътꙋтѣ гръе́скъ.
съспꙋю фїилоръ ѡ҆а̓менилоръ си́ла та̀.
шѝ слáва ма́ре фрꙋмсѣце ꙟпъръцїѣи та́ле.
ꙟпъръцїѧ та̀, ꙟмпъръцїе ꙟтоа̓те вѣ́кꙋреле.
влъди́чїѧ та̀ ꙟтоа̓те нѣмꙋре шѝ нѣмꙋре.

și mărire ta spuĭu.
Pamentė mulțiĭa dulcéțeei tale răgâescŭ,
dereptâției tale bucurâ-se.
Eftinŭ și *milos*tivŭ Domnulŭ,
în lungŭ răbdâtorĭu și multŭ *milos*tivŭ;
dulce Domnulŭ tuturoru,
eftenșugurele lui spre toate lucrurele lui.
Să se ispovedéscâ ție, Doamne, toate lucru*r*ele tale
și prépo*do*bnicii tăi să se blagoslovéscâ.
Slava înpărâției tale ḑicŭ și vrătuté grăescŭ,
să spuĭu fiilorŭ oamenilorŭ sila ta
și slava mare frumséțe înpărâției tale.
Înpărâțiĭa ta împărâție în toate vécurele,
vlădiciĭa ta în toate némure și némure.

крєдинчоⷭ҇ до́мнȣль ꙟтоа̑те кȣви́нтєлє са́лє.
ши̏ прѣподо́бникь ꙟтоа̑те лоу́крȣрєлє са́лє.
скоа̑лѫ дѡмнȣль то́ци чѐ ка́дь.
ши̏ рѫди́кѫ то́ци жо́сь лєпѫдацїи.
ѡ̑кїи тоу́тȣрорь ꙟти́нє оўповѫи́рѫ.
ши̏ тоу да́и пи́щѫ лѡ́рь ꙟдоу́лчє врѣ́мє.
дєшкизи тоу мѫна та̀.
ши са́тȣри тоа̑те вїєлє доу́лчє врѣрє.
дєрєнтȣє дѡ́мнȣль тоа̑те кѫи́лє са́лє.
ши̏ прѣ кȣвиоⷭ҇ ꙟтоа̑те лȣкрȣрєлє са́лє.
а̑проа̑нє дѡмнȣль тȣтȣрорь чѐ кѣ́мѫ є̑ль.
чє кѣмѫ ꙟдѣдєвѫрь.
вѡ́ѧ чє тє́мȣсє дѐ є̑ль фа̀чє.
ши̏ роу́гѫчюнѣ лорь а̑скȣлтѫ ши спѫсѣщє є̑и.

Credincĭos Domnulŭ în toate cuvintele sale
și prépodobnicŭ în toate lucrurele sale.
Scoalâ Do*m*nulŭ toți ce cadŭ
și rădicâ toți josŭ lepâdații.
Ochii tuturorŭ în tine upovăirâ
și tu dai piștâ lorŭ ìn dulce vréme;
deșchizi tu mâna ta
și saturi toate viele dulce vrére.
Dereptu-e Domnulŭ [în] toate căile sale
și précuvios în toate lucrurele sale;
aproape Do*m*nulŭ tuturorŭ ce chémą elŭ,
ce chémâ ìn dédevărŭ.
Voĭa ce temu-se de elŭ face
și rugâcĭuné lorŭ ascultâ și spăséște ei.

хрънѣще до́мнꙋль то́ци чѣ̀ ю́бескь ѐль.
ши̇̀ ти́ци пъкѫто́шїи потребѣще.
40. лаоу̑да до́мнꙋлꙋи гръа̑ще соу́флетꙋль мїе̑ꙋ.
ши̇̀ съблáгословѣскѫ тоа̑тѫ пели́ца нѹ́меле сфнть а̑ль лꙋи.
ꙟвѣ́кь ши ꙟвѣкꙋль вѣ́кꙋлꙋи : ~ : ~ : ~

а̑лилꙋїа. лꙋ а̑ггеꙋ ши ѕахарїꙋ. .р҃м҃е.

ла́ꙋдѫ соу́флетꙋль мїе̑ꙋ до́мнꙋль, ꙟто́ть ла́ꙋдꙋ до́мнꙋль ꙟ вїаца мѣ.
кънть ѕе́ꙋлꙋи мїе̑ꙋ пънѫ сънть.
ноу́вѫ нъдъи́реци ꙟѫоу́дечи̇̀ фїии ѿа̑менилѡрь, къ ꙟе̑и ноу́е сп҃се́нїе.
е̑ши́ва дꙋхꙋль ло́рь, ши̇̀ тꙋрнасеворь ꙟпъмѫнтꙋль сꙋ̀ꙋ.

Hrănéște Domnulŭ toți ce ĭúbescŭ elŭ
și toți păcâtoșii potrebéște.
40. Lauda Domnului grăĭaște sufletulŭ mieu
și să blagoslovéscâ toatâ pelița numele sfăntŭ alŭ lui
în vécŭ și în véculŭ vécului.

Aliluia lu Aggeu și Zahariu 145.

Laudâ sufletulŭ mieu Domnulŭ, în totŭ laudu Domnulŭ în viața mé.
Căntŭ Zeului mieu pănâ săntŭ.
Nu vâ nădăireți în judeci fiii oamenilorŭ, că în ei nu e spăsenie;
eșì-va duhulŭ lorŭ și turna-se-vorŭ în pământulŭ său;

ꙟзи́ꙋа а̂чѣ́ѧ пери́ворь тоа̂те кꙋџетеле ло́рь.
ферикатꙋ че́ль че̇ не зеꙋль лꙋ ̓іа̂кѡвь а̂жꙋторю лоу́и.
оўповъи́нца лоу́и спре зе̇ꙋль съоу че̇ фѣ́че че̇рюль ши̇ пъмѫнтꙋль.
ма̇рѣ ши̇ тоа̂те че̇сь ꙟнтрѫнсѫ.
хрънѣще̇ дѣдевърь ꙟвѣкь.
фѣ́че жоу́дець о̂бидицилорь.
дъ̀ пи́ще флъмѫнзилорь.
до̇мнꙋль дезлѣгѫ фе̇рекаціи.
до̇мнꙋль ꙟмѫндрѣще ѿрбіи.
до̇мнꙋль рѫдикѫ жи́сь ле̇пъдаціи.
до̇мнꙋль юбѣ́ще де̇репціи.
до̇мнꙋль хрънѣще прибѣџіи.
сърака ши̇ вꙋдꙋа пріимѣще.
ши̇ ка̇лѣ пъкѫтошилорь піа̇рде.

în zioa acéĭa perì-vorŭ toate cugetele lorŭ.
Fericatŭ celŭ ce i-e Zeulŭ lu Iacovŭ ajutorĭu lui;
upovăința lui spre Zeulŭ său ce féce cerĭulŭ și pământulŭ,
maré și toate ce-sŭ într'ânsâ.
Hrănéște dédevărŭ în vécŭ,
féce județŭ obidiților̆,
dă piște flămânzilorŭ.
Domnulŭ dezlégâ ferecații,
Domnulŭ înmândréște orbii,
Domnulŭ râdicâ josŭ ĭepădații,
Domnulŭ ĭubéște derepții,
Domnulŭ hrănéște pribégii,
săraca și vădua priiméște
și calé păcâtoșilorŭ piĭarde.

ꙟпърѫцѣщесе дѡмнꙋль ꙟвѣкь.
20. ꙁе́ꙋль тъꙋ сі́ѡне ꙟнѣмь ши́ ꙟнѣмь :~

а҆ллилꙋі́а. лꙋ а҆ггеи ши ꙁахарі́ꙋ. рмѕ.

лъꙋдаци дѡмнꙋль къ дꙋлче кънтаре.
ꙁеꙋль но́стрꙋ съсе ꙟдоу́лчѣскѫ лъꙋдаре.
че ꙁиди ї҆ерслимꙋль до́мнꙋль.
ръсипи́цїи лꙋ ї҆и҃ль а҆дꙋнава.
5. че ви́ндекѫ фръмцїи кꙋ ї҆нема.
ши́ легѫ фръмтꙋриле ло́рь.
чѐ нꙋмѫрѫ моу́лтꙋль стѣлелорь, ши́ тоу́тꙋрорь ноу́ме ле пꙋсе.
ма́рее до́мнꙋль но́стрꙋ ши́ врътꙋтѣ лоу́и, ши́ ꙟцелепчюнїе́и
лоу́и ноу́е мъсꙋрѫ.

Înpărâțéște-se Domnulŭ în vécŭ,
20. Zeulŭ tău, Sione, în némŭ și în némŭ.

Alliluia lu Aggei și Zahariu 146.

Lăudați Domnulŭ, că duce, căntare
Zeulŭ nostru să se îndulcéscâ lăudare..
Ce zidi Ierusalimulŭ Domnulŭ,
răsipiții lu Izrailŭ aduna-va;
5. ce vindecâ frămții cu inema
și legâ frămturile lorŭ;
ce numârâ multulŭ stélelorŭ și tuturorŭ nume le puse.
Mare e Domnulŭ nostru și vrătuté lui și înțelepcĭuniei
lui nu e măsurâ.

чѐ прїимѝ блѫнѕи дѡ́мнꙋль.
шѝ плекѫ пъкѫтошїи пънѫ лà пъмѫнть.
ꙟчѣпеци дѡ́мнꙋлꙋи ꙟи̂споведи́ре.
кънтаци ѕѐꙋлꙋи нóстрꙋ ꙟчѣ́тери.
чѐ ꙟвещѝ черюль кꙋ нꙋѡрїи.
чѐ гóтови пъмѫнтꙋлꙋи плóае.
чѐ ръсѫри ꙟкóдри фънь.
шѝ ѕлàкь слꙋжбееи ѿамениловь.
чѐ дѣ́де ви́теєи мъꙟкáрѣ лорь.
шѝ поу́илорь корбилорь че кемарѫ ѐль.
нꙋ ꙟврътꙋтѣ каилорь врꙋ.
нéче ꙟпоу́лпиле бърбацилорь вроу
доу́лче вроу дóмнꙋль спрѐ чéи чѐ ти́мꙋсе де ѐль.
шѝ чѐ оўповъѐскь ꙟми́лостѣ лоу́и :~:~:~

Ce priimi blânzi Domnulŭ
și plecâ păcâtoșii pănâ la pământŭ.
Încépeți Domnului în ispovedire,
căntați zeului nostru în céteri;
ce învești rerĭulŭ cu nuorii,
ce gotovi pământului ploae,
ce răsâri în codri fănŭ
și zlacŭ slujbeei oamenilorŭ;
ce déde viteei măîncaré lorŭ
și puilorŭ corbilorŭ ce chemarâ elŭ.
Nu în vrătuté cailorŭ vru,
nece în pulpile bărbaților̆ vru.
Dulce vru Domnulŭ spre cei ce timu-se *(sic)* de elŭ
și ce upovăescŭ în milosté lui.

Аллилꙋїа. лꙋ Аггеи, ши ꙁахарїа. р҃мз

лаꙋдѫ Іерсалиме Дѡмнꙋль, лаꙋдѫ ꙁеꙋль тъꙋ Сїѡне.
кѣ ꙟврѣтоше вериџиле оушилорь тале.
ши благослови фїии тѣи ꙟнтрꙋ тине.
че поусе ꙟхотарѫле тале паче.
ши грасꙋль грѣꙋлꙋи сѣтꙋрѫте.
че трѣмѣсе коувѫнтꙋль сѣꙋ пѣмѫнтꙋлꙋи.
пѣнѫ ла коурѫндь алѣргѫ коувѫнтꙋль лоуи.
чель че дѣде ꙁѣпада са ка лѫнѫ.
негꙋра ка ченꙋша поспѣе.
че лепѫдѫ гриндинѣ са ка пѣниле.
ꙟпротива фѣцеєи џерꙋлꙋи лꙋи чинева ста.

Alliluia lu Aggei și Zaharia 147.

Laudâ Ier*usa*lime Do*m*nulŭ, laudâ Zeulŭ tău, Sione,
că învrătoșe verigile ușilorŭ tale
și blagoslovi fiii tăi întru tine.
Ce puse în hotarâle tale pace
și grasulŭ grăului săturâ-te.
Ce trémése cuvântulŭ său pământului,
pănâ la curândŭ alérgâ cuvântulŭ lui.
Celŭ ce déde zăpada sa ca lăna,
negura ca cenușa pospăe.
Ce lepâdâ grindiné sa ca păinile,
înprotiva féțeei gerului lui cine va sta?

тремѣтева коу́вѫнтȣль сѫȣ ши́ тописева.
соу́флава дх҃ль лȣи ши́ коу́рѫво *(sic)* а̀пе.
че̇ споу́се кȣвѫнтȣль сѫȣ лȣ і҆а̀ковь.
15. дерептатѣ ши́ жȣдекѫриле са́ле лȣ і҆и҃ль.
нȣ фѣ́че а̀ша̀ атоа̀тѫ лимба.
ши́ жȣдецȣль сѫȣ нȣ спȣсе ло́рь.

а̀ллилȣїа лȣ а̀гге́ȣ ши́ ꙁахарїȣ. р҃мг҃.

лѫоўдаци до́мнȣль де̇ че́рю.
лѫоўдаци е̇ль ꙟче́и де̇ соу́сь.
лѫȣдаци е̇ль то́ци ꙟџерїи лȣи.
лѫȣда́ци е̇ль тоа̀те си́леле лȣи.
5. лѫȣдаци е̇ль соа̀реле ши́ лȣна̀.

Treméte-va cuvântulŭ său și topi-se-va,
sufla-va d*u*hulŭ lui și curâ-vo[rŭ] ape.
Ce spuse cuvântulŭ său lu Iacovŭ,
15. dereptaté și judecările sale lu I*zra*ilŭ.
Nu féce așa a toatâ li*m*ba
și județulŭ său nu spuse lorŭ.

Alliluia lu Aggeu și Zahariu 148.

Lăudați Domnulŭ de cerĭu,
lăudați elŭ în cei de susŭ,
lăudați elŭ toți îngerii lui,
lăudați elŭ toate silele lui,
5. lăudați elŭ soarele și luna,

лъȣдаци ѐль тоа̀те стѣ́леле шѝ лȣмина.
лъȣдаци ѐль чѐрюль дѐ чѐрю.
шѝ а̀па̀ чеѐ прѣсȣпрѫ дѐ чѐрю, сълаȣде нȣмеле дѡмнȣлȣи.
къ ѐль ѕи́се шѝ фȣ, ѐль повели шѝ фѣ́черѫсе.
пȣсе ꙟвѣ́кȣль вѣкȣлȣи.
повелире пȣсе ши ноу́ва трѣ́че.
лъȣдаци до̀мнȣль дѐ пъмѫнть, ѕмѐни ши тоа̀те фърѫ фоу́ндȣ̆реле.
фо̀кȣль. гри́ндинѣ. ѕъпада. гециле. ши доу́хь рѣ́педе.
чѐ фѣчерѫ кȣвѫнтȣль лоу́и.
ко̀дрїи шѝ то̀ци мȣнцїи.
лѣ́мнеле плод поу́ртѫтоа̀ре шѝ то̀ци ке́дрїи.
фїеȓиле шѝ тоа̀те ви́теле.
га̀динеле ши па̀сѫри кȣ пѣ́не.
ꙟмпърацїи пъмѫнтȣлȣи ши тѡ́ци ѿа̀менїи.

---

lăudați elŭ toate stélele și lumina,
lăudați elŭ cerĭulŭ de cerĭu
și apa ce e présuprâ de cerĭu să laude numele Do*m*nului.
Că elŭ zise și fu, elŭ poveli și fécerâ-se,
puse în véculŭ vécului;
povelire puse și nu va tréce.
Lăudați Domnulŭ de pămăntŭ zmeii și toate fără fundurele,
foculŭ, grindiné, zăpada, ghețile și duhŭ répede,
ce fécerâ cuvântulŭ lui;
codrii și toți munții,
lémnele plo*d* purtâtoare și toți chedrii,
fierile și toate vitele,
gadinele și pasâri cu péne,
împărații pământului și toțĭ oamenii,

20. жꙋдечи ши тоа̀те жꙋдѣцеле пъмѫнтꙋлꙋи.
жꙋнїи ши фѣтеле.
бътрѫнїи ши кꙋ жꙋнении съла̀ꙋде нꙋ̆меле до́мнꙋлꙋи.
къ рьдикѫсе нꙋ̆меле лꙋи оўнꙋль.
и̂споведи́рѣ лꙋи ꙟпъмѫнть ши ꙟче́рю.
25. ши рьдикава ко́рнꙋль ѿа̀менилорь съи.
кънтаре тꙋ̆тꙋрорꙋ прѣподо́бничилорь фїилорь лꙋ ї҆иль.
ѿа̀менилорь а̀попрїи́ндꙋсе ло́рь : ~

а̀ллилꙋїа. р҃мѳ҃.

кънтаци до́мнꙋлꙋи кънтече но́аѡ.
лъꙋдарѣ лꙋи ꙟбесѣ́река преподѡбничилорь.
съсе веселѣскъ ї҆иль дѐ че́ль чѐ фѣ́че ѐль.

---

20. judeci și toate judéţele pământului;
junii și fétele,
bătrânii și cu junenii să laude numele Domnului,
că rădicâ-se numele lui unulŭ,
ispovediré lui în pământŭ și în cerĭu
25. și rădica-va cornulŭ oamenilorŭ săi.
Cântare tuturoru prépodobnicilorŭ fiilorŭ lu I*zra*ilŭ,
oamenilorŭ apopriindu-se (*sic*) lorŭ.

Alliluia 149.

Căntaţi Domnului căntece noao;
lăudaré lui în beséreca prépo*do*bnicilorŭ.
Să se veseléscâ I*zra*ilŭ de celŭ ce féce elŭ

шй фїии сїѡ́нꙋлꙋи съсе боу́кꙋре дѐ ꙟпъратꙋль съꙋ.
съла́ꙋде ноу́меле лоу́й ꙟзбо́рь шй ꙟтъмпъне.
шй ꙟѱълти́ре съкъ́нте лꙋй.
къ доу́лче вроу до́мнꙋль ꙟнтрꙋ ѡа́менїи съй.
шй рꙁдикава блѫнзїи ꙟсп҃се́нїе.
лъоу́дасеворь прѣподо́бничїи ꙟсла́вѫ, шй боу́кꙋрасеворь ꙟстра-
тꙋреле са́ле.
рꙁдикарѣ лоу доу́мнезеꙋ ꙟгроу́мазꙋль ло́рь.
шй спѣ́те дѐ а̂мѫндоаѡ пъ́рцй а̂скꙋците ꙟмѫи́ниле ло́рь.
съ фа́кѫ и̓збъндѫ ꙟнтрꙋ ли́мби.
ѡ̓бличи́ре ꙟнтрꙋ ѡ̂а́мени.
съле́џе ꙟмпъраціи лорь.
шй славиціи ло́рь мѫиниле ферекате кꙋ фїерь.
съ фа́кѫ ꙟнтрѫнши жꙋдець.

și fiii Sionului să se bucure de înpăratulŭ său;
să laude numele lui în zborŭ și în tămpăne
și în psăltire să cănte lui,
că dulce vru Domnulŭ întru oamenii săi
și rădica-va blânzii în spăsenie.
Lăuda-se-vorŭ prépodobnicii în slavâ și bucura-se-vorŭ
în straturele sale.
Rădicaré lu Dumnezęu în grumazulŭ lorŭ,
și spéte de amândoao părți ascuțite în mâinile lorŭ.
Să facâ izbăndâ întru limbi,
oblicire întru oameni.
Să lége împărații lorŭ
și slăviții lorŭ mâinile ferecate cu fierŭ.
Să facâ într'ânși județŭ

скри́сь.

сла́ва ачѣ́ста ꙗ̆сте тоу́тȣрорȣ прѣподо́бничилѡрь лоу́и :~ :~

лъоу̉даци ꙁе́ȣль ꙟсфнцїи лȣи.
лъȣдаци е̉ль ꙟнтрȣ ꙟвъртошарѣ си́леѐи лȣи.
лъȣдаци е̉ль ꙟси́леле лоу́и.
лъоу̉даци е̉ль доу́пѫ прѣмоу́лтѫ мъри́рѣ си́леѐи лȣи.
5. лъȣдаци е̉ль ꙟгла́с̑ де боу́чинȣ.
лъȣдаци е̉ль ꙟ ѱълти́ри ши̇ чѣ́тѣри.
лъȣдаци е̉ль ꙟтъмпъне ши̇ ꙁбо́рȣре.
лъȣдаци е̉ль ꙟстроу́не ши̇ ѡ̆ргане.
лъȣдаци е̉ль ꙟкло́поте боу́не гла́соуре.

---

scrisŭ.
Slava acésta ĭaste tuturoru prépodobnicilorŭ lui.

[150]

Lăudaţi Zeulŭ în sfinţii lui,
lăudaţi elŭ întru învărtoșaré sileei lui,
lăudaţi elŭ în silele lui,
lăudaţi elŭ dupâ pré multâ măriré sileei lui;
5. lăudaţi elŭ în glas de bucinu,
lăudaţi elŭ în psăltiri și cétéri,
lăudaţi elŭ în tămpăne și zborure,
lăudaţi elŭ în strune și organe,
lăudaţi elŭ în clopote bune glasure,

лъꙋдаци ѐль ꙟклопоть кꙋ стри́гаре.
тоа̀тѫ дꙑ́ханїа съла́ꙋде до́мнꙋль.

а̀ча́ста кънтаре. ꙟлатꙋре скрисѫе лꙋ дв̄дь.
шѝ а̀фа́рѫ десѣ́ма. р҃н. дѐ кънтече.
кънта́ре къндь сингоурь лоу́птѫсе кꙋ го́лїадꙋ :~

ми́кь ѐра ꙟнтрꙋ фра́цїи мїѐи.
шѝ ма́и тънѫрь ꙟнтрꙋ ка́са та́тълꙋи мїеꙋ.
пъщѣ ѻ́иле та́тѫлꙋи мїѐꙋ.
мѫнииле мѣ́ле фѣ́черѫ ѡ́ргань.
шѝ дѣ́џетеле мѣ́ле а̀дꙋнарѫ ѱълти́рѣ.
шѝ чи́не споу́не до́мнꙋлꙋи мїѐꙋ.
ꙟнсꙋши дꙋмнꙋль ꙟсꙋши а̀оу́зѝ.

---

lăudați elŭ în clopotŭ cu strigare :
toatâ dîhania să laude Domnulŭ.

Acĭasta căntare în lature scrisâ-e lu Davidŭ
și afarâ de séma 150 de căntece:
Căntare căndŭ singurŭ luptâ-se cu Goliadu.

Micŭ era întru frații miei
și mai tănârŭ întru casa tatălui mieu,
păștè oile tatâlui mieu.
Mâinile méle fécerâ organŭ
și dégetele méle adunarâ psăltiré.
Și cine spune Domnului mieu;
însuși Domnulŭ însuși auzì,

ꙟнсȣшь тремѣ́се ꙟџерȣль съȣ, ши̇̀ лȣѡмѫ дѐла ѡ̉и́ле тътѫнȣ-
лȣи мїѐȣ.
ши̇̀ оўнсемѫ кȣ оўнтȣра оўнџерѣ са̀.
фра́цїи мїѐи боу́ни ши̇̀ ма́ри.
ши̇̀ нȣ доу́лче вроу ꙟнтрѫнши до́мнȣль.
ѐшїю ꙟнти́мпинарѣ а̀лтȣи стрїи́нь.
ши̇̀ блѫстемѫмѫ кȣ и̇до̀лїи сън.
ѐ ѐȣ ско́шь дѐла ди́нсь спата, тъаю капȣль лоу́и.
лȣаю ꙟмпȣтаре дѐла фїии лȣ и̇̆сраи́ль : ~

къ нтѐчеле лȣ мѡўсѝ ꙟ ѐши́ре.

ꙟтъѐ. ꙟпреоўнѫ некъндоусе фараѡ̆нь мѡўсѝ гръиа : ~

кънтъмь до́мнȣлȣи къ слъвить прѣслъвисе.

însușŭ tremése îngerulŭ său și luo-mâ dela oile tătâ-
nului mieu
și unse-mâ cu untura ungerė sa.
Frații miei buni și mari
și nu dulce vru într'ânși Domnulŭ.
Eșiĭu în timpinarė altui striinŭ
și blâstemâ-mâ cu idolii săi;
e eu scoșŭ dela dinsŭ spata, tăĭaĭu capulŭ lui,
luaĭu împutare dela fiii lu Israilŭ.

Căntecele lu Moysì în eșire.

Întăe: înpreunâ necăndu-se Faraonŭ, Moysì grăiĭa.

Căntămŭ Domnului că slăvitŭ préslăvi-se,

кáии шѝ ꙟкълекѫторїи а̓рȣꙟкáрѫсе ꙟмáре.
а̓жȣторю шѝ кóпериторю фоу мїе ꙟсп҃сенїе.
честае доу́мнезеȣль мїеȣ шѝ прѣ слъвивою е̓ль доу́мнезеȣль
тáтълȣи мїе̓ȣ шѝ ръди́кь е̓ль.
5. дóмнȣль фръмсе ръзбоае̓ле дѡмнȣль нȣмеле лȣи.
карѫле лȣ фараѡнь шѝ си́леле лоу́и лепъдарѫсе ꙟнтроу мáре.
а̓лешїи ꙟкълекѫтори треи соу́те пѡтѡпѝ ꙟмáрѣ мóхорѫтѫ.
кȣ оўнделе коперѝ е̓и погрѫзирѫ ꙟнтрȣ а̓дънкать кà пїатра.
дерѣпта тà мѫнѫ доа̓мне прѣслъвисе ꙟврътȣте.
10. дерѣпта тà мѫнѫ доа̓мне фрънсе драчїи.
шѝ кȣ моу́лтѫ слáва тà търѫтаи връжмашїи.
тремесаи мънїѫ (*sic*) тà мънкѫ е̓и кà сте́блеле, шѝ кȣ дх̑оуль
мънїе̓и тáле ꙟпърцисе а̓па.

---

caii și încălecâtorii aruîncarâ-se în mare
ajutorĭu și coperitorĭu fu mie în sp*ă*senie.
Cesta e Dumnezeulŭ mieu și préslăvi-voĭu elŭ, Dum-
nezeulŭ tatălui mieu și rădicŭ elŭ.
5. Domnulŭ frămse războaele, Do*m*nulŭ numele lui;
carâle lu Faraonŭ și silele lui lepădarâ-se întru mare,
aleșii încălecâtori trei sute potopì în maré mohorâtâ;
cu undele coperì ei, pogrâzirâ întru adăncatŭ ca piatra.
Derépta ta mânâ, Doamne, préslăvi-se în vrătute,
10. derépta ta mânâ, Doamne, frănse dracii
și cu multâ slava ta tărât'ai vrăjmașii.
Tremes'ai mănĭ*ia* ta, măncâ ei ca steblele și cu d*u*hulŭ
măniei tale înpărți-se apa;

ꙟгрóшарѫсе кà пър'ѣте ἀпеле, ꙟгрошарѫсе шѝ оу҄ндеде (*sic*)
прѐ ми́жлокь дѐ ма́ре.
ӡи́се връжмашȣль съ го́нескь ἀжȣнгь.
15. ꙟмпа́рць фолоⷭ҇ са́'тȣрь соу́флетȣль міѐȣ.
ꙟсȣпцие́ӡь кȣ спа́та мѣ̀ ви́нцева мѫна мѣ̀.
тремисе дх҄ȣль съȣ шѝ кꙋ'пери ѐи ма́рѣ, кѣфȣндарѫ кà плȣм-
бȣль ꙟнтрȣ ἀпѫ фоа̀рте.
чи́нее кà ти́не ꙟнтрȣ дȣмнеӡеи доа̀мне чи́нее кà ти́не пр'ѣслъ-
вить ꙟсфинци.
ми́нȣнать пр'ѣслъвите фа́че чю́де.
20. ти́нсеши дер'ѣ́пта тà шѝ ꙟгиці̀ ѐн пъмѫнтȣль.
дересаи кȣ дер'ѣпта тà ѿа̀меніи тъи чѐ ѝӡбъвиши.
мѫнгъа̀таи коу връ̀тȣтѣ тà ꙟнтрȣ ка́сѫ сфнта ἀтà.

îngroșarâ-se ca păréte apele, îngroșarâ-se și unde*l*e
pre mijlocŭ de mare.
Zise vrăjmașulŭ ι să gonescŭ ajungŭ,
15. împarțŭ folos, saturŭ sufletulŭ mieu,
însupțiezŭ cu spata mé, vinge-va mâna mé.
Tremise d*u*hulŭ său și coperi ei maré, cufundarâ ca
plumbulŭ întru apâ foarte.
Cine e ca tine întru Dumnezei, Doamne? cine e ca
tine préslăvitŭ în sf*i*nți?
minunatŭ préslăvite face cĭude,
20. Tinseși derépta ta și înghiți ei pământulŭ,
deres'ai cu derépta ta oamenii tăi ce izbăviși,
mângălat'ai cu vrătuté ta întru casâ sf*ă*nta a ta.

ꙁоу́ꙁирѫ ли́мби шѝ мъні̂ꙗ́рѫсе доу́рѣре прі́имирѫ віиторі́и ꙟфили́стим.

а̂тоу́нче стъжирѫсе влъди́чіи дѐ е̂домь шѝ жоу́деӵіи дѐ моа̂вь прі́имѝ е̂и тре́мꙋри.

25. шѝ топирѫсе то́ци чѐ ви́ꙋ ꙟха́наанꙋ.

къꙁꙋ спри́нши фрикѫ шѝ тре́мꙋри, къ маре соу́птьсиѡа̂ра тà съꙟпіѐтрѣꙁесе.

пънѫ трѣчеворь ѿа̂менїи тъи доа̂мне, пънѫ трѣчеворь ѿа̂менїи тъи че́щѣ чѣи фа́пть.

бъгаши ръсѫди́ши е̂и ꙟко́дрꙋ достоа̂нїꙗ тà.

ꙟготовирѣ віа́ца тà чѐ фа́птаи доа̂мне сфнцїе.

30. доа̂мне чѐ го́товирѫ мѫниле та́ле.

до́мнꙋль ꙟпърѫци ꙟвѣкꙋ шѝ вѣкꙋре шѝ ꙟнкѫ.

къ ꙟнтрѫ ка́лꙋль лꙋ фараѡ́нь кꙋ ка́рѫле шѝ кала́рїи ꙟнтрꙋ ма́ре.

Auzirâ limbi și mănilară-se durére priimirâ viitorii în Filistim;

atunce stăjirâ-se vlădicii de Edomŭ și judecii de Moavŭ priimì ei tremuri

25. și topirâ-se toți ce viu în Hanaanu.

Căzu spr'inși fricâ și tremuri, că mare suptŭsioara ta să înpietréze-se,

pănâ tréce-vorŭ oamenii tăi, Doamne, pănâ tréce-vorŭ oamenii tăi cește céi (= ce ai) faptŭ.

Băgași, răsâdiși ei în codru dostoĭaniĭa ta,

în gotovire viața ta ce fapt'ai, Doamne, sfinție;

30. Doamne, ce gotovirâ mâinile tale.

Domnulŭ împărâți în vécu și vécure și încâ,

că întrâ calulŭ lu Faraonŭ cu carâle și calarii întru mare

шѝ нъведѝ спри́ншїи до́мнȣлъ а̂па мърнѐи, ѐ фїии лȣ а̂з-
раи́лъ (*sic*) трекȣръ прѐ ȣскатъ прѐ ми́жлокъ дѐ ма́ре.

къ̀нтарѣ лȣ мѡ̆ѵсѝ дѣдо́а лѣ́џе.

ѧ̀ а̂ми́нте че́рюлъ шѝ гръ́ивою.
шѝ съа̂ȣзъ пъмѫнтȣлъ коу́винтеле ро́стȣлȣи мїе̂ȣ.
съсе а̂щѣпте кѧ̀ пло́ѧ зи́черѣ мѣ.
шѝ дещи́нгъ кѧ̀ роѧ̀ граю́леле мѣ́ле.
5. кѧ̀ сло́а̂та спре тро́скотъ кѧ̀ и̂нїѧ спрѐ фънъ.
къ ноу́меле до́мнȣлȣи кемаи.
да́ци мърире до́мнȣлȣи но́стрȣ.
доу́мнезеȣ дѣ́девъръ лоу́крȣлъ лȣи шѝ тоа̂те къ̀иле лоу́и жоу́децъ
доу́мнезеȣ кредиичо̂с шѝ ноу́е недерептате ѫнтръ̀нсъ.

și năvedì spr'inșii Domnulŭ apa măriei, e fiii lu *Iz*railŭ
trecurâ pre uscatŭ pre mijlocŭ de mare.

Căntaré lu Moysì dé doa lége.

Ĭa aminte ceriulŭ și grăĭ-voĭu·
și să auzâ pământulŭ cuvintele rostului mieu;
să se aștépte ca ploĭa (*sic*) ziceré mé
și deștingŭ ca roa graĭurele méle,
5. ca sloata spre troscotŭ, ca inĭa spre fânŭ;
că numele Domnului chemai.
Daţi mărire Domnului nostru;
Dumnezeu dédevărŭ lucrulŭ lui în toate căile lui judeţŭ,
Dumnezeu credincĭos și nu e nedereptate într'ânsŭ.

дерептъ шѝ прѣподбникъ дòмнȣлъ.
грешѝрѫ нȣ а̀и лȣи фечори вѝновацѝ.
нѣ́мъ рѫȣ шѝ рѫꙁврѫтитъ а̀чѣ́стѣ дòмнȣлȣи дацѝ.
а̀чѣ́щѣ ѡ҆а̀мени небоу́ни шѝ нȣ мѫндри.
нȣ ꙟнсъ а̀чѣ́ста а̀лтѫȣ татѫ а̀вȣте шѝ фѣ́чете шѝ ꙁѝдите.
поменѝцѝ ꙁѝлеле де вѣ́къ, ꙟцелѣ́џеци а̀нїи дѐ нѣ́мъ шѝ нѣ́мъ.
ꙟтрѣ́бѫ пѫрѝнтеле тѫȣ шѝ спȣнева цїе.
шѝ бѫтрѫнїи тѫи шѝ ꙁѝчеворъ цїе.
кѫндъ ꙟпѫрцѝа̀ де соу́сȣлъ ґимбиле, кѫ семѫнѫ фїии лȣ а̀да́мъ.
пȣсе ꙟмпѫрцитȣлъ лимбилоръ дȣпѫ мѫсȣра̀ ꙟџерилоръ лȣ доу́м-
незеȣ.
шѝ фоу пáртѣ дòмнȣлȣи ѡ҆а̀менїи лȣ ҆ӏа́кѡвъ, чѐ достоиничїа
лȣи ҆ӏсрлъ.
сѫтȣрѫ е̂лъ ꙟпȣстїе, шѝ ꙟсѣтѣ ꙁѫдȣхȣлȣи фѫрѫ а̀пѫ.

Dereptŭ și prépo*do*bnicŭ Domnulŭ,
greșirâ nu ai lui fecĭori vinovați.
Némŭ rău și răzvrătitŭ acésté Domnului dați,
aceșté oameni nebuni și nu mândri.
Nu însŭ acesta al-tău tatâ avu-te și féce-te și zidi-te.
Pomeniți zilele de vécŭ, înțelégeți anii de némŭ și némŭ.
Întrébâ părintele tău și spune-va ție
și bătrânii tăi și zice-vorŭ ție.
Căndŭ înpărțiĭa de susulŭ ĭi*m*bile, că semânâ fiii lu Adamŭ,
puse împărțitulŭ li*m*bilorŭ dupâ mâsura îngerilorŭ lu
Dumnezeu.
Și fu parté Domnului oamenii lu Iacovŭ, ce dostoini-
ciĭa lui Isr*ai*lŭ.
Săturâ elŭ în pustie și în sété zăduhului fără apâ,

ꙟкѹнџѹрѫ ѐль шѝ ꙟвъцѫ ѐль.
шѝ хрѫни ѐль кà лоумѣ ѻкюлоуи.
кà влътоурѹль кѡпери коуибоуль сѫѹ ши спрѐ поуии сѫи желѹиѧ.
25. тѝнсе ȧрепиле сàле ши прїими ѐи, ши лѹѡи ꙟоумѫрѹль сѫѹ.
дòмнѹль ꙟнсѹшии пѹртаи, ши нѹ ѐрà кѹ ноушии доумнезеѹ
стрїѝнь.
рѫдикѫи спрѐ врѫтѹтѣ пѫмѫнтѹлѹи, ши сѫтѹрѫ ѐи дѐ грѫѹль
сàтелорь.
сѹпсерѫ мїарѣ деꙟ пїàтрѫ, ши оунть дѐ врѫтоаcѫ пїатрѫ.
оунть дѐ вакѫ, ши лàпте дѐ ѡае.
30. кѹ грасѹль мїеилорь ши бербечїи.
фїии жѹнчи ши цàпи.
коу грàсѹль грѫоулѹи.
ши сѫнџе дѐ аѹѡ бѣ винь.

încungĭurâ elŭ și învățâ elŭ
și hrăni elŭ ca lumé ochĭului;
ca vlăturulŭ coperi cuibulŭ său și spre puii săi jeluiĭa,
25. tinse arepile sale și priimi ei și luo-i în umărulŭ său.
Domnulŭ însușii purta-i și nu era cu nușii Dumnezeu
striinŭ;
rădică-i spre vrătuté pământului și sătură ei de grăulŭ
satelorŭ;
supserâ miĭaré deîn piatrâ și untŭ de vrătoasâ piatrâ,
untŭ de vacâ și lapte de oae,
30. cu grasulŭ mieilorŭ și berbecii,
fiii junci și țapi;
cu grasulŭ grăului
și sânge de auo bé vinŭ

ши мѫꙟкѫ 'Іаковь ши сътꙋрѫсе ши лепѫдѫсе юбитꙋль.
кꙋ грась ꙟгръшѫсе ши лърџисе ши лъсѫ ꙁеꙋль че фѣче ель.
шисе делꙋнгѫ де ꙁеꙋль че спъси ель.
мъниарѫмѫ де стрїинїи ши ꙟнтрꙋ оурѫтеле амѫрѫрѫмѫ.
коумѫндарѫ драчилорь еꙋ ꙁеꙋлꙋи.
доумнеꙁеилорь че нꙋ щиа.
ноирѫсе де къте ѡри винерѫ.
че нꙋ щиоурѫ пъринцїи лорь.
доумнеꙁеꙋ че нъскꙋте лъсаши.
ши оуйташи доумнеꙁеꙋ че те сътꙋра.
ши въꙁꙋ доумнеꙁеꙋ ши ръвни ши ꙟтърѫтѫсе дерептъ мънїа
фїилѡрь съи ши фїеле.
ши ꙁисе ꙟтоарчевою фаца мѣ диншии.
ши споуневою чева фи лорь апои.

și mâincâ Iacovŭ și sâturâ-se și lepâdâ-se iubitulŭ.
Cu grasŭ îngrășâ-se și lărgi-se și lăsâ Zeulŭ ce féce elŭ
și se delungâ de Zeulŭ ce spăsi elŭ.
Măniarâ-mâ de striinii și întru urâtele amârârâ-mâ,
cumândarâ dracilorŭ e nu Zeului,
Dumnezeilorŭ ce nu știia.
Noirâ-se de căte ori vinerâ,
ce nu știurâ părinții lorŭ.
Dumnezeu ce născu-te lăsași
și ultași Dumnezeu ce te sătura.
Și văzu Dumnezeu și răvnì și întărâtâ-se dereptŭ mă-
nia fiilorŭ săi și fiele
și zise : întoarce-voĭu fața mé d'înși
și spune-voĭu ce va fi lorŭ apoi.

къ нѣмь ръзврътить ꙗ̆сте.
фїи че нȣ ꙗ̆сте крединцѫ ꙟтрѫнши.
ѐи мънїарѫмѫ нȣ ꙟзѐȣль.
мънїарѫмѫ ꙟи̇долїи съи.
ши ѐȣ ꙟтърѫть ѐи нȣ ꙟли́мби ꙟлимбѫ неꙟцелѣптѫ мънїоуѐи.
къ фо̀кь ѐпри́нсесе дѐ мънїа мѣ.
ши̇ ѐрдесе пънѫ лà ꙗ̇дь дѐ соу́пть.
ши̇ мънѫꙟкѫ пъмѫнтȣль ши̇ ви́птȣрелеи.
ѐпринде оўрзитȣриле ко̀дрилорь.
ѐдоу́навою спри́нши рѫȣ.
ши̇ съџѣтеле мѣ́ле сфрѫшивои ꙟтрѫнши.
то́пиндȣсе дѐ фоа̀ме ши̇ де мѫнкарѣ пá сѫрилорь.
ши̇ спинаре неви́ндѐкатѫ.
ди́нцїи фїѐрилорь тремѣтевою ꙟтрѫнши.

---

că némŭ răzvrătitŭ ĭaste.
Fii ce nu ĭaste credinţâ într'ânşi,
ei măniarâ-mâ nu în Zeulŭ,
măniarâ-mâ în idolii săi
şi eu întărâtŭ ei nu în limbi, în limbâ neînţeléptâ măniu ei.
Că focŭ aprinse-se de mănia mé
şi arde-se pănâ la ĭadŭ de suptŭ
şi mănâîncâ pământulŭ şi vipturele-i,
aprinde urziturile codrilorŭ.
Aduna-voĭu spr'înşi rău
şi săgétele méle străşi-voi într'ânşi.
Topindu-se de foame şi de mâncaré pasârilorŭ
şi spinare nevindecatâ.
Dinţii fierilorŭ treméte-voĭu într'ânşi,

кȣ мѫнїе чѐ тра́гȣсе прѐ пѫмѫнть.
а̓фа́рѫ пїардеи спа́тѫ шѝ де́ꙟ ка́сѫ фрѫнгь.
жоу́нель кȣ фѣ́те кȣ че соу́џе фечю́рель бѫтрѫнь.
ѕи́шь семѫнавою е̓и.
контени́вою дѐ ѿа̓мени па́ментѣ ло́рь.
ноу лоу́нгȣ а̓нїи сѫа́и̓бѫ.
шѝ сѫ нȣ ка́ѕѫ спри́ншїи врѫжмаши.
сѫ нȣ ѕи́кѫ, мѫна ноа̓стрѫ ꙟналтѫ.
е̓нȣ дѡмнȣль фѣ́че а̓чѣ́стѣ тоа̓те.
кѫли́мбѫ пїе̨рдȣтѫ сфѣ́ть ꙗ̓̓сте.
шѝ ноу́е ꙟнтрѫнши мѫе̓стрїе.
нȣ кȣџетарѫ сѫꙟцелѣгѫ а̓чѣ́стѣ тоа̓те.
сѫпрїимѣскѫ ꙟврѣма че ви́не.
кȣмь гонѣџе оу́нȣль мїи, шѝ до́и рѫдикѫ ȣнтȣнѣре̨че.

---

cu mănie ce tragu-se de pămăntŭ.
Afarâ piïarde-i spatâ și deîn câsâ frăngŭ.
Junelŭ cu féte, cu ce suge fecïurelŭ bătrânŭ.
Zișŭ : semâna-voïu ei,
contenì-voïu de oameni pamenté lorŭ.
Nu lungu anii să aibâ
și să nu cazâ spr'inșii vrăjmași;
să nu zicâ : mâna noastrâ înâltâ,
e nu Do*m*nulŭ féce acésté toate.
Că limbâ pierdutâ sfétŭ ïaste
și nu e într'ânșii măestrie,
nu·cugetarâ să înțelégâ. Acésté toate
să priiméscâ în vrémïa ce vine.
Cumŭ gonéște unulŭ mii și doi rădicâ untunérece.

сънȣ до́мнȣль дѣде є̓и ши̓ дѡ́мнȣль придъди̓ є̓и.
нȣ сънть ѕе́нии ло́рь ка̓ дȣмнеѕеȣль но́стрȣ.
є̓ драчїи но́щри неꙟцелепци.
де ви́иле содмȣлȣи вїа̓ ло́рь ши̓ ви́ца ло́рь де̓ го́морь.
стрȣгȣрȣль ло́рь стрȣгȣрь де̓ фїѧре.
стрȣгȣрь а̓ма́рь ло́рь.
мънїа ѕмеȣлȣи ви́нȣль ло́рь.
мънїа а̓спи́деє̓и невии́декатѫ.
нȣ а̓чѣстѣ тоа̓те а̓дȣнарѫсе ла̓ ми́не, ши̓ печетлȣи́рѫсе ꙟвистиӑреле мѣ́ле.
ꙟѕи де̓ връжбїе є̓ȣ да́ȣлѫ, ꙟврѣ́ме кънд ꙟшеласева пи́чорȣль ло́рь.
къ а̓проа̓пее ѕи́ѡа перирїє̓и ло́рь.
ши̓ пре̓стои́рѫ го́товинцеле воа̓стре.

Să nu Domnulŭ déde ei și Domnulŭ pridădì ei.
Nu săntŭ Zeii lorŭ ca Dumnezeulŭ nostru
e dracii noștri neînțelepți.
De viile So*do*mului via lorŭ și vița lorŭ de Gomorŭ;
strugurulŭ lorŭ strugurŭ de fiĭare,
strugurŭ amarŭ lorŭ.
Mănia zmeului vinulŭ lorŭ,
mănia aspideei nevíndecatâ.
Nu acéstè toate adunarâ-se la mine și pecetluirâ-se în vistiĭarele méle.
În zi de vrăjbie eu dau-lâ, în vréme căndŭ înșela-se-va piciorulŭ lorŭ;
că aproape e zioa peririei lorŭ
și prestoirâ gotovințele voastre.

кꙿ жоу́декꙿ до́мнȣль ѿа̂менилорь сꙿи.
ши̂ дѐ шѐрбїи сꙿи роа̂гꙿсе.
кꙿ вꙿзȣ е̂и слꙿбиндь ши̂ ꙟмпрꙿдаре тра́ши скрꙿбици.
ши̂ зи́се дѡмнȣль.
ꙇѡ сꙿнть зѐии ло́рь чѐи чѐ оу̂повꙿиа̀ спри́нши.
чѐ гра́сȣль кȣмꙿндꙿрилорȣлꙗ мꙿꙟкаци ши́ бѣ́ци принoа̂селе
лорь.
сꙿꙟвїе ши̂ сꙿа̂жȣте во̂аѡ, сꙿфїе во̂аѡ ко̂перитори.
ведеци ведеци кꙿ е̂ȣ сꙿнть.
ши̂ ноу́е доу́мнезеȣ трѐкꙿндь дѐ ми́не.
е̂ȣ оу̂чи́гь ши̂ вїȣ фа́кь.
ва́тꙿмь ши е̂ȣ ви́ндекь.
ши нȣ́е чи́не скоа̂те де мꙿиниле мѣ́ле.

Că judecâ Domnulŭ oamenilorŭ săi
și de șerbii săi roagâ-se,
că văzu ei slăbindŭ și îm-prâdare trași scrăbiți.
Și zise Domnulŭ :
io săntŭ zeii lorŭ cei ce upovăĭa spr'inși ?
ce grasulŭ cumândârilorŭ-lĭa mâîncați și béți prinoa-
sele lorŭ ?
să învie și să ajute voao, să fie voao coperitori.
Vedeți, vedeți, că eu săntŭ
și nu e Dumnezeu trecăndŭ de mine.
Eu ucigŭ și viu facŭ,
vatămŭ și eu vindecŭ
și nu e cine scoate de măinile méle.

кꙟ рꙟдикавою ꙟчѐрю мѫна мѣ ши жꙋрамѫвою кꙋ дерѣпта мѣ, ши ꙁи́къ.
вїꙋ ѐꙋ ꙟвѣ́къ.
кꙟ ӑскꙋцивою кà фꙋлџерꙋль спа́та мѣ.
ши прїи́мива жꙋдець мѫ̇на мѣ.
ши давòю иꙁбꙟндѫ спрѐ дра́чїи мїен, ши чѐе че́мѫ оу҆рѫскь давòю.
а҆дѫпавою сꙟџѣ́теле мѣ́ле дѐ сꙟнџе, ши а҆рмеле мѣ́ле мѫꙟка́ворь ка́рне, дѐ сꙟнџеле вꙟтꙟмацилорь ши прѫдарѣ.
де ка́петеле жꙋдечилорь ли́мбилорь.
весели́цивꙟ чѐрюреле депреоу҆нѫ ши сꙟ:е ꙟкии́не лꙋи то́ци ꙟџе(*sic*) лꙋ доу҆мнеꙁеꙋ.
веселицивꙟ ли́мбиле кꙋ ѿа҆менїи лоу́и.
ши сꙟсе ꙟврꙟтошаꙁе лꙋи то́ци фїии лꙋ доу́мнеꙁеꙋ.

Că rădica-voĭu în cerĭu mâna mé și jura-mâ-voĭu cu derépta mé, și zicŭ:
viu eu în vécŭ.
Că ascuți-voĭu ca fulgerulŭ spata mé
și priimi-va județŭ mâna mé,
și da-voĭu izbăndâ spre dracii miei și cee ce mâ urâscŭ da-voĭu.
Adâpa-voĭu săgétele méle de sănge și armele méle mâînca-vorŭ carne, de săngele vătămaților și prâdaré,
de capetele judecilorŭ limbilorŭ.
Veselîți-vâ cerĭurele depreunâ și să se închine lui toți înge[rii] lu Dumnezeu;
veseliți-vâ limbile cu oamenii lui;
și să se învrătoșaze lui toți fiii lu Dumnezeu,

кѫ сѫнџеле фїилорь сѫи шй врѫжбїѧ лорь йѕбѫнди.
ши дава врѫжбїѧ драчилорь.
шй челорь чѐ оурѫѧ ѐль дава.
шй кȣрѫци дѡмнȣль пѫмѫнтȣль ѡ҆аменилорь сѫи.

кѫнтарѣ, а҆ трѣѧ.
рȣгѫчюнѣ а҆ннеи мȣма лȣ самȣи́ль :~

ꙟврѫтошесе и҆нима мѣ ꙟдомнȣль.
рѫдикѫсе корнȣль мїеȣ ꙟѕеȣль мїеȣ.
лѫрџирѫсе оуснеле мѣле спрѐ драчїи мїеи.
веселїимѫ дѐ сп҃сенїа та.
кѫ нȣе сфнть шй нȣе дерепть ка ѕеȣль нострȣ.
шй нȣе сфнть трекѫндь дѐ тине.

---

că săngele fiĭlorŭ săi și vrăjbiĭa lorŭ izbăndi,
și da-va vrăjbiĭa dracilorŭ
și celorŭ ce urâĭa elŭ da-va,
și curâți Do*m*nulŭ pământulŭ oamenilorŭ săi.

Căntaré a treĭa.
Rugâcĭuné Annei muma lu Samuilŭ.

Învrătoșe-se inima mé în Domnulŭ,
rădicâ-se cornulŭ mieu în Zeulŭ mieu;
lărgirâ-se usnele méle spre dracii miei,
veselii-mâ de spăsenia ta.
Că nu e sfăntŭ și nu e dereptŭ ca Zeulŭ nostru
și nu e sfăntŭ trecăndŭ de tine.

ноу́вѫ лѫȣдарецй нѣ́че грѫи́рецй ꙟналте ꙟтрȣфѫ.
нѣ́че сѫ̆ꙗ́сѫ ма́ре кȣвинте дѐ ро́стȣль вѡ́стрȣ.
кѫ ѕе́ȣль кȣ ꙟцелепчюне дѡмнȣль.
шѝ ѕе́ȣль го́товиꙗ ꙟчепȣтеле са́ле.
а̀ркȣль та́рилорь нȣ пȣтȣ шѝ нета́рїи ꙟчи́нсерѫсе кȣ врѫтȣте.
чѐ пли́ни ѐра̀ дѐ пѫи́не лѫсарѫсе шѝ флѫмѫнѕирѫ шѝ прои́-
дирѫ пѫмѫнтȣль.
кѫ стѣ́рпа нѫскоу шапте шѝ мȣлта ꙟтрȣ фечореи нȣ поу́тȣ.
до́мнлȣь (sic) ѡ̆мро́аще (sic) шѝ ꙟвїе.
жос̑ плѣ́кѫ ꙟтрȣ ꙗ́дь шѝ рѫдикѫ.
дѡмнȣль месерѣ́ще шѝ бо́гѫцѣще шѝ смерѣще шѝ рѫди́кѫ.
ꙟналцѫ дѐ пѫмѫнть мѣ́серȣль шѝ деꙟ гȣнои рѫдикѫ мишелȣль.
сѫпȣе ѐль коу та́рїи ѡ̆а̀менилорь шѝ скаȣнь слѫвить сѫдѣ лȣи.

Nu vă lăudareți nece grăireți înalte în trufâ,
nece să ĭasâ mare cuvinte de rostulŭ vostru.
Că Zeulŭ cu înțelepcĭune Do*m*nulŭ
și Zeulŭ gotoviĭa începutele sale.
Arculŭ tarilorŭ nu putu și netarii încinserâ-se cu vrătute.
Ce plini era de păine lăsarâ-se și flămânzirâ și proi-
dirâ pă*m*ântulŭ,
că stérpa născu șapte și multa întru fecĭorei nu putu.
Domnulŭ omorașțe și învie,
jo*s* plécâ întru ĭadŭ și rădicâ,
Do*m*nulŭ meseréște și bogâțéște și smeréște și rădicâ.
Înalțâ de pământŭ méserulŭ și deîn gunoi rădicâ mișelulŭ,
să pue elŭ cu tarii oamenilorŭ și scaunŭ slăvitŭ să dé lui.

чѐ дѣ́де рꙋгѫчюнѣ рꙋгѫторюлꙋи шѝ бла́гославитаи а̂нїи де-
рептꙋлꙋи.
къ нꙋ ꙟврътоа̂шѫсе та́ре бърба́ть кꙋ търїа са̀.
дѡмнꙋль нета́ре фа́че връжмашꙋль лꙋи до́мнꙋль сфѫнть.
сънꙋсе ла́оу̂де прѣмѫндрꙋль кꙋ прѣмѫндрїѧ са̀.
шѝ сънꙋсе ла́ꙋде та́реле кꙋ търїѧ са̀.
шѝ сънꙋсе ла́оу̂де богатꙋль коу бѡгѫцїѧ са̀.
чѐ дѐ а̂ча́ста съсе ла́оу̂де чѐ ла́оу̂дѫсе.
чѐ ꙟцелѣџе шѝ щи́е до́мнꙋль.
шѝ фа́че жоу́дець шѝ дерептате прѐ ми́жлокь дѐ пъмѫнть.
до́мнꙋль сꙋи ꙟчѐрю шѝ тꙋнѫ.
е̂ль жоу́декѫ кꙋмплителе пъмѫнтꙋлꙋи дерепть ѩ̂сте.
шѝ дѣде врътꙋте ꙟмпърацилорь нощри.
шѝ ръдикава кирноуль хри́стосꙋлꙋи съꙋ :~:~:~:~,

Ce dède rugâciuné rugâtoriului și blagoslovit'ai anii de-
reptului.
Că nu învrătoașâ-se tare bărbatŭ cu tăria sa,
Domnulŭ netare face vrăjmașulŭ lui Domnulŭ sfăntŭ.
Să nu se laude prémândrulŭ cu prémândriia sa,
și să nu se laude tarelé cu tăriia sa,
și să nu se laude bogatulŭ cu bogâțiia sa;
ce de aciasta să se laude ce laudâ-se,
ce înțelége și știe Domnulŭ
și face județŭ și dereptate pre mijlocŭ de pământŭ.
Domnulŭ sui în ceriu și tunâ,
elŭ judecâ cumplitele pământului, dereptŭ iaste;
și dède vrătute împăraților noștri
și rădica-va cornulŭ hristosului său.

кънтарѣ, а̕ па́тра. а̕л8 а̕ввак8мь пророкь.

доа̕мне а̕оу̕зи́ю а̕оўзирѣ та̀ ши спъмжнтаю́мж.
доа̕мне ѫцеле́шь лоу́кр8ль тъ̃8 ши̇̀ ми́раю́мж.
пр҆ ми́жло́кь дѐ до́аѡ віӑце к8носк8ть фи́вери.
кънддь а̕пропі́жсеворь а̕ніи коу́носк8ть ве́ри фи.
кънддь ви́не врѣмѣ и̕ви́тевери.
кънддь т8рб8расева с8флет8ль міе̕8 ѫмъні́е, мл҃сте помененщи.
д8мнезе8 дѐ а̕8стр8 ви́не ши̇̀ сфнт8ль де ко́дри семжнаци
дѐѫ парте.
копери̇̀ че́рюль б8нжтатѣ л8и ши̇̀ ла8да л8и ѫпл8се пъмжнт8ль.
ши̇̀ л8чирѣ л8и ка̀ лоу́мина ва̀ фи.
коа̕не *(sic)* ѫмжинила л8и.

Căntaré a patra, a lu Avvacumŭ prorocŭ.

Doamne, auziĭu auziré ta și spământaĭu-mâ;
Doamne, înțeleșŭ lucrulŭ tău și miraĭu-mâ,
pre mijlocŭ de doao viĭațe cunoscutŭ fi-veri.
Căndŭ apropiĭa-se-vorŭ anii cunoscutŭ veri fi,
căndŭ vine vrémé ivi-te-veri,
căndŭ turbura-se-va sufletulŭ mieu în mănie *milos*te pomenești.
Dumnezeu de austru vine și sf*ă*ntulŭ de codri semânați
deîn parte.
Coperi ceriulŭ bunâtaté lui și lauda lui înpluse pământulŭ
și luciré lui ca lumina va fi.
Coa[r]ne în mâinile lui

ши поусе юбосте таре вѫртꙋтѣ са.
ꙟтрѐ фаца лоуи ꙟнаинте мѣрџе коувѫнтъ.
ѐшива ꙟкъмпъ ꙟнапоꙗ пичоареле лоуи.
стътꙋ ши рѫдикѫсе пъмѫнтꙋлъ.
кѫоутѫ ши топирѫсе лимбиле.
фрѫнсе кодрїи коу невое.
ши топїꙗсе мꙋнцїи де вѣкъ.
ꙟмбларѣ де вѣкъ лоръ дерептъ трꙋда вѫзꙋрѫ.
сателе еѳїѡпилоръ спѫмѫнтѫсе, ши коперимѫнтеле пъмѫнтоу-
лоуи де мадїамꙋ.
доарѫ ꙟрѫꙋре мѫнїнте доамне.
доарѫ ꙟрѫꙋре ꙟоурџїа та.
саꙋ ꙟнтрꙋ маре кꙋрѫрѣ та.
кѫ ꙟкѫлекаши ꙟкаии тѫи ши ꙟкѫлекарѣ та спѫсенїе.

și puse ĭuboste tare vărtuté sa;
între fața lui înainte mérge cuvântŭ,
eși-va în cămpŭ înapoĭa picĭoarele ĭui.
Stătu și rădicâ-se pământulŭ,
căutâ și topirâ-se limbile,
frănse codrii cu nevoe
și topiĭa-se munții de vécŭ.
Îmblaré de vécŭ lorŭ dereptŭ truda văzurâ;
satele Ethiopilorŭ spământă-se și coperimântele pămân-
tului de Madiamu.
Doarâ în răure mănii-te, Doamne?
doarâ în răure în urgiĭa ta?
sau între mare curâré ta?
Că încălecași în caii tăi și încălecaré ta spăsenie.

ꙟтинꙁѫндь ꙟтинсеши а̉ркꙋль тъꙋ спрѐ стѣ́гꙋре ꙁи́се до́мнꙋль.
кꙋ ръꙋре прѫпѫдисе пѫмѫнтꙋль.
ведѣтеворь ши̏ рьꙁболи́севорь ѡ̑а̉менїи.
спѫрсеши а̉пелорь коу̑рѫрѣ.
дѣ́де фѫрѫ фоу́ндꙋль гласꙋль сѫꙋ.
ꙟналтꙋль веде́риле сале.
рѫдикѫсе соа̉реле ши̏ лꙋна̀ стѫ̀ ꙟфаптꙋль сѫꙋ.
ꙟлоу́минѫ сѫџѣтеле та́ле мѣ́рџеворь.
ꙟлоучире дѐ фꙋлџерь а̉рмеле та́ле.
кꙋ ꙁѫпретире ми́кше́раши *(sic)* пѫмѫнтꙋль.
ши̏ кꙋ мѫнїе плекаши ли́мбиле.
е̑ши̏ ꙟспс̃енїе ѡ̑а̉менилорь сѫи.
сѫ̀ спѫсещи оу̑ншїи тѫи вени́таи.
бѫгатаи ꙟкапетеле фѫрѫ ле́џилорь морте.

Întinzăndŭ întinseşi arculŭ tău spre stégure zise Domnulŭ,
cu răure prăpădi-se pământulŭ.
Vedé-te-vorŭ şi războli-se-vorŭ oamenii;
spărseşi apelorŭ curâré,
déde fărâ fundulŭ glasulŭ său,
înaltulŭ vederile sale.
Rădicâ-se soarele şi luna stă în faptulŭ său,
în luminâ săgétele tale mérge-vorŭ,
în lucire de fulgerŭ armele tale.
Cu zăpretire micşorași pământulŭ
și cu mănie plecași limbile.
Eșì în spăsenie oamenilorŭ săi,
să spăsești unșii tăi venit'ai.
Băgat'ai în capetele fărâ legilorŭ morte *(sic)*,

ръдикѫ ле́гѫтȣри пънѫ ла̀ чербиче ꙟкȣмплить.
тъѫ̆тай кȣ ми́нȣне ка́петеле та̀рилорь.
кȣтремȣрѫсе ꙟнтрѫнши.
дешки́дȣ фрънѫле са́ле, ка̀ мѫꙟкарѣ мѣ́серȣлȣи фȣришь.
ши̇̀ а̓дȣсаи спре ма́ре ка́ии тъи че тоу́рбȣрѫ а̓пе моу́лте.
хрънїимѫ ши̇̀ спѧмѫнтѫсе йинема мѣ де гла́соуль рȣгѫчюнїей
ро̀стȣлȣи мїеч.
ши̇̀ ꙟнтрѫ тре̇̀мȣри ꙟѡ̆̓аселе мѣ́ле.
ши̇̀ ꙟнтрȣ ми́не тоу́рбȣрѫ врътȣтѣ *(sic)* мѣ.
ръпосавою́ ꙟзи̇̀ де гри́жа мѣ, съсо́ю ꙟѡ̆̓амени вени́тȣль мїе̓ȣ.
дерепче смокинеле плѡдь нȣ фа́кь.
ши̇̀ нȣ ѫ̆сте рѡдире ꙟвїи.
минцива лоу́кроуль маслиниллѡрь, ши̇̀ кѧмпїи ноу́вѡрь фа́че
мѫꙟкаре.

---

rădicâ legâturi pănâ la cerbice în cumplitŭ.
Tăĭat'ai cu minune capetele tarilorŭ,
cutremurâ-se într'ânși;.
deșchidu frănâle sale ca mâîncaré méserului furișŭ.
Și adus'ai spre mare caii tăi ce turburâ ape multe.
Hrănii-mâ și spământâ-se inema mé de glasulŭ rugâ-
cĭuniei rostului mieu,
și întrâ tremuri în oasele méle
și întru mine turburâ vrătuté mé.
Răposa-voĭu în zi de grija mé să suĭu în oameni venitulŭ mieu.
Derep'ce smochinele plodŭ nu facŭ ?
și nu ĭaste rodire în vii ?
Minți-va lucrulŭ maslinilorŭ și cămpii nu vorŭ face
mâîncare.

50. скъзꙋръ ѡ҆ѝле депище, шѝ нꙋ́ворь фѝ бѡ́ии лъꙟгъ ꙗ҆сли.
е҆ е҆оу ꙟдо́мнꙋль веселимъвꙋю шѝ боу́коурамъвою ꙟзе́ꙋль спъ—
ситѡрюль мїе҆оу.
дѡ́мнꙋль зе́оу́ль мїе҆ꙋ вратꙋтѣ мѣ, шѝ фа́чева пи́чоа҆реле мѣле
спрѐ сфръши́ре.
шѝ спрѐ ꙟналте плекамъва, съ ꙟвънкь ꙟкънтъриле лоу́и :~:~

кънтарѣ, а҆ чи́нчѣ. роу́гъчюнѣ ꙇ҆саїеи прѡрѡ́кꙋ.

де ноа҆пте мънекъ дꙋ́хꙋль мїеꙋ кътръ ти́не дꙋмнезеꙋ.
дерепчѐ лꙋминъ зи́чериле та́ле прѐ пъмънть.
дерептате ꙟвъцацївъ чѐ вїеци прѐ пъмѫнть.
къ стътꙋ некꙋратꙋль чѐ нꙋ ꙟвъцъса дерептате, ꙟпъмѫнть дѣ—
девъръ нꙋ фаче.

---

50. Scăzurâ oile de piște și nu vorŭ fi boii lăingâ esli,
e eu în Domnulŭ veseli-mâ-voĭu și bucura-mâ-voĭu în
Zeulŭ spăsitorĭulŭ mieu.
Domnulŭ Zeulŭ mieu vrătuté mé și face-va picĭoarele
méle spre sfrășire,
și spre înalte pleca-mâ-va să învăncŭ în căntările lui.

Căntaré a cincé. Rugâcĭuné Isaiei prorocu.

De noapte mânecâ d*u*hulŭ mieu cătrâ tine Dumnezeu,
derep'ce luminâ zicerile tale pre pământŭ.
Dereptate învățați-vâ ce vieți pre pământŭ,
că stătu necuratulŭ ce nu învăță-sĭa dereptate, în pă-
mântŭ dédevărŭ nu face.

5. съсе а̀ некꙋратȣль сънȣ ва́ѕѫ сла́ва дѡмнȣлꙋи.
доа̑мне ꙟна́лтѫ а̑та̀ сȣ́пть сȣа̑рѫ шѝ нȣ въѕь.
чи́не ꙟцелѣџе роу́шиnасеворь.
ръвні́ре прїи́мива ѿа̑мени недѡ́жениці, а̑кмȣ фо̀кь връжмашїи
мѫꙟкава е̑и.
доа̑мне ѕе̑ȣль но́стрȣ па́че дъ̀ но̀аѡ.
10. доа̑мне ѕе̑ȣль но́стрȣ а̑флъне.
доа̑мне трекъндь де ти́не а̑лтȣль нȣ щим нꙋмеле тъꙋ меним.
морцїи вїацѫноу́ворь ведѣ, нѐче вра́чїи ло́рь съи ꙟвїе.
дерепть а̑чѣ́а а̑дȣсеши шѝ пїердȣши шѝ лȣа̑ши тоа̑тѫ па́ртѣ
дѐ богѫцїа ло́рь.
а̑даоу̑џелѫ ръȣ доа̑мне, а̑даȣџелѫ ръȣ слъви́цилорь пъмѫнтȣлȣи.
15. доа̑мне ꙟгри́же помени́мȣте, шѝ ꙟгри́жѫ чешки́тѫ ꙟвъцѫтȣ;а
та̀ но̀аѡ.

---

5. Să se ĭa necuratulŭ să nu vază slava Do*m*nului.
Doamne, înaltâ a ta suptŭ suarâ și nu văzŭ,
cine înțelége rușina-se-vorŭ.
Răvnire priimi-va oameni nedojeniți, acmu focŭ vrăjma-
șii mâinca-va ei.
Doamne, Zeulŭ nostru, pace dă noao;
10. Doamne, Zeulŭ nostru, află-ne.
Doamne, trecăndŭ de tine altulŭ nu ști*m*, numele tău meni*m*.
Morții viață nu vorŭ vedé nece vracii lorŭ să-i învie,
dereptŭ acéĭa aduseși și pierduși și luași toată parté de
bogâția lorŭ.
Adauge-lâ rău, Doamne, adauge-lâ rău slăviților pământului.
15. Doamne, în grije pomenimu-te și în grijâ neșchitâ în-
vățâtura ta noao.

кà чѣ́а чè дȣрѣ а̀пропї́асе а̀наще.
шѝ ꙟдȣрѣрѣ сà стрѝга, а̀шà фȣмь юбитȣлȣи тъȣ.
дерептъ фрѝка тà доа̀мне ꙟмáце пр̃їймимь шѝ нъскȣмь дꙋ̃хȣль
спсенїѐи тáле, че фѣ́чем ꙟпъмѫнть.
нȣ къдем че къдѣвѡрь вїнторїи ꙟпъмѫнть.
20. ꙟвїѐворь мóрцїи шѝ скȣласеворь чѝнесь ꙟмóрмѫнте.
шѝ веселисеворь чѝне̃ спрѐ пъмѫнть.
роаѡ чеѐ дѐла тѝне вѝндекаре лорь ѧ̀сте, ѐ пъмѫнтȣль некȣ—
рацилорь кáде.
ꙟмблаци ѿа̀менїи мїѐи ꙟнтрáци ꙟчѐларюль вѵ́стрȣ ꙟкѝдеци
оу̃шиле воа̀стре.
а̀скȣндециꙟвѫ ꙟнѝшкинть къте къте, пънѫ ва трѣ́че мънїѫ (*sic*)
дóмнȣлȣи.

Ca céĭa ce duré apropia-se a naște
și în duréré sa striga, așa fumŭ ĭubitului tău.
Dereptŭ frica ta, Doamne, în mațe priimimŭ și născumŭ
d*u*hulŭ sp*ă*seniei tale ce féce*m* în pământŭ.
Nu căde*m* ce cădé-vorŭ vietorii în pământŭ,
20. învie-vorŭ morții și scula-se-vorŭ cine-sŭ în mormânte
și veseli-se-vorŭ cine-*s* spre pământŭ.
Roao ce e dela tine vindecare lorŭ ĭaste e pământulŭ
necuraților cade.
Îmblați oamenii miei, întrați în celarĭulŭ vostru, închi-
deți ușile voastre;
ascundeți-vâ în nișchitŭ cătu-e, cătu-e pănâ va tréce
mănĭ*a* Domnului.

кѫнтарѣ а̂шасѣ. роу́гѫчюнѣ ̓іѿа̂ннее̂и пророкȣ

ке́маю ꙟгри́жа мѣ кѫтрѫ до́мнȣль ѕе́ȣль міе̂ȣ ши̇ а̂оўѕи́мѫ.
де́ꙟ мацеле ꙗ̂дȣлȣи стри́гарѣ мѣ, а̂оўѕи́таи гла́сȣль міеȣ.
ꙟпенсȣмаи ꙟнтрȣ а̂дѫнка́тȣль и̂нимїеи мѫрїеи ши̇ рѫȣреле
ꙟкȣнџȣрарѫмѫ.
тоа̂те ꙟналтеле та́ле ши̇ оўнделе та̇ле пре̇ ми́не трекȣрѫ.
5. ши е̂ȣ ѕи́шь ꙟпе́ншȣмѫ де̇ о̂кїи тѫи, а̂даȣџевою́ а̂мȣ сѫкаȣть
кѫтрѫ бесѣ́река сфнта та̇.
вѫрсѫсе спре̇ ми́не а̂пѫ пѫнѫ ла̇ соу́флетȣль міе̂ȣ, фѫрѫ фоу́н-
дȣль ꙟкȣнгюрѫмѫ а̂по́и.
посѫрнисе ка́пȣль міе̂ȣ ꙟмпропа́стиле кѡ́дрилорь.
дешти́ншȣ ꙟмпѫмѫнть че́и е̂ра̇ вериџиле ши̇ ꙟки́сȣреле ꙟвѣ́кь.

Căntaré a șasé. Rugâcĭuné Ioanneei proroeu.

Chemaĭu în grija mé cătrâ Domnulŭ Zeulŭ mieu și auzì-mâ.
Deîn mațele ĭadului strigaré mé, auzit'ai glasulŭ mieu.
Înpensu-m'ai întru adăncatulŭ inimiei măriei și răurele
încungĭurarâ-mâ;
toate înaltele tale și undele tale pre mine trecurâ.
5. Și eu zișŭ : înpenșu-mâ de ochii tăi, adauge-voĭu amu
să cautŭ cătrâ beséreca sfănta ta.
Vărsâ-se spre mine apâ pănâ la sufletulŭ mieu, fărâ
fundulŭ încungĭurâ-mâ apoi.
Posărni-se capulŭ mieu îm-propastile *(sic)* codrilorŭ;
deștinșu îm-pămăntŭ ce-i era verigile și închisurele în vécŭ.

шй съѧ̆сѫ деꙟнтрȣ поўтредйре вїаца мѣ кътрѫ тйне доа̀мне
ѕе́ȣль мїеȣ.
10. къндь коўмплнасе де́ла мйне соўфлетȣль мїе̑ȣ до̀мнȣль по-
менїю.
шй съвїе кътрѫ тйне роўгѫчюнѣ мѣ. кътрѫ бесе́река сф҃нта та̀.
чйне ферѣ́ще дешáртеле шй мйнчюниле, мл҃стѣ сà лъсарѫ.
е̑ȣ кȣ глáсȣль лъȣдаре шй и̑споведйре жоўнгю цїе.
кътъ фъгъдȣнюмъ (*sic*) дáвою цїе ꙟспсенїа мѣ до́мнȣлȣи :~

кънтечеле сф҃нцилорь, г҃. фечо́ри а̑нанїа
а̑ѕарїа шй мисайль. деꙟ кáртѣ лоу даиїиль проро́кь.
кънтарѣ, а̑шаптѣ :~

благосливить е̑щи доа̀мне ѕе́ȣль нóстрȣ шй лъȣдать шй прѣ
слъвить ноўмеле тъȣ ꙟвѣ́кь.

Și să ĭasâ deîntru putredire viața mé cătrâ tine, Doamne
Zeulŭ mieu.
10. Căndŭ cumpliĭa-se dela mine sufletulŭ mieu, Domnulŭ
pomeniĭu;
și să vie cătrâ tine rugâcĭuné mé, cătrâ beséreca s*fă*nta ta.
Cine ferésțe deșartele și mincĭunile m*i*lo*s*té sa lăsarâ.
Eu cu glasulŭ lăudare și ispovedire junghĭu ție;
cătŭ făgâduiĭu-m*ă* da-voĭu ție în sp*ă*senia mé Domnului.

Căntecele sf*i*nțilorŭ 3 fecĭori, Anania,
Azaria și Misailŭ, deîn carté lu Daniilŭ prorocŭ.
Căntaré a șapté.

Blagoslovitŭ ești, Doamne Zeulŭ nostru, și lăudatŭ și
préslăvitŭ numele tău în vécŭ;

кѫ дерепть ѐщи дѐ тоате чѣ́и фа́пть но́лѡ.
шѝ тоа̀тѫ дѣ́ла та̀ дѣ́девѫрь.
шѝ дерѣпте кѫиле та́ле.
5. шѝ тоа̀те жѹдѣ́целе та́ле дѣ́девѣре.
шѝ жоу́дець дѣ́девѫрь фа́птаи, доу́пѫ тоа̀те че а̀дѹсеши спрѐ
нси шѝ спрѐ четатѣ сфнтѫ пѫринцилѡрь но́щри ᾿ієр҃слимѹ.
кѫ кѹ дѣ́девѫрь шѝ жоу́дець а̀дѹсеши а̀чѣстѣ тоа̀те спрѐ но́и,
дерепть пѫкателе ноа̀стре.
кѫ грешим шѝ фѫрѫ леџим ѿстѫмпим (*sic*) дѐ ти́не.
шѝ прѣгрѣшим ꙟнтрѹ тоа̀те, шѝ ѯи́селе та́ле нѹ а̀скѹлтѫмь.
10. нѐче вегем нѐче фѣ́чем ка́и ѯи́сь но́лѡ сѫби́не но́лѡ сѫфїе.
шѝ тоа̀те кѫте фа́птаи но́лѡ.
шѝ тоа̀те кѫте а̀дѹсаи спрѐ но́и.
дѣдевѫрь жоу́дець фа́птаи.

---

că dereptŭ ești de toate céi (= ce ai) faptŭ noao,
și toatâ déla ta dédevărŭ
și derépte căile tale.
5. Și toate judéțele tale dédevére,
și județŭ dédevărŭ fapt'ai dupâ toate ce aduseși spre noĭ
și spre cetaté s*ă*ntâ părinților̆ noștri, Ier*usa*limu;
că cu dédevărŭ și județŭ aduseși acéstě toate spre noi
dereptŭ păcatele noastre.
Că greși*m* și fără legi*m*, ostâmpi*m* de tine
și prégréși*m* întru toate și zisele tale nu ascultămŭ;
10. nece veghe*m* nece féce*m*, c'ai zisŭ noao să bine noao să fie.
Și toate căte fapt'ai noao
și toate căte adus'ai spre noi,
dédevărŭ județŭ fapt'ai

шѝ придѫди́таи нои ꙟмѫи́ниле дра́чилорь фѫрѫ ле́џи.
оу҆рѫть шѝ прѣстѫпникь.
шѝ ꙟпѫрать недерепть шѝ ма́и хи́тлѣнь дѐ то́ть пѫмѫнтꙋль.
шѝ а҆кмꙋ нꙋ ꙗ҆сте ноаѡ сѫдешки́дем ро́стꙋль, роу́шине шѝ ꙟм-
пꙋтаре фꙋмь шѐрбилорь тѫи чѐ чи́нстїа-те.
нꙋ придѫди нои пѫнѫ ла̀ коу́мплитꙋль дерепть нꙋмеле тѫꙋ.
ши нꙋ спарџе ꙁи́са та̀.
ши нꙋ делꙋнга млⷭ҇тѣ та̀ дѐ нои.
дерепть а҆враа́мь ꙋбитꙋль дѐ ти́не, шѝ дерепть ꙇ҆саакь шѐр-
бꙋль тѫꙋ.
шѝ ꙇ҆срⷧ҇ь сфⷩ҇тꙋль тѫꙋ.
кѫ ꙁисешиле сѫꙟмꙋлцещи сѫмѫнца ло́рь ка̀ стѣ́леле чѐрюлꙋи.
шѝ ка̀ нѫсипꙋль прѐ ма́рџинѣ мѫриѐи.
кѫ владⷦ҇о май ми́кшꙋрѫмꙋне дѐ тоа҆те лимби́ле.

și pridădit'ai noi în mâinile dracilorŭ fără legi,
urâtŭ și préstâpnicŭ,
și înpăratŭ nedereptŭ și mai hitlénŭ de totŭ pământulŭ.
Și acmu nu ĭaste noao să deșchidem rostulŭ, rușine și
împutare fumŭ șerbilorŭ tăi ce cinstia-te.
Nu pridădi noi până la cumplitulŭ dereptŭ numele tău
și nu sparge zisa ta,
și nu delunga *milosté* ta de noi
dereptŭ Avraamŭ ĭubitulŭ de tine și dereptŭ Isaacŭ șer-
bulŭ tău
și Isr*a*ilŭ sf*a*ntulŭ tău.
Că ziseși-le să înmulțești sămânța lorŭ ca stélele cerĭului
și ca năsipulŭ pre marginé măriei.
Că владⷦ҇о (*sic*) mai micșurâmu-ne de toate li*m*bile

ши сем смери́цi пре спрѐ то́ть пꙟмꙟнтꙋль ӑстъꙁи дерепть
пъкателе нӑстре.

ши нꙋе ꙟвре́мѣ ӑча́ста џоу́де ши пророкꙋ ши пꙋртъторю.

нѐче тоӑте ӑрселе нѐче кꙋмꙟндӑри нѐче прѝноӑсе нѐче ӑфꙋ-
мари.

не́чь (*sic*) ло́кь жоу́нгем ꙟнтре ти́не ши съӑфлъмь млс҃те.

30. чѐ кꙋ сꙋфлеть фръмть ши кꙋ дх҃ь смерить съпрїнмицi фим.

кѝ тоӑте ӑрселе бербѣче ши жꙋꙟкь.

кѝ ꙟнтрꙋ ꙟтоу́нѣрече мїеи гра́ши, ӑшѝ съфїе кѝмꙟндарѣ
ноӑстрꙟ ꙟнтре ти́не ӑстꙟꙁи.

ши съсе сфръшаскꙟ доу́пꙟ ти́не.

къ нꙋе роу́шине чи́не оу̑повъѐскь ꙟти́не.

35. ши ӑкмꙋ доу́пꙟ ти́не веним кꙋ тоӑтꙟ и̑нема ши тѣ́мемꙋне
дѐ ти́не.

și se*m* smeriți prespre totŭ pămȃntulŭ astăzi dereptŭ
păcatele noastre.

Și nu e în vṛémé aciasta giude și prorocu și purtătoriu,

nece toate arsele, nece cumȃndari, nece prinoase, nece
afumari,

nec*e* locŭ junghe*m* între tine și să aflămŭ m*i*l*o*ste.

30. Ce cu sufletŭ frămtŭ și cu d*u*hŭ smeritŭ să priimițĭ fi*m*

ca toate arsele berbéce și juîncŭ,

ca întru untunérece miei grași, așa să fie comȃndaré
noastrâ între tine astâzi

și să se sfrășascâ dupâ tine,

că nu e rușine cine upovăescŭ în tine.

35. Și acmu dupâ tine veni*m* cu toatâ inema și témemu-ne
de tine.

ши чѣрем фа́ца та̀ н8 р8шина нѡ̀и.
чѐ фъ̀ к8 нѡ̀и д8пѫ блѫнѕїа та̀.
ши доу́пѫ м8лтѫ млⷭ҇тѣ та̀ скоа̑тене доу́пѫ мин8ниле та́ле.
ши дъ̀ сла́вѫ ну́мел8и (sic) тъꙋ. доа̑мне.
40. ши сѫсе роу́шинѣѕе то́ци че́и че і̑веска шѐрбилорь тъи ръ8.
ши сѫсе ръчѣскѫ де́ꙟ тоа̑тѫ си́ла.
ши вр̂ът8тѣ лорь фрънгѫсе.
ши ꙟцелѣцеворь къ тоу е̑щи до́мнь доу́мнеѕе8 оу̑н8ль.
ши̇̀ слъвить ꙟтоа̑те ши̇̀ преспрѐ тоа̑тѫ лоу́мѣ.
45. ши̇̀ н8 пристои́рѫ чѐи чѐ лѐпѫдарѫ е̑и слоу́џиле л8 ꙟпъратъ
а̑рѕѫндъ коу́пторюль к8 ръшинѫ ши̇̀ к8 смоа̑лѫ ши̇̀ к8 п8ѕ—
дерїи ши̇̀ к8 ві́це.
ши̇̀ върсѫсе въпа́ѧ спрѐ к8пторю.
м҃ѳ. дѐ ко́ци.

și cérem fața ta, nu rușina noi,
ce fă cu noi dupâ blânzia ta;
și dupâ multâ milosté ta. Scoate-ne dupâ minunile tale
și dă slavâ numelui tău, Doamne.
40. Și să se rușinéze toți cei ce ivescŭ șerbilorŭ tăi rău
și să se răcéscâ deîn toatâ sila
și vrătuté lorŭ frăngâ-se.
Și înțelége-vorŭ că tu ești Domnŭ Dumnezeu unulŭ
și slăvitŭ în toate și prespre toatâ lumé.
45. Și nu pristoirâ cei ce lepâdarâ ei slugile lu înpăratŭ,
arzândŭ cuptorĭulŭ cu rășinâ șĭ cu smoalâ și cu puz-
derii și cu vițe.
Și vărsâ-se văpaĭa spre cuptorĭu
49 de coți

шѝ ꙟкȣнџюрѫ шѝ ӑрсе чи́не ӑфлѫ лà кȣпторюль халдеи́лорь.
ѐ ꙟнџерȣль дóмнȣлȣи деши́нсе депреоўнѫ кȣ ӑꙁарїа фечóрїи
ꙟкȣпторю.
50. шѝ лȣѡ вѫпáꙗ деспрè коу́пторю, шѝ фѣ́че пре мижлокь дѐ
коу́пторю кà дх҃ь рѫоўрать соу́нѫндь.
шѝ нȣ ӑти́нсе де ѐи кȣ тóть фóкȣль, нéче ȍскрѫби нéче дѡ-
деи лорь.
ӑтоу́нче ѐи· тóци трѐи ка ши благословїа доу́мнеꙁеꙁ ꙟкоу́пто-
рю ꙁи́кѫндь.
благословить ѐшти доӑмне ꙁѐȣль пѫри́нцилорь нѝштри шѝ прѣ
кѫнтать шѝ прѣ ꙟнѫлцать ꙟвѣ́кь
шѝ благословить ноумеле слáвеѐи тáле сфн҃ть шѝ прѣ кѫнтать
ꙟвѣ́кь.

și încungîură și arse cine aflâ la cuptoriulŭ Haldeilorŭ.
E îngerulŭ Domnului deștinse depreunâ cu Azaria fe-
ciorii în cuptoriu
50. și luo văpaia despre cuptoriu; și féce pre mijlocŭ de
cuptoriu ca duhŭ răuratŭ sunândŭ
și nu atinse de ei cu totŭ foculŭ, nece oscrăbi nece
dodei lorŭ.
Atunce ei toți trei ca și blagoslovia Dumnezeu în cupto-
riu zicăndŭ:
blagoslovitŭ ești, Doamne, Zeulŭ părinților̆ noștri, și pré
căntatŭ și pré înălțatŭ în vécŭ
și blagoslovitŭ numele slaveei tale, sfăntŭ și pré căntatŭ
în vécŭ;

55. блꙋ́гословить є̓шй ꙟбесѣ́река сфнтѫ слꙋ́веє̓й тꙋ́ле, прѣ кънтать
шѝ прѣ ꙟнълцать ꙟвѣ́къ.
блꙋ́гословить є̓шй чѐль чѐ вѐзи фъръ фȣндȣриле чѐ шѐзи спрѐ
херȣвїми прѣкънтать шѝ прѣꙟнълцать ꙟвѣ́къ.
бл҃свить є̓шй ꙟскаȣнȣль слꙋ́ва ꙟмпъръцїеи тꙋ́ле, прѣ кънтать
шѝ прѣ ꙟнълцать ꙟвѣ́къ.
бл҃свить є̓шй ꙟвръто́утѣ чѐрюлȣи, прѣ́ кънтать шѝ прѣ́ ръ-
дикать ꙟвѣ́къ.

кънтечеле сфнцилорь трѐи фечо́ри. кънтарѣ а̓ѿпта̀.

бл҃сви́ци тоа̓те лȣкрȣреле дѡ́мнȣлȣи, до́мнȣль кънтаци шѝ прѣ
ꙟнълцаци є̓ль ꙟвѣ́къ.

---

55. blagóslovitŭ eşti în beséreca sfăntâ slaveei tale, pré căn-
tatŭ şi pré înălţatŭ în vécŭ,
blagoslovitŭ eşti celŭ ce vezi fărâ fundurile, ce şezi spre
Heruvimi, pré căntatŭ şi pré înălţatŭ în vécŭ;
bl*agoslo*vitŭ eşti în scaunulŭ slava împărâţiei tale, pré
căntatŭ şi pré înălţatŭ în vécŭ;
bl*agoslo*vitŭ eşti în vrătuté cerĭului, pré căntatŭ şi pré
rădicatŭ în vécŭ.

Căntecele sfinţilorŭ trei fecĭori. Căntaré a opta.

Bl*agoslo*viţi toate lucrurele Domnului, — Domnulŭ căntaţi
şi pré înălţaţi elŭ în vécŭ;

благословици ꙟцерїи до́мнꙋлꙋи че́рюль до́мнꙋлꙋи. до́мнꙋль кън-
тацй шѝ прѣ ꙟнълцаци е̇ль ꙟвѣ́кь.
бл҃свици а̇пеле че́сь прѐ соу́пра дѐ че́рю, тоа̇те си́леле до́мнꙋлꙋи,
до́мнꙋль кънтаци шѝ прѣ ꙟнълцаци е̇ль ꙟвѣ́кь.
бл҃свици соа̇реле ши лꙋна̀ стѣлеле че́рюлꙋи, до́мнꙋль кънтаци шѝ
прѣ ꙟнълцаци е̇ль ꙟвѣ́кь.
5. бл҃свици тоа̇тѫ пло́аѫ шѝ роа̀ шѝ тоа̇те доу́хꙋреле, до́мнꙋль
кънтаци шѝ прѣ ръдикаци е̇ль ꙟвѣ́кь.
бл҃свици фо́кꙋль зъдꙋхꙋль фри́гꙋль шѝ припекꙋль, до́мнꙋль кън-
таци ши прѣ ръдикаци е̇ль ꙟвѣкь.
бл҃свици рꙋѡреле ши и̇нїиле гїаца ши церꙋль, до́мнꙋль кънтаци
ши прѣ ръдикаци е̇ль ꙟвѣкь.
бл҃сви (*sic*) броу́меле ши зъпѫзиле фоу́лцереле шѝ нꙋѡрїи, до́м-
нꙋль кънтаци ши прѣ ръдикаци е̇ль ꙟвѣ́кь.

---

blagosloviţi îngerii Domnului, cerĭulŭ Domnului, — Dom-
nulŭ căntaţi și pré înălţaţi elŭ în vécŭ;
bl*agoslo*viţi apele ce-sŭ pre supra de cerĭu, toate silele
Domnului, — Domnulŭ căntaţi și pré înălţaţi elŭ în vécŭ.
Bl*agoslo*viţi soarele și luna, stélele cerĭului, — Domnulŭ
căntaţi și pré înălţaţi elŭ în vécŭ;
5. bl*agoslo*viţi toată ploaĭa și roa și toate duhurele, — Dom-
nulŭ căntaţi și pré rădicaţi elŭ în vécŭ;
bl*agoslo*viţi foculŭ, zăduhulŭ, frigulŭ și pripeculŭ, — Dom-
nulŭ căntaţi și pré rădicaţi elŭ în vécŭ.
Bl*agoslo*viţi ruorele și iniile, ghiĭaţa și gerulŭ, — Dom-
nulŭ căntaţi și pré rădicaţi elŭ în vécŭ;
bl*agoslo*vi[ţi] brumele și zăpâzile, fulgerele și nuorii, —
Domnulŭ căntaţi și pré rădicaţi elŭ în vécŭ;

бл͠свици л8мина ши̇ оўнт8нѣрекоу нопциле ши ѕи́леле, до́мн8ль
кънтаци ши̇ прѣ рѫдикаци е̇ль ѫвѣкь.
10. бл͠гословици пъмѫнт8ль ко́дрїи ши моўнцїи ши тоа̇те че̇ ръсарь
ѫпъмѫнть, до́мн8ль кънтаци ши прѣ рѫдикаци е̇ль ѫвѣкь.
бл͠ви́ци ма́рѣ ши рѫ8реле ши кӱцїи фънтѫниле ши тоа̇те че̇
рѫдикѫсе ѫнтр8 апе, до́мн8ль кънтаци ши прѣ ѫнълаци
е̇ль ѫвѣ́кь.
бла́гословици тоа̇те пасѫриле че́рюл8и гадинеле ши тоа̇те ви-
теле, до́мн8ль кънтаци ши прѣ ѫнълцаци е̇ль ѫвѣкь.
бл͠говици фїии ѿа̇менилорь ши бла́гословѣще ії́л͠ь до́мн8ль,
кънтаци ши прѣ рѫдикаци е̇ль ѫвѣкь.
багословици (*sic*) пре́8цїи до́мн8ль ше́рбїи дѡ́мн8л8и, до́мн8ль
кънтаци ши прѣ ѫнълцаци е̇ль ѫвѣкь.

---

bl*agoslo*viți lumina și untunérecu, nopţile și zilele, — Domnulŭ căntaţi și pré rădicaţi elŭ în vécŭ.
10. Bl*a*gosloviţi pământulŭ, codrii și munţii și toate ce răsarŭ în pământŭ,— Domnulŭ căntaţi și pré rădicaţi elŭ în vécŭ;
bl*agoslo*viţi maré și răurele și chyţii, fântânile și toate ce rădicâ-se întru ape, — Domnulŭ căntaţi și pré înălţaţi elŭ în vécŭ.
Blagosloviţi toate pasârile cerĭului, gadinele și toate vitele, — Domnulŭ căntaţi și pré înălţaţi elŭ în vécŭ.
Bl*a*gos*lo*viţi fiii oamenilorŭ și blagoslovéște I*zra*ilŭ, — Domnulŭ căntaţi și pré rădicaţi elŭ în vécŭ;
b[l]agosloviţi preuţii Domnulŭ, şerbii Domnului, — Domnulŭ căntaţi și pré înălţaţi elŭ în vécŭ;

бл҃свици доухȣреле ши соуфлетеле дерепцилѡрь прѣподбнїи ши смерици коу йнема, до́мнȣль кън'таци ши прѣ ѫнълцаци е̇ль ѫвѣкь.

бл҃свици а̇на́нїа а̇ѯа́рїа мисаиль до́мнȣль кънтаць ши прѣ ѫнъл-
цаци е̇ль ѫвѣ́кь.

бла́гословици а̇постоли пророчи ши мȣнчицї́и до́мнȣль кънтаци
ши ѫнълцаци е̇ль ѫвѣкь.

бл҃вимь та́тъль ши фїюль ши сфнтȣль дх҃ь до́мнȣль кън'таци
ши прѣ съѫнълцъмь ѫвѣкь.

ши а̇кмȣ ши пȣрȣрѣ ши ѫвѣкȣль вѣкȣлȣи а̇ми́нь.

лъоу̇дъмь ши̇ благословимь ѫкинъмȣне до́мнȣлȣи до́мнȣль кън-
тъмь ши̇ прѣ рѫдикъндь е̇ль ѫвѣ́кь.

---

bl*agosl*oviţi duhurele şi sufletele dereptilorŭ, prépo*do*bnii
şi smeriţi cu inema, — Domnulŭ căntaţi şi pré înăl-
ţaţi elŭ în vécŭ.

Bl*agosl*oviţi Anania, Azaria, Misailŭ, — Domnulŭ căntaţŭ
şi pré înălţaţi elŭ în vécŭ;

blagosloviţi apostoli, proroci şi munciţii (*sic*), — Domnulŭ
căntaţi şi înălţaţi elŭ în vécŭ.

Bl*agosl*ovimŭ tatălŭ şi fiĭulŭ şi sf*ă*ntulŭ d*u*hŭ, — Domnulŭ
căntaţi şi pré să înălţămŭ în vécŭ,

şi acmu şi pururé şi în véculŭ vécului, aminŭ.

Lăudămŭ şi blagoslovimŭ, închinămu-ne Domnului, —
Domnulŭ căntămŭ şi pré rădicăndŭ (*sic*) elŭ în vécŭ.

кѫнтарѣ ꙁеоулꙋи нѫскꙋта чее де алоукѫеи
сфнта іевангеліе. анооа.

мърѣще соуфлетꙋль міеꙋ домнꙋль ши боукꙋрѫсе доухꙋль міеꙋ
ꙟꙁеꙋль спъситорюль міеꙋ.
къ късоутѫ спре смереніа шарбеей сале ши де акмꙋ ферика-
мѫворь тоате роуделе.
къ фѣче міе мърире тареле ши сфнтꙋль нꙋмеле лоуи ши ми-
лостѣ лоуи роудѫ ши роудѫ че темꙋсе де ель.
фѣче цинѣре брацелорь сале спарсе троуфа коуџетелорь ини-
міеи. лорь.
5. ꙟпенсе таріи деꙟ скаꙋнь, ши ръдикѫ смериціи, фламѫнꙁіи
ꙟплꙋи де доулчѣцѫ ши богаціи лъсѫи дешерци.

Căntaré Zeului nâscuta ce e de a Lucâei
sfănta Ievanghelie, a nooa.

Măréște sufletulŭ mieu Domnulŭ și bururâ-se duhulŭ
mieu în Zeulŭ spăsitorĭulŭ mieu,
că căutâ spre smerenia șarbeei sale și de acmu ferica-
mâ-vorŭ toate rudele.
Că féce mie mărire tarele și sfăntulŭ numele lui și mi-
losté lui rudâ și rudâ ce temu-se de elŭ.
Féce ținére brațelorŭ sale, sparse trufa cugetelorŭ ini-
miei lorŭ;
5. înpense tarii deîn scaunŭ și rădicâ smeriții, flămânzii
înplu-i de dulcéțâ și bogații lăsâ-i deșerți.

прїимѝ йсрайль фечѡрꙋль сѫꙋ сѫпоменѣскѫ миласте кà грѫи пѫринцилорь нѡщри, лꙋ аврааль шѝ семинцееи лоуи пѫнѫ ꙟвѣкь : ~

прроча ꙁахарїеи, тáтѫль лꙋ ꙟнаинте кꙋрсꙋ іѡанꙋ. дè алꙋкѫеи еванґелїе. ꙁичесе доулче вестире: ~

благословить дóмнꙋль ꙁéꙋль лꙋ йсрайле, (*sic*) кѫ чéрчетѫ шѝ фѣче йꙁбѫвире ѡаменилорь сѫи.

шѝ рѫдикѫ корнꙋль спсенїеи ноастр (*sic*) акáса (*sic*) лꙋ двдь фечѡрꙋль сѫꙋ.

кà ꙁисе кꙋ рѡстꙋриле сфнцилорь чè дè вѣкь пророчїи, спсенїе дè драчїи нóщри шѝ мѫниниле тꙋтꙋрорь чè не оурѫа нóи.

сѫфакѫ мілосте кꙋ пѫринцїи нóщри, шѝ сѫпоменѣскѫ лѣџѣ сфнта сà.

Priimì Israilŭ fecĭorulŭ său să pomenéscâ miloste ca grăi părinţilorŭ noştri, lu Avraamŭ şi seminţeei lui pănâ în vécŭ.

Prorocia Zahariei, tatălŭ lu înainte cursu Ioanu, de a Lucâei Evanghelie, zice-se dulce vestire.

Blagoslovitŭ Domnulŭ Zeulŭ lu Israilŭ, că cercetâ şi féce izbăvire oamenilorŭ săi,

şi rădicâ cornulŭ spăseniei noastr[e] în casa lu Davidŭ fecĭorulŭ său.

Ca zise cu rosturile sfinţilorŭ ce de vécŭ proroci-i, spăsenie de dracii noştri şi mâinile tuturorŭ ce ne urâĭa noi.

Să facâ miloste cu părinţii noştri şi să pomenéscâ légé sfănta sa.

5. жоу́рꙑмꙑнтъ чѐ жоу́рꙑсе л8 а̑враа́мъ пъри́нтеле но́стр8 съдѣ̀
но́аѡ фърꙑ де мꙑиииле дра́чиилоръ но́щри и̇̈зבъви́нд8се.
съслоу́жаскꙑ л8и к8 прѣподобі́е ши̇̀ к8 дерептате ꙟн'трꙑнсъ,
ꙟтоа̑те ѕи́ле віа́ца нѡа̑стрꙑ.
ши̇̀ тоу фечо́ръ про́рокъ дѐ соу́съ кематевери, ꙟнаи́н'те ме́рщи
ꙟнтрѐ фа́ца до́мн8л8и съгътещи ка́ле лоу́и.
съдѣ̀ ꙟцелепчюне сп͠сені́е ѡ̑а̑менилѡръ съи ꙟлъсаре пъкателоръ
дерептъ ми́лѡсрърді́е ми́лостее̑и ѕе́8л8и но́стр8.
ꙟнтрꙑнши черчетꙑ но́и ръсꙑрит8лъ дѐ соу́съ, сълоу́минѣѕе ше-
ѕ8ці́и ꙟнтр8 ꙟнт8нѣрекъ ши̇̀ ꙟоу́мбра мо́рціе̑и.
10. съдер'ѣгꙑ пи́чоа̑реле ноа̑стре ꙟка́лѣ. дѐ па́че : ~

---

5. Jurâmântŭ ce jurâ-se lu Avraamŭ părintele nostru, să
dé noao fărâ de mâinile dracilorŭ noștri izbăvindu-se;
să slujascâ lui cu prépodobie și cu dereptate într'ânsŭ,
în toate zile viața noastrâ.
Și tu feciorŭ prorocŭ de susŭ chema-te-veri, înainte
mergi între fața Domnului să gătești cale lui;
să dé înțelepciune spăsenie oamenilorŭ săi în lăsare pă-
catelorŭ dereptŭ milosrădie milosteei Zeului nostru.
Într'ânși cercetâ noi răsâritulŭ de susŭ, să luminéze șe-
zuții întru întunérecŭ și în umbra morției
10. să derégâ picioarele noastre în calé de pace.

Кꙋ ми́ла лꙋ доꙋ́мнеꙁеꙋ е̓ꙋ дїа́конь кореси. дѣ́ка въꙁꙋю къ ма́и тоа̓те лимбиле а̓ꙋ кꙋвѫнтꙋль лꙋ доꙋ́мнеꙁеꙋ ꙟлимба. нꙋма́и но́и рꙋмѫнїи навъмь. ши х҃с ꙁи́се. мо́ѳеи. ҁѳ҃. чи́не четѣще съꙟцелѣгѫ. ши па́вель а̓п҇сль ꙟкѫ скри́е ла̀ кори́нть, р҃н҃е. къ ꙟнтрꙋ бесѣ́рекѫ ма́и връто҃с чи́нчи кꙋви́нте кꙋ ꙟцелесꙋль мїеꙋ съ грѫ̓ескь, ка̀ ши̇ а̓лалци съꙟвъць де̇ къть оўꙟтꙋнѣ́рекь де̇ кꙋвинте неꙟцелѣсе ꙟнтра́лте лимби : ~ дерепть а̓чѣ́а фра́цїи мїе̓и пре́оу̓цилорь. скри́сꙋвамь а̓чѣ́сте ѱълти́ри кꙋ ѿвѣ́ть. дѣ́мь ско́сь де̇ ꙟѱълти́рѣ сръбѣскѫ пре̇ лимбѫ рꙋмѫнѣ

Cu mila lu Dumnezeu eu diaconŭ Coresi, déca văzuĭu că mai toate li*m*bile au cuvântulŭ lu Dumnezeu în li*m*ba, numai noi Rumânii n'avămŭ; și H*risto*s zise, Mathei 99 : cine cetéște să înțelégâ; și Pavelŭ ap*osto*lŭ încâ scrie, la Corintŭ 155, că întru besérecâ mai vrăto*s* cinci cuvinte cu înțelesulŭ mieu să grâescŭ, ca și alalți să învățŭ de cătŭ uîntunérecŭ de cuvinte neînțelése într'alte li*m*bi. Dereptŭ acéĭa, frații miei preuțilorŭ, scrisu-v'amŭ acéste psăltiri cu otvétŭ, démŭ (= de amŭ) scosŭ deîn psăltiré srăbéscâ pre li*m*bâ rumâné-

15. скѫ. сꙁвѫ фїе дѐ ꙟцелегѫтꙋрѫ. шѝ грꙁ
мѫтичилорь. шѝвѫ рóгь кà фрáцїи мїеи
сꙁчéтици шѝ бѝне сꙁсóкотици кꙁвеци ве
дѣ ꙟнишивѫ кꙁе кꙋ ȃдевꙁрь. влѣто ꙁ҃п҃е

---

15. scă, să vâ fie de înțelegâturâ și gră-
mâticilorŭ. Și vâ rogŭ ca, frații miei,
să cetiți și bine să socotiți, că veți ve-
dé înșivâ că e cu adevărŭ. влѣто ꙁ҃п҃е.

нтѹлѹи . сего радї невъскръснѫть нечъ
стивїи на сѫдь . дерептъ ачѣѧ нѹ ѹнвьсѹрь
ѧвїе некѹрацїи ѫ ѹдецъ . ни грѣшници
въ съвѣтъ правєднихъ . ничи грешницїи
ѫнтрѹ сфѣтоль дерепцилоръ . ꙗко съ
вѣсть гь пѫть праведнихъ . кѫщїне дом
нѹлъ калѣ дерепцилоръ . и пѫть нечъсти
вихъ погыбнеть . ши калѣ некѹрацило .
ръ перива :— :— :— :—

ѱалмѡ давидъ . ненадьписань ѿ еврѣ
кънтекѹль лѹ давидъ . нѹ адаѹсе
жидѡвн аль дѡилѣ :— .— :—

ъскѫ . шѫташѫсе ѧзыцїи . а
черънжнрѫ ли нѣвнле . и людїе по
шѫсе тъщетни . ши ѡамениїи
ѫ ꙗдеши гь . прѣвташе црїи земи

ꙟпїинте стътѹрѫ ꙟпърацїи пъмѫнтѹ
лѹи · ши кнѧзи събрашѫсѧ въкѹпѣ · ши
домнїи ꙟдѹнаръсе депреѹнѫ · на гдна
ха его · спрѣ домнѹль ши пре Хрїстосѹ
ль лоуи · растръгнѣмь ѫзы ихь · съръ
мпемь лѣгѫтѹриле лорь · и ѿвръзѣмь
ѿ нась иго ихь · ши съ лепъдъмь дела
ни ѡи жоугѹль лорь · живы и на небесехь по
смѣетсѧ имь · чела че вїе ꙟчерю ръдеши
де ен · и гь порѫгаетсѧ имь · ши доуѧ
еѹ ръръ шь де ен · тогда възглеть
имь гнѣвомь своимь · атоунче гръ
ꙟътрѫ ен кѹ мънїѧ са · и ꙟ ꙗрѡсти ѫ
ѫ смѫтитьѧ · ши кѹ оурџїѧ са спъ
ꙟтава ен · азже поставихь ємь ца
нєгѡ · єѹ поусь сънть ꙟпъратъ де
надъ Сїѡномь горѫ сфѧтѫ а его · спрє
ѫ мъгорѫ сфѫнтѫ алоуи · възвк

щаж повелѣнїе гнѣ • съвестеск порѫн
ка домнулуи • гь рече кътрѫ мнѣ • де мнѣоль
зисе кътрѫ мине • снь мїи еши тъ • фї
юль мїеѹ еши тоу • азь дзнѣсь родих
те • ѹ аєтъзи нъскѹюте • пресн ѿме
не, и дам ти ѧзыкы достоѧнїе твое •
чере дела мине, шн дацвоѫ а лимбилє
партѣ та • и ѡдръжанїе твоє конца зе
мли • шн цингѣрѣ та скончєнїѧ пъмѫ
нтѹлоуи • ѹпасеши ѧ палнцеѫ желѣз
нѡѫ • пацевернєи кѹ тоѧгь де фїєрь •
и ѧко съсѫдь скѫделничь • зкоушн..
ѫ • шн ка ѹмвась де лоуть здробиве
риєи • и ннѣ царїе разѹмѣнте • шн ѫ
мѹ ѫпъцаци ѫцелѣщеци • наказжнт
въси сѫдещеи земли • ѧвъцацивѫ
ци жѹдекѫторїи пъмѫнтоулоуи •
тн.їтє гнн съ страхомь • слоужи

мнѹлѹи кѹфрикѫ. и радѹитесе емѹ съ
трепетомь. ши бѹкѹрацивѫ лѹи кѹ кѹ
тремѹрь. прїимѣте наказанїе, да не
когда прогнѣваетсѧ гь. ши лъсаци ѫвъцѫ
торѫ, съ нѹ кѫндва мѫнїесе домнѹль.
и погыбнете ѿпѫти праведнаго. ши пе
ривеци де калѣ дерептѹлѹи. егда възго
ритсѧ въскорѣ ꙗрость его. кѫнд лъчи
ндесева де ръгь ѹрцїѧ лѹи. блажени
въси надѣжещенсѧ нань. ферекаци то
ци чеѧ чесе нъдѫждѹеск пре ель:—— :——

Ѱалом давидовь егда ѹбѣже ѿлица а
весаалома сна своего. кънтекѹль лѹ
вид кънд фѹџиѧ де фаца лѹ авесалом
фїюль съѹ. :—— :——

Ги что сѧ оумножишѧ стѫжающїи
мѧ. Доамне че се мулцирѫ дод(е)и
торїи мїеи. мнози въстаѫть на
мѧ. мулци се скоалѫ спре мине. мно
зи глеть д(оу)ши моеи. мулци грѫескъ сѫ
флетулуи мїеу. нѣсть спсенїа емоу о
бзѣ его. ноу аре спасенїѧ лоуи де
доумнезеоуль лоуи. тыже Ги застѫп
никъ мои еси. тоу доамне фолоситорю
ль мїеу еши. слава моѧ и възнесѧ гла
вѫ моѧ. славамѣ ши инѫлцъ капоуль
мїеу. гласомъ моимъ къ Гоу възвахъ
курласу мїеу кътрѫ домнуль стр
ю. и оуслыша мѧ ѿ горы стыѧ своеѧ
ши аоузи мѧ де мѫгура сфнтѫ а луи
азъ оуснѫхъ испахъ. еоу адурмїю ши
ацнпїю. въстахъ ико Гь застѫпитъ мѧ
скоулао къ доумнезеоу фолосим

не оубоѫсе ѿ тьмь людїи . нападаѫщи
х окроуст на мѧ . Ноу мѫ темь де міи
де ѡамени , че ѫпрежоуроуль мїеꙋ .
Въскрсни гї спсн мѧ бе мои . Скоалѫ
доамне спъсѣще мъ доумнезеоуль мїеꙋ .
ꙗко ты порази въсѧ враждоующиѧ мнѣ
всоуе . къ тоу бътоушь тоѫци чеа
че врѫжбешкъ мїе ѫдешерт . Зѫбы грѣ
шникомъ съкроуши еси . Динцїи гре
шницилоръ зъдробитаи . Гне есть спсеніе .
а дѡмнꙋлꙋи ѧсте спсеніѧ . И на людехъ
твоихъ благословеніе твое . Ши прѣ ѡ
ꙗменїи тъи благословеніѧ та :— · :—

Слава въ конець въ пѣснехъ ѱалѡмъ
давидоу . Сфръшитоуль кънтекоулꙋ
лꙋ давидъ , а патра

Д҃

н

Вънегда бъзвахь оуслыша мѧ б҃е
правды моеѧ. кънды кемаа а
оузи мѫ доумнезеоуль дерептѫ
цiеи мѣле. въскръби распро
странии ма еси. ми тру скръбѫ
ти ксоман. оущедри ме и оуслы
ши млтвѫ моѫ. милоуащемѫ ши аскоу
атѫ ругѫчюнѣ мѣ. сн҃ове чл҃чьстiи до
колѣ тащкоу съргдiи. фiии ѡаменилорь
пѫнѫ кънды коу греу мѫниѡши. въскѫ
любите соуетниа и нищете лъжѫ. дерепче
юбици дешертъ ши соко тици миичюни.
и оувѣдите ꙗко оудиви гь пре пѡбнаго
своего. ши същинци кѫмѫри домноуль
препѡдобнiи коулоуи съоу. гь оуслыши
мѫ егда възовѫ кънемоу. домноуль аоу
зи мѫ кънды кемаю кътрѫнеоуль. гнѣ
ваитеꙗсе и не съгрѣшаите. мъниаци вѫ

ши нȣ грешици . ѥаже глѣте въ срдци ваши и
на лѡжи ваши оумилитесе : ши грънци
ꙟтрьинимиле воастре . ши ꙟпатȣреле во
астре милостивнциивъ . пържите жрът
въ правдѣ и оупьванте на га . жоунгѣ
ци жрътвъ дерѣптъ ши оповъници ꙟдо
мнȣль . мнѡзи глть кто ꙗвить нам
благаа . моулци грънръ чине ивѣще по
асѡ доулчѣца . знаменасе на насъ свѣ
ть лица твоего гн . семнѧсе спреонн лȣ
мина фѣцеи тале доамне . даль еси ве
селïе въ срци моемȣ . да тан веселïе ꙟн
трȣнїемѧ мѣ . ѿ плода пшеницъ вина
и елеа своего оумножишасѧ . де родоуль
гръȣлȣи винȣль ши оупитȣль ꙟмȣлцитѣ .
въмирѣ въкȣпѣ оуснъ и почиѧ . ꙟпаче де
преоунъ адȣрмïю ши рѫпосею . ꙗко ты
гн еднного на оупованïе веселимѧ еси .

кътꙋ доамне оунꙋль спре оупѡвънницѫ съ
пъшꙋнтꙋмаи :–

Вконецъ ѿ наслѣдьствꙋѫщомꙋ ѱалѡм
двдъ . ꙟсфръшитъ де добѫндѫ кънте
кꙋль лꙋ двдъ . е .

Гльꙋмѡи вънꙋши гн . граюреле мѣ
ле сокотѣще доамне . разꙋмѣнзва
ніе моѐ . ꙟцелѣџе кемарѣ мѣ . въними
гласъ млтвы моѧ : ꙟ аминте гласꙋль
роугѫчюніеи мѣле . црю мои и бе мои .
ꙟпъратꙋль міеꙋ ши доꙋмнезеꙋль міеꙋ .
ꙗко кътебѣ помолꙗсѧ гн . кътрѫ тине
роугаюмѫ доамне . заоутра оусльши
гласъ мои . демѫнѣцꙗ аꙋзи гласꙋль мі
еꙋ . заоутра станъ прѣ тобѫ и оузрꙗ .
демѫнѣцꙗ стаꙋ вою ꙟнаинтѣ та ши въз
ꙗко бь не хоте безаконіа ты еси . кꙋдꙋ
мнезеꙋ че нꙋ ва фъръ лѣџе тоу еши .

не приселитсѧ ктебѣ лѫкавїи . нꙋсе апро
пїе де тине хитлѣнїи . ни прѣбѫдеть
же законо прѣстѫпници прѣд очима тво
има . нече вор фи кълкѫторїи де лѣџе
ѫнтре очїи тъи . възненавидѣл еси
вьсе творѧщиѧ беззаконїе . ꙋрѫшти то
ци фъкѫторїи фъръ лѣџе . погꙋбиши
вьсе глщиѧ лъжѫ . пїерзи тоци гръито
рїи минчюноши . мѫжа кръви и льстива
гнѫшаетсѧ гь . бърбат крꙋнт ши
хитлѣн нꙋ агонисѣще домнꙋлꙋи . аз
же множьствомь млти твоеи вънидѫ в
домь твои . ꙟрѫ еꙋ ѫ мꙋлцїа месерерї
еи тале ѫнтра-воꙋ ѫ каса та . поклонѫ
сѧ к цркви стѣи твоеи в страсѣ твое
мь . ѫкинамѫ-воꙋ кътрѫ бесѣрека сфнта
а та ѫ фрика та . Гн наведи мѧ на прав
дѫ твоѭ . доамне пвцѣкꙋмѫ ѫ дерепта

тѣ та. врагь мїи ради исправи прѣ то
бѫ пѫть мїи. де рептъ врѫжмашїи мїи
ен дерѣпцїе ѫтре тине калѣ мѣ. ꙗко нѣ
въ оустѣ их истины. кѫ ноу ꙗсте ѫро
стуль лѡрь дѣ девърь. срцеи свѣтно.
ѝнема лѡрь дешартѫ. гробь ѿверьсть
грътань их. мормѫнть дешкисъ, гру
мазуль лорь. ꙗзыкы своими лъщаахѫ
сѫди имь бе. кѫлимбиле ѫшелѫчюне
жоудекѫ лѡрь зеулъ. да ѿпадеть ѿ мы
слїи своих. съказѫ де коущетеле сале.
помножжитву нечестїѧ издренїа. доу
пѫ мулцятоль некоурѫцїе л'ѣпези. ꙗко
прогнѣвашѧта гн. къ мънїарѫте доа
мне. и възвеселитесѧ въси оупвающеи
нїта. ши веселир-се тоци оупвѫнѫнд
ѫтине. въ вѣкы възрадуетесѧ ивъселиши
севъих. лъвѣкъ боукоурасе-вор. ши фи

вєрй ꙟнтрѫншїи. ипохвалатсѧ тобѣ
любащїи нмѧ твоє. шисє лаꙋдѫ кꙋ ти
не юбиндь нꙋмеле тъꙋ. ꙗко ты блвїи
шн праведникꙋ гн. къ тоу блвєщи де
рептꙋль доамне. ꙗко ѡрѫжїе благоволє
нїе вєнчаль єсн на. къ кꙋ армѫ ꙟбꙋнѫ
воєкꙋ ꙋнꙋнатан нон

Въ конець ѡ смѣго. въ пѣснехь ѱалѡмь
двдꙋ. ѕ. ꙟсфрѫшнте ꙟкънте челѡрь
дела ѡ птоуль ыкънте кꙋль лꙋ двдь. ѕ.

Гн не ꙗростїѫ твоєѫ обличи мене.
доамне нꙋ кꙋ ꙋрџїата облнчнми
не. ни гнѣвѡ твоим покажи мене.
не че кꙋ мънїѧ та педепсн мнне. помлꙋ
имѧ гн ꙗко немощень єсмь. млоуѫще
мѫ доамне къ слабь сънть. исцѣлнмѧ
гн ꙗко смѫтнршѫсе костн мѣ. ши нде
кѫмѫ доамне къ смннтнрѫсе ѡ асєло

мѣле. ид҇ца мѧ̀ смѫтиса ѕѣлоу. ши
соуфлетоуль мїеу тоурбоурѫсе фоарте. и
ты г҇и доколѣ. ши тоу доамне пѫгѫ
кѫндь. обратиге избави доу҇ша мѧ.
мтоарче доамне избѫвѣще соуфлетоуль
мїеу. сп҇симѧ ради милостии твоеѧ.
оспѫсѣщемѫ деретьмила та. кака нѣ
есть въ съмрътипоминаѧи тебѣ. кѫноуе
деа морте апомени тине. въ аде жекто
исповѣсть тиса. мъѫдь чине исповедници
севацїе. оутроудихсѧ въздыханїемь
моу. оустенїи лесеспинна мѣле. из
мыѫ накъсѣкѫ ноапте рожемоѐ. ши лаоу
ѫтоате нопци стратоуль мїеу. слъза
ми моимни постелѫ моѫ омоча. коула
ксѫмѣле мѣле ашерноутоуль мїеу оудь.
смѫт.кѫ: ѿ ѧрости окѫ мїе
веде оурѫцїе окюль мїеоу

врагъ
въвесѣхъ мои · вечїю ꙟ тоци връжмашїи
мїеи · Ѿстѫпите ѿ мене въсѝ дѣлаѫ
щеи безаконїе · делꙋнгациво де ла мине
не тоци фъкѫторїи фѣрѫлеџе · ꙗко оу
слыша гъ гласа плачꙋ моего · къ аоузи до
мноул роугъчюнѣ мѣ · гъ млтвѫ моѫ
прїѧть · дмнꙋл роуга мѣ прїими ·
да постыдетсѧ и смѧтатсѧ въси враѕи
мои · де се сфїаскѫ шѝ сѫ се смините
вѫ тоци връжмашїи мїеи · възвратѧ
тсѧ и оустыдатсѧ ѕѣло вскорѣ · ꙟ
тоарче се шѝ сѫ се роушинезе фоарте кꙋ
рѫнд :—
Слава · ѱалѡ дѣдь · кѫнтекꙋл лоу
дѣдь · егоже въспѣ гв̃и ѡ словесехъ ·
сїѧ сна їеменїева · че ѕлꙋжи кѫнта до
ꙋвинте · Хоусїѧ фїюл лоу
:— :— :— :— :—

Гн҃и бж҃е мои на тѧ оупъвахь • Доа
мне доумнезеꙋль міеꙋ спре тине
оупъвъесїсь спъсѣще мѫ • ѿ вьсѣ
хь гонѧщїих маи ши избавимѫ • де тоци
гониторїи мїи ши избѫвѣще мь • да не ког
да похититъ ꙗко лъвъ дш҃ѫ моѫ • де нꙋ
кѫндва съ ръпѣскѫ ка леꙋль соуфлетꙋ
ль міеꙋ • не сѫщꙋ избавлѣѫщꙋ ниже спа
ѫщемꙋ • не фїиндь а се избъви нече а се
испъси •• Гн҃и бж҃е мои аще сътворих се • Доа
мне доумнезеꙋль міеꙋ съ аша фаче чѧ
ста • аще есть неправда връжкꙋ моѥю •
саꙋ съ ѥсте недерептате ѫмѫна мѣ •
аще въздахь въздаѫщїи мїеи зло •
сѫ о съ аша прꙋмꙋта дерепть ръꙋ съми
дан ръꙋ • да ѿпадѫ оубо ѿ врагь моих
тъщь • де съ аказь а моурѣ връжмашоул
міеꙋ а дешерть : да поженеть оубо вра

Г

гь д͠шѫ моѫ и тоѥ тиrнеть · де съмѫни-
ѧ мѹ драiболь сѹфлетѹль мiеѹ ши съжѹ-
нгъ · и лоперетъ на земли животь мои ·
ши сълбалче ꙟпъмѫнтъ вiаца мѣ · ꙟ ла-
вѫ моѫ въпръсть въсеанть · ши слава
мѣ ѫ църъжъръ багъ · въскрни г͠и гнѣвѡ
твои · авiе доамне ꙟ коу мъніѧ та · въз-
несесе въ ꙟконции врагъ твои · ръдикѫ те ѧ
ꙟ ꙋмплитѹль драчилорь тъи · и въстани
г͠и б͠е мои повелѣнiе имѫже заповѣда · ши
соборѫ те дѹмнезеѹль мiеѹ кѹ знеа чѣи
зиси · и събор людiе обыдетеѧ · ши
зборь де оамени ꙟкѹнцюрѫте · и о тъ-
на бѹiсе тъ ѡбратиеѧ · ши дѣчiѧ сѹсь ѧ
тоарсерѫсе · г͠ь сѫдить люде · домнѹль
жоудекъ оаменилорь · сѫдими г͠и по
правдѣ мiеи · жоудекѫми доамне дѹпъ
дерептатѣ мѣ и понезлобѣ моеи нимѫ

шй фъръ рѫꙋль мїеꙋ мїе· да скончаетсѧ
злоба грѣшникь· съсе кꙋмпле ръꙋль пъкъ
тошилѡрь· и исправиши праведнаго·
шй испръвеши дерептꙋль· испытаѧ срьца
и ѫтрьбы бе праведно· испититорю и
инимиле шй згъꙋреле дꙋмнезеꙋ дерепт
ть· помощь моѧ ѿ ба спасѫщаго правыѧ
срцѥ· ажꙋторюль мїеꙋ де дꙋмнезеꙋ
спеиторюль дерепцилѡрь ку инима· бь сѫ
дитель праведень и крѣпокь и длъго
търпѣливь· дꙋмнезеꙋ жꙋдекъторю
рю дерептъ шй таре шй мꙋнгь ръбдъ
торю· и не гнѣва наводѧ на въсѣкь
днь· шй немѫніе а дꙋче ѫтоатѫ зи·
аще не ѡбратитесе· орѫжіе своє оцѣ
стить· съноꙋвъ въвецн ѫтоарче· арма
са въ а скꙋци· лѫкь свои напрѫже
и оуготова и· арікꙋль съꙋ ѫкоардь

шѝ гътнѥль. ѝ вънѥ́мь оуготова съсѫ̑
ды съмрътны. шѝ ѫнтрѫ̑нсꙋль гътѝ ва́
ѕеле мо́рцилѥи. стрѣ́лыѥ вое съгѡ́рѫщѫ
съдѣ́ла. съцѣ́телесале ѫ̑рзѫ́тоа̑ре фѣ́
че. се̑ болѣ непра́вдѫ, зачѧ́ть болѣ́з
нь ѝ ро́ди беза́конїе. ѫ̑ де́кѫ маи ма́ре не
дерептате, доу́рѣре шѝ фѣ́че фъръ лѣ́
цѥ. ро́вь ѝзры ѝ ѝскѡ́пан. пържоури
шѝ съпѫ. ѝ въпаде се въ ꙗ̑мѫ ѫ̑же сътво́
ри. шѝ къзꙋ ѫгроа̑пѫ чѐ фѣ́че. ѡ̑бра́ти
тѥ ѫ болѣ́знь єго на главѣ єго. ѫтоарсе
се доу́рѣрѣ лꙋи спрѐ ѝ ка́пꙋлл лꙋи. ѝ на връ
хь єго неправдѫ єго съ нидєть. шѝ спрѐ
ѝ крѣ́щетꙋль лоу́и не дерептатѣ лꙋи дєци
нсе. ѝ не повѣ́ мсѫ г҃ви по пра́вдѣ єго. ѝ не по
веде се кꙋмѫ до́мнꙋлꙋи доу́пѫ дерепта́тѣ
лꙋи. ѝ по́ж ѝме́ни г҃ню вышнемꙋ. шѝ къ
нтъ нѫ оумеле до́мнꙋлꙋи дѐ соус. :~ :~

въконецъ ѿточилѣхъ. ѱалѡ двдъ. ж
сфръшитъ дпкѹрсъ. кънтекѹлълѹ двдъ
н҃.

Гн҃и г҃ъ нашъ, ꙗко чюдно имѧ твое по
всеи земли. доамне домнѹлъ нѡ
стрѹ, къ чю датѹ-е нѹмеле тъѹ пре
тотъ пъмѫнтѹлъ. ꙗко възѧтсѧ велелѣ
пота твоа превыше нбсъ. късе лѹѡ ма
ре фрѫмсѣцѣ та пре маи сѹсъ де черю.
изъ ѹстъ младенецъ и съсѫщии съвръши
лъ еси хвалѫ. де мрестѹлъ тинерилоръ
ши сѹгѫтори сфръшитаи лаѹдѫ. вра
гъ твои ради раздрѹшиши врага имъ
стника. дерепть драчіи тъи спърсеши
дракѹлъ ши връмашѹлъ. ꙗко ѹзрѫ нбса
дѣла прьстъ твои. къ възѹ черюлъ лѹ
крѹли дѣцетелоръ тале. лѹнѫ и ѕвѣз
дыꙗже ты основа. лѹна ши стѣлеле

чѣи тоу оурзить. что есть чл҃къ ꙗко по
мниши и. че ѫсте ѡмꙋлъ къ помениши
ель. ли сн҃ь чл҃чь ꙗко посѣщаеши его.
саꙋ фїюль ѡмоулꙋи къ чѣрчецй ель. оу
мъниль и еси малѡ нечи ѿ агг҃ль. ѧмн
кшꙋратаꙋ ель коу нешкинть. чева деѧ
џери. славоѭ и чъстїѫ вѣнчаль еси его.
кꙋ славѫ ши кꙋ чинсте кꙋнꙋнатаи ель.
поставиль еси его надь дѣлы рѫкоу тво
ею. поусаи ель спре лоукрꙋль мѫнилорь
тале. въсѣ покориль еси подь ноѕѣ его.
тоате соупꙋсаи сꙋпть пичоареле лоуи.
ѡвцѧ и волы въсе. ѡи ши бои тоци.
еще же и скоты польскыѧ. ѧнкѫ ши вита
къ иилорь. птица нбсныѧ. и рыбы мо
рскыѧ. пасѫрѫле чериюлꙋ, ши пещїи мъ
рїеи. прѣходѧщаѧ стъѕа морскыѧ.
чѧмблѧ кърѫрнле мърїеи. Гй Гь нашь

ꙗкѡ чюно н̄ма твоє повъѣєн землн · до
а̄мне домнꙋль нострꙋ къмннона тоуе нꙋ
меле тъꙋ преспрѣ тоть пъмънтоуль :—

Слава · катизма · в̄ · въконець ·
ѱалѡ двдь · шедъре · а̄доа месфръшн
тыкънтекоуль лоу двдь · д̄ :—

Н испо въмесѫ тебѣ г̄н въсѣмь съ
рцемь моимь · исповедесекоумѫ
ціе доамне къ тоатѫ н̄ема мѣ ·
повѣмь въсѣ чюдеса твоа · спꙋю тоате
чюделе тале · възвеселасе н̄възрадꙋ
жсе ѡ̄тебе · веселесекꙋмѫ шимѫ бꙋкꙋрь
де тине · пож имени твоемꙋ вышне · къ
нть нꙋмелꙋн тъꙋ десꙋсь · къ негда възвра
тит несврагꙋ моемꙋ въспеть н̄з немогѫт

и погыбнеть ѿлнца твоего. кънд тоа
рижсе дракꙋль мїеꙋ анапои, нꙋ потꙋ ши
пїерь де фацїта. яко сътворил еси ех
дь моон и цръ мож. къ фаптаи жоудець
мїе ши пъръж мїе. сѣль еси напрѣстолѣ
сѫдан правдѫ. шезꙋтан лекаоунь жꙋ
деци дерепттате. запрѣтиль еси ѫзыкѡ
и погыбе нечьстивыи. кѡнтеничан лй
бпл оръ. ши пери некꙋратꙋль. им ѥго
потрѣбиль еси въвѣкы и въвѣкь вѣка.
ши нэумеле лꙋи потребитаи лвѣкь ши
лвѣкь де вѣкь. врагꙋ оскѫдѣшѫ ѡрѫ
жїа въ конець. дракꙋлꙋи сїсъзꙋрѫ арме
ле лкоумплинть. и грады раздроушиль
еси. ши четѫциле опъреши. погыбе па
мать ѥго съшоумѡ. пери помѣна лꙋи
кꙋсоунеть. и гь въвѣкы прѣбываеть.
ши домнꙋль лвѣкь лакꙋѫще. оуготѡ

ва насѣдь прѣстоль севои . гъти лѫждѣ
ць скаѹнѹль съѹ. и тъ сѫдить въселенѣи
въ правдѫ . ши ѥль жоудекѫ атоатѫ лѹ
мѣѧ дерептате. сѫдить людемь въ пра
вниѫ . жоудекѫ ѡамениилѡрь дереп
ть . и бы гь прибѣжище оубогомѹ. ши
фѹ домнѹль фоуцире мѣсерѹлѹи . помо
щникь въ благо врѣмѧ въ печалехь . а жѹ
торю мадоулаче врѣмѧ мгриже и да оу
пъвѫжть на тѧ знающеи имѧ твое .
ши съ оупъвъ ласкѫ мтине чинещи не оу
мелетъѕ . ꙗко не еси оставиль възы
скающи тебѣ гн . къ наи лъсать ціе
торіи ноумелетъѹ доамне . поите гн
живѫщомѹ въ сіѡнѣ . кънтаци домнѹ
ль чевіе лѧ сіѡнь . възвѣстите вълѧзы
цѣхь начинаніа его . спѹнеци лѧ лимби
лѧ чепѹтелѣ лоуи . ꙗко възыскаѫи кръ

вїи помѣнѫ. кѫчершѹши сѫнџеле лоръ
помени. незабы званїа оубогых. нѹ оу
итаке миръ мишеилоръ. помлѹнма гн
вижде смѣренїе мое ѿ врагъ мои. милѹ
ѧщемѫ доамне везнемеренїа мѣ де дра
чїи моен. възносаимѫ ѿ врать съмръ
тных. че ръдикашимѫ де оушиле мо
рци ен. ѩко да възвѣщѫ въсе хвалы
твоѧ въ вратѣ дъщере сїѡновы. ка съ
епѹю тоате лаоуделе моуш... фїилѡръ
сїѡнѹлѹи. възрагемса ѡспесени твое.
боуксѹрѫмѹне де спѣсенїа та. оуглъбѡ
шѫ ѩзыци въ пагѹбѣ ѩже сътворишѫ.
ксѹфоундаръсе линбиле а пагѹбѫ че фѣ
черѫ. въ сетѣ тисеи ѩже съкрышѫ оу вазе
ногаих. а коу реа чѣста че аскѹнсерѫ,
легъсе пичорѹль лоръ. знаемь есть гь сѫ
дбы творѧ. шиноу тъ е домнѹль жѹдецъ

фъкѫндь. въдѣлѣхь рѫкѹсвоѥю оуѵва
зегрѣшникь. Антрѹдѣлелемѫниилорь
сале легъсепрнкѫтоуль. възвратътсѧ
грѣшници въадь. тѹрнасеворьпрнкѫто
шїи антрѹадь. всн ѫзыци забывах
щеи ба. тоатеаимбилеч оуѵлтарѫ дѹ
мнезеѹ. гако недоконца забьвень бѫдеть
нищїи. Ѩзн пънѫ асфръшить оуѵлта
тьва фи мѣсерѹль. трыпѣнїе оуѵбогыхь
непогыбнеть доконца. ръбдарѣ минишеи
лорь ноуѵва пери пънѫ асфръшить. въ
скрѹни ги дане крепитсѧ члкь. абїе до
амне съноусе аврътоаше омоуѵль. да
сѫдатсѧ ѫзыцн прѣ тобоѫ. съсе жѹде
че аимбилеантретине. постави ге законо
дакцана дьнииаи. даразѹмѣить азы
циикочлцио ѫть. поуне доамне лѣцеда
тѫторю ангръниши. съ ацелѣгъ аим

анѧбнде къ ѡмени сѫнть · въскѫѧ г҃и
ѿстоиши далече · десеч: доамне стътоу
ши департе · прѣзриши въ бл҃го врѣмѧ
въ печалехъ · трекъши ꙟдъꙋаче врѣмѧ
ꙟгрижє · въгръдѣсти нечъстиваго възга
раетсѧ нищїи · ꙟнтрꙋфа некꙋратꙋлꙋи
ꙟчинде се мишелꙋль · ѹвѧзаеть въ съвѣ
тѣхъ ꙗже помышлѣеть · легасе ворьꙟ
сфѣть че кꙋцѣтѫ · ꙗко хвалимь ѥсть
грѣшныи въ похотехъ дшѧ своеѧ · къ лъ
ꙋдать ѧсте пъкѫтосꙋль ꙟпохтиреле сꙋ
флетꙋлꙋи съꙋ · и ѡбидѧи бл҃вить · шино
бидꙋнторюль благословит · раздражи га
грѣшныи ꙟтърѫтѫ доамнꙋль пъкѫтосꙋ
ль · по множьств гнѣва своѥго не възы
щеть · доупѫ моуацна мънїи са ле ноу
чѣре · нѣсть ба прѣдь нимь · нꙋ ѧсте
доумнезеꙋ ꙟнтраѫль · ѡскверънѣетсѧ

пѫтїе его на всѣко врѣмѧ. спорїсе сево
рьїзнїле лоуи ꙟтоатъ врѣмѧ. ѿємлє
млатсѧ сѫдбы твоє ѿ лица его. лꙋасе
вѡрьжоудекѫрнле тале де фаца лоуи.
всѣмь врагѡ свои ѡделѣеть. тоуть
рѡрь драчилорь сънбинцїеба. рече бо въ
срцн своє не подвижѫтсѧ ѿ рода въ родь
безь зла. зисе ꙟнтрꙋ иниема са ноу се ръ
дика де роудѫ ши роудѫ фъръ рьꙋ. ємꙋ
же клатвы оуста его плъна сѫть и горе
сти и лъсти. и съне блъстемъ рестꙋль лꙋи
плинъ асте де амарь ши де хиклешꙋгь.
подь азыкѡм его трꙋдь и болѣзнь. сꙋ
пть анмба лоуи моунчи ши доурере.
прѣсѣдить въ лаателехь съ богатими.
прѣ шаде алъꙟнтрꙋри кꙋ богаци. въ
таинъіхь оубити неповиннаго. ꙟнтрꙋ а
скꙋнши съ оучигѫ невиновътꙋль. очи

єгѡ на оубогаго призираєтѣ. Окїи лоуи
єпрѣ мъсєрн каоутѫ. лаєть въ тайны
яко лъвь въ ѡградѣ своєи. латрѫ ѫнтрѹ
ассоунишника лєоуль ѫнтрѹ ѡграда са.
лаєть въсхытити нищаго. латрѫ сѫрѫ
пєскѫ мишєлѹль. въсхытити нищаго
да и привлєчєть. сѫрѫпєскѫ мишєлѹль
сѫль адѹкѫ. въсѣтнєкоєнємѣрить и.
ѫнтрѹ мрѣжа са смєрѣщє єль. прѣкло
ни сєи падєтся єгда оудєлѣль бѫдєть
оубогы. плєкѫсє єшн кадє кѫндь вини
ми шєнлорь. рєчє бо въ срцн своємь забы
бь. зичє ѫнтрѹ ниммма са оуитѫ доум
нєзєѹ. ѡврати лицє своє да нє видить
доконца. ѫтоарчє фаца са сѫнѹ вазѫ
стѫнѫ ла сфръшить. въскрсни ги бє
мои да възнєсєтся рѫка твоя. ѫвїє дє
амнє доумнєзєоуль мїєоу сѫвє рѫдичє

мѫна та · незабѫди оубогыхь своих до
конца · ноуоуита мишении тъни пъна л
сфръшить · чесо ради прогнѣвае не
чъстивыи Ба · дерепче мънїе не сѫрату
ль доумнезеу · рече бо въ сърци своемь не въ
зищѫть · зиже лнтроу ни не масъ · нова
тѣре · видиши ꙗко ты болѣзнь и ꙗрѡ
сть съматрѣаши · везни къ тоу доу рѣ
реши мънїе каоуци · да прѣдань бѫдеть
върѫцѣ твоеи · придъдить съ фїе ламѫ
[стале] ниле · тебѣ ѡставлень есть нищїи ·
ціе лъсатоу е мѣсероуль · сироу ты бѫ
ди помощникь а сърацоулоуи тоу фїи а
жоутѡрю · съкроуши мъшща грѣшио
лоуи лѫкавомоу · фрънци брацеле пъкѫ
тосоулоуи ши хътлѣноулоуи · възыще
тсѧ грѣхь его и не ѡбращетсѧ · чѣрсе
пъкатоуль лоуи ши ноу се афлѫ · Гь царь

въвѣкы и въвѣкь вѣка . домнꙋль алпъ
рать лꙋ вѣкь ши ла вѣкꙋль вѣкꙋлꙋи . по
гыбиѣ гє ꙗзыци ѿ земла єго . пєриціи
лимбиле де игъманꙋль лоуи . желанїе оу
богиⷯ оуслышаль еси ги . желанїа миште
илорь лоуꙁитаи домнє . оуготованїє
срца иⷯ вънєть оуХо твоє . гътире инн
мїєи лорь сокоти оурѣкѣта . сѫдити
сирꙋ исмаренꙋ . съжꙋдече а съꙁа кь шн
плекатꙋль . да не прилѡжитсѧ по тѿ ве
анчатиса члкꙋ на земли . сьиꙋсе а да
ꙋгѫ доупѫ атѣа съжемъ рѣсѫ ѿмꙋль
апъмѫнть :~

въконець . ѱалѡ двдь . ꙗсфръшнть
кънтекꙋль лꙋ двдь :~ і .

Кагао оупова хы кашко речеть дши мо
єи . адомнꙋль оуповъню коумь зи
се соуфлетꙋли мїєꙋ . прѣвинтаи по

гѡрамьи ꙗко птица. ꙗкоуацѣ премкодри
ка пасерѣ. ꙗко сѐ грѣшници налѧкѡ
шѧ лѫкь. кѫ адекѫ пѫкатошїи ѫтинь
серѫ аркꙋль. оуготовашѫ стрѣлы въ тꙋ
лѣ. сѫ гирѫ сѫцѣте ѫкоуикꙋрѫ. съ
стрѣлѣ гибъ мракь правыѧ срцемь. съ
съцѣте ѫнтрꙋ ѫнтꙋнерѣкь дерепцинїкꙋ
инемѧ. зане ꙗже ты съвръши. ѡни
раздрꙋшишѫ. кѫ тѣи тоу сфръшить.
ен:парсерѫ. праведникъже что сътвори.
дерептꙋль чи фѣче. гь въ црькви стѣи
свэен. домнꙋль ѫ бесѣрекѫ сфнтѫ аса.
гь на нбси прстоль его. домнꙋль ѫчерю
скаоунꙋль лꙋи. очи его на оубогаго при
зираетѣ. окїи лꙋи спре мишеи кꙋтѫ.
вѣжди его испытаете сны члчьскыѧ.
спрѫнтѣ челе лꙋи и:пнтеск фїии ѡамѣ
нилѡрь. гь испытаеть праведнаго и нечьс

е

е тла́вагѡ. д҃мн8ль ислитѣ̑ще дере́пт8лъ
шѝ некоѹ́рат8лъ. любѧнже непра́вдѫ.
ѹрѣще ѩдитъ своѫ дш҃ѫ. чи́не юбѣ́ще не
де́рептатѣ, оу̑рѫще̑шь с8флет8ль съ8-
ѕ҃ ѿ дъжди́тъ на грѣ́шници сѣ́ти ѡгнъ и҆
жоу́пель. пло́аѡ спрѣ пъкъ́тоши мрѣ́жѣ
фо́къ шѝ бъ́тїе. и҆ доу́хъ боу́рещъ ча́стъ
ча́ша и҆хъ. шѝ доу́хъ ѩзоборъ па́ртеа
хѣ́р8ль лѡ́ръ. ꙗ҆кѡ праведенъ гь и пра́вдѫ
възлю́би. къде ре́пто уре дѡ́мн8лъ шѝ
дере́птатѣ юбѣ́ще. пра́вѣты видѣ̑ лѝ
це́ его. дере́пцїи въдъ фа́ца лоу́и .~

Сла́вѣ. въкѡ́нецъ ѿсмѡ́мь ѱа́лѡ
мъ дави́дъ. а҆фъ́рѫшитъ дѣ̑ль ѡ҆тоу́
лъ иꙁъ̑ ітѣкоуль л8 да́видъ. а҃і.

Спсимѧ г҃и ꙗко ѡскѫдѣ прѣподоб
нꙑи. спѫсѣщемѫ доамне кѫскѫзꙋ
прѣподобникꙋль. ꙗко ѹмалишѧ
сѧ истинꙑи ѿ сн҃ь чл҃чьскь и. къмнѣкъ
шꙋраржее дѣ девѣреле фіии оамениилоръ.
соуєтнаа глагола къждо къ искрънемꙋ
своемоу. дешерть грѫи чинешь кътрѫ
сощоуль съꙋ. оустны лъстивыѧ въсрь
дъци и въсрьдьци глаголашѧ зла. оу
сне ашелътоаре лнтроу инемѫ. ши лнь
троу инемѫ грѫи рѫꙋ. потребить гѡ
сподь вьсѣ оустны лъстивыѧ ѩзыкь
веле рѣчивь. поутребѣще дѡмнꙋль
тоате роустоурнле ашелѫтоаре лимба
бк маре грѫитоаре. рекьше ѩзыкь
нашь възвеличимь. зисерѫ лимба

ноастрѫ съмърим · оустны наше при насѣ
сѫть · оуснеле ноастре пре лѫнгѫ ной съ
нть · кто нам гь есть · чине ноаѡ дѡ
мнь асте · ѿ стр҃ти ради нищих въздых
ніа оубогы · дерепть кинуль мишеилоре
ши суспинирѣ мѣсерилорь · нинѣ въ
скр҃снѫ глеть гь · аксмѫ скълаю зисе домнѫ
вы положѫсѧ въ спасеніе и не ѡбнажѫсе ѡ
нем · пуне мѫ мѫнтуеніе ши нумѫ соу
пѫне дни · словеса гнѣ · словеса чиста ·
кѫвинтеле домнулуи · кѫвинте кѫра
те · сребро разжежено искушено земли ·
арџинть арсь ши испитить пѫмѫнть ·
ѡ ищезно седморицѫ · кѫрѫцить де шап
те ѡри · ты гї съхраниши ны и съблюде
ши ны · тѫ домне хрѫни ши не ветѣ веге
не · ѿ рода сего и въ вѣкъ · де роуда ача
еста ши в вѣкъ · окрст нечестивии хо

дать. Ѫпрежѹрь некѹрацїи ѫмблѫ ·
пъ ѫлцїмѣ тѣ пе кїн оумножиль есенсы ѹаѹ
сквиа. доупъ ѫналтоуль тъѹ моуліци
тани фїни ѡамениларь :- :- :-

Ѱалм Двдь. Кѫнтекѹль лоу Двдь. ВІ.

Доскатъ гн(е) забъдешнама дискинцъ ·
пъна кѫнда дѡамне оуйцима пѫ
нѫ ла сфрьшить. динпѫлѣ ѡврацїа
бени лащи твѣ ѿ мїне. пъна кѫнда а
тїрнифаца та дѣ мїне. дипѫлѣ пѹнѣмѣ
съвѣтыкъ дѹши мѣн. пъна кѫнда пїю
сфѣтоаре асоуфлетоуль мїеѹ. болѣзни
въсерци мѣ дньи нѡапте. доурере ѫтрѫ
немамѣ зиоа шѝ ноаптѣ. дескѡлѣ въ
знесе тѣ врагь мѡи нима. пъръ кѫнда
ръдикаце драколь мїеѹ опрѣ мїне. при

зри и оуслыши мѧ гн҃и бж҃е мои. каоутѫ
ши аоузи мѫ доамне доумнезеоуль мі
еоу. просвѣти ѡчи мои да не когда оу
сну въ съмрьть. лоуминѣзѫ очии міеи
съ ноу кѫндва адормꙋ а моарте. егда не
когда речеть врагь мои оукрѣпихсѧ на
нь. съ ноу кѫндва зикѫ дракоуль мі
еоу ѫтърітьмѫ спре ель. отѫжающеи
мѧ въздрадоуютсѧ аще се подвижѫ.
додеи ксо, и міеи боукоуръсе съ мѫ аш
клѫти. азь же на милость твоѫ оупо
вахь. еоу спре мила та оуповѫиш. въз
зрадоуѫ сѧ срдце мое о спсеніе твое
мь. боукоуръсе инима мѣ де спсеніа
та. въспою гв҃и благодѣавшомоу
мнѣ. кънта доамнелоуи бине фѣкѫтороу
лоуи міеоу. и пою имени гн҃ю вышнемꙋ.
ши кънть нумеле доамнелоуи де соусь:—

ѱалѡ дз҃дь. кънтекꙋль лꙋ дв҃дь. г҃і.

Зисе безꙋмень въ срцеси ємль нꙋ єсть
бг҃а. Зисе фъръ минте ꙟтрꙋ инне
мїса нꙋ е дꙋмнезеꙋ. разтлѣ
шъ ни ѡ лрзнишъсе ꙟнъчинаї и. рѣсн
пн жеше: ѡмразирѫ антрꙋ ачепꙋтꙋ
ль лꙋ. нꙋ есть ч бѡрн блгостанїа.
нꙋ е фъкѫторю бине. гь с ꙋ нбсе прининче
песпрѣ фїи ꙋлчьскїа. дѡмнꙋль деа чѣрю пле
кѫсе спре фїїи ѡамениль. вндѣти а
ще есть разꙋмѣвъ или възыскѫ бга.
съ звъзѫ съ ласте ꙟмцелѣ ресеꙋ ꙟ чѣре дꙋ
мнезеꙋ. вьсн ꙋклонишѫсе въкоупѣ и
неклꙋчнми бъшѫ. тѣци фѣрнѫседе пре
ꙋнил ши нетрѣбнчи фꙋрѫ. нꙋ е твѡран
блгтиѧ нꙋ е доеднннъ. нꙋ е фъкѫторю
бине нꙋ е нече пънѫ ла оуноуль. ꙟи

разꙋмѣвамтъ вьсн дѣлаѹщен беꙁаконїе
нечеѧцелегъторн фꙁкѫ кторїи фъръ лѣџе
онѣдаѫщен люди мѫ вьхлѣба мѣсто
га не призваша. мѫнкѫ дь ѿамєнїи
мїєи алоꙋкь де пънѣ домнꙋль нꙋ кємарѫ
тоу оубоꙗшѫсѧ боꙗꙁни идєже нєбѣ боа
ꙁни. аꙗтнꙗ афрнкошарѫжєє афрнкѫ їѡ
нꙋ ера фрнкѫ. ꙗкѡ гь въ родѣ правєд
нихъ. кѫдомнꙋль ѫ роуда дерєпцнлѡръ.
съвѣтъ нищаго посрамнсте. сфѣтꙋль
мишєлꙋлꙋи роушинатъ. гьже оупова
нїє ємꙋ єсть. єдꙋмнєꙋль оупоѡвънїцѫ
лоуй ѥсте. кто дасть ѿ сїѡна спсєнїє
їнлєво. чинє дѣдє дєѧсїѡнъ спсєнїѧ лꙋ
иꙁраиль. внєгда въꙁвратить гꙋ плѣ
нєнїє людїи своиⷯ. кѫндъ ва тоурна дмн
нꙋль прѣдарѣ ѿамєнилѡръ сѫи. въꙁрад
ꙋєтсѧ їаковъ и въꙁвеселитсѧ їиль. боукꙋ

е
р

ржесе Иакѡвь шй веселѣщесе Израил ::

Слава ѱлѡ дв҃дь· кънтекꙋль лꙋ дв҃дь· ЇД

Д ни кто ѡ҆зитаеть бъжиланще твое •
доамне чинева лъкꙋи антрꙋ віаца
та • Ани кто бъселнтсѧ бъсттѣн го
рѣ твоен • шй чинесева сьлъшюн акѡ
дрꙋль сфнтьаль тъꙁ • ходан безьпъро
каи идѣлаж правдж • амблъторін фъръ
винж шй чине лꙋкрѣзж дерептате· глан
нетиніж бъерцн свое • шй чине гръеще
дѣде бъзрь антрꙋнемаса • и ке неоуласт
ети азымкѡ свонмь • шй измшалж коуѱ
анмба са • ни създворн некеръзнемꙋ свіемꙋ
зла • нечефаче соуцꙋлꙋи създъꙋ • инпіеіо
шеніе непрнжть наблнжнеа своеж • шй
аппоутаренꙋ пріимн спре вечнцїн сън •

ѕ

ѡ урꙋчюнеѧ ѥсть прѣ нимь лѫкавыи •
рꙋшинѧть ѧсте ѫнтрѣ ель хитлѣнꙋль •
бо ѧкѫцѧ ѧжеса разлавить • чинесе тѣме
де домнꙋль слꙋвѣще • клъньиисе и кръ
немꙋ своѥмꙋ и не ѿмѣтажеса • жоурѫсе
ѧлрꙋѧпелꙋи съꙋши ноусе лѣпѫдѫ • срѣ
бра своѥго недаѥть въ лихвѫ • арџинтꙋ
ль съꙋ нꙋ дѣде ѫнтрꙋ камѫтѫ • и мѫз
ды нане повинныхь непрнѫть • ши прѣ
ць спрѣ невиноваци нꙋ лꙋѡ • творѧнеіа
не подвижѫтсѧ в въвѣкы • фѣкѫндь ачѣ
стѣ ноусе ва клътиѧ вѣкь

ѱалѡ дбдь • кънтекꙋль лꙋ дбдь • еі •

Съхранимѧ гни кѫ на тѧ оупоовахь
хрѣзисщемь домнекъ опрѣ тине
оупоовзнію • рѣхь гвн гъ мсон еси

чтꙑ . зишь дѡмнꙋлꙋи дѡмнꙋль мїеꙋ єщї
тоу . ꙗко блгꙑхь моихь нетрѣбꙋ
ши . къ боунжтжцилє мѣлє ноу требо
єщи . стꙑмь иже сжть наземли єг
оудави гь . сфинцилѡрь че сънть сп
пъмжнтоуль лꙋи миноунж дѡмнꙋль
вътѣ хѡтѣнїа своа вънихь . тоат
врѣрѣ сѧ спрынши . оумнѡжишжсѧ
мощиихь . моулцижсе непоутинце
лорь . ипѡсихь оускоришжсѧ . ши д
пж ачѣа коуржндаржсе . несъберж съ
рниихь ѿкрьвни . ноу адоуинж зборꙋль л
де сънџе . ни помѣнижже имень и оуст
мамоима . нече помѣнескꙋ ноумеле л
ростꙋль мїеꙋ . гь чѧсть достоанїа мої
ичашж моѧ . дѡмнꙋль парте десте
инчїа мѣ ши пъхарꙋль мїеꙋ . тꙑ єси
страиѣ достоанїе моє мнѣ . тоу єщи

ꙟтокмитан достоаніа мѣ мїе. Ажа допа
дошкамн въдръжавныхь мои. фоунн въ
зоуръ мїе ꙟцнноутоуль мїеоу. нбо достѡ
анїе мое дръжавнѡ мнѣ есть. късдестон
кнчїа мѣ цнноутж мїе ꙟсте. бдва га
възразоумнвшаго мѧ. бдвеск домноуль
чемж ꙟцелепцїн. ещеже н доноши поіка
замаж тробамоа. шн ꙟнкж пънж ꙟно
апте аржтжмн згъоуль мїеоу. прѣ зрѣ
хь га прѣ множ внкж. саннте възоун дѡ
мноуль ꙟнтре мнне поурурѣ. гаіко ѡде
внжамене есть да се неподвнже. кь дѣ
дерѣпта мѣ ꙟсте съ ноумж лѣгъкь. се
го ради възвеласѧ срдце мое. дерепть а
чеа веселѣщесе ннема мѣ. нвъзрадова
се ꙟзыкь мон. шн боуксоуржсе ꙟнмба мѣ
ещеже н плъть моа въселнтсѧ ѡ оупова
нїе. ꙟнкж шн пелнца мѣ веселѣщесе ꙟ

нтрꙋ оупѡвънннцѫ . ꙗкѡ неѡ́стѫвнши
дш҃ѫ моѫ въꙗдѣ . кꙑнꙋ лъсаши соуфле
тꙋль мїєꙋ мнтрꙋ ꙗдь . ни даснже прѣ
подобнꙋмꙋ своємꙋ видѣтн нєтлѣнїа .
шн нꙋ дѣде прѣподобннкꙋлꙋн съꙋ съва
ӡѫпоутреднре . сказальмн єсн пѫтн
живота . спꙋсꙋмїан кꙑнле де вїацѫ .
исплънишнмѫ весєлїа сълнцє твоѣ . шн
мплꙋшнмѫ мвесєлїє кꙋ фаца та . кра
вота въдесннцн твоєн въконець . фрѫм
сєцє мдерѣпта та мсфъшнть :—

млтва дв҃два . рꙋгѫчюнѣ лꙋ дв҃дь . ѕ҃і

Ослꙑшн г҃н правдѫ моѫ . аоуӡн до
амне дерепта тѣ мѣ . вънмн мл҃
твѫ моѫ . фъгъдꙋаще рꙋгѫчюнѣ
мѣ . єгинсъ шн мленїє моє невъоустнахь .

хъстнвахь • сьнсотѣще роуга мѣнꙋ ꙟн
трꙋрость ꙟшелꙟторю • ѿлица твоєгѡ
сꙟдба моа нзъ їдеть • де фаца та жꙋде
цꙋль мїєꙋ ꙟсе • очи мои дави дѣтѣ пра
воты • очїн мїєн съвꙁъ ꙟ дерептате •
искоусиль єсн срдце мое • испнтн тани не
ма мѣ • посѣтнль єсн ноаптїꙟ • тѣрче
цнѡ ноапте • раждегль ма єсн нне ѡбрѣ
тесꙟ въ мнѣ неправда • ꙟфїєрбꙟнтатꙋ
маншн неуєе афлꙟ ꙟнтрꙋ мине недереп
тате • іако да не въꙁглєть оуста моа
дѣль члчьскь • ка сънꙋ грълсꙟ ростꙋ
ль мїєꙋ лоукрꙋль ѡменеск • ꙁа словеса
оустень твоихь • дерепть коувинтеле
ростꙋлꙋн тѣꙁ • азь съхраних пꙟтнже
стоикы • єоупъꙁїн къ нлеюцн • съвръшн
стѡлы моꙟ въ стъꙁахь твоих да не пѡд
вижꙟтсꙟ стопы моꙟ • єꙋ ръшаще къ лкꙟ

тꙋрнле мѣле мигзъ, жрнле тале сънꙋсеклѣ
гѫне оурмѣле мѣле. Ѣꙋ зъбѣзвахъ, кѫ
оуслꙑшимѫ Бе. Еꙋ кемаи къ аоузимѫ
доумнезеꙋль мїеꙋ. прнклонн оурехо твоѐ
мїе, н оуслꙑши глсмоѫ. плѣкѫ оурѣ
кѣ та мїе, шн аоузи коувнтеле мѣле
оудивн милостъ твоѫ спсѫжи оупꙋвѫ
щ.кѫ на та. амннꙋнѫ мила та спсѣще
оуповѫиндь атнне. ѿ протнвещнее де
вннцн твоїн. де протнвнтор н дерѣпте
ен тале. съхранимѫ ган ꙗко ѕѣницꙋ окаа
пъзѣщемѫ до Дмне кꙗ лоумѣ окюлꙋи.
въкровѣ крилꙋ твоеꙋ покрꙑешемѫ. ꙗко
перемѫнтꙋль арепилѡрь тале коапери
мѫ. Ѿ лнца нечъстнвꙑ острѫстишнмѫ
де фаца нескꙋрацилорь чемаꙋ стрѫстꙋи
ть враѕн мои дꙋшѫ моѫ одръжашѫ. връ
жмашїн мїеи соуфлетꙋль мїеꙋ цннꙋрѫ.

тоуркьсвоизатворишѧ. грасоульсъоулакн
серж. оустанихьглашѧгръднѧ. рѡ
стоуль лорь грьна трѫфж. изгонащен
манѣ обидошѫма. чинемѫгонїѧ а
кмоу ѧкїоуниꙁрарѫмѫ. очисвои бъзло
жишѫ оуклонити низемлѧ. скїнсъи
поусерж плекаци ѧпъмѫнть. събѧшѫ
мѧ ѧкѡ лъвь готовь наловь. принсерж
мѫ кѧлеоуль гата спре вънать. и аково
скимень обитѫж въскровницїихь. шн
кѫ скымеоуль чи асте десълъшоуѧще ѫ
комарїсѧ. въскоуни гн превари ихь
и запини имь. ѧвїе доамне ѫнтречи ѫ
пиѧдекѫ лорь. избави дшѫ мѡ ѿнечь
стиватвоего. избъвещесоуфлетоуль
мїеоу де ниꙁраци коуармеле тале. ѿбра
гьрѫкы твоеж. де драчии мѫнилорь та
ле. гн ѿ малль ѿземлѧ раздѣли ѧ въ

ѫживо̑тѣ и̑хь · доа̑мне де нешкинть де пъ
мѫнть ампарцнѡ ѫвїаца лѡрь · и̑скръ
веныхь твои исплъниѧ ѫтроба и̑хь ·
ши̑ кꙋ а̑скоуселе тале ѫмплоусе згъꙋле
лорь · и сытишѧсѧ сн҃ѡвь · и̑ остави
шѧ ѡ̑стaнїсы младенцъ̑ свои · съ тꙋра
рѫсе фїин · ши лъсаръ ръмѫшицеле ти
нерилорь съи · а̑з же прaвдѫ авѣ ѣмѧ се ли
цꙋ твоемꙋ · сарѫ е̑оу кꙋ дерептате иве
скꙋмѫ фѣце е̑н тaе · насыщѫсе е̑гда ѧ
витѧсѧ слава твоѧ · сатꙋрѫмѫ кън
дь и̑вѣщемисе слава та :— :— :—

Слава кадїзма · г҃ · ѱалѡ̑ двдь · ше
дерѣ а̑треѧ · кънтекꙋль лꙋ двдь · зї ·

Възлюблатѧ г҃и крѣпостимоѧ · ю
бескꙋте доа̑мне кꙋ търїѧ мѣ · г҃ь
оутвръжденїе мое и̑ прибѣжище

мѣе и изба́витель мои · до́мнꙋль вꙿртꙋ
те мїе ши скꙿпа́ре мїе ши избꙿвире мїе
бь мои помо́щникь мои · и оупова́ж на нь ·
доу́мнезеꙋль мїеꙋ ажꙋторю мїе ши оупо
вꙿеаскь оприншь · за́щититель мои иро
гь спсе́нїа моего из лꙿта́жпникь мои · ску
тꙿ мїе ши ко́рнь спсе́нїеи мѣле ши ажꙋ
торю мїе · хва́лимь призо́вꙿ га · и ѿ
врагь мои хь спсасе · ладоу́ де́ло́рь кемь
деомнꙋль · ши де драчїи мїеи спꙿсе
скꙋмꙿ · ѡдрꙿжа́шꙿма болѣ́зни сꙿмр
тныа · ширꙋрꙿмꙿ дꙋрорнле мо́рции еи ·
и ла то́ци беза́конїа смꙿтишꙿма · ши
изво́арꙿле фꙿрꙿ ле́ции еи тꙋрбꙋрамꙿ ·
болѣзни адо́вы обыдошꙿма · доурери
ле иадоулꙋи акоуницꙋрарꙿмꙿ · прѣ вари
шꙿма сѣти сꙿмрꙿтныа · апоукарꙿ
мꙿ коурселе мо́рции еи · и вꙿскрьбь моꙿ

прiзвахъ га. ши ѫскрьбїѧ мѣ кемѣ
дѡмнѹль. ши кѫ боу моемѹ възвахъ.
ши кѫтрѫ доумнезеѹль мїеѹ кемь. оу
слыши ѿ црькве стыѫ своеѫ гла мои.
ѡ оузнлѫ де ѧ бесѣрека сфнтѫ ѧса гла
сѹль мїеѹ. ши вепль мои прѣ нимь въни
дегь въоуши его. ши врѣва мѣ ѧнтрѫ
кь ѧнтрѫ ѧоурѣкѣ лѹи. и подвижасѧ
и трепетна бы земле. ши рѫдикѫсе ши
тремѹрать фоу пъмѫнтѹль. и ѡснова
нїа горь смѫтишѫсѧ и подвижашѫсѧ.
ши оурзитѹрнле пъ доурнлорь семнитнрѫ
ве ши рѫдикаржсе. ꙗко прогнѣвасе нана
бь. кѫмѫнїесе спринсе доумнезеоу.
възыде димь гнѣвомь его. рѫдикѫсѧ
фоумь мѫнїѧ лоуи. и ѡгнь ѿ лица его
въспланетсѧ. ши фѡкь де фаца лѹи ѧ
въпѫсе. ꙋглїе възгорѣшѫсѧ ѿ него.

11143

ізърбоу́ни ӑпрннсерѫсе динъ. нїщрѣбїлонтъ
гнѣ̀ а нѣ́ънидe. шѝ пле́кѫ че́рюлъ шн дещи́н
се. ши́ прнмраѝкь по́дьно́гама его. шн оу
нтънѣ́ресь соу́пть пичоа́рел лꙋи. вѫзы
де пи хе́рꙋвн нлѣтѣ. ꙁꙋн спрѣ хе́рꙋвїмн
шѝ збоу́рѫ. ле́тѣ наїрилꙋ вѣтрънꙋ.
збоу́рѫ спрѣ а́ре́пиле вънтꙋлꙋи. ипоа́жи
тъмѫ ꙁа ѡкро́вьсвоѫ. шѝ поу́се оуни тꙋнѣ́
ресь ѡкопере́мѫнтꙋль сѫꙋ. ѻкрꙋ́ть егѡ
покро́въ его. ѫпрежоу́роуль лоу́и ѧ҆коперн
мѫнтꙋль лоу́н. те́мна во́да въ ѡ̂блаці
вѫздꙋшни. ѫтꙋ́нечатѫ ѧ҆пѫ ѫнїчрꙋнꙋ
ѡ҆рн де соу́сь. ѿ облиста́нїа прѣ ни ѡ҆
блаци проидѫть. де лоу́чнрѣ ѫнтрѫ́несь
ноу́ѡрн ѫмблѫ. гра́днї ꙗ́гаїе ѡ́гньне.
грндене шѝ ꙗзърбоу́ни де фо́кь. нъвъзгръ
мѣ съ небесе гь. тꙋ́нѫ де ѫче́рю. до́мнꙋль.
ивышнїн да́сть гла́съсвои. шѝ соу́сꙋла

дѣде гласꙋль съꙋ. поустѝ стрѣлы и ра-
згна ѧ҃. тремѣсе съцѣте шй ръспъи-
дй. и мълнїѧ оумножи и смѫти ѧ҃. шй
фоуліерꙋль ѧмꙋлцисмѝнти ен. и ивѣи
шѫсе источници воднїи. шисе ивирѫ из-
ворѫле ѧпелорь. и ѿ кръишѫсѧ ѡснова-
нїе въселенных. шисе дескоперирѫ оусзи-
теле ѧ̃ тоутꙋрорь. ѿ запрѣщенїа твоего
гн҃и. де запретитꙋль тъꙋ доѫмне. ѿ дꙋ-
хновенїа дх҃а гнѣва твоего. де соуфла-
рѣ доухꙋлꙋи мънїен тале. посла съ вы-
шей ши лѫтма. тремесешй де соусь шй
мѫ прїимиши. поѫтмѫ ѿ водь мнорь.
лꙋашимѫ де ѧпе моулте. избавитмѫ
ѿ врагь мой силны. избъвишимѫ де
драчїи мїен силничи. и ѿ ненавидѧщий
мене. ѧко оукрѣпишѫсѧ паче мене.
шй пизмиторїи мїен. късе ѧвръташа

рѫ маи вѫртоось де мине. прѣ варишѫ
мѧ въ день озлобленїа моего. апуцирѫ
мѫ ла зиоа рѫзлоуни міеу. и бы Гь подьа
тель мои. ши фу Домнул рѫдикѫторю
міе. и въздведи мѧ на широ тѫ. ши рѫди
кѫ мѫ ла ларгь. избавит мѧ яко въсхо
тѣ мѧ. избѫви мѫ кѫ мѫ вреу. и въздас
ть ми Гь по правдѣ моей. ши дѣде міе
Домнул доупѫ дерептатѣ мѣ. и по чи
стотѣ рѫку моею въздасть ми. ши ду
пѫ курѫціна мѫнилорь мѣле дѫ мивѫ.
яко съхраних пѫти Гнѣ. кѫ ферію кѫиле
Домнулуи. и не четствовах ѿ Ба моего.
ши ну некурѫціію де Доумнезеул міеу.
яко въсе сѫдби его прѣ мноѫ. кѫ тоа
те жудецеле луи нантре мине. и оправ
даніа его не ѿстѫпишѫ ѿ мене. ши де
рептатѣ лоуи ну се моутѫ де мине. и

бѫдѫ непороченъ сънимь • ши вою фи
невиновать кꙋ нъсоуль • и съхранѧ сѧ ѿ
безаконіа моего • ши мѫ вою коурѫци
де фърѫлеци ле мѣле • и въздасть ми гь
по правдѣ моеи • ши мьва да домнꙋль дꙋ
пѫ дерептатѣ мѣ • и по чистотѣ рѫкоу
моею прѣ очима его • ши доупѫ коурѫ
ціѧ мѫниаѡрь мѣле ѫнтре очіи лꙋи •
съ прѣподѡбнымь прѣдобень бѫдеши •
кꙋ прѣподѡбничіи прѣподомникь вери
фи • и съ мѫжемь неповинниѡ • неповине
нь бѫдеши • ши кꙋ бърбатꙋ невиновать •
невиновать вери фи • и съ избранни из
брань бѫдеши • ши кꙋ алешіи алесь вери
фи • и съ стръптивѡ развратиши сѧ • ши
кꙋ ѫторціи ѫтоарче те вери ꙗко ты лю
ди смѣреніѧ спесеши • къ тоу ѡамеініи
плекаци спѫсеще доамне • и очи грьдыхь

ѡмѣ́рншїи · шѝ ѡкїа трєꙋ́фашилѡрьплѣ̂
тн · ꙗ҆ко тꙑ прѡсвѣ́щїаєши свѣ́тилникꙋ
мїи г҃и · кътоу лꙋ́минєзи нєфѣ́щиникꙋль
мїєꙋ доа̂мнє · бє мѡи прѡсвѣ́щаєши тъ
мнѫ мїѫ · доу́мнєзєꙋль мїєꙋ лꙋми́нєзи
оутьтоу́нѣрєкꙋль мїєꙋ · ꙗ҆ко тобож и҆збѫ
вѫщ ѿ напа́сти кѫкꙋ н и҆нє и҆збъвєскꙋ
мѫ дє напа́стє · и҆о б҃ѣ мїє прѣлѣзѫ
стѣнѫ · шѝ доу́мнєзєꙋль мїєꙋ трє́кꙋ пъ
рѣтє · б҃а мїи нєпорꙋ̈ чинь пѫть єго · доу́
мнєзєꙋль мїєꙋ нєви́новать кáлѣ лꙋи ·
словєса г҃нѣ раждєжєна · кꙋви́нтєлє дєѡ
мꙋлꙋзи а̂прїнсє · защитникь ѥсть тꙋ
тѣмь оупꙋвающи̂ намь · а̂пъръторїю̂ а҃
єстє тꙋтꙋ́рорь оупꙋвѫиндь спрїнсь · ꙗ҆ко
кто б҃ь развѣ г҃а · кꙋ чинєє доу́мнєзєоу
фъръ до́мнꙋль · и҆ли кто б҃ь · ра́зв б҃а
нашего · са́ꙋ чинєє доу́мнєзєꙋ фъръ доу́

мнезеȣль нострȣ. б҃ь прѣпасажма си
лж. Дȣмнезеȣ ѫчинсемж кȣ връттȣте.
и положи непорочень пѫть мои. ши пȣсе
невиноватѫ калѣ мѣ. съвръшаѫ ноѕѣ
мои ка келени. сфръшитаȣ пичоареле мѣ
ле ка чербїи. и на высоки постáвлежма.
ши ѫнтрȣ налтъ пȣсемж. наȣчаѫ рѫ
цѣ мои на брань. ѫвацѫ мѫниле мѣле
е пре ръзбою. и положи лѫкь мѣдѣнь мы
шцамь мои. ши пȣсе аркь де арáме ѫ
брацȣль мїеȣ. и дами еси защищенїе
сп҃сенїе. ши датȣмїжȣ скȣтъ сїкенїе.
и десница твоа прїѧтма. ши дерѣпта
та прїимни мене. и наказанїе твое испра
витма въ конець. ши ѫвъцѫтȣра та
дерѣсемж ѫ сфръшить. и наказанїе твое
самома наȣчить. ши ѫвъцѫтȣра та
ѫсоȣмж ѫвацж. оушириль еси стопы

мормі́ндьмнѡ́ · лъ́рцитани оу́рмѣле мѣ-
ле оу́птъ ми́не · и не изнемощирѣ пле́-
снѣ мѣи · ши исоу́єтєнира ча́лпилємѣ-
лє · гонї́нѫ врагы мѣи ѫ ма́нтингѫ · мѫ́-
нъ вражмашїи мѣи шїи ажоу́нга · и не
ѫзвраща́сє дъпъ деже съ ѡ́нчатїѫ ·
ши нѹ́рмѫ то́рна пънѫ сфръшїи · ѡзбр-
бла ихъ и не въз мо́гать ста́ти · фрѫщи-
гѹ́н ши на́упѹтѣрѣсъп ѣ · па́дать по но́-
галѣ моѝлѣ · ка́дьсѹ́пть пичѣ́рєле мѣ-
лє · и прѣпоѧсалме ѡнѣ́плъ набра́нь · ши
ачи́нкѹманїсѹ врътѹ́те ла ръзбо́ю · пла́-
ль сн въсє въстажщѫ на́ма по́ма · а-
пѣдє́сза та́н тѣцн чє́се сꙋоу́лар҄ѫ спрє ми́-
не соу́птъ ми́не · и вра́гъ мѣи да́ми сн
хрѫбить · ши дра́чнаръ мїн да́тѣи спи́-
нарє · инимавнѫдащиѫ мѫ потрѣ́бим-
сн · ши пи́змнто́рїи мїѣи скѹ́ратаи · въ-

ꙁва́шѫ м̃иї бѣспа́жн. кемарѫ ши нꙋ ера̀
спѫситорю. кѫ Гѹ и неоу҆слыша и̇хь. кѫ
трѫ до́мнꙋль ши̇ нꙋ а҆ꙋзи еи. и̇ стрьга и̇
ꙗко пра́хь пре лице вѣтрꙋ. ши̇ пре те
ле ло́ры ка̀ пꙋлбере ѫнаинтѣ фѣцеи еи вѫ
нтꙋлꙋи. ꙗко бре́ніе пѫти погла́ждѫ и̇.
ка̀ лоу́тꙋ дѐ ка́ле нетезиі̇ еи. и̇збѫвитѫ
мѫ ѿ прѣврѣканиа люди́н. и̇збѫвимѫ де
а пꙋтѣрѣ ѡ҆меніеска. пꙋсташи мѫ
вѫ глава ѫзикѡ. пꙋсеши мѫ ѫ капꙋль ли
бьлорь. людин иже не вѣдѣ работѫшѫ ми
ѡ҆амениі те изꙋщиіе ласкрарѫми. бѫслꙋхь
ꙋхꙋ ꙋсльшашѫ ме. ѫтрꙋ аꙋзитꙋль ꙋреки
еи аꙋзирѫ мѫ. сн҃ове тꙋжди несвѫгашѫ ми
фиї стріини минцирѫ ми. сно́ве тѣждїн
ѡ҆ветѣшишѫ. и̇ храмошe ѿ ... сеи.
фиї стріини вѣ ... шкюпарѫ де кѫрѫ
рилѣ саде. вїꙋ е Гь и блг҃овенъ Бь. вѫ дѫ нꙋль

ши бл҃вить зеоль . и нъзнетса б҃ь сікѣ
нїа моего . ши ѥ рѫдніѫ доумнезеоуль
сп҃сенїен мѣле . б҃ь даен ѿмъщенїе мнѣ .
доумнезеоль че плъти връжбїа мѣ . и
певннѫвь люди по мѫ . ши плѣкѫ ѡамє
ни соупть мене . избавитель мои ѿ вра
гь миихь гнѣвливи . избѣвитѡрюль
міеѹ де драчїи міен мъниѡши . ѿ вьста
жщии нама възнесши ма . де скоуладто
рїи спре мине ръдичи мѫ . ѿ мѫжка непра
веди избавитма . ши де бърбать нѣкоу
рать избъвещи мѫ . сего ради испобѣдъ
са тебѣ въ ꙗзыцѣх г҃и . де спить ачѣла
испобедѣсємѫ ціе ꙟтроу ливи до амне .
и лмеи твоемоу пож . ши ноумеле тъоу
къчть . величиѫ сп҃сеніе цр҃ѧ . мъреск
спсеніа ꙟпъратоулоуи . и твора мл҃ть
х҃ту свеемоу . ши факе мила оунсоулоуи

мїеꙋ. Двдꙋ не бѣменн его дїавѣкл: Лꙋ
Двдь ши семинце ен лꙋи мь вѣкь :— :—

Слава ѱлѡ двдь. Кꙋнтекꙋль лꙋ Двдь нї

Нбса повѣдꙋеть славѫ бжїѫ. Чериꙋ
ль спꙋне славѫ лꙋ Дꙋмнезеꙋ. Тва
рь же рѫкꙋ его възвѣщаеть тврьдь.
Фъптꙋра мѫнилорь лꙋи спꙋне врьттѫте.
Днь ѿ дни ѿригаеть глъ. Дзи де дзи рѫгѫ
ѫще кꙋвѫнть. И нощь нощи възвѣща
еть разꙋмь. Ши ноапте де ноапте спꙋ
не ѫцелепчюни. Нѣсѫть рѣчи ни слове
са иже не слышатсѧ гласи их. Нꙋ сѣ
кꙋвинте не че зичери че сѫ нꙋ се аꙋзѫ гла
сꙋль лорь. Въ всѫ землѣ изыде вѣщ
нїа их. Ѫ тоть пъмѫнтꙋль еши спꙋ
са лорь. И въ конца вселенныѧ глви их.

шѝ ꙟнтрꙋ̀ сфръшатꙋ́лъ лꙋмїи ѥи граю̂ре
ле лѡ́ръ · въ сл҃нци положи̑ селенїе своѥ ·
ꙟ соаре пꙋсе мъꙋ́гарѣ са̀ · и҆ тъ̑ ꙗ҆ко же́
ни̑х исхо́дѧ ѿ чрътога своѥ́го · шѝ ѥлъ ка̀
оу́ль ꙟ нере ѥши де ꙟ чеалариюль сеꙋ · възъ
радꙋ́етсѧ ꙗ҆ко исполинъ те́щи пѫ́ть · бꙋко
ра-се-ва̀ ка ꙋрїашꙋлъ а алѣ́рга ка́ле · ѿ на кра́
тїа нб҃се и҆схо̑ ѥго · де́ ꙟчепꙋ́тꙋлъ че́риꙋлꙋи
ѥши́реа лꙋи · и҆ срѣ́тенїе ѥго до конца нб҃се ·
шѝ тъ̑мпинареа лꙋи ꙟ сфръшитꙋлъ че́рю
лꙋи · и҆ нѣ́сть и҆же оукрыетсѧ те́плоти ѥго ·
шѝ нꙋ е чи́не съ се̂ аскꙋнде де кълдꙋра лꙋи ·
зако́нъ гн҃ь непоро́чнъ ѡ҆браща́ѧ дш҃ѧ · лѣ́
џѣ до́мнꙋлꙋи невино́вать ꙟтоа́рче сꙋ́
флетꙋ́лъ · свѣ́дѣнїа гн҃е вѣ́рно оумꙋдрѧ́
дѣтѣ младе́нца · мъртꙋ́рїа до́мнꙋлꙋи
кре́динчоасъ ꙟцелепцѣ́зъ тинерїи · ѡ҆
правданїа гн҃ѣ пра́ва весе́лѧща сръ́ца · де

рѣвнтеле домнѹлѹи • де рѣпте весеалесь
інема • запоѣдь гнѣ із далече прѣвѣ
щалешн очи • зичеле домнѹласи дедепар
те лоѹм ⁊ ѣз оісїн • страхь гнь чиеть
прѣбывѫ въвѣкы вѣка • фрнка дею
мнѹлѹи кѹратѫ лъкѹѫще вѣкь де вѣ
кь • сѫдбы гне истины оправдаты вь
ноѹпѣ • жоѹдецеле домнѹлѹи дѣ де вѣ
ре • шн дерѣпте деспреоуна • вѫжделѣ
ни паче злата • маи кѹ вреѣре де кѣть
аоуроуль • нкамене чистна мнего • шн
де піетрнке scрате моулте • нпаждыше
пїче меда нкѣта • шн маи дулчи демїе
рѣ шнстреди • нбѹ рабьтеи хранитьн •
кѫшербѹлъ тъѹ хрънещеле • кънегда сь
хранити н възданїе много • кънд ь хї
і • ѣщенплѫтнре мѹлть • грѣхопїдами
кто разѹмѣеть • къдѣрѣ тайнателорь

чине ѫцелѣџе. ѿ тайныхъ моихъ оу
стима. де ѧскоунселе мѣле ꙟкоурѫцѣще
мѫ. и ѿ чюждих пощади раба твоего.
ши де стрѣинии ерѣте шербоул тѣу. аще
ми не оудолѣютъ. сѫ ноумѫ лвѫскоуре.
тогда непорочень бѫдѫ. атоунче невин
оват вою фи. и очищоуся ѿ грѣха ве
лика. ши мѫ воиоу ꙟкоурѫци де пѫкате ма
ри. и бѫдѫть въ благоволение словеса оу
сть моихъ. ши вою фи ла доулче вое изоу
вынтеле роустоулоуи миеоу. и поучение срца
моего прѣ тобою вынѫ. ши ꙟвѫцѫ
тоура инимиеи мѣле ꙟнтрѣ тине пѫроурѣ
ги помощниче мои и избавителю мои.
доамне аѫоуторюл миеоу ши избѫви
торюл миеоу :

Ѱалом двдъ. кѫнтекоул лоу двдъ. к҃.
ї.

ѹслышит̃ тѧ г҃ь въ днь печали. аѹ
зите домнѹль ꙟ зи де гриже. за
щитит тѧ имѧ б҃а іаковлѣ. апъ
ре-те нѹмеле дѹмнезеѹлѹи лѹ іакѡ
вь. послет ти помощь ѿ ст҃го. трѣмѣте
ци аџѹторіѹ де сфѫнть. и ѿ сіѡна застѫ
пита. ши де ла сіѡнь апъраете. помѣ
нетъ въсѣкѫ жрътвѫ твоѫ. помене-ще
тоатѫ комѫндарѣ та. и всесъжагае
мое твое тоучно бѫди. ши тоате ꙟрсе
ле тале грасе фіе. даждь ти г҃ь по срцѹ
твоемѹ. дѣ-ци домнѹль дѹпѫ инима
та. и все съвѣть твои исплъни. ши то
ть сфѣтѹль тъѹ ѹмплѫ. възрадѹемсѧ
о спасеніи твоемь. бѹкѹрамѹне де спасе
ніа та. и въ имѧ г҃а б҃а нашего възвели
чимсѧ. ши ꙟ нѹмеле домнѹлѹи дѹмне
зеѹлѹи нострѹ мърімѹне. исплъни г҃ь

възе прошенїа твоа . ѫмплѫ домнꙋль
тоатѫ чѣрерѣ та . нинѣ познахꙋ кѫ
спсль есть гь хрта своего . ши аїемꙋ кꙋ
посыль кѫмпѫнꙋтаꙋ домнꙋль хсꙋль сѫꙋ . оу
слышити его с нбсе стго своего . аоуде
ель де ѫчерю сфнтꙋль сѫꙋ . въсилахъ спсе
ніе десницѫ его . ѫнтрꙋ силе спѫсеніе де
рѣпта лоуи . сїи на колесницахъ . и сїи
на кониxъ . чеи ѫкъроуце ши чеи ѫ кала
ри . мыже въ имѧ гда бга нашего призовѣ
мь . иои ѫ нꙋмеле доумнезеꙋлꙋи нострꙋ
кемѫмь . ты спѫти быши ипадоши .
еи ѫпїедекаци фоурѫ ши кѫзꙋрѫ . мы
же въстахомь ши ѫндрептахомсе . иои кꙋ
лѫмꙋне ши дерептѫмꙋне . ги спси црѣ
оусльшин . доамне оспѫсѣще ѫмпъратꙋ
ль ши аоузине . вънже дьнь аще призовѣ
мтеи . азичекемѫмꙋте :— :— :—

таще и мирь рабꙋ єго. сꙁє мърѣскѫ до
мнꙋль. чє ворь пачє ши єрбꙋлꙋи лꙋи. и ꙗꙁы
кьм҇ои поꙋчи тє ва правдѣ твоєи. ши лн҃
ба мѣ лꙋвацѫ сє ꙟдерептатѣ та. вє день
хвалѣ твоєи. ши тоатѫ ꙁи лаꙋꙁїєи
тале :~

ѱалѡ҇ двдь. кънтєкꙋль лꙋ двдь. лє.

Зічє законопрѣстѫпникь да сѫгрѣ
шєсть въсєбѣ. ꙁисє лѣкꙋскъ кѫ
торю сѫгрєшасѫ ꙟснне. нѣсть
страха бжїа прѣ ѡчнма єго, ꙗко
оулъстн прѣнимь. ноуєфрнка лꙋ
дѡꙋмнеꙁєꙋ ꙟнтрє очїн лоуи, кѫ
хинлєнн ꙟнтрє єль. ѡбрѣсти беꙁако
нїє своє въꙁнєна вндѣтн. афаж фържлє
цнлєшь ши пнꙁмєщ. гл҃ы оустъ єго бе
ꙁаконїє нлъсть. коувнитєлє ростꙋлєк

Кꙋ мила лꙋ дѹмнезеꙋ еꙋ дїакѡнꙋл коре-
си. де́ка възꙋїѹ къ маи тоате лимби-
ле аꙋ кꙋвѫнтꙋл лꙋ дѹмнезеꙋ ѫлим-
бъ. нꙋмаи нїи рꙋмѫнїи навѣмь. ши хⷭ҇е
зиче. матеи. е҃. чине четѣще съ ѫцѣ-
леагъ. ши павел апⷭ҇л ѫкъ скрие ла ко-
ринтѣ. ді҃е. къ ѫнтрꙋ бесѣрекъ маи връ-
тоⷭ҇ чинчи кꙋвинте кꙋ ѫцелесꙋл мїеꙋ съ
гръескꙋ, ка ши алалцїи съ ѫвъц де къ-
т ѫꙋнтꙋнѣрекꙋ де кꙋвинте неѫцелѣсе
ѫн гралте лимби :— дерепть ачѣѫ фра-
цїи мїеи преѹцїилорь. скрисꙋамь аче-
сте ѱалтири кꙋ ѡвѣть. де́мьскось де
ѱалтирѣ сръбѣскъ пре лимбъ рꙋмѫнѣ-
скъ. съ бъ фїе де ѫцелегътꙋръ. ши гръ-
мъ тичилорь. ши въ рогь ка фрацїи мїеи
съчетици ши бине съсокотици къвеци ве-
дѣ ꙟнишивъ къ е кꙋвѫнт деватꙋль. в лѣто ꙁпе